

การพัฒนาชุดการเรียนรู้เรื่องการปรุงอาหารไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษใน
การสาธิตการประกอบอาหารไทย สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชา
อาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษาสงขลา

โดย

นางสาวทิพยาพร จงพล

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต

ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2560

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

การพัฒนาชุดการเรียนรู้เรื่องการปรุงอาหารไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูด
ภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทย สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตร
วิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษาสงขลา

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต
ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2560
ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

DEVELOPMENT OF AN ENGLISH LEARNING PACKAGE ON THAI CUISINE
COOKING TO ENHANCE ENGLISH SPEAKING ABILITIES IN THAI COOKING
DEMONSTRATION FOR THIRD-YEAR VOCATIONAL STUDENTS MAJORING IN
FOOD AND NUTRITION AT SONGKHLA VOCATIONAL COLLEGE

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for Master of Education (ENGLISH LANGUAGE TEACHING)

Department of Curriculum and Instruction

Graduate School, Silpakorn University

Academic Year 2017

Copyright of Graduate School, Silpakorn University

หัวข้อ การพัฒนาชุดการเรียนรู้เรื่องการปรุงอาหารไทยเพื่อส่งเสริม
ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบ
อาหารไทย สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่
3 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษาสงขลา
โดย ทิพยาพร จงพล
สาขาวิชา การสอนภาษาอังกฤษ แผนก ก แบบ ก 2 ระดับปริญญาโทบัณฑิต
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. บำรุง ไตรรัตน์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้รับพิจารณาอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.จูไรรัตน์ นันทานิช)

พิจารณาเห็นชอบโดย

..... ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. จำนง แก้วเพ็ชร)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. บำรุง ไตรรัตน์)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เสงี่ยม ไตรรัตน์)

..... ผู้ทรงคุณวุฒิภายใน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ปราณี นิลภรณ์)

..... ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ทศนีย์ ธารพร)

56254311 : การสอนภาษาอังกฤษ แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญาโทบัณฑิต

คำสำคัญ : การปรุงอาหารไทย, การพัฒนาชุดการเรียนรู้, ทักษะการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษ

นางสาว ทิพย์พร จงพล: การพัฒนาชุดการเรียนรู้เรื่องการปรุงอาหารไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทย สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษาสงขลา อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. บำรุง ไตรรัตน์

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษาสงขลา ที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับการประกอบอาหารไทย ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 30 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ 1) ชุดการเรียนรู้เรื่องการปรุงอาหารไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทย อันประกอบด้วยวิดีโอและบทเรียน จำนวน 10 บทเรียน 2) แบบทดสอบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทยระหว่างเรียน อันประกอบด้วย แบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง-พูดทำยบท (Lesson Quiz / Tests) และโครงงานการสาธิตการประกอบอาหารไทยระหว่างเรียน (Mini-Project) 3) แบบทดสอบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทยก่อนเรียนและหลังเรียน (Pretest and Posttest) 4) แบบทดสอบการปฏิบัติในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทย (Final-Project) และ 5) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อชุดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้น วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติทดสอบ t-test แบบจับคู่

ผลการวิจัยพบว่า

1. ชุดการเรียนรู้เรื่องการปรุงอาหารไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทยมีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 77.56/82.88 และ 76.00/77.47 ซึ่งถือว่ามีประสิทธิภาพเป็นไปตาม
2. ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทยของนักศึกษาหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนโดยใช้สื่ออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. นักศึกษามีความคิดเห็นต่อชุดการเรียนรู้เรื่องการปรุงอาหารไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทย โดยมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

56254311 : Major (ENGLISH LANGUAGE TEACHING)

Keyword : THAI CUISINE COOKING, DEVELOPMENT OF LEARNING PACKAGE, ENGLISH LISTENING-SPEAKING SKILLS

MISS THIPPAYAPORN JONGPON : DEVELOPMENT OF AN ENGLISH LEARNING PACKAGE ON THAI CUISINE COOKING TO ENHANCE ENGLISH SPEAKING ABILITIES IN THAI COOKING DEMONSTRATION FOR THIRD-YEAR VOCATIONAL STUDENTS MAJORING IN FOOD AND NUTRITION AT SONGKHLA VOCATIONAL COLLEGE THESIS ADVISOR : ASSISTANT PROFESSOR BAMRUNG TORUT, Ph.D.

This research had the purposes 1) to construct and test the efficiency of an English learning package on Thai cuisine cooking to enhance English speaking abilities in Thai cooking demonstration for third-year vocational students majoring in Food and Nutrition at Songkhla Vocational College; 2) to compare students' English speaking abilities in Thai cooking demonstration for third-year vocational students majoring in Food and Nutrition at Songkhla Vocational College before and after using an English learning package to enhance English speaking abilities in Thai cooking demonstration; and 3) to study opinions of the third-year vocational students majoring in Food and Nutrition at Songkhla Vocational College towards the learning package on Thai cuisine cooking to enhance English speaking abilities in Thai cooking demonstration constructed by the researcher.

The sample consisted of 30 randomly selected third-year vocational students majoring in Food and Nutrition of Songkhla Vocational College during the second semester of the academic year 2017. The instruments used for this experiment were 1) an English Learning Package on Thai Cuisine Cooking to Enhance English Speaking Abilities in Thai Cooking Demonstration including 10 unit lessons and Thai cooking videos, 2) on-going English speaking tests for Thai cooking demonstration including 10 lesson quizzes and 3 mini-projects. 3) English speaking achievement test for Thai cooking demonstration before and after the experiment, 4) a final project used as a demonstrative test for Thai cooking demonstration at the end of the experiment, and 5) a questionnaire asking the subjects' opinions on the constructed learning package. The data was analyzed by using basic statistical methods including percentage, mean, standard deviation, and the paired-sample t-test.

The findings were as follows:

1. The percentage of effectiveness values of the learning package were 77.56/82.88 and 76.00/77.47. This means that the efficiency of the newly constructed English learning

package on Thai cuisine cooking to enhance English speaking abilities in Thai cooking demonstration was at the acceptable level.

2. The students' English speaking abilities in Thai Cooking Demonstration after using the constructed English learning package scored significantly higher than that before using the constructed learning package ($p < .05$).

3. The students' opinions towards an English learning package on Thai cuisine cooking to enhance English speaking abilities in Thai cooking demonstration were at the most satisfying level.

กิตติกรรมประกาศ

การดำเนินการวิจัยมีอาจสำเร็จล่วงไปได้หากปราศจากความอนุเคราะห์จาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บำรุง ไตรรัตน์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เสงี่ยม ไตรรัตน์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปราณี นิลกรณ์ ที่กรุณาให้ความรู้ ดูแลด้วยความใส่ใจยิ่ง ให้คำแนะนำ เป็นที่ปรึกษาและช่วยปรับปรุงแก้ไขวิทยานิพนธ์ฉบับนี้จนสำเร็จล่วงไปด้วยดี ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จันทน์ แก้วเพชร ประธานกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทัศนีย์ ธราพร กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ที่กรุณาให้คำปรึกษาและแนะนำ แก้ไขข้อบกพร่องในการวิจัยเพื่อความถูกต้อง สมบูรณ์

ขอขอบคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รพีพรรณ สุฐาปัญญากุล ดร.ศิริรัตน์ ลินประจักษ์ผล และ Mr. Neil C. Cuthbertson ที่ให้คำแนะนำ ตรวจสอบแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ด้วยความกรุณา

ขอขอบคุณผู้อำนวยการสถานศึกษา คณะครู และนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสงขลา ที่ได้กรุณาให้ผู้วิจัยทดลองใช้เครื่องมือในการวิจัย และให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ขอขอบพระคุณ คุณพ่อวินัย - คุณแม่ดาวรุ่ง นางสาวกฤติยาณี จงพล นายอภิญญาณ จงพล และนายจตุพงศ์ โมรา ที่เป็นผู้สนับสนุนสำคัญ คอยดูแล เอาใจใส่ เตือนสติ เป็นกำลังใจ ตลอดเวลา รวมทั้งเพื่อนสนิท เพื่อนร่วมงาน และพี่น้องเพื่อนในสาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษทุกท่าน ที่แบ่งปันความรู้ กำลังใจและความช่วยเหลือด้วยดีตลอดมา จนทำให้ผู้วิจัยประสบความสำเร็จในการทำวิทยานิพนธ์ฉบับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จล่วงไปด้วยดี

เนื่องจากผู้วิจัยได้รับทุนอุดหนุนการทำกิจกรรมส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัย ประเภททุนบัณฑิตศึกษา จากสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ ประจำปี 2561 ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ คณะกรรมการวิจัยแห่งชาติทุกท่าน ที่พิจารณาให้ทุนอุดหนุนในการวิจัยในครั้งนี้

คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากวิทยานิพนธ์เล่มนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นกตเวทิตาแด่บุพการี บุรพคณาจารย์ สถาบันที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้และผู้มีพระคุณทุกท่าน

ทิพย์พร จงพล

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ช
สารบัญ.....	ซ
สารบัญตาราง.....	ฅ
สารบัญรูปภาพ.....	ฒ
บทที่ 1.....	1
บทนำ.....	1
1.1 ภูมิหลัง ปัญหาและความเป็นมาของการวิจัย.....	1
กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย.....	8
1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย.....	9
1.3 ปัญหาการวิจัย.....	9
1.4 สมมติฐานการวิจัย.....	9
1.5 ขอบเขตการวิจัย.....	10
1.6 ข้อตกลงเบื้องต้น.....	10
1.7 นิยามศัพท์เฉพาะ.....	11
บทที่ 2.....	13
วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	13
2.1 การพุดนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษ.....	15
2.1.1 ความหมายและรูปแบบของการพุดนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษ.....	15
2.1.1.2 รูปแบบของการพุดนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษ.....	15

2.1.2	ขั้นตอนการพูดนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษ.....	18
2.1.3	หน้าที่ภาษา คำศัพท์ สำนวนภาษาอังกฤษที่เกี่ยวข้องกับการพูดนำเสนอ	21
2.1.4	บุคลิกภาพ กริยาท่าทางในการพูดนำเสนอ	31
2.1.5	ข้อควรคำนึงในการพูดนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษ	34
2.1.6	หลักการสอนการพูดนำเสนอ.....	36
2.1.7	ข้อควรคำนึงในการสอนการพูดนำเสนอ	37
2.1.8	ขั้นตอนการสอนการพูดนำเสนอ.....	38
2.1.9	การประเมินการพูดนำเสนอ	40
2.2	แนวทางการสอนเน้นภาระงาน.....	42
2.2.1	ความหมายภาระงาน (Task).....	42
2.2.2	ประโยชน์ของกิจกรรมเน้นภาระงาน	43
2.2.3	องค์ประกอบของภาระงาน.....	44
2.2.4	ประเภทของกิจกรรมเน้นภาระงาน	45
2.2.5	หลักการสอนเน้นภาระงาน.....	48
2.2.6	ขั้นตอนการสอนเน้นภาระงาน.....	48
2.3.1	ที่มาภาษาอังกฤษโครงการ	50
2.3.2	ความหมายภาษาอังกฤษโครงการ.....	51
2.3.3	รูปแบบภาษาอังกฤษโครงการ	51
2.3.4	ขั้นตอนกิจกรรมภาษาอังกฤษโครงการ.....	52
2.3.5	การวัดและการประเมินผลโครงการ	54
2.4	แนวทางการพัฒนาชุดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ.....	56
2.4.1	ความหมายของชุดการเรียนรู้และภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ	56
2.4.2	การสร้างและพัฒนาสื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ.....	58
2.4.3	องค์ประกอบของการพัฒนาชุดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ	60

2.4.4	แนวทางและขั้นตอนการพัฒนาชุดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ.....	62
2.4.5	การประเมินชุดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ.....	68
2.4.6	การทดสอบประสิทธิภาพชุดการเรียนรู้.....	69
2.5	การวิเคราะห์ สังเคราะห์สาระเพื่อกำหนดสถานการณ์ หน้าที่ภาษา คำศัพท์สำนวน หัวเรื่องด้านอาหาร และบุคลิกภาพ กริยาท่าทางที่เกี่ยวกับการฟัง-พูด และการพูดนำเสนอของนักศึกษาที่มีความสามารถระดับกลาง	71
2.5.1	สถานการณ์และทักษะย่อยด้านการฟัง-พูดและการพูดในการสาธิตการประกอบอาหารไทย	72
2.5.2	หน้าที่ทางภาษาด้านการฟัง-พูดและการพูดในการสาธิตการประกอบอาหารไทย.....	75
2.5.3	คำศัพท์ สำนวนที่เกี่ยวข้องกับการสาธิตการประกอบอาหารไทย	79
2.5.4	หัวเรื่องด้านอาหารที่เกี่ยวข้องกับการพูดในการสาธิตการประกอบอาหารไทย.....	82
2.5.5	บุคลิกภาพ กริยาท่าทางในการพูดนำเสนอ (Presentation Skills).....	84
2.5.6	สรุปสาระภาษาที่เกี่ยวข้องกับการสาธิตการประกอบอาหารไทยที่นำไปใช้ในการสอน.....	84
2.6	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	86
2.6.1	งานวิจัยด้านภาษาอังกฤษคหกรรมศาสตร์เกี่ยวกับการพัฒนาชุดการเรียนรู้อาชีพศึกษา	86
2.6.2	งานวิจัยด้านการพูดแบบนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษ.....	89
บทที่ 3	102
วิธีดำเนินการวิจัย	102
3.1	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	103
3.2	ตัวแปรที่ศึกษา	103
3.3	ระยะเวลา	103
3.4	รูปแบบการวิจัย	103
3.5	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	104
3.6	การสร้างและพัฒนาเครื่องมือ.....	105
บทที่ 4	183

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	183
บทที่ 5.....	200
สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	200
สรุปผลการวิจัย.....	202
การอภิปรายผล	203
ข้อเสนอแนะ	207
ข้อจำกัดที่พบในการวิจัย.....	209
รายการอ้างอิง	210
ประวัติผู้เขียน.....	312

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 1 ตารางสังเคราะห์สถานการณ์และทักษะย่อยด้านการฟัง-พูดและการพูดในการสาธิตการประกอบอาหารไทย	73
ตารางที่ 2 ตารางสังเคราะห์หน้าที่ทางภาษาด้านการฟัง-พูดและการพูดในการสาธิตการประกอบอาหารไทย.....	76
ตารางที่ 3 ตารางสังเคราะห์ คำศัพท์ สำนวนที่เกี่ยวข้องกับการสาธิตการประกอบอาหารไทย	80
ตารางที่ 4 ตารางสังเคราะห์รายการอาหารไทยยอดนิยม	82
ตารางที่ 5 ตารางสังเคราะห์รายการขนมหวานยอดนิยม	83
ตารางที่ 6 ตารางสังเคราะห์รายการน้ำสมุนไพรยอดนิยม.....	83
ตารางที่ 7 ตารางกำหนดเนื้อหาเพื่อใช้ในการสร้างชุดการเรียนรู้เรื่องการปรุงอาหารไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบ	อาหารไทย 106
ตารางที่ 8 ตารางกำหนดเนื้อหาสาระประจำบท (Table of Unit Specifications)	112
ตารางที่ 9 ตารางกำหนดเนื้อหาสาระประจำบท (Table of Unit Specifications)	116
ตารางที่ 10 ตารางกำหนดเนื้อหาสาระประจำบท (Table of Unit Specifications).....	120
ตารางที่ 11 ตารางกำหนดเนื้อหาสาระประจำบท (Table of Unit Specifications).....	124
ตารางที่ 12 ตารางกำหนดเนื้อหาสาระประจำบท (Table of Unit Specifications).....	128
ตารางที่ 13 ตารางกำหนดเนื้อหาสาระประจำบท (Table of Unit Specifications).....	132
ตารางที่ 14 ตารางกำหนดเนื้อหาสาระประจำบท (Table of Unit Specifications).....	136
ตารางที่ 15 ตารางกำหนดเนื้อหาสาระประจำบท (Table of Unit Specifications).....	140
ตารางที่ 16 ตารางกำหนดเนื้อหาสาระประจำบท (Table of Unit Specifications).....	144
ตารางที่ 17 ตารางกำหนดเนื้อหาสาระประจำบท (Table of Unit Specifications).....	148
ตารางที่ 18 Test Specifications for Lesson Quiz.....	154
ตารางที่ 19 Test Specifications for Pre-Test and Post-Test	156

ตารางที่ 20	เกณฑ์การตัดสินระดับความสามารถในการพูดสัติดเพื่อการประกอบอาหารไทย.....	159
ตารางที่ 21	กำหนดกรอบเนื้อหาสาระของแบบสอบถาม.....	161
ตารางที่ 22	ผลคะแนนจากความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสัติดการปรุงอาหารไทยราย บท (Lesson Quiz) จำนวน 10 บท และประสิทธิภาพของ .ชุดการเรียนรู้เรื่องการปรุงอาหารไทยเพื่อ ส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสัติดการประกอบอาหารไทยชั้นทดลอง รายบุคคล 3 คน	165
ตารางที่ 23	ผลคะแนนจากความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษจากการทำโครงการสัติดการ ประกอบอาหารไทยระหว่างเรียน (Mini-Project) และประสิทธิภาพของชุดการเรียนรู้เรื่องการปรุง อาหารไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสัติดการประกอบอาหารไทย ชั้นทดลองรายบุคคล 3 คน.....	166
ตารางที่ 24	ผลคะแนนจากความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสัติดการปรุงอาหารไทยราย บท (Lesson Quiz) จำนวน 10 บท และประสิทธิภาพของ .ชุดการเรียนรู้เรื่องการปรุงอาหารไทยเพื่อ ส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสัติดการประกอบอาหารไทยในชั้นทดลองกลุ่ม ย่อย 9 คน	168
ตารางที่ 25	ผลคะแนนจากความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษจากการทำโครงการสัติดการ ประกอบอาหารไทยระหว่างเรียน (Mini-Project) และประสิทธิภาพของชุดการเรียนรู้เรื่องการปรุง อาหารไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสัติดการประกอบอาหารไทยใน ชั้นทดลองกลุ่มย่อย 9 คน	169
ตารางที่ 26	รูปแบบการวิจัยเชิงทดลอง (Pre-experimental research) ใช้รูปแบบกลุ่มเดี่ยว สอบ... ก่อนเรียนและหลังเรียน (One-group pretest posttest design).....	170
ตารางที่ 27	การใช้เครื่องมือในการวิจัย	173
ตารางที่ 28	คะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าร้อยละ (%) และลำดับของ คะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสัติดการปรุง อาหารไทยรายบท (Lesson Quiz) ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชา อาหารและโภชนาการวิทยาลัยอาชีวศึกษาสงขลา	184
ตารางที่ 29	ค่าร้อยละของคะแนนรวมจากความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสัติดการปรุง อาหารไทยรายบท (Lesson Quiz) จำนวน 10 บท กับค่า.....ร้อยละของคะแนนจากการทดสอบหลัง เรียน ด้านการฟัง (Listening) ด้านคำศัพท์ (Vocabulary) และด้านการพูด (Speaking) ของ นักศึกษาระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ วิทยาลัย อาชีวศึกษาสงขลา	186

ตารางที่ 30 คะแนนเฉลี่ย (X) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าร้อยละ (%) และลำดับของคะแนนเฉลี่ยจากการทำโครงการการสาธิตการประกอบอาหารไทยระหว่างเรียน (Mini-Project) ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษาสงขลา.....	189
ตารางที่ 31 การหาค่าร้อยละของคะแนนจากการทำโครงการการสาธิตการประกอบอาหารไทยระหว่างเรียน (Mini-Project) กับค่าร้อยละของคะแนนจากการทำโครงการการสาธิตการประกอบอาหารไทยหลังเรียน (Final-Project) ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการวิทยาลัยอาชีวศึกษาสงขลา	190
ตารางที่ 32 ผลต่าง (D) ของคะแนนความสามารถการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทยของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการวิทยาลัยอาชีวศึกษาสงขลา ก่อนและหลังการทดลอง.....	193
ตารางที่ 33 เปรียบเทียบความสามารถการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทยของ..... นักศึกษาก่อนและหลังการเรียนโดยใช้ชุดการเรียนรู้เรื่องการปรุงอาหารไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทย.....	194
ตารางที่ 34 ค่าระดับเฉลี่ย (X) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นที่มีต่อชุดการเรียนรู้เรื่อง การปรุงอาหารไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการ ประกอบอาหารไทยในแต่ละด้าน	195

สารบัญรูปภาพ

หน้า

ไม่พบรายการสารบัญภาพ

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ภูมิหลัง ปัญหาและความเป็นมาของการวิจัย

1.1.1 ความสำคัญของภาษาอังกฤษต่องานอาชีพ และทฤษฎีเบื้องต้นการพูดนำเสนอ

ในยุคโลกาภิวัตน์ที่โลกต่างรับรู้ข้อมูลข่าวสารต่อเนื่องกันอย่างไม่มีการจำกัด และการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ส่งผลให้เกิดการแข่งขันทางเศรษฐกิจเพื่อหาเงินตราเข้าประเทศกันมากขึ้น โดยเฉพาะหลายประเทศหันมาแย่งชิงตลาดในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของไทย การจะรักษาตลาดในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของไทยให้คงอยู่ต้องอาศัยการพัฒนาบุคลากรในหลาย ๆ ด้าน และด้านหนึ่งที่ต้องเร่งดำเนินการคือ การพัฒนาความสามารถด้านภาษาของบุคลากร ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของนายกรัฐมนตรีที่ห่วงใยเรื่องการพูดภาษาอังกฤษของเด็กไทยโดยเฉพาะนักศึกษาสายอาชีพ เพราะคนกลุ่มนี้จำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษในการประกอบอาชีพในอนาคต นายกรัฐมนตรีจึงได้มอบหมายแนวคิดให้สำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐานรับไปดำเนินการ คือ นักเรียนสายอาชีพจะต้องเรียนภาษาอังกฤษเป็นรายวิชาเพิ่มเติมจากรายวิชาชีพตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ และให้กระทรวงศึกษาธิการเร่งดำเนินการอย่างจริงจัง ซึ่งเชื่อว่าในอนาคตรัฐบาลจะต้องประกาศนโยบายให้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง และขณะนี้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ทุกคนจำเป็นต้องเรียนและใช้สื่อสาร (ประยุทธ์ จันทร์โอชา, 2558)

แนวโน้มที่ดีขึ้นในธุรกิจการท่องเที่ยวส่งผลที่ดีต่อธุรกิจอาหารไทย และการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารยังเป็นการส่งเสริมและประชาสัมพันธ์อัตลักษณ์อาหารไทยและวิธีการปรุงได้เป็นอย่างดี นับว่าเป็นโอกาสดีในการสร้างภาพลักษณ์ให้กับอาหารไทย ให้ผู้บริโภคเกิดความเชื่อมั่นในคุณภาพและรสชาติ ที่สำคัญยังสร้างความน่าเชื่อถือให้กับธุรกิจอาหารไทยให้เป็นที่รู้จัก ซึ่งเป็นอีกแนวทางหนึ่งในการผลักดันครัวไทยให้เป็นที่ครัวอาหารคุณภาพของโลก (เพ็ชร ชินบุตร, 2558)

นอกจากนี้นักศึกษาที่เรียนในสาขาคหกรรมศาสตร์ โดยเฉพาะนักศึกษาในสาขางานอาหารและโภชนาการเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงานมากขึ้น นอกจากความรู้ด้านอาหารไทยของนักศึกษาแล้ว นักศึกษามีแนวโน้มได้งานทำที่ดีถ้ามีความเชี่ยวชาญในการใช้ภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะความสามารถทางด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสาธิตการปรุงอาหารไทยต่อลูกค้าชาวต่างชาติ นักศึกษาที่มีประสบการณ์มากและได้ฝึกฝนการสาธิตการทำอาหารไทยในระหว่างเรียน สามารถมีธุรกิจเป็นของตัวเองหรือสามารถทำงานในโรงแรมและร้านอาหารได้ ทั้งนี้ โดยเฉพาะพ่อครัว แม่ครัวที่มีความเกี่ยวข้องกับสายงานอาชีพด้านอาหาร จำนวนแปดสิบห้าเปอร์เซ็นต์มาประกอบอาชีพพ่อครัว แม่ครัว ที่มีความสามารถทางด้านการพูดภาษาอังกฤษและมีความรู้ความเชี่ยวชาญด้านการทำอาหารไทย ทำให้บุคคลเหล่านี้มีแนวโน้มที่จะประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพได้ (กัญเกียรติ เวียงหยุดยัย มาริษา ภูภิญญากุล และสุรชัย จิวเจริญสกุล, 2558)

ดังนั้นการฝึกฝนและการสอนให้นักศึกษาในสาขางานอาหารและโภชนาการมีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษและมีความเชี่ยวชาญด้านการสาธิตการปรุงอาหารไทยจึงเป็นสิ่งจำเป็น และเป็นอีกช่องทางหนึ่งของการพัฒนาทรัพยากรบุคคลที่ควรได้รับการดำเนินการอย่างเร่งด่วน โดยในด้านการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อสาธิตการประกอบอาหารไทย ควรพัฒนาให้นักศึกษามีความสามารถในการสาธิตใน 3 ชั้น คือ ชั้นนำ (Introduction) ชั้นนำเสนอเนื้อหา (Body) และชั้นสรุป (Conclusion) ในชั้นนำ นักศึกษาควรมีความสามารถกล่าวทักทายผู้ชมผู้ฟัง แนะนำตนเอง บอกจุดประสงค์ของการสาธิต และบอกโครงสร้างของการนำเสนอล่วงหน้าได้อย่างถูกต้องชัดเจน ในชั้นนำเสนอเนื้อหา นักศึกษาควรสามารถแนะนำหรืออธิบายวัสดุอุปกรณ์และวัตถุดิบ อธิบายขั้นตอนแรกและสาธิตตามขั้นตอน แสดงความคิดเห็น เน้นย้ำขั้นตอนสำคัญ ใช้คำบอกการเปลี่ยนขั้นตอน อธิบายขั้นตอนถัดไป และสาธิตตามขั้นตอน และใช้คำบอกการเปลี่ยนตอนและอธิบายขั้นตอนสุดท้าย และในชั้นสรุป นักศึกษาควรสามารถส่งสัญญาณการจบการสาธิต ตักเสิร์ฟและตักแต่งอาหาร ย้ำขั้นตอนสำคัญอีกครั้ง ให้คำแนะนำเพื่อการนำไปปรับใช้ และกล่าวขอบคุณผู้ฟัง (Center for English Language Communication, 2015; Geand, 2015; Geefay, 2015; Hot Thai Kitchen, 2015; Storz Carl. et. al, 2002; Thai Cooking, 2015) จากการสอนดังกล่าว อาจจะทำให้ประโยชน์หลายประการ เช่น สามารถส่งแรงงานที่มีคุณภาพไปทำงานในต่างประเทศและช่วยแก้ปัญหาคนว่างงาน และยังสามารถนำเข้าเงินตราต่างประเทศเข้ามาในประเทศ

1.1.2 ปัญหาเกี่ยวกับการพูดภาษาอังกฤษ

เนื่องจากการพูดภาษาอังกฤษมีความสำคัญต่อการติดต่อสื่อสาร และเพื่อสื่อความหมาย ผู้เรียนในยุคปัจจุบันโดยเฉพาะผู้เรียนที่เรียนสายอาชีวศึกษา ซึ่งจำเป็นต้องมีความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการประกอบอาชีพ อย่างไรก็ตาม มีปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความไม่ประสบความสำเร็จของการเรียนการสอนพูดภาษาอังกฤษ 3 ประการ คือ ผู้เรียน ผู้สอน และสื่ออุปกรณ์

ปัจจัยแรกมาจากตัวผู้เรียน สาเหตุที่ผู้เรียนไม่ประสบความสำเร็จในการพูดภาษาอังกฤษเป็นเพราะว่าส่วนใหญ่ผู้เรียนขาดความมั่นใจไม่กล้าพูด ไม่กล้าแสดงออก กลัวการออกเสียงและพูดผิด ไวยากรณ์ (เกศินี บำรุงไทย, 2539) และปัญหาของผู้เรียนเกิดจากที่ผู้เรียนกลัวการพูดผิดและไม่สามารถหาคำที่เหมาะสมมาใช้ในการพูดของตนเองได้ รวมทั้งรู้สึกกังวล รู้สึกอึดอัดที่จะต้องพูด เนื่องจากทักษะการพูดเป็นเรื่องยากสำหรับผู้เรียน โดยเฉพาะผู้เรียนแถบเอเชียจะลังเลไม่แน่ใจที่จะพูดภาษาอังกฤษทั้งในและนอกห้องเรียน ทำให้ความสามารถด้านการพูดอยู่ในระดับต่ำ แม้ผู้เรียนมีความต้องการพัฒนาทักษะด้านการพูดมากก็ตาม (สิตา ทายะติ, 2555) ส่วนผู้เรียนบางคนมีนิสัยเก็บตัว ไม่ชอบมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น ทำให้ไม่มีความสุขในการเรียนภาษา โดยเฉพาะเมื่อต้องทำกิจกรรมกลุ่มหรือกิจกรรมที่ต้องแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้อื่น ทำให้เรียนรู้อังกฤษได้ไม่ดี ซึ่งลักษณะของผู้เรียนในที่นี้หมายถึง สภาวะธรรมชาติของผู้เรียนที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมการเรียนรู้ทางภาษาอังกฤษของผู้เรียน ซึ่งจะมีส่วนเกี่ยวข้องกับวิธีการเรียนของผู้เรียนที่มีความแตกต่างกันในแต่ละบุคคล (ยุพเพาว์ เมืองหมุด, 2548)

สำหรับปัญหาและอุปสรรคที่ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา กลุ่มที่มีคะแนนต่ำส่วนใหญ่ คือ นักศึกษาขาดการฝึกพูดภาษาอังกฤษกับอาจารย์ผู้สอน ปัญหานี้อาจ

เกิดจากปัจจัยเรื่องเวลา อาจารย์ผู้สอนควรจัดแบ่งเวลาให้ตนเองได้มีปฏิสัมพันธ์กับผู้เรียน เพื่อฝึกฝน และทำกิจกรรมได้อย่างเพียงพอ (บุบผา อยู่ทรัพย์, 2555) และจากการศึกษาของ Soureshjani and Riahipour (2012) พบว่า ในชั้นเรียนที่มีนักเรียนเยอะเกินไป อาจารย์ผู้สอนมักจะให้ความสนใจกับนักเรียนที่เก่งกว่า ขณะเดียวกันจะไม่สนใจนักเรียนที่มีความสามารถอ่อนกว่า ซึ่งจะทำให้นักเรียนขาดโอกาสในการฝึกฝนทักษะในชั้นเรียน และความกลัวและความกังวลของนักศึกษาในกลุ่มที่มีคะแนนต่ำส่งผลกระทบต่อการศึกษาภาษาอังกฤษในการนำเสนอและการพูดแสดงความคิดเห็นในที่สาธารณะ (Public Speaking) นักศึกษาเกิดความไม่มั่นใจ ความกังวล และความเขินอาย เนื่องจากนักศึกษามีความรู้ในเรื่องของคำศัพท์ โครงสร้างทางไวยากรณ์ และทักษะในการเรียบเรียงความคิดในการนำเสนอไม่เพียงพอ ส่งผลให้ขาดประสิทธิภาพในการสื่อสารภาษาอังกฤษในรูปของการพูดนำเสนอ และการพูดแสดงความคิดเห็นในที่สาธารณะ นำสมร พงษ์พานิช (2554)

สาเหตุอีกส่วนหนึ่งมาจากผู้สอนและการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษไม่เอื้อให้ผู้เรียนสามารถพูดภาษาอังกฤษได้ดี ซึ่ง (Millman, 1981) ได้เน้นว่าพฤติกรรมการสอนของผู้สอนนับเป็นปัจจัยสำคัญที่สุด แม้จะมีปัจจัยอีกหลายด้านที่ส่งผลต่อสัมฤทธิ์ทางการเรียน เพราะการจัดการเรียนการสอนผู้สอนมีบทบาทที่สำคัญที่สุดในการจัดการเรียนการสอน ซึ่งสิ่งนี้ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้ของผู้เรียนโดยตรง โดยพบว่าในห้องเรียนการสอนพูดภาษาส่วนใหญ่มักเน้นโครงสร้างไวยากรณ์เป็นหลักในการพูด เพื่อให้ถูกต้องตามโครงสร้างจึงทำให้ผู้เรียนประหม่า กลัวการพูดภาษาอังกฤษ ส่วนปัญหาการเรียนการสอนที่เน้นครูเป็นผู้บอก อธิบายความรู้ เน้นการท่องจำมากกว่า การปฏิบัติจริง และครูผู้สอนอาจจริงจังและเคร่งเครียดกับผู้เรียนมากเกินไป ทำให้บรรยากาศการเรียนการสอนตึงเครียด และครูผู้สอนยังขาดเทคนิคการสอนที่เหมาะสมด้วย (ชนิดสิริ ศุภพิมล, 2545) ส่วน นงนุช สิงหเดชะ (2552) กล่าวว่า ความล้มเหลวของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษนั้นมีสาเหตุมาจากประสิทธิภาพของครูซึ่งไม่ได้ศึกษาอย่างถ่องแท้มากพอ และครูผู้สอนบางคนนอกจากพูดเป็นประโยคไม่ได้ ฟังไม่ออกแล้ว ยังมีปัญหาเรื่องการออกเสียงผิดอีกด้วย

นอกจากนี้ สื่อการสอนพูดยังเป็นสาเหตุที่ทำให้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควรเช่นกัน โดยมีเนื้อหาสาระที่ไม่เอื้อต่อการนำผู้เรียนสู่การแก้ปัญหา หรือประยุกต์วิชาทฤษฎีในชีวิตรประจำวันตามสภาพของผู้เรียนหรือท้องถิ่นของผู้เรียน (วาสนา ปานพรหม, 2558) ส่วน Englishspeak.com (2556) กล่าวว่า ปัญหาของสื่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษส่วนใหญ่คือ ไม่ได้มีการมุ่งเน้นในทักษะการพูดภาษา นักเรียนที่เรียนจากสื่อเหล่านี้ มักจะจบลงด้วยการพูดสำเนียงแปลก ๆ และเหมือนกับการอ่านจากหนังสือเรียน นอกจากนี้ นักเรียนส่วนใหญ่ฝึกฝนโดยการพูดคุยกันเอง โดยไม่ได้ฝึกกับเจ้าของภาษา ผลที่ตามมาคือการออกเสียงสำเนียงผิด และพฤติกรรมที่ผิด ซึ่งทำให้การเรียนรู้เป็นไปได้ช้าและมีอุปสรรค ซึ่งสื่อการเรียนการสอนจัดว่าเป็นองค์ประกอบที่สำคัญต่อกระบวนการเรียนการสอนในด้านของการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการศึกษา และเป็นตัวกลางที่จะนำสารจากผู้ส่งสารไปยังผู้รับสาร ดังนั้นสื่อการเรียนการสอนจึงเป็นสิ่งจำเป็นที่จะทำให้กระบวนการเรียนการสอนดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ Gerlach และ Ely (เสาวภาคย์ ศรีโยธา, 2555)

สรุปได้ว่า หากต้องการจะยกระดับความสามารถด้านการพูดของนักศึกษา ควรพัฒนาปัจจัยเกี่ยวข้องทั้ง 3 ด้าน คือ ในด้านผู้เรียน ควรได้รับการเสริมสร้างความมั่นใจการพูดภาษาอังกฤษ ให้

ร่วมกิจกรรมการพูดที่ต้องอาศัยการแสดงออกบ่อย ๆ เช่น การจัดกิจกรรมส่งเสริมการพูดประจำสัปดาห์ เป็นต้น ในด้านผู้สอน ควรได้รับความรู้ด้านการสอนและการจัดกระบวนการเรียนการสอนพูดเพิ่มเติม และด้านการใช้สื่ออุปกรณ์ ควรจัดหาและจัดอบรมการใช้สื่อที่ทันสมัยและมีประโยชน์ต่อการพูดของนักศึกษา

1.1.3 ความเป็นมาของงานวิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอนในกลุ่มคหกรรมศาสตร์และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องด้านลักษณะเครื่องมือที่ควรใช้เพื่อพัฒนาชุดการสอนภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ พบว่า รูปแบบการสอนแบบพูดนำเสนอช่วยให้ผู้เรียนมีความมั่นใจในการนำเสนอถ้าได้รับการสอนนำเสนอผลงานเป็นภาษาอังกฤษและเข้าใจวิธีที่ถูกต้อง เช่น การแนะนำตัวเอง ภาษากายในการนำเสนอ การใช้เสียงอย่างมีประสิทธิภาพ ฯลฯ และจากการเรียนวิชาการประกอบอาหารไทยในห้องเรียนได้ใช้ประโยชน์ และเพื่อเป็นแนวทางที่ดีที่สุดการนำไปปฏิบัติเพื่อความก้าวหน้าในการเรียนและการทำงาน นอกจากนี้พบว่าการสอนแบบเน้นกิจกรรมแบบเน้นภาระงานสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ได้ดี กระตุ้นให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้น สนุกสนานในการทำกิจกรรม และการใช้การสอนเน้นเนื้อหาสาระที่เกี่ยวข้องกับการสาธิตการทำอาหารที่สอดคล้องกับรายวิชาการประกอบอาหารไทย บริบทและความสนใจของผู้เรียน ซึ่งสามารถนำกิจกรรมการสอนรูปแบบทั้งสองผนวกรวมกันในชุดการสอนเรื่องการปรุงอาหารไทยเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษได้ ซึ่งสอดคล้องกับนักการศึกษาได้กล่าวว่า หลักสูตรที่มีการเรียนการสอนภาษาที่มีลักษณะเจาะจง เป็นวิธีที่ดีที่สุดที่จะบรรลุวัตถุประสงค์หลักของการศึกษาที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อ (Jo McDonough, 1984)

นอกจากนี้ (Tom Hutchinson & Alan Waters, 1991) กล่าวว่า การตื่นตัวที่จะเรียนภาษาโดยคำนึงถึงการนำภาษาไปใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ทางสังคมเพื่อสื่อความหมาย ซึ่งมุ่งที่การใช้ภาษาความสามารถในการสื่อสารมีได้อาศัยความรู้ทางไวยากรณ์เพียงอย่างเดียว แต่จะต้องใช้ภาษาให้เหมาะสมกับสถานการณ์และวัตถุประสงค์ รูปแบบของภาษาที่ใช้ต้องใช้ให้เหมาะสมกับบุคคลและกาลเทศะ โดยหลักสูตรจะต้องคำนึงถึงบทบาททางสังคมของผู้เรียน เช่น ในระดับอุดมศึกษาต้องการเรียนเฉพาะสาขาวิชาที่ตนเองสนใจ ซึ่งสอดคล้องกับ Jo McDonough ว่าเมื่อต้นปี ค.ศ. 1960 มีรายงานมากมายทั่วโลก มีการอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับภาษาลักษณะพิเศษกันมาก แนวคิดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะได้รับความนิยมมากขึ้นเพราะเป็นการเรียนเพื่อเอามาใช้เป็นประโยชน์ต่อการเรียนวิชาอื่น ๆ และการดำเนินชีวิตด้วย (Jo McDonough, 1984) นอกจากนี้ในปี ค.ศ. 1970 การสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศส่วนใหญ่ เป็นการสอนภาษาอังกฤษทั่วไปในฐานะวิชาหนึ่ง แต่ต่อมาในปี ค.ศ. 1980 การสอนภาษาอังกฤษแบบทั่วไปได้เริ่มลดความสำคัญลง ในขณะที่ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะหรือการสอนเพื่อใช้ในการปฏิบัติงานได้เพิ่มความสำคัญมากขึ้น (Peter Strevens, 1980)

สำหรับประเทศไทย เอมูซา ชันธพงษ์ (2528) กล่าวว่า การเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะแรกเริ่มมีขึ้นก่อนทางด้านวิทยาศาสตร์ เรียกว่าภาษาอังกฤษสำหรับวิทยาศาสตร์ (Scientific English) ต่อมาเรียกว่าภาษาอังกฤษสำหรับวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (English for

Science and Technology : EST) ส่วนคำว่าภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายพิเศษ (English for Special Purposes) เกิดขึ้นราวปี พ.ศ. 2513 คำนี้ทำให้นักถึงภาษาที่มีลักษณะเป็นพิเศษ หลังจากนั้นนักการศึกษา นักปฏิบัติ และสถาบันต่าง ๆ นิยมเปลี่ยนมาใช้คำว่าภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ (English for Specific Purposes) เพราะคำนี้มุ่งเน้นจุดประสงค์ของผู้เรียนที่ต้องการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อความมุ่งหมายอย่างใดอย่างหนึ่งเป็นสำคัญ (พัฒน์ น้อยแสงศรี, 2524) นอกจากนี้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ (English for Specific Purposes : ESP) ในประเทศไทยได้เริ่มต้นประกาศใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพในปี พ.ศ.2524 ในปี พ.ศ.2527 ได้ใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พ.ศ.2527 และหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพเทคนิค พ.ศ.2527 ตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พ.ศ. 2524 ประกอบด้วย ภาษาอังกฤษเทคนิค ภาษาอังกฤษธุรกิจ ภาษาอังกฤษเกษตร ภาษาอังกฤษคหกรรม และภาษาอังกฤษศิลปหัตถกรรม ทั้ง 5 กลุ่มสาขาของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษนี้เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เลือกเรียนภาษาอังกฤษที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชาที่เรียนอยู่โดยตรง เช่น นักเรียนโปรแกรมคหกรรม จะได้เรียนภาษาอังกฤษคหกรรม เป็นต้น (กรมอาชีวศึกษากระทรวงศึกษาธิการ, 2556)

ด้วยสภาพบริบทของวิทยาลัยอาชีวศึกษาสงขลา อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยอาชีวศึกษาสงขลา พบว่านักศึกษามีปัญหาด้านการพูดภาษาอังกฤษ ซึ่งมีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษต่ำ และนอกจากนี้จากการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา (V-NET) ตั้งแต่ค่าคะแนนเฉลี่ยระดับชาติขึ้นไปในกลุ่มวิชาภาษาอังกฤษ คิดเป็นร้อยละ 51.6 ซึ่งผลการประเมินอยู่ในเกณฑ์พอใช้ ส่วนปัญหาอีกประการหนึ่งคือวิทยาลัยอาชีวศึกษาสงขลาขาดชุดการเรียนรู้หรือสื่อการเรียนการสอนในการพัฒนาทักษะการพูดที่สอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการของผู้เรียน โดยเฉพาะสำหรับสาขาวิชาอาหารและโภชนาการ นอกจากจะมีความรู้ด้านการทำอาหารแล้ว ยังต้องมีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหาร ในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการประกอบอาหารไทย มีจุดประสงค์รายวิชา เพื่อให้ สามารถฟัง-ดู พูด อ่านและเขียนภาษาอังกฤษ เกี่ยวกับการประกอบอาหารไทย ตระหนักและเห็นประโยชน์ของการใช้ภาษาอังกฤษในงานอาชีพ มีคำอธิบายรายวิชา คือ ปฏิบัติเกี่ยวกับการฟัง พูด อ่าน เขียน ในงานประกอบอาหารไทย การพูดโต้ตอบ แสดงความคิดเห็นการขอและให้ข้อมูล การบรรยาย สาธิตการประกอบอาหาร การใช้คำศัพท์เทคนิค การอ่านตำรับอาหาร เทคนิคและเคล็ดลับ (Cooking tips) อุปกรณ์ เครื่องมือ สัญลักษณ์ ตาราง รูปภาพ การถ่ายโอนคำศัพท์เทคนิคมาเขียนเป็นประโยคและข้อความ การใช้พจนานุกรมและ Online dictionary การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศพัฒนาทักษะทางภาษาด้วยตนเองและการแสวงหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย ทำให้ผู้วิจัยให้ความสำคัญกับการพัฒนาทักษะการฟัง นำไปสู่การพูด ซึ่งโดยเน้นการพูดนำเสนอเพื่อการสาธิตการประกอบอาหารไทยเป็นหลัก เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษามีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อนำไปใช้ในการสื่อสารกับลูกค้า หรือในการประกอบสัมมาอาชีพต่อไป

สำหรับงานวิจัยที่ผ่านมาทางด้านภาษาอังกฤษคหกรรมนับว่ามีส่วนสำคัญที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการศึกษาเฉพาะสาขาวิชาได้ แต่งานวิจัยสาขานคหกรรมมีความหลากหลาย เนื่องจากงานวิจัยแต่ละเรื่องมีการศึกษาที่แตกต่างกัน ซึ่งมีการรายงานผลในรูปแบบทั้งด้านการพัฒนาหลักสูตร ด้านการพัฒนาสื่อ และด้านผลสัมฤทธิ์ในการเรียน เช่น งานวิจัยของ เกตสินี

บำรุงไทย (2539) ได้ทำการวิเคราะห์ความจำเป็นในการใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อใช้ในการสร้างหลักสูตร ภาษาอังกฤษเทคนิคของนักศึกษาแผนกอาหารและโภชนาการ พบว่า นักศึกษาแผนกอาหารและ โภชนาการ มีปัญหาและมีความจำเป็นในการใช้ทักษะภาษาอังกฤษทั้ง 4 ทักษะคือ ฟัง พูด อ่าน เขียน ส่วนด้านการพัฒนาสื่อ สุนิสา สุพรรณ (2540) ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาบทเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้ แนวคิดวิถีธรรมชาติสำหรับนักศึกษาคหกรรม ซึ่งมุ่งเน้นให้ผู้เรียนเรียนรู้จากสถานที่การปฏิบัติการจริง เพื่อให้ผู้เรียนไม่วิตกกังวลกับสภาพบรรยากาศในชั้นเรียน เป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้การใช้ภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาดีขึ้น นอกจากนี้ด้านผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน เอมอุษา ชันธพงษ์ (2528) ได้ทำการ เปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษคหกรรมของนักเรียนโปรแกรมคหกรรมในระดับ มัธยมศึกษาตอนปลายและระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ซึ่งผลประเมินพบว่า นักเรียนโปรแกรมคห กรรมในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมีทักษะการพูดต่ำสุด และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพมีทักษะ การเขียนต่ำสุด แต่อย่างไรก็ตามระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่เป็นประชากรได้คะแนนเฉลี่ยในการ ทำแบบทดสอบแต่ละทักษะและรวมทุกทักษะต่ำกว่าครึ่งหนึ่งของคะแนนเต็ม ดังนั้นจึงควรมีการ พัฒนาทุกทักษะควบคู่กันไป โดยเฉพาะความสามารถในการพูด ส่วนงานวิจัยด้านการพูดนำเสนอก็ได้ ศึกษาในแนวทางที่แตกต่างกันและใช้ภาระงานที่แตกต่างกัน เช่น งานวิจัยของ Buyukyavuz O (2014) ทดลองใช้การประเมินผลในรายวิชาการฟัง-พูด โดยกำหนดให้การพูดนำเสนอที่สัมพันธ์กับ สาขาวิชา (Discipline-related Oral Presentation) โดยภาระงานที่ให้ผู้เรียนทำคือ การทำโครงการงาน ส่วน Gavin Brooks and John Wilson (2014) เสนองานวิจัยที่เกี่ยวกับวิธีการสอนการนำเสนอ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารโดยใช้ภาษาอังกฤษและสามารถพูดถึงหัวข้อที่อยู่ในความสนใจของกลุ่ม ตนเองได้ โดยภาระงานที่มอบหมายให้คือ การทำโครงการงานการพูดนำเสนอด้วยโปสเตอร์ เป็นต้น

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องด้านลักษณะเครื่องมือที่ควรใช้เพื่อพัฒนาชุดการสอน ภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ พบว่ารูปแบบการสอนแบบพูดนำเสนอ ช่วยให้ผู้เรียนมีความมั่นใจในการนำเสนอถ้าได้รับการสอนนำเสนอผลงานเป็นภาษาอังกฤษและเข้าใจ วิธีที่ถูกต้อง เช่น การแนะนำตัวเอง ภาษากายในการนำเสนอ การใช้เสียงอย่างมีประสิทธิภาพ ฯลฯ และจากการเรียนวิชาการประกอบอาหารไทยในห้องเรียนได้ใช้ประโยชน์ และแนวทางที่ดีเพื่อนำไป ปฏิบัติเพื่อความก้าวหน้าในการเรียนและการทำงาน นอกจากนี้พบว่าการสอนแบบเน้นกิจกรรมแบบ เน้นภาระงานสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ได้ดี กระตุ้นให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้น สนุกสนานในการ ทำกิจกรรม และการใช้การสอนเน้นเนื้อหาสาระที่เกี่ยวข้องกับการสาธิตการทำอาหารที่สอดคล้องกับ รายวิชาการประกอบอาหารไทย บริบทและความสนใจของผู้เรียน ซึ่งสามารถนำกิจกรรมการสอน รูปแบบทั้งสองผนวกรวมกันในชุดการสอนเรื่องการปรุงอาหารไทยเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูด ภาษาอังกฤษได้ และงานวิจัยที่ผ่านมาโดยส่วนใหญ่มักเป็นการนำเสนอในรูปแบบการสำรวจหรือ วิเคราะห์หาความต้องการเพียงเท่านั้น จึงได้นำข้อดีที่นักการศึกษาแต่ละท่านที่ได้ทำการเสนอแนะ แนวปรับปรุงในการพัฒนาชุดการเรียนรู้

ในเรื่องของการนำกิจกรรมโครงการงานมาใช้ ซึ่งคำสั่งในแต่ละบทควรเป็นภาษาอังกฤษควบคู่ ภาษาไทย เพื่อให้ผู้เรียนได้เข้าใจตรงกันและไม่เสียเวลา เพราะพื้นฐานผู้เรียนอาชีวศึกษาส่วนใหญ่ มีความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษค่อนข้างอ่อน ให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมในห้องปฏิบัติการอาหาร ได้ใช้ อุปกรณ์จริง ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษที่เน้นทักษะการพูดเป็นหลักเพื่อการสื่อสาร แต่นอกจากนี้ก็มี

การใช้ภาษาอังกฤษในทักษะอื่นควบคู่กันไปด้วยคือ ฟัง อ่านและเขียน คำศัพท์ ตำรับเมนูอาหาร คำแนะนำในการใช้อุปกรณ์การทำอาหาร เป็นต้น (เกศินี บำรุงไทย, 2539; สุนิสา สุพรรณ, 2540; สุภรพรรณ ศรีบุญเป็ง, 2544) ซึ่งเป็นสิ่งที่ผู้เรียนควรเรียนรู้ และนำไปปรับใช้ในการปฏิบัติการพูดในการสาธิตอย่างถูกต้อง ถึงแม้ในการพัฒนาบทเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องจะมีกล่าวถึงเนื้อหาเกี่ยวกับด้านคุณธรรม แต่ก็ไม่ได้เน้นในเรื่องของการปรุงอาหารและการสาธิตอาหารโดยตรงที่จะกระตุ้นความสนใจ ความตระหนักรู้ในด้านคำศัพท์ ส่วนวนที่เกี่ยวข้องกับการสาธิตการประกอบอาหาร ด้านบุคลิกภาพกริยาท่าทางในด้านการพูดนำเสนอ และสามารถระลึกถึงหนทางในการปฏิบัติตนเพื่อการพัฒนาทักษะด้านการปฏิบัติงาน การใช้เทคนิคต่าง ๆ และประสบการณ์ด้านอาชีพได้

จากงานวิจัยข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยเล็งเห็นว่าภาษาอังกฤษคุณธรรมน่าจะมีส่วนสำคัญที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการศึกษาเฉพาะสาขาวิชา และทำให้ผู้เรียนตระหนักและเห็นประโยชน์ของการใช้ภาษาอังกฤษในงานอาชีพต่อไปในอนาคตได้ ผู้วิจัยจึงพิจารณาว่าการสอนภาษาอังกฤษเชิงบูรณาการทักษะและเนื้อหา โดยอาศัยกระบวนการสอนที่เน้นหัวข้อที่เกี่ยวกับด้านอาหารไทย โดยมีรูปแบบการนำเสนอในการนำเสนอผลงาน ซึ่งภาระงานที่เกี่ยวข้องได้แก่ โครงการงานจะเป็นกระบวนการสอนภาษาที่สามารถพัฒนาทักษะการพูดตามสภาพจริงไปพร้อม ๆ กับการส่งเสริมความรู้ในการสาธิตการประกอบอาหารไทยและการปฏิบัติตนได้อย่างถูกต้องตามแนววิธีการพูดนำเสนอ ซึ่งจะได้ประโยชน์ทั้งการเพิ่มความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ อีกทั้งยังช่วยเสริมทักษะในด้านการฟัง อ่านและเขียนทางอ้อม อีกทั้งสร้างความเข้าใจ ความตระหนักรู้ในเรื่องการปรุงอาหารไทย ทักษะด้านการปฏิบัติงานในงานอาชีพที่สามารถนำไปต่อยอดต่อการประกอบอาชีพในอนาคตได้

ผู้วิจัยจึงเกิดความสนใจที่จะทำวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาชุดการเรียนรู้เรื่องการปรุงอาหารไทย เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทยสำหรับนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษาสงขลา เพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษให้มากขึ้น และยังเป็นการเสริมสร้างด้านสมรรถนะหลักและสมรรถนะทั่วไป 4 ประการคือ ความรู้และทักษะการสื่อสาร การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ การพัฒนาการเรียนรู้และการปฏิบัติงาน การทำงานร่วมกับผู้อื่น และด้านสมรรถนะระดับฝีมือตามสาขาอาชีพ คิด วิเคราะห์ แก้ปัญหา วางแผน ดำเนินการ ตรวจสอบบูรณาการความรู้ระดับผู้ปฏิบัติงานให้ได้เรียนรู้เรื่องการปรุงอาหารไทย การสาธิตการประกอบอาหารไทย เพื่อเตรียมความพร้อมผู้เรียนให้สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการประกอบอาชีพในอนาคตได้ และควรจัดสภาพแวดล้อมในการเรียนให้ผู้เรียนคุ้นเคยและรู้สึกสบายใจที่จะมีส่วนร่วมในการเรียนอีกด้วย

กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

ตัวบ่งชี้

กรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษา
สภายุโรป (CEFR) ระดับ A2 และ B1

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ
พุทธศักราช 2556 สาขาวิชาอาหาร
และโภชนาการ

หลักการทฤษฎีการสอน

การพูดนำเสนอ

คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับ

การปรุงอาหารไทย

จากเว็บไซต์และตำราต่าง ๆ

กระบวนการสอนการสาธิต

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Warm-up)

ขั้นก่อนการฟัง (Pre-listening)

ขั้นการฟัง (While-listening)

ขั้นการสอนภาษา (Language Focus)

ขั้นนำเสนอการใช้ภาษา (Presentation)

ขั้นฝึกใช้ภาษา (Practice)

ขั้นสื่อสาร (Communication)

ขั้นกิจกรรมภาคขยาย (Extended Activities)

ขั้นการทดสอบวัดความรู้ประจำ
บทเรียน (Lesson Quiz)

ผลลัพธ์

ความสามารถของนักศึกษา
ในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิต
การประกอบอาหารไทย

ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อชุดการ
เรียนรู้เรื่องการปรุงอาหารไทยเพื่อ
ส่งเสริมความสามารถในการพูด
ภาษาอังกฤษในการสาธิตการ
ประกอบอาหารไทย

1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย

1.2.1 เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของชุดการเรียนรู้เรื่องการปรุงอาหารไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทยสำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษาสงขลา ให้ได้ตามเกณฑ์ 75/75 (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2556)

1.2.2 เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทยของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษาสงขลา ก่อนและหลังการใช้ชุดการเรียนรู้เรื่องการปรุงอาหารไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทย

1.2.3 เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษาสงขลา ที่มีต่อชุดการเรียนรู้เรื่องการปรุงอาหารไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

1.3 ปัญหาการวิจัย

1.3.1 ชุดการเรียนรู้เรื่องการปรุงอาหารไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดหรือไม่

1.3.2 ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทย หลังการใช้ชุดการเรียนรู้เรื่องการปรุงอาหารไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทยสูงกว่าก่อนใช้หรือไม่

1.3.3 นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษาสงขลา มีความคิดเห็นที่ดีต่อชุดการเรียนรู้เรื่องการปรุงอาหารไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทยหรือไม่

1.4 สมมติฐานการวิจัย

1.4.1 ชุดการเรียนรู้เรื่องการปรุงอาหารไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จะมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2556)

1.4.2 ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทย หลังการใช้ชุดการเรียนรู้เรื่องการปรุงอาหารไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทยสูงกว่าก่อนใช้ชุดการสอน

1.4.3 นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษาสงขลา มีความคิดเห็นที่ดีต่อชุดการเรียนรู้เรื่องการปรุงอาหารไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทย

1.5 ขอบเขตการวิจัย

1.5.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.5.1.1 ประชากร คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษาสงขลา จำนวน 60 คน

1.5.1.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษาสงขลา ที่กำลังศึกษารายวิชาภาษาอังกฤษ สำหรับการประกอบอาหารไทย จำนวน 30 คน ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 โดยการสุ่มอย่างง่าย

1.5.2 ตัวแปรที่ศึกษา

1.5.2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ ชุดการเรียนรู้เรื่องการปรุงอาหารไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทย

1.5.2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ 1) ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทย และ 2) ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อชุดการเรียนรู้เรื่องการปรุงอาหารไทย เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทย

1.5.3 ระยะเวลา

ระยะเวลาในการพัฒนาชุดการเรียนรู้เรื่องการปรุงอาหารไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทย และระยะเวลาที่ใช้ในการทดลองใช้ สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษาสงขลา ระยะเวลาในการทดลองรวม 34 ชั่วโมง กับ 1 วัน โดยแบ่งการเรียนเนื้อหาตามบทเรียน 10 บท บทละ 3 ชั่วโมง รวม 30 ชั่วโมง การทดสอบก่อนเรียน (Pretest) 2 ชั่วโมง และหลังเรียน (Posttest) 2 ชั่วโมง รวม 4 ชั่วโมง การสาธิตการประกอบอาหารไทยหลังเรียน (Final Project) 1 วัน โดยทำการทดลองในระยะเวลา 4 สัปดาห์ ใช้คาบกิจกรรมและวันหยุดของนักศึกษาตามที่วิทยาลัยอาชีวศึกษากำหนดให้ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560

1.6 ข้อตกลงเบื้องต้น

การยอมรับหรือไม่ยอมรับประสิทธิภาพเมื่อทดลองใช้ชุดการเรียนรู้เรื่องการปรุงอาหารไทย เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทย นำมาหาค่าประสิทธิภาพ แล้วนำประสิทธิภาพของชุดการเรียนรู้เรื่องการปรุงอาหารไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทยที่หาได้ไปเปรียบเทียบกับมาตรฐานที่ตั้งไว้เพื่อดูว่าเรายอมรับประสิทธิภาพหรือไม่

การยอมรับประสิทธิภาพของชุดการเรียนรู้เรื่องการปรุงอาหารไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทย การยอมรับหรือไม่ยอมรับประสิทธิภาพเมื่อทดสอบประสิทธิภาพสื่อหรือชุดการสอนภาคสนามแล้ว เทียบค่า E1/E2 ที่หาได้จาก สื่อหรือชุดการสอนกับ E1/E2 ที่ตั้งเกณฑ์ไว้ เพื่อดูว่าเราจะยอมรับประสิทธิภาพหรือไม่ การยอมรับประสิทธิภาพให้ถือค่าความแปรปรวน 2.5-5% อาทิ นั่นคือประสิทธิภาพของสื่อหรือชุดการสอนไม่ควรต่ำกว่าเกณฑ์เกิน 5% แต่โดยปกติเราจะกำหนดไว้ 2.5% อาทิ เราตั้งเกณฑ์ประสิทธิภาพไว้

90/90 เมื่อทดสอบประสิทธิภาพแบบ 1:100 แล้ว สื่อหรือชุดการสอนนั้นมีประสิทธิภาพ 87.5/87.5 เราก็สามารถ ยอมรับได้ว่าสื่อหรือชุดการสอน นั้นมีประสิทธิภาพ การยอมรับประสิทธิภาพของสื่อหรือ ชุดการสอนมี 3 ระดับ คือ (1) สูงกว่าเกณฑ์ (2) เท่าเกณฑ์ (3) ต่ำกว่าเกณฑ์แต่ยอมรับว่ามีประสิทธิภาพ

ฉะนั้นเกณฑ์การยอมรับประสิทธิภาพชุดการเรียนรู้เรื่องการปรุงอาหารไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทย ที่พัฒนาขึ้นในการวิจัยครั้งนี้ มี 3 ระดับคือ

1.6.1 สูงกว่าเกณฑ์เมื่อประสิทธิภาพของชุดการเรียนรู้เรื่องการปรุงอาหารไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทยสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ไม่เกิน 2.5%

1.6.2 เท่าเกณฑ์เมื่อประสิทธิภาพของชุดการเรียนรู้เรื่องการปรุงอาหารไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทยได้ไม่เกิน .05 (ร้อยละ 5) จากช่วงต่ำไปสูง = ± 2.5 นั้นให้ผลลัพธ์ของค่า E1 หรือ E2 ที่ถือว่าเป็นไปตามเกณฑ์

1.6.3 ต่ำกว่าเกณฑ์เมื่อประสิทธิภาพของชุดการเรียนรู้เรื่องการปรุงอาหารไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทยมีค่าต่ำกว่าเกณฑ์ไม่เกิน 2.5% ถือว่ายังมีประสิทธิภาพที่ยอมรับได้

1.7 นิยามศัพท์เฉพาะ

1.7.1 ชุดการเรียนรู้เรื่องการปรุงอาหารไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทย หมายถึง สื่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องการปรุงอาหารไทย เพื่อฝึกการพูดในการสาธิตการประกอบอาหารไทยเป็นภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อให้สอดคล้องกับรายวิชา ภาษาอังกฤษเพื่อการประกอบอาหารไทย ประกอบด้วยบทเรียน 10 บท ซึ่งเนื้อหาได้มาจากการสำรวจความจำเป็นและความต้องการผู้เรียนและครอบคลุมถึงการเลือกอาหารมาทำบทเรียน ประกอบด้วยเครื่องต้ม อาหารหวาน และอาหารหลักที่เป็นที่นิยม มีขั้นตอนการจัดกิจกรรม ดังนี้ ขึ้นกล่าวนำ มี 3 หน้าที คือ 1) ทักทายผู้ชมผู้ฟังและแนะนำตนเอง 2) บอกจุดประสงค์ของการสาธิต 3) บอกโครงสร้างของการสาธิตล่วงหน้า ขึ้นนำเสนอเนื้อหา มี 6 หน้าที คือ 1) แนะนำหรืออธิบายวัสดุอุปกรณ์และวัตถุดิบ 2) ใช้คำบอกลำดับขั้นตอนแรก อธิบายขั้นตอนแรก และสาธิตตามขั้นตอน 3) แสดงความคิดเห็น 4) เน้นย้ำขั้นตอนสำคัญ 5) ใช้คำบอกลำดับขั้นตอนถัดไป อธิบายขั้นตอนถัดไป และสาธิตตามขั้นตอน 6) การใช้คำบอกลำดับขั้นตอนสุดท้าย อธิบายขั้นตอนสุดท้าย และสาธิตตามขั้นตอน และขั้นสรุปมี 5 หน้าที คือ 1) ส่งสัญญาณการจบการสาธิต 2) ตักเสิร์ฟและตกแต่ง 3) เน้นย้ำขั้นตอนสำคัญอีกครั้ง 4) ให้คำแนะนำ เคล็ดลับเพื่อการปรับใช้ และ 5) กล่าวขอบคุณและเปิดโอกาสสำหรับคำถาม และเมื่อสิ้นสุดการเรียนแต่ละบท จะมีการทดสอบสิ่งที่เรียนในแต่ละบทประจำท้ายบท (Lesson Quiz) และมีการเก็บคะแนนความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษจากการทำโครงการงานการสาธิตการประกอบอาหารไทยระหว่างเรียนแบบกลุ่มเมื่อได้เรียนกับชุดการเรียนรู้ฯ ไปแล้วในทุกๆ 3 บทเรียน (Mini Project) นอกจากนี้มีการทำโครงการงานเพื่อวัดความสามารถในการพูด

สาคิตเพื่อการประกอบอาหารไทยรายกลุ่ม (Final Project) หลังจากเรียนโดยใช้ชุดการเรียนรู้ฯ ครบ จบทุกบททีกด้วย

1.7.2 ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการการสาคิตการประกอบอาหารไทย แบ่ง ออกเป็น 2 ชนิด คือ 1) หมายถึงคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีข้อสอบ 4 ตอน คือ ตอนที่ 1 วัดความสามารถด้านคำศัพท์ เป็นข้อสอบเลือกตอบ จำนวน 50 ข้อ ใช้เวลา 30 นาที 15 คะแนน ตอนที่ 2 วัดความสามารถในการฟังแบ่งออกเป็น 2 ตอน ตอนที่ 1 ให้ฟังเทปที่ เกี่ยวกับการสาคิตการประกอบอาหารไทย 1 ชนิด เป็นข้อสอบเติมคำ จำนวน 15 ข้อ ใช้เวลา 20 นาที 10 คะแนน และตอนที่ 2 ให้เรียงลำดับประโยคให้ถูกต้อง จำนวน 15 ข้อ ใช้เวลา 10 นาที 5 คะแนน ตอนที่ 3 วัดความสามารถในการพูดแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ เลือกพูดให้เหมาะสมกับ สถานการณ์ เป็นข้อสอบเลือกตอบ จำนวน 10 ข้อ ใช้เวลา 10 นาที 20 คะแนน และ ตอนที่ 2 การ สัมภาษณ์ เป็นข้อสอบพูดจำนวน 1 ข้อ ใช้เวลา 5 นาที 20 คะแนน และตอนที่ 4 การพูดสาคิตโดย การทำโครงการ เป็นข้อสอบพูดจำนวน 1 ข้อ ใช้เวลา 60 นาที 30 คะแนน

1.7.3 ความคิดเห็นของนักศึกษา หมายถึง คะแนนที่ได้จากการทำแบบสอบถามด้าน ความรู้สึกรักนึ้คิดของนักศึกษาที่มีต่อชุดการเรียนรู้เรื่องการปรุงอาหารไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถ ในการพูดภาษาอังกฤษในการการสาคิตการประกอบอาหารไทยที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นในด้านเนื้อหาสาระ เกี่ยวกับการสาคิตการประกอบอาหารไทย รูปแบบภาษา กระบวนการเรียนการสอน การประเมินผล รูปแบบทั่วไปของสื่อ และประโยชน์ที่ได้รับจากสื่อโดยใช้แบบสอบถามความคิดเห็นลักษณะเป็นมาตร ประมาณค่า 5 ระดับ ได้แก่ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

1.7.4 นักศึกษา หมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชา อาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษาสงขลา ที่เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับการประกอบ อาหารไทย ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

ในการพัฒนาชุดการเรียนรู้เรื่องการปรุงอาหารไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทย สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษาสงขลา ที่เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับการประกอบอาหารไทย ผู้วิจัยได้ศึกษารวบรวมข้อมูลและแนวคิดที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำไปใช้ในการพัฒนาเครื่องมือในการวิจัยบทที่ 3 ดังต่อไปนี้

2.1 การพูดนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษ

2.1.1 ความหมายและรูปแบบของการพูดนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษ

2.1.2 ขั้นตอนการพูดนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษ

2.1.3 หน้าที่ภาษา คำศัพท์ สำนวนภาษาอังกฤษที่เกี่ยวข้องกับการพูดนำเสนอ

2.1.4 บุคลิกภาพ กริยาท่าทางในการพูดนำเสนอ

2.1.5 ข้อควรคำนึงในการพูดนำเสนอ

2.1.6 หลักการสอนการพูดนำเสนอ

2.1.7 ข้อควรคำนึงในการสอนการพูดนำเสนอ

2.1.8 ขั้นตอนการสอนการพูดนำเสนอ

2.1.9 การประเมินการพูดนำเสนอ

2.2 แนวทางการสอนเน้นภาระงาน

2.2.1 ความหมายภาระงาน

2.2.2 ประโยชน์ของกิจกรรมเน้นภาระงาน

2.2.3 องค์ประกอบของภาระงาน

2.2.4 ประเภทของกิจกรรมเน้นภาระงาน

2.2.5 หลักการสอนเน้นภาระงาน

2.2.6 ขั้นตอนการสอนเน้นภาระงาน

2.3 ภาษาอังกฤษโครงงาน

2.3.1 ที่มาภาษาอังกฤษโครงงาน

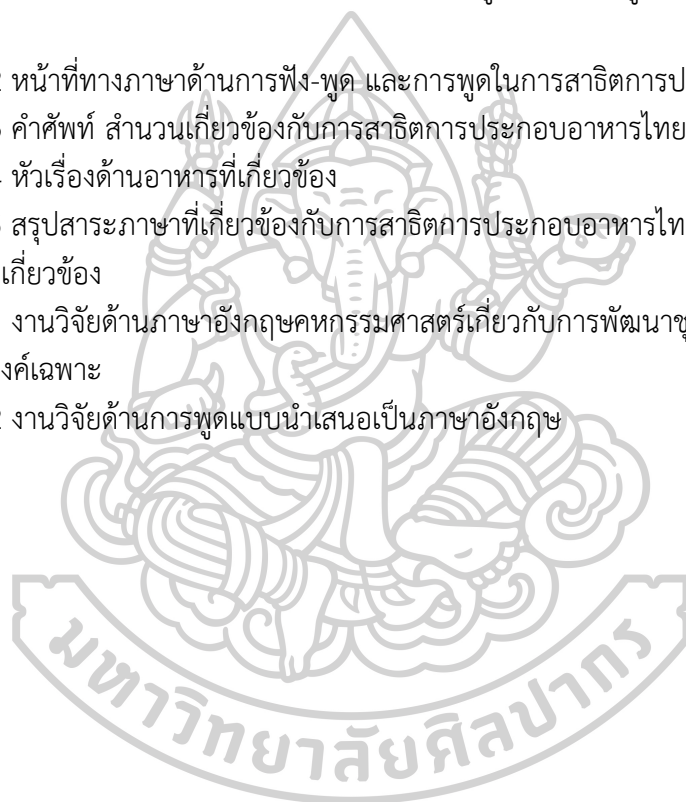
2.3.2 ความหมายภาษาอังกฤษโครงงาน

2.3.3 รูปแบบภาษาอังกฤษโครงงาน

2.3.4 ขั้นตอนกิจกรรมภาษาอังกฤษโครงงาน

2.3.5 การวัดและการประเมินผลโครงงาน

- 2.4 แนวทางการพัฒนาชุดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ
 - 2.4.1 ความหมายของชุดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ
 - 2.4.2 การสร้างและพัฒนาชุดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ
 - 2.4.3 องค์ประกอบของการพัฒนาชุดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ
 - 2.4.4 แนวทางและขั้นตอนการพัฒนาชุดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ
 - 2.4.5 การประเมินชุดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ
 - 2.4.6 การทดสอบประสิทธิภาพชุดการเรียนรู้
- 2.5 สารภาษาอังกฤษที่ใช้ในการนำเสนอและในการสาธิตการประกอบอาหารไทย
 - 2.5.1 สถานการณ์และทักษะย่อยด้านการฟัง-พูด และการพูดในการสาธิตการประกอบอาหารไทย
 - 2.5.2 หน้าที่ทางภาษาด้านการฟัง-พูด และการพูดในการสาธิตการประกอบอาหารไทย
 - 2.5.3 คำศัพท์ สำนวนเกี่ยวข้องกับการสาธิตการประกอบอาหารไทย
 - 2.5.4 หัวเรื่องด้านอาหารที่เกี่ยวข้อง
 - 2.5.5 สรุปลักษณะที่เกี่ยวข้องกับการสาธิตการประกอบอาหารไทยที่นำไปใช้ในการสอน
- 2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 2.6.1 งานวิจัยด้านภาษาอังกฤษคหกรรมศาสตร์เกี่ยวกับการพัฒนาชุดการเรียนรู้อาชีพศึกษาเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ
 - 2.6.2 งานวิจัยด้านการพูดแบบนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษ

2.1 การพูดนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษ

2.1.1 ความหมายและรูปแบบของการพูดนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษ

2.1.1.1 ความหมาย

มีผู้ให้ความหมายของการพูดนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษไว้แตกต่างกัน ในที่นี้จะกล่าวถึงการให้ความหมายของการพูดนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษโดย Gavin Brooks and John Wilson (2014) Essberger (2004) และ EnglishClub (2015) โดยมีรายละเอียด ดังนี้

Gavin Brooks and John Wilson (2014) กล่าวว่า การพูดนำเสนอ เป็นกิจกรรมที่อาจารย์สามารถใช้เพื่อให้นักศึกษามีโอกาสสื่อสารโดยใช้ภาษาอังกฤษกับเพื่อนในห้องเรียน การพูดนำเสนอยังเป็นกิจกรรมการสื่อสารที่ใช้กระบวนการเป็นฐาน (A process-based, communicative activity) ที่สามารถทำให้นักศึกษาสนุกสนานในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารในห้องเรียน นอกจากนี้ การพูดนำเสนอยังส่งผลให้นักศึกษามีแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้น อาจกล่าวได้ว่า การพูดนำเสนอเป็นกิจกรรมหนึ่งซึ่งช่วยพัฒนาความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา

Essberger (2004)กล่าวว่า การพูดนำเสนอ คือ การพูดสั้น ๆ ของบุคคลคนหนึ่งต่อหน้ากลุ่มบุคคล เพื่อแนะนำและบรรยายเรื่องราวเฉพาะอย่างหนึ่ง เช่น ผลิตภัณฑ์ใหม่ ยอดขายบริษัท หรือการรณรงค์สำหรับการโฆษณาที่จะนำเสนอ เป็นต้น

EnglishClub (2015) ให้ข้อมูลว่า การพูดนำเสนอเป็นการพูดที่เป็นทางการต่อบุคคลคนเดียวหรือมากกว่า ซึ่งเป็นการนำเสนอความคิดหรือข่าวสารด้วยวิธีการที่มีโครงสร้างชัดเจน

สรุปได้ว่า การพูดนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษ หมายถึง การพูดอย่างมีโครงสร้างในห้องเรียนหรือในที่ทำงานเพื่อแนะนำบรรยาย หรือนำเสนอความคิด หรือเรื่องราวเฉพาะอย่างใดอย่างหนึ่งเป็นภาษาอังกฤษของบุคคลคนหนึ่งต่อหน้ากลุ่มบุคคลที่เป็นผู้ฟัง

2.1.1.2 รูปแบบของการพูดนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษ

จากการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับรูปแบบของการพูดนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษจากเว็บไซต์ที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาอังกฤษและบทความวิชาการออนไลน์ พบว่า มีการแบ่งรูปแบบการพูดนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษที่ไม่แตกต่างกัน ดังรายละเอียด ต่อไปนี้

EFLSensei.com (2015) แบ่งรูปแบบการพูดนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษ ออกเป็น 4 แบบ คือ การพูดแบบทันที (Impromptu Speeches) การพูดแบบมีโครงร่าง (Using an Outline) การพูดแบบมีต้นฉบับ (A Speech with a Manuscript) และการพูดแบบท่องจำ (A Memorized Speech) ซึ่งแต่ละแบบมีรายละเอียดและการนำไปใช้ที่แตกต่างกัน คือ

การพูดแบบทันที (Impromptu Speeches) เป็นการพูดที่ผู้นำเสนอไม่มีโอกาสเตรียมตัวและไม่มีการจดบันทึกใด ๆ ผู้พูดต้องคิดไปพูดไป การพูดแบบนี้จะพบได้ในโอกาสพิเศษ เช่น การกล่าวอวยพรแก่คู่บ่าวสาวในงานวิวาห์ หรือการกล่าวแสดงความรู้สึกในงานประกาศรับรางวัล เป็นต้น

การพูดแบบมีโครงร่าง (Using an Outline) เป็นรูปแบบที่ได้รับความนิยมมากที่สุด โดยผู้พูดเตรียมโครงร่างที่บรรจุคำสำคัญและข้อเท็จจริงที่จะพูดไว้ในมือ แต่การพูดแบบนี้ไม่สามารถทำให้ผู้พูดรักษาการสบตาผู้ฟังไว้ได้อย่างปกติเหมือนการพูดแบบทันที เพราะผู้พูดต้องดูโครงร่างและคำสำคัญขณะที่กำลังพูดไปด้วย

การพูดแบบมีต้นฉบับ (Speech with a Manuscript) เป็นการพูดที่ผู้นำเสนอได้เขียนทุกคำพูดไว้ จึงมีโอกาสที่จะลืมเรื่องที่จะพูดน้อยมาก แต่ต้องอาศัยการฝึกมากพอสมควร เพื่อให้การพูดเป็นธรรมชาติเหมือนไม่ได้อ่านจากต้นฉบับ

การพูดแบบท่องจำ (A Memorized Speech) เป็นรูปแบบการพูดที่ยากที่สุด และต้องเตรียมตัวมาก ผู้พูดต้องเขียนต้นฉบับ และท่องจำให้ได้ทุกคำ วิธีนี้เป็นแบบที่นิยมกันในการแข่งขันการพูดในที่ชุมชน โดยผู้พูดสามารถฝึกภาษาท่าทางและการใช้เสียงสูงต่ำให้ดูเหมือนการพูดปกติ แต่การพูดแบบท่องจำมักจะดูไม่มีชีวิตชีวา และไม่เป็นธรรมชาติ

Al-Issa, A.S., and Al-qubtan (2010) กล่าวว่า การพูดนำเสนอสามารถแบ่งออกได้เป็น 3 แบบ คือ แบบควบคุม (Controlled Speech) แบบให้คำแนะนำ (Guided Speech) และแบบอิสระ (Free Speech) การจะเลือกใช้รูปแบบใดขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายอย่าง เช่น การเลือกหัวข้อ เวลาที่ได้รับในการนำเสนอ วิทยากรณ์ คำศัพท์ วิธีการนำเสนอ และสิ่งที่สำคัญที่สุด คือ ระดับความสามารถของผู้เรียน การพูดทั้ง 3 แบบมีรายละเอียดที่แตกต่างกัน คือ

การพูดแบบควบคุม (Controlled Speech) เหมาะกับนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอยู่ในระดับเบื้องต้น ถึงระดับประถม ดังนั้น ครูจึงควรจำกัดหัวข้อให้เป็นที่อยู่ในตำราหรือเป็นสิ่งที่ครูคิดว่านักเรียนสามารถนำเสนอได้ง่าย พร้อมกับให้ตัวเลือกด้านวิทยากรณ์และคำศัพท์ที่เหมาะสมกับระดับของผู้เรียน นอกจากนี้ ควรระลึกไว้เสมอว่า นักเรียนที่มีระดับความสามารถทางภาษาต่ำมากไม่ควรคาดหวังที่จะให้นำเสนอเป็นภาษาต่างประเทศเป็นระยะเวลาสั้น โดยปกติ นักเรียนที่มีระดับความสามารถด้านภาษาอยู่ในระดับต้น จะมีอายุระหว่าง อายุ 6-12 ปี และมีบริบทหรือความรู้ที่จำกัดหรือความรู้เกี่ยวกับคอมพิวเตอร์และซอฟต์แวร์ เช่น Power Point และอุปกรณ์เทคโนโลยีอื่น ๆ เช่น เครื่องฉายข้ามศีรษะอยู่บ้าง นอกจากนี้ ในบางบริบทอาจไม่มีความพร้อมด้านเทคโนโลยี ดังนั้น ครูควรกำหนดให้นักเรียนเตรียมการนำเสนอสั้น ๆ บนกระดาษ และนำมาอ่านให้เพื่อนร่วมห้องฟัง เป้าหมายของการนำเสนอแบบควบคุม ควรเป็นการให้โอกาสสำหรับเด็กเล็กที่จะได้รับความมั่นใจในการพูดหน้าชั้นเรียน มีส่วนร่วมในชั้นเรียนอย่างเต็มศักยภาพ ด้วยวิธีการที่มีความหมาย และเป็นการฝึกใช้ภาษาเป้าหมาย

การพูดแบบให้คำแนะนำ (Guided Speech) เหมาะสำหรับนักเรียนที่มีความสามารถภาษาอังกฤษอยู่ในระดับกลางต่ำ หรือระดับกลาง ดังนั้น นักเรียนควรได้รับการแนะนำเรื่องหัวข้อที่เหมาะสมกับระดับความสามารถทางภาษาของตนเอง ครูไม่ควรคาดหวังให้นักเรียนใช้โครงสร้างทางภาษาและคำศัพท์ที่ซับซ้อน ครูควรแนะนำนักเรียนในการใช้วิทยากรณ์และคำศัพท์ที่เหมาะสม แม้ว่านักเรียนในกลุ่มนี้จะมีระดับความสามารถทางภาษาดีกว่านักเรียนในระดับต้น ครูไม่ควรคาดหวังให้นักเรียนกลุ่มนี้ต้องพูดเป็นเวลานานและไม่มีข้อผิดพลาดทางภาษาเช่นกัน เพราะอาจจะมีผลกระทบด้านลบต่อความมั่นใจของนักเรียนได้ โดยเฉพาะในบริบทที่ความถูกต้องมีความสำคัญมากกว่าความคล่องแคล่ว นักเรียนที่มีความสามารถภาษาอังกฤษในระดับนี้ ควรมีการเตรียมงานโดยใช้ Power Point หรือแผ่นใสบนเครื่องฉายข้ามศีรษะ ถ้าอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องเหล่านั้นมีพร้อม งานวิจัยได้แสดงให้เห็น

เห็นว่าการพูดนำเสนอที่ใช้สื่อประกอบ ทำให้การนำเสนอน่าสนใจและน่าเชื่อถือ ดูเป็นมืออาชีพและมีประสิทธิภาพมากกว่าการนำเสนอโดยไม่มีสื่อหรืออุปกรณ์

การพูดแบบท่องจำ (Memorization Speech) เป็นรูปแบบการนำเสนอที่เหมาะสมกับเด็กโต การท่องจำจากบทอ่านมีประโยคที่ซับซ้อนและคำที่ไม่ค่อยได้ใช้บ่อย และเนื้อหาในการนำเสนอถูกอ้างอิงมาจากข้อมูลหลายแหล่ง แต่การอ่านคำต่อคำในการพูดแบบท่องจำ ทำให้การนำเสนอดูตื้อและบดบังความเข้าใจในการฟังของผู้ฟัง อย่างไรก็ตาม การท่องจำยังเป็นประโยชน์ เพราะทุกภาษามีส่วนประกอบของวลี สำนวนภาษา และโครงสร้างด้านคำศัพท์และไวยากรณ์ที่ต้องจดจำ และดึงมาใช้ในยามจำเป็น ดังนั้น นักเรียนจึงควรได้รับอนุญาตให้ท่องจำได้ เพราะการท่องจำที่ดีช่วยให้นักเรียนมีความมั่นใจมากขึ้น บุรณาการทักษะทั้งสี่ ใช้ภาษาอังกฤษอย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ พูดได้อย่างคล่องแคล่วและถูกต้อง และจำได้ว่าจะพูดอะไร การท่องจำที่ดีเป็นกลยุทธ์ที่ช่วยปรับปรุงความมีประสิทธิภาพในการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศของนักเรียน เป็นการเรียนด้วยจิตใจที่มีความเข้าใจลึก และประยุกต์อย่างถูกต้องในการใช้เพื่อการสื่อสาร แต่นักเรียนไม่ควรท่องจำไปเรื่อย เพราะหากติดขัดอาจจะทำให้ลืมสิ่งที่จะพูด บทบาทที่สำคัญของครูคือการเตือนและสร้างความตระหนักรู้ให้กับนักเรียนเกี่ยวกับบทบาทที่เป็นไปได้ของการท่องจำต่อชีวิตของนักเรียน

การพูดแบบอิสระ (Free Speech) เป็นรูปแบบการพูดที่เหมาะสมสำหรับนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอยู่ในระดับกลางสูง ถึงขั้นสูง นักเรียนในระดับนี้มักจะมีอายุ ระหว่าง 16-22 ปี และนักเรียนควรได้รับอิสระในการเลือกหัวข้อที่จะพูด วางแผนหัวข้อด้วยวิธีการที่นักเรียนพิจารณาแล้วว่าเหมาะสมที่สุด และใช้ภาษาในระดับใดก็ได้ สิ่งนี้ควรเป็นประเด็นตราบเท่าที่นักเรียนได้มีการฝึกฝนมาก่อนแล้วในชั้นเบื้องต้น (การพูดแบบได้รับการแนะนำ) นักเรียนเหล่านั้น มักจะมีความสามารถในการใช้ภาษาที่ซับซ้อน และสามารถใช้เวลาในการนำเสนอที่มากกว่านักเรียนกลุ่มที่มีความสามารถต่ำกว่า หัวข้อที่จะนำมาพูดควรเป็นประโยชน์ต่อสังคม นักเรียนอาจจะพูดเกี่ยวกับปรากฏการณ์ทางสังคม เช่น การสูบบุหรี่ นักเรียนสามารถเก็บข้อมูลจากหลายแหล่ง เนื่องจากพวกเขา มีความสามารถและความมั่นใจที่จะทำเช่นนั้น ได้ข้อมูลสำคัญที่จะนำเสนออาจจะเกี่ยวกับ จำนวนผู้สูบบุหรี่ในประเทศ และรอบโลก ชนิดของการสูบ อันตรายของการสูบ แนวทางการต่อสู้กับการสูบ และวิธีการเลิกสูบ ไวยากรณ์และคำศัพท์ที่ใช้ควรมีได้หลากหลายและซับซ้อน

The McGraw-Hill Companies (1998) แบ่งรูปแบบการพูดนำเสนอออกเป็น 4 แบบ คือ การพูดแบบมีต้นฉบับ (Manuscript) การพูดแบบท่องจำ (Memorization) การพูดแบบทันที (Impromptu) และการพูดแบบมีโครงร่าง (Extemporaneous) โดยแต่ละแบบมีรายละเอียด ดังนี้

การพูดแบบมีต้นฉบับ (Manuscript) เป็นรูปแบบที่มักจะใช้ในการพูดนำเสนอที่มีการบันทึกเสียงอย่างเป็นทางการ หรือมีเอกสารตีพิมพ์ในการสัมมนา การใช้ต้นฉบับเป็นเหมือนเครื่องสนับสนุนการนำเสนอ ผู้นำเสนอควรหลีกเลี่ยงการอ่านต้นฉบับคำต่อคำ เพราะการอ่านต้นฉบับจากเอกสารที่พิมพ์มาฟังดูเหมือนไม่มีชีวิตชีวา และอาจทำให้ผู้ฟังรู้สึกเบื่อ การสับสน การใช้เสียงสูง-ต่ำ และการแสดงออกทางสีหน้าจะช่วยดึงความสนใจของผู้ฟัง ผู้นำเสนอที่จะใช้รูปแบบนี้ควรจดจำกลุ่มคำหลัก และฝึกการพูดซ้ำ ๆ ทำเครื่องหมายที่คำหลักในต้นฉบับ ขณะที่ทำการพูดควรหลีกเลี่ยงดูคำที่ทำเครื่องหมายไว้เพื่อไม่ให้ลืมว่าจะต้องพูดอะไรต่อไป ขณะฝึกซ้อมการพูด อย่าพยายามจำทุกคำ

แต่ควรทำให้ตัวเองคุ้นเคยกับสาระสำคัญในการพูดและลำดับของประเด็นสำคัญที่จะพูด อาจจะดูแตกต่างจากต้นฉบับบ้างเล็กน้อย แต่ฟังดูเป็นธรรมชาติมากกว่า

การพูดแบบท่องจำ (Memorization) เป็นการพูดที่ผู้นำเสนอต้องท่องจำอย่างเต็มรูปแบบ อาจจะฟังดูเหมือนเครื่องจักรเครื่องยนต์ เหมือนกับผู้พูดอ่านมาจากต้นฉบับ วิธีนี้ไม่ค่อยใช้หรือแนะนำให้ใช้อีกต่อไป ถ้าผู้นำเสนอเลือกที่จะท่องจำการพูด ควรทำให้สั้นลง และหาวิธีการที่จะทำให้เสียงดูเหมือนไม่ท่องจำ ในขณะที่ฝึกซ้อมการพูดซึ่งต้องถูกท่องจำ ควรจำไว้ว่าต้องเสริมด้วยการแสดงความรู้สึกลงในเสียงด้วย

การพูดแบบทันที (Impromptu) เป็นวิธีการพูดสดหรือทันทีเมื่อผู้พูดต้องพูดสั้น ๆ โดยไม่มีเวลาในการเตรียมตัว หรือมีน้อยมาก หรืออาจจะไม่ได้เตรียมตัวเลย ในสถานการณ์การพูดสด ผู้พูดควรเว้นจังหวะเพื่อจัดระบบการพูดและคิดถึงประเด็นสำคัญที่จะพูดต่อ และหาประเด็นที่จะใช้พิสูจน์หรือสนับสนุนประเด็นสำคัญ และกล่าวสรุป

การพูดแบบมีโครงร่าง (Extemporaneous) เป็นรูปแบบที่มีบันทึกย่อหรือโครงร่าง มีวางแผนและเตรียมตัวอย่างรอบคอบ ต่างจากการพูดแบบท่องจำหรือแบบมีต้นฉบับ การพูดในที่สาธารณะส่วนใหญ่ใช้วิธีนี้ เพราะดูเหมือนจะทันทีทันใดมากกว่าการพูดที่อ่านจากต้นฉบับหรือการท่องจำ วิธีนี้เปิดโอกาสให้ผู้พูดมีโอกาสในการปรับตัวเข้ากับสถานการณ์และดึงความสนใจของผู้ฟังมากกว่า แต่ผู้พูดยังคงอยู่ในการควบคุมเนื้อหาสาระของการพูด ซึ่งได้ถูกฝึกซ้อมมาแล้ว

สรุปได้ว่าการพูดนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษ แบ่งได้เป็น 4 รูปแบบ คือ การพูดแบบทันที (Impromptu Speeches) การพูดแบบมีโครงร่าง (Using an Outline) การพูดแบบมีต้นฉบับ (A Speech with a Manuscript) และการพูดแบบท่องจำ (A Memorized Speech) โดยการพูดแบบทันทีมักเป็นการพูดสั้น ๆ ในโอกาสพิเศษ เช่น การกล่าวคำอวยพรในงานวิวาห์ การพูดแบบมีโครงร่าง นิยมใช้ในการแข่งขันการพูดในที่สาธารณะ เพราะทำให้ดูเหมือนเป็นแบบทันที มากกว่าการพูดแบบท่องจำ การพูดแบบมีต้นฉบับ นิยมใช้การพูดที่เป็นทางการ มีการบันทึกเสียงและนำไปบรรจุไว้ในเอกสารประกอบการสัมมนา และการพูดแบบท่องจำ เหมาะสำหรับการพูดที่มีโครงสร้างภาษาซับซ้อน และใช้คำศัพท์ที่ไม่ค่อยคุ้นเคย และเหมาะกับเด็กโตมากกว่าเด็กเล็ก ต้องอาศัยการฝึกซ้อมและท่องจำมากกว่ารูปแบบอื่น

2.1.2 ขั้นตอนการพูดนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษ

Geand (2015) ได้นำเสนอขั้นตอนในการพูดนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษไว้ 3 ขั้นตอน คือ ขั้นเริ่มต้น (Getting Started) ขั้นนำเสนอเนื้อหา (The Body of the Presentation) และขั้นสรุป (Conclusion) โดยมีรายละเอียดในแต่ละขั้นตอน คือ

ขั้นเริ่มต้น (Getting Started) เป็นช่วง 2-3 นาทีแรกของการนำเสนอ และถือว่ามี ความสำคัญมาก เป็นช่วงเวลาที่ผู้นำเสนอควรทักทายผู้ฟัง และแนะนำตัวเอง บอกข้อมูลเกี่ยวกับบริษัทหรือที่ทำงาน แจ้งวัตถุประสงค์ของการนำเสนอแก่ผู้ฟัง และบอกโครงสร้างของการนำเสนอ คร่าว ๆ เพื่อให้ผู้ฟังเห็นภาพรวมของการพูดนำเสนอ

ขั้นนำเสนอเนื้อหา (The Body of the Presentation) ในการนำเสนอเนื้อหาเพื่อให้ผู้ฟัง เข้าใจง่ายขึ้น ผู้นำเสนอควรใช้คำเปลี่ยนตอน (Transitions) การกล่าวย้ำประเด็นสำคัญ (Restating the important ideas) ยกตัวอย่างประกอบ (Using examples) แสดงความคิดเห็น (Expressing

opinions) เสนอข้อมูลพร้อมตัวเลข (Using numbers) และใช้ชาร์ต กราฟ ตาราง (Using charts, graphs, tables) ในการอธิบายข้อมูล

ขั้นสรุป (The Conclusion) ในขั้นสรุป ผู้นำเสนอจะต้องส่งสัญญาณการสรุป (Signaling the Conclusion) การสรุปปิดท้าย (The Final Summary) กล่าวจบการนำเสนอ (Closing) และเปิดโอกาสสำหรับคำถาม (Calling for Questions)

Center for English Language Communication (2015) นำเสนอขั้นตอนในการพูดนำเสนอ 3 ขั้นตอน คือ ขั้นนำ (Introduction) ขั้นเนื้อหา (Body) และขั้นสรุป (Conclusion) โดยมีรายละเอียดในแต่ละขั้นตอน ดังนี้

ขั้นนำ (Introduction) ถือเป็นขั้นตอนสำคัญที่จะสร้างความประทับใจครั้งแรกแก่ผู้ฟัง ผู้นำเสนอต้องเร้าความสนใจของผู้ฟังและทำให้ผู้ฟังต้องการที่จะฟังเนื้อหาที่จะนำเสนอ กิจกรรมสำคัญ 2 ประการ ที่ผู้นำเสนอต้องทำในขั้นตอนนี้ คือ ดึงความสนใจและแจ้งหัวข้อที่จะนำเสนอแก่ผู้ฟัง การดึงความสนใจของผู้ฟังสามารถทำได้โดยการพูดถึงความสำคัญของเรื่องที่จะนำเสนอ การถามคำถาม การกระตุ้นให้เกิดความอยากรู้อยากเห็น และการแสดงข้อมูล หรือข้อเท็จจริงที่น่าแปลกใจ ส่วนการแจ้งหัวข้อแก่ผู้ฟัง สามารถทำได้โดยการแสดงประเด็นสำคัญล่วงหน้า เพื่อให้ผู้ฟังเห็นโครงสร้างในการนำเสนอ เห็นประเด็นสำคัญ อันจะนำไปสู่ความเข้าใจเรื่องที่จะนำเสนอได้ดี นอกจากนี้ผู้นำเสนอควรสร้างความน่าเชื่อถือของตนเองโดยการบอกประวัติ การศึกษา ความรู้ ประวัติการเป็นวิทยากร อันจะทำให้ผู้ฟังเกิดความมั่นใจในผู้นำเสนอมากขึ้น

ขั้นแสดงเนื้อหา (Body of Presentation) ในขั้นนี้ ผู้นำเสนอต้องนำเสนอความคิดหรือประเด็นสำคัญต่าง ๆ ให้มีความสัมพันธ์สอดคล้องกัน ผู้นำเสนอจึงควรใช้คำที่แสดงการเชื่อมโยง ประเด็น ความคิดต่าง ๆ (Use of connectives) ซึ่งประกอบด้วย ตัวเชื่อม (Linkers) การฉายภาพล่วงหน้าภายใน (Internal Previews) การสรุปภายใน (Internal Summaries) และตัวบอกการเปลี่ยนเรื่องหรือเนื้อหา (Signposts)

ขั้นสรุป (Conclusion) เป็นการรักษาความประทับใจครั้งแรกในขั้นนำให้คงอยู่ต่อไป ผู้นำเสนอต้องส่งสัญญาณว่าการนำเสนอกำลังจะจบ และต้องกล่าวถึงประเด็นสำคัญอีกครั้งโดย กล่าวซ้ำประเด็นสำคัญ ๆ สรุปประเด็นหลัก พยากรณ์ อ้างถึงประเด็นที่ได้กล่าวไว้ในขั้นนำ และเรียกร้องให้มีการปฏิบัติหากการนำเสนอนั้นต้องการการปฏิบัติจากผู้ฟัง

นอกจากนี้ผู้นำเสนอควรเปิดโอกาสให้มีการถามและตอบคำถาม สิ่งที่ผู้นำเสนอควรปฏิบัติในช่วงการตอบคำถาม คือ ฟังคำถามให้ตลอดและต้องมั่นใจว่าเข้าใจคำถาม ทวนคำถามดัง ๆ ให้เครดิตผู้ที่ถามคำถาม ตอบสนองต่อคำถามอย่างซื่อสัตย์และดีที่สุดเท่าที่สามารถทำได้ ถ้าไม่สามารถตอบได้ ควรชี้กลับไปยังผู้ฟังคนอื่น ๆ ที่มีประสบการณ์ เพื่อช่วยในการตอบคำถาม ตรวจสอบความชัดเจนในการตอบก่อนที่จะตอบคำถามต่อไป และไม่ควรตอบคำถามขัดแย้งกันในกรณีที่เป็นการนำเสนอแบบทีม

Storz Carl. et. al (2002) กล่าวว่า การพูดนำเสนอที่ดีต้องวางโครงสร้างให้ดี ที่จะทำให้ผู้ฟังติดตามได้ง่ายขึ้น โดยปกติแล้ว การพูดนำเสนอสามารถทำได้ใน 3 ขั้นตอน คือ ขั้นเริ่มต้น (The Beginning) ขั้นกลาง (The Middle) และขั้นสรุป (The End) หรือ บทนำ (Introduction) เนื้อเรื่อง (Body) และสรุป (Conclusion) โดยมีรายละเอียดในแต่ละตอน ดังนี้

ขั้นนำ (Introduction) เป็นขั้นตอนสำคัญที่ผู้นำเสนอจะได้สร้างความสนิทสนมกับผู้ฟัง กิจกรรมในขั้นนำจึงประกอบด้วย การเรียกความสนใจจากผู้ฟัง และส่งสัญญาณการเริ่มต้น (Get the audience's attention and signal the beginning) การทักทายผู้ฟัง (Greet Audience) การแนะนำตัวเอง บอกชื่อ ตำแหน่ง และบริษัท (Introducing oneself: name, position, and company) บอกชื่อและเรื่องที่จะนำเสนอ (Give title and introduce subject) บอกวัตถุประสงค์ในการนำเสนอ (Give your objectives: purpose, aim, goals) แจ้งโครงสร้างในการนำเสนอ (Announce your outline) การเปิดรับคำถามและคำแนะนำจากผู้ฟัง (Questions and comments from the audience) และสร้างจุดเชื่อมต่อกันระหว่างบทนำและส่วนเนื้อเรื่อง (Make a transition between the introduction and the body)

ขั้นเนื้อหา (Body of Presentation) ในขั้นนำเสนอเนื้อเรื่อง สิ่งที่ผู้นำเสนอควรพูดถึง คือ เนื้อหาหรือสาระ (Content) สิ่งที่ผู้นำเสนอจะพูดถึงคืออะไร ข้อมูลทั้งหมดที่จะพูดควรสนับสนุนหรือสอดคล้องกับจุดประสงค์ในการพูดนำเสนอ และสิ่งสำคัญ ผู้นำเสนอควรจะต้องจำกัดขอบเขตเนื้อหาตามเวลาที่ได้รับ ระยะเวลาของข้อมูลที่จะนำเสนอให้พอดีกับการดำเนินเรื่องที่จะนำเสนอ และควรใช้ตัวอย่างประกอบการนำเสนอด้วย ด้านการจัดลำดับความคิด (Sequence your ideas) ผู้นำเสนอควรจัดลำดับความคิดให้เป็นระบบ โดยอาจจะเรียงตามลำดับเหตุผล (Logical) ตามลำดับเวลาที่เกิด (Chronological) จากส่วนใหญ่ไปหาส่วนย่อย (General to Specific) จากสิ่งที่รู้แล้วไปยังสิ่งที่ยังไม่มี (From accepted to controversial) ไม่ว่าจะเลือกรูปแบบใด หัวเรื่องควรอยู่ในระดับไวยากรณ์เดียวกัน การรักษาความสนใจของผู้ฟัง (Keeping the audience attention) เนื่องจากตอนต้นและตอนจบจะเป็นส่วนที่ผู้ฟังจำได้ดีที่สุด ผู้นำเสนอจึงควรหาวิธีการที่จะทำให้ผู้ฟังสนใจในส่วนที่เหลือตลอดการนำเสนอ ส่งสัญญาณบอกว่าจะนำเสนอถึงส่วนใดแล้ว (Signposting or signaling where you are) แจกแจงรายการข้อมูล (Listing information) เชื่อมโยงความคิด ตอนต่าง ๆ หรือแสดงจุดเชื่อมต่อแต่ละส่วน (Linking ideas, sections or making transitions) และแสดงทางเลือก (Outlining options) ถ้ามีทางเลือกในการพิจารณาหัวข้อต่าง ๆ หรือข้อเสนอแสดงทางเลือกให้เห็น เพื่อแสดงว่าผู้นำเสนอคุ้นเคยกับการจัดการสถานการณ์ที่เกิดขึ้น และนำเสนอได้ชัดเจน และเป็นรูปธรรม (To be clear and concrete)

ขั้นสรุป (Conclusion) ในขั้นสรุป ผู้นำเสนอควรพูดให้ครอบคลุม 4 ส่วน คือ การเตือนความจำสั้น ๆ ถึงสิ่งที่ได้นำเสนอไปในการพูด บทสรุปสั้น ๆ ขอบคุณผู้ฟัง และเปิดโอกาสสำหรับการถามคำถามและให้คำแนะนำหรือร่วมอภิปราย โดยมีข้อควรคำนึงถึงในตอนสุดท้าย คือ 1) ผู้นำเสนอควรสรุปสั้น ๆ ถึงสิ่งที่ได้นำเสนอไป 2-3 นาที เพื่อให้มั่นใจว่าผู้ฟังจดจำประเด็นสำคัญได้ 2) กล่าวสรุปโดยพูดที่เป็นแก่นความคิดที่ได้จากการนำเสนอ โดยอาจจะเป็นคำแนะนำ บทเรียนที่ได้เรียนรู้ ข้อควรแนะนำ หรือขั้นต่อไป 3) ขอบคุณผู้ฟัง และ 4) เปิดโอกาสสำหรับการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และการถาม-ตอบคำถาม

ในขั้นการจัดการกับคำถาม ผู้นำเสนอต้องมั่นใจว่าเข้าใจคำถาม โดยถามคำถามเพื่อดูว่าผู้นำเสนอเข้าใจคำถาม กล่าวคำถามซ้ำโดยใช้ภาษาของตัวเองเพื่อตรวจสอบว่าตนเองเข้าใจตรงประเด็น ถ้าไม่เข้าใจจริง ๆ ควรถามผู้ถามให้ชัดเจนอีกครั้ง และในการตอบคำถาม ผู้นำเสนอควร

ตอบคำถามซ้ำ ๆ ยอมรับว่าตนเองอาจไม่ใช่ผู้ตอบที่ดี แสดงการเห็นด้วยและให้แนวคิดที่เป็นทางเลือก

สรุปได้ว่าการพูดนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษ ควรมีขั้นตอนหลัก 3 ขั้นตอน คือ ขั้นนำ (Introduction) ขั้นนำเสนอเนื้อหา (Body of Presentation) และขั้นสรุป (Conclusion) โดยในขั้นนำ มีกิจกรรมหลักที่เกี่ยวข้อง คือ การทักทายผู้ฟัง และแนะนำตัวเอง การแจ้งวัตถุประสงค์ของการนำเสนอ และการบอกโครงสร้างของการนำเสนอคร่าว ๆ ขั้นนำเสนอเนื้อหามีกิจกรรมหลักที่เกี่ยวข้อง คือ การใช้คำเปลี่ยนตอน (Transitions) การกล่าวย้ำประเด็นสำคัญ (Restating the important ideas) การยกตัวอย่างประกอบ (Using examples) การแสดงความคิดเห็น (Expressing opinions) การเสนอข้อมูลพร้อมใช้สื่อหรืออุปกรณ์ประกอบ (Using charts, graphs, tables) และในขั้นสรุป มีกิจกรรมหลักที่เกี่ยวข้อง คือ การส่งสัญญาณการจบการนำเสนอ (Signaling the End) การสรุปปิดท้าย (The Final Summary) กล่าวจบการนำเสนอ (Closing) และเปิดโอกาสสำหรับคำถาม (Calling for Questions)

2.1.3 หน้าที่ภาษา คำศัพท์ สำนวนภาษาอังกฤษที่เกี่ยวข้องกับการพูดนำเสนอ

Geand (2015) Storz Carl. et. al (2002) และ Center for English Language Communication (2015) ได้นำเสนอหน้าที่ภาษา คำศัพท์ สำนวนภาษาอังกฤษที่เกี่ยวข้องกับการพูดนำเสนอในแต่ละขั้นตอนไว้ดังนี้

2.1.3.1 หน้าที่ภาษา คำศัพท์ สำนวนภาษาอังกฤษที่เกี่ยวข้องกับการพูดนำเสนอในขั้นนำ

Geand (2015) กล่าวว่า ในขั้นนำ ผู้นำเสนอควรใช้ภาษาเพื่อทักทายผู้ฟัง แนะนำตัวเองและที่ทำงาน บอกจุดประสงค์ของการนำเสนอ และบอกโครงสร้างการนำเสนอล่วงหน้า โดยมีตัวอย่างคำศัพท์ สำนวนภาษาอังกฤษในแต่ละหน้าที่ ดังนี้

การใช้ภาษาเพื่อทักทายผู้ฟังเป็นการเรียกความสนใจเพื่อให้ผู้ฟังรู้ว่า ผู้นำเสนอพร้อมแล้วที่จะนำเสนอ อีกทั้งเป็นการทดสอบระดับเสียงพูดที่จะให้ได้ยินทั่วทั้งห้อง พร้อมกับทดสอบท่าทาง ท่ายืนที่เหมาะสมกับเวทีและการนำเสนอ ตัวอย่างคำศัพท์และสำนวนภาษาที่สามารถใช้ในการทักทายผู้ฟัง ได้แก่ Good afternoon ladies and gentlemen.; Good afternoon everyone. Shall we begin? ; Ladies and gentlemen. Good morning. It's a pleasure to be here with you today. และ Good afternoon. If everybody's ready, I think we can begin now.

การใช้ภาษาในการแนะนำตัวเองและบอกข้อมูลเกี่ยวกับที่ทำงานเป็นการทำให้ผู้ฟังรู้จักผู้นำเสนอดีขึ้น และเกิดความมั่นใจในการนำเสนอของผู้พูด ตัวอย่างคำศัพท์และสำนวนภาษาที่สามารถใช้ในการแนะนำตัวเองและบอกข้อมูลเกี่ยวกับที่ทำงาน ได้แก่ Let me introduce myself first. I'm Robert Vincent. ; I'd like to introduce myself. I'm Pierre Dupont from Dazzi Engineering. ; Before I begin, let me tell you a little about myself. I'm ...; I'm with the CNRS—the French National Center for Scientific Research—in the Department of Solid State Physics. และ I work for Schneider Electric in the xxx department. Schneider is a world leader in the development and manufacture of ... ตัวอย่างการพูด เช่น Good afternoon ladies and gentlemen. It's a pleasure to be here with you today. First, I'd like to

introduce myself. I'm Pierre Dupont from Dazzi Engineering. Dazzi Engineering is a small but growing company in Grenoble, in the heart of the French

Alps. Our main activities are in the field of waste management. You may be familiar with some of the techniques we've developed for plastics recycling.

การใช้ภาษาเพื่อบอกจุดประสงค์ของการนำเสนอทำให้ผู้ฟังทราบเป้าหมายและประโยชน์ของการนำเสนอ คำศัพท์และสำนวนภาษาที่สามารถใช้บอกวัตถุประสงค์แก่ผู้ฟัง ได้แก่ My purpose today is to ; What I want to do this afternoon is to ; My objective today is to ; I'm here today to ; My talk today will deal with ; My presentation this morning will concern primarily ; และ I've been asked to.....

การใช้ภาษาเพื่อบอกโครงสร้างการนำเสนอล่วงหน้า ช่วยให้ผู้ฟังเห็นภาพรวมของการนำเสนอ และสามารถติดตามการนำเสนอได้อย่างเข้าใจ ตัวอย่างโครงสร้างภาษาที่สามารถใช้บอกโครงสร้างการนำเสนอ เริ่มจาก 1) การเลือกคำบอกลำดับขั้นตอนเพื่อใช้ในการบอกโครงสร้างการนำเสนอ เช่น First of all, To begin with, To start with, First(ly), Second(ly), Next, Then, Later, Subsequently, After that, Finally, Last of all และ In the final part 2) การเลือกคำกริยาที่สะท้อนวิธีการในการนำเสนอ 4 แบบ คือ แบบเอนกประสงค์ (Multipurpose) เช่น present, discuss, talk about, consider, speak about, look at แบบการพัฒนาโดยละเอียด (Detailed Development) เช่น analyze, examine, explain, describe แบบเทคนิคพิเศษ (Special Techniques) เช่น review, compare, contrast, develop และแบบการทบทวนโดยเร็ว (Rapid Review) เช่น highlight, outline, go over และ 3) การนำส่วนประกอบต่าง ๆ มาเติมในโครงสร้าง เช่น I'll be ing; We'll be ing; I'm going to be ing; I'd like to ; We're going to ; I want to ตัวอย่างการใช้ เช่น First of all, I'll be presenting a historical view of AIDS and how it spread. Then, we'll analyze the segments of the population most susceptible to the disease at its beginnings and compare them to the types of cases we are finding today. Finally, we'll try to forecast the evolution of AIDS in the coming years.

Storz Carl. et. al (2002) กล่าวว่าการใช้ภาษาในขั้นนำ (Introduction) ของผู้นำเสนอเป็นการใช้ภาษาเพื่อเรียกความสนใจจากผู้ฟัง และส่งสัญญาณการเริ่มต้น (Get the audience's attention and signal the beginning) ทักทายผู้ฟัง (Greet Audience) แนะนำตัวเอง บอกชื่อตำแหน่ง และบริษัท (Introducing oneself: name, position, and company) บอกชื่อและเรื่องที่จะนำเสนอ (Give title and introduce subject) บอกวัตถุประสงค์ในการนำเสนอ (Give your objectives: purpose, aim, goals) แจ้งโครงร่างในการนำเสนอ (Announce your outline) การเปิดรับคำถามและคำแนะนำจากผู้ฟัง (Questions and comments from the audience) และสร้างจุดเชื่อมต่อระหว่างบทนำและส่วนเนื้อเรื่อง (Make a transition between the introduction and the body) โดยมีตัวอย่างคำศัพท์และสำนวนภาษาอังกฤษในแต่ละหน้าที่ ดังนี้

การใช้ภาษาเพื่อเรียกความสนใจจากผู้ฟัง และส่งสัญญาณการเริ่มต้นมีตัวอย่างคำศัพท์และสำนวนภาษาอังกฤษที่สามารถนำไปใช้ได้ คือ Right. Well. OK, Let's begin.; Good. Fine. Great. Can we start? ; Shall we start? ; Let's get the ball rolling. ; Let's get down to business.

การใช้ภาษาเพื่อทักทายผู้ฟัง (Greet Audience) มีตัวอย่างคำศัพท์และสำนวนภาษาอังกฤษที่สามารถนำไปใช้ได้ คือ Hello ladies and gentlemen.; Good morning members of the jury. ; Good afternoon esteemed guests; Good evening members of the board

การใช้ภาษาเพื่อแนะนำตัวเอง บอกชื่อ ตำแหน่ง และบริษัท (Introducing oneself: name, position, and company) มีตัวอย่างคำศัพท์และสำนวนภาษาอังกฤษที่สามารถนำไปใช้ได้ เช่น Good afternoon ladies and gentlemen, let me introduce myself.; Good morning everyone, I'd like to start by introducing myself. ; My name is... ; I am a student at the INT ; I am a doctoral candidate, ; I am X. Y. from 3 Com. I'm the manager of... ; I am a researcher from ... I've been working on the subject now for X years... ; I've had wide experience in the field of ...

การใช้ภาษาเพื่อบอกชื่อและเรื่องที่จะนำเสนอ (Give title and introduce subject) มีตัวอย่างคำศัพท์และสำนวนภาษาอังกฤษที่สามารถนำไปใช้ได้ เช่น I plan to speak about... ; Today I'm going to talk about... ; The subject of my presentation is... ; The theme of my talk is... ; I've been asked to give you an overview of...

การใช้ภาษาเพื่อบอกวัตถุประสงค์ในการนำเสนอ (Give your objectives: purpose, aim, goals) มีตัวอย่างคำศัพท์และสำนวนภาษาอังกฤษที่สามารถนำไปใช้ได้ เช่น My purpose in doing this paper is to give you a solid background on the subject of oral presentation skills so that in the future, at the INT or elsewhere, you can deliver a successful speech in front of a group. ; What I would like to do today is to explain to illustrate.../ to give you the essential background information on... / to outline.../ to have a look at...; What I want my listeners to get out of my speech is...; If there is one thing I'd like to get across to you today it is that...

การใช้ภาษาเพื่อแจ้งโครงสร้างในการนำเสนอ (Announce your outline) มีตัวอย่างคำศัพท์และสำนวนภาษาอังกฤษที่สามารถนำไปใช้ได้ เช่น I have broken my speech down/up into X parts.; I have divided my presentation (up) into Y parts.; In the first part I give a few basic definitions. ; In the next section I will explain ; In part three, I am going to show... ; In the last part I would like/want to give a practical example...

การใช้ภาษาเพื่อเปิดรับคำถามและคำแนะนำจากผู้ฟัง (Questions and comments from the audience) มีตัวอย่างคำศัพท์และสำนวนภาษาอังกฤษที่สามารถนำไปใช้ได้ เช่น I'd ask you to save your questions for the end. There will be plenty of time at the end of my speech for a discussion. You may interrupt me at any moment to ask questions or

make comments. Please stop me if you don't understand anything I say but could you keep any specific questions until after I've finished.

การใช้ภาษาเพื่อสร้างจุดเชื่อมต่อบetweenบทนำและส่วนเนื้อเรื่อง (Make a transition between the introduction and the body) มีตัวอย่างคำศัพท์และสำนวนภาษาอังกฤษที่สามารถนำไปใช้ได้ เช่น Now let us turn to point one.; Let us now move on to the second part, which is, as I said earlier....

Center for English Language Communication (2015) ให้ตัวอย่างคำศัพท์และสำนวนภาษาอังกฤษที่สามารถนำไปใช้ได้ในขั้นกล่าวนำ เช่น You have told us you want to cut the time taken washing your vehicles, to make it easier for your staff to operate the washing system and to reduce costs. We believe we have the answer to those questions. Let me deal with each of these areas in turn.

สรุปได้ว่า หน้าที่ภาษา คำศัพท์ สำนวนภาษาอังกฤษ ในขั้นกล่าวนำจะเกี่ยวข้องกับ 1) การทักทายผู้ฟัง แนะนำตนเอง 2) บอกจุดประสงค์การนำเสนอ และ 3) บอกโครงสร้างการนำเสนอล่วงหน้า ตัวอย่างคำศัพท์และสำนวนภาษาที่สามารถนำไปใช้ได้ ใน1) การทักทายผู้ฟัง แนะนำตนเอง เช่น Good afternoon ladies and gentlemen; Good afternoon everyone. Shall we begin?; Let me introduce myself first. I'm Robert Vincent. 2) การบอกจุดประสงค์การพูด เช่น My purpose today is to ; What I want to do this afternoon is to ; My objective today is to และ 3) การบอกโครงสร้างการนำเสนอล่วงหน้า เช่น I have broken my speech down/up into X parts.; I have divided my presentation (up) into Y parts.; In the first part I give a few basic definitions. ; In the next section I will explain ; In part three, I am going to show...; In the last part I would like/want to give a practical example...

2.1.3.2 หน้าที่ภาษา คำศัพท์ สำนวนภาษาอังกฤษที่เกี่ยวข้องกับการพูดนำเสนอในขั้นนำเสนอเนื้อหา

Geand (2015) กล่าวว่า ในขั้นนำเสนอเนื้อหา (The Body of the Presentation) ผู้นำเสนอควรใช้ภาษาในการพูดเพื่อเปลี่ยนเรื่องหรือประเด็น (Transitions) กล่าวย้ำประเด็นสำคัญ (Restating the important ideas) ยกตัวอย่างประกอบ (Using examples) นำเสนอ แสดงความคิดเห็น (Expressing opinions) เสนอข้อมูลพร้อมตัวเลข (Using numbers) และใช้ชาร์ต กราฟ ตาราง (Using charts, graphs, tables) ในการอธิบายข้อมูล โดยมีตัวอย่างคำศัพท์และสำนวนภาษาในแต่ละหน้าที่ ดังนี้

การใช้ภาษาในการพูดเพื่อเปลี่ยนเรื่องหรือประเด็น (Transitions) ช่วยให้ผู้ฟังรู้ว่าประเด็นสำคัญในแต่ละตอนคืออะไร และสามารถคาดการณ์ได้ว่าจะได้ฟังเนื้อหาใดต่อไป ตัวอย่างคำศัพท์และสำนวนภาษาอังกฤษที่สามารถนำไปใช้ได้ เช่น Now that we have seen what causes acid rain, let's look at some of its effects on our forests. ; Now that we have an idea of the dimension of the problem of malaria in Africa, let's turn our attention to efforts now underway to control it. ; Before going on to the next part which deals with

environment related cancers, I'd like to stress once again the fact that it is extremely difficult to pinpoint one specific cause for any cancer. ; To sum up then, we've examined the evolution of the ozone hole since it was first discovered in 1978.

We've also analyzed the mechanics of the destruction of ozone. I'd now like to focus on the role of CFCs. ; In addition of human error and design flaw, what other factors contributed to the accident at Chernobyl?

การใช้ภาษาในการพูดเพื่อกล่าวย้ำประเด็นสำคัญ (Restating the important ideas) จะทำให้ผู้ฟังเข้าใจเรื่องราวดีขึ้น เพราะการฟังแตกต่างกับการอ่านที่ผู้อ่านสามารถกลับมาอ่านซ้ำเองได้ แต่การฟังต้องอาศัยการกล่าวซ้ำจากผู้พูดเท่านั้น ตัวอย่างคำศัพท์และสำนวนภาษาที่สามารถนำไปใช้ได้ ได้แก่ A major drawback of many cancer drugs is their lack of specificity. In other words, they don't just kill cancer cells; they kill healthy cells too.; In short, CO2 is the major cause of the greenhouse effect; In simple terms, this means that; To put it in more concrete terms; The point I'm trying to make here is; What I mean by this is

การใช้ภาษาในการพูดเพื่อแสดงตัวอย่างประกอบ (Using examples) ที่สอดคล้องกับการนำเสนอสามารถทำให้ผู้ฟังเข้าใจเรื่องที่ค่อนข้างซับซ้อนหรือเป็นนามธรรมได้ดี ตัวอย่างคำศัพท์และสำนวนภาษาอังกฤษที่สามารถนำไปใช้ได้ ได้แก่ Let's take the example of what happens when ; The best example of is probably ; An interesting example of is ; For instance ; Let's now look at This will illustrate some of the principles we've been talking about. ; Let's take the case where

การใช้ภาษาในการพูดเพื่อแสดงความคิดเห็น (Expressing opinions) ในการนำเสนอ ผู้นำเสนอควรระมัดระวังการใช้คำพูดแสดงความคิดเห็น เช่น การใช้คำว่า "In my opinion" หรือ "I Think" บ่อย ๆ อาจทำให้ผู้ฟังเข้าใจว่าผู้นำเสนอกำลังแสดงความคิดเห็นของตนเอง จึงควรเลี่ยงเป็นการใช้ความคิดเห็นของคนอื่นแทน หรือความคิดเห็นที่เป็นกลาง ไม่ได้บอกว่าเป็นของใคร ตัวอย่างคำศัพท์และสำนวนภาษาอังกฤษที่สามารถนำไปใช้ได้ ได้แก่ Lauren Thompson has expressed the opinion that ; In a recent article, D.J. Tehl state that ; In Mr. John Mugg's opinion ; It is commonly thought that ; According to conversational wisdom ; In my opinion ; I think that ; It is my view that ; It seems to me that ตัวอย่างการใช้ เช่น According to Professor Grand, the sun moved around the earth, In my opinion, however, it is the earth that moves around the sun.; Although it is commonly though the earth is flat, it seems to me that recent discoveries tend to prove that the earth is round.

การใช้ภาษาในการพูดเพื่อเสนอข้อมูลพร้อมตัวเลข (Using numbers) ในการอ่านอาจเห็นได้ชัดเจนเพราะผู้อ่านสามารถเห็นตัวเลขได้ในบทอ่าน แต่ในการฟังนั้น ผู้ฟังอาจจับคํ่าบอกปริมาณได้ ดังนั้นการนำเสนอข้อมูลเชิงปริมาณในการฟังจึงควรเลี่ยงมาใช้คํ่าบอกปริมาณว่ามากหรือน้อย แทนจำนวนนับที่เฉพาะเจาะจง ตัวอย่างคำศัพท์และสำนวนภาษาอังกฤษที่สามารถนำไปใช้ได้ ได้แก่ The

greatest number of discrepancies occurs at approximately 6 Pascals. (5.92); Nearly 9,000 cases were examined in this study. (8,679); Roughly half the cases were found in the past two years. (4,250/9,000); Over a third of the respondents said they preferred instant coffee. (34.4%); More than 8 million people live in metropolitan New York. (8,246,456)

การใช้ภาษาเพื่อบรรยายชาร์ต กราฟ และตาราง (Using charts, graphs, and tables) ช่วยให้ผู้ฟังเห็นภาพและสามารถเข้าใจข้อมูลที่นำเสนอได้ดีขึ้น ตัวอย่างคำศัพท์และสำนวนภาษาอังกฤษที่สามารถนำไปใช้ได้ ได้แก่ I'd like you to look now at a graph of domestic oil production in the United States. I think it will clearly show just when we became dependent on imported oil.; Next, we'll take a look at a chart showing the impact of the polio vaccination program in selected areas in India and Africa.; This graph presents the wide variations in the price of oil since 1970. The horizontal axis shows the years from 1970 to 2005, and the vertical axis shows the average price in dollars for a barrel of oil.

Storz Carl. et. al (2002) กล่าวว่าการใช้ภาษาในชั้นเนื้อหา (The Body) ของผู้นำเสนอ ประกอบด้วยการใช้ภาษาเพื่อแจกแจงรายการข้อมูล (Listing information) เชื่อมโยงความคิด ตอนต่าง ๆ แสดงจุดเชื่อมต่อแต่ละส่วน (Linking ideas, sections/ making transitions) แสดงทางเลือก (Outlining options) ยกตัวอย่าง (To give example) เรียบเรียงคำพูดใหม่ (To rephrase) กล่าวสรุป (To summarize) ย้ำประเด็นสำคัญ (To emphasize) อ้างถึงสิ่งที่ถูกกล่าวมาก่อน (To refer to what you have said previously) อ้างถึงสิ่งที่จะพูด (To refer to what you will say) อ้างถึงสิ่งที่ผู้เชี่ยวชาญพูด (To refer to what an expert says) และอ้างถึงความรู้โดยทั่วไป (To refer to common knowledge) โดยมีตัวอย่างคำศัพท์และสำนวนภาษาอังกฤษที่สามารถนำไปใช้ในแต่ละหน้าที่ ดังนี้

การใช้ภาษาเพื่อแจกแจงรายการข้อมูล (Listing information) มีตัวอย่างคำศัพท์และสำนวนภาษาอังกฤษที่สามารถนำไปใช้ได้ ได้แก่ There are three things we have to consider: one, two, and three.; A, B, C.; Now let us look at the first aspect which is... ; First of all,...; In the first place...

การใช้ภาษาเพื่อเชื่อมโยงความคิด ตอนต่าง ๆ แสดงจุดเชื่อมต่อแต่ละส่วน (Linking ideas, sections/ making transitions) มีตัวอย่างคำศัพท์และสำนวนภาษาอังกฤษที่สามารถนำไปใช้ได้ ได้แก่ That's all I would like to say about... (subject of part A) and now let us turn to ; Now that we've seen... let us turn to...

การใช้ภาษาเพื่อแสดงทางเลือก (Outlining options) มีตัวอย่างคำศัพท์และสำนวนภาษาอังกฤษที่สามารถนำไปใช้ได้ ได้แก่ There seem to be two possible ways of dealing with this...; We've looked at this from the point of view of the manufacturer but what about if we were to...; A number of options present themselves at this point....

การใช้ภาษาในการยกตัวอย่าง (To give example) มีตัวอย่างคำศัพท์และสำนวนภาษาอังกฤษที่สามารถนำไปใช้ได้ ได้แก่ Now let's take an example.; An example of this can be found...; To illustrate this...; Let's see this through an example.; For example, การใช้ภาษาในการเรียบเรียงคำพูดใหม่ (To rephrase) มีตัวอย่างคำศัพท์และสำนวนภาษาอังกฤษที่สามารถนำไปใช้ได้ ได้แก่ Let me rephrase that; In other words; Another way of saying the same thing is; That is to say, i.e.

การใช้ภาษาเพื่อกล่าวสรุป (To summarize) มีตัวอย่างคำศัพท์และสำนวนภาษาอังกฤษที่สามารถนำไปใช้ได้ ได้แก่ To summarize; To sum up; Let me summarize by saying; So that concludes my overview; In conclusion; Briefly said; In short; What I've tried to show in this part...; To recap what we've seen so far...

การใช้ภาษาเพื่อย้ำประเด็นสำคัญ (To emphasize) มีตัวอย่างคำศัพท์และสำนวนภาษาอังกฤษที่สามารถนำไปใช้ได้ ได้แก่ What is very significant is...; What is important to remember...; I'd like to emphasize the fact that...; I'd like to stress the importance of...; I'd like to highlight the importance of...; I'd like to underline the importance of...; What I tried to bring out...; What we need to focus on...

การใช้ภาษาเพื่ออ้างถึงสิ่งที่ถูกกล่าวมาก่อน (To refer to what you have said previously) มีตัวอย่างคำศัพท์และสำนวนภาษาอังกฤษที่สามารถนำไปใช้ได้ ได้แก่ As I have already said earlier...; As we saw in part one...; To repeat what I've said already...

การใช้ภาษาเพื่ออ้างถึงสิ่งที่จะพูด (To refer to what you will say) มีตัวอย่างคำศัพท์และสำนวนภาษาอังกฤษที่สามารถนำไปใช้ได้ ได้แก่ We will see this a little later on.; This will be the subject of part 3. ; We will go into more detail on that later. ; For now, suffice to say...

การใช้ภาษาเพื่ออ้างถึงสิ่งที่ผู้เชี่ยวชาญพูด (To refer to what an expert says) มีตัวอย่างคำศัพท์และสำนวนภาษาอังกฤษที่สามารถนำไปใช้ได้ ได้แก่ I quote the words of ...; In the words of...; According to...; Here I'd like to quote...; As Mr. X says in his book... There is a famous quotation that goes...

การใช้ภาษาเพื่ออ้างถึงความรู้โดยทั่วไป (To refer to common knowledge) มีตัวอย่างคำศัพท์และสำนวนภาษาอังกฤษที่สามารถนำไปใช้ได้ ได้แก่ As you all may well know...; It is generally accepted that...; As you are probably aware (of)...

Center for English Language Communication (2015) กล่าวว่า ในชั้นแสดงเนื้อหา (Body) ผู้นำเสนอมีการใช้ตัวเชื่อม (Linkers) เพื่อบอกลำดับหรือความสัมพันธ์ของเหตุการณ์ ใช้ภาษาเพื่อฉายภาพล่วงหน้าภายใน (Internal Previews) สรุปภายใน (Internal Summaries) และแสดงตัวบอกการเปลี่ยนเรื่องหรือเนื้อหา (Signposts) โดยมีตัวอย่างคำศัพท์และสำนวนภาษาอังกฤษที่สามารถนำไปใช้ได้ในแต่ละหน้าที่ ดังนี้

การใช้ตัวเชื่อม (Linkers) เพื่อบอกลำดับหรือความสัมพันธ์ของเหตุการณ์ มีตัวอย่างคำศัพท์และสำนวนภาษาอังกฤษที่สามารถนำไปใช้ได้ คือ In addition to helping people in need, working as a volunteer also provides you with valuable job experience.

การใช้ภาษาเพื่อฉายภาพล่วงหน้าภายใน (Internal Previews) มีตัวอย่างคำศัพท์และสำนวนภาษาอังกฤษที่สามารถนำไปใช้ได้ เช่น In looking at some solutions to the problem of falling sales, I will focus on two in particular – increasing advertising and special promotions. Let's consider each in turn.

การใช้ภาษาสรุปภายใน (Internal Summaries) มีตัวอย่างคำศัพท์และสำนวนภาษาอังกฤษที่สามารถนำไปใช้ได้ เช่น So we can see that the results of an increased advertising campaign are increased product awareness, an immediate increase in sales followed by a leveling off some months later and a temporary surge in profits.

การใช้ตัวบอกการเปลี่ยนเรื่องหรือเนื้อหา (Signposts) มีตัวอย่างคำศัพท์และสำนวนภาษาอังกฤษที่สามารถนำไปใช้ได้ เช่น แบบแสดงลำดับ เช่น The first cause (or Firstly); The second cause (or Secondly); The final cause (or Lastly) แบบคำถาม เช่น (Introducing first point) What makes mail order fraud such a persistent problem?; (Introducing second point) So, how can we solve this problem? การใช้วลี เพื่อบ่งชี้ประเด็นสำคัญ เช่น For example...; In other words...; Therefore...

สรุปได้ว่า หน้าที่ภาษา คำศัพท์ และสำนวนภาษาอังกฤษ ในขั้นนำเสนอเนื้อหา จะเกี่ยวข้องกับ 1) การเชื่อมโยงความคิด ตอน หรือเนื้อหา 2) การกล่าวย้ำประเด็นสำคัญ 3) การยกตัวอย่างประกอบ 4) การแสดงความคิดเห็น และ 5) การเสนอข้อมูลพร้อมใช้สื่อหรืออุปกรณ์ประกอบ ตัวอย่างคำศัพท์และสำนวนภาษาที่ใช้ในการ 1) การเชื่อมโยงความคิด ตอน หรือเนื้อหา เช่น Now that we have seen what causes acid rain, let's look at some of its effects on our forests. ; Now that we have an idea of the dimension of the problem of malaria in Africa, let's turn our attention to efforts now underway to control it. ; Before going on to the next part which deals with environment related cancers, I'd like to stress once again the fact that it is extremely difficult to pinpoint one specific cause for any cancer. ; 2) การเน้นประเด็นสำคัญ เช่น The point I'm trying to make here is; What I mean by this isWhat is very significant is...; What is important to remember...; I'd like to emphasize the fact that...; 3) การยกตัวอย่าง เช่น Now let's take an example.; An example of this can be found...; To illustrate this...; Let's see this through an example.; For example, 4) การแสดงความคิดเห็น เช่น In Mr. John Mugg's opinion ; It is commonly thought that ; According to conversational wisdom ; In my opinion ; I think that ; It is my view that ; It seems to me that และ 5) การเสนอข้อมูลพร้อมใช้สื่อหรืออุปกรณ์ประกอบ เช่น I think it will clearly show just when we became dependent on imported oil.; Next, we'll take a look at a chart showing the

impact of the polio vaccination program in selected areas in India and Africa.; This graph presents the wide variations in the price of oil since 1970.

2.1.3.3 หน้าทีภาษา คำศัพท์ สำนวนภาษาอังกฤษที่เกี่ยวข้องกับการพูดนำเสนอในขั้นสรุป

Geand (2015) กล่าวว่า ในขั้นสรุป (The Conclusion) ผู้นำเสนอจะใช้ภาษาเพื่อส่งสัญญาณการสรุป (Signaling the Conclusion) กล่าวสรุปปิดท้าย (The Final Summary) กล่าวจบการนำเสนอ (Closing) และเปิดโอกาสให้ผู้ฟังถามคำถาม (Calling for Questions) โดยมีตัวอย่างคำศัพท์และสำนวนภาษาอังกฤษที่สามารถนำไปใช้ได้ในแต่ละหน้าที่ดังนี้

การใช้ภาษาเพื่อส่งสัญญาณการสรุป (Signaling the Conclusion) ช่วยเพิ่มความสนใจจากผู้ฟังมากขึ้น ตัวอย่างคำศัพท์และสำนวนภาษาอังกฤษที่สามารถนำไปใช้ได้ เช่น To conclude; In conclusion; As 9a conclusion; This brings me to the end of my presentation this afternoon.; You may remember I began my talk today with a question “.....?” As I end, I hope we are a little closer to an answer.; In my introduction, I said we would be concentrating on solutions to the problem of acid rain. Now that we have reached the conclusion, I hope.

การใช้ภาษาเพื่อกล่าวสรุปปิดท้าย (The Final Summary) เป็นการบอกผู้ฟังอีกครั้งถึงเรื่องที่ได้นำเสนอไป และย้ำประเด็นสำคัญ โดยอาจจะพูดถึงตัวอย่างสำคัญ ๆ อีกครั้ง ตัวอย่างคำศัพท์และสำนวนภาษาอังกฤษที่สามารถนำไปใช้ได้ เช่น To conclude then, we have seen the types of industries that produce the pollutants that cause acid rain - notably heavy industry or power plants dependent on sulfur-loaded coal. We also discussed the non-negligible role of domestic heating. The examples of eastern Canada or Sweden reminded us that the effects of acid rain are often felt miles from its source. By analyzing the mechanics involved, we realized that millions of acres of apparently healthy forests are already in the first stages of destruction. And the devastation of forests in Germany gave us a preview of what may lie ahead in many more areas if nothing is done.

การใช้ภาษาเพื่อกล่าวจบการนำเสนอ (Closing) เป็นการจบด้วยประโยคสำคัญและขอบคุณผู้ฟัง ควรหยุดเว้นจังหวะการพูด ก่อนกล่าวขอบคุณผู้ฟัง ตัวอย่างคำศัพท์และสำนวนภาษาอังกฤษที่สามารถนำไปใช้ได้ ได้แก่ And the devastation of forests in Germany gave us a preview of what may lie ahead in many more areas if nothing is done. Thank you. ; I think you'll all agree then that we cannot rest on past achievements. The infant mortality rate can and must decrease even more. Thank you for being such an attentive audience.

การเปิดโอกาสให้ผู้ฟังได้ถามคำถาม (Calling for Questions) เป็นการแสดงให้เห็นว่าผู้นำเสนอมีความยินดีที่จะตอบคำถาม ตัวอย่างคำศัพท์และสำนวนภาษาอังกฤษที่สามารถนำไปใช้ได้ ได้แก่ And now if you have any questions, I'll be happy to answer them for you.; If you have any questions, I'll do my best to answer them in the time we have

remaining. ; I hope that was clear. If you do have any questions, please don't hesitate to ask them. ; This a complex subject. There are probably many things that are still not clear. I welcome any questions you may have. ; Thank you for being so attentive. I'd like to give you the chance to express yourselves now. If you have any questions or would like to have some points clarified, please feel free.

Storz Carl. et. al (2002) กล่าวว่าในขั้นสรุป (Conclusion) ผู้นำเสนอควรพูดให้ครอบคลุม 4 ส่วน คือ การเตือนความจำสั้น ๆ ถึงสิ่งที่ได้นำเสนอไป บทสรุปสั้น ๆ สำหรับผู้ฟัง และเปิดโอกาสสำหรับการถามคำถามและให้คำแนะนำหรือร่วมอภิปราย ผู้นำเสนอควรสรุปสั้น ๆ ถึงสิ่งที่ได้นำเสนอไป 2-3 นาที เพื่อให้มั่นใจว่าผู้ฟังจดจำประเด็นสำคัญได้ โดยมีตัวอย่างสำนวนภาษาอังกฤษคำศัพท์ที่สามารถนำไปใช้ได้ในแต่ละหน้าที่ ดังนี้

ผู้นำเสนอกล่าวสรุปโดยพูดเฉพาะแก่นความคิดที่ได้จากการนำเสนอ โดยอาจจะเป็นคำแนะนำ บทเรียนที่ได้เรียนรู้ ข้อควรแนะนำ หรือขั้นต่อไป ตัวอย่างคำศัพท์และสำนวนภาษาอังกฤษที่สามารถนำไปใช้ได้ เช่น I'd like to summarize/sum up; At this stage I would like to run through/over the main points...; So, as we have seen today...; Or there may be recommendations or proposals that you wish to make; As a result we suggest that...; In the light of what we have seen today I suggest that...; My first proposal is...; I would like to finish by reminding everyone that...; You may at this point wish to distribute a vocabulary list or more detailed information that you wish to make available.; I've prepared a slim folder of the proposals...; In the sheets that are now being distributed you will find a breakdown of the...

ในขั้นสรุป ผู้นำเสนอควรกล่าวขอบคุณผู้ฟังและเปิดโอกาสสำหรับตัวอย่างคำศัพท์และสำนวนภาษาอังกฤษที่สามารถนำไปใช้ได้ เช่น Thank you very much for your attention and if there are any suggestions or comments. ; I'd be happy to answer any questions...; If there are any questions please feel free to ask.

ในขั้นการจัดการกับคำถาม ผู้นำเสนอต้องมั่นใจว่าเข้าใจคำถาม โดยถามคำถามเพื่อดูว่าผู้นำเสนอเข้าใจคำถาม กล่าวคำถามซ้ำโดยใช้ภาษาของตัวเองเพื่อตรวจสอบว่าตนเองเข้าใจตรงประเด็น ถ้าไม่เข้าใจจริง ๆ ควรถามผู้ถามให้ชัดเจน ในการตอบคำถาม ผู้นำเสนอควรตอบคำถามอย่างช้า ๆ ยอมรับว่าตนเองไม่ใช่ผู้รับผิดชอบ และแสดงการเห็นด้วย แต่ให้แนวคิดที่เป็นทางเลือก ตัวอย่างคำศัพท์และสำนวนภาษาอังกฤษที่สามารถนำไปใช้ได้ เช่น Just a minute please. What is a...?; How can I put it?; I'm glad you asked that question.; That's a good question/point/remark.; Can I answer that question later?; I saw that in the work of...; I agree with you but there is another way of looking at it.

Center for English Language Communication (2015) กล่าวว่าในขั้นสรุป (Conclusion) ผู้นำเสนอควรส่งสัญญาณให้ผู้ฟังทราบว่า การนำเสนอกำลังจะจบ ตัวอย่างคำศัพท์และสำนวนภาษาอังกฤษที่สามารถนำไปใช้ได้ เช่น To conclude; Now to round off my presentation; I hope the presentation has provided you with a clear picture of the

customer service campaign. I've described the key differences between the different companies in the group and showed you how the campaign is addressing them. Then I spelt out what it means for you in contract hire, so now it's up to you. Think about and act on these suggestions and we can double our sales this year.

สรุปได้ว่า หน้าทีภาษา สำนวนภาษาอังกฤษ คำศัพท์ ในชั้นสรุป จะเกี่ยวข้องกับ 1) การส่งสัญญาณการจบการนำเสนอ 2) การสรุปปิดท้าย 3) กล่าวจบการนำเสนอ และ 4) การเปิดโอกาสสำหรับคำถาม ตัวอย่างภาษาที่ใช้ในการ 1) การส่งสัญญาณการจบการนำเสนอ เช่น To conclude; In conclusion; As a conclusion ; This brings me to the end of my presentation this afternoon.; 2) การสรุปปิดท้าย เช่น To conclude then, we have seen the types of industries that produce the pollutants that cause acid rain - notably heavy industry or power plants dependent on sulfur-loaded coal. 3) กล่าวจบการนำเสนอ เช่น And the devastation of forests in Germany gave us a preview of what may lie ahead in many more areas if nothing is done. Thank you. ; I think you'll all agree then that we cannot rest on past achievements. The infant mortality rate can and must decrease even more. Thank you for being such an attentive audience. และ 4) การเปิดโอกาสสำหรับคำถาม เช่น Thank you very much for your attention and if there are any suggestions or comments. ; I'd be happy to answer any questions....; If there are any questions please feel free to ask.

2.1.4 บุคลิกภาพ กริยาท่าทางในการพูดนำเสนอ

Center for English Language Communication (2015) ได้นำเสนอวิธีการใช้ภาษากาย และภาษาท่าทางในการนำเสนอที่เกี่ยวกับการสบตา (Eye Contact) ท่ายืน (Posture) ภาษาท่าทาง (Gestures) และการแสดงออกทางสีหน้า (Facial Expression) ไว้ดังนี้

การสบตา สิ่งที่ผู้นำเสนอควรปฏิบัติ คือ สบตาผู้ฟังในส่วนต่าง ๆ ของห้องอย่างทั่วถึง ไม่จำเป็นต้องมองคู่มือ หรือเอกสารบ่อย ๆ และควรมองดูสมาชิกผู้ฟังเป็นเวลา 5 วินาที ก่อนที่จะเปลี่ยนไปสบตากับส่วนที่เหลือ

ท่ายืน ผู้นำเสนอควรยืนตัวตรง ปล่อยน้ำหนักลงบนเท้าทั้งสองข้างอย่างเท่ากัน และยื่นอกผายไหล่ผึ่ง ควรเคลื่อนไหวบ้างเป็นบางครั้งเพื่อประกอบท่าทาง เช่น อาจจะชี้ไปที่สื่อประกอบ หรือ ทำท่าทางเพื่อแสดงการเปลี่ยนเรื่องไปยังประเด็นใหม่ สิ่งที่ไม่ควรปฏิบัติ ในการยืนคือ ไม่ควรยืนตรงตัวแข็งทื่อ เหมือนทหารในขบวนพาเหรด ไม่ยืนถ่ายน้ำหนักจากเท้าข้างหนึ่งไปยังอีกข้างหนึ่งไม่ยืนแกว่งไปแกว่งมาจากข้างหนึ่งไปอีกข้างหนึ่ง และยืนพิงโต๊ะหรือแท่นสำหรับยืนพูด

ภาษาท่าทาง ผู้นำเสนอควรใช้ภาษาท่าทางที่เป็นธรรมชาติ เช่น ใช้นิ้วเพื่อเน้นประเด็นสำคัญ กำมือแน่นเพื่อย้ำประเด็น อธิบายขนาดหรือรูปทรงด้วยมือ และควรแน่ใจว่าภาษาท่าทางที่ใช้ไม่ขัดขวางความสนใจของผู้ฟัง สิ่งที่ไม่ควรปฏิบัติ คือ แกว่งมือไปรอบ ๆ โดยไม่จำเป็น ชี้นิ้วผู้ฟัง หมุนตัวไปรอบ ๆ ใช้มือสัมผัสหรือลูบหน้า ผม กระเป๋า ฯลฯ ยืนจับมือไว้ด้วยกันด้านล่าง ข้างหน้า หลบมือทั้งสองไว้ด้านหลัง และยื่นกอดอก

การแสดงออกทางสีหน้า ผู้นำเสนอควรทำตัวสบาย ๆ สนุกกับโอกาสที่จะได้พูดคุยประเด็นสำคัญกับผู้ฟัง ควรแบ่งปันความกระตือรือร้นนี้กับผู้ฟัง และยิ้ม เมื่อเวลาเหมาะสมและตามโอกาส และเปลี่ยนการแสดงออกไปตามความจริงจังของข้อมูลที่กำลังนำเสนอ

Storz Carl. et. al (2002) กล่าวว่า หลักการสำคัญในการพูดนำเสนอคือ ต้องเป็นธรรมชาติ และผ่อนคลาย นอกจากนี้ ในการนำเสนอ ผู้นำเสนอจำเป็นต้องใช้ภาษากายในการสื่อสารกับผู้ฟัง อันได้แก่ การสบตา การแสดงออกทางสีหน้า ท่ายืน การเคลื่อนไหว และภาษาท่าทาง สิ่งเหล่านี้ถือว่าเป็นประโยชน์ในการนำเสนอ เพราะเป็นธรรมชาติของการสื่อสารที่จะแสดง ความหมายให้ชัดเจนด้วยการใช้ภาพ ลดอาการประหม่า รักษาความสนใจ หรือต้องการเน้นย้ำประเด็นสำคัญ อย่างไรก็ตาม ผู้นำเสนอควรระมัดระวังโดยการใช้ภาษาท่าทาง ซึ่งมีทั้งข้อควรปฏิบัติและไม่ควรปฏิบัติ ดังรายละเอียดข้างล่างนี้

ภาษากายที่ควรปฏิบัติ คือ 1) การสบตาเพื่อรักษาความสนใจของผู้ฟัง 2) การแสดงออกทางสีหน้าควรมีลักษณะเป็นธรรมชาติ และเป็นกันเอง อย่าลืมที่จะยิ้ม เช่น ยกคิ้วขึ้นเพื่อแสดงอาการประหลาดใจ ขมวดคิ้วเมื่อต้องการแสดงการสงสัย เป็นต้น 3) ท่ายืนที่เหมาะสมควรยืนตัวตรง แต่ในอากัปกิริยาที่ผ่อนคลาย (ไม่ยืนเอนเอียงหรือพิงส่วนใด) 4) การเคลื่อนไหวสามารถทำได้ เพื่อแสดงการเข้าถึงการเปลี่ยนจุดเน้น และต้องการรักษาความสนใจของผู้ฟัง และ 5) ภาษาท่าทางที่สามารถใช้ได้ เช่น เคลื่อนไหวศีรษะขึ้นลง หรือการเคลื่อนไหวอื่น ๆ ที่แสดงถึงความสำคัญ ใช้ปากกาหรือตัวชี้เพื่อระบุส่วน หรือตำแหน่งบนแผ่นใส ยกไหล่ขึ้นเพื่อบอกว่า “ฉันไม่รู้” แสดงหน้ามือ และหลังมือเพื่อบอกถึงความเป็นไปได้ มากกว่าหรือน้อยกว่า

สิ่งที่ไม่ควรปฏิบัติ คือ 1) ไม่สบตา โดยการมองดูบันทึกที่จดมา มองดูจอ กระดาน หรือพื้น 2) อาย่าจ้องหรือมองตาผู้อื่นด้วยสายตาที่เย็นชาและไม่ยิ้มแย้ม 3) ยืนแกว่งไปมา หน้าบ้าง หลังบ้าง เหมือนลูกตุ้ม 4) ยืนหันหลังให้ผู้ฟัง 5) ออกอาการสั่นอันเกิดจากอาการประหม่า และ 6) ยืนมือล้วงกระเป๋า

Learnhigher (2015) ซึ่งเป็นเว็บไซต์ที่บริการข้อมูลเกี่ยวกับการสร้างความเป็นเลิศด้านการเรียนการสอนในประเทศอังกฤษ กล่าวว่าในการพูดนำเสนอ นั้น ควรพิจารณาปัจจัยหลัก 3 ประการ คือ การใช้ภาษากายและการเคลื่อนไหว (Body Language and Movement) การเปล่งเสียงพูด (Vocal Delivery) และปฏิสัมพันธ์กับผู้ฟัง (Interacting with the Audience) โดยมีรายละเอียดคือ

ภาษากายและการเคลื่อนไหว ผู้นำเสนอควรอยู่ในท่าที่ผ่อนคลาย แต่ด้วยภาษากายที่ดูมีฐานดูแล้วมีอำนาจ และกระฉับกระเฉง แสดงถึงความไม่ตื่นกลัวและมั่นใจในตัวเองทั้งในเนื้อหาสาระและการปรากฏตัวต่อหน้าผู้ฟัง ต่อไปนี้เป็นรายการภาษากายที่แสดงถึงความมั่นใจ และที่แสดงถึงการปรากฏกายที่ไม่ภูมิฐาน

ภาษากายที่ทำให้ดูมั่นใจ ประกอบด้วย 1) การยืนตัวตรงและหันหน้าตรงไปยังผู้ฟัง 2) ใช้มือประกอบการเน้นและย้ำประเด็นสำคัญ 3) เปลี่ยนท่าทางและการยืนอยู่เรื่อย ๆ 4) พยักหน้าและยิ้มเมื่อกำลังเน้นในสิ่งที่กำลังพูด และ 5) มีเป้าหมายที่จะสบตากับผู้ฟังทุกคน

การปรากฏกายที่ไม่ภูมิฐาน ประกอบด้วย 1) เอามือหรือบันทึยกย่อปิดปาก 2) ยืนนิ่งเฉย หรือหลบอยู่หลังอุปกรณ์หรือเฟอร์นิเจอร์ 3) เอามือลูบจมูก หูหรือคางบ่อย ๆ 4) เล่นเครื่องประดับ ผม

หรือเหรียญและกุญแจในกระเป๋า 5) ยืนไขว้แขนหรือขา และ 6) พุดกับบันทึกย่อหรือกับจอ หรือแผ่นชาร์ต โดยไม่หันหน้าไปหาผู้ฟัง

การใช้เสียง มีประเด็นที่ควรพิจารณาและระมัดระวัง 3 อย่าง คือ ความดัง ความเร็ว และ น้ำเสียง ความดังของเสียง ควรได้ยินทั่วห้อง ควรทดสอบระดับเสียงกับเพื่อนก่อนนำเสนอ หรือ อาจจะถามผู้ฟังตั้งแต่ต้นว่าได้ยินชัดเจนหรือไม่ และปรับเสียงให้ชัดเจน บางครั้งอาจจะต้องปรับระดับของไมโครโฟนด้วย ด้านความเร็ว ผู้นำเสนอควรพูดในอัตราเร็วที่ฟังได้สบาย ๆ อาจทดสอบความเหมาะสมจากการใช้จำนวนคำที่นักอ่านข่าวใช้ในระยะเวลา 30 วินาที และฝึกซ้อมให้ใกล้เสียง และควรพูดช้าลงถ้าเป็นการคุยในการสนทนาปกติ ถ้ารู้ตัวว่ากำลังพูดเร็วเร่งเกินไป หยุดเว้นจังหวะ หายใจลึก ๆ และพูดต่อไปในอัตราที่ช้ากว่า และในด้านน้ำเสียง นักพูดที่จะดึงความสนใจผู้ฟังได้ ใช้น้ำเสียงในการพูดได้มีประสิทธิภาพ โดยการเน้นคำหลัก น้ำเสียงที่ส่งเปล่งออกมาให้มีพลังและส่งความกระฉับกระเฉงให้กับหัวข้อด้วย อย่าใช้เสียงระดับเดียว ซึ่งอาจจะเกิดขึ้นได้ ถ้าเป็นการพยายามอ่านต้นฉบับแบบคำต่อคำ

การมีปฏิสัมพันธ์กับผู้ฟัง วิธีการที่จะดึงความสนใจและมีปฏิสัมพันธ์กับผู้ฟังด้วย เทคนิคที่เร็วและมีประสิทธิภาพคือการถามคำถามตั้งแต่ตอนต้นของการนำเสนอ และให้ยกมือประกอบในการตอบ การทำเช่นนี้มีเหตุผล 3 ประการ คือ 1) ทำให้ได้ความคิดเห็นหรือความเข้าใจต่อหัวข้อของผู้ฟัง 2) ช่วยกระตุ้นให้ผู้ฟังเข้าร่วมในหัวข้ออย่างกระฉับกระเฉงมากกว่าที่จะนั่งฟังอย่างเดียว และอนุญาตให้ผู้ฟังเลือกตำแหน่งที่จะนั่งให้เรียบร้อยก่อนการเริ่มนำเสนอ และ 3) แสดงให้ผู้นำเสนอสนใจในความคิดเห็นของพวกเขา

สรุปได้ว่าบุคลิกภาพ กิริยาท่าทางในการพูดนำเสนอที่ควรพิจารณามี 2 ชนิด คือ ข้อควรปฏิบัติ และข้อไม่ควรปฏิบัติ โดยมีประเด็นที่ควรปฏิบัติ 7 ประการ คือ 1) การสบตา (Eye Contact) เพื่อรักษาความสนใจของผู้ฟัง 2) การแสดงออกทางสีหน้า (Facial Expression) ควรมีลักษณะเป็นธรรมชาติ และเป็นกันเอง อย่ายิ้มที่จะยิ้ม เช่น ยกคิ้วขึ้นเพื่อแสดงอาการประหลาดใจ ขมวดคิ้วเมื่อต้องการแสดงการสงสัย เป็นต้น 3) ท่ายืน (Posture) ที่เหมาะสมควรยืนตัวตรง แต่ในโอกาสที่ปรกิริยาที่ผ่อนคลาย (ไม่ยืนเอนเอียงหรือพิงส่วนใด) 4) การเคลื่อนไหว (Movement) สามารถทำได้ เพื่อแสดงการเข้าถึงการเปลี่ยนจุดเน้น และต้องการรักษาความสนใจของผู้ฟัง 5) ภาษาท่าทาง (Gestures) ที่สามารถใช้ได้ เช่น เคลื่อนไหวศีรษะขึ้นลง หรือการเคลื่อนไหวอื่น ๆ ที่แสดงถึงความสำคัญ ใช้ปากกาหรือตัวชี้เพื่อระบุส่วน หรือตำแหน่งบนแผ่นใส ยกไหล่ขึ้นเพื่อบอกว่า “ฉันไม่รู้” แสดงหน้ามือและหลังมือ เพื่อบอกถึงความเป็นไปได้ มากกว่าหรือน้อยกว่า 6) การเปล่งเสียงพูด (Vocal Delivery) ควรพูดให้มีระดับความดังพอที่จะได้ยินทั่วห้อง ในอัตราความเร็วที่ฟังได้สบาย ๆ และใช้น้ำเสียงที่มีประสิทธิภาพโดยการเน้นคำหลักและเปล่งเสียงออกมาให้มีพลัง และ 7) การมีปฏิสัมพันธ์กับผู้ฟัง (Interacting with the Audience) สามารถทำได้โดยใช้เทคนิคการตั้งคำถาม การกระตุ้นให้ผู้ฟังติดตามและมีส่วนร่วม และให้ยกมือเพื่อตอบคำถาม ส่วนประเด็นที่ไม่ควรปฏิบัติ 6 ประการ คือ 1) ไม่สบตา โดยการมองดูบันทึกที่จดมา มองดูจอ กระดาน หรือพื้น 2) อย่าจ้องหรือมองตาผู้อื่นด้วยสายตาที่เย็นชาและไม่ยิ้มแย้ม 3) ยืนแกว่งไปมา หน้าบ้าง หลังบ้างเหมือนลูกตุ้ม 4) ยืนหันหลังให้ผู้ฟัง 5) ออกอาการสั่นอันเกิดจากอาการประหม่า และ 6) ยืนมือล้วงกระเป๋า

2.1.5 ข้อควรคำนึงในการพูดนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษ

Geand (2015) เสนอแนะข้อควรคำนึงที่ผู้นำเสนอควรพิจารณาเพื่อให้สามารถทำการพูดนำเสนอได้ดี เกี่ยวกับการใช้ภาษาที่เป็นกันเองกับผู้ฟัง และการให้ความสำคัญกับผู้ฟัง โดยมีรายละเอียด ดังนี้

การใช้ภาษาที่เป็นกันเองกับผู้ฟัง (Audience-friendly language) เป็นการทำให้ผู้ฟังรู้สึกอยากเข้าร่วมในการนำเสนอ ผู้นำเสนอควรใช้ภาษาที่เป็นกันเองโดยใช้รูปแบบภาษาที่สุภาพ เช่น จากเดิม **What I want** to do today isควรเปลี่ยนเป็น **What I would like** to do today is

I want to explain the risks involved in this procedure ควรเปลี่ยนเป็น **Let me try to** briefly explain the risks involved in this procedure.

นอกจากนั้น ผู้นำเสนอ ควรแสดงตนว่าส่วนหนึ่งของกลุ่มผู้ฟัง โดยอาจใช้คำสรรพนาม **We** แทนการใช้ **I** หมายถึงว่าผู้นำเสนอและผู้ฟังเป็นกลุ่มเดียวกัน และสามารถใช้คำที่แสดงพวกเดียวกัน “**Let’s**” เช่น จากเดิม **In the next section, I’ll be describing**ควรเปลี่ยนเป็น **In the next section, we’ll be looking at**; จากเดิม **As I have shown** here on this chart ควรเปลี่ยนเป็น **As we can see** here on this chart; **Look at** the statistics for 1992 ควรเปลี่ยนเป็น **Let’s look at** the statistics for 1992

การให้ความสำคัญกับผู้ฟังทั้งด้านความรู้และประสบการณ์ โดยสามารถใช้โครงสร้างภาษาต่อไปนี้ **As you probably know**.....; **If you remember** the accident at Chernobyl,; **I’m sure you are familiar with**; **You may have noticed** the growing demand for

Storz Carl. et. al (2002) ได้เสนอข้อควรพิจารณาในการเตรียมการพูดนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษ ที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์ผู้ฟัง เวลาในการนำเสนอ การแต่งกาย และลักษณะทางกายภาพที่เกี่ยวข้องกับการนำเสนอ โดยมีรายละเอียดในแต่ละด้าน คือ

การวิเคราะห์ผู้ฟัง ผู้นำเสนอควรมีข้อมูลเกี่ยวกับผู้ฟัง เช่น อายุ เพศ อาชีพ จำนวน ประสบการณ์ และระดับความรู้ เพื่อสามารถเตรียมการนำเสนอและสื่อประกอบได้เหมาะสมกับกลุ่มผู้ฟัง

เวลา ผู้นำเสนอควรจดจำให้ชัดเจนเรื่อง วันที่ เวลา และระยะเวลาที่จะใช้ในการนำเสนอ

การแต่งกาย ผู้นำเสนอที่ดีต้องแต่งกายให้เหมาะสมกับสถานที่และเวลา การทราบข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับผู้ฟัง สถานที่ และเวลา จะทำให้ผู้ฟังสามารถกำหนดการแต่งกาย เสื้อผ้า รองเท้า ทรงผม ได้อย่างเหมาะสม

ลักษณะทางกายภาพที่เกี่ยวข้องกับการนำเสนอ ครอบคลุมถึงสถานที่ ห้อง อุปกรณ์และสื่อที่ใช้ในวันนำเสนอ ผู้นำเสนอ ควรรู้จักสถานที่ที่จะไปนำเสนอ หากไม่รู้จักควรตรวจสอบก่อนล่วงหน้า ควรทราบขนาดของห้องที่จะใช้ในการนำเสนอ เพื่อวางแผนการดำเนินกิจกรรมได้ และควรตรวจสอบความพร้อมของอุปกรณ์ เครื่องใช้ต่าง ๆ ให้อยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน เช่น กระดานดำ ซอล์กหรือปากกาสำหรับเขียน เครื่องฉายโปรเจคเตอร์หรือเครื่องฉายข้ามศีรษะ จอภาพ โต๊ะสำหรับวางสื่อและสิ่งของ สายไฟหรืออุปกรณ์ต่อพ่วง และเอกสารประกอบการนำเสนอ

Center for English Language Communication (2015) กล่าวว่า สิ่งที่ผู้นำเสนอควรคำนึงถึงในการนำเสนอ คือ การกำหนดจุดประสงค์ การวิเคราะห์ผู้ฟัง การวางแผนการนำเสนอ และการนำเสนอให้มีประสิทธิภาพ โดยมีรายละเอียดในแต่ละด้าน ดังนี้

การกำหนดจุดประสงค์ ผู้นำเสนอควรกำหนดจุดประสงค์ในการนำเสนอที่ชัดเจน ถ้าเป็นการนำเสนอทางธุรกิจโดยส่วนใหญ่จะมีลักษณะเพื่อโน้มน้าวใจโดยธรรมชาติแต่ผู้นำเสนอเองต้องชัดเจนว่าจุดประสงค์ในการพูดของตนเอง คือ เพื่อแนะนำแนวคิดใหม่ของผู้ผลิตภัณฑ์ที่จะวางตลาดในปีหน้า นำเสนอแผนเงินเดือนฉบับใหม่สำหรับพนักงานของบริษัท หรือรายงานยอดขายล่าสุดในส่วนรับผิดชอบของตนต่อผู้บริหาร และควรตรวจสอบ ทบทวนประเด็นสำคัญที่จะพูด และเนื้อหาให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ในการนำเสนอ

การวิเคราะห์ผู้ฟัง ผู้นำเสนอควร รู้จักผู้ฟังให้มากที่สุด โดยมีข้อมูลเกี่ยวกับ อายุ เพศ อาชีพ จำนวน ระดับการศึกษา ระดับความเข้าใจ ประสบการณ์ ทศนคติต่อผู้นำเสนอ พฤติกรรมการฟัง การมีส่วนร่วม เป็นต้น

การวางแผนการนำเสนอ จะเกี่ยวข้องกับการกำหนดเวลาในการนำเสนอ การจัดเตรียมสถานที่และอุปกรณ์ และการเตรียมเนื้อหา เอกสาร และสื่อประกอบ โดยมีรายละเอียดที่สำคัญ คือ ด้านเวลาถ้าเป็นไปได้ ควรเลือก ช่วงกลางของตอนเช้าหรือบ่าย ของวันกลางสัปดาห์ ซึ่งเป็นช่วงเวลาผู้ฟังมีสมาธิ และควรจัดเนื้อหาให้เหมาะสมกับเวลาที่พูด ด้านสถานที่และอุปกรณ์ ควรจัดห้อง โต๊ะเก้าอี้ให้เหมาะสมกับการจัดกิจกรรมที่วางแผนไว้ ควรตรวจสอบอุปกรณ์ภายในห้องให้พร้อมใช้งาน ด้านการเตรียมเนื้อหา เอกสาร และสื่อประกอบ ผู้นำเสนอควรหาข้อมูลประกอบการนำเสนอให้ครบถ้วน จัดระบบข้อมูล แยกแยะกลั่นกรอง และจัดให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การนำเสนอ ทำโครงร่าง การนำเสนอ เตรียมสื่อประกอบ และทบทวนและฝึกซ้อมก่อนการนำเสนอจริง

การนำเสนอให้มีประสิทธิภาพเกี่ยวข้องกับ 3 อย่าง คือ การใช้เสียง ความเร็วในการนำเสนอ และการจัดการสื่อ โดยมีรายละเอียดคือ ด้านการใช้เสียง ผู้นำเสนอควรใช้เสียงดังพอที่ให้ทุกคนได้ยิน ชัดเจน พูดชัดเจน ออกเสียงทุกพยางค์และคำให้ถูกต้อง ใช้น้ำเสียงที่หลากหลาย ถ้าน้ำเสียงไม่น่าตื่นเต้น จะไม่สามารถดึงความสนใจของผู้ฟังได้ เปลี่ยนระดับเสียงเบา-ดัง เมื่อต้องการเน้นหรือแสดงอาการอย่างละคร และใช้เสียงสูง-ต่ำ เพื่อให้ดูน่าประทับใจ และดูกระตือรือร้น ไม่ควรใช้เสียงระดับเดียว ในด้านความเร็วในการนำเสนอ ผู้นำเสนอไม่ควรเร่งเพื่อรีบพูดให้จบ ควรลดความเร็วลงเพื่อเน้นย้ำจุดสำคัญ ใช้การหยุดเพื่อบ่งชี้การเปลี่ยนเรื่อง และจุดเน้น และควรเมื่อฝึกพูดให้อยู่ภายในระยะเวลาที่กำหนด และในด้านการจัดการสื่อ ผู้นำเสนอ ต้องมั่นใจว่าผู้ฟังทุกคนสามารถเห็นสื่อได้ ชัดเจน ควรพูดกับผู้ฟังทุกคนใช้สื่อสอดคล้องกับเรื่องที่กำลังพูด เผยสื่อให้เห็นเฉพาะตอนที่กำลังพูดถึงประเด็นที่จะแสดงเท่านั้น ยกสื่อออกทันที เมื่อพูดประเด็นที่ต้องการแสดงจบแล้ว ใช้สำนวนใหม่ เรียบเรียงภาษาใหม่ ทำให้ดูเหมือนไม่ได้อ่านจากสื่อ ใช้ตัวชี้ เพื่อชี้รายละเอียดบนสื่อแสดงภาพแทน การใช้นิ้วมือ และให้เวลาให้ผู้ฟังที่จะได้เห็นสื่อในระยะเวลาที่เหมาะสม

สรุปว่า สิ่งที่ผู้นำเสนอควรคำนึงถึงในการพูดนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษ ประกอบด้วย การกำหนดจุดประสงค์ การวิเคราะห์ผู้ฟัง และการเตรียมความพร้อมก่อนการนำเสนอ ด้านการกำหนดจุดประสงค์ ผู้นำเสนอควรกำหนดจุดประสงค์ในการนำเสนอที่ชัดเจน ด้านการวิเคราะห์ผู้ฟัง ผู้นำเสนอควรมีข้อมูลเกี่ยวกับผู้ฟังเพื่อนำมาใช้ในการวางแผนการนำเสนอ เช่น จำนวน เพศ อายุ ระดับ

การศึกษา อาชีพ เป็นต้น ด้านการเตรียมความพร้อมก่อนการนำเสนอ ผู้นำเสนอ ควรเตรียมเนื้อหา และข้อมูลได้ครบถ้วนสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ เตรียมสื่อ เอกสารประกอบ ที่สอดคล้องกับเนื้อหา ตรวจสอบความพร้อมของอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ โต้ะ แก้อ้อ และสถานที่ในการนำเสนอ ก่อนล่วงหน้า แต่งกายให้เหมาะสมกับสถานที่และผู้ฟัง และฝึกซ้อมการนำเสนอพร้อมใช้สื่ออุปกรณ์ให้พร้อมและมั่นใจก่อนการนำเสนอจริง

2.1.6 หลักการสอนการพูดนำเสนอ

การพูดนำเสนอเป็นภาระงานที่ผู้สอนมักจะมอบหมายให้นักศึกษาทำอยู่บ่อย โดยเฉพาะ การศึกษาในระดับมหาวิทยาลัย แต่มีนักศึกษาจำนวนไม่น้อยที่ไม่ชอบการพูดนำเสนอ และพยายาม จะหลีกเลี่ยงภาระงานชนิดนี้ เพราะมีความวิตกกังวล และคิดว่าเป็นภาระงานที่ยากสำหรับตนเอง ใน ความเป็นจริง การพูดนำเสนอให้ประโยชน์แก่นักศึกษาหลายอย่าง เช่น การรู้จักศึกษาค้นคว้าหา ข้อมูล การใช้คอมพิวเตอร์อย่างชำนาญ การทำงานร่วมกับผู้อื่น และเป็นผู้ที่เรียนรู้ได้ด้วยตนเอง (Dekdouk et al., 2013; Scrivener, 2005) อย่างไรก็ตามการจะมาปรากฏตัวต่อหน้าสาธารณชน และทำการนำเสนอได้อย่างมีประสิทธิภาพไม่ใช่เรื่องง่ายสำหรับทุกคน และสิ่งเหล่านี้ควรได้รับการ สอนหรือแนะนำโดยอาจารย์ผู้สอน The McGraw Center (2015) กล่าวว่า ผู้สอนควรให้ความ ช่วยเหลือและแนะนำเพื่อให้นักศึกษาเตรียมการนำเสนอและปรับปรุงทักษะในการนำเสนอ ดังนี้

1) ให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์สำหรับการเตรียมพูดนำเสนอ โดยปกติแล้วนักศึกษามักจะให้ ความสำคัญกับเนื้อหาสาระที่จะนำเสนอมากกว่าวิธีการนำเสนอเนื้อหาเหล่านั้น ผู้สอนควรย้ำเตือน นักศึกษาตระหนักว่า ยังมีปัจจัยอื่น ๆ ที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการพูดนำเสนอที่นักศึกษาต้องเรียนรู้ เช่น การใช้ท่าทาง การเคลื่อนไหวร่างกาย และการสบสายตา ความเร็วในการนำเสนอ เป็นต้น

2) แจ้งเกณฑ์การประเมินให้นักศึกษาทราบล่วงหน้าก่อนการเตรียมการนำเสนอ เกณฑ์การ ประเมินควรครอบคลุมถึงการเลือกหัวข้อ การจัดการสื่อประกอบ ประสิทธิภาพของการใช้สื่อ ทักษะ การนำเสนอ และความสามารถในการตอบคำถาม

3) ควรบอกนักศึกษาให้ทราบว่าหากมีเนื้อหาข้อมูลเยอะไม่ใช่ตัวบ่งชี้ว่าจะนำเสนอได้ดีเสมอ ไป แต่นักศึกษาควรให้ข้อมูลสนับสนุนที่เป็นประโยชน์และสอดคล้องกับประเด็นที่นำเสนอเพื่อให้ผู้ฟัง เข้าใจเข้าใจประเด็นได้อย่างชัดเจน

4) ส่งเสริมหรือกระตุ้นให้นักศึกษาฝึกพูดต่อหน้าซึ่งกันและกันกับเพื่อนนอกห้องเรียน และให้ ผู้นำเสนอฝึกประเมินตนเองตามแบบประเมินที่กำหนด เพื่อนำผลที่ได้มาปรับปรุงการนำเสนอของ ตนเองต่อไป

5) ให้คำแนะนำหรือข้อมูลย้อนกลับแก่นักศึกษาในขณะที่พูดนำเสนอในห้องเรียน เพื่อให้ นักศึกษาคนอื่น ๆ ได้รับประโยชน์ด้วย และควรให้ข้อมูลย้อนกลับแก่นักศึกษารายบุคคลด้วยการ เขียนอีกครั้ง

6) ควรพิจารณามอบหมายงานการพูดนำเสนอ ภาคเรียนละ 2 ครั้ง เพื่อนักศึกษาจะได้มี โอกาสปรับปรุงการพูดให้ดีขึ้นหากมีโอกาสฝึกพูดบ่อย ๆ และมีโอกาสใช้ข้อเสนอแนะที่ได้จากผู้สอน และการประเมินโดยเพื่อนจากการพูดครั้งแรกมาปรับใช้ด้วย

7) ควรบันทึกวิดีโอการนำเสนอแต่ละครั้ง เพื่อให้นักศึกษาได้รับประโยชน์จากการดูวิดีโอการนำเสนอของตนเองและเพื่อน และสามารถนำข้อควรปรับปรุงในกานำเสนอ พร้อมกับคำแนะนำของผู้สอนไปใช้ในการพูดครั้งต่อ ๆ ไป

ในเมื่อการพูดนำเสนอเกี่ยวกับการเตรียมการมากมาย ทั้งการค้นคว้าข้อมูล และการเตรียมการพูดให้สอดคล้องกับสื่อประกอบ ผู้สอนจึงควรให้ความรู้เกี่ยวกับทักษะจำเป็นให้แก่นักศึกษา เช่น การจัดระบบข้อมูลให้เป็นระเบียบ มีลำดับขั้นตอน ให้คำแนะนำในการใช้อุปกรณ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องหรือต้องใช้ในวันนำเสนอ เช่น สอนการปิดเปิดเครื่องฉายโปรเจคเตอร์ การใช้เครื่องฉายข้ามศีรษะ การใช้เครื่องถ่ายเอกสาร เป็นต้น ควรกระตุ้น หรือเน้นย้ำให้นักศึกษาฝึกพูดให้คล่องแคล่ว และควรใช้เวลาในการเตรียมการนำเสนออย่างเพียงพอ หรือควรช่วยเหลือในขั้นเตรียมหากนักศึกษาบางคนมีความต้องการพิเศษ นอกจากนี้ การพูดนำเสนอเป็นทักษะที่เรียนรู้และปรับปรุงได้จากข้อมูลย้อนกลับและการฝึกฝนโดยการดูการพูดนำเสนอของเจ้าของภาษา หรือ ครู และครูควรช่วยแก้ปัญหาความวิตกกังวลในการพูด โดยให้นักศึกษาฝึกซ้อมบ่อย ๆ และครูคอยชี้แนะ ปรับปรุง และย้ำเตือนให้นักศึกษานำเสนออย่างชัดเจนทั้งข้อมูลและการใช้เสียง ใช้ภาษาที่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ และมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับผู้ฟัง (Harmer J, 2007; King, 2002; Otoshi, 2008)

2.1.7 ข้อควรคำนึงในการสอนการพูดนำเสนอ

ในการสอนการพูดนำเสนอ มีข้อควรคำนึงหลายประการ Bankowski (2010) กล่าวว่า ตัวผู้สอนเองควรศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับปัจจัยต่าง ๆ ที่จะส่งผลให้การนำเสนอมีประสิทธิภาพ และนำมาปรับใช้ในการสอนของตนเอง และพยายามประยุกต์ใช้กิจกรรมการสอนที่ช่วยเตรียมนักศึกษานำทักษะที่ได้จากการเรียนรู้ไปใช้ในบริบทวิชาการและงานอาชีพ และหากครูไม่สามารถสอนในสาขาเชี่ยวชาญเฉพาะของนักศึกษาได้ ครูสามารถสร้างหลักสูตรเพื่อสอนกลยุทธ์ที่จำเป็นในการนำเสนอ และทักษะวิชาการอื่น ๆ ที่สามารถถ่ายทอดได้ หลักสูตรพิเศษที่ครูจัดทำขึ้นจะส่งผลต่อการพัฒนาทักษะต่าง ๆ ที่จำเป็นต่อการนำเสนอทางวิชาการให้ประสบผลสำเร็จ เช่นเดียวกับช่วยปูทางสำหรับนักศึกษาได้ใช้ประโยชน์ในกระบวนการเรียนรู้ และกลายเป็นผู้เรียนรู้ได้ด้วยตนเอง

King (2002) กล่าวว่า การสร้างสภาพแวดล้อมในการเรียนการสอนที่ไม่เคร่งเครียดและมีความกดดัน ผู้เรียนปราศจากความวิตกกังวล และไม่กระวนกระวาย ช่วยให้นักศึกษาเรียนรู้ภาษาได้ดีกว่า ต้องอยู่ในสภาพที่ไม่พร้อมทางด้านจิตใจ เพราะนักศึกษาส่วนใหญ่จะมองว่าการถ่ายทอดข้อมูลในการพูดนำเสนอเป็นที่มาของความกังวล ความกังวลทำลายความมั่นใจในการแสดงออก และส่งผลต่อความมุ่งมั่นและความมั่นใจของผู้เรียน โดยเฉพาะนักเรียนชาวเอเชียที่มองว่าการพูดนำเสนอเป็นสิ่งที่อาจทำให้รู้สึกเสียหน้า อย่างไรก็ตาม การพูดนำเสนอ หากได้รับการแนะนำและจัดการที่ถูกต้อง จะให้ประสบการณ์การเรียนรู้และสอนทักษะชีวิตระยะยาวกับผู้เรียน จะเป็นประโยชน์กับผู้เรียนในการเรียนทุกวิชา และการนำไปใช้ในการประกอบอาชีพ ประโยชน์ต่าง ๆ ของการพูดนำเสนอ คือ การเติมเต็มช่องว่างของการเรียนภาษาและการใช้ภาษา การใช้ทักษะทางภาษาทั้งสี่อย่างเป็นธรรมชาติและบูรณาการ ช่วยให้ผู้เรียนเก็บ ค้นหา รวบรวม และสร้างองค์ความรู้ เสริมสร้างการทำงานเป็นทีม และช่วยให้นักเรียนกระตือรือร้นและเป็นผู้เรียนรู้ได้ด้วยตนเอง ข้อสำคัญอีกประการหนึ่งคือ ความพร้อมของเทคโนโลยีทั้งที่โรงเรียนและบ้าน ยังทำให้นักเรียนสามารถผสมผสานการใช้

กล้องวิดีโอ เครื่องฉายสไลด์ Power Point หรือ VCR/DVD และอุปกรณ์อื่น ๆ ในการทำให้การนำเสนอน่าสนใจและตื่นเต้นมากกว่าเดิม

Zivkovic (2015) กล่าวว่า ในการสอนการพูดนำเสนอควรออกแบบกิจกรรมให้นักศึกษาได้ประสบการณ์จากการเรียนรู้งานและข้อผิดพลาดหรือการนำเสนอของนักเรียนคนอื่น นอกเหนือจากการศึกษาค้นคว้าของตนเอง ฝึกการทำงานร่วมกันและมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น มีความสนใจในการเรียนมากขึ้น มีมุมมองใหม่ ๆ ที่ไม่เคยรู้ ปรับปรุงทั้งความสามารถในการสื่อสารและทักษะการนำเสนอ ต้องนำความรู้ไปใช้นอกห้องเรียน และใช้ความรู้ทักษะในวิชาอื่น

สรุปได้ว่า ผู้สอนควรจัดกิจกรรมในการสอนพูดการนำเสนอที่ให้นักศึกษาได้มีโอกาสศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง รู้จักการทำงานร่วมกับผู้อื่น เรียนรู้จากข้อผิดพลาดของตนเองและผู้อื่น และสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง โดยมีผู้สอนคอยช่วยเหลือ เป็นที่ปรึกษาตลอดการเตรียมงาน และให้นักศึกษาสามารถนำความรู้หรือทักษะที่ได้จากการเรียนไปใช้ในการเรียนวิชาอื่น ๆ และการประกอบอาชีพในอนาคต

2.1.8 ขั้นตอนการสอนการพูดนำเสนอ

King (2002) นำเสนอวิธีการเตรียมผู้เรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศให้พร้อมสำหรับการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษเพื่อลดความวิตกกังวลกับการพูดนำเสนอและให้มีทักษะการพูดนำเสนอที่ดีโดยใช้วิธีกำหนดโครงการงานด้านการพูดนำเสนอที่มีการปฏิบัติใน 6 ขั้นตอน คือ

1) การจัดทำเอกสารแนะนำ ซึ่งประกอบด้วยใบงาน กำหนดวันพูดนำเสนอ ทางเลือกในการพูดนำเสนอ (พูดสดในห้องเรียน หรือบันทึกเป็นวิดีโอแล้วนำมาส่ง) และเกณฑ์การให้คะแนน

2) การแบ่งกลุ่มนักศึกษาและจัดตารางการนำเสนอ แบ่งกลุ่มนักศึกษากลุ่มละ 4-5 คน ทำการนำเสนอ สัปดาห์ละ 2 กลุ่ม ตลอดภาคเรียน ให้โอกาสนักศึกษาได้เลือกสมาชิกในกลุ่มเอง และให้มีนักศึกษากลุ่มละ 1 คน ทำหน้าที่เป็นผู้ประสานงานของกลุ่ม

3) การเลือกหัวข้อและรวบรวมข้อมูล ให้นักศึกษาเลือกหัวข้อที่จะนำเสนอด้วยตัวเอง บอกแหล่งข้อมูลที่นักศึกษาสามารถไปสืบค้นข้อมูลได้ คือ หนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษ นิตยสาร เว็บไซต์ ผลจากแบบสอบถาม ผลสำรวจ การสัมภาษณ์ การสืบค้นในห้องสมุด รายการวิทยุ สถาบันการสอนภาษาอังกฤษ โบรชัวร์การท่องเที่ยว และวิดีโอ แจกหัวข้อที่นักศึกษารุ่นก่อนได้ทำไว้ให้ทราบ และให้ศึกษาวิธีการนำเสนอจากวิดีโอการนำเสนอของนักศึกษารุ่นก่อน พร้อมทั้งวิเคราะห์จุดเด่นและข้อควรปรับปรุง

4) การจัดการปัญหาด้านเทคนิค แจกรายการอุปกรณ์สื่อที่นักศึกษาสามารถใช้ได้ เช่น โปสเตอร์ วิดีโอเทป สื่อประกอบ งานศิลปะ เสื้อผ้า สิ่งอำนวยความสะดวกที่นักศึกษาสามารถใช้ได้

5) การตรวจสอบกับกลุ่มที่จะนำเสนอล่วงหน้า 1 สัปดาห์ก่อนวันนำเสนอจริง และกระตุ้นให้นักศึกษาติดต่ออาจารย์ในกรณีที่มีปัญหาต่าง ๆ เช่น นักศึกษาอาจจะมีความปัญหาในการสะกดคำ เป็นต้น

6) เตรียมแบบประเมินสำหรับใช้ให้นักศึกษาประเมิน และครูประเมิน คะแนนของกลุ่มมาจากคะแนนเฉลี่ยจากคะแนนผลรวมของแต่ละคน สมาชิกแต่ละคนจึงต้องทำหน้าที่ให้ดีที่สุด

Buyukyavuz O (2014) ทดลองใช้การประเมินผลในรายวิชาการฟัง-พูดในมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในประเทศตุรกี โดยกำหนดให้การพูดนำเสนอที่สัมพันธ์กับสาขาวิชา (Discipline-related Oral

Presentations) เป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษแบบเข้มในประเทศตุรกี วิธีการที่นำมาใช้ในโครงการนี้ ประกอบด้วย 6 ขั้นตอน คือ

1) การเตรียมความพร้อมของอาจารย์ โดยทำให้ความรู้ผ่านการสัมมนาโดยผู้เชี่ยวชาญเป็นเวลา 8 ชั่วโมง ให้อาจารย์ได้เรียนรู้จากตัวอย่างการประเมินด้านการพูด ขั้นตอนทั่วไปของการออกแบบ จัดระบบ และวิธีการตรวจให้คะแนนที่จะใช้ในการให้คะแนนการพูดนำเสนอ การอบรมให้ความรู้อาจารย์ทำไปพร้อมกับการเปลี่ยนแปลงแนวการสอนในรายวิชาฟัง-พูด

2) การเลือกหัวข้อ ให้นักศึกษาเป็นผู้เลือกหัวข้อที่จะนำเสนอเองตามความสมัครใจ และนำมาปรึกษากับอาจารย์หรือผู้ช่วยสอน

3) การวางแผนหรือทำโครงร่างการนำเสนอ ซึ่งทำไปพร้อมกับการให้ความรู้เกี่ยวกับการใช้ตัวเชื่อมแสดงการเปลี่ยนประเด็นในการนำเสนอ (Transitions) ขั้นตอนการนำเสนอ การใช้สื่อประกอบ การใช้อุปกรณ์ช่วย การเตรียม Power Point ประกอบการนำเสนอ และการเตรียมตัวในการตอบคำถามจากผู้ฟัง

4) การวิเคราะห์วิดีโอสาธิตการนำเสนอ และฝึกวิจารณ์การนำเสนอในห้องเรียนพร้อมกับอาจารย์และเพื่อนร่วมชั้น วิดีโอสาธิตจะให้ความรู้ เทคนิคแก่นักศึกษาเกี่ยวกับประเด็นสำคัญ เช่น การใช้สายตา การใช้สื่ออุปกรณ์ให้มีประสิทธิภาพ และส่วนต่าง ๆ ในการนำเสนอ ทั้งขั้นนำ ขั้นดำเนินเรื่องและขั้นสรุป

5) การเจรจาตกลงเกณฑ์ให้คะแนนระหว่างอาจารย์และนักศึกษา และมีการปิดประกาศเกณฑ์ที่จะใช้ประเมินที่บอร์ดประชาสัมพันธ์ พร้อมทั้งแจ้งให้นักศึกษาทราบว่าในวันพูดนำเสนอจริงจะมีการให้คะแนนโดยอาจารย์ 2 คน

6) การนำเสนอจริง มีการสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาด้วยการสัมภาษณ์

Bankowski (2010) จัดโครงการฝึกอบรมทักษะที่จำเป็นในการพูดนำเสนอให้กับนักศึกษาที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เชิงวิชาการ (English for Academic Purpose: EAP) โดยมีเป้าหมายของโครงการคือ เพื่อออกแบบหลักสูตรฝึกอบรมเฉพาะด้านในการเสริมสร้างทักษะในการพูดนำเสนอเชิงวิชาการ ให้กับนักศึกษาสาขาศิลปและสังคมวิทยาชั้นปีที่ 1 จำนวน 217 คน หลักสูตรฝึกอบรมมีระยะเวลา 15 ชั่วโมง แนวทางการฝึกอบรมประกอบด้วย 3 ส่วน คือ

1) การฝึกอบรมขั้นตอนในการสืบค้นข้อมูล ซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวกับ การหาข้อมูล การเข้าถึงแหล่งข้อมูลที่ต้องการ การใช้ฐานข้อมูลออนไลน์ การค้นหาสำเนาต้นฉบับจริง (Hard Copy) ของเอกสารและวารสารล่วงหน้าในห้องสมุด และการใช้คำสำคัญ (Key Words) ในการสืบค้นข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต เป็นต้น

2) การฝึกอบรมด้านทักษะการคิดวิเคราะห์ มีเนื้อหาเกี่ยวกับการประเมินแหล่งข้อมูล การรับข้อมูลเข้าและการจัดระบบข้อมูล การหาความสัมพันธ์ สาเหตุและผลกระทบ เปรียบความเหมือน ความต่างของข้อมูล การตีความข้อมูลและผลลัพธ์ การลงความเห็น การสังเคราะห์ การวิเคราะห์ และการเรียบเรียงข้อมูลใหม่ การตัดสินใจ อธิบายและสรุปผล และการอภิปรายและการแก้ปัญหา

3) การฝึกอบรมด้านทักษะการพูดนำเสนอ มีเนื้อหาเกี่ยวกับการพูดนำเสนอรายย่อย (Mini Oral Presentation) เพื่อให้นักศึกษาได้ฝึกและสาธิตทักษะที่ได้รับมาใหม่ การศึกษาโดยการดูวิดีโอของการนำเสนอที่ดี และแหล่งข้อมูลวิดีโอที่เผยแพร่เพื่อการพาณิชย์ต่าง ๆ โดยมีผู้สอนคอยให้คำ

ชี้แนะ อภิปราย และสาธิตทักษะการนำเสนอ ทักษะการใช้บันทึกย่อ (Notes) การใช้สายตา (Eye Contact) ภาษากาย (Body Language) และวิธีการจัดการเกี่ยวกับผู้ฟัง และคุณประโยชน์และการประยุกต์ใช้ทักษะในการทำภาระงานอื่น ๆ ในการเรียนวิชาเอก

สรุปได้ว่าการสอนทักษะการพูดนำเสนอไม่ได้เป็นการสอนโดยตรงที่ต้องมีการบรรยายให้ความรู้แก่นักศึกษาในห้องเรียน บทบาทของผู้สอนอาจเป็นได้หลายหน้าที่ เช่น ผู้อำนวยการความสะดวก ผู้ให้คำปรึกษา ผู้ช่วยเหลือแก่นักศึกษา สิ่งที่ผู้สอนต้องวางแผนคือ การกำหนดภาระงาน กรอบระยะเวลาในการทำงาน เกณฑ์การประเมิน และการให้ความรู้หรือทักษะในการนำเสนอ ภารกิจส่วนใหญ่จะมีนักศึกษาเป็นผู้ดำเนินการเอง ด้วยการศึกษาค้นคว้า วางแผนการทำงาน และนำมาปรึกษากับผู้สอน

2.1.9 การประเมินการพูดนำเสนอ

การประเมินการพูดนำเสนอ มักจะประเมินในองค์ประกอบต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องทั้งหมด เช่น ด้านสาระ (Content) ด้านการนำเสนอ (Delivery) ด้านภาษา (Language) ด้านการเตรียมตัว (Preparation) และด้านการจัดระบบการนำเสนอ (Organization) โดยอาจมีผู้ประเมินเป็นผู้สอน เพื่อน หรือผู้นำเสนอประเมินตนเอง (Bankowski, 2010; Brown, 2005; Buyukyavuz O, 2014; King, 2002) โดยอาจมีเกณฑ์ในการให้คะแนนในรูปแบบต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

(Brown, 2005) ได้เสนอแบบตรวจรายการ (Checklist) สำหรับการประเมินการพูดนำเสนอ เป็นภาษาอังกฤษ ใน 2 องค์ประกอบ คือ ด้านสาระ (Content) และด้านการนำเสนอ (Delivery) โดยแต่ละองค์ประกอบมีประเด็นย่อยที่จะถูกประเมินด้วยเกณฑ์ 4 ระดับ คือ ระดับ 3 หมายถึง ดีมาก ระดับ 2 หมายถึง ดี ระดับ 1 หมายถึง พอใช้ และระดับ 0 หมายถึง ควรปรับปรุง แต่ละองค์ประกอบมีรายละเอียด คือ

ด้านสาระ (Content) ประกอบด้วยประเด็นย่อยที่จะถูกประเมิน คือ 1) การบรรลุจุดประสงค์หรือวัตถุประสงค์ของการนำเสนอ 2) ชื่นนำมีชีวิตชีวา และได้รับความสนใจจากผู้ฟัง 3) ประเด็นสำคัญถูกกล่าวอย่างชัดเจนตั้งแต่เริ่มต้น 4) ประเด็นสนับสนุนถูกแสดงอย่างชัดเจนและได้รับการสนับสนุนอย่างดีโดยข้อเท็จจริง ข้อโต้แย้ง และ 5) มีการกล่าวประเด็นสำคัญหรือจุดประสงค์อีกครั้งในขั้นสรุป

ด้านการนำเสนอ (Delivery) ประกอบด้วยประเด็นย่อยที่จะถูกประเมิน คือ 1) ผู้นำเสนอใช้ภาษาท่าทางและภาษากายได้ดี 2) ผู้นำเสนอรักษาการสบตากับผู้ฟัง 3) ภาษาของผู้นำเสนอเป็นธรรมชาติและคล่องแคล่ว 4) ความดังของเสียงพูดของผู้นำเสนอมีความเหมาะสม 5) ความเร็วในการพูดของผู้นำเสนอมีความเหมาะสม 6) การออกเสียงของผู้นำเสนอชัดเจนและสามารถเข้าใจได้ 7) ไวยากรณ์ของผู้นำเสนอถูกต้องและไม่ได้เป็นอุปสรรคต่อความเข้าใจ 8) ผู้นำเสนอใช้สื่อประกอบเอกสาร ฯลฯ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ 9) ผู้นำเสนอแสดงความกระตือรือร้นและความสนใจ และ 10) (ถ้ามี) ผู้นำเสนอตอบสนองต่อคำถามของผู้ฟังได้เป็นอย่างดี

Bankowski (2010) ใช้แบบประเมินการพูดนำเสนอในงานวิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะสำหรับการพูดนำเสนอด้านวิชาการที่มีประสิทธิภาพในรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับวัตถุประสงค์เชิงวิชาการ

ที่มีองค์ประกอบ 3 ด้าน คือ เนื้อหา (Content) วิธีการนำเสนอ (Method of Presentation) และ ภาษา (Language)

ด้านเนื้อหา ประเด็นที่ประเมิน คือ ในประเด็น 1) การนำเสนอตอบคำถามการวิจัย 2) ประเด็นสำคัญถูกกล่าวอย่างชัดเจน 3) มีรายละเอียด ข้อเท็จจริง ตัวอย่าง เพื่อสนับสนุนหรือขยายความคิดหลัก 4) ทุกความคิดที่นำเสนอสัมพันธ์โดยตรงกับหัวเรื่อง 5) มีการวางโครงสร้างการนำเสนออย่างเป็นระบบ 6) การนำเสนอสั้นไหลอย่างราบรื่น 7) การกล่าวนำเสนอสร้างความสนใจได้ดี และ 8) การสรุปมีประสิทธิภาพ

ด้านวิธีการนำเสนอ ประเด็นที่ประเมิน คือ 1) การนำเสนอในภาพรวมดูน่าสนใจ 2) ใช้สื่อช่วยหรือประกอบการนำเสนออย่างเหมาะสม (สื่อด้านเสียง-ภาพ ภาษาท่าทาง กระดานดำ โน้ตย่อ ฯลฯ) 3) ความเร็วในการนำเสนอมีความเหมาะสม 4) ใช้เวลาในการนำเสนอได้ดี และ 5) รักษาความสัมพันธ์กับผู้ฟังได้ดี (การสบตา ทำยืม)

ด้านภาษา ประเด็นที่ประเมิน คือ 1) ใช้ภาษาได้ดีมีประสิทธิภาพ 2) ใช้คำศัพท์ที่หลากหลาย 3) การออกเสียงถูกต้องหรือค่อนข้างถูกต้อง 4) ใช้โครงสร้างภาษาถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ และ 5) เรียบเรียงประโยคต่าง ๆ อย่างเป็นระบบ

King (2002) เขียนบทความวิชาการ เรื่องการเตรียมผู้เรียนสำหรับการพูดนำเสนอ (Preparing Learners for Oral Presentations) และกล่าวถึงแบบประเมินการพูดนำเสนอที่ครูควรใช้ประเมินผู้เรียน โดยมีองค์ประกอบ 5 ด้าน คือ การเตรียมตัว (Preparation) การจัดระบบ (Organization) เนื้อหา (Content) การนำเสนอ (Presentation) และทักษะพูด (Oral Skills) โดยมีประเด็นย่อยในแต่ละองค์ประกอบ คือ

ด้านการเตรียมตัว ประเมินเกี่ยวกับ 1) มาห้องเรียนก่อนเพื่อติดตั้งอุปกรณ์ 2) ทำให้มั่นใจว่าอุปกรณ์ทั้งหมดอยู่ในสถานะใช้งานได้ และ 3) ส่งคืนเอกสารมอบหมายงาน (Turned in assignment sheet)

ด้านการจัดระบบ ประเมินเกี่ยวกับ 1) การกล่าวนำชัดเจน 2) พัฒนาการถูกต้อง สมเหตุผล 3) สรุปได้อย่างมีน้ำหนัก น่าเชื่อถือ และ 4) โครงร่างมีการพิมพ์อย่างชัดเจน

ด้านเนื้อหา ประเมินเกี่ยวกับ 1) มาจากหลายแหล่งข้อมูล 2) ค้นคว้าจากวิจัยหลายเรื่อง และ 3) ไม่ซ้ำหรือลอกเลียนแบบของผู้อื่น

ด้านการนำเสนอ ประเมินเกี่ยวกับ 1) รักษาความสนใจของผู้ฟัง 2) พูดด้วยการมีบันทึกย่อ 3) มีการสบตา 4) ควบคุมเวลาได้ดี 5) ระดับเสียงดังชัดเจนได้ยินทั่วห้อง และ 6) ใช้สื่อช่วยหรือประกอบได้มีประสิทธิภาพ

ด้านทักษะการพูด ประเมินเกี่ยวกับ 1) ดัดแปลงข้อมูลได้เหมาะสมกับผู้ฟัง (ภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสาร) 2) มีความชัดเจนและคล่องแคล่ว 3) เปิดโอกาสให้มีการอภิปรายหรือกิจกรรมในห้อง และ 4) สร้างสัมพันธภาพกับผู้ฟัง

Buyukyavuz O (2014) ใช้แบบประเมินการพูดนำเสนอในการวิจัยเรื่องการใช้การพูดนำเสนอที่สัมพันธ์กับสาขาวิชาเป็นการประเมินการพูดแบบทางเลือก (Discipline-related Oral Presentation as an Alternative Oral Assessment) ที่มีองค์ประกอบ 4 ด้าน คือ ส่วนประกอบของการนำเสนอ (Organization) เนื้อหา (Content) การนำเสนอ (Delivery) และทักษะภาษา

(Language skills) โดยมีประเด็นย่อยในแต่ละองค์ประกอบ คือ ส่วนประกอบของการนำเสนอ (Organization) ประเมินเกี่ยวกับ 1) การกล่าวนำ (ชัดเจน ตั้งความสนใจจากผู้ฟัง) 2) การนำเสนอเนื้อหา (ใช้คำนำการเปลี่ยนเรื่อง Transitions ข้อเท็จจริง ตัวอย่างประกอบการนำเสนอ) และ 3) การสรุป (นำเชื่อถือและชวนจดจำ) องค์ประกอบด้านเนื้อหา (Content) ประเมินเกี่ยวกับ 1) แหล่งข้อมูล (นำเชื่อถือและข้อมูลมาจากหลายแหล่ง) และ 2) ความเป็นต้นฉบับของตนเอง (Originality) องค์ประกอบด้านการนำเสนอ (Delivery) ประเมินเกี่ยวกับ 1) การใช้สายตา 2) ประสิทธิภาพการใช้สื่อประกอบ เอกสารที่ใช้ 3) การจัดการคำถาม และ 4) เวลาในการนำเสนอ และ องค์ประกอบด้านทักษะภาษา (Language skills) ประเมินเกี่ยวกับ 1) การออกเสียงที่เข้าใจได้ 2) ไวยากรณ์ และ 3) คำศัพท์

สรุปได้ว่า ในการประเมินการพูดนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษ ควรประเมินใน 4 องค์ประกอบ คือ การจัดระบบ (Organization) เนื้อหา (Content) การนำเสนอ (Delivery) และภาษา (Language) โดยควรมีประเด็นย่อยในแต่ละด้าน ดังนี้

ด้านการจัดระบบ ควรประกอบด้วย 1) การกล่าวนำชัดเจน 2) พัฒนาอย่างถูกต้อง สมเหตุผล 3) สรุปได้อย่างมีน้ำหนัก นำเชื่อถือ และ 4) โครงร่างมีการพิมพ์อย่างชัดเจน

ด้านเนื้อหาควรประกอบด้วย 1) การบรรลุจุดประสงค์หรือวัตถุประสงค์ของการนำเสนอ 2) ชี้นำมีชีวิตชีวา และได้รับความสนใจจากผู้ฟัง 3) ประเด็นสำคัญถูกกล่าวอย่างชัดเจนตั้งแต่เริ่มต้น 4) ประเด็นสนับสนุนถูกแสดงอย่างชัดเจนและได้รับการสนับสนุนอย่างดีโดยข้อเท็จจริง ข้อโต้แย้ง และ 5) มีการกล่าวประเด็นสำคัญหรือจุดประสงค์อีกครั้งในขั้นสรุป

ด้านการนำเสนอ ควรประกอบด้วย 1) รักษาความสนใจของผู้ฟัง 2) พูดด้วยการมีบันทึกย่อ 3) มีการสบตา 4) ควบคุมเวลาได้ดี 5) ระดับเสียงดังชัดเจนได้ยินทั่วห้อง และ 6) ใช้สื่อช่วยหรือประกอบได้มีประสิทธิภาพ

สำหรับด้านภาษาควรประกอบด้วย 1) ใช้ภาษาได้ดีมีประสิทธิภาพ 2) ใช้คำศัพท์ที่หลากหลาย 3) การออกเสียงถูกต้องหรือค่อนข้างถูกต้อง 4) ใช้โครงสร้างภาษาถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ และ 5) เรียบเรียงประโยคต่าง ๆ อย่างเป็นระบบ

2.2 แนวทางการสอนเน้นภาระงาน

2.2.1 ความหมายภาระงาน (Task)

Long (1985) ให้ความหมายของภาระงาน (Task) ว่า คือสิ่งที่เราทำในชีวิตประจำวันโดยทำเพื่อตนเองหรือได้รับมอบหมายให้ทำเพื่อผู้อื่น อาจได้หรือไม่ได้สิ่งตอบแทน อาทิ การทำสิริวับ้าน การกรอกแบบฟอร์ม เป็นต้น

J. C. Richards and Rodgers (1986) ให้ความหมายของภาระงานที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาว่า เป็นกิจกรรม (Activity) หรือการกระทำ (Action) ที่เกิดขึ้นเนื่องจากการทำความเข้าใจภาษา เช่น การวาดแผนที่ขณะฟังจากเครื่องบินที่กึกเสียง การฟังคำบอกคำสั่งและทำตามคำสั่งนั้น

Prabhu (1987) กล่าวว่า ภาระงานคือกิจกรรมที่ต้องการให้ผู้เรียนบรรลุเป้าหมายหรือความสำเร็จที่ตั้งไว้ โดยใช้ข้อมูลที่มีอยู่ผ่านกระบวนการทางความคิด โดยในการปฏิบัติภาระงานแบ่งเป็น 2 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนเตรียมปฏิบัติงาน (Pre-task) และขั้นตอนการปฏิบัติจริง (Task)

Breen (1987) ให้ความหมายของภาระงานว่า เป็นรูปแบบการเรียนภาษาที่มีโครงสร้าง ซึ่งมีวัตถุประสงค์เฉพาะ มีเนื้อหาที่เหมาะสม มีขั้นตอนการทำงานที่ระบุไว้ชัดเจน มีขอบเขตของผลลัพธ์ และมีจุดหมายโดยรวมเพื่อก่อให้เกิดการเรียนภาษา นอกจากนี้ ขั้นตอนการทำภาระงานมีหลายรูปแบบ คือ มีทั้งกิจกรรมที่ไม่ซับซ้อนสั้น ๆ ไปจนถึงภาระงานที่ซับซ้อน และมีความยาวมากขึ้น เช่น กิจกรรมการแก้ปัญหา (Problem Solving) สถานการณ์จำลอง (Simulation) และกิจกรรมการตัดสินใจ (Decision-making)

Willis (1996) กล่าวว่า ภาระงานว่าไม่เน้นความหมายบริบท หรือรูปแบบของภาษา แต่ภาระงานเป็นกิจกรรมการใช้ภาษาเพื่อวัตถุประสงค์สำหรับการสื่อสาร ซึ่งให้ความสำคัญกับผลของกิจกรรมมากกว่ารูปแบบภาษา

Nunan (1989) กล่าวว่า ภาระงาน คือ งานซึ่งผู้เรียนร่วมกันทำความเข้าใจ ใช้ภาษา ผลิตภาษาและมีปฏิสัมพันธ์กันโดยใช้ภาษาเป้าหมายในบริบท ซึ่งให้ความสำคัญกับความหมาย (Meaning) มากกว่ารูปแบบของภาษา (Form)

R. Ellis (2003) กล่าวว่า ภาระงานหมายถึงแผนงาน (Workplan) ที่ต้องการให้ผู้เรียนปฏิบัติทางภาษาเพื่อให้บรรลุผลผลิต (Outcome) ที่ประเมินได้ในรูปของความถูกต้องหรือความเหมาะสมของเนื้อหาตามที่ระบุไว้

สรุปได้ว่า ภาระงานหมายถึง กิจกรรมการเรียนการสอนที่ผู้เรียนดำเนินกิจกรรมให้เสร็จสมบูรณ์ตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ ซึ่งกิจกรรมเหล่านั้นมีการระบุขั้นตอนในการดำเนินงานอย่างชัดเจน โดยผู้เรียนจะดำเนินกิจกรรมโดยมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันเพื่อให้เกิดผลสำเร็จอย่างใดอย่างหนึ่ง โดยใช้ภาษาเป้าหมายที่เน้นด้านความหมายมากกว่ารูปแบบของภาษา หรือเน้นผลของกิจกรรมมากกว่ารูปแบบภาษา

2.2.2 ประโยชน์ของกิจกรรมเน้นภาระงาน

Littlewood (1981) กล่าวว่าภาระงานเป็นสิ่งที่จะช่วยให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการสื่อสาร และเรียนรู้ภาษาเนื่องจาก

1) ผู้เรียนได้รับโอกาสในการฝึกใช้ภาษาทุกทักษะ ซึ่งการจัดกิจกรรมแบบเน้นภาระงานเป็นกิจกรรมที่เอื้อต่อผู้เรียนในการลงมือทำกิจกรรมนั้นด้วยตนเอง ดังนั้นผู้สอนจะต้องจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้เรียนด้วย

2) เพิ่มแรงจูงใจแก่ผู้เรียนในการสื่อสารกับผู้อื่น ซึ่งเป็นเป้าหมายของผู้เรียน ดังนั้นการจัดสภาพห้องเรียน หรือลักษณะกิจกรรมจึงต้องสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน

3) การใช้ภาษาของผู้เรียนเป็นไปอย่างเป็นธรรมชาติ การดำเนินกิจกรรมแบบเน้นภาระงานเป็นกิจกรรมที่เน้นการสื่อสารความหมายมากกว่ารูปแบบโครงสร้างภาษา ดังนั้นผู้เรียนจะไม่เกิดความกังวลในการใช้ภาษาให้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์

4) ผู้เรียนเกิดปฏิสัมพันธ์กับเพื่อน ๆ และผู้สอน ทำให้ผู้เรียนกล้าแสดงความคิดเห็น กล้าแสดงบทบาท กล้าพูด ฯลฯ ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนรู้และใช้ภาษา

Brumfit (1984) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการจัดกิจกรรมเน้นภาระงานในลักษณะที่เป็นการสร้างปัญหาให้ผู้เรียนแก้ไขหรือหาข้อสรุปว่า การให้ผู้เรียนอยู่ในสถานการณ์ซึ่งบังคับให้ต้องใช้ภาษาอย่างมีจุดหมายและอย่างต่อเนื่องนั้น จะทำให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาได้อย่างเหมาะสมในสถานการณ์จริง

J. C. Richards and Rodgers (1986) ให้ความเห็นว่าการใช้กิจกรรมเน้นภาระงานต่างกันหลายชนิด จะทำให้การเรียนการสอนภาษามีลักษณะเป็นการสื่อสารมากยิ่งขึ้น เพราะภาระงานนั้นจะเป็นสิ่งที่กำหนดจุดมุ่งหมายของกิจกรรมสื่อสารในชั้นเรียนนั้น ๆ นอกเหนือจากการฝึกปฏิบัติกิจกรรมเกี่ยวกับตัวภาษาอื่น ๆ

R. Ellis (2003) เชื่อว่ากิจกรรมเน้นภาระงานช่วยให้ผู้เรียนได้มีการฝึกใช้กลยุทธ์ในการสื่อสาร (Communicative Strategies) เป็นต้นว่า กลวิธีในการถอดความ (Paraphrasing) การพูดอ้อม (Circumlocuting) การเลียนแบบท่าทาง (Miming) และการขอความช่วยเหลือจากคู่สนทนา กลวิธีดังกล่าวนี้ ผู้เรียนจะใช้เมื่อไม่อาจเข้าใจภาษาเป้าหมาย (Target Languages) หรือเมื่อต้องมีส่วนร่วมในการใช้ภาษาที่เหนือกว่าความสามารถที่แท้จริงที่ตนมีอยู่ การที่ผู้เรียนเกิดความคุ้นเคยกับประสบการณ์ทางภาษาดังกล่าว จะช่วยให้ผู้เรียนใช้ภาษาได้อย่างเป็นธรรมชาติ

กล่าวโดยสรุป กิจกรรมเน้นภาระงานมีประโยชน์ในกรอบทัศนะการสอนภาษาโดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถภาระงานที่ร่วมกันทำ และมีปฏิสัมพันธ์กันโดยผ่านการสื่อสาร นับเป็นการสอนทักษะของภาษาร่วมกับรูปแบบของภาษาที่ให้ประสิทธิผลที่ดีต่อการสอนไวยากรณ์ที่ทำให้ผู้เรียนสามารถจดจำได้เป็นเวลานาน ผู้เรียนได้รับการพัฒนาจากความรู้ภายใน (Implicit Knowledge) โดยการปฏิบัติงานให้มีชิ้นงานออกมา จึงเป็นการสอนทั้งการสื่อสารแบบเน้นความหมายและการสอนรูปแบบตามมาในภายหลัง ทำให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาความสามารถทั้งสองอย่างเหมาะสมในสถานการณ์จริงอย่างเป็นธรรมชาติ

2.2.3 องค์ประกอบของภาระงาน

Nunan (1989) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของกิจกรรมแบบเน้นภาระงานไว้ 6 ประการ ประกอบด้วย 1) จุดมุ่งหมาย (Goal) หมายถึง สิ่งที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับผู้เรียนหลังจากการปฏิบัติงาน 2) ตัวป้อนทางภาษา (Input) หมายถึง ส่วนที่เป็นเนื้อหาทางภาษา ได้แก่ หน้าที่ทางภาษาเพื่อการสื่อสารในเรื่องต่าง ๆ คำศัพท์ โครงสร้าง เป็นรายละเอียดที่นำมาใช้ในการปฏิบัติงาน 3) กิจกรรม (Activities) หมายถึง สิ่งที่ผู้เรียนต้องปฏิบัติเพื่อให้งานที่ได้รับมอบหมายสำเร็จด้วยดี กิจกรรมที่นำมาใช้ต้องมีลักษณะหลากหลาย ใกล้เคียงกับสถานการณ์การใช้ภาษาในชีวิตจริง ส่งเสริมให้เกิดปฏิสัมพันธ์ในการสื่อสารแลกเปลี่ยนข้อมูล และคำนึงถึงความต้องการของผู้เรียน 4) บทบาทผู้เรียน ผู้เรียนมีหน้าที่รับผิดชอบการเรียนรู้ของตนเอง โดยการปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จ ให้ความสำคัญร่วมมือกับผู้อื่นในการปฏิบัติงาน เรียนรู้การใช้ภาษาจากการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น 5) บทบาทครู ครูทำหน้าที่เป็นผู้จัดเตรียมภาระงาน เป็นที่ปรึกษา และให้คำแนะนำขณะให้ผู้เรียนปฏิบัติงาน สร้างบรรยากาศที่ดีในห้องเรียน และมีความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้เรียน และ 6) สถานที่ หมายถึง การจัด

ห้องเรียนให้เหมาะสมกับการปฏิบัติงาน ส่งเสริมการปฏิบัติงานร่วมกัน ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับ ผู้เรียน หรือระหว่างผู้เรียนด้วยกัน ดำเนินไปอย่างเป็นมิตร

Candlin (1987) ได้จำแนกองค์ประกอบของภาระงานไว้ 6 ประการ คือ 1) ตัวป้อน (Input) คือข้อมูลที่ใช้ในการทำกิจกรรมซึ่งอาจเป็นข้อมูลทั่วไปจากสื่อต่าง ๆ เช่น สิ่งพิมพ์ หรืออาจเป็นข้อมูลที่เกี่ยวกับประสบการณ์ของผู้เรียน 2) บทบาท (Roles) คือ การกำหนดบทบาทของผู้เรียนแต่ละคนว่าจะต้องปฏิบัติต่อกันอย่างไรในขณะทำกิจกรรม 3) สถานที่ (Settings) คือ การกำหนดห้องเรียนให้เป็นสถานที่ต่าง ๆ ตามหน้าที่ทางภาษาที่ระบุไว้ขณะทำกิจกรรม ซึ่งการระบุดังกล่าวนี้จะเป็นการเชื่อมโยงกิจกรรมในชั้นเรียนเข้ากับสถานการณ์จริงนอกชั้นเรียน 4) การดำเนินกิจกรรม (Actions) คือการระบุขั้นตอนว่าผู้เรียนจะดำเนินกิจกรรมอย่างไรจึงจะบรรลุผลสำเร็จ 5) ผลลัพธ์ (Outcomes) คือ การระบุว่าหลังจากภาระงานนั้นลุล่วงไปแล้ว มีผลลัพธ์ได้ทางเดียวหรืออาจมีหลายทางก็ได้ ขึ้นอยู่กับการตัดสินใจหรือการแก้ปัญหาของผู้เรียนขณะทำกิจกรรม และ 6) ผลสะท้อนกลับ (Feedback) คือ การประเมินค่าของภาระงานว่าผู้เรียนสามารถดำเนินกิจกรรมได้บรรลุผลสำเร็จหรือไม่ ผู้เรียนเกิดความรู้อะไรหรือไม่อย่างไร ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงสิ่งที่ได้เรียนกับสถานการณ์จริงได้ดีหรือไม่

Pica (1993) กล่าวถึงองค์ประกอบของกิจกรรมเน้นภาระงานว่ามี 2 ประการ คือ จุดมุ่งหมาย (Goal) และงานหรือกิจกรรม (Work or Activities) โดยมีรายละเอียด คือ 1) จุดมุ่งหมาย (Goal) ของภาระงาน คือ การระบุว่า ผู้เรียนร่วมกันทำงานเป็นกลุ่มหรือทำงานเดี่ยว เพื่อให้บรรลุถึงจุดมุ่งหมายของภาระงานนั้น และ 2) งานหรือกิจกรรม (Work or Activities) แบ่งออกเป็น 2 ชนิด คือ งานที่ระบุความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียน ว่าผู้เรียนจะเป็นผู้ให้ข้อมูล (Suppliers) หรือเป็นผู้ร้องขอข้อมูล (Requesters) ขณะร่วมทำงานเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของงานนั้น และงานที่ระบุว่าผู้เรียนจำเป็นต้องมี หรือไม่มีปฏิสัมพันธ์ต่อกัน (Interaction Requirement) งานบางชนิดผู้เรียนจำเป็นต้องเป็นทั้งผู้ร้องขอและผู้ให้ข้อมูล งานประเภทนี้ทำให้ผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์ต่อกันและต่อภาษาค่อนข้างมาก เพราะเกิดการสื่อสารสองทาง (Two-way Communication) ในขณะเดียวกันในงานบางชนิด ผู้เรียนคนหนึ่งอาจจะเป็นผู้ร้องขอข้อมูล และอีกคนหนึ่งเป็นผู้ให้ข้อมูล งานชนิดนี้ทำให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันและต่อภาษาค่อนข้างน้อย เพราะเกิดการสื่อสารเพียงทางเดียว (One-way Communication)

สรุปได้ว่า กิจกรรมเน้นภาระงานควรประกอบด้วย จุดมุ่งหมาย ตัวป้อน ภาระงานซึ่งระบุขั้นตอนการดำเนินงานอย่างชัดเจน บทบาทของครูและผู้เรียนว่าจะมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันในลักษณะใด

2.2.4 ประเภทของกิจกรรมเน้นภาระงาน

Candlin (1987) แบ่งกิจกรรมเน้นภาระงานออกเป็น 4 ประเภท ได้แก่

- 1) กิจกรรมที่เน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติในเรื่องของภาษา (Focus on Language Training) โดยเน้นการเรียนภาษาเป้าหมาย วัตถุประสงค์การเรียนรู้ ตลอดจนข้อมูลที่นำมาใช้ในการเรียน
- 2) กิจกรรมที่เน้นให้ผู้เรียนเกิดการแลกเปลี่ยนข้อมูลซึ่งกันและกัน (Focus on Information Sharing) ผลที่ได้จากการแลกเปลี่ยนข้อมูลขณะดำเนินกิจกรรมแบ่งเป็น 1) ข้อมูลหรือความคิดที่ได้จากผู้เรียนแต่ละคนในกลุ่มหลังทำกิจกรรม 2) ข้อมูลที่ได้จากการที่ผู้เรียนทุกคนในกลุ่มร่วมกันตัดสินใจ 3) ข้อมูลที่ได้จากการที่ผู้เรียนแต่ละคนในกลุ่มนำข้อมูลของตนมารวมกัน ซึ่งก่อให้เกิด

ผลลัพธ์ที่ได้มารวมกัน อันก่อให้เกิดผลลัพธ์ในอีกรูปแบบหนึ่งที่แตกต่างกันออกไป 4) กิจกรรมที่เน้นให้ผู้เรียนทำการวิจัยทดลอง (Focus on Research and Experimentation) กิจกรรมประเภทนี้มี ความซับซ้อน เน้นการฝึกให้ผู้เรียนตั้งปัญหา ตั้งสมมติฐาน ตัดสินใจเลือกวิธีการแก้ปัญหา วางแผนการแก้ปัญหา วิเคราะห์และประเมินผล ตลอดจนการนำเสนอผลงาน และ 5) กิจกรรมที่เน้น กลวิธีในการเรียนภาษาของผู้เรียน (Focus on Learning Strategy) โดยเน้นการที่ผู้เรียนรับรู้ปัญหา การเลือกรูปแบบในการแก้ปัญหา การสรุปอ้างอิง การตัดสินใจปัญหา ตลอดจนวิธีการที่ผู้เรียนนำผลลัพธ์ที่ได้ไปประยุกต์ใช้

Pica (1993) กล่าวถึงกิจกรรมเน้นภาระงานว่ามี 5 ประเภท คือ

1) กิจกรรมสัมพันธ์เนื้อหา (Jigsaw Task) คือ กิจกรรมที่ผู้เรียนคนที่ 1 และผู้เรียนคนที่ 2 ต่างมีส่วนของข้อมูลที่สมบูรณ์อยู่ที่ 2 คน และผู้เรียนทั้ง 2 คนนี้จะต้องทำงานร่วมกัน แลกเปลี่ยน ข้อมูลกัน เพื่อนำข้อมูลทั้งสองนั้นมารวมกันให้เกิดเป็นเรื่องราวที่สมบูรณ์เพียง 1 เรื่อง ขณะทำ กิจกรรมนั้น ผู้เรียนทั้ง 2 คนจะเป็นทั้งผู้ร้องขอข้อมูล (Requester) และผู้ให้ข้อมูล (Supplier) ใน ขณะเดียวกัน ดังนั้น จึงเรียกการสื่อสารในกิจกรรมนี้ว่า การสื่อสาร 2 ทาง (Two-way Communication) เช่น ให้ผู้เรียนค้นหาข้อมูลจากกัน และเพื่อแก้ปัญหาหรือจัดเรียงลำดับเหตุการณ์ ของเรื่องราวต่าง ๆ

2) กิจกรรมการหาข้อมูลที่ขาดหายไป (Information Gap Task) คือ กิจกรรมที่ผู้เรียนคนที่ 1 และคนที่ 2 ต่างมีส่วนของข้อมูลที่เหมือนกัน แต่มีบางส่วนของข้อมูลที่ขาดหายไป ดังนั้น ผู้เรียน ต่างต้องทำงานร่วมกัน ซึ่งขณะทำงานร่วมกันนั้นผู้เรียนคนที่ 1 จะเป็นผู้ร้องขอข้อมูล (Requester) ในขณะที่ผู้เรียนอีกคนหนึ่งเป็นผู้ให้ข้อมูล (Supplier) และจะสลับบทบาทกันอีกครั้งเพื่อแต่ละคนจะ ได้มีข้อมูลที่สมบูรณ์เพียง 1 อย่าง การสื่อสารชนิดนี้เรียกว่าการสื่อสารทางเดียว (One-way Communication) เช่น การให้ผู้เรียนทำตามคำบอก หรืออาจให้ฟังข้อความแล้ววาดรูป

3) กิจกรรมการแก้ปัญหา (Problem-Solving Task) คือ กิจกรรมที่ผู้เรียนร่วมกันทำงานเพื่อ แก้ปัญหาที่ได้รับมอบหมาย ผลลัพธ์จากการแก้ปัญหาจะมีได้เพียงอย่างเดียว เช่น ให้ผู้เรียนหาความ แตกต่างจากรูปภาพ (Spot the Differences) โดยผู้เรียนต้องทำงานร่วมกันเพื่อหาข้อสรุปว่าข้อ แตกต่างนั้นมีอะไรบ้าง

4) กิจกรรมการตัดสินใจ (Decision-Making Task) คือ กิจกรรมที่ผู้เรียนร่วมกันตัดสินใจเพื่อ หาข้อสรุปอย่างใดอย่างหนึ่งจากหลาย ๆ ทางเลือกที่มีผู้กำหนดไว้ให้ เช่น การตัดสินใจคัดเลือกคนเข้า ทำงาน หรือตัดสินใจเลือกคนใช้โรคหัวใจว่าคนใดสมควรได้รับการผ่าตัดเปลี่ยนหัวใจ ผู้เรียนต้อง พิจารณาเลือกคนใช้เพียงคนเดียวเท่านั้น

5) กิจกรรมการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น (Opinion Exchange Task) คือ กิจกรรมที่ผู้เรียน ร่วมกันอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง มักเป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนร่วมกัน อภิปรายในหัวข้อที่มักก่อให้เกิดการโต้เถียงกันอย่างมากรวม (Controversial Topics) เช่น แลกเปลี่ยน ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาเสพติด เป็นต้น

กล่าวโดยสรุป กิจกรรมเน้นภาระงาน มักเป็นกิจกรรมที่ระบุให้ผู้เรียนร่วมกันทำงานเพื่อหา ข้อยุติในสิ่งใดสิ่งหนึ่งซึ่งผลที่เกิดขึ้นนั้น อาจเป็นผลลัพธ์เพียงอย่างเดียวหรืออาจเป็นผลลัพธ์ที่มีความ

แตกต่างกันออกไปหลายอย่าง ขึ้นอยู่กับวิธีการที่ผู้เรียนเลือกมาใช้ตัดสินใจหรือแก้ปัญหา นอกจากนี้ การสื่อสารระหว่างผู้เรียนอาจมีลักษณะเป็นการสื่อสารทางเดียวหรือสองทางก็ได้

Willis (1996) ได้เสนอประเภทของภาระงานซึ่งแสดงผลของงานที่แตกต่างกันในเรื่องของการใช้ภาษา แบ่งเป็น 6 ประเภท ซึ่งภาระงานทั้ง 6 ประเภทนี้ มีกิจกรรมภาระงานที่แตกต่างกันได้ และยังคงเป็นที่ยอมรับ แต่ทว่าภาระงาน 3 ประเภทแรกมีแนวทางเข้าสู่ภาระงานแบบปิด ส่วน 2 ประเภทต่อมา เปิดโอกาสให้มีการอภิปรายและเขียนประสบการณ์ ความเชื่อ และความเข้าใจของแต่ละบุคคลอย่างเป็นอิสระมากกว่าดังนี้

1) การแจกแจงรายการ (Listing) ได้แก่ภาระงานที่ให้ความสำคัญต่อการค้นพบข้อเท็จจริง โดยที่ผู้เรียนต้องสอบถามข้อมูลซึ่งกันและกัน หรืออาจสอบถามจากผู้อื่น ผลของภาระงานจะอยู่ในรูปแบบบัญชีรายการที่มีการเติมข้อความให้เสร็จสมบูรณ์ หรืออาจเป็นแผนผังความคิดก็ได้ (Draft Mind Map)

2) การเรียงลำดับและจัดแบ่งประเภท (Ordering and Sorting) ได้แก่ ภาระงานที่จัดให้มีการเรียงลำดับและจัดแบ่งประเภท ภาระงานประเภทนี้ประกอบด้วยกระบวนการสำคัญ 4 กระบวนการ คือ

2.1 การจัดลำดับเรื่อง การกระทำ หรือเหตุการณ์ให้อยู่ในลำดับที่สมเหตุสมผล หรือเรียงตามลำดับเวลา

2.2 การเรียงเรื่องตามค่านิยมส่วนตัวหรือเกณฑ์ที่มีการชี้เฉพาะลงไป

2.3 การจัดแบ่งประเภทเรื่องต่างๆ ให้อยู่ในหมวดหมู่หรือหัวข้อที่กำหนดให้

2.4 การจัดประเภทตามหมวดหมู่ที่แตกต่างกันโดยไม่กำหนดหมวดหมู่ได้

3) การเปรียบเทียบ (Comparing) ภาระงานนี้เป็นการเปรียบเทียบข้อมูลที่มีลักษณะคล้ายกัน แต่มีความแตกต่างกันในด้านแหล่งที่มา ผู้เรียนจะต้องค้นหาความเหมือนและความแตกต่างของข้อมูลนั้น กระบวนการเช่นนี้รวมถึงการจับคู่เพื่อหาความเหมือนและความแตกต่างด้วย

4) การแก้ปัญหา (Problem Solving) ได้แก่ ภาระงานที่มุ่งแก้ปัญหา การแก้ปัญหาคงต้องใช้ความสามารถด้านเหตุผลและสติปัญญา ผู้เรียนจะมีความพอใจ กระบวนการและเวลาที่ใช้จะแตกต่างกันออกไป ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับชนิดและความซับซ้อนของปัญหา การแก้ปัญหานั้น อาจเป็นปัญหาเกี่ยวกับชีวิตประจำวัน การตั้งสมมติฐาน การเล่าประสบการณ์ การเปรียบเทียบทางเลือก ตลอดจนการประเมิน และการตกลงร่วมกันในเรื่องการแก้ปัญหาภาระงานอยู่ในรูปแบบข้อความสั้น ๆ ที่นำมาจากต้นฉบับ แล้วให้ผู้เรียนคาดเดาตอนจบของเรื่อง หรืออาจทำให้กิจกรรมซับซ้อนมากยิ่งขึ้น

5) การแลกเปลี่ยนประสบการณ์ส่วนบุคคล (Sharing Personal Experience) ภาระงานประเภทนี้ส่งเสริมให้ผู้เรียนสนทนากันอย่างอิสระเกี่ยวกับตนเอง และมีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ของตนเองกับผู้อื่น การปฏิสัมพันธ์นี้ใกล้เคียงกับการสนทนาทางสังคมที่ไม่เป็นทางการ

6) โครงการสร้างสรรค์ (Creative Tasks) เป็นภาระงานที่ผู้เรียนทำงานเป็นคู่ หรือเป็นกลุ่ม ปฏิบัติภาระงานที่สร้างสรรค์อย่างอิสระ ซึ่งประกอบด้วยภาระงานหลายประเภท คือ การแจกแจงรายการ การเรียงลำดับและจัดประเภท การเปรียบเทียบ และการแก้ไขปัญหา

2.2.5 หลักการสอนเน้นภาระงาน

Willis (1996) พูดถึงหลักการสอนเน้นภาระงานไว้ 4 ประการ คือ 1) ภาษาที่ใช้ควรเป็นภาษาใกล้เคียงหรือที่ใช้จริง (Authentic Languages) 2) การสอนควรเป็นการใช้ภาษา 3) ภาระงานควรจูงใจผู้เรียนให้ใช้ภาษา และ 4) การสอนควรมุ่งเน้นภาษาในบางจุดของภาระงานในชั้นปฏิบัติการมุ่งเน้นไปที่ภาษา (Focus on Language) ควรเน้นมากน้อยตามเวลาที่ต่างกัน

Skehan (1989) สรุปหลักการสอนเน้นภาระงานไว้ 5 ประการ คล้ายคลึงกับ Willis คือ 1) เลือกรูปแบบของโครงสร้างเป้าหมาย เช่น พัฒนาภาษาเป็นระบบโดยไม่ยึดติดกับโครงสร้างหลักสูตร 2) ใช้ภาระงานที่เข้ากับเกณฑ์การใช้ เช่น ทำให้ “เป็นประโยชน์” ต่อโครงสร้างของเป้าหมายที่นักเรียนทำภาระงาน 3) ลำดับการทำงานเพื่อพัฒนาความสำเร็จไปสู่เป้าหมายอย่างมีความสมดุล 4) หาโอกาสมากที่สุดเพื่อมุ่งไปที่รูปแบบผ่านการปฏิบัติ และ 5) ใช้วงจรของความสามารถในการอธิบายได้ เช่น ให้นักศึกษามีการเคลื่อนไหว หรือใช้แหล่งอภิปรายเพื่อรักษาการเรียนรู้ให้ดำเนินไปได้

R. Ellis (2003) ให้หลักการสอนเน้นภาระงานเพื่อนำไปสู่การประยุกต์ใช้ ดังนี้ 1) ให้แน่ใจว่าความยากของภาระงานอยู่ในระดับที่มีความเหมาะสม 2) เขียนวัตถุประสงค์ของภาระงานในแต่ละบทเรียนอย่างชัดเจน 3) ชี้แจงทำความเข้าใจการทํากิจกรรมภาระงานให้กับผู้เรียน 4) ให้แน่ใจว่าผู้เรียนได้รับบทบาทสำคัญในบทเรียนภาระงาน 5) ช่วยเหลือสนับสนุนให้ผู้เรียนสร้างผลผลิตออกมา 6) ให้แน่ใจว่าผู้เรียนมุ่งเน้นไปที่ความหมายในการทำกิจกรรมภาระงาน 7) ให้โอกาสสำหรับการมุ่งเน้นไปที่รูปแบบ และ 8) ให้โอกาสผู้เรียนประเมินการดำเนินงานและความก้าวหน้าของตนเอง

สรุปได้ว่า หลักการสอนเน้นภาระงาน ควรประกอบด้วยหลักการต่อไปนี้ คือ 1) ใช้ภาษาใกล้เคียงกับชีวิตจริงมากที่สุด 2) การใช้ภาษาต้องสัมพันธ์กับภาระงาน 3) ภาระงานจูงใจเพื่อนำไปสู่เป้าหมาย 4) หาโอกาสการปฏิบัติเพื่อมุ่งเน้นไปที่รูปแบบภาษาตามวัตถุประสงค์ของภาระงาน 5) เน้นการใช้ภาษาเพื่อให้การเรียนรู้ดำเนินต่อไปตามความหมายในการทำภาระงาน และ 6) ให้ครูประเมินและให้ผู้เรียนมีโอกาสประเมินตนเองด้วย

2.2.6 ขั้นตอนการสอนเน้นภาระงาน

Willis (1996) ได้กล่าวถึงขั้นตอนกระบวนการเรียนการสอนของกิจกรรมการเรียนแบบเน้นภาระงาน 3 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนเตรียมภาระงาน (Pre-task) ขั้นตอนปฏิบัติการภาระงาน (Task Cycle) และขั้นศึกษาภาษา (Language Focus) ดังนี้

1) ขั้นก่อนปฏิบัติงาน (Pre-task) เป็นขั้นตอนเตรียมตัวผู้เรียนก่อนจะปฏิบัติงาน นับว่าเป็นการนำเข้าสู่บทเรียน โดยมุ่งที่จะกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นในการปฏิบัติงาน เป็นการให้ตัวป้อน (Input) แก่ผู้เรียน กิจกรรมในขั้นตอนนี้ผู้สอนจะเตรียมรูปภาพ เทปเสียง วิดีโอ คำศัพท์สำนวนที่จะใช้ในการปฏิบัติงานให้ผู้เรียนรับรู้ การให้ผู้เรียนศึกษารูปแบบการปฏิบัติงาน การให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติงานที่มีลักษณะคล้ายกับงานที่จะต้องปฏิบัติจริง รวมถึงแนะนำให้ผู้เรียนได้รู้ขั้นตอนในการปฏิบัติงาน

2) ขั้นปฏิบัติงาน (Task Cycle) เป็นขั้นตอนการปฏิบัติงานโดยผู้เรียนจะให้ภาษาเป็นเครื่องมือในการปฏิบัติงานให้เกิดผลสำเร็จโดยมุ่งเน้นด้านความหมายในการสื่อสาร ผู้เรียนอาจจะทำงานเป็นคู่ (Pair Work) หรือเป็นกลุ่มเล็ก ๆ (Small Group) โดยภาระงาน มีรูปแบบกิจกรรม

หลากหลาย เช่น การหาลักษณะเหมือนหรือแตกต่าง (Same or Different) การเติมข้อมูลที่ขาดหายไป (Information Gap) หรือการเล่าเรื่อง (Retelling Story) เป็นต้น Willis ได้ให้หลักการในขั้นตอนนี้ 3 ขั้นตอน เรียกว่า Task Cycle ได้แก่

2.1) ขั้นปฏิบัติงาน (Task Stage) ในขั้นนี้ผู้สอนบอกให้ผู้เรียนเริ่มปฏิบัติงานตามขั้นตอนโดยมีการกำหนดเวลาให้

2.2) ขั้นวางแผน (Planning Stage) ในขั้นนี้ผู้สอนบอกให้ผู้เรียนวางแผนเพื่อการรายงานผลงานที่ปฏิบัติ ผู้เรียนอาจจะทำการเรียบเรียงข้อมูลที่ได้มาจากภาระงาน ขณะเดียวกันผู้สอนจะให้ความช่วยเหลือและให้คำแนะนำเกี่ยวกับการใช้คำศัพท์ สำนวนและอาจมีการซ้อมก่อนการรายงานจริง ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจในการรายงานมากยิ่งขึ้น

2.3) ขั้นรายงานผล (Report Stage) ในขั้นนี้ผู้เรียนจะนำเสนอผลการปฏิบัติงานอาจจะรายงานโดยการพูด การเขียน การใช้เทปบันทึกเสียง หรือการใช้วีดีโอ

3) ขั้นศึกษาภาษา (Language Focus) ในขั้นตอนนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาความคล่องแคล่วและความถูกต้องในการใช้ภาษาตามรูปแบบ และโครงสร้างทางไวยากรณ์ แบ่งเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

3.1) ขั้นวิเคราะห์ภาษา (Language Analysis) ในขั้นตอนนี้ ผู้เรียนจะได้ร่วมกันคิดวิเคราะห์และเรียนรู้รูปแบบ โครงสร้างภาษาที่ถูกต้องเพื่อใช้ในการชีวิตจริง ผู้สอนจะเป็นผู้ให้คำแนะนำเพิ่มเติมในส่วนที่บกพร่องให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

3.2) ขั้นฝึกใช้ภาษา (Practice) หลังจากผู้เรียนได้เรียนรู้รูปแบบโครงสร้างที่ถูกต้องของภาษาแล้ว ผู้เรียนจะได้ฝึกใช้ภาษาที่ถูกต้องให้เกิดความคล่องแคล่วมากขึ้นในขั้นตอนนี้ โดยอาจจะมีสถานการณ์หรือเงื่อนไขที่แตกต่างจากกิจกรรมแรก

3.3) ขั้นติดตามผล (Follow-up) ในขั้นตอนนี้ผู้เรียนจะแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับภาระงาน บันทึกสิ่งที่ได้พัฒนา ปัญหา อุปสรรค แนวทางแก้ไขปัญหาการปฏิบัติงานเพื่อการปฏิบัติงานที่ดีขึ้นในครั้งต่อไป และผู้สอนอาจจะให้ผู้เรียนนำเสนอผลงานสร้างสรรค์ให้ผู้อื่นชมต่อไป

Ellis (2004) แบ่งขั้นตอนกระบวนการเรียนการสอนของกิจกรรมการเรียนแบบเน้นภาระงาน 3 ขั้นตอน เช่นเดียวกับ Willis (2000) โดย Ellis (2004: 146-147) ให้ความสำคัญของพฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาที่ต้องได้รับการพัฒนาโดยเน้นว่าผู้เรียนต้องปฏิบัติภาระงานในรูปแบบของการสื่อสารเพื่อพฤติกรรมการเป็นอัตโนมัติทางภาษา แทนการเรียนรู้รูปแบบภาษาที่กำหนด (Declarative Knowledge) ผู้เรียนควรได้ปฏิบัติจากกิจกรรมการเรียนภาษาที่เน้นให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาเป้าหมายในบริบทของการสื่อสารที่เรียกว่า มุ่งไปที่ภาระงาน (Focused Task) แตกต่างจากแบบฝึกหัดที่ว่าสถานการณ์ของไวยากรณ์ (Situation Grammar) เพราะไม่ได้เน้นให้ผู้เรียนมุ่งเรียนรู้ที่รูปแบบของภาษาที่กำหนดในลักษณะของการฝึกฝนหรือเรียนรู้รูปแบบภาษาที่ครูจัดเตรียมให้การมุ่งไปที่ภาระงาน เกิดการคิดการเปรียบเทียบและการเรียนรู้กฎเกณฑ์ทางภาษาและสามารถใช้พูดได้อย่างมีประสิทธิภาพ

Nunan (1989) กล่าวว่า การสอนเน้นภาระงานควรมุ่งเน้นเกี่ยวกับ 1) การกระตุ้นความรู้เดิมของผู้เรียน (Schema Building) เพื่อนำเข้าสู่บทเรียน 2) การควบคุมให้ผู้เรียนฝึกหัดสิ่งที่อยู่ในเนื้อหา เช่น สอนคำศัพท์และโครงสร้างที่อยู่ในเนื้อหา แต่ไม่เป็นการสอนโดยตรง (Controlled

Practice Embedded in a Context) 3) การให้ทักษะของงานที่อยู่ในโลกของความจริง (Authentic Receptive Skills Work) 4) การมุ่งเน้นที่รูปแบบ เช่น คำศัพท์และไวยากรณ์ (Focus on Form) 5) การให้อิสระในการฝึกฝนเป็นกิจกรรมการสื่อสาร (Communicative Activities) และ 6) การสื่อสารด้วยกิจกรรมภาระงาน (Communicative Task)

สรุปได้ว่า ขั้นตอนการสอนเน้นภาระงาน ควรประกอบด้วย 3 ขั้นตอน คือ ขั้นก่อนปฏิบัติงาน (Pre-task) ขั้นปฏิบัติงาน (Task Cycle) และขั้นหลังปฏิบัติงาน (Post-task) โดยในขั้นก่อนปฏิบัติงาน (Pre-task) มีกิจกรรมที่เกี่ยวข้องคือ ครูชี้แจงภาระงานและกระตุ้นความรู้เดิมของผู้เรียนคอยชี้แนะและควบคุมให้ผู้เรียนฝึกหัดสิ่งที่อยู่ในเนื้อหา ส่วนในขั้นปฏิบัติงาน (Task Cycle) มีกิจกรรมที่เกี่ยวข้องคือ ครูให้ทักษะของงานที่อยู่ในโลกของความจริงหรือใกล้เคียงกับโลกของความจริง ผู้เรียนเมื่อทำกิจกรรมเสร็จแล้วเตรียมรายงานแล้วนำเสนอโดยครูให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อให้ผู้เรียนได้ทราบข้อมูลที่ต้องการ และในขั้นหลังปฏิบัติงาน (Post-task) มีกิจกรรมที่เกี่ยวข้องคือ ผู้เรียนฝึกฝนการใช้รูปแบบภาษาที่ถูกต้องและคล่องแคล่ว โดยครูคอยให้คำชี้แนะเพิ่มเติม

2.3 ภาษาอังกฤษโครงการ

2.3.1 ที่มาภาษาอังกฤษโครงการ

Legutke and Thomas (1991) กล่าวถึงแนวคิดของภาษาอังกฤษโครงการว่า มีรากฐานมาจากแนวคิดของหลักสูตรมุ่งปฏิบัติงาน (Task – based curriculum) และหลักสูตรมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (Student – centered curriculum) ซึ่งพื้นฐานแนวคิดและทฤษฎีรวมทั้งการปฏิบัติของการเรียนรู้โดยผ่านประสบการณ์ริเริ่มต้นคิดมาจาก Dewey และ Kilpatrick

สำหรับการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโครงการอยู่ในช่วงระหว่างปีคริสต์ศักราช 1960-1970 ใช้ในวงการศึกษายุโรปเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ระบอบประชาธิปไตยในโรงเรียนต่าง ๆ ต่อมาสำหรับโครงการในการเรียนภาษาอังกฤษเริ่มตั้งแต่กลางคริสต์ศักราช 1970 การปฏิบัติโครงการนั้นเป็นที่นิยมจริง แต่ในการปฏิบัติต้องพิจารณา และระมัดระวังในเรื่องของความสนุกในห้องเรียน และการอิงผู้เรียนเป็นศูนย์กลางจะทำให้ตามใจตนเองเกินไป อาจจะทำให้การเรียนหละหลวมและไม่มี ความหมายซึ่งขัดกับหลักการศึกษาคือ นักการศึกษาทั้งหลายจึงพยายามริเริ่มออกแบบหลักสูตรเพื่อใช้ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในเวลาต่อมา

สำหรับประเทศไทยภาษาอังกฤษโครงการเป็นกิจกรรมที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ผู้เรียนได้เรียนรู้ตามความสนใจของตนเองตามพระราชบัญญัติปีพุทธศักราช 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) ปีพุทธศักราช 2545 หมวด 4 แนวการจัดการศึกษามาตรา 22 การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมผู้เรียนให้สามารถพัฒนาได้ตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ

2.3.2 ความหมายภาษาอังกฤษโครงการงาน

นักการศึกษาได้เสนอแนวคิดในด้านความหมายของภาษาอังกฤษโครงการงานไว้ดังนี้

Legutke and Thomas (1991) กล่าวถึงกิจกรรมภาษาอังกฤษโครงการงานว่า เป็นการปฏิบัติภาระงานหลากหลายที่ต้องปฏิบัติก่อน (Pre – task) เพื่อบรรลุภาระงานเป้าหมาย (Target – task) ภาษาอังกฤษโครงการงานมุ่งเน้นความสำคัญด้านหัวข้อ (Topic) ภาษาอังกฤษโครงการงานใช้ทักษะในการปฏิบัติจริงเป็นการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นหัวข้อ และภาระงานที่ผู้เรียนผู้สอนและผู้ที่เกี่ยวข้องทำการตกลงร่วมกัน เป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักเรียนรู้ด้วยตนเองเพื่อทำตามแผนดำเนินการเป้าหมายที่ตั้งไว้ ภาษาอังกฤษโครงการงานปฏิบัติการมุ่งเน้นให้ความสำคัญทั้งด้านกระบวนการและผลสำเร็จ นอกจากนี้ยังแสดงถึงการเชื่อมโยงระหว่างกายและจิตใจของผู้เรียน เพราะมีความเกี่ยวเนื่องกับประสบการณ์และความคิด รวมทั้งเป็นตัวเชื่อมระหว่างทฤษฎีและปฏิบัติด้วยกัน

ส่วน Haines (2002) กล่าวว่า ภาษาอังกฤษโครงการงานสอดคล้องกับความหมายข้างต้นว่า โครงการงานคือ กิจกรรมที่ต้องใช้ทักษะหลากหลายและมีจุดเน้นที่หัวข้อเรื่องมากกว่าที่จะเน้นเป้าหมายทางภาษาที่เฉพาะเจาะจง โดยผู้เรียนมีบทบาทสำคัญในการเลือกเรื่องที่จะทำ และเลือกวิธีทำงานแบบใด โครงการงานจึงเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้นำภาษาและทักษะที่เรียนมาใช้อย่างเป็นทางการ

นอกจากนี้ Ribe and Vidal (1993) ให้แนวคิดภาษาอังกฤษโครงการงานว่า ภาษาอังกฤษโครงการงาน (Project work) คือ งานใหญ่ที่เป็นภาระงานหลัก (Macro task) ที่ประกอบไปด้วยภาระงานย่อยมากมาย (Micro task) การจัดการภาระงานย่อยสามารถยืดหยุ่นได้ และขึ้นอยู่กับการตัดสินใจร่วมกันของผู้เรียนและผู้สอน ซึ่งในแต่ละขั้นตอนและลำดับการจัดการภาระงานย่อย ผู้สอนต้องวางแผนเกี่ยวกับขั้นตอน เวลาที่ใช้ ผลสำเร็จและกระบวนการเตรียมการไว้ล่วงหน้า เพียงแต่ในการปฏิบัติจริงนั้นสามารถเปลี่ยนแปลงได้จากการตกลงร่วมกับผู้เรียน

จึงสรุปได้ว่า ภาษาอังกฤษโครงการงาน หมายถึง กิจกรรมที่ต้องใช้ทักษะหลากหลาย มีภาระงานใหญ่ที่ประกอบไปด้วยภาระงานย่อย ๆ มากมาย มุ่งเน้นทักษะภาษาที่หลากหลาย ซึ่งจะเน้นในเรื่องสิ่งที่สนใจมากกว่าการเน้นเฉพาะเรื่องของการทำใบงานทางภาษา เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เริ่มต้นมาจากความคิดและความต้องการของผู้เรียนจนกระทั่งผลงานออกมาสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้อย่างเป็นทางการ

2.3.3 รูปแบบภาษาอังกฤษโครงการงาน

ภาษาอังกฤษโครงการงานมีรูปแบบที่หลากหลายดังที่นักการศึกษาหลายท่านได้เสนอแนะไว้ดังนี้

Widdowson (1981) ได้เสนอรูปแบบภาษาอังกฤษโครงการงานตามระดับการวางแผนดำเนินการโครงการงาน (Degree of structure) ดังนี้ โครงการงานที่ผู้สอนวางแผนการดำเนินงานทั้งหมด (Structured project) คือ โครงการงานที่ผู้สอนตัดสินใจกำหนดด้านหัวข้อ การวางแผนการดำเนินงาน วัตถุประสงค์ วิธีการ และการนำเสนอ ส่วนโครงการงานที่ผู้เรียนร่วมกันวางแผนการดำเนินงานทั้งหมด (Unstructured project) คือ โครงการงานที่ผู้เรียนเป็นผู้ตัดสินใจกำหนดด้านหัวข้อ วางแผนการดำเนินงาน วิธีการ รวมทั้งหาอุปกรณ์ด้วยตนเอง ลำดับสุดท้าย คือ โครงการงานที่ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันวางแผนการดำเนินงาน (Semi – structured project) คือ โครงการงานที่ผู้เรียนและผู้สอนร่วมกันตัดสินใจ

ด้านกำหนดหัวข้อเรื่อง การวางโครงร่าง อุปกรณ์ วิธีการ และการนำเสนอ Henry กล่าวเสริมว่า เมื่อนำโครงการประกอบเข้ากับหลักสูตร โครงการที่ผู้สอนวางแผนดำเนินการเองทั้งหมดมักจะเป็นจุดเริ่มต้นโดยเฉพาะสำหรับห้องเรียนที่ยังไม่คุ้นเคยกับการสอนด้วยวิธีนี้มาก่อน ส่วนโครงการที่ผู้เรียนร่วมกันวางแผนดำเนินการเองทั้งหมดเหมาะสำหรับผู้เรียนที่คุ้นเคยกับการได้ฝึกฝนมาก่อนหรือมีความสามารถในระดับสูง

ส่วน Legutke and Thomas (1991) ได้เสนอการจัดรูปแบบภาษาอังกฤษโครงการไว้ดังนี้ รูปแบบที่หนึ่ง คือ โครงการที่รวบรวมข้อมูลจากการติดต่อกับเจ้าของภาษาโดยตรง (Encounter project) ซึ่งอาจจะจัดในห้องเรียนในประเทศเจ้าของภาษา หรือไม่ได้อยู่ในประเทศเจ้าของภาษาก็ได้ แต่ต้องรวบรวมข้อมูลจากองค์กรที่ใช้ภาษาอังกฤษ เช่น การสำรวจการใช้ภาษาอังกฤษในสนามบินนานาชาติ รูปแบบที่สอง คือ โครงการที่รวบรวมข้อมูลจากสื่อการอ่านต่าง ๆ (Text project) เช่น หนังสือ เอกสาร วรรณกรรม และสิ่งตีพิมพ์ ส่วนรูปแบบที่สาม คือ โครงการที่รวบรวมข้อมูลจากการติดต่อสื่อสารกับเจ้าของภาษาผ่านสื่อต่าง ๆ (Class correspondence project) เช่น การเขียนจดหมายโต้ตอบกับเจ้าของภาษา

นอกจากนี้ Haines (2002) ได้เสนอการจัดรูปแบบโครงการ ดังนี้ รูปแบบที่หนึ่ง คือ โครงการในลักษณะของการทำวิจัย (Information หรือ Research project) จากการค้นคว้าหาข้อมูลจากแหล่งข้อมูลหลายๆ แหล่ง รูปแบบที่สอง คือ โครงการที่รวบรวมข้อมูลจากการสำรวจข้อมูลจากบุคคล (Survey project) เช่น ทำแบบสอบถาม การสอบถามสัมภาษณ์ รูปแบบต่อมา คือ โครงการที่นำเสนอข้อมูลในรูปผลงาน (Production project) เช่น ป้ายนิทรรศการ วิดีโอ รายการวิทยุ รายงาน และแผ่นพับ เป็นต้น และรูปแบบสุดท้าย คือ โครงการที่นำเสนอข้อมูลในรูปของการปฏิบัติ (Performance project และ Organization project) เช่น รายงานหน้าชั้น จัดแฟ้มชั้นโชว์ ใต้วาที่จัดชุมนุม สนทนาโต๊ะกลม เป็นต้น

สรุปแนวความคิดการจัดรูปแบบภาษาอังกฤษโครงการข้างต้นได้ว่า ภาษาอังกฤษโครงการมีรูปแบบที่หลากหลาย ในการจัดทำโครงการต้องกำหนดวัตถุประสงค์โครงการให้แน่ชัดตรงตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ความมุ่งหวังทางการเรียน ระดับความสามารถความสนใจของผู้เรียน สภาพแวดล้อม รวมทั้งการจัดเวลาที่เหมาะสมพร้อมทั้งอุปกรณ์ส่งเสริมการเรียนรู้ต่าง ๆ เพื่อให้การเรียนการสอนเป็นไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.3.4 ขั้นตอนกิจกรรมภาษาอังกฤษโครงการ

กิจกรรมภาษาอังกฤษโครงการส่วนใหญ่สามารถแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอนหลัก ได้แก่ ขั้นวางแผน ขั้นปฏิบัติงาน และขั้นประเมินผล ดังท่านนักการศึกษาเสนอแนวคิดไว้ดังนี้

Fried-Booth (1987) ได้กล่าวถึงกิจกรรมโครงการที่มุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญมี 2 ประเภทด้วยกัน คือ เป็นกิจกรรมโครงการเต็มรูปแบบ (Full scale project) และ โครงการแบบกิจกรรมเสริมความรู้ความสนใจ (Bridging หรือ Motivating activities) ซึ่งทั้งสองกิจกรรมนี้มีความสัมพันธ์กัน คือ โครงการแบบกิจกรรมเสริมความรู้ความสนใจเป็นโครงการย่อยที่นำไปสู่โครงการแบบเต็มรูปแบบ และความแตกต่างที่เห็นได้ชัดเจน คือ โครงการแบบกิจกรรมเสริมความรู้ความสนใจ เป็นกิจกรรมที่เกิดขึ้นในห้องเรียน ในขณะที่โครงการเต็มรูปแบบมี 3 ขั้นตอนในการดำเนินงาน ดังต่อไปนี้

1) การวางแผนในห้องเรียน (Classroom planning) ผู้เรียนและผู้สอนร่วมกันอภิปรายเรื่องเนื้อหาและขอบเขตโครงการที่จะทำ รวมทั้งภาษาที่นำมาใช้และวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลในการปฏิบัติโครงการ 2) การดำเนินโครงการ (Carry out the project) ผู้เรียนสามารถดำเนินโครงการนอกห้องเรียนได้ตามแผนการที่วางไว้ โดยผู้เรียนใช้ทักษะทั้ง 4 คือ ฟัง พูด อ่าน เขียน มาบูรณาการด้วยกันอย่างเป็นธรรมชาติ 3) การทบทวนและติดตามตรวจสอบผลงาน (Reviewing และ Motivating the work) ผู้เรียนอภิปรายเกี่ยวกับโครงการและให้ข้อมูลย้อนกลับ โดยผู้สอนเป็นผู้คอยให้คำปรึกษา และมีผู้เรียนในแต่ละกลุ่มช่วยกันวิเคราะห์ผลงานและติดตามผลงานของกลุ่ม

ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Carmona (1991) ได้แบ่งขั้นตอนกิจกรรมภาษาอังกฤษโครงการเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้ 1) การปฏิบัติงานในห้องเรียน (Working plan inside classroom) ซึ่งผู้เรียนและผู้สอนอภิปรายเกี่ยวกับภาษาอังกฤษโครงการในรูปแบบต่าง ๆ และหัวข้อที่สนใจ จากนั้นทำการตกลงเนื้อหา วัตถุประสงค์ และความรู้ทางภาษาที่ต้องการใช้ในการปฏิบัติโครงการ 2) การปฏิบัติงานนอกห้องเรียน (Working plan outside classroom) ผู้เรียนทำการรวบรวมข้อมูล จัดเตรียมสื่อและวัสดุอุปกรณ์ เรียบเรียงและวิเคราะห์ข้อมูล 3) การตรวจสอบโครงการ (Checking project work) ผู้สอนตรวจสอบทุกขั้นตอนของการดำเนินงาน เช่น ตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียนเกี่ยวกับการปฏิบัติงาน

แต่เนื่องจาก ผู้เรียนแต่ละคนมีความสนใจและความต้องการทางภาษาแตกต่างกัน โครงการแบบเต็มรูปแบบจึงไม่สามารถตอบสนองความต้องการของผู้เรียนได้ทั้งหมด ดังนั้นจึงควรมีกิจกรรมโครงการย่อยที่สามารถทำได้ในห้องเรียนระยะเวลาสั้น ๆ หรือไม่จำกัดเวลา เพื่อสนองความต้องการที่หลากหลายของผู้เรียน ได้แก่ โครงการแบบกิจกรรมเสริมความรู้ความสนใจ (Bridging และ Motivating activities) ซึ่งลัดดา ภูเกียรติ (2544) ได้กล่าวถึงขั้นตอนในการทำโครงการแบบกิจกรรมเสริมความรู้ไว้ดังนี้ 1) วางแผน ขั้นตอนนี้เป็นการศึกษาหัวข้อที่สนใจเพื่อต้องการรู้คำตอบในสิ่งที่สงสัย กำหนดเวลาในการทำโครงการ ซึ่งอาจจะเป็นนอกเวลาเรียนก็ได้ รวมทั้งการแบ่งกลุ่มการทำงานหรืออาจเป็นงานเดี่ยวก็ได้ 2) ดำเนินการ ขั้นตอนนี้เป็นกรลงมือปฏิบัติตามแผนงานที่กำหนดไว้ โดยใช้ภาษาที่เรียนมาเพื่อหาคำตอบที่สงสัยตามศักยภาพของตนเอง 3) เสนอผลงาน ขั้นตอนนี้เป็นกรแสดงผลงานรวมทั้งร่วมเสนออภิปราย แสดงความคิดเห็น และถามตอบข้อสงสัย

นอกจากนี้ Stoller (1997) ได้พัฒนาแนวทางการจัดกิจกรรมภาษาอังกฤษโครงการไว้ 10 ขั้นตอน ดังนี้ 1) ผู้เรียนและผู้สอนตกลงเลือกหัวข้อโครงการ โดยผู้สอนจัดกิจกรรมกระตุ้นความรู้ความสนใจของผู้เรียนเกี่ยวกับหัวข้อนั้น ๆ เช่น ให้อ่านเอกสาร ดูวิดีโอ จัดอภิปราย เป็นต้น 2) ผู้เรียนและผู้สอนร่วมกันกำหนดวันส่งผลงานเพื่อเสนอผลงาน โดยพิจารณาจากลักษณะของโครงการ วัตถุประสงค์และความเหมาะสมของโครงการ เช่น ทำรายงาน จดหมาย ป้ายนิเทศการ โต้ว่าที่นำเสนอหน้าชั้นเรียน เป็นต้น 3) ผู้เรียนและผู้สอนร่วมกันวางโครงร่างของโครงการ พิจารณาจากลักษณะของข้อมูลที่รวบรวม การหาข้อมูล วิธีการรวบรวม การจัดการ การวิเคราะห์ข้อมูล หน้าที่ของผู้เรียน และระยะเวลาที่ปฏิบัติงาน 4) ผู้สอนให้ความรู้ทางภาษาเพื่อให้ผู้เรียนเตรียมพร้อมในการใช้ภาษาเพื่อรวบรวมข้อมูล เช่น กรณีที่ผู้เรียนรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ ผู้สอนควรฝึกหัดในเรื่องการออกเสียง ฟังจับใจความจากบทสนทนา การใช้สำนวนที่เหมาะสมในการสนทนา เป็นต้น 5) ผู้เรียนรวบรวมข้อมูล 6) ผู้สอนให้ความรู้ทางภาษาเพื่อให้ผู้เรียนเตรียมจัดเรียงและวิเคราะห์ข้อมูล

เช่น การอ่านและเขียนกราฟ แผนภูมิต่าง ๆ เป็นต้น 7) ผู้เรียนจัดเรียงและวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้มา 8) ผู้สอนให้ความรู้ทางภาษา เพื่อเตรียมความพร้อมให้ผู้เรียนใช้ภาษาในการนำเสนอผลงาน เช่น ฝึกทักษะการพูดหน้าชั้นเรียน 9) ผู้เรียนเสนอผลงานตามที่ได้กล่าวไว้ในขั้นตอนที่สอง 10) ผู้เรียนประเมินโครงการในขั้นตอนต่าง ๆ และผู้สอนให้คำแนะนำเพื่อให้ผลงานดีขึ้น

ดังนั้นจากขั้นตอนการทำภาษาอังกฤษโครงการของนักศึกษาที่กล่าวมาทั้งหมดอาจกล่าวโดยสรุปได้ว่า การสอนแบบโครงการมีขั้นตอนการสอนแบบใหญ่ ๆ เหมือนกัน คือ เริ่มต้นด้วยสิ่งที่ผู้เรียนสนใจ โดยการคิดอยากหาคำตอบด้วยการตั้งหัวเรื่องที่จะทำการศึกษาของโครงการและความรู้ทางภาษาที่ต้องการ หลังจากนั้นกำหนดวัตถุประสงค์ และวางแผนการดำเนินการอย่างละเอียดตามลำดับเพื่อหาคำตอบในการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ต้องการดำเนินการ และต่อมาคือ การปฏิบัติโครงการตามแผนที่ได้กำหนดไว้ และขั้นสุดท้าย คือ การนำเสนอผลงานและให้ข้อมูลย้อนกลับ

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผู้วิจัยใช้ขั้นตอนการจัดกิจกรรมภาษาอังกฤษโครงการของ Fried-Booth และ Stoller เนื่องจากมีขั้นตอนการจัดกิจกรรมที่ละเอียด เข้าใจง่าย และมีลำดับขั้นตอนที่เหมาะสมในการสอนภาษาอังกฤษ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในการทำโครงการและผู้เรียนได้ประเมินการเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง ผู้วิจัยได้ดัดแปลง ปรับปรุงขั้นตอนของนักศึกษาที่กล่าวมา โดยดูความสอดคล้องและข้อแตกต่าง รวมไปถึงสภาพแวดล้อมในการเรียนของผู้เรียนที่มีต่องานสายอาชีพ ซึ่งเป็นโครงการที่ผู้เรียนและผู้สอนร่วมกันวางแผนดำเนินการดำเนินงาน ผู้วิจัยได้จัดรูปแบบขั้นตอนการจัดกิจกรรมภาษาอังกฤษโครงการเป็น 5 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นที่ 1 นำเข้าสู่โครงการ (Warm – up) คือ ขั้นที่ผู้สอนกระตุ้นความรู้ความสนใจของผู้เรียนเพื่อนำไปสู่การจัดทำภาษาอังกฤษโครงการ ขั้นที่ 2 เริ่มโครงการ (Start the project) คือ ขั้นที่ผู้เรียนและผู้สอนร่วมกันอภิปรายกำหนดจุดประสงค์ของโครงการ ผลสำเร็จและวางแผนดำเนินงาน ขั้นที่ 3 คือ ปฏิบัติโครงการ (Carry out the project) ผู้เรียนทำการเก็บรวบรวมข้อมูล นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ และสรุปข้อมูล ผู้สอนให้คำแนะนำเกี่ยวกับข้อมูลทางภาษาเพิ่มเติมที่จำเป็น ขั้นที่ 4 คือ นำเสนอผลงาน (Present the project) ผู้เรียนนำเสนอผลงานต่าง ๆ ในรูปแบบที่ได้กำหนดไว้ และขั้นที่ 5 คือ ประเมินโครงการ (Evaluate the project) คือ ผู้สอนประเมินภาษาอังกฤษโครงการของผู้เรียน

2.3.5 การวัดและการประเมินผลโครงการ

Ribe and Vidal (1993) กล่าวว่า การวัดและประเมินผลผู้เรียนเป็นสิ่งจำเป็นที่สำคัญ เนื่องจากตอบสนองนโยบายของการศึกษา และเป็นเครื่องมือของกระบวนการเรียนรู้ภาษา ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนได้ตรวจสอบการเรียนรู้ด้วยตนเอง มีอิสระในการวางแผนการทำงาน นอกจากนี้ช่วยให้ผู้สอนได้เห็นถึงปัญหาและเข้าใจความรู้สึกของผู้เรียนในวิธีการทำงานที่แตกต่างกันการประเมินไม่ใช่ประเมินด้านภาษาเพียงอย่างเดียว แต่รวมไปถึงประเด็นสำคัญต่าง ๆ ในโครงการ เช่น เนื้อหา ภาษา การนำเสนอ รวมทั้งปัจจัยที่ไม่ใช่ภาษา เช่น ความพยายาม จุดประสงค์ ทศนคติ การพัฒนาทางสติปัญญา เป็นต้น ซึ่งการวัดและประเมินผลในระหว่างการทำงานหรือกระบวนการ (Formative assessment) สามารถทำได้หลากหลายรูปแบบ ดังนี้ 1) แบบสอบถาม (Questionnaire) เพื่อแสดงข้อมูลย้อนกลับของขั้นตอนต่าง ๆ ในโครงการ คำถามที่ถามต้องเกี่ยวกับผลงาน กระบวนการ เนื้อหาวิธีการเรียน และการนำเสนอ 2) บันทึกประจำวัน (Diaries) เพื่อตรวจสอบความรู้ของผู้เรียน เช่น

การวางแผนการทำงาน ความคิด อุปสรรคต่าง ๆ ในการทำโครงการ 3) จดหมาย (Letter) เพื่อแสดงความเห็นส่วนตัวมากขึ้น 4) การสัมภาษณ์ (Interviews) ซึ่งมีความเฉพาะเจาะจงมากขึ้น และยังช่วยให้ผู้เรียนเพิ่มปฏิสัมพันธ์ทางวาจาด้วย อาจเป็นกลุ่มเพื่อพูดคุยกันเพื่อความเป็นธรรมชาติมากขึ้น ส่วนการวัดและประเมินผลท้ายสุด หรือประเมินผลสำเร็จ (Summative assessment) สามารถทำได้ ดังนี้ 1) แบบสอบถาม (Questionnaire) เพื่อสอบถามว่าผู้เรียนบรรลุจุดประสงค์ที่วางไว้หรือไม่ 2) สำนวนสิ่งที่ได้ (Can – do techniques) เพื่อสอบถามสิ่งที่เรียนรู้ไปและสิ่งที่ต้องการจะเรียน เพื่อเชื่อมโยงไปยังโครงการต่อไป 3) แบบทดสอบ (Formal test) เนื้อหาควรสอดคล้องกับภาระงานในโครงการ และเป็นรูปแบบที่ผู้เรียนคุ้นเคย

สุริยา จันทร์เนียม อ้างถึงใน (อดิگانต ทองมาก, 2552) ได้รวบรวมวิธีการประเมินผลของการทำโครงการตามสภาพจริง ไว้ดังนี้ 1) การประเมินด้วยการสังเกต เป็นการประเมินด้วยการสังเกตพฤติกรรมทำงานของผู้เรียน ได้แก่ ความรับผิดชอบ ความร่วมมือกับหมู่คณะ ความเชื่อมั่นและกล้าแสดงออก และสังเกตกระบวนการทำงานของผู้เรียน Michael Harris and Paul McCann (1994) 2) การประเมินจากผลงาน เป็นการประเมินความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษจากการวางแผน การสรุปใจความสำคัญ การเขียนรายงาน 3) การประเมินจากแบบบันทึกความรู้สึก เป็นการประเมินตนเองด้วยการตอบคำถามสั้น ๆ เพื่อสะท้อนถึงการเรียนรู้ของผู้เรียนทั้งความรู้ ความเข้าใจ วิธีคิด วิธีทำงาน ความพึงพอใจในกระบวนการทำงาน และผลงาน ความต้องการพัฒนาตนเองให้ดีขึ้น (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2542) 4) การประเมินจากแบบบันทึกการเรียนรู้ เป็นวิธีการประเมินผลการเรียนรู้ที่นักเรียนบันทึกสิ่งเรียนรู้ของตนเอง ได้แก่ ด้านคำศัพท์ โครงสร้าง ไวยากรณ์ทางภาษาอังกฤษที่นักเรียนเรียนรู้จากการทำโครงการ (Educators in Connecticut's Pomperaug Regional School District, 1996: 15) 5) การประเมินจากแบบสัมภาษณ์ เป็นวิธีการเก็บข้อมูลพฤติกรรมด้านความรู้สึก ความคิด (สติปัญญา) กระบวนการขั้นตอนในการทำงาน วิธีแก้ปัญหา สิ่งที่ได้เรียนรู้ (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2542) 6) การประเมินจากพอดโฟลิโอ เป็นวิธีการประเมินจากแฟ้มสะสมผลงานที่แสดงถึงกระบวนการทำงาน การพัฒนาผลงาน ความรู้สึกต่อกระบวนการทำงานและผลงาน ความคิดสร้างสรรค์ (สุริยา จันทร์เนียม, 2541)

กรมวิชาการกระทรวงศึกษาธิการ (2545) ได้เสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับผู้ประเมินโครงการว่า บุคคลที่ควรมีส่วนร่วมในการประเมินโครงการ ประกอบด้วย 1) ผู้เรียนประเมินตนเอง 2) เพื่อช่วยประเมิน 3) ผู้สอนหรือครูที่ปรึกษาประเมิน 4) ผู้ปกครอง และ 5) บุคคลอื่นที่สนใจและมีส่วนเกี่ยวข้อง

สรุปได้ว่า การประเมินการทำโครงการ คือ การประเมินตรงกับสภาพความเป็นจริงที่สุดของการทำงานโครงการโดยคำนึงถึงจุดมุ่งหมายของการทำภาษาอังกฤษโครงการเป็นสำคัญ ซึ่งการประเมินผู้เรียนมีหลากหลายวิธี ซึ่งพิจารณาได้จากพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน มีความรู้ความเข้าใจ ความประพฤดี การสังเกตพฤติกรรม การสัมภาษณ์ การร่วมกิจกรรม รวมทั้งให้ผู้เรียนได้มีโอกาสประเมินผลงานตนเอง

2.4 แนวทางการพัฒนาชุดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

ในการจัดทำชุดการเรียนรู้เรื่องการปรุงอาหารไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทย ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเรื่องการทำอาหารนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษ หลักการ วิธีการ และขั้นตอนการสอนพูดการนำเสนอ แนวทางการสอนเน้นภาระงานสาระภาษาอังกฤษที่เกี่ยวข้องกับการทำอาหาร รวมทั้งแนวทางการพัฒนาสื่อโปรแกรมเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ ซึ่งชุดการเรียนรู้หรือสื่อการเรียนการสอนเป็นสิ่งสำคัญมากที่จะช่วยให้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษนั้นบรรลุวัตถุประสงค์ของหลักสูตรที่ตั้งไว้ โดยผู้วิจัยแบ่งหัวข้อที่ศึกษาเพื่อกล่าวถึงรายละเอียดของการพัฒนาชุดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ 5 ด้าน ได้แก่ ความหมายของชุดการเรียนรู้และภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ การสร้างและพัฒนาชุดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ องค์ประกอบของการพัฒนาชุดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ขั้นตอนการพัฒนาชุดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ และการประเมินชุดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

2.4.1 ความหมายของชุดการเรียนรู้และภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ

ชุดการเรียนรู้มีชื่อเรียกแตกต่างกันออกไป เช่น ชุดการสอน ชุดการเรียนการสอน ชุดการเรียนรู้สำเร็จรูป ชุดการเรียนรู้ด้วยตนเอง ชุดกิจกรรม ชุดการเรียนรู้เป็นนวัตกรรมทางการศึกษาอย่างหนึ่ง เป็นนวัตกรรมที่ครูใช้ประกอบการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยผู้เรียนศึกษาและใช้สื่อต่าง ๆ ในชุดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้น ซึ่งจะประกอบด้วยหัวข้อที่จะเรียน วิธีสอนและกิจกรรม วัสดุอุปกรณ์ การวัดและประเมินผล และรวมไปถึงขั้นตอนการทำกิจกรรมต่าง ๆ อย่างชัดเจน โดยผู้เรียนเป็นผู้ศึกษาชุดการเรียนรู้ด้วยตนเอง ผู้สอนเป็นเพียงที่ปรึกษาและให้คำแนะนำ ซึ่งผู้สอนสามารถนำมาใช้เป็นเครื่องมือชี้แนวทางในการสอน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามเป้าหมายการจัดการเรียนการสอนได้จากการที่ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับชุดการเรียนรู้ พบว่าได้มีนักการศึกษาให้นิยามความหมายของชุดการเรียนรู้ไว้ดังนี้

Good and Merkel (1973) กล่าวว่า ชุดการเรียนรู้ คือ โปรแกรมทางการสอนทุกอย่างที่จัดไว้โดยเฉพาะมีวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการสอน อุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียน คู่มือครู เนื้อหา แบบทดสอบ ข้อมูลที่เชื่อถือได้มีการกำหนดจุดมุ่งหมายเชิงการเรียนไว้อย่างชัดเจน ชุดการเรียนรู้ที่ครูผู้สอนเป็นผู้จัดให้ผู้เรียนแต่ละคนได้ศึกษาและฝึกฝนด้วยตนเอง โดยครูผู้สอนเป็นผู้คอยให้คำแนะนำเท่านั้น ซึ่งสอดคล้องกับ Gordon ให้ความหมายของชุดการเรียนรู้ว่า เป็นชุดของวัสดุอุปกรณ์และกระบวนการเกี่ยวกับการเรียนการสอนที่ประกอบด้วย องค์ประกอบพื้นฐาน ได้แก่ กิจกรรมการเรียนและการประเมินผล (Gordon, 1973)

นอกจากนี้ ชุดการเรียนรู้เป็นวิธีการที่สำคัญอย่างหนึ่งในการนำทรัพยากรที่มีอยู่มาใช้ให้เกิดประโยชน์ เพื่อสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนซึ่งอาจให้คำนิยามอย่างง่ายได้ว่า ชุดการเรียนรู้ คือ ชุดวัสดุอุปกรณ์ทางการเรียนซึ่งรวบรวมไว้อย่างเป็นระเบียบ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามเป้าหมาย (Duane, 1973)

ส่วน (Kapfer, 1972) กล่าวว่า ชุดการเรียนรู้ เป็นรูปแบบของการสื่อสารระหว่างครูผู้สอนและผู้เรียน ซึ่งประกอบด้วย คำแนะนำที่จะให้ผู้เรียนได้ประกอบกิจกรรมการเรียนการสอน จนบรรลุ

พฤติกรรมที่เป็นผลของการเรียนรู้และเนื้อหาของบทเรียนจะต้องเขียนด้วยภาษาที่ชัดเจน และสามารถสื่อความหมายให้ผู้เรียนเกิดพฤติกรรมตามเป้าหมายได้

ส่วน บุญชม ศรีสะอาด (2541) กล่าวว่า ชุดการสอน (Instructional Package) คือ สื่อการเรียนหลายอย่างประกอบกันจัดเข้าไว้ด้วยกันเป็นชุด (Package) เรียกว่าสื่อประสม (Multi Media) เพื่อมุ่งให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ และมีชื่อเรียกอีกหลายอย่าง เช่น Learning Package, Instruction Package หรือ Instructional Kits นอกจากนี้จะใช้สำหรับผู้เรียนที่เรียนเป็นรายบุคคลแล้ว ยังใช้ประกอบการสอนแบบอื่น เช่น ประกอบการบรรยาย ใช้สำหรับการเรียนเป็นกลุ่มย่อย การใช้ชุดการสอนสำหรับการเรียนเป็นกลุ่มย่อยจะจัดในรูปแบบศูนย์การเรียนรู้ (Learning Center) ในห้องเรียนจะจัดออกเป็นศูนย์หลายศูนย์ แต่ละศูนย์อาจมีชุดการสอนย่อยประจำศูนย์นั้นๆ เพื่อให้ผู้เรียนหมุนเวียนกันเรียนเป็นกลุ่ม ซึ่งสอดคล้องกับ บุญเกื้อ ควรหาเวช นิยามชุดการเรียนรู้ว่า คือ สื่อการสอนชนิดหนึ่ง ซึ่งเป็นชุดของสื่อประสม (Multi Media) ซึ่งหมายถึงการใช้สื่อการสอนตั้งแต่ 2 ชนิดขึ้นไปร่วมกัน เพื่อให้ผู้เรียนได้รับความรู้ตามที่ต้องการ สื่อที่นำมาใช้ร่วมกันนี้จะช่วยเสริมประสบการณ์ซึ่งกันและกันตามลำดับขั้นที่จัดไว้สำหรับหน่วยการเรียนตามหัวข้อเนื้อหา และประสบการณ์ในแต่ละหน่วยที่ต้องการจะให้ผู้เรียนได้รับ (บุญเกื้อ ควรหาเวช, 2542)

และนอกจากนี้ ชุดการเรียนรู้เป็นระบบการนำสื่อประสมที่สอดคล้องกับเนื้อหาวิชา และประสบการณ์ของแต่ละหน่วยมาช่วยในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียน ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ชุดการเรียนรู้นิยมจัดไว้ในกล่องหรือซอง แยกเป็นหมวด ๆ ภายในชุดการสอนจะประกอบด้วยคู่มือการสอนและแนะนำวิธีการใช้ชุดการสอน สื่อการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับเนื้อหาและประสบการณ์ เช่น รูปภาพ สไลด์เทป ภาพยนตร์ แผ่นคำบรรยาย วัสดุอุปกรณ์ เป็นต้น ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2521)

จากความหมายที่นักการศึกษากล่าวมาแล้วข้างต้น สรุปได้ว่า ชุดการเรียนรู้ หมายถึง ชุดสื่อประสมและมีกิจกรรมการเรียนการสอนซึ่งถูกผลิตขึ้นมาอย่างเป็นระบบ ประกอบด้วย วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอน คู่มือครู เนื้อหา บทเรียน แบบทดสอบ เครื่องมือประเมินผล ซึ่งข้อมูลมีความสมบูรณ์เบ็ดเสร็จในตัวเอง โดยมีความสัมพันธ์และสอดคล้องกับเนื้อหาวิชาและประสบการณ์ที่สามารถนำมาใช้ในการเรียนการสอน เช่น วัสดุอุปกรณ์ รูปภาพ วิดีทัศน์ ใบงาน บัตรคำศัพท์ เป็นต้น เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นเทคโนโลยีทางการศึกษาอย่างหนึ่ง เพราะสามารถพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนให้สามารถเรียนรู้ได้เต็มความสามารถตามความแตกต่างของแต่ละบุคคล และผู้เรียนสามารถใช้เรียนด้วยตนเองหรือเป็นกลุ่มก็ได้

ซึ่งในปัจจุบันประเทศที่กำลังพัฒนาต่างให้ความสนใจกับภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะมากขึ้น เพราะภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะเป็นภาษาอังกฤษในลักษณะที่จะนำไปใช้เพื่อการสื่อสาร การกำหนดเป้าหมายของหลักสูตร การสร้างแบบเรียน ตลอดจนวิธีการสอนจึงสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน ย่อมจะเร้าความสนใจของผู้เรียนได้มากกว่า Brumfit (1997) ซึ่งสอดคล้องกับ Hutchinson and Waters (1989) กล่าวว่า ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะเป็นแนวทางการสอนที่คำนึงถึงเหตุผลทางการเรียนที่เฉพาะและชัดเจน แต่การชี้เฉพาะไม่ได้ขึ้นอยู่กับรูปแบบของภาษาหรือวิธีการที่แตกต่างไปจากการสอนภาษาอังกฤษทั่วไป (General English) แต่

เป็นวิธีการที่มุ่งเน้นความต้องการเฉพาะและความจำเป็นทางการเรียนของผู้เรียน โดยที่เนื้อหาและวิธีการสอนนั้นมาจากเหตุผลทางการเรียนของผู้เรียนด้วย

ส่วน Webb (1976) กล่าวถึงการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะว่า ควรคำนึงถึงความต้องการเฉพาะด้านในการใช้ภาษาของผู้เรียนสามารถนำไปใช้ได้ และได้รับประโยชน์ตรงตามวัตถุประสงค์ของผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับความเห็นของ Munby (1978) ที่ให้ความหมายภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะว่าเป็นการจัดเนื้อหา และอุปกรณ์ในการเรียนให้สอดคล้องกับผลวิเคราะห์ความต้องการในการสื่อสารของผู้เรียน

นอกจากนี้ Robinson and Pauline C (1991) กล่าวว่า ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะเป็นสิ่งที่ยอมรับกันทั่วโลกในปัจจุบันนี้ที่เกี่ยวข้อกับการศึกษา (Education) การสอน (Training) และการฝึกฝน (Practice) โดยอาศัยองค์ความรู้ที่สำคัญสามด้าน ได้แก่ ภาษา วิชาครู และความสนใจเฉพาะเรื่องของผู้เรียน โดยมีลักษณะของภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะดังนี้ ด้านที่หนึ่ง ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะมุ่งเน้นที่จุดมุ่งหมายของการเรียน ผู้เรียนต้องการที่จะเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการนำไปทำงาน ไม่ได้เรียนเพราะว่าสนใจในด้านภาษาและวัฒนธรรม สิ่งที่ต้องมุ่งเน้นจำเป็นคือกิจกรรมและหัวข้อที่เกี่ยวข้อกับการทำงานหรือจุดมุ่งหมายเฉพาะของผู้เรียนในสาขาวิชาต่าง ๆ ด้านที่สอง การจัดการหลักสูตรสำหรับภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะควรคำนึงถึงการวิเคราะห์ความต้องการ (Need analysis) ของผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อที่จะหาว่าผู้เรียนควรจะเรียนรู้เรื่องอะไรบ้าง และด้านที่สาม วัตถุประสงค์ทางการเรียน ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะสำหรับรายวิชาอื่น ๆ ซึ่งผู้เรียนมีความต้องการไปในทิศทางเดียวกัน

สรุปได้ว่า ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะเกี่ยวข้อกับการศึกษาทั้งด้านวิชาการและด้านประกอบวิชาชีพ ซึ่งมีการสอนมุ่งเน้นวัตถุประสงค์หลักตามความต้องการในการเรียนโดยชี้เฉพาะกับผู้เรียนในกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง โดยมีเนื้อหาและกิจกรรมในการใช้ภาษาของผู้เรียนสอดคล้องกับความสนใจและความต้องการของผู้เรียน และวัตถุประสงค์เฉพาะเน้นให้ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ได้จริง และได้รับประโยชน์ตรงตามวัตถุประสงค์ทั้งด้านวิชาชีพหรือด้านวิชาการ

2.4.2 การสร้างและพัฒนาสื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

ในการพัฒนาสื่อภาษาอังกฤษ เพื่อให้การผลิตสื่อมีผลดีที่สุดและเป็นประโยชน์ไม่เสียเวลาในการออกแบบ Tom Hutchinson and Alan Waters (1987) ได้เสนอแนวทางที่เป็นไปได้ 3 ประการ ที่จะปรับเปลี่ยนการออกแบบรายวิชาไปเป็นสื่อการสอนแบบปกติ 1) เลือกจากสื่อการสอนที่มีอยู่โดยทำการประเมินเอกสารการสอน (Materials evaluation) 2) จัดทำสื่อการสอนด้วยตนเอง (Materials development) 3) นำสื่อเอกสารการสอนจากแหล่งอื่น ๆ มาดัดแปลงปรับปรุง (Materials adaptation)

การประเมินสื่อเป็นเรื่องของการตัดสินความสอดคล้องของบางสิ่งบางอย่าง สำหรับวัตถุประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อตอบสนองความจำเป็นโดยใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ ดังนั้นการประเมินเกี่ยวข้อกับสิ่งต่อไปนี้ ไม่มีส่วนใดที่ดีที่สุดหรือไม่ดีที่สุด มีแต่เพียงความเหมาะสมสำหรับจุดประสงค์ที่ต้องการ

ในการประเมินชนิดใด ๆ ลำดับสุดท้ายของการตัดสินใจมักจะเป็นสิ่งที่ดีกว่าของการตรวจสอบอย่างมีระบบของตัวแปรที่สำคัญทั้งหมด ผลของการประเมินอาจนำไปสู่การใช้เงินลงทุนจำนวนมากในรายวิชาที่ถูกผลิต หรือ การลงทุนโดยใช้เวลาจำนวนมากในสื่อที่ผลิตเพื่อใช้เอง หรือสื่อที่ดัดแปลง เมื่อมีการลงทุนเช่นนั้นผู้ผลิตจะต้องอยู่กับสิ่งที่เกิดขึ้นเป็นเวลาสักกระยะหนึ่งแม้ว่าต่อมามันอาจจะพิสูจน์ได้ว่าเป็นตัวเลือกที่ไม่ดี การประเมินอย่างรอบคอบสามารถช่วยประหยัดค่าใช้จ่ายและความไม่สบายใจ ในด้านบวกมันยังสามารถช่วยในการเปลี่ยนแปลงความต้องการของผู้สนับสนุนหรือสมาชิกคนอื่น ๆ ในทีมความต้องการเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ (ESP) สำหรับเงินที่จะซื้อวัสดุหรือเวลาที่จะใช้ในการพัฒนาสื่ออีกด้วย (Tom Hutchinson & Alan Waters, 1987)

การพัฒนาสื่อการเรียนการสอนภาษาหากเอกสารการสอนยังไม่มีที่เหมาะสมที่จะนำมาใช้ควรมีการปรับปรุงพัฒนาเอกสารใหม่ โดยการรวบรวมข้อมูลเนื้อหาจากแหล่งต่าง ๆ เพื่อความหลากหลาย กระบวนการพัฒนาสื่อการสอนขึ้นใหม่นั้น เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์รายวิชาที่กำหนดไว้ สื่อต้องมีประสิทธิภาพสูงพอและต้องมีความเหมาะสมสำหรับผู้สอน โดยเฉพาะมีความเหมาะสมสำหรับผู้เรียน ผู้สอนควรใช้เอกสารที่ผู้เรียนคุ้นเคยเหมาะสมกับระดับความสามารถทางภาษา ความสนใจและเกี่ยวข้องกับผู้เรียน หากผู้สอนใช้เอกสารการสอนที่ผู้เรียนไม่คุ้นเคยบางส่วนในรายวิชาควรคำนึงถึงความเป็นไปได้ที่จะนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง (Graves, 1996: 26)

นอกจากนี้ เสงี่ยม ไตรรัตน์ (2538) เสนอเทคนิคและวิธีการสร้างและการพัฒนาเอกสารการสอนสำหรับผู้สอนภาษาอังกฤษดังต่อไปนี้

1) ขั้นตอนการดัดแปลงเอกสารการสอนและเพิ่มเติม อาจเริ่มจากศึกษาความต้องการของผู้เรียนและจุดประสงค์ของรายวิชา จากนั้นพิจารณาว่าแบบเรียนที่มีอยู่นั้นเหมาะสมกับจุดประสงค์ที่วางไว้หรือไม่ สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนหรือไม่เพียงใด ทำการวิเคราะห์สิ่งที่ขาดหายไป หากพบว่าไม่เหมาะสมก็ควรปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสม

2) การใช้เอกสารการสอนที่เป็นจริงหรือพบเห็นในชีวิตประจำวัน จะช่วยให้การเรียนการสอนสนุกสนานในทุกระดับชั้น ทำให้ผู้เรียนไม่รู้สึกรู้สีกเบื่อหน่ายและจำเจ การสอนผู้เรียนในระดับต้น ๆ อาจใช้ภาพหรือสิ่งของง่าย ๆ เช่น เกม 20 คำถาม ผู้เรียนระดับกลางอาจใช้เมนูหรือรายการอาหาร แสดงบทบาทสมมติเพื่อสั่งอาหาร ใช้แผนผังที่จริงบอกทิศทาง ทดลองเล่นบทบาทเป็นพนักงานรับโทรศัพท์ เป็นต้น ส่วนผู้เรียนระดับสูงขึ้นอาจใช้หนังสือพิมพ์ หรือวารสารในการอ่านเพื่อหาข้อมูล ให้รายงานปากเปล่าหรือเขียนเรียงความจากข่าวสารทางวิทยุ โทรทัศน์ ต่างสามารถใช้ผลิตเป็นเอกสารการสอนได้เป็นอย่างดี

3) เริ่มต้นผลิตเอกสารการสอนจากเอกสารแบบแผ่นปลิว เพื่อให้สะดวกต่อการเพิ่มเติมเอกสารการสอนเป็นส่วน ๆ ตามความต้องการในแต่ละโอกาส เช่น บทเรียนฝึกจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน โดยไม่ต้องจัดเป็นแบบเรียนที่สมบูรณ์ ทำเอกสารเพิ่มเติมเป็นส่วน ๆ ทำได้ง่ายกว่าการผลิตแบบเรียนทั้งเล่ม

4) หากต้องการเอกสารการสอนในรายวิชาทั้งหมดอาจไม่คุ้มค่า ควรทำสำรวจแบบเรียนในห้องตลาดก่อน หากไม่มีแบบเรียนในห้องตลาด เล่มใดมีเนื้อหาสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้รายวิชาไม่ถึงห้าสิบเปอร์เซ็นต์ ผู้สอนควรสร้างเอกสารการสอนด้วยตนเอง แต่ต้องอาศัยผู้สอนที่มีความชำนาญทั้งทางด้านเทคนิค วิธีการเรียนการสอนภาษา และมีความเชี่ยวชาญด้านเนื้อหาทาง

ภาษา นอกจากนี้ต้องอาศัยความตั้งใจของผู้สอนอีกปัจจัยหนึ่งด้วย ส่วนตำราเอกสารต่าง ๆ ที่เหมาะสมกับการสร้างแบบฝึกเสริมทักษะการพูดที่เกี่ยวกับงานในหน้าที่ด้านการโรงแรมที่นักศึกษาจะต้องนำไปใช้ในการฝึกงาน โดยพิจารณาเนื้อหาสาระ และจุดประสงค์จากแบบเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการโรงแรมและการท่องเที่ยว ทั้งแบบเรียนในประเทศและต่างประเทศ

สรุปได้ว่า การมีกรอบในการพัฒนาสื่อ ทำให้ผู้ผลิตสื่อไม่เสียเวลามากนักในการจัดทำสื่อ ซึ่งการจัดทำสื่ออาจจะนำเอกสารเก่า ๆ ที่มีอยู่มาดัดแปลง หรือหาจากแหล่งอื่นเพิ่มเติม หรืออาจจะจัดทำขึ้นเอง ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความต้องการของผู้เรียน ซึ่งผู้ผลิตจะต้องผลิตสื่อให้ตรงกับภาษาเป้าหมาย และเหมาะสมสำหรับผู้เรียน ซึ่งผู้สอนควรใช้สื่อที่ผู้เรียนคุ้นเคยเหมาะสมกับระดับความสามารถทางภาษา ความสนใจของผู้เรียน และสิ่งที่ผู้เรียนจะนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง

2.4.3 องค์ประกอบของการพัฒนาชุดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

องค์ประกอบของชุดการเรียนรู้ในการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนภาษานั้นนับได้ว่าเป็นส่วนหนึ่งที่สำคัญซึ่งต้องคำนึงถึง การทำให้เกิดการเรียนรู้ภาษาให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด โดยสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ ซึ่งนักการศึกษาหลายท่านได้เสนอแนะเกี่ยวกับองค์ประกอบของสื่อการเรียนการสอนภาษาดังต่อไปนี้

ผู้เรียน (Learners) เป็นองค์ประกอบสำคัญที่สุดที่ควรพิจารณาถึง โดยผู้สอนควรคำนึงถึงความสนใจ และความสามารถของผู้เรียนเป็นสำคัญเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้เรียนซึ่งผู้สอนควรทำการวิเคราะห์ความสนใจของผู้เรียน (Need analysis) ส่วนของหลักสูตร (The Curriculum) เป็นองค์ประกอบสำคัญในการตัดสินใจเกี่ยวกับการสร้างสื่อ เพื่อให้สอดคล้องกับเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอน ทรัพยากรและสิ่งอำนวยความสะดวก (The Resources and Facilities) ผู้สอนควรคำนึงถึงทรัพยากร และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เพื่อกำหนดข้อจำกัดของสื่อที่จะนำไปใช้ และสุดท้าย ความสามารถของผู้สร้างสื่อ (The Competence) ผู้สร้างสื่อต้องมีความรู้ ความคิดสร้างสรรค์และทักษะในการพัฒนาสื่อ ซึ่งเหล่านี้มีอิทธิพลอย่างมากในการสร้างสื่อการเรียนการสอนที่มีคุณภาพ (Howard, 2004)

Tom Hutchinson and Alan Waters (1987) กล่าวว่า สื่อการเรียนการสอนมีองค์ประกอบดังต่อไปนี้ คือ 1) ข้อมูลทางภาษา (Input) อาจเป็นข้อความ บทสนทนา วิดีทัศน์ แผนภูมิหรือข้อมูลใด ๆ ที่ใช้ในการสื่อสารข้อมูลทางภาษา 2) การเน้นเนื้อหา (Content Focus) เป็นการสื่อสารที่บอกความหมายและความรู้สึกที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง อาจอยู่ในรูปของลายลักษณ์อักษรซึ่งหมายถึงเนื้อหาที่เป็นข้อความ และไม่เป็นลายลักษณ์อักษรหมายถึงเนื้อหาที่เป็นรูปภาพ 3) การเน้นภาษา (Language Focus) มีวัตถุประสงค์ให้ผู้เรียนใช้ภาษา ในกิจกรรมการเน้นภาษาควรส่งเสริมผู้เรียนได้ฝึกการใช้ภาษาโดยแยกเป็นส่วนย่อย แล้วจึงนำมาประกอบเข้าด้วยกันให้ใหญ่ขึ้น และ 4) ภาระงาน (Task) คือ จุดมุ่งหมายสุดท้ายในการส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักการใช้ภาษา ภาระงานนั้นควรเป็นภาระงานเพื่อการสื่อสารที่สัมพันธ์กับเนื้อหาและเน้นภาษา เพื่อให้ผู้เรียนได้ผลิตภาษาเป้าหมายได้

ซึ่งสอดคล้องกับ Nunan David (1995) กำหนดองค์ประกอบสื่อการเรียนการสอนดังนี้ 1) ข้อมูลทางภาษา (Input) คือ สิ่งที่ทำให้โอกาสผู้เรียนได้ใช้ความรู้ด้านเนื้อหาและทักษะภาษาเพื่อนำไปสู่

กิจกรรมการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ผู้สอนสามารถหาข้อมูลทางภาษาได้จากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ มากมาย 2) การเน้นเนื้อหา (Content focus) คือการเสนอคำศัพท์ ไวยากรณ์และเนื้อหาซึ่งนำไปสู่การสื่อความหมายจะเป็นเนื้อหาแบบลายลักษณ์อักษรหรือไม่เป็นลายลักษณ์อักษรก็ได้ เนื้อหาลายลักษณ์อักษร (Linguistic context) เช่น บทสนทนา บทอ่าน เป็นต้น เนื้อหาที่ไม่เป็นลายลักษณ์อักษร (Non-linguistic context) เช่น สัญลักษณ์ รูปภาพ เป็นต้น จุดประสงค์ของการเลือกเนื้อหา คือ การผลิตภาษาเพื่อการสื่อสารในชั้นเรียน 3) การเน้นภาษา (Language focus) เป็นการนำเสนอกฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์จากเนื้อหา โดยเน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้กฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ได้โดยไม่ต้องท่องจำ และ 4) ภาระงาน (Task) ในชั้นเรียนงานแต่ละชิ้นจะทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในภาษาและสามารถปฏิบัติได้ เป็นการผลิตภาษาโดยใช้ภาษาเป้าหมายซึ่งกิจกรรมต้องมุ่งความสนใจที่ความหมายมากกว่าการใช้รูปแบบภาษา

และนอกจากนี้ Houston (1972) กล่าวถึงองค์ประกอบของชุดกิจกรรมต้องประกอบด้วย 1) คำชี้แจง (Prospectus) ซึ่งอธิบายถึงความสำคัญของจุดมุ่งหมาย ขอบข่ายของชุดการเรียนรู้ สิ่ง que ผู้เรียนต้องรู้ก่อนและขอบข่ายของกระบวนการเรียนทั้งหมดในชุดการเรียนรู้ 2) จุดมุ่งหมาย (Objective) คือ ข้อความที่แสดงอย่างชัดเจนและไม่กำกวม ที่กำหนดว่าผู้เรียนจะประสบความสำเร็จอะไรหลังจากการเรียน 3) การประเมินผลเบื้องต้น (Pre-assessment) ประกอบด้วยวัตถุประสงค์ 2 ประการ คือ เพื่อให้ทราบว่าคุณเรียนอยู่ในระดับใดของการเรียนการสอน และเพื่อดูว่าสัมฤทธิ์ผลเป็นไปตามความมุ่งหมายเพียงใด การประเมินผลเบื้องต้นนี้อาจอยู่ในรูปแบบของการทดสอบแบบข้อเขียน ปากเปล่า การทำงาน ปฏิบัติการตอบสนอง หรือคำถามง่าย ๆ เพื่อให้รู้ถึงความต้องการและความสนใจ 4) การกำหนดกิจกรรม (Enabling Activities) คือ การกำหนดแนวทางและวิธีเพื่อไปสู่จุดหมายที่ตั้งไว้ โดยให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมนั้นด้วย และ 5) การประเมินผลขั้นสุดท้าย (Post-assessment) คือ ข้อสอบที่ใช้เพื่อวัดผลหลังการเรียน ซึ่งสอดคล้อง Duann ชุดการเรียนรู้มีองค์ประกอบ 6 ประการ คือ 1) มีจุดมุ่งหมายและเนื้อหาที่ต้องการเรียน 2) มีการบรรยายเนื้อหา 3) มีจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม 4) มีกิจกรรมในการเรียน 5) มีกิจกรรมที่ส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ และ 6) มีเครื่องมือวัดผลก่อนเรียน ระหว่างเรียนและหลังเรียน (Duane, 1973)

และ Cardarelli (1973) ได้กำหนดโครงสร้างของชุดการเรียนรู้ว่า ชุดการเรียนรู้ต้องประกอบด้วย 1) หัวข้อ (Topic) 2) หัวข้อย่อย (Subtopic) 3) จุดมุ่งหมายหรือเหตุผล (Rational) 4) จุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม (Behavioral objective) 5) การทดสอบก่อนเรียน (Pretest) 6) กิจกรรมและการประเมินตนเอง (Active and self-evaluation) 7) การทดสอบย่อย (Quiz and formative test) และ 8) การทดสอบครั้งสุดท้าย (Posttest and summative evaluation)

ส่วน บุญชม ศรีสะอาด (2537) ได้แบ่งองค์ประกอบของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ออกเป็น 4 ด้าน ดังนี้ 1) คู่มือการใช้ชุดกิจกรรม เป็นคู่มือที่จัดทำขึ้นเพื่อให้ผู้ใช้กิจกรรมศึกษาและปฏิบัติตาม เพื่อให้บรรลุผลอย่างมีประสิทธิภาพ อาจประกอบด้วยแผนการสอน สิ่งที่ครูควรเตรียมไว้ก่อนสอน บทบาทของผู้เรียน ในกรณีของชุดกิจกรรมที่มุ่งใช้กับกลุ่มย่อย 2) บัตรงาน เป็นบัตรที่มีคำสั่งว่าจะให้ผู้เรียนปฏิบัติอะไรบ้าง โดยระบุกิจกรรมตามขั้นตอนของการเรียน 3) แบบทดสอบวัดความก้าวหน้าของผู้เรียน เป็นแบบทดสอบที่ใช้สำหรับตรวจสอบว่าเมื่อเรียนจากชุดการเรียนจบแล้ว ผู้เรียนเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้หรือไม่ 4) สื่อการเรียนต่าง ๆ เป็นสื่อ

สำหรับผู้เรียนได้ศึกษามีหลายชนิดประกอบกัน อาจเป็นประเภทสิ่งพิมพ์ เช่น บทความ เนื้อหาเฉพาะ เรื่อง จุลสาร บทเรียนโปรแกรม หรือประเภทโสตทัศนูปกรณ์ เช่น รูปภาพ แผนภูมิต่าง ๆ สไลด์ขนาด 2X2 นิ้ว ของจริง เป็นต้น

นอกจากนี้ บุญเกื้อ ควรหาเวช (2542) กล่าวถึงองค์ประกอบสำคัญของชุดกิจกรรมจำแนก ออกเป็น 4 ส่วน คือ 1) คู่มือครู เป็นคู่มือและแผนการสอนสำหรับผู้สอน หรือผู้เรียนตามแต่ละชนิด ชุดกิจกรรม ภายในคู่มือจะชี้แจงวิธีการใช้ชุดกิจกรรมเอาไว้อย่างละเอียด อาจทำเป็นเล่มหรือแผ่นพับ ก็ได้ 2) บัตรคำสั่งหรือคำแนะนำ จะเป็นส่วนที่บอกให้ผู้เรียนดำเนินการเรียน หรือประกอบกิจกรรม แต่ละแต่ละอย่างตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ บัตรคำสั่งจะมีอยู่ในชุดกิจกรรมแบบกลุ่ม และรายบุคคลซึ่ง ประกอบด้วย คำอธิบายในเรื่องที่จะศึกษา คำสั่งให้ผู้เรียนดำเนินกิจกรรมการสรุปบทเรียน 3) เนื้อหาสาระของสื่อจะบรรจุไว้ในรูปของสื่อการสอนต่าง ๆ อาจประกอบด้วย บทเรียน โปรแกรม สไลด์ ตัวอย่างของจริง รูปภาพ เป็นต้น ผู้เรียนจะศึกษาจากสื่อการสอนต่าง ๆ ที่บรรจุอยู่ในซอง ตามบัตร กำหนดไว้ให้ และ 4) แบบประเมินผล ผู้เรียนจะทำการประเมินผลความรู้ด้วยตนเองก่อนและหลัง เรียน แบบประเมินผลที่อยู่ในชุดกิจกรรมจะเป็นแบบฝึกหัดให้เติมคำในช่องว่าง เลือกคำตอบที่ถูก จับคู่ คูณจากการทดลอง หรือให้ทำกิจกรรม เป็นต้น ส่วนประกอบข้างต้นนี้จะบรรจุในซองหรือใน กล่อง จัดเอาไว้เป็นหมวดหมู่เพื่อสะดวกแก่การใช้ นิยมแยกเป็นส่วนต่าง ๆ ดังนี้ 1) ซองหรือกล่อง 2) สื่อการสอนและบัตรบอกชนิดของสื่อการเรียนการสอน เรียงตามลำดับการใช้ 3) บันทึกการสอน และ 4) อุปกรณ์

สรุปได้ว่า การพัฒนาชุดการเรียนรู้ภาษา ผู้สอนมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องคำนึงถึง องค์ประกอบที่สำคัญดังนี้ คือ คู่มือการใช้ชุดการเรียนรู้ เป็นคู่มือที่จัดทำขึ้นเพื่อแนะนำแนวทางในการ ใช้ให้กับผู้ใช้ชุดการเรียนรู้ได้ศึกษาและปฏิบัติตาม ซึ่งมีจุดมุ่งหมายที่ชัดเจนว่าผู้เรียนจะประสบ ผลสำเร็จแล้วได้อะไรหลังจากการเรียน เพื่อให้บรรลุผลอย่างมีประสิทธิภาพ การเปิดโอกาสให้ผู้เรียน ได้มีความรู้ด้านเนื้อหาสาระ และทักษะทางภาษาที่ใช้ในการเรียนควรมีความหลากหลาย ซึ่งผู้สอน ต้องสอนเน้นเนื้อหาต่าง ๆ ทางภาษาจากแหล่งต่าง ๆ เช่น รูปภาพ แผนภูมิ วิดีทัศน์ จดหมาย ข้อความจากหนังสือพิมพ์และนิตยสารวัสดุอุปกรณ์ บันทึกการสอน เป็นต้น ให้ผู้เรียนเน้นจากกิจกรรม การเรียนรู้ การเน้นเนื้อหาทางภาษา เช่น คำศัพท์ โครงสร้างทางไวยากรณ์และเนื้อหาในการจัด กิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียน การเน้นภาษาโดยการนำกฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์จากเนื้อหาให้ ผู้เรียนได้เรียนรู้ เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในการเรียนรู้ และผลผลิตของผู้เรียนที่แสดงให้เห็นถึงการเกิด ความเข้าใจในการเรียนรู้ของผู้เรียน ซึ่งกิจกรรมมีการมุ่งเน้นความหมายทางภาษามากกว่ารูปแบบ ภาษา คือ การมอบหมายภาระงาน นอกจากนี้ยังมีแบบทดสอบวัดความก้าวหน้าระหว่างเรียนและ หลังเรียน และผู้เรียนมีการประเมินตนเองหลังจากการเรียนด้วยชุดการเรียนรู้ เพื่อหาประสิทธิภาพ ของชุดการเรียนรู้ว่าอยู่ระดับใด

2.4.4 แนวทางและขั้นตอนการพัฒนาชุดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

ในการสร้างชุดการเรียนรู้ ผู้สร้างจะต้องรู้ถึงหลักการสร้างชุดการเรียนรู้ว่าจะต้องมีการ ดำเนินการอย่างไร เพื่อให้ได้สื่อที่ต้องการตรงตามจุดมุ่งหมายหรือวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้ภาษา สื่อการเรียนการสอนควรปรับให้เข้ากับความรู้ ประสบการณ์ของผู้เรียนเป็นสำคัญและชุดการเรียนรู้

ต้องมีความสอดคล้องกับหลักสูตร ตลอดจนให้ได้ถึงชุดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพสูงสุดด้วย ซึ่งมีนักการศึกษาหลายท่านที่ได้เสนอหลักแนวทางและขั้นตอนการพัฒนาชุดการเรียนรู้ไว้ดังนี้

ขั้นตอนในการสร้างชุดการเรียนรู้ประกอบด้วยขั้นตอนสำคัญ 3 ขั้นตอน ขั้นตอนที่ 1 คือ ขั้นตอนการวางแผนดำเนินการ โดยศึกษาสาระของวิชาว่าต้องการหลักการเรียนรู้อะไร จะทำชุดแบบใด โดยคำนึงถึงผู้เรียนเพื่อกำหนดหน่วยการเรียนรู้ จุดประสงค์ จัดลำดับกิจกรรมการเรียนรู้ จัดทำสื่อการสอน ประเมินผล และทดลองสื่อการสอน ขั้นตอนที่ 2 คือ ขั้นตอนการผลิตโดยผลิตตามขั้นตอนที่ 1 โดยผู้ผลิตควรตรวจสอบความสอดคล้องของทุกขั้นตอน กำหนดเป้าหมายเพื่อแก้ปัญหา โดยสามารถปฏิบัติหรือเห็นการกระทำได้ และขั้นตอนที่ 3 คือ ขั้นตอนทดสอบประเมินผล หรือพัฒนาเมื่อทำการผลิตชุดการเรียนรู้แล้ว โดยนำไปหาประสิทธิภาพ เพื่อเป็นหลักประกันว่าชุดการเรียนรู้มีคุณค่าที่จะนำไปสอน (ฉลองชัย สุรวัฒนบุรณ, 2528)

ซึ่งสอดคล้องกับ ปรียา ตรีศาสตร์ (2530) ชุดการเรียนรู้เป็นสื่อประสมที่มีความสมบูรณ์ในตัวเอง แต่ชุดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นจะมีประสิทธิภาพเชื่อถือได้หรือไม่ จำเป็นต้องเอาวิธีวิเคราะห์ระบบมาใช้ ซึ่งวิธีการวิเคราะห์ระบบเป็นกระบวนการคิดอย่างมีเหตุผล เรียกว่า Systems approach มาใช้วิเคราะห์ โดยมีขั้นตอนดังนี้ 1) ขั้นปัญหาที่ต้องแก้ไขนั้นคืออะไร 2) ขั้นกำหนดเป้าหมายเพื่อแก้ไขปัญหา โดยสามารถปฏิบัติหรือเห็นการกระทำได้ 3) ขั้นการสร้างเครื่องมือ กระทำหลังจากตั้งเป้าหมายแล้วเพื่อวัดได้ระยะ 4) ขั้นกำหนดทางเลือกหรือวิธีแก้ปัญหา เพื่อใช้ดำเนินการให้บรรลุเป้าหมาย 5) ขั้นทดลอง เพื่อเลือกวิธีที่ดีที่สุดใช้เป็นแนวทางไปสู่เป้าหมายที่ตั้งไว้ และ 6) ขั้นวัดและประเมิน โดยนำเครื่องมือที่สร้างขึ้นมาประเมินว่าสามารถใช้ปฏิบัติงานตามเป้าหมายได้หรือไม่เพียงใด เพื่อปรับปรุงแก้ไขต่อไป (ปรียา ตรีศาสตร์, 2530: 44)

วิชรินทร์ บุญมาทิต อ่างถึงโน (อาสยา ไทยโพธิ์ศรี, 2547) ได้กำหนดขั้นตอนการผลิตชุดการเรียนรู้ไว้ดังนี้ 1) ขั้นการวางแผน ประกอบด้วย การเลือกรื่อง วิชา ชั้น ลำดับขั้นการผลิตและวิธีการกำหนดรายละเอียด ช่วงระยะเวลาในการจัดทำ 2) ขั้นดำเนินการ ประกอบด้วย กำหนดรายละเอียดของเนื้อหา ตั้งวัตถุประสงค์ นำรายละเอียดของเนื้อหาจัดทำดำเนินการผลิตตามวิธีที่กำหนดไว้ จัดทำสื่อต่างๆ ที่ใช้ประกอบเนื้อหา จัดทำแบบทดสอบหลังเรียน ลงมือผลิตและจัดทำเพื่อใช้ทดสอบขั้นต้น 3) ทำการทดลอง โดยนำชุดการเรียนรู้ที่ผลิตแล้วไปรับการทดสอบหาความบกพร่อง 4) แก้ไขข้อบกพร่อง 5) แก้ไขและลงมือผลิตเพื่อนำไปใช้ในการทดสอบจริง 6) ลงมือทำ 7) การเก็บรายงานผลข้อมูลในเชิงสถิติ 8) บรรจุกล่องและทำคำชี้แจงรายละเอียด พร้อมทั้งรายละเอียดของการดำเนินงาน 9) รายงานผลต่อที่ประชุมใหญ่ของการจัดการ และ 10) ส่งงาน

ส่วน นกตล ยิ่งยงสกุล (2554) กล่าวว่า การผลิตชุดการสอนมีขั้นตอนดังต่อไปนี้ 1) กำหนดเรื่องเพื่อทำชุดการสอน อาจกำหนดตามเรื่องในหลักสูตรหรือกำหนดเรื่องใหม่ขึ้นมาก็ได้ การจัดแบ่งเรื่องย่อยจะขึ้นอยู่กับลักษณะของเนื้อหาและลักษณะการใช้ชุดการสอนนั้น ๆ การแบ่งเนื้อเรื่องเพื่อทำชุดการสอนในแต่ละระดับย่อมไม่เหมือนกัน 2) กำหนดหมวดหมู่เนื้อหาและประสบการณ์ อาจกำหนดเป็นหมวดวิชาหรือบูรณาการแบบสหวิทยาการได้ตามความเหมาะสม 3) กำหนดหัวเรื่องจัดแบ่งหน่วยการสอนเป็นหัวข้อย่อย ๆ เพื่อสะดวกแก่การเรียนรู้ แต่ละหน่วยควรประกอบด้วยหัวข้อย่อย หรือประสบการณ์ในการเรียนรู้ประมาณ 4 – 6 หัวข้อ 4) กำหนดความคิดรวบยอดหรือหลักการต้องกำหนดให้ชัดเจนว่าจะให้ผู้เรียนเกิดความคิดรวบยอดหรือสามารถสรุปหลักการ แนวคิดอะไร ถ้า

ผู้สอนเองยังไม่ชัดเจนว่าจะให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อะไรบ้าง ซึ่งรวมไปถึงการจัดกิจกรรม เนื้อหาสาระ สื่อและส่วนประกอบอื่น ๆ ก็จะไม่ชัดเจนตามไปด้วย 5) กำหนดจุดประสงค์การสอน หมายถึง จุดประสงค์ทั่วไปและจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม รวมทั้งการกำหนดเกณฑ์การตัดสินผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ไว้ให้ชัดเจน 6) กำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ ต้องกำหนดให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม ซึ่งจะเป็นแนวทางในการเลือกและผลิตสื่อการสอน กิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึงกิจกรรมทุกอย่างที่ผู้เรียนปฏิบัติ เช่น การอ่าน การทำกิจกรรมตามบัตรคำสั่ง การตอบคำถาม การเขียนภาพการทดลอง การเล่นเกม การแสดงความคิดเห็น การทดสอบ เป็นต้น 7) กำหนดแบบประเมินผล ต้องออกแบบประเมินผลให้ตรงกับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม โดยใช้การสอบแบบอิงเกณฑ์ (การวัดผลที่ยึดเกณฑ์หรือเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในวัตถุประสงค์โดยไม่มี การนำไปเปรียบเทียบกับคนอื่น) เพื่อให้ผู้สอนทราบว่าหลังจากผ่านกิจกรรมมาเรียบร้อยแล้ว ผู้เรียนได้เปลี่ยนพฤติกรรมมาเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้มากน้อยเพียงใด 8) เลือกและผลิตสื่อการสอน วัสดุอุปกรณ์และวิธีการที่ผู้สอนใช้ ถือเป็น การสอนทั้งสิ้น เมื่อผลิตสื่อการสอนในแต่ละหัวเรื่องเรียบร้อยแล้ว ควรจัดสื่อการสอนเหล่านั้น แยกออกเป็นหมวดหมู่ในกล่องหรือแฟ้มที่เตรียมไว้ ก่อนนำไปหาประสิทธิภาพเพื่อหาความตรง ความเที่ยงก่อนนำไปใช้ เราเรียกสื่อการสอนแบบนี้ว่า ชุดการสอน 9) สร้างข้อทดสอบก่อนและหลังเรียน พร้อมทั้งเฉลย การสร้างข้อสอบเพื่อทดสอบก่อนและหลังเรียนควรสร้างให้ครอบคลุมเนื้อหาและ กิจกรรมที่กำหนดให้เกิดการเรียนรู้โดยพิจารณาจากจุดประสงค์การเรียนรู้เป็นสิ่งสำคัญ ข้อสอบไม่ควร มากเกินไปแต่ควรเน้นครอบคลุมความรู้ความสำคัญในประเด็นหลักมากกว่ารายละเอียดปลีกย่อย หรือถามเพื่อความจำเพียงอย่างเดียว และเมื่อสร้างเสร็จแล้วควรทำเฉลยไว้ให้พร้อมก่อนส่งไปหา ประสิทธิภาพของชุดการสอน และ 10) หาประสิทธิภาพของชุดการสอน เมื่อสร้างชุดการสอนเสร็จ เรียบร้อยแล้ว ต้องนำชุดการสอนนั้น ๆ ไปทดสอบโดยวิธีการต่าง ๆ ก่อนนำไปใช้จริง เช่น ทดลองใช้ เพื่อปรับปรุงแก้ไข ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องความครอบคลุมและความตรงของเนื้อหา เป็นต้น

ส่วน Heathers ได้เสนอแนะขั้นตอนของการสร้างชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองว่าผู้ผลิต จำเป็นต้องศึกษาหลักสูตร เพื่อตัดสินใจเลือกในสิ่งที่จะนำไปให้ผู้เรียนได้ศึกษา แล้วจัดลำดับชั้นเนื้อหา ให้ต่อเนื่องจากง่ายไปยาก ประเมินหาความรู้พื้นฐานประสบการณ์เดิมของผู้เรียน ซึ่งต้องเลือก กิจกรรมการเรียนการสอนและสื่อการเรียนให้เหมาะสมกับผู้เรียน โดยคำนึงถึงความพร้อมและความ ต้องการของผู้เรียน กำหนดรูปแบบการเรียนรู้ กำหนดหน้าที่ของผู้ประสานงานหรืออำนวยความสะดวกในการเรียน และสร้างแบบประเมินผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนว่าบรรลุเป้าประสงค์ในการเรียน หรือไม่ (Heather Glan, 1977)

นอกจากนี้ Tom Hutchinson and Alan Waters (1987) ได้กำหนดขั้นตอนการพัฒนาสื่อ การเรียนการสอนไว้ 10 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นที่หนึ่ง การคัดเลือกเนื้อหาที่จะใช้ในการพัฒนาสื่อภาษา ในการเลือกเนื้อหาควรใช้เกณฑ์ 3 ประการ คือ 1) ควรเป็นเนื้อหาที่แสดงถึงการสื่อสารที่เกิดขึ้นตาม ธรรมชาติ 2) เหมาะกับความต้องการและความสนใจของผู้เรียน 3) สามารถนำมาจัดกิจกรรมการเรียน การสอนได้เป็นอย่างดี ขั้นที่สอง พิจารณาถึงขั้นตอนสุดท้ายของรูปแบบ คิดถึงภาระงานที่ผู้เรียนควร ทำได้เมื่อจบบทเรียน ขั้นที่สาม ย้อนกลับไปดูหลักสูตรเพื่อตรวจสอบว่าภาระงานที่กำหนดเป็น กิจกรรมจะให้ประโยชน์กับผู้เรียนหรือไม่ ขั้นที่สี่ พิจารณาจัดโครงสร้างภาษา คำศัพท์ หน้าที่และข้อมูล

ทางภาษา ส่วนใดบ้างที่จะเป็นประโยชน์ต่อภาระงาน เช่น สารระทางภาษา และเนื้อหาอะไรบ้างที่ควรเน้นให้เกิดประโยชน์ต่อแบบฝึกหัดต่างๆ ขั้นที่ห้า พัฒนาแบบฝึกหัดและกิจกรรมบางอย่างเพื่อฝึกเรื่องหรือประเด็นที่ระบุไว้ ขั้นที่หก ย้อนกลับไปดูข้อมูลทางภาษาอีกครั้ง เพื่อปรับแก้ไขและเพิ่มข้อมูลที่จำเป็นให้เกิดประโยชน์ต่อผู้เรียนมากที่สุด ลองใช้ผลงานที่แก้ไขกับผู้เรียน ถ้าเป็นไปได้ถ้าไม่มีอะไรเกิดขึ้นให้เก็บไว้ก่อน อย่าทิ้งข้อมูลหรือแบบฝึกหัด เพราะอาจจะนำมาใช้ในเวลาต่อมาได้ ขั้นที่เจ็ด กลับไปยังขั้นตอนที่หนึ่งถึงหก เพื่อพิจารณาแก้ไขข้อมูลทางภาษาให้มีความถูกต้องและเหมาะสมอีกครั้ง ขั้นที่แปด ตรวจสอบสื่อใหม่ที่สร้างขึ้นโดยพิจารณาความสอดคล้องกับหลักสูตร และแก้ไขให้เหมาะสม ขั้นที่เก้า ทดลองใช้สื่อการเรียนการสอนที่สร้างขึ้นเพื่อพิจารณาถึงประสิทธิภาพของสื่อที่มีต่อชั้นเรียน ขั้นที่สิบ พิจารณาผลของการจัดกิจกรรม ปัญหาที่เกิดขึ้นและผลที่ได้รับจากการใช้สื่อ รวมถึงการหาแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาสื่อให้มีคุณภาพ

ส่วน Richards และ Rodgers (1991: 20-25) กล่าวว่า การสร้างสื่อภาษาต้องมีการเชื่อมโยงกับทฤษฎีเข้าด้วยกันกับการปฏิบัติ แนวคิดเปรียบเสมือนแนวทางในการที่ใช้สร้างวิธีการด้านการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยกำหนดหลักการในการออกแบบสื่อการเรียนการสอนภาษาดังนี้

1) กำหนดวัตถุประสงค์ของสื่อว่าผลิตเพื่อวัตถุประสงค์ใด เป็นการแสดงพฤติกรรมการเรียนรู้ ซึ่งเน้นกระบวนการของการสอนซึ่งขึ้นอยู่กับวิธีการสอนเป็นหลัก สิ่งนี้อาจอ้างถึงได้ในวัตถุประสงค์นั้นคือทักษะทางภาษา หรือองค์ประกอบทางภาษา หากมีการสอนเน้นทางด้านไวยากรณ์

2) วิเคราะห์หลักสูตรว่าเป็นหลักสูตรลักษณะใด เช่น เน้นโครงสร้างไวยากรณ์ (Structural syllabus) การตัดสินใจเลือกหัวข้อทางภาษาที่นำมาใช้ในการเรียนการสอน ประกอบด้วย คำ ประโยค กาล หน้าที่ภาษา (Functional syllabus) โครงสร้าง หรือภาระงาน (Task-Based) เป็นต้น ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับเนื้อหาและคำอธิบายรายวิชาเป็นหลัก ซึ่งเนื้อหามีส่วนในการกำหนดสื่อการเรียนการสอน รวมถึงการจัดรูปแบบหลักสูตร ถ้าสิ่งที่หลักสูตรเน้นคือการสื่อสาร สิ่งนั้นแสดงให้เห็นว่า หลักสูตรมีความต้องการในการสื่อสารของผู้เรียน

3) กำหนดกิจกรรมการเรียนรู้และกิจกรรมการเรียนการสอน คือการกำหนดชนิดของกิจกรรม ไม่ว่าจะวัตถุประสงค์จะเน้นที่กระบวนการหรือไม่ก็ตาม แต่วัตถุประสงค์เป็นส่วนสำคัญในการเรียนการสอน ซึ่งเกิดจากความปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอน ผู้เรียนและสื่อการสอน ถ้ามีวิธีการสอนแตกต่างกันไป กิจกรรมก็จะมีลักษณะที่แตกต่างกันด้วย

4) บทบาทของผู้เรียนโดยต้องตอบสนองต่อความแตกต่างในการเรียนรู้ การออกแบบระบบการเรียนการสอน มีผลมาจากการวิเคราะห์ผู้เรียน เช่น ออกแบบให้ถูกควบคุมมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับการทำกิจกรรม ผู้เรียนมีบทบาทอย่างไร เป็นผู้แสดงหรือแก้ปัญหา ผู้เรียนวางแผน รับผิดชอบ ควบคุมและประเมินความก้าวหน้าอย่างไร ในการทำกิจกรรม ผู้เรียนอาจแสดงบทบาทเป็นสมาชิกที่มีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น ให้ความช่วยเหลือเพื่อน ๆ และอาจจะไม่ต้องพึ่งพาผู้สอน เนื่องจากผู้เรียนสามารถพึ่งพาตนเองได้จากแหล่งความรู้อื่น ๆ

5) บทบาทของผู้สอน เป็นได้ทั้งแหล่งความรู้ ผู้แนะนำ ต้นแบบ รวมทั้งเป็นผู้วิเคราะห์ความต้องการ ที่ปรึกษาและคณะดำเนินการ ซึ่งมีบทบาทในการควบคุมเนื้อหา และมีปฏิสัมพันธ์กับผู้เรียน ระดับการควบคุมการเรียน และการปฏิสัมพันธ์มีได้มากหรือน้อยขึ้นอยู่กับผู้สอน

6) บทบาทของสื่อการสอนได้แก่ สื่อที่เน้นรูปแบบของเนื้อหา (Text-Based materials) โดยเฉพาะแสดงให้เห็นการใช้เวลา ความสนใจ หัวข้อ สื่อที่เน้นกิจกรรมภาระงาน (Task-Based materials) และสื่อที่เป็นสื่อจริง (Authentic materials) และเป้าหมายในการสอน ซึ่งเป็นผลสะท้อนแสดงให้เห็นจากวัตถุประสงค์ที่เป็นเป้าหมายของหลักสูตร สื่อที่แสดงเป้าหมายของการสอนที่ขึ้นอยู่กับความสามารถของผู้สอน เช่น ช่วยฝึกการสื่อสารหรือแสดงเนื้อหาบทเรียน และบทบาทผู้สอนที่มีกับผู้เรียน ที่สื่อช่วยแสดงให้เห็นความสามารถของผู้เรียน เช่น ทำอะไรได้ แสดงความสามารถในด้านใด ช่วยพัฒนาความสามารถของผู้เรียนตามวัตถุประสงค์ ทำให้เกิดการเรียนรู้ สร้างโอกาสในการเรียนและประเมินความก้าวหน้าในการเรียนรู้

เสถียร โตรัตน์ (2538) ได้กล่าวถึง แนวทางการเลือกสร้างแบบฝึกไว้เป็นขั้นตอน เริ่มจากการวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียน ตรวจสอบเป้าหมายของรายวิชา สำนวณแบบเรียนในห้องตลาด นำแบบเรียนที่น่าสนใจมาใช้ เพิ่มเติมและดัดแปลงสื่อ หรือหากเป็นภาระงานจริง ให้ผู้สอนพัฒนาสื่อด้วยตนเอง แนวคิดในการออกแบบเอกสารประกอบการสอนแบบเรียน หรือแบบทดสอบเพื่อการสื่อสาร ข้อควรคำนึงถึงในการออกแบบการเรียนการสอนประกอบด้วย การพิจารณาว่า ผู้เรียนคือใคร ใช้ภาษาในการสื่อสารด้านใด อย่างไร และขอความช่วยเหลือเป็นอย่างไร ขั้นตอนในการวางแผนการสร้างสื่อการสอนภาษาอังกฤษไว้ 8 ขั้นตอน ประกอบด้วย 1) การเลือกชื่อเรื่อง 2) การเก็บรวบรวมข้อมูล 3) การตัดสินใจว่าผู้เรียนจะต้องทำอะไรให้สอดคล้องกับข้อมูลที่รวบรวมไว้ 4) การสร้างแนวการสอนหรือกิจกรรมที่ใช้ในการเรียนการสอน 5) วิเคราะห์ข้อมูลหรือกิจกรรมว่าจะสอนโดยใช้องค์ประกอบใดทางภาษา 6) สร้างกิจกรรมที่เป็นองค์ประกอบทางภาษานั้น ๆ 7) สร้างกิจกรรมที่ใช้เป็นทักษะหรือกลยุทธ์ในการสอน และ 8) การนำภาษาที่ได้รับการฝึกในชั้นเรียนไปใช้ในชีวิตประจำวัน

Celce-Murcia (2001: 45-49) กล่าวว่า หลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะถูกพัฒนาขึ้นเพราะความต้องการ ของอาจารย์ หัวหน้างาน หน่วยงานของรัฐบาล ผู้เชี่ยวชาญ นักศึกษา หรือบุคคลอื่นที่เห็นความจำเป็นของรายวิชาด้านภาษาที่มีเนื้อหาเฉพาะ ทักษะ แรงจูงใจ กระบวนการและประโยชน์ถูกกำหนดและบูรณาการไว้ในรายวิชาที่มีลักษณะพิเศษ มักจะเป็นการสอนในช่วงสั้น ๆ ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการหลักสูตรต้องพิจารณาปัจจัยที่เกี่ยวข้องหลายประการ หรือคำถามสำคัญก่อนและระหว่างการดำเนินโครงการ ปัจจัยที่ต้องพิจารณา คือ

1) ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในชั้นเรียนหรือโครงการ (Stakeholders in the Class or Project) คำถามที่ผู้จัดทำหลักสูตรต้องตอบคือ ผู้ที่ต้องการหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะนี้คือใคร เป็นลูกค้า นายจ้าง หน่วยงาน รัฐบาล สถาบันการศึกษา หรือตัวนักศึกษาเอง ความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อประเด็นสำคัญของหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะที่พวกเขาต้องการคืออะไร

2) ความพร้อมด้านผู้สอน (Available Teachers) สิ่งสำคัญที่ควรพิจารณาในการออกแบบหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ (ESP) คือตัวผู้สอน ซึ่งเกี่ยวข้องกับเนื้อหาวิชา ทักษะ และความรู้ที่จะนำไปใช้ในการสอนเฉพาะด้านนี้ คำถามที่สำคัญคือ ครูได้รับการฝึกอบรมมามากน้อยเพียงใด เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการใช้ภาษาหรือไม่ เช่น ครูสามารถอธิบายรายละเอียดการใช้ภาษาและวิเคราะห์การใช้ภาษาในระดับข้อความได้หรือไม่ ครูคุ้นเคยกับการสอนในหลักสูตรหรือวิธีสอนแบบใด คำถามเหล่านี้มีความสำคัญต่อการออกแบบหลักสูตรทั้งสิ้น

3) ประเด็นความสมจริง (Authenticity Issue) สิ่งที่ควรพิจารณาอีกอย่างหนึ่งในการออกแบบหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ คือ ความสมจริงด้านการใช้ภาษาที่จะจัดให้ผู้เรียน หลักสูตรที่จัดทำขึ้นต้องครอบคลุมเนื้อหา ทักษะภาษาที่ผู้เรียนจะได้นำไปใช้ในสถานการณ์จริง ซึ่งอาจจะเป็นที่ทำงานในอนาคตของผู้เรียน เช่น โรงงาน ท่าเรือ หรือ ภายในบริบทวิชาการเฉพาะด้าน เช่น ภาควิชาวิศวกรรมศาสตร์ หรือชีววิทยา ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะที่เกิดขึ้น ณ ที่ทำงานจะทำให้ผู้เรียนได้รับการประเมินและปรับปรุงความสามารถได้อย่างถูกต้อง และสามารถทำได้อย่างต่อเนื่อง และยังสามารถรับคำแนะนำจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้อง

4) การตัดสินใจด้านหลักสูตร (Curricular Decision) สิ่งที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งที่นักออกแบบหรือพัฒนาหลักสูตรควรพิจารณาคือ การจัดหลักสูตรให้สอดคล้องหรือเหมาะสมกับบริบทของผู้เรียน ในบางบริบทอาจจะเหมาะสมกว่าที่จะสอนเฉพาะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะด้านการอ่าน แต่ในบางบริบทอาจจะมุ่งเน้นในด้านทักษะการพูด ดังนั้นไม่ว่าจะเป็นหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะรูปแบบใด ไม่ว่าจะเป็นทางเลือกใช้ตำราที่มีจำหน่ายทั่วไป หรือจัดทำสื่อขึ้นเอง เนื้อหาที่นำมาใช้สอนควรพิจารณาให้เหมาะสมกับความจำเป็นในการใช้ภาษาเฉพาะด้านของผู้เรียน ตามระดับความสามารถและความรู้เดิมด้านภาษา

5) การประเมิน (Assessment) การประเมินผลการเรียนการสอนในหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ มีลักษณะเฉพาะที่แตกต่างไปจากหลักสูตรภาษาอังกฤษทั่วไป คือ สารระเอียดสอบและวิธีการสอบได้มาจากการวิเคราะห์ลักษณะของสถานการณ์การใช้ภาษาเฉพาะด้าน ดังนั้นภาระงานในข้อสอบและเนื้อหาจึงเป็นตัวแทนของสถานการณ์เป้าหมายอย่างสมจริง ที่จะทำให้เกิดปฏิสัมพันธ์ (Interaction) ระหว่างกิจกรรมทางภาษาของผู้สอบกับความรู้ในเนื้อหาเฉพาะด้าน และกับภาระงานในข้อสอบ (Test Tasks) ข้อสอบในลักษณะนี้สามารถเชื่อมโยงถึงความสามารถในการใช้ภาษาเฉพาะด้านในอนาคตของผู้เข้าสอบ

สรุปจากข้อความข้างต้นได้ว่า การพัฒนาชุดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพต้องให้ความสำคัญกับการศึกษาแนวทางและขั้นตอนต่าง ๆ ในการพัฒนาสื่อ เพื่อให้สื่อที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นสามารถนำไปใช้ได้จริงก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดและมีประสิทธิภาพสูงสุดต่อผู้เรียน โดยเริ่มตั้งแต่วิธีการเลือกแนวเรื่องเนื้อหาที่น่าสนใจซึ่งต้องให้สอดคล้องกับการตัดสินใจของผู้เรียนด้วยว่าผู้เรียนต้องการอะไรมีการกำหนดโครงสร้างทางภาษา คำศัพท์ หน้าที่และข้อมูลทางภาษาให้ตรงตามวัตถุประสงค์ เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการใช้ภาษาของผู้เรียน และมีการสร้างสื่อภาษาตามกิจกรรมและภาระงานที่กำหนด นำสื่อที่ได้ไปทดลองการใช้ ตรวจสอบผลของการจัดกิจกรรม รวมไปถึงปัญหาและทิศทางการปรับปรุงแก้ไข ซึ่งขอสรุปขั้นตอนในการสร้างชุดการเรียนรู้ดังต่อไปนี้ 1) ต้องเริ่มจากการศึกษาหลักสูตรและตามเนื้อหาตามความต้องการของผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยกำหนดหน่วยเนื้อหาบทเรียนและกำหนดหัวเรื่องซึ่งมีความสำคัญต่อการนำไปจัดกิจกรรมต่าง ๆ หลังจากนั้นกำหนดความคิดรวบยอด คือ การเขียนข้อความที่เป็นสาระสำคัญของแต่ละหัวเรื่อง 2) การวางแผนการเรียนการสอน คือ ครูผู้สอนเตรียมการล่วงหน้าว่าควรใช้ชุดการเรียนรู้จะต้องทำอะไรบ้างลำดับก่อนหลัง 3) ผลิตสื่อการสอนตามแผนที่ได้กำหนดไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้ และ 4) การประเมินหาประสิทธิภาพของชุดการเรียนรู้ คือ การประเมินคุณภาพของชุดการเรียนรู้ โดยการนำชุดการเรียนรู้ไปทดลองใช้กับกลุ่มทดลอง แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขให้มีคุณภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ต่อไป ซึ่งการใช้ชุดการเรียนรู้

จะกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ มีความกระตือรือร้นในการเรียน และเพื่อให้ผู้เรียนได้รับภาษาที่ใช้ในการฝึกจากการเรียนการสอนไปใช้ได้จริงในชีวิตจริง

2.4.5 การประเมินชุดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

การประเมินชุดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษทำให้การพัฒนาสื่อเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้ผู้สอนเลือกใช้สื่อได้อย่างถูกต้องเหมาะสมกับเนื้อหากิจกรรม สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่กำหนดในการเรียนรู้ และเพื่อพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างสูงสุด Pilbeam (อ้างถึงใน Jorgen 1997: 136) เสนอแนวทางของแบบสอบถามที่เน้นการตอบสนองของผู้สอนและผู้เรียนที่มีต่อสื่อการเรียนการสอน โดยใช้แบบสอบถามหลังการสอนในแต่ละบททันทีที่ทำการสอนสิ้นสุดลง แบบสอบถามที่ใช้เน้นเกี่ยวกับหัวข้อต่าง ๆ ได้แก่ ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ในบทเรียนได้ เป็นภาระงานที่ผู้เรียนสามารถทำได้ เวลาที่ใช้ในการสอน จำนวนบทเรียน จำนวนของผู้เรียน และความเข้าใจของผู้เรียน

นอกจากนี้ Pilbeam (อ้างถึงใน Jorgen 1997: 136) ยังเสนอหลักเกณฑ์สำหรับการพิจารณาแบบเรียนที่เหมาะสมเพื่อนำมาใช้ในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ โดยพิจารณาจากคำถามดังต่อไปนี้ 1) แบบเรียนมีความเฉพาะเจาะจงหรือไม่ 2) แบบเรียนมีความเหมาะสมหรือไม่ 3) แบบเรียนมีความเที่ยงตรงหรือไม่ 4) แบบเรียนมีความยืดหยุ่นในการนำไปใช้หรือไม่ และ 5) มีการใช้แนวการสอนที่ถูกต้องหรือไม่

ส่วน Mcdonough และ Shaw (อ้างถึงใน Rootjiporn Buakaew 2006: 32) ได้กำหนดเกณฑ์ในการประเมินสื่อการสอนที่เป็นแบบเรียน คือการใช้เกณฑ์การประเมินภายนอกและเกณฑ์การประเมินภายใน โดยเกณฑ์ประเมินภายนอกพิจารณาจากภาพรวมของบทเรียนโดยสังเขป เช่น ปก บทนำ คำแนะนำในการใช้ ตารางกำหนดเนื้อหา สารบัญ และเกณฑ์การประเมินภายในมีการพิจารณาอย่างละเอียดมากขึ้น ดังนี้ 1) การนำมาใช้ประโยชน์ 2) การถ่ายโอนความรู้ 3) การปรับเปลี่ยน และ 4) การยืดหยุ่น

เกณฑ์ที่ประเมินสื่อทั่วไปในด้านกว้าง ส่วนใหญ่เป็นองค์ประกอบการประเมินภายนอก 1) ลักษณะที่ใช้ในแบบเรียนควรเป็นภาษาที่ใช้จริงในชีวิตประจำวัน ควรใช้ภาษาที่ง่ายและควรมีการจำกัดรูปแบบและหน้าที่ของภาษาต่าง ๆ ให้น้อยลง ซึ่งในการสอนภาษาพูดควรใช้ภาษาพูดมาตรฐานและไม่ควรนำภาษาถิ่นหรือภาษาแสดงมาใช้ 2) มีสื่อการสอนอื่นประกอบแบบเรียน ควรมีเทปหรือแผ่นเสียงสำหรับฝึกออกเสียงและโครงสร้าง ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะช่วยครูผู้สอนที่ไม่ได้เป็นเจ้าของภาษาหรือไม่สามารถพูดภาษาอังกฤษได้ดีและการมีอุปกรณ์อื่น ๆ ช่วยเสริม เช่น ภาพสำหรับฝึก 3) แบบเรียนที่ตินอกจากมีสื่อเสริมแล้ว ควรมีคำแนะนำการใช้หนังสือแบบเรียนนั้นอย่างละเอียดสำหรับครูผู้สอนที่ไม่ใช่เจ้าของภาษาที่เรียกว่า Teacher's Edition หรือ Teacher's Guide และควรมีคู่มือครูสำหรับการสอนและการจัดกิจกรรมเพิ่มเติมในแต่ละบทด้วย 4) ความสามารถของผู้แต่ง พิจารณาจากผลงานเล่มอื่น ๆ ที่เขาแต่งมาก่อนว่าเป็นอย่างไร ผู้แต่งมีชื่อเสียงใหม่และเป็นที่ยอมรับทางด้านการสอนเพียงใด ซึ่งสิ่งที่จะต้องระวังเพราะจะทำให้เกิดผลเสียสองประการคือ ประการที่หนึ่ง ถ้าผู้แต่งมีชื่อเสียงผู้ประเมินมักมีแนวโน้มเป็นที่ยอมรับ โดยบางครั้งอาจจะยังไม่ได้อ่านอย่างละเอียดก็ตาม และประการที่สอง ถ้าผู้แต่งมีชื่อเสียงไม่ดีมาก่อน เช่น เคยแต่งหนังสือออกมาแล้วไม่มีคุณภาพ ผู้แต่งไม่มีความรู้ด้านนั้น ผู้ประเมินมักจะไม่อ่านหรือตรวจสอบหนังสือแบบเรียนนั้นโดยละเอียด 5)

แบบเรียนนั้นมีความกลมกลืนกับแบบเรียนในระดับชั้นก่อนและระดับชั้นหลัง ผู้ประเมินต้องพิจารณาถึงความต่อเนื่องกันว่าหนังสือเล่มนั้นต่อเนื่องกับหนังสือชั้นก่อนและหลังหรือไม่ 6) ความคงทนของแบบเรียน ได้แก่ การเย็บเล่ม ปกฉีกขาดง่ายหรือไม่ เนื้อของกระดาษที่พิมพ์ หนา-บาง สีของกระดาษขาว-น้ำตาล ขนาดของเล่มและทนทานต่อการใช้ 7) คุณภาพของการจัดทำรูปเล่มและการพิมพ์ ควรพิจารณาจาก พิมพ์ตัวใหญ่-เล็ก เหมาะกับวัยของผู้เรียน มีการเน้นตัวพิมพ์ หนา-บาง หรือไม่ การจัดลำดับของแบบเรียนและของแต่ละบทเรียนดีหรือไม่ มีพิมพ์ผิดบ้างหรือไม่ คุณภาพของการพิมพ์ 8) ความดึงดูดใจ มีภาพแสดง-ภาพสีหรือขาวดำ มีแผนผังประกอบและสอดคล้องกับเนื้อเรื่องหรือไม่ มีเครื่องหมายที่ช่วยในการออกเสียงหรือไม่ และมีปกที่ออกแบบเป็นสีสวยงามดึงดูดใจหรือไม่ 9) ราคาและคุณค่าของบทเรียน ไม่ควรยึดติดกับราคามากเกินไป ควรพิจารณาถึงคุณค่าของหนังสือเล่มนั้นว่าจะให้อะไรแก่นักเรียนได้มากน้อยเพียงใด (เสงี่ยม ไตรรัตน์, 2534)

2.4.6 การทดสอบประสิทธิภาพชุดการเรียนรู้

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2521) กล่าวว่า การทดสอบประสิทธิภาพของชุดการเรียนรู้ (Efficiency Testing) เป็นการตรวจสอบพัฒนาการเพื่อให้งานดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ หมายถึง การนำชุดการเรียนรู้ไปทดลองใช้ (Try out) เพื่อปรับปรุงแล้วจึงนำไปสอนจริง (Trail run) และนำผลที่ได้มาปรับปรุงแก้ไข เสร็จแล้วจึงผลิตออกมาเป็นจำนวนมากและมีประสิทธิภาพ ส่วนการทดลองใช้ หมายถึง การนำชุดการสอนที่ผลิตเป็นต้นแบบไปทดลองใช้ตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ในแต่ละระบบ เพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพของชุดการสอนให้เท่ากับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ การทดลองสอนจริง หมายถึง การนำชุดการสอนที่ทำการทดลองใช้ และปรับปรุงแล้วของทุกหน่วยในแต่ละวิชาไปสอนจริงในชั้นเรียน หรือในสถานการณ์เรียนที่แท้จริง ความจำเป็นที่ต้องการทดสอบประสิทธิภาพในระบบการผลิตทุกประเภทจะต้องมีการตรวจสอบเสียก่อน เพื่อเป็นการประกันว่าจะมีประสิทธิภาพจริงตามที่มุ่งหวังไว้ การทดสอบประสิทธิภาพของชุดการสอนมีความจำเป็นสำหรับผู้ผลิต ผู้ใช้ สามารถแยกอธิบายได้ดังต่อไปนี้ 1) สำหรับหน่วยงานผลิตชุดการสอน เป็นการประกันคุณภาพของชุดการสอนว่าอยู่ในขั้นที่พอเหมาะที่จะลงทุนผลิตออกมาเป็นจำนวนมากหรือไม่ หากไม่มีการทดสอบประสิทธิภาพเสียก่อนถ้าผลิตออกมาใช้ประโยชน์ไม่ได้ ก็จำเป็นต้องทำใหม่ เป็นการสิ้นเปลืองเวลา แรงงาน และเงินทุน 2) สำหรับผู้ใช้ชุดการสอน ก่อนนำชุดการสอนไปใช้ ครูผู้สอนควรมั่นใจว่าชุดการสอนนั้นมีประสิทธิภาพในการช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่แท้จริง ซึ่งการทดสอบประสิทธิภาพตามลำดับขั้น จะช่วยให้ชุดการเรียนรู้มีค่าทางการสอนจริงตามที่เกณฑ์กำหนดไว้ และ 3) สำหรับผู้ผลิตชุดการสอน การทดสอบประสิทธิภาพจะทำให้ผู้ผลิตมั่นใจได้ว่าเนื้อหาที่บรรจุลงในชุดการสอนเหมาะสม ง่ายต่อการเข้าใจ ช่วยให้ผู้ผลิตมีความชำนาญสูงขึ้นเป็นการประหยัดแรงงาน แรงสมอง เวลา และเงินทองในการเตรียมต้นแบบ (เลิศ อำนันทนะ และคนอื่น ๆ, 2537) ซึ่งการกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพกระทำได้โดยการประเมินพฤติกรรมของผู้เรียน 2 ประเภท คือ 1) พฤติกรรมต่อเนื่อง (Process) คือ การประเมินประสิทธิภาพของกระบวนการ เป็นการประเมินผลต่อเนื่อง ซึ่งประกอบด้วยพฤติกรรมย่อยหลาย ๆ พฤติกรรม เรียกว่า กระบวนการของผู้เรียนที่สังเกตจากการปฏิบัติกิจกรรมตามที่ผู้สอนกำหนดไว้ และ 2) พฤติกรรมขั้นสุดท้าย (Product) คือ การประเมินประสิทธิภาพของผลลัพธ์ เป็นการประเมินพฤติกรรมขั้นสุดท้าย โดยพิจารณาจากการสอบหลังเรียนและการจากการสอบปลายภาค

ปลายปี ซึ่งการกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพของชุดการเรียนรู้ ผู้สอนคาดหวังว่าผู้เรียนจะเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเป็นพึงพอใจ โดยกำหนดค่าประสิทธิภาพเป็นร้อยละของผลเฉลี่ยของคะแนนผู้เรียนทั้งหมด ซึ่ง E1 คือ ร้อยละของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยเฉลี่ยระหว่างเรียนของชุดการเรียนรู้แต่ละชุด และ E2 คือ ร้อยละของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยเฉลี่ยหลังเรียนของชุดการเรียนรู้แต่ละชุด (ระพีพันธ์ โปธิศรี, 2549)

การทดลองหาประสิทธิภาพของสื่อประกอบด้วย 3 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้ 1) ทดลองกับผู้เรียนแบบ 1:1 โดยทดลองใช้กับผู้เรียน 1 คน ที่มีระดับความสามารถอ่อน ปานกลางหรือเก่ง คำนวณหาประสิทธิภาพของสื่อแล้วปรับปรุงให้ดีขึ้น 2) ทดลองกับผู้เรียนเป็นกลุ่มแบบ 1:10 ตั้งแต่ 6-10 คน ทั้งผู้เรียนที่เก่งและอ่อน คำนวณหาประสิทธิภาพของสื่อแล้วปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น 3) ทดลองภาคสนามแบบ 1:100 เป็นการทดลองกับผู้เรียนทั้งชั้น 80 คน คำนวณหาประสิทธิภาพแล้วปรับปรุงแก้ไขผลลัพธ์ที่ได้ควรจะได้ใกล้เคียงกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ต่ำกว่าเกณฑ์ได้ไม่เกิน 2.5% ของชุดการเรียนรู้ เมื่อสร้างแล้วจำเป็นอย่างยี่งที่ต้องนำไปหาประสิทธิภาพ (ฉลองชัย สุรวัฒนบุรณ, 2528)

สอดคล้องกับ ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2556) กล่าวว่า เมื่อผลิตสื่อหรือชุดการสอนขึ้นเป็นต้นแบบแล้ว ต้องนำสื่อหรือชุดการสอนไปหาประสิทธิภาพตามขั้นตอนต่อไปนี้ 1) การทดสอบประสิทธิภาพแบบเดี่ยว (1:1) เป็นการทดสอบประสิทธิภาพสื่อหรือชุดการสอนกับผู้เรียน 1-3 คน โดยใช้เด็กอ่อน ปานกลาง และเด็กเก่ง ระหว่างทดสอบประสิทธิภาพให้จับเวลาในการประกอบกิจกรรม สังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนว่า หงุดหงิด ทำหน้าฉงน หรือทำท่าทางไม่เข้าใจหรือไม่ ประเมินการเรียนจากกระบวนการ คือกิจกรรมหรือภารกิจและงานที่มอบให้ทำและทดสอบหลังเรียน นำคะแนนมาคำนวณหาประสิทธิภาพ หากไม่ถึงเกณฑ์ต้องปรับปรุงเนื้อหาสาระ กิจกรรมระหว่างเรียน และแบบทดสอบหลังเรียนให้ดีขึ้น โดยปกติคะแนนที่ได้จากการทดสอบประสิทธิภาพแบบนี้จะได้คะแนนต่ำกว่าเกณฑ์มาก แต่ไม่ต้องวิตกเมื่อปรับปรุงแล้วจะสูงขึ้นมาก ก่อนนำไปทดสอบประสิทธิภาพแบบกลุ่ม ทั้งนี้ E1/E2 ที่ได้จะมีค่าประมาณ 60/60

2) การทดสอบประสิทธิภาพแบบกลุ่ม (1:10) เป็นการทดสอบประสิทธิภาพที่ผู้สอน 1 คน ทดสอบประสิทธิภาพสื่อหรือชุดการสอนกับผู้เรียน 6-10 คน (คณะผู้เรียนที่เก่ง ปานกลางกับอ่อน) ระหว่างทดสอบประสิทธิภาพให้จับเวลาในการประกอบกิจกรรม สังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนว่า หงุดหงิด ทำหน้าฉงน หรือทำท่าทางไม่เข้าใจหรือไม่ หลังจากทดสอบประสิทธิภาพให้ประเมินการเรียนจากกระบวนการ คือกิจกรรมหรือภารกิจและงานที่มอบให้ทำและประเมินผลลัพธ์ คือการทดสอบหลังเรียนและงานสุดท้ายที่มอบให้นักเรียนทำส่งก่อนสอบประจำหน่วยให้นำคะแนนมาคำนวณหาประสิทธิภาพ หากไม่ถึงเกณฑ์ต้องปรับปรุงเนื้อหาสาระ กิจกรรมระหว่างเรียนและแบบทดสอบหลังเรียนให้ดีขึ้น คำนวณหาประสิทธิภาพแล้วปรับปรุง ในคราวนี้คะแนนของผู้เรียนจะเพิ่มขึ้นอีกเกือบเท่าเกณฑ์โดยเฉลี่ย จะห่างจากเกณฑ์ประมาณ 10% นั่นคือ E1/E2 ที่ได้จะมีค่าประมาณ 70/70

3) การทดสอบประสิทธิภาพภาคสนาม (1:100) เป็นการทดสอบประสิทธิภาพที่ผู้สอน 1 คน ทดสอบประสิทธิภาพสื่อหรือชุดการสอนกับผู้เรียนทั้งชั้น ระหว่างทดสอบประสิทธิภาพให้จับเวลาในการประกอบกิจกรรม สังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนว่า หงุดหงิด ทำหน้าฉงน หรือทำท่าทางไม่เข้าใจหรือไม่ หลังจากทดสอบประสิทธิภาพภาคสนามแล้วให้ประเมินผลการเรียนจากกระบวนการ คือ

กิจกรรมหรือภารกิจและงานที่มอบทำให้และทดสอบหลังเรียน นำคะแนนมาคำนวณหาประสิทธิภาพ หากไม่ถึงเกณฑ์ต้องปรับปรุงเนื้อหาสาระ กิจกรรมระหว่างเรียนและแบบทดสอบหลังเรียนให้ดีขึ้น แล้วนำไปทดสอบประสิทธิภาพภาคสนามซ้ำกับนักเรียนต่างกลุ่ม อาจทดสอบประสิทธิภาพ 2-3 ครั้ง จนได้ค่าประสิทธิภาพถึงเกณฑ์ขั้นต่ำ ปกติไม่น่าจะทดสอบประสิทธิภาพเกินสามครั้ง ด้วยเหตุนี้ ชั้นทดสอบประสิทธิภาพภาคสนามจึงแทนด้วย 1:100

ผลลัพธ์ที่ได้จากการทดสอบประสิทธิภาพภาคสนามควรใกล้เคียงกัน เกณฑ์ที่ตั้งไว้ หากต่ำกว่าเกณฑ์ไม่เกิน 2.5% ก็ให้ยอมรับว่า สื่อหรือชุดการสอนมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ หากค่าที่ได้ต่ำกว่าเกณฑ์มากกว่า -2.5 ให้ปรับปรุงและทดสอบประสิทธิภาพภาคสนามซ้ำจนกว่าจะถึงเกณฑ์ จะหยุดปรับปรุงแล้วสรุปว่าชุดการสอนไม่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้หรือจะลดเกณฑ์ลงเพราะ “ถอดใจ” หรือยอมแพ้ไม่ได้ หากสูงกว่าเกณฑ์ไม่เกิน +2.5 ก็ยอมรับว่า สื่อหรือชุดการสอนมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ และหากค่าที่ได้สูงกว่าเกณฑ์เกิน +2.5 ให้ปรับเกณฑ์ขึ้นไปอีกชั้น เช่น ตั้งไว้ 80/80 ก็ให้ปรับขึ้นเป็น 85/85 หรือ 90/90 ตามค่าประสิทธิภาพที่ทดสอบประสิทธิภาพได้ ตัวอย่าง เมื่อทดสอบหาประสิทธิภาพแล้วได้ 83.5/85.4 ก็แสดงว่าสื่อหรือชุดการสอนนั้นมีประสิทธิภาพ 83.5/85.4 ใกล้เคียงกับเกณฑ์ 85/85 ที่ตั้งไว้ แต่ถ้าตั้งเกณฑ์ไว้ 75/75 เมื่อผลการทดสอบประสิทธิภาพเป็น 83.5/85.4 ก็อาจเลื่อนเกณฑ์ขึ้นมาเป็น 85/85 ได้

สรุปได้ว่า การทดสอบประสิทธิภาพของชุดการเรียนรู้ คือ การหาประสิทธิภาพของ กระบวนการและผลลัพธ์ มีการแทนค่าโดย E1 คือ ร้อยละของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยเฉลี่ย ระหว่างเรียนของชุดการเรียนรู้แต่ละชุด และ E2 คือ ร้อยละของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยเฉลี่ย หลังเรียนของชุดการเรียนรู้แต่ละชุด ผู้ผลิตชุดการเรียนรู้ควรตั้งเกณฑ์ให้เหมาะสม เช่น 75/75 80/80 หรือ 85/85 และผู้ผลิตไม่ควรตั้งเกณฑ์ไว้ต่ำจนเกินไป เพราะอาจทำให้ประสิทธิภาพของชุดการเรียนรู้ที่ได้ไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอได้ ถ้าหากค่าประสิทธิภาพที่ได้ต่ำควรปรับปรุงแก้ไข เพราะในการหาค่าประสิทธิภาพในครั้งต่อ ๆ ไป ซึ่งปกติแล้วจะได้ค่าประสิทธิภาพที่สูงขึ้น ในทางกลับกัน แม้ว่าการหาค่าประสิทธิภาพที่ได้สูงมาก ๆ แต่ก็ไม่ได้หมายความว่าชุดการสอนนั้นจะมีประสิทธิภาพที่ดี และไม่ควรมีค่ารับค่านั้นในทันที เพราะค่าประสิทธิภาพที่สูงอาจเกิดจากเนื้อหาที่สอนง่าย ข้อสอบที่จัดสอบง่ายเกินไปเกิดจากการสร้างตัวเลือกและตัวลวงที่ง่ายเกินไป คาดเดาได้ง่าย เป็นต้น จึงควรตรวจสอบทุกกระบวนการในการผลิตชุดการเรียนรู้ที่เหมาะสมและถูกต้องอย่างชัดเจน

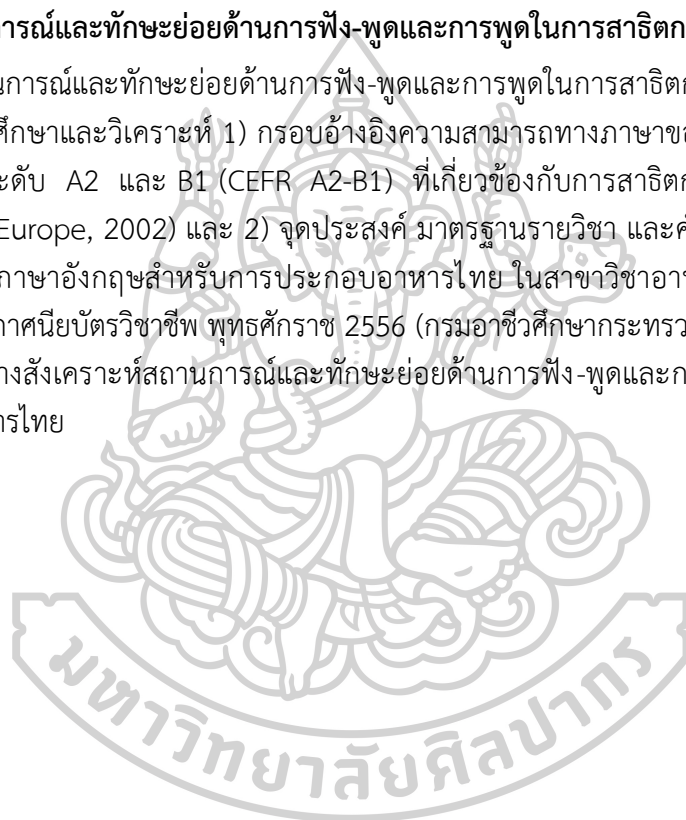
2.5 การวิเคราะห์ สังเคราะห์สาระเพื่อกำหนดสถานการณ์ หน้าที่ภาษา คำศัพท์สำนวน หัวเรื่อง ด้านอาหาร และบุคลิกภาพ กริยาท่าทางที่เกี่ยวกับการฟัง-พูด และการพูดนำเสนอของนักศึกษาที่มีความสามารถระดับกลาง

สาระภาษาอังกฤษที่ใช้ในการพัฒนาสื่อภาษาอังกฤษสำหรับการเตรียมอาหารเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสาธิตการประกอบอาหารไทย ได้มาจากการศึกษาวิเคราะห์ 1) กรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสภายุโรป ด้านทักษะการพูด ระดับ A2 และ B1 (CEFR A2-B1) (Council of Europe, 2002) 2) จุดประสงค์ มาตรฐานรายวิชา และคำอธิบาย

รายวิชาในวิชา 2000-1224 ภาษาอังกฤษสำหรับการประกอบอาหารไทย ในสาขาวิชาอาหารและโภชนาการของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2556 (กรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, 2556) 3) ข้อมูลที่เกี่ยวกับอาหารไทยจากหนังสือและเว็บไซต์ต่าง ๆ 4) หน้าที่ภาษา คำศัพท์ และสำนวนภาษาที่เกี่ยวข้องกับการพุดนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษจากเว็บไซต์ต่าง ๆ และ 5) หน้าที่ภาษา คำศัพท์ และสำนวนภาษาที่เกี่ยวข้องกับการสาธิตการประกอบอาหารไทยจากวิดีโอสาธิตการประกอบอาหารไทยที่เผยแพร่บนเว็บไซต์ เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาใช้ในการออกแบบเครื่องมือในบทที่ 3 ต่อไป

2.5.1 สถานการณ์และทักษะย่อยด้านการฟัง-พูดและการพูดในการสาธิตการประกอบอาหารไทย

สถานการณ์และทักษะย่อยด้านการฟัง-พูดและการพูดในการสาธิตการประกอบอาหารไทย ได้มาจากการศึกษาและวิเคราะห์ 1) กรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสภายุโรป ด้านทักษะการฟัง-พูด ระดับ A2 และ B1 (CEFR A2-B1) ที่เกี่ยวข้องกับการสาธิตการประกอบอาหารไทย (Council of Europe, 2002) และ 2) จุดประสงค์ มาตรฐานรายวิชา และคำอธิบายรายวิชาในวิชา 2000-1224 ภาษาอังกฤษสำหรับการประกอบอาหารไทย ในสาขาวิชาอาหารและโภชนาการของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2556 (กรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, 2556) ดังสรุปไว้ในตารางสังเคราะห์สถานการณ์และทักษะย่อยด้านการฟัง-พูดและการพูดเพื่อการสาธิตการประกอบอาหารไทย

ตารางที่ 1 ตารางสังเคราะห์สถานการณ์และทักษะย่อยด้านการฟัง-พูดและการพูดในการสาธิตการประกอบอาหารไทย

แหล่งข้อมูล	CEFR A2-B1 (Council of Europe, 2002)	หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2556 (กรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, 2556 :81)	สรุป
<p>ทักษะการฟัง-พูด ที่เกี่ยวข้องกับการสาธิตการ ประกอบอาหารไทย</p>	<p>การฟัง</p> <ul style="list-style-type: none"> - จับใจความสำคัญของสาระที่นำเสนอในวิดีโอ (A2) - เข้าใจเนื้อเรื่องสั้น ๆ ง่าย ๆ เมื่อผู้พูดพูดอย่างช้า ๆ และชัดเจน (A2+) - จับใจความสำคัญของสาระที่นำเสนอในวิดีโอได้ทั้งในกรณีที่นำเสนอพูดอย่างช้า ๆ และชัดเจน เป็นเรื่องราวที่คุ้นเคย และมีภาพประกอบข่าวเพื่อช่วยในการเข้าใจ (A2+) - เข้าใจประเด็นหลักของสาระที่นำเสนอในวิดีโอ เป็นหัวเรื่องที่คุ้นเคย เมื่อมีการนำเสนออย่างช้า ๆ และชัดเจน (B1) - เข้าใจคำบรรยายหรือพูดคุยในสาขาของตนเองในเรื่องที่คุ้นเคยและมีกรนำเสนอโครงสร้างอย่างชัดเจน (B1+) - เข้าใจสาระที่นำเสนอในวิดีโอของเรื่องที่สนใจเมื่อผู้พูดอย่างชัดเจน (B1+) 	<p>การฟัง</p> <ul style="list-style-type: none"> - ฟัง-ดูเรื่องราว การสนทนา การสาธิต ขั้นตอนการประกอบอาหารไทย จากสื่อสตรีททัศน์ 	<p>การฟัง</p> <p>สถานการณ์</p> <ul style="list-style-type: none"> - ฟัง-ดูเรื่องราวการสาธิตขั้นตอนการประกอบอาหารไทยจากสื่อวิดีโอหรือการสาธิตสด แล้วจับใจความสำคัญและรายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับการสาธิตได้ โดยที่ผู้นำเสนอพูดอย่างมีโครงสร้าง นำเสนออย่างช้า ๆ และชัดเจน <p>ทักษะย่อย</p> <ul style="list-style-type: none"> - ฟังเพื่อจับใจความสำคัญของการสาธิตการประกอบอาหารไทย - ฟังเพื่อให้ได้รายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับการสาธิตการประกอบอาหารไทย

ตารางที่ 1 ตารางสังเคราะห์สถานการณ์และทักษะย่อยด้านการฟัง-พูดและการประกอบอาหารไทย (ต่อ)

แหล่งข้อมูล	CEFR A2-B1 (Council of Europe, 2002)	หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2556 (กรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, 2556 :81)	สรุป
	<p>การพูด</p> <ul style="list-style-type: none"> - ถ้ามีเวลาเตรียมตัว สามารถให้ข้อมูลที่พื้นฐานเกี่ยวกับสิ่งที่ตนรู้ดี เช่น ประเทศ ทีมกีฬา วงดนตรี ฯลฯ (A2) - สามารถนำเสนอได้อย่างย่อ ๆ เกี่ยวกับประเทศ ทีมกีฬา วงดนตรี ฯลฯ (A2+) - สามารถนำเสนอเรื่องราวสั้น ๆ ที่เตรียมมาล่วงหน้าในหัวข้อที่คุ้นเคย เช่น My country และตอบคำถามได้อย่างชัดเจน (B1) - สามารถนำเสนอผลงานที่เตรียมตัวล่วงหน้าและตอบคำถามได้ (B1+) 	<p>การพูด</p> <ul style="list-style-type: none"> - สนทนาโต้ตอบให้ข้อมูลเกี่ยวกับอาหารไทย - สาคิต บรรยายเกี่ยวกับการประกอบอาหารไทย 	<p>การพูด</p> <p>สถานการณ์</p> <ul style="list-style-type: none"> - พูดให้ข้อมูลและสาคิตการประกอบอาหารไทยโดยการบันทึกวิดีโอหรือสาคิตสด โดยที่ผู้สาคิตมีความรู้ในรายการอาหารที่สาคิตเป็นอย่างดี - มีการศึกษาและเตรียมตัวล่วงหน้า และสามารถตอบคำถามผู้ชมหรือผู้ฟังได้ <p>ทักษะย่อย</p> <ul style="list-style-type: none"> - สนทนาโต้ตอบให้ข้อมูลเกี่ยวกับอาหารไทย - สาคิต บรรยายเกี่ยวกับการประกอบอาหารไทย

2.5.2 หน้าที่ทางภาษาด้านการฟัง-พูดและการพูดในการสาธิตการประกอบอาหารไทย

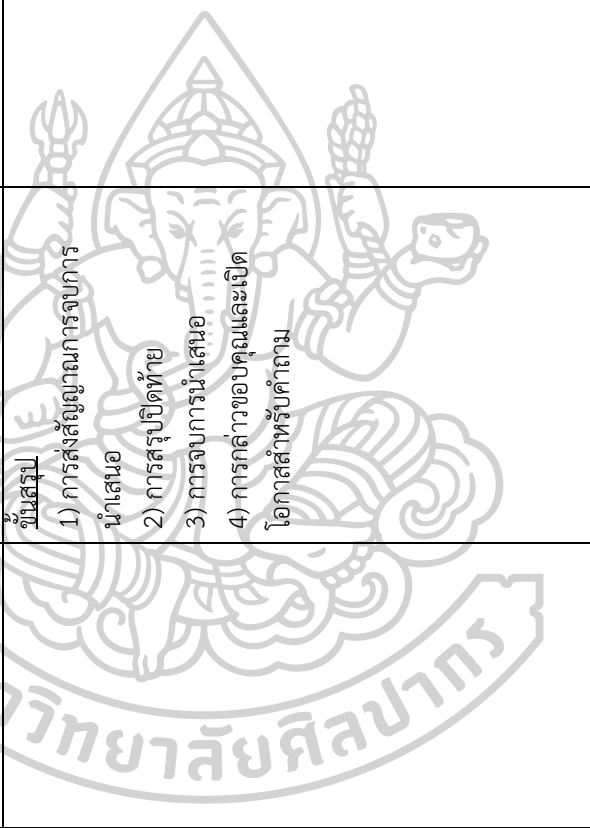
หน้าที่ทางภาษาด้านการฟัง-พูดและการพูดเพื่อการสาธิตการประกอบอาหารไทยได้มาจากการศึกษาและวิเคราะห์ 1) กรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสภายุโรป ด้านทักษะการฟัง-พูด ระดับ A2 และ B1 (CEFR A2-B1) (Council of Europe, 2002) 2) จุดประสงค์ มาตรฐานรายวิชา และคำอธิบายรายวิชาในวิชา 2000-1224 ภาษาอังกฤษสำหรับการประกอบอาหารไทย ในสาขาวิชาอาหารและโภชนาการของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2556 (กรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, 2556: 81) 3) หน้าที่ภาษาที่เกี่ยวกับการพูดนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษจากเว็บไซต์ต่าง ๆ (Center for English Language Communication, 2015; Geand, 2015; Storz Carl. et. al, 2002) และ 4) หน้าที่ภาษาที่เกี่ยวกับการสาธิตการประกอบอาหารไทยจากวิดีโอสาธิตการประกอบอาหารไทยที่เผยแพร่บนเว็บไซต์ (Geefay, 2015; Hot Thai Kitchen, 2015; Thai Cooking, 2015) ดังสรุปไว้ในตารางสังเคราะห์หน้าที่ทางภาษาด้านการฟัง-พูด และการพูดเพื่อการสาธิตการประกอบอาหารไทย

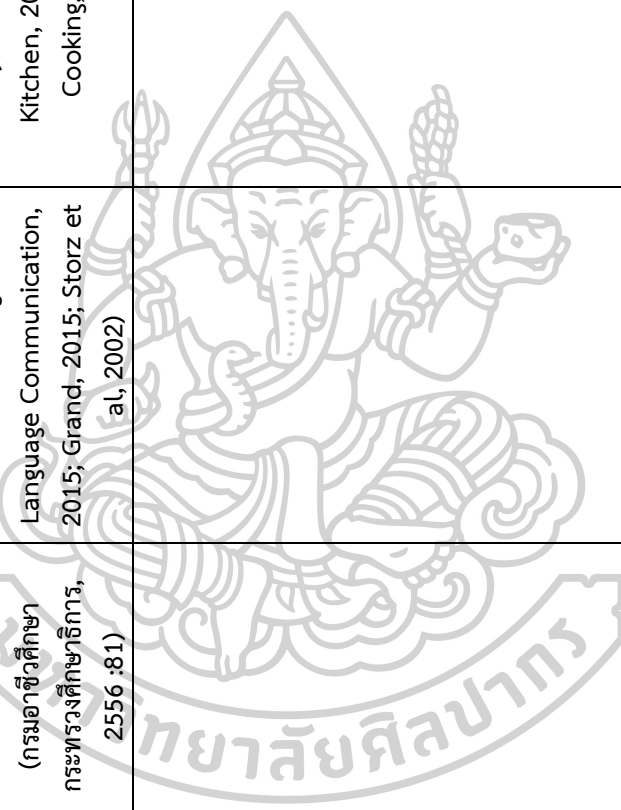
ตารางที่ 2 ตารางสังเคราะห์หน้าที่ทางภาษาสำหรับการฟังและการพูดในการสื่อสารการประกอบอาหารไทย

CEFR A2-B1 (Council of Europe, 2002)	หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2556 (กรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, 2556: 81)	หลักการพูดนำเสนอเป็น ภาษาอังกฤษจากเว็บไซต์ (Center for English Language Communication, 2015; Grand, 2015; Storz et al., 2002)	การสื่อสารการประกอบอาหาร ไทยจากเว็บไซต์ (Geefay, 2015; Hot Thai Kitchen, 2015; Thai Cooking, 2015)	สรุป
<p>การฟัง</p> <ul style="list-style-type: none"> - จับใจความสำคัญของสาระที่นำเสนอในวิดีโอได้ (A2) - เข้าใจเนื้อเรื่องสั้น ๆ ง่าย ๆ <p>เมื่อผู้พูดพูดอย่างช้า ๆ และชัดเจน (A2+)</p> <ul style="list-style-type: none"> - จับใจความสำคัญของสาระที่นำเสนอในวิดีโอได้ทันในกรณีที่ผู้นำเสนอพูดอย่างช้า ๆ และชัดเจน - เป็นเรื่องราวที่คุ้นเคย และมีภาพประกอบข่าวเพื่อช่วยในการเข้าใจ (A2+) 	<p>การฟัง</p> <ul style="list-style-type: none"> - ฟัง-ดูเรื่องราว การสนทนา การสาธิต ขั้นตอนการประกอบอาหารไทยจากสื่อโซเชียลมีเดีย <p>การพูด</p> <ul style="list-style-type: none"> - สนทนาโต้ตอบให้ข้อมูลเกี่ยวกับอาหารไทย - สาธิต บรรยายเกี่ยวกับกระบวนการประกอบอาหารไทย 	<p>ชั้นกลางนำ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ทักทายผู้ชมผู้ฟังและแนะนำตนเอง 2) บอกจุดประสงค์ของการนำเสนอ 3) บอกโครงสร้างของการนำเสนอ <p>ชั้นนำเสนอเนื้อหา</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) การเชื่อมโยงความคิดตอนหรือเนื้อหา 2) การกล่าวอ้างประเด็นสำคัญ 3) การยกตัวอย่างประกอบ 4) การแสดงความคิดเห็น 5) การเสนอข้อมูลพร้อมใช้สื่อหรืออุปกรณ์ประกอบ 	<ol style="list-style-type: none"> 1) ทักทายผู้ฟังและแนะนำตัวเอง 2) แสดงจุดประสงค์ในการสาธิต 3) แนะนำหรืออธิบายวัสดุอุปกรณ์และวัตถุดิบ 4) อธิบายขั้นตอนแรก และการสาธิตตามขั้นตอน 5) แสดงความคิดเห็น 6) แนะนำขั้นตอนสำคัญ 7) ใช้คำบอกการเปลี่ยนตอน 8) อธิบายขั้นตอนถัดไปและการสาธิตตามขั้นตอน 9) ใช้คำบอกการเปลี่ยนตอนและอธิบายขั้นตอนสุดท้าย 10) ส่งสัญญาณการจบการสาธิต 11) ตักเสิร์ฟและตกแต่ง 12) แนะนำขั้นตอนสำคัญอีกครั้ง 13) ให้คำแนะนำ เคล็ดลับเพื่อการปรับใช้ 	<p>การฟัง</p> <ul style="list-style-type: none"> - ฟังเพื่อจับใจความสำคัญของสารที่นำเสนอในวิดีโอได้ - ฟังเพื่อให้ได้รายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสารการประกอบอาหารไทย <p>การพูดเพื่อการสาธิต</p> <p>ชั้นกลางนำ มี 3 หน้าที่ คือ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ทักทายผู้ชมผู้ฟังและแนะนำตนเอง 2) บอกจุดประสงค์ของการสาธิต 3) บอกโครงสร้างของการสาธิตล่วงหน้า

ตารางที่ 2 ตารางสังเคราะห์หน้าที่ทางภาษาด้านการฟัง-พูดและการพูดและการประกอบอาหารไทย (ต่อ)

CEFR A2-B1 (Council of Europe, 2002)	หลักสูตรประกาศนียบัตร วิชาชีพ พุทธศักราช 2556 (กรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, 2556 :81)	หลักการพูดนำเสนอเป็น ภาษาอังกฤษจากเว็บไซต์ (Center for English Language Communication, 2015; Grand, 2015; Storz et al, 2002)	การสาธิตการประกอบอาหาร ไทยจากเว็บไซต์ (Geefay, 2015; Hot Thai Kitchen, 2015; Thai Cooking, 2015)	สรุป
<p>- เข้าใจประเด็นหลักของสารที่นำเสนอในวิดีโอ เป็นหัวเรื่องที่คุ้นเคยเมื่อมีการนำเสนออย่างช้า ๆ และชัดเจน (B1)</p> <p>- เข้าใจคำบรรยายหรือพูดคุยในสาขาของตนเองในเรื่องที่คุ้นเคยและมีกรนำเสนอโครงสร้างอย่างชัดเจน (B1+)</p> <p>- เข้าใจสารที่นำเสนอในวิดีโอของเรื่องที่น่าสนใจเมื่อผู้พูดพูดอย่างชัดเจน (B1+)</p>	<p>ขั้นสรุป</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) การส่งสัญญาณการจบการนำเสนอ 2) การสรุปปิดท้าย 3) การจบการนำเสนอ 4) การกล่าวขอบคุณและเปิดโอกาสสำหรับคำถาม 	<p>ขั้นสรุป</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) การนำเสนอเนื้อหา มี 6 หน้า ที่คือ 1) แนะนำหรืออธิบายวัสดุอุปกรณ์และวัตถุดิบ 2) ใช้คำบอกลำดับขั้นตอนแรก อธิบายขั้นตอนแรก และลำดับตามขั้นตอน 3) แสดงความคิดเห็น 4) เน้นย้ำขั้นตอนสำคัญ 5) ใช้คำบอกลำดับขั้นตอนถัดไป อธิบายขั้นตอนถัดไป และลำดับตามขั้นตอน 6) การใช้คำบอกลำดับขั้นตอนสุดท้าย อธิบายขั้นตอนสุดท้าย และลำดับตามขั้นตอน 		<p>สรุป</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) การนำเสนอเนื้อหา มี 6 หน้า ที่คือ 1) แนะนำหรืออธิบายวัสดุอุปกรณ์และวัตถุดิบ 2) ใช้คำบอกลำดับขั้นตอนแรก อธิบายขั้นตอนแรก และลำดับตามขั้นตอน 3) แสดงความคิดเห็น 4) เน้นย้ำขั้นตอนสำคัญ 5) ใช้คำบอกลำดับขั้นตอนถัดไป อธิบายขั้นตอนถัดไป และลำดับตามขั้นตอน 6) การใช้คำบอกลำดับขั้นตอนสุดท้าย อธิบายขั้นตอนสุดท้าย และลำดับตามขั้นตอน

ตารางที่ 2 ตารางสังเคราะห์หน้าที่ทางภาษาด้านการฟัง พูดและการพูดและการศึกษาในการศึกษาการประกอบอาหารไทย (ต่อ)

<p>CEFR A2-B1 (Council of Europe, 2002)</p>	<p>หลักสูตรประกาศนียบัตร วิชาชีพ พุทธศักราช 2556 (กรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, 2556 :81)</p>	<p>หลักการพูดนำเสนอเป็น ภาษาอังกฤษจากเว็บไซต์ (Center for English Language Communication, 2015; Grand, 2015; Storz et al, 2002)</p>	<p>การสาธิตการประกอบอาหาร ไทยจากเว็บไซต์ (Geefay, 2015; Hot Thai Kitchen, 2015; Thai Cooking, 2015)</p>	<p>สรุป</p>
<p>การพูด - ถ้ามีเวลาเตรียมตัว สามารถให้ข้อมูล พื้นฐานเกี่ยวกับสิ่งที่ตนรู้ดี เช่น ประเทศ ที่มีกีฬา วงดนตรี ฯลฯ (A2) - สามารถนำเสนอได้อย่างย่อ ๆ เกี่ยวกับประเทศ ทีมกีฬา วงดนตรี ฯลฯ (A2+) - สามารถนำเสนอเรื่องราว สั้น ๆ ที่เตรียมมาล่วงหน้า ในหัวข้อที่ คุ้นเคย เช่น My country และตอบ คำถามได้อย่างชัดเจน (B1) - สามารถนำเสนอผลงานที่เตรียม ล่วงหน้าและตอบคำถามได้ (B1+)</p>				<p>ขั้นสรุป มี 5 หน้าที่ คือ 1) ส่งสัญญาณการจบการสาธิต 2) ตักเสิร์ฟและตกแต่ง 3) เน้นย้ำขั้นตอนสำคัญอีกครั้ง 4) ให้คำแนะนำ เคล็ดลับเพื่อการ ปรับใช้ 5) กล่าวขอบคุณและเปิดโอกาส สำหรับคำถาม</p>

2.5.3 คำศัพท์ สำนวนที่เกี่ยวข้องกับการสาธิตการประกอบอาหารไทย

ผู้วิจัยได้ศึกษาวิเคราะห์คำศัพท์และสำนวนภาษาที่เกี่ยวข้องกับการสาธิตการประกอบอาหารไทยจาก 3 แหล่งด้วยกัน คือ 1) หนังสือและเว็บไซต์ที่นำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับอาหารไทย (Asia Books, 2000; Dek-D, 2558; Jeremy & Sara Walenn, 2014; Speak Language, 2558; Wood Word English, 2015) 2) เว็บไซต์ต่าง ๆ ที่นำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับการพูดนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษ (Center for English Language Communication, 2015; Grand, 2015; และ Storz et al, 2002) และ 3) เว็บไซต์ที่เผยแพร่วิดีโอการสาธิตการประกอบอาหารไทยเป็นภาษาอังกฤษ (Geefay, 2015; Hot Thai Kitchen, 2015 และ Thai Cooking, 2015) ดังสรุปไว้ในตารางสังเคราะห์ คำศัพท์ สำนวนที่เกี่ยวข้องกับการสาธิตการประกอบอาหารไทย

ตารางที่ 3 ตารางสังเคราะห์ คำศัพท์ สำนวนที่เกี่ยวข้องกับการสถิติการประกอบอาหารไทย

<p>หนังสือและเว็บไซต์ (Asia Books, 2000; Jeremy and Sara Walenn, 2014; Dek-D, 2558; Speak Language, 2558; Wood Word English, 2015)</p>	<p>เว็บไซต์การนำเสนอข้อมูลเป็นภาษาอังกฤษ (Center for English Language Communication, 2015; Grand, 2015; Storz et al, 2002)</p>	<p>เว็บไซต์นำเสนอวิถีโศการสถิติการประกอบอาหารไทย (Geefay, 2015; Hot Thai Kitchen, 2015; Thai Cooking, 2015)</p>	<p>สรุปคำศัพท์และสำนวนที่เกี่ยวข้องกับการสถิติการประกอบอาหารไทย</p>
<p>คำศัพท์เกี่ยวกับ 1) อุปกรณ์เครื่องครัวเครื่องใช้ 2) คำสั่งหรือคำกริยาที่ใช้ในการประกอบอาหาร 3) คำบรรยายสภาพอาหาร 4) คำบรรยายเนื้อ 5) มืออาหาร 6) ชุดอาหาร 7) รสชาติ 8) ส่วนผสมและเครื่องปรุงอาหารไทย 9) สมุนไพรและเครื่องเทศ 10) ผัก 11) ผลไม้ 12) ชื่อรายการอาหารไทย</p>	<p>ขึ้นกล่าวนำ มีคำศัพท์ที่ใช้ใน 1) การทำทนายผู้ฟัง แนะนำตนเอง 2) การบอกจุดประสงค์การนำเสนอ 3) การบอกโครงสร้างการนำเสนอ 4) การนำเสนอเนื้อหา มีคำศัพท์ที่ใช้ใน 1) การเชื่อมโยงความคิด ตอน หรือเนื้อหา 2) การกล่าวถึงประเด็นสำคัญ 3) การยกตัวอย่างประกอบ 4) การแสดงความคิดเห็น 5) การเสนอข้อมูลพร้อมใช้สื่อหรืออุปกรณ์ประกอบ 6) การสรุป มีคำศัพท์ที่ใช้ใน 1) การส่งสัญญาณการจบการนำเสนอ 2) การสรุปปิดท้าย 3) การกล่าวจบการนำเสนอ 4) การเปิดโอกาสสำหรับคำถาม</p>	<p>คำศัพท์ที่ใช้ใน 1) การทำทนายผู้ฟังและแนะนำตัวเอง 2) การแจ้งวัตถุประสงค์ในการสถิติ 3) การแนะนำหรืออธิบายวัตถุประสงค์และวัตถุประสงค์ 4) การอธิบายขั้นตอนแรก และการสถิติตามขั้นตอน 5) การแสดงความคิดเห็น 6) การเน้นย้ำขั้นตอนสำคัญ 7) การใช้คำบอกการเปลี่ยนแปลงตอน 8) การอธิบายขั้นตอนถัดไปและการสถิติตามขั้นตอน 9) การใช้คำบอกการเปลี่ยนแปลงตอนและอธิบายขั้นตอนสุดท้าย 10) ส่งสัญญาณการจบการสถิติ 11) การตักสิริ์ฟและตกแต่ง 12) เน้นย้ำขั้นตอนสำคัญอีกครั้ง 13) ให้คำแนะนำ เคล็ดลับเพื่อการปรับใช้</p>	<p>คำศัพท์เกี่ยวกับ 1) อุปกรณ์เครื่องครัวเครื่องใช้ 2) คำสั่งหรือคำกริยาที่ใช้ในการประกอบอาหาร 3) คำบรรยายสภาพอาหาร 4) คำบรรยายเนื้อ 5) มืออาหาร 6) ชุดอาหาร 7) รสชาติ 8) ส่วนผสมและเครื่องปรุงอาหารไทย 9) สมุนไพรและเครื่องเทศ 10) ผัก 11) ผลไม้ 12) ชื่อรายการอาหารไทย 13) สำนวนภาษาที่ใช้ใน 1) การทำทนายผู้ฟังและแนะนำตนเอง 2) การบอกจุดประสงค์ของการสถิติ 3) การบอกโครงสร้างของการสถิติล่วงหน้า 4) การแนะนำหรืออธิบายวัตถุประสงค์และวัตถุประสงค์ วัตถุประสงค์</p>

ตารางที่ 3 ตารางสังเคราะห์ คำศัพท์ จำนวนที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสารการประกอบอาหารไทย (ต่อ)

<p>หนังสือและเว็บไซต์ (Asia Books, 2000; Jeremy and Sara Walenn, 2014; Dek-D, 2558; Speak Language, 2558; and Wood Word English, 2015)</p>	<p>เว็บไซต์การนำเสนอข้อมูลเป็น ภาษาอังกฤษ (Center for English Language Communication, 2015; Grand, 2015; Storz et al, 2002)</p>	<p>เว็บไซต์นำเสนอวิถีอาหารการ ประกอบอาหารไทย (Geefay, 2015; Hot Thai Kitchen, 2015; Thai Cooking, 2015)</p>	<p>สรุปคำศัพท์และสำนวนที่เกี่ยวข้องกับการ สื่อสารการประกอบอาหารไทย</p>
			
<p>5) การใช้คำบอกลำดับขั้นตอนแรก อธิบาย ขั้นตอนแรก และลำดับตามขั้นตอน 6) การแสดงความคิดเห็น 7) การเน้นย้ำขั้นตอนสำคัญ 8) การใช้คำบอกลำดับขั้นตอนถัดไป อธิบายขั้นตอนถัดไป และลำดับตามขั้นตอน 9) การใช้คำบอกลำดับขั้นตอนสุดท้าย อธิบายขั้นตอนสุดท้าย และลำดับตาม ขั้นตอน 10) การส่งสัญญาณการสื่อสาร 11) การตั้งสีร์ฟและตกแต่ง 12) เน้นย้ำขั้นตอนสำคัญอีกครั้ง 13) ให้คำแนะนำ เคล็ดลับเพื่อการปรับใช้ 14) กล่าวขอบคุณและเปิดโอกาสสำหรับ คำถาม</p>			

2.5.4 หัวเรื่องด้านอาหารที่เกี่ยวข้องกับการพูดในการสาธิตการประกอบอาหารไทย

ผู้วิจัยได้ศึกษา วิเคราะห์หัวเรื่องด้านอาหาร 3 ชนิดด้วยกัน คือ อาหารไทยยอดนิยม ขนมหวานยอดนิยม และน้ำสมุนไพรยอดนิยม เพื่อมาใช้ในการกำหนดหัวเรื่องที่เป็นชื่อบทเรียนของแต่ละบทในชุดการเรียนรู้เรื่องการปรุงอาหารไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทย ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

2.5.4.1 อาหารไทยยอดนิยม

ผู้วิจัยได้ศึกษา วิเคราะห์รายการอาหารไทยยอดนิยมจาก 4 แหล่งข้อมูล คือ 1) หนังสือของ ศรีสมร คงพันธุ์ (2547) 2) เว็บไซต์ของ วิไลวรรณ ชวางษ์ (2555) 3) เว็บไซต์ของ สำนักข่าว toptenthailand (2556) และ 4) เว็บไซต์ (Travel.Mthai.com, 2556) ดังรายละเอียดที่สรุปไว้ในตารางสังเคราะห์รายการอาหารไทยยอดนิยม

ตารางที่ 4 ตารางสังเคราะห์รายการอาหารไทยยอดนิยม

ศรีสมร คงพันธุ์ (2547: 9)	วิไลวรรณ ทวีศรี (2556)	สำนักข่าว toptenthailand (2556)	Travel.Mthai.co m (2556)	สรุปอาหารไทย ยอดนิยม
1) ต้มยำกุ้ง 2) แกงเขียวหวานไก่ 3) ผัดไทย 4) ผัดกะเพรา 5) แกงเผ็ดเปิดอย่าง 6) ต้มข่าไก่ 7) ยำเนื้ออย่าง 8) หมูสะเต๊ะ 9) ไก่ผัดเม็ดมะม่วง หิมพานต์ 10) พะแนง	แกงเขียวหวานไก่ และเนื้อ, กว๊ายเดี่ยว เรือ ผัดซีอิ้วหมู, หมูทอด, ข้าวผัดปู, ส้มตำ-ไก่ย่าง, หมู ย่าง-ข้าวเหนียว, ขนมครก, ซาเย็นและ ข้าวเหนียวมะม่วง (ไม่ได้มีการเรียง)	1) ส้มตำ 2) ผัดไทย 3) ต้มยำกุ้ง 4) ไก่ผัดเม็ดมะม่วง หิมพานต์ 5) ผัดกะเพรา 6) ข้าวผัด 7) แกงพะแนง 8) แกงมัสมั่นไก่ 9) ต้มข่าไก่ 10) แกงเขียวหวาน	1) ผัดไทย 2) แกงเขียวหวานไก่ 3) ต้มข่าไก่ 4) ต้มยำกุ้ง 5) ต้มยำไก่ 6) พะแนง 7) หมูสะเต๊ะ 8) ส้มตำ 9) ไก่ผัดเม็ดมะม่วง หิมพานต์ 10) ปอเปี๊ยะทอด	1) แกงเขียวหวานไก่ 2) ต้มยำกุ้ง 3) ผัดไท 4) แกงพะแนง 5) ต้มข่าไก่ 6) ส้มตำ 7) ไก่ผัดเม็ดมะม่วง หิมพานต์ 8) ข้าวผัด 9) ผัดกะเพรา 10) หมูสะเต๊ะ

2.5.4.2 ขนมหวานยอดนิยม

ผู้วิจัยได้ศึกษา วิเคราะห์รายการขนมหวานยอดนิยมจาก 3 แหล่งข้อมูล คือ 1) เว็บไซต์ Phungphungphungblog (ม.ป.ป.) 2) เว็บไซต์ สำนักข่าว toptenthailand (2556) และ 3) เว็บไซต์ isneed.or.th (2559) ดังรายละเอียดที่สรุปไว้ในตารางสังเคราะห์รายการขนมหวานยอดนิยม

ตารางที่ 5 ตารางสังเคราะห์รายการขนมหวานยอดนิยม

Phungphungphungbl og (ม.ป.ป.)	สำนักข่าว toptenthailand (2014)	isneed.or.th	สรุป
1) ข้าวเหนียวมะม่วง 2) ทองหยอด 3) ลูกชุบ 4) บัวลอย 5) ทับทิมกรอบ 6) น้ำแข็งไส 7) ไอศกรีมกะทิสด 8) ขนมเบื้อง 9) ขนมชั้น 10) ก๋วยเตี๋ยว	1) ก๋วยเตี๋ยว 2) ขนมชั้น 3) ข้าวเหนียวมะม่วง 4) ข้าวเหนียวสังขยา 5) ตะโก้ 6) ทองหยอด 7) บัวลอย 8) ฝอยทอง 9) เม็ดขนุน 10) เฉาก้วย	1) ลูกชุบ 2) ขนมทองหยิบ 3) ทองหยอด 4) ฝอยทอง 5) เม็ดขนุน 6) ตะโก้ 7) ขนมชั้น 8) ข้าวเหนียวสังขยา 9) ขนมต้ม 10) หม้อแกง	1) ก๋วยเตี๋ยว 2) ขนมชั้น 3) ข้าวเหนียวมะม่วง 4) ข้าวเหนียวสังขยา 5) ตะโก้ 6) ทองหยอด 7) ทองหยิบ 8) บัวลอย 9) ฝอยทอง 10) เม็ดขนุน

2.5.4.3 น้ำสมุนไพรยอดนิยม

ผู้วิจัยได้ศึกษา วิเคราะห์รายการน้ำสมุนไพรยอดนิยมจาก 4 แหล่งข้อมูล คือ 1) เว็บไซต์ Gotoknow (2559) 2) เว็บไซต์ สำนักข่าว toptenthailand.com (2557) 3) เว็บไซต์ thaicookingrecipe.com (2556) และ 4) เว็บไซต์ lekcooking.com (2559) ดังรายละเอียดที่สรุปไว้ในตารางสังเคราะห์รายการน้ำสมุนไพรยอดนิยม

ตารางที่ 6 ตารางสังเคราะห์รายการน้ำสมุนไพรยอดนิยม

gotoknow.org, (2559)	toptenthailand .com, (2557)	thaicookingrecipe.c om (2556)	lekcooking.com (2559)	สรุป
1) มะยมมะขาม 2) อัญชันขาว 3) เเตย 4) ชบาแดง 5) ย่านาง 6) ตะไคร้ 7) เสาวรส 8) ลูกยอน้ำผึ้ง 9) สตรอว์เบอร์รี 10) มะเฟือง	1) น้ำเก็กฮวย 2) น้ำเฉาก้วย 3) น้ำลำไย 4) น้ำกระเจี๊ยบ 5) น้ำมะตูม 6) น้ำใบเตย 7) น้ำอัญชัน 8) น้ำตะไคร้ 9) น้ำหล่อฮั้งก้วย 10) น้ำใบบัวบก	น้ำตะไคร้ใบเตย น้ำใบย่านาง น้ำตำลึง น้ำดอกอัญชัน น้ำตะไคร้ น้ำว่านหางจระเข้ น้ำฝรั่งปั่น น้ำลูกหม่อน น้ำมะตูม น้ำกระเจี๊ยบ น้ำขิง น้ำแอปเปิล น้ำมะขาม น้ำกล้วยหอม	น้ำตะไคร้-ใบเตย น้ำกระเจี๊ยบ น้ำมะตูม น้ำแครอท น้ำเก็กฮวย น้ำใบบัวบก น้ำวนใบเตย น้ำเสาวรสม น้ำอัญชัน-มะนาว น้ำพืชน์ น้ำมะพร้าวอัญชัน	1) น้ำตะไคร้-ใบเตย 2) น้ำใบบัวบก 3) น้ำกระเจี๊ยบ 4) น้ำมะตูม 5) น้ำดอกอัญชัน 6) น้ำดอกอัญชัน- มะนาว 7) น้ำเก็กฮวย 8) น้ำแครอท 9) น้ำเสาวรสม 10) น้ำใบย่านาง

ตารางที่ 6 ตารางสังเคราะห์รายการน้ำสมุนไพรยอดนิยม (ต่อ)

gotoknow.org, (2559)	toptenthailand .com, (2557)	thaicookingrecipe.c om (2556)	lekcooking.com (2559)	สรุป
		น้ำส้ม น้ำมะนาว น้ำแครอท น้ำอ้อย น้ำทับทิม น้ำแตงโม น้ำเก๊กฮวย น้ำใบบัวบก น้ำเต้าหู้		

2.5.5 บุคลิกภาพ กิริยาท่าทางในการพูดนำเสนอ (Presentation Skills)

บุคลิกภาพ กิริยาท่าทางในการพูดนำเสนอที่ควรพิจารณามี 2 ชนิด คือ ข้อควรปฏิบัติ และ ข้อไม่ควรปฏิบัติ โดยมีประเด็นที่ควรปฏิบัติ 7 ประการ คือ 1) การสบตา (Eye Contact) เพื่อรักษาความสนใจของผู้ฟัง 2) การแสดงออกทางสีหน้า (Facial Expression) ควรมีลักษณะเป็นธรรมชาติ และเป็นกันเอง อย่าลืมน้ำยิ้ม เช่น ยกคิ้วขึ้นเพื่อแสดงอาการประหลาดใจ ขมวดคิ้วเมื่อต้องการแสดงการสงสัย เป็นต้น 3) ท่ายืน (Posture) ที่เหมาะสมควรยืนตัวตรง แต่ในโอกาสที่ผ่อนคลาย (ไม่ยืนเอนเอียงหรือพิงส่วนใด) 4) การเคลื่อนไหว (Movement) สามารถทำได้ เพื่อแสดงการเข้าถึงการเปลี่ยนจุดเน้น และต้องการรักษาความสนใจของผู้ฟัง 5) ภาษาท่าทาง (Gestures) ที่สามารถใช้ได้ เช่น เคลื่อนไหวศีรษะขึ้นลง หรือการเคลื่อนไหวอื่น ๆ ที่แสดงถึงความสำคัญ ใช้ปากกาหรือตัวชี้เพื่อระบุส่วน หรือตำแหน่งบนแผ่นใส ยกไหล่ขึ้นเพื่อบอกว่า “ฉันไม่รู้” แสดงหน้ามือ และหลังมือเพื่อบอกถึงความเป็นไปได้ มากกว่าหรือน้อยกว่า 6) การเปล่งเสียงพูด (Vocal Delivery) ควรพูดให้มีระดับความดังพอที่จะได้ยินทั่วห้อง ในอัตราความเร็วที่ฟังได้สบาย ๆ และใช้น้ำเสียงที่มีประสิทธิภาพ โดยการเน้นคำหลักและเปล่งเสียงออกมาให้มีพลัง และ 7) การมีปฏิสัมพันธ์กับผู้ฟัง (Interacting with the Audience) สามารถทำได้โดยใช้เทคนิคการตั้งคำถาม การกระตุ้นให้ผู้ฟังคิดตามและมีส่วนร่วม และให้ยกมือเพื่อตอบคำถาม ส่วนประเด็นที่ไม่ควรปฏิบัติ 6 ประการ คือ 1) ไม่สบตา โดยการมองดูบันทึกที่จดมา มองดูจอ กระดาน หรือพื้น 2) อย่างจ้องหรือมองตาผู้อื่นด้วยสายตาที่เย็นชาและไม่ยิ้มแย้ม 3) ยืนแกว่งไปมา หน้าบึ้ง หลังข้างเหมือนลูกตุ้ม 4) ยืนหันหลังให้ผู้ฟัง 5) ออกอาการสั่นอันเกิดจากอาการประหม่า และ 6) ยืนมือล้วงกระเป๋า (Center for English Language Communication, 2015; Learnhigher, 2015; Storz Carl. et. al, 2002)

2.5.6 สรุปสาระภาษาที่เกี่ยวข้องกับการสาธิตการประกอบอาหารไทยที่นำไปใช้ในการสอน

สาระภาษาที่เกี่ยวข้องกับการสาธิตการประกอบอาหารไทยที่ผู้วิจัยจะนำไปใช้ในการสร้างสื่อภาษาอังกฤษสำหรับการเตรียมอาหารเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสาธิตการประกอบอาหารไทย ในบทที่ 3 ประกอบด้วย 1) สถานการณ์ 2) หน้าที่ภาษา 3) คำศัพท์สำนวน

4) หัวเรื่องด้านอาหาร และ 5) บุคลิกภาพ กริยาท่าทาง ที่เกี่ยวกับการฟัง-พูด และการพูดนำเสนอ ของนักศึกษาที่มีความสามารถระดับกลาง ดังรายละเอียดดังต่อไปนี้

2.5.6.1 สถานการณ์และทักษะย่อยด้านการฟัง-พูดและการพูดเพื่อการสาธิตการประกอบอาหารไทย แยกออกได้เป็น 2 ด้านการฟังและด้านการพูด

สถานการณ์ด้านการฟัง คือ ฟัง-ดูเรื่องราวการสาธิตขั้นตอนการประกอบอาหารไทยจากสื่อ วิดีโอหรือการสาธิตสด แล้วจับใจความสำคัญและรายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับการสาธิตได้ โดยที่ผู้ นำเสนอพูดอย่างมีโครงสร้าง นำเสนออย่างช้า ๆ และชัดเจน และมีทักษะย่อยที่เกี่ยวข้อง คือ 1) ฟัง เพื่อจับใจความสำคัญของการสาธิตการประกอบอาหารไทย และ 2) ฟังเพื่อให้ได้รายละเอียดที่ เกี่ยวข้องกับการสาธิตการประกอบอาหารไทย

สถานการณ์ด้านการพูด คือ พูดให้ข้อมูลและสาธิตการประกอบอาหารไทยโดยการบันทึก วิดีโอหรือสาธิตสด โดยที่ผู้สาธิตมีความรู้ในรายการอาหารที่สาธิตเป็นอย่างดี มีการศึกษาและเตรียม ตัวล่วงหน้า และสามารถตอบคำถามผู้ชมหรือผู้ฟังได้ และมีทักษะย่อยที่เกี่ยวข้อง คือ 1) สนทนา ได้ตอบให้ข้อมูลเกี่ยวกับอาหารไทย และ 2) สาธิต บรรยายเกี่ยวกับการประกอบอาหารไทย

2.5.6.2 หน้าที่ทางภาษาด้านการฟัง-พูดและการพูดเพื่อการสาธิตการประกอบอาหารไทย การฟัง แยกออกได้เป็น 2 ด้านการฟังและด้านการพูด

หน้าที่ทางภาษาด้านการฟัง คือ 1) ฟังเพื่อจับใจความสำคัญของการสาธิตการประกอบ อาหารไทย และ 2) ฟังเพื่อให้ได้รายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับการสาธิตการประกอบอาหารไทย

หน้าที่ทางภาษาในการพูดเพื่อการสาธิต ได้แก่ ขึ้นกล่าวนำ มี 3 หน้าที่ คือ 1) ทักทายผู้ชม ผู้ฟังและแนะนำตนเอง 2) บอกจุดประสงค์ของการสาธิต และ 3) บอกโครงสร้างของการสาธิต ล่วงหน้า ขึ้นนำเสนอเนื้อหา มี 6 หน้าที่ คือ 1) แนะนำหรืออธิบายวัสดุอุปกรณ์และวัตถุดิบ 2) ใช้คำ บอกลำดับขั้นตอนแรก อธิบายขั้นตอนแรก และสาธิตตามขั้นตอน 3) แสดงความคิดเห็น 4) เน้นย้ำ ขั้นตอนสำคัญ 5) ใช้คำบอกลำดับขั้นตอนถัดไป อธิบายขั้นตอนถัดไป และสาธิตตามขั้นตอน 6) การ ใช้คำบอกลำดับขั้นตอนสุดท้าย อธิบายขั้นตอนสุดท้าย และสาธิตตามขั้นตอน และ ขึ้นสรุปมี 5 หน้าที่ คือ 1) ส่งสัญญาณการจบการสาธิต 2) ตักเสิร์ฟและตกแต่ง 3) เน้นย้ำขั้นตอนสำคัญอีกครั้ง 4) ให้คำแนะนำ เคล็ดลับเพื่อการปรับใช้ และ 5) กล่าวขอบคุณและเปิดโอกาสสำหรับคำถาม

2.5.6.3 คำศัพท์ สำนวนที่เกี่ยวข้องกับการสาธิตการประกอบอาหารไทย แยกออกได้เป็น 2 ส่วน คือ คำศัพท์ และสำนวนภาษา

ด้านคำศัพท์ได้แก่ คำศัพท์เกี่ยวกับ 1) อุปกรณ์เครื่องครัวเครื่องใช้ 2) คำสั่งหรือคำกริยาที่ใช้ ในการประกอบอาหาร 3) คำบรรยายสภาพอาหาร 4) คำบรรยายเนื้อ 5) มื้ออาหาร 6) ชุดอาหาร 7) รสชาติ 8) ส่วนผสมและเครื่องปรุงอาหารไทย 9) สมุนไพรและเครื่องเทศ 10) ผัก 11) ผลไม้ และ 12) ชื่อรายการอาหารไทย

สำนวนภาษา ได้แก่ สำนวนภาษาที่ใช้ใน 1) การทักทายผู้ชมผู้ฟังและแนะนำตนเอง 2) การ บอกจุดประสงค์ของการสาธิต 3) การบอกโครงสร้างของการสาธิตล่วงหน้า 4) การแนะนำหรือ อธิบายวัสดุอุปกรณ์และวัตถุดิบ 5) การใช้คำบอกลำดับขั้นตอนแรก อธิบายขั้นตอนแรก และสาธิต ตามขั้นตอน 6) การแสดงความคิดเห็น 7) การเน้นย้ำขั้นตอนสำคัญ 8) การใช้คำบอกลำดับขั้นตอน ถัดไป อธิบายขั้นตอนถัดไป และสาธิตตามขั้นตอน 9) การใช้คำบอกลำดับขั้นตอนสุดท้าย อธิบาย

ขั้นตอนสุดท้าย และสาธิตตามขั้นตอน 10) การส่งสัญญาณการจบการสาธิต 11) การตักเสิร์ฟและตกแต่ง 12) เน้นย้ำขั้นตอนสำคัญอีกครั้ง 13) ให้คำแนะนำ เคล็ดลับเพื่อการปรับใช้ และ 14) กล่าวขอบคุณและเปิดโอกาสสำหรับคำถาม

2.5.6.4 หัวเรื่องด้านอาหารที่เกี่ยวข้องกับการพูดเพื่อการสาธิตการประกอบอาหารไทย แยกออกได้เป็น 3 ชนิด คือ อาหารไทยยอดนิยม ขนมหวานยอดนิยม และน้ำสมุนไพรยอดนิยม

อาหารไทยยอดนิยม ได้แก่ 1) แกงเขียวหวานไก่ 2) ต้มยำกุ้ง 3) ผัดไทย 4) แกงพะแนง 5) ต้มข่าไก่ 6) ส้มตำ 7) ไก่ผัดเม็ดมะม่วงหิมพานต์ 8) ข้าวผัด 9) ผัดกะเพรา และ 10) หมูสะเต๊ะ

ขนมหวานยอดนิยม ได้แก่ 1) ก๋วยเตี๋ยวมะพร้าว 2) ขนมชั้น 3) ข้าวเหนียวมะม่วง 4) ข้าวเหนียวสังขยา 5) ตะโก้ 6) ทองหยอด 7) ทองหยิบ 8) บัวลอย 9) ฝอยทอง และ 10) เม็ดขนุน

น้ำสมุนไพรยอดนิยม ได้แก่ 1) น้ำตะไคร้-ใบเตย 2) น้ำใบบัวบก 3) น้ำกระเจี๊ยบ 4) น้ำมะตูม 5) น้ำดอกอัญชัน 6) น้ำดอกอัญชัน-มะนาว 7) น้ำเก๊กฮวย 8) น้ำแครอท 9) น้ำเสาวรส และ 10) น้ำใบย่านาง

2.5.6.5 บุคลิกภาพ กริยาท่าทางในการพูดนำเสนอ (Presentation Skills) ที่สำคัญ มี 7 อย่าง คือ 1) การสบตา (Eye Contact) 2) การแสดงออกทางสีหน้า (Facial Expression) 3) ท่ายืน (Posture) 4) การเคลื่อนไหว (Movement) 5) ภาษาท่าทาง (Gestures) 6) การเปล่งเสียงพูด (Vocal Delivery) และ 7) การมีปฏิสัมพันธ์กับผู้ฟัง (Interacting with the Audience)

2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เมื่อพิจารณางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสาธิตการประกอบอาหารไทยที่ได้จากการศึกษางานวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศ ผู้วิจัยได้แบ่งหัวข้อของงานวิจัยออกเป็น 2 ชนิด ได้แก่ งานวิจัยด้านภาษาอังกฤษคหกรรมศาสตร์เพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ และงานวิจัยด้านการพูดแบบนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษ โดยพบว่างานวิจัยส่วนใหญ่สามารถช่วยพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนให้เพิ่มขึ้นได้อย่างมีนัยสำคัญ โดยมีรายละเอียดดังนี้

2.6.1 งานวิจัยด้านภาษาอังกฤษคหกรรมศาสตร์เกี่ยวกับการพัฒนาชุดการเรียนรู้อาชีพศึกษา

จากการศึกษาค้นคว้างานวิจัยด้านภาษาอังกฤษคหกรรมศาสตร์เพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะได้มีนักการศึกษาบางท่านได้ทำการวิจัยไว้ดังนี้

นัยเนตร มุลเพย (2556) ได้ทำการวิจัยเรื่องการใช้กิจกรรมเสริมหลักสูตรเพื่อเสริมทักษะวิชาชีพของนักศึกษาคหกรรมศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ งานวิจัยเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างแผนการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรเพื่อส่งเสริมทักษะวิชาชีพของนักศึกษาศึกษาความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมกิจกรรมหลักสูตรเพื่อส่งเสริมทักษะวิชาชีพของนักศึกษา และศึกษาผลการใช้กิจกรรมเสริมหลักสูตรทั้งก่อนและหลังเข้าร่วมกิจกรรม โดยมีนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย คือนักศึกษาสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ชั้นปีที่ 4 และปีที่ 5 คณะศึกษาศาสตร์ ที่สนใจเข้าร่วมกิจกรรมจำนวน 20 คน เครื่องมือ คือ แผนการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรเพื่อส่งเสริมทักษะวิชาชีพ แบบประเมินความพึงพอใจ และแบบประเมินผลการใช้กิจกรรมเสริมหลักสูตร วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้

ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการศึกษาพบว่า การสร้างแผนการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรเพื่อส่งเสริมทักษะวิชาชีพ ได้นำหลักการพัฒนาหลักสูตรของ สจต อุทรานันท์ มาปรับใช้ โดยปรับเป็น 8 ขั้นตอน คือ 1) วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานโดยการศึกษาสัมภาษณ์นักศึกษา คหกรรมศาสตร์ 2) กำหนดจุดมุ่งหมายของกิจกรรมจากการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน 3) กำหนดเนื้อหา และประสบการณ์การเรียนรู้ โดยเริ่มจากทักษะการเขียน การอ่าน การพูดและการฟัง 4) ประเมิน เอกสารกิจกรรมโดยผู้เชี่ยวชาญและทดลองใช้กิจกรรม 5) นำกิจกรรมไปใช้จริงเพื่อส่งเสริมทักษะ วิชาชีพ 6) ประเมินระบบกิจกรรม โดยใช้แบบประเมินความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่มีต่อ กิจกรรมเสริมหลักสูตรเพื่อส่งเสริมทักษะวิชาชีพ 7) ประเมินการใช้กิจกรรมและประเมินสัมฤทธิ์ผล ของกิจกรรมเพื่อส่งเสริมทักษะวิชาชีพ 8) ปรับปรุงเปลี่ยนแปลงกิจกรรมเป็นขั้นตอนสุดท้าย โดยแผน กิจกรรมประกอบด้วย กิจกรรม 3 แผน คือ การเขียนประวัติส่วนตัว การเขียนใบสมัครงาน และการ สอบเข้าสัมภาษณ์งานเป็นภาษาอังกฤษ ส่วนความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรเพื่อ ส่งเสริมทักษะวิชาชีพ พบว่ามีความพึงพอใจเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมในระดับมาก เมื่อพิจารณาความ พึงพอใจรายด้านพบว่า กลุ่มเป้าหมายมีความพึงพอใจเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมด้านการนำความรู้ที่ได้ ไปประยุกต์ใช้มากที่สุด และผลการใช้กิจกรรมเสริมหลักสูตรก่อนเข้าร่วมกิจกรรมและหลังเข้าร่วม กิจกรรมโดยใช้รูบริคส์ พบว่า ผู้เข้าร่วมกิจกรรมมีคะแนนผลการใช้กิจกรรมเสริมหลักสูตรเพิ่มขึ้นทุก คนและผ่านเกณฑ์ประเมินที่ตั้งไว้

สุภรพรรณ ศรีบุญเป็ง (2544) ได้ทำการวิจัยเพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพของกิจกรรม ใครงานรายวิชาภาษาอังกฤษคหกรรม 1 สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ ภาษาอังกฤษของนักศึกษาก่อนและหลังเรียน ผลการวิจัยพบว่าประสิทธิภาพของกิจกรรมใครงาน รายวิชาภาษาอังกฤษคหกรรม 1 มีประสิทธิภาพที่ยอมรับได้ และนักศึกษามีความคิดเห็นต่อกิจกรรม ใครงานอยู่ในระดับดี การวิจัยครั้งนี้ มีข้อเสนอแนะว่าคำสั่งในแต่ละบทเรียนควรเป็นภาษาอังกฤษ ควบคู่กับภาษาไทย เพื่อให้ผู้เรียนได้เข้าใจตรงกันและไม่เสียเวลา เพราะพื้นฐานนักศึกษาอาชีวะ ส่วนใหญ่มีความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษค่อนข้างอ่อน ควรมีแผนการทำงานที่เหมาะสม สะดวก รวดเร็ว ในกรณีระยะเวลาไม่เพียงพอ ควรเพิ่มระยะเวลาให้นักศึกษาและควรร่วมมือกับอาจารย์ที่สอนวิชา อาหารและโภชนาการและเจ้าหน้าที่หอสมุดเพื่อเป็นที่ปรึกษาในการค้นคว้าหาข้อมูล สำหรับการ จัดการเรียนการสอนใครงานควรเชิญบุคคลภายนอกมาร่วมประเมินใครงานด้วย เพื่อให้ใครงานมี ความเชื่อมั่นและเที่ยงตรง

สุนิสา สุภรพรรณ (2540) ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาบทเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้แนวคิดวิธี ธรรมชาติสำหรับนักศึกษาคหกรรม มีนักศึกษาเข้าร่วมจำนวน 31 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ บทเรียนภาษาอังกฤษที่ใช้การสอนตามแนวคิดวิธีธรรมชาติซึ่งสร้างขึ้นโดยใช้แนวทางใครงานของ หลักสูตรแม่แบบที่ได้พัฒนาขึ้นจากการสำรวจความต้องการของผู้เรียนและคำอธิบายรายวิชาใน หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพประเภทวิชาคหกรรมและแบบทดสอบความสามารถในการใช้ ภาษาอังกฤษ หากคุณภาพเครื่องมือโดยใช้เทคนิค 27 % วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐานและการทดสอบค่าที (Paired - t-test) แล้ววิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ สำเร็จรูป SPSS ผลการพัฒนาบทเรียนในการวิจัยครั้งนี้ ทำให้ได้บทเรียนภาษาอังกฤษที่สามารถ

นำไปใช้สอนวิชาภาษาอังกฤษคหกรรม 3 เพื่อให้นักศึกษามีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นจำนวน 10 บทเรียน ซึ่งบทเรียนเหล่านี้ได้รับการพัฒนาขึ้นโดยใช้แนวทางโครงสร้างหลักสูตรแม่แบบเป็นการพัฒนาโดยคำนึงถึงความต้องการของผู้เรียน และสอดคล้องกับหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาคหกรรม เนื่องจางานวิจัยนี้ได้ทำการทดลองที่วิทยาลัยอาชีวศึกษามีสถานที่เอื้ออำนวยในการทดลอง เช่นห้องปฏิบัติการอาหาร ซึ่งเป็นห้องที่มีลักษณะเหมือนห้องเตรียมอาหาร หรือห้องครัวในภัตตาคารหรือโรงแรม เป็นต้น สถานที่เหล่านี้เป็นแหล่งที่ให้คำศัพท์ที่ก่อให้เกิดการรับรู้เป็นจำนวนมากแก่ผู้เรียน เช่น บทเรียนในบทที่ 9 Preparing food for the party นักศึกษาได้เรียนในห้องปฏิบัติการอาหาร ได้ใช้อุปกรณ์จริง สิ่งของจริงที่เกี่ยวข้องกับแต่ละสถานการณ์ ซึ่งการสอนโดยการใช้ของจริงและให้นักศึกษามีโอกาสได้ใช้จริงเป็นการให้ตัวป้อนที่ดีที่เข้าใจได้ง่าย ประกอบกับเนื้อหาในการเรียนที่ผู้เรียนมีความรู้พื้นฐานในวิชาชีพทางด้านนี้อยู่แล้ว จึงทำให้นักศึกษาสบายใจและไม่วิตกกังวลกับสภาพบรรยากาศในชั้นเรียน จึงเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้การใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาดีขึ้น

เกศินี บำรุงไทย (2539) ได้วิเคราะห์ความจำเป็นในการใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อใช้ในการสร้างหลักสูตรภาษาอังกฤษเทคนิคของนักศึกษาแผนกอาหารและโภชนาการ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพและระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ที่สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตชิตโฆเวช ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามกลุ่มประชากร จำนวน 123 คน ได้แก่ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง 41 คน นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ 59 คน และครู 23 คน ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาแผนกอาหารและโภชนาการ มีปัญหาและมีความจำเป็นในการใช้ทักษะภาษาอังกฤษทั้ง ฟัง พูด อ่าน เขียนและแปล รวมทั้งการใช้ภาษาอังกฤษในกิจกรรมการฟัง พูด อ่านและเขียน คำศัพท์ ตำรับและเมนูอาหาร การอ่านกราฟ ตาราง แผนผัง คำแนะนำในการใช้อุปกรณ์การทำอาหาร รวมทั้งกิจกรรมการแปลตำรับและเมนูอาหาร นอกจากนี้กลุ่มประชากรยังต้องการรายวิชาที่เตรียมความพร้อมให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษในอนาคตได้และเน้นเฉพาะเนื้อหาทางด้านอาหารและโภชนาการในการเรียนการสอน ไม่ใช่ใช้เนื้อหาทั่ว ๆ ไป การใช้สื่อจริงและเอกสารการสอนเกี่ยวกับอาหารและโภชนาการในการเรียนการสอน ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการทำงานกลุ่มและงานคู่ และต้องการฝึกทักษะทั้งสี่ นอกจากนี้ยังต้องการให้ผู้สอนใช้ภาษาในการเรียนการสอนและควรสอนมากกว่า 2 คาบเรียนต่อสัปดาห์ งานวิจัยนี้เป็นประโยชน์ต่อนักวิชาการและอาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษคหกรรม สาขาอาหารและโภชนาการ ในการพัฒนาการเรียนการสอนและสื่อการเรียนการสอน ที่เน้นเนื้อหาเฉพาะสาขาวิชา เน้นสื่อจริงและเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง

เอมอุษา ชันธพงษ์ (2528) ทำการเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษคหกรรมของนักเรียนโปรแกรมคหกรรมในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ตัวอย่างประชากรในการวิจัยได้มาโดยวิธีการสุ่มตัวอย่างประชากรแบบหลายชั้น ได้ตัวอย่างประชากรที่เป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายจำนวน 380 คน และนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพจำนวน 380 คน รวมตัวอย่างประชากรทั้งสิ้น 760 คน วิธีในการดำเนินการวิจัย ผู้วิจัยศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ การสร้างแบบสอบถามวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ หลักสูตรและแบบเรียนคหกรรม รวมทั้งวิเคราะห์เนื้อหาในแบบเรียนวิชาภาษาอังกฤษคหกรรมเล่ม 1 และเล่ม 2 แล้วนำผลที่ได้มาสร้าง

แบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษทั้งหมดทั้ง 4 ทักษะ แบ่งเป็น 4 ตอน คือ ทักษะ การฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน ทักษะการเขียน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนระดับมัธยมศึกษา ตอนปลายที่เป็นตัวอย่างประชากรได้คะแนนเฉลี่ยในการทำแบบทดสอบแต่ละทักษะ และรวมทุก ทักษะต่ำกว่าครึ่งหนึ่งของคะแนนเต็ม โดยได้คะแนนเฉลี่ยในการทำแบบทดสอบทักษะการอ่านสูงกว่า ทักษะอื่น ๆ และได้คะแนนเฉลี่ยในการทำแบบทดสอบทักษะการพูดต่ำที่สุด ส่วนนักศึกษาระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพที่เป็นประชากรได้คะแนนเฉลี่ยในการทำแบบทดสอบแต่ละทักษะและรวมทุก ทักษะ ต่ำกว่าครึ่งหนึ่งของคะแนนเต็ม โดยได้คะแนนเฉลี่ยในการทำแบบทดสอบทักษะการฟังสูงกว่า ทักษะอื่น ๆ และได้คะแนนเฉลี่ยในการทำแบบทดสอบทักษะการเขียนต่ำที่สุด และความสามารถในการ ใช้ภาษาอังกฤษทั้งหมด โดยรวมของผู้เรียนทั้งสองระดับ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งเอาไว้ แต่เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของผู้เรียนทั้งสอง ระดับในการทำแบบทดสอบแต่ละทักษะ ปรากฏว่าความสามารถในการฟัง การพูด และการอ่าน ภาษาอังกฤษทั้งหมดของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและนักศึกษาระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในขณะที่ความสามารถในการเขียน ภาษาอังกฤษทั้งหมดของนักเรียนทั้งสองระดับนี้ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรุปแนวคิดจากงานวิจัยด้านคหกรรม พบว่าผู้วิจัยได้นำข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ในการ พัฒนาวิจัยของผู้วิจัยโดยต้องเน้นรายวิชาที่นักศึกษาสามารถใช้ภาษาอังกฤษในอนาคตได้และเน้น เนื้อหาทางด้านอาหารเพื่อการสาธิตในการเรียนการสอนซึ่งเกี่ยวกับอาหารไทยที่สอนเป็น ภาษาอังกฤษ ซึ่งนักศึกษาเองมีความคุ้นเคยทางด้านวิชาชีพนี้อยู่แล้ว เพียงแค่ควรออกแบบบทเรียน ให้นักศึกษามีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ในการเรียนการสอนต้องใช้สถานที่ที่นักศึกษา คุ้นเคยเพื่อให้ผู้เรียนไม่เป็นวิตกกังวลหรือเกิดความไม่สบายใจกับสภาพบรรยากาศในชั้นเรียน พื้นฐาน ของนักศึกษาอาชีพจะส่วนใหญ่มีความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษค่อนข้างอ่อนจึงต้องใช้คำสั่งและการสอนที่ เป็นภาษาอังกฤษควบคู่กับภาษาไทย และต้องมีกรวางแผนการทำงานที่สะดวก รวดเร็ว ให้เหมาะสม กับนักศึกษา ในเรื่องของเวลา ครูผู้สอนควรสอนให้ทันในหนึ่งคาบ ในกรณีที่เวลาไม่เพียงพอต่อการ สอนจะเพิ่มระยะเวลาให้ผู้เรียนมากขึ้น หรือให้ผู้เรียนทำการศึกษาเองจากที่บ้านเพิ่มเติม

2.6.2 งานวิจัยด้านการพูดแบบนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษ

จากการศึกษาค้นคว้างานวิจัยด้านภาษาอังกฤษสำหรับการพูดนำเสนอมีการทดลองใช้ด้วย วิธีการสอนที่แตกต่างกัน ผู้วิจัยได้มีการค้นคว้างานวิจัยภายในประเทศ โดยมีรายละเอียดดังนี้

กิตติกันยา ลิ้มปรีวัฒนา (2555) ทำการวิจัยเรื่องการใช้กลวิธีการใช้ภาพเป็นสื่อเพื่อส่งเสริม ความสามารถในการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษ และความมั่นใจของผู้เรียนในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 มี วัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสามารถทางการพูดนำเสนอ และเปรียบเทียบความมั่นใจก่อนและการ หลังใช้กลวิธีการใช้ภาพเป็นสื่อของนักเรียน กลุ่มเป้าหมาย คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 20 คน ที่เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษฟังพูด รูปแบบการทดลองเป็นแบบกลุ่มเดียวและ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แผนการสอนกลวิธีการใช้ภาพเป็นสื่อ 4 แผน ใช้เวลาในการสอนแผนละ 5 ชั่วโมง เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล คือ แบบวัดความมั่นใจในตนเอง การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ วิธีการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลวิจัยพบว่า ความสามารถทางการพูด

นำเสนอของนักเรียนผ่านเกณฑ์หลังจากใช้กลวิธีการใช้ภาพเป็นสื่อ และความมั่นใจในการพูดนำเสนอของนักเรียนสูงขึ้นหลังจากการใช้กลวิธีการใช้ภาพเป็นสื่อ เพราะว่าการสอนด้วยกลวิธีการใช้ภาพเป็นสื่อช่วยให้ผู้เรียนมีความสามารถในการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น เนื่องจากกิจกรรมในแต่ละขั้นตอนมีความชัดเจน ซึ่งกิจกรรมในแต่ละขั้นตอนสามารถส่งเสริมความเข้าใจในเนื้อหาที่นักเรียนจะต้องมานำเสนอหน้าชั้น ทั้งนี้ นักเรียนควรต้องฝึกฝนอย่างต่อเนื่องเพื่อให้เกิดทักษะความชำนาญเพิ่มมากขึ้น

ตรัยธนา เชาวน์ปรีชา (2555) ทำวิจัยเรื่องการใช้การสอนแบบมุ่งเนื้อหาร่วมกับเฟซบุ๊กเพื่อเพิ่มพูนความสามารถในการพูดนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษและการประเมินตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความรู้ด้านเนื้อหาความสามารถในการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษและการประเมินตนเองหลังการเรียนโดยใช้การสอนแบบมุ่งเนื้อหาร่วมกับเฟซบุ๊ก กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษาคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โปรแกรมภาษาอังกฤษ ที่เรียนรายวิชาชีววิทยา 2 (ว30242) จำนวน 22 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบทดสอบความรู้ด้านเนื้อหาวิชาชีววิทยาที่ได้จากการศึกษาสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระวิทยาศาสตร์ รวมถึงแบบประเมินการพูดนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยมีผู้ประเมินคือ ผู้วิจัย เพื่อน และผู้พูดนำเสนอ (ตนเอง) ซึ่งผู้พูดนำเสนอจะประเมินการพูดนำเสนอแต่ละครั้งของตนเองจากวิดีโอคลิปที่ถูกแทรกไว้ในเว็บไซต์เฟซบุ๊กกลุ่มปิด และนำมาวิเคราะห์หาค่าด้วยวิธีทางสถิติ โดยการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ผลการวิจัยพบว่า ความรู้ด้านเนื้อหาของนักเรียนทุกคนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 60 และมีความรู้อยู่ในระดับดีมาก ความสามารถในการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษของนักเรียนทุกคนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 60 และมีความสามารถอยู่ในระดับดี และการประเมินตนเองของนักเรียนสัมพันธ์ระหว่าง 0.54-0.83 และอยู่ในระดับปานกลาง-สูงทางบวก จะเห็นได้ว่างานวิจัยนี้มีผลการวิจัยอยู่ในระดับดีมาก เนื่องมาจากการใช้เทคโนโลยี เช่น เฟซบุ๊กมาช่วยในการสอนจะทำให้ผู้เรียนไม่เกิดความเบื่อหน่าย ช่วยพัฒนาความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้องและเกิดประโยชน์สูงสุดอีกด้วย

สมบัติ คำมูลแก้ว (2555) ได้ทำวิจัยเรื่องการใช้แผนผังความคิดร่วมกับการอภิปรายกลุ่ม เพื่อเพิ่มพูนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ และความสามารถในการพูดนำเสนอของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียนก่อนและหลังจากการเรียนโดยใช้แผนผังความคิดร่วมกับการอภิปรายกลุ่ม และเพื่อศึกษาความสามารถในการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษของผู้เรียนหลังจากการใช้สื่อ กลุ่มเป้าหมายเป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 30 คน ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษอ่านเขียน (อ32202) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการวิจัยพบว่า ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียนก่อนและหลังการเรียนโดยใช้แผนผังความคิดร่วมกับการอภิปรายกลุ่ม พบว่าผู้เรียนมีคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษโดยเฉลี่ยสูงกว่าก่อนเรียน และผลการศึกษาความสามารถในการพูดนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษของผู้เรียนหลังจากการเรียนโดยใช้แผนผังความคิดร่วมกับการอภิปรายกลุ่มผ่านเกณฑ์ร้อยละ 60 ที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เป็นเพราะการใช้แผนผังความคิดร่วมกับการอภิปรายกลุ่มมาใช้ในการอ่านภาษาอังกฤษ ช่วยเสริมให้ผู้เรียนเห็นความสัมพันธ์ของข้อมูลต่าง ๆ

ของเนื้อหาในบทอ่านโดยภาพรวม กล่าวคือ มีการจัดรายละเอียดต่าง ๆ เข้าไว้ด้วยกันตามหัวข้อหรือประเภทโดยใช้แผนผังความคิด ตลอดจนการตรวจสอบความเข้าใจในการอ่านผ่านการอภิปรายกลุ่ม

ด้วย ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสูงขึ้น นอกจากนี้ยังส่งผลให้ผู้เรียนสามารถพูดนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษได้อย่างเป็นลำดับ และไม่สับสน กล่าวคือ มีการเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของความคิดหลัก ความคิดรองและความคิดสนับสนุนในเรื่องอย่างถูกต้อง แผนผังความคิดร่วมกับอภิปรายกลุ่มจึงเป็นเครื่องมือที่ช่วยส่งเสริมความสามารถในการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

นิติมา ตั้งนนทพันธ์ (2554) ทำวิจัยเรื่องการใช้กระบวนการกลุ่มร่วมกับการให้ข้อมูลย้อนกลับของเพื่อนร่วมชั้น เพื่อส่งเสริมความสามารถทางการพูดนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษและลดความวิตกกังวลของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความสามารถทางการพูดนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษของนักศึกษา ก่อนและหลังการใช้กระบวนการกลุ่มร่วมกับการให้ข้อมูลย้อนกลับของเพื่อนร่วมชั้นและเพื่อเปรียบเทียบความคิดวิตกกังวลในการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองก่อน และหลังการสอนพูดการนำเสนอภาษาอังกฤษโดยใช้กระบวนการกลุ่มและให้ข้อมูลย้อนกลับ กลุ่มเป้าหมายของการวิจัยครั้งนี้คือ นักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 3 ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษฟังพูด 3 เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ แผนการสอนการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษโดยใช้กระบวนการกลุ่มและการร่วมกันการให้ข้อมูลย้อนกลับของเพื่อนร่วมชั้นจำนวน 5 แผน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบวัดความสามารถทางการพูดนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษ และแบบวัดความวิตกกังวลในการพูดนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษ เมื่อวิเคราะห์ข้อมูลแล้วพบว่า นักศึกษามีระดับความสามารถทางการพูดนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษหลังการทดลองสูงขึ้น จากระดับผ่านเป็นระดับดีมาก นอกจากนี้พบว่านักศึกษามีความวิตกกังวลในการพูดนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษหลังการทดลองลดลง ทั้งนี้เป็นเพราะกระบวนการกลุ่มเป็นวิธีการสอนที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้การเชื่อมโยงประสบการณ์เดิมเข้ากับบทเรียนที่กำลังเรียน ผ่านการปฏิสัมพันธ์ แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันระหว่างสมาชิกภายในกลุ่ม ทำให้เกิดการเรียนรู้จากเพื่อนร่วมชั้น เกิดการช่วยเหลือซึ่งกันและกันและเกิดมิตรภาพระหว่างที่ผู้เรียนทำการให้ข้อมูลย้อนกลับต่อการพูดนำเสนอของเพื่อนร่วมชั้น นอกจากนี้ยังทำให้ผู้เรียนเกิดทัศนคติที่ดีต่อการเรียนและรู้สึกรักภาษาอังกฤษ เมื่อเกิดรู้สึกรักภาษาแล้วจะทำให้ผู้เรียนมีการพัฒนาความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษที่ดีขึ้น

สิตา ทายะติ (2555) ใช้กิจกรรมเว็บแควสเพื่อส่งเสริมความสามารถทางการพูดนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษของผู้เรียน กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยคือ นักศึกษาชั้นปีที่ 3 และ 4 ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชาเฉพาะด้าน (ENG 0103) จำนวน 45 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แผนการสอนโดยใช้กิจกรรมเว็บแควสจำนวน 3 แผน เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและแบบประเมินความสามารถทางการพูดนำเสนอ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าร้อยละ พบว่าผู้เรียนมีความสามารถในการพูดนำเสนอที่พัฒนาอยู่ในระดับที่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 50 นอกจากนี้ยังมีความสามารถทางการพูดนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษที่มีแรงจูงใจในการเรียนเพิ่มมากขึ้น ได้พัฒนาทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณในการแก้ไขปัญหาระหว่างการทำงาน ทักษะการเลือกข้อมูลที่

ถูกต้องเหมาะสมกับเนื้อหาจากแหล่งเรียนรู้ที่น่าเชื่อถือ ทักษะการวิเคราะห์เปรียบเทียบข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ รวมถึงการมีปฏิสัมพันธ์และได้รับข้อมูลย้อนกลับจากเพื่อนร่วมชั้นเรียนเพื่อการพัฒนาการพูดนำเสนอให้ดีขึ้น เป็นเพราะว่าเว็บเคสได้ตอบสนองความต้องการของผู้เรียนทั้งด้านความรู้ สังคมและพฤติกรรม อีกทั้งยังเป็นกิจกรรมที่ก่อให้เกิดความเชี่ยวชาญเฉพาะทาง เนื่องจากการเรียนรู้อย่างมีความหมาย ในด้านเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับการนำไปใช้ในชีวิตจริงได้และตรงต่อวิชาชีพของผู้เรียน นอกจากนี้ยังเป็นกิจกรรมที่ช่วยส่งเสริมการพัฒนาทักษะการพูดนำเสนอภาษาอย่างเป็นระบบและมีแบบแผนเพื่อการสื่อสารเชิงวิชาการได้ดีอีกด้วย

ปริศนา มียาตะ (2546) ทำวิจัยเรื่องการสอนที่ยึดรูปแบบวาทกรรมเพื่อส่งเสริมความสามารถทางการพูดนำเสนอ และความเชื่อมั่นในตนเองของนักศึกษาระดับปริญญาตรี เพื่อเปรียบเทียบความสามารถทางการพูดนำเสนอและความเชื่อมั่นในตนเองของนักศึกษาก่อนและหลังเรียนด้วยการสอนที่ยึดรูปแบบวาทกรรม โดยกลุ่มเป้าหมายเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 4 วิชาเอกการจัดการทั่วไป คณะบริหารธุรกิจ จำนวน 43 คน ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่ออาชีพ 2 (01-320-018) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการสอนตามวิธีสอนที่ยึดรูปแบบวาทกรรมจำนวน 5 แผน แผนละ 4 คาบ คาบละ 50 นาที เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบทดสอบความสามารถทางการพูดนำเสนอ และความเชื่อมั่นในตนเองของนักศึกษาก่อนและหลังเรียนด้วยการสอนที่ยึดรูปแบบวาทกรรม จากนั้นนำข้อมูลมาวิเคราะห์เพื่อหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ SPSS ผลการวิจัยพบว่านักศึกษามีความสามารถทางการพูดนำเสนอ และมีความเชื่อมั่นในตนเองสูงขึ้นหลังการเรียนด้วยการสอนที่ยึดรูปแบบวาทกรรม ซึ่งทั้งนี้เป็นการสอนที่ยึดรูปแบบวาทกรรมส่งเสริมความสามารถทางการพูดนำเสนอได้อย่างเป็นระบบ ขั้นตอน คือ การสร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับการพูด การวางโครงเรื่องและข้อความ การสร้างเนื้อเรื่อง และการพูดนำเสนอ ทำให้นักศึกษามีความเข้าใจต่อโครงสร้างการพูดนำเสนอ สำหรับการใช้อธิบายและขั้นตอนการพูดที่เหมาะสมแต่ละส่วน จึงสามารถนำมาเป็นแนวทางในการเตรียมความพร้อมและฝึกพูดนำเสนอจนเกิดความเชื่อมั่นในตนเอง นอกจากนี้การใช้กิจกรรมกลุ่มยังช่วยพัฒนาความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษ และความเชื่อมั่นของนักศึกษาอีกด้วย

จากการศึกษาค้นคว้างานวิจัยด้านการพูดนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษที่มีการทดลองใช้วิธีการสอนที่แตกต่างกัน ผู้วิจัยได้มีการค้นคว้างานวิจัยต่างประเทศ โดยมีรายละเอียดดังนี้

C.A. Reitmeier, L.K. Svendsen, and D.A. Vrchota (2004) ได้ทำการศึกษาเรื่องการพัฒนาทักษะการศึกษาด้วยปากเปล่าของนักศึกษาสาขาวิชาวิทยาศาสตร์การอาหาร ณ Iowa State University โดยการบูรณาการกิจกรรมการสื่อสารเกี่ยวกับการประเมินอาหาร (Food evaluation) เข้ากับวิชาการเตรียมอาหาร กำหนดให้มีการรายงานปากเปล่า (Oral reports) แทนการสอบย่อย และการนำเสนอปากเปล่าแทนการสอบปลายภาค มีการพัฒนาเกณฑ์การประเมินเพื่อช่วยให้นักศึกษาสามารถประเมินหน้าที่ของส่วนประสมขั้นตอน เทคนิค อุณหภูมิ และการประเมินการรับรู้ ประสิทธิภาพของกิจกรรมการสื่อสารประเมินได้จากคะแนนการรายงานปากเปล่า การประเมินตนเอง การประเมินรายวิชา เกรดที่ได้ และการสังเกตของผู้สอน ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาเกิดการเรียนรู้อการใช้ภาษาในงานอาชีพและได้ฝึกทำกิจกรรมด้านอาชีพ ซึ่งโอกาสในการฝึกปฏิบัติรูปแบบนี้มี

ความสำคัญมากต่อการสร้างพัฒนาการของนักศึกษา และมีความสำคัญสำหรับอาชีพด้านวิทยาศาสตร์อาหาร นอกจากนี้ การบูรณาการเนื้อหาสาระกับประสบการณ์ในการสื่อสารด้วยการพูดปากเปล่า ยังมีเป้าหมายช่วยส่งเสริมให้นักศึกษาได้มีความชำนาญทั้งสาระในสาขาของตนเองและทักษะในการพูดปากเปล่าของตนเอง

Marcus Kho Gee Whai and Leong Lai Mei (2015) ศึกษาสาเหตุของความยากในการพูดนำเสนอและเปรียบเทียบความแตกต่างของสาเหตุของความยากในการพูดนำเสนอ โดยวิธีการตอบแบบสอบถามและสัมภาษณ์นักศึกษาสายอาชีพในรัฐซาราวก (Sarawok) ประเทศมาเลเซีย ทั้งสาขาวิศวกรรมและพาณิชย์กรรรม จำนวน 223 คน ผลการศึกษาพบว่า สาเหตุหลักของความยากในการพูดนำเสนอคือ การขาดการฝึกซ้อมและพบความต่างอย่างมีนัยสำคัญเกี่ยวกับสาเหตุของความยากในการพูดนำเสนอของนักศึกษาสาขาวิศวกรรมและพาณิชย์กรรรม เช่น ปัจจัยด้านจิตวิทยา การขาดการฝึกซ้อม และบทบาทของผู้สอน ผลการวิจัยพบว่านักศึกษาสาขาวิศวกรรมเตรียมตัวในการพูดน้อยกว่านักศึกษาพาณิชย์กรรรม ผู้วิจัยหวังว่า ผลการวิจัยนี้จะช่วยให้ผู้สอนในรายวิชาการพูดนำเสนอมีความเข้าใจที่ดีขึ้นในการเตรียมความพร้อมให้นักศึกษามีทักษะการพูดนำเสนอก่อนออกสู่โลกของความจริง

Richard (n.d.) สำนวจความคิดเห็นของนักศึกษาในการลงทะเบียนรายวิชาการพูดนำเสนอและสอบถามนักศึกษาที่ลงทะเบียนวิชาการพูดนำเสนอเกี่ยวกับจุดประสงค์ในการเลือกเรียนรายวิชาดังกล่าว โดยใช้แบบสอบถาม ที่มีจุดประสงค์ในการเรียน 13 ข้อ และให้นักศึกษาระบุความคิดเห็นของตนเอง ผลการศึกษาพบว่านักศึกษาส่วนใหญ่เห็นว่าการเรียนในวิชาการพูดนำเสนอเป็นโอกาสในการพัฒนาความสามารถด้านภาษาอังกฤษมากกว่าที่จะเป็นการเรียนรู้การพูดนำเสนอ การวิเคราะห์ข้อมูลนำแสดงให้เห็นว่าหนังสือเรียนบางเล่มจะให้ความสำคัญกับทักษะที่ไม่เกี่ยวกับภาษาอังกฤษ ได้แก่ การจัดระบบความคิด สื่อประกอบและภาษาท่าทาง ผู้วิจัยจึงเสนอแนะให้ผู้สอนตระหนักในจุดประสงค์ของการเลือกเรียนในรายวิชาดังกล่าวและเลือกหนังสือที่เหมาะสมกับรายวิชา

Anil Pathak and Mani LeVasan (2015) ได้ทำการวิจัยเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดนำเสนอที่เกี่ยวกับงานอาชีพโดยใช้วิธีการออกแบบเนื้อหาเชิงบูรณาการ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาสาขาวิศวกรรมจำนวน 140 คน ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชานวัตกรรมด้านวิศวกรรมและการออกแบบและรายวิชาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยบูรณาการเนื้อหาใน 2 รายวิชาดังกล่าว และกำหนดภาระงานให้นักศึกษามาทำ 1 ชิ้น เพื่อวัดทักษะในการสื่อสารที่เกี่ยวข้องกับงานอาชีพ ชิ้นงานที่นักศึกษาต้องทำคือการออกแบบเครื่องตัดมะเขือเทศ โดยต้องบรรยายลักษณะของเครื่องและสาธิตการใช้งาน ประเมินผลโครงการสำรวจความคิดเห็นและการบันทึกให้คะแนนโดยผู้สอน ผลการวิจัยพบว่านักศึกษายอมรับว่ามีการพัฒนาที่ดีขึ้นในเรื่องของทักษะในการนำเสนอ และช่วยให้นักศึกษาสามารถสื่อสารในงานอาชีพของตนเองได้

Rahman (2010) ทำการวิจัยเรื่อง การสอนทักษะการสื่อสารพูดโดยวิธีกำหนดภาระงาน กับนักศึกษาสาขาวิศวกรรมและเทคโนโลยีที่ Indian School of Mines, Dhanbad เพื่อให้ นักศึกษามีความชำนาญในทักษะการพูด โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจความเป็นไปได้จากการทดสอบใช้วิธีการกำหนดภาระงานในการพัฒนาการพูดสื่อสาร กิจกรรมหลักที่ใช้ในการสอนคือ การอภิปรายและโต้ว่าที่ การพูดนำเสนอ และการแสดงบทบาทสมมุติ ผลการวิจัยสรุปว่านักศึกษาพึงพอใจกิจกรรมการ

กำหนดภาระงาน มีส่วนร่วมในภาระงานที่ได้รับมอบหมายเหมือนอยู่ในสถานการณ์จริง คะแนนด้าน การพูดอยู่ในระดับสูง นักศึกษา 70% ได้เกรด A อย่างไรก็ตาม ในช่วงแรกมีปัญหาในการกำหนด ภาระงาน บางครั้งไม่เป็นไปตามที่ได้มอบหมาย ไม่สามารถควบคุมได้ทั้งในส่วนของนักศึกษาและ อาจารย์

Bankowski (2015) จัดโครงการฝึกอบรมทักษะที่จำเป็นในการพูดนำเสนอให้กับนักศึกษาที่ เรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์วิชาการ (English for Academic Purpose: EAP) โดยมี เป้าหมายของโครงการ คือ เพื่อออกแบบหลักสูตรฝึกอบรมเฉพาะด้านในการเสริมสร้างทักษะในการ พูดนำเสนอเชิงวิชาการ ให้กับนักศึกษาสาขาศิลปและสังคมวิทยาชั้นปีที่ 1 จำนวน 217 คน และ ประเมินผลกระทบของโครงการโดยการสังเกต (Observation) นักศึกษาที่ได้รับการคัดเลือกเข้าร่วม โครงการได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างจากนักศึกษา 3 ห้องเรียน ได้นักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง 14 คน วิชาเอกของนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง คือ ศาสนาศึกษา ประวัติศาสตร์ ภูมิศาสตร์ และสังคมศึกษา การที่ นักศึกษากลุ่มตัวอย่างจะต้องทำการพูดนำเสนอ 2 ครั้ง ระยะเวลาในการนำเสนอครั้งละ 15 นาที โดย พูดนำเสนอครั้งที่ 1 เกิดขึ้นก่อนการฝึกอบรม ตั้งแต่ตอนต้นของภาคเรียนที่ 1 และการพูดนำเสนอ ครั้งที่ 2 เกิดขึ้นหลังการฝึกอบรม ก่อนสิ้นภาคเรียนที่ 2 ของปีการศึกษา การนำเสนอในครั้งที่ 2 ต้อง ใช้หัวข้อที่แตกต่างจากการพูดครั้งแรก

จุดประสงค์ของการสังเกตการณ์ คือ เพื่อดูความเปลี่ยนแปลงที่อาจจะเกิดขึ้นในการใช้ทักษะ และกลยุทธ์ในระหว่างการเรียนปีแรกของนักศึกษา เกณฑ์ที่ใช้ประเมินและเนื้อหาด้านทักษะ และกล ยุทธ์ที่เกี่ยวข้องได้มาจากการนำเสนอที่คล้ายกันในอดีตที่ผ่านมา และนำมาทดลองใช้กับกลุ่มทดลอง กลุ่มเล็ก และเพื่อพัฒนาเกณฑ์ในการประเมินที่จะนำมาใช้ในการฝึกอบรมครั้งนี้ การสังเกตการณ์มา จาก 2 ส่วน คือ 1) การสังเกตโดยผู้ช่วยนักวิจัยซึ่งไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการสอนและไม่รู้จักนักศึกษา และ 2) การให้คะแนนโดยผู้วิจัยซึ่งเป็นผู้สอน ความเชื่อมั่นของการให้คะแนนมาจากความสอดคล้อง ของคะแนนที่ได้มาจาก 2 ส่วน

หลักสูตรฝึกอบรมมีระยะเวลา 15 ชั่วโมง และถือเป็นส่วนหนึ่งในของการเรียนวิชา ภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เชิงวิชาการ แนวทางการฝึกอบรมประกอบด้วย 3 ส่วน คือ การฝึกอบรม ขั้นตอนเพื่อสืบค้นข้อมูล ซึ่งจัดขึ้นในห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ของห้องสมุด การฝึกอบรมด้าน ทักษะการคิดวิเคราะห์ และการฝึกอบรมด้านทักษะการพูดนำเสนอ โดยแต่ละด้านมีรายละเอียด แตกต่างกัน คือ ทักษะการสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับ 1) การหาข้อมูล การเข้าถึงแหล่งข้อมูลที่ต้องการ 2) การใช้ฐานข้อมูลออนไลน์ 3) การค้นหาสำเนาต้นฉบับจริง (Hard Copy) ของเอกสารและวารสาร ล่วงเวลาในห้องสมุด และ 4) การใช้คำสำคัญ (Key Words) ในการสืบค้นข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต เป็น ต้น ส่วนในด้านทักษะการคิดวิเคราะห์เกี่ยวข้องกับ 1) การประเมินแหล่งข้อมูล การรับข้อมูลเข้าและ การจัดระบบข้อมูล 2) การหาความสัมพันธ์ สาเหตุและผลกระทบ เปรียบความเหมือนความต่างของ ข้อมูล 3) การตีความข้อมูลและผลลัพธ์ 4) การลงความเห็น การสังเคราะห์ การวิเคราะห์ และการ เรียบเรียงข้อมูลใหม่ 5) การตัดสินใจ อธิบายและสรุปผล และ 6) การอภิปรายและการแก้ปัญหา และ ด้านทักษะการพูดนำเสนอ เกี่ยวกับ 1) การพูดนำเสนอรายย่อย (Mini Oral Presentation) เพื่อให้ นักศึกษาได้ฝึกและสาธิตทักษะที่ได้รับมาใหม่ 2) การศึกษาโดยการดูวิดีโอของการนำเสนอที่ดี และ แหล่งข้อมูลวิดีโอที่เผยแพร่เพื่อการพาณิชย์ต่าง ๆ โดยมีผู้สอนคอยให้คำชี้แนะ อภิปราย และสาธิต

ทักษะการนำเสนอ 3) ทักษะการใช้บันทึกย่อ (Notes) การใช้สายตา (Eye Contact) ภาษากาย (Body Language) และการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้ฟัง และ 4) คุณประโยชน์และการประยุกต์ใช้ทักษะในการทำภาระงานอื่น ๆ ในการเรียนวิชาเอก

ผลการวิจัยพบว่า มีหลักฐานความเปลี่ยนแปลงในผลงานและความมั่นใจของนักศึกษาที่เข้าร่วมโครงการ นักศึกษาเสนอแนะว่า หลักสูตรนี้ทำให้นักศึกษาได้รับวิธีการหรือแนวทางที่ช่วยกระตุ้นให้นักศึกษาได้เรียนรู้ด้วยตนเอง สามารถใช้ทรัพยากร เลือกและสำรวจหัวข้อ เปรียบเทียบ สังเคราะห์ วิเคราะห์ข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ และนำเสนอผลการสืบค้นด้วยวิธีการที่เชื่อมโยงและสร้างผลงานเป็นของตัวเอง ผลการศึกษายังระบุอีกว่า แม้ว่าจะขาดประสบการณ์และความมั่นใจ และมีความยากลำบากที่ต้องเผชิญ นักศึกษาแสดงความเต็มใจและความสามารถในการยอมรับวิธีการใหม่ ๆ ในการเรียนรู้ ดังนั้นนักศึกษาน่าจะนำผลที่ได้จากการฝึกอบรมครั้งนี้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ที่ดีกว่าในการปฏิบัติงานต่าง ๆ ในอนาคต

Buyukyavuz O (2014) ทดลองใช้การประเมินผลในรายวิชาการฟัง-พูดในมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในประเทศตุรกี โดยกำหนดให้การพูดนำเสนอที่สัมพันธ์กับสาขาวิชา (Discipline-related Oral Presentations) เป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษแบบเข้มข้นในประเทศตุรกี เนื่องจากการประเมินหลักสูตรด้วยแบบสอบถาม พบว่า นักศึกษามีความกังวลเกี่ยวกับการประเมินการพูดด้วยวิธีจับฉลากหัวข้อแล้วพูดโดยทันทีของหลักสูตร (The School's Prompt-based Oral Assessment) การจับหัวข้อแล้วพูดโดยทันทีทำให้นักศึกษาไม่มีโอกาสเตรียมตัวในเรื่องที่จะพูด นอกจากนี้ การประชุมหลายครั้งเพื่อแก้ปัญหาดังกล่าว และการระดมความคิดของอาจารย์ได้ข้อสรุปที่จะกำหนดให้การพูดนำเสนอที่สัมพันธ์กับสาขาวิชาเป็นส่วนหนึ่งของการประเมินผลในรายวิชาฟัง-พูด

อย่างไรก็ตาม ในบริบทการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ เป็นเรื่องยากทั้งสำหรับอาจารย์และนักศึกษาซึ่งคุ้นเคยกับการใช้วิธีการสอนแบบดั้งเดิม และข้อสอบแบบเลือกตอบ โดยการเขียนที่จะเปลี่ยนเข้าสู่ระบบใหม่ทันที การเปลี่ยนแปลงการประเมินจากแบบเดิมเป็นแบบใหม่ต้องอาศัยความพยายามอย่างมาก สำหรับการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เริ่มต้นการเปลี่ยนแปลงที่อาจารย์ โดยการสร้างความตระหนักและปรับแนวคิดที่ละน้อย แบบค่อยเป็นค่อยไป วิธีการที่นำมาใช้ในโครงการนี้ ประกอบด้วย 6 ขั้นตอน คือ 1) การเตรียมความพร้อมของอาจารย์ โดยการให้ความรู้ผ่านการสัมมนาโดยผู้เชี่ยวชาญเป็นเวลา 8 ชั่วโมง ให้อาจารย์ได้เรียนรู้จากตัวอย่างการประเมินด้านการพูด ขั้นตอนทั่วไปของการออกแบบ จัดระบบ และวิธีการตรวจให้คะแนนที่จะใช้ในการให้คะแนนการพูดนำเสนอ การอบรมให้ความรู้อาจารย์ทำไปพร้อมกับการเปลี่ยนแปลงแนวการสอนในรายวิชาฟัง-พูด 2) การเลือกหัวข้อ ให้นักศึกษาเป็นผู้เลือกหัวข้อที่จะนำเสนอเองตามความสมัครใจ และนำมาปรึกษากับอาจารย์หรือผู้ช่วยสอน 3) การวางแผนหรือทำโครงร่างการนำเสนอ ซึ่งทำไปพร้อมกับการให้ความรู้เกี่ยวกับการใช้ตัวเชื่อมแสดงการเปลี่ยนประเด็นในการนำเสนอ (Transitions) ขั้นตอนการนำเสนอ การใช้สื่อประกอบ การใช้อุปกรณ์ช่วย การเตรียม Power Point ประกอบการนำเสนอ และการเตรียมตัวในการตอบคำถามจากผู้ฟัง 4) การวิเคราะห์วิดีโอสาธิตการนำเสนอ และฝึกวิจารณ์การนำเสนอในห้องเรียนพร้อมกับอาจารย์และเพื่อนร่วมชั้น การดูวิดีโอสาธิตจะให้ความรู้ เทคนิคแก่นักศึกษาเกี่ยวกับประเด็นสำคัญ เช่น การใช้สายตา การใช้สื่ออุปกรณ์ให้มีประสิทธิภาพ และส่วน

ต่างๆ ในการนำเสนอ ทั้งขั้นนำ ขั้นนำเสนอเนื้อหาและขั้นสรุป 5) การเจรจาตกลงเกณฑ์ให้คะแนนระหว่างอาจารย์และนักศึกษา และมีการปิดประกาศเกณฑ์ที่จะใช้ประเมินที่บอร์ดประชาสัมพันธ์ พร้อมทั้งแจ้งให้นักศึกษาทราบว่าในวันพุดนำเสนอจริงจะมีการให้คะแนนโดยอาจารย์ 2 คน นอกจากนี้ อาจารย์มีแผนที่แจกลูกอม ของขวัญในวันนำเสนอเพื่อลดความวิตกกังวลของนักศึกษาด้วย 6) การนำเสนอจริง มีการสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาด้วยการสัมภาษณ์ นักศึกษาที่เป็นอาสาสมัคร 20 คน การสัมภาษณ์ได้ถูกบันทึกไว้ในคอมพิวเตอร์ ภาษาที่ใช้สัมภาษณ์คือภาษาตุรกี และใช้เวลาประมาณ 30-40 นาที

ผลการสัมภาษณ์ระบุว่า นักศึกษาพบว่าประสบการณ์ครั้งนี้มีประโยชน์ในการช่วยพัฒนาทักษะในการค้นหาข้อมูล ทักษะคอมพิวเตอร์ และความมั่นใจในตัวเอง นอกจากนี้ นักศึกษายังเห็นความสำคัญของการละเมิดลิขสิทธิ์ในเอกสารที่จะนำมาใช้ในการพุดนำเสนออีกด้วย ข้อเสนอแนะของนักศึกษาสำหรับการปรับปรุงโครงการ คือ ควรแก้ไขคุณภาพของอุปกรณ์ด้านเทคนิคที่ใช้ในวันนำเสนอ ควรตรวจสอบอุปกรณ์ที่จะใช้ก่อนล่วงหน้าว่าอยู่ในสภาพดีและใช้งานได้ และนักศึกษาควรได้รับอนุญาตให้ลงไฟล์ไว้ในคอมพิวเตอร์ก่อนล่วงหน้า และข้อเสนอแนะอีกอย่างหนึ่งเกี่ยวกับการเตรียมวิดีโอสาธิตโดยอาจารย์ นักศึกษาเสนอแนะว่า วิดีโอสาธิตไม่สมจริงเนื่องจากการสาธิตโดยอาจารย์ และเสนอแนะให้มีการบันทึกวิดีโอการพุดนำเสนอไว้ใช้ในการศึกษาวิเคราะห์ในอนาคต

Gavin Brooks and John Wilson (2014) นำเสนอวิธีการสอนการนำเสนอให้กับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 วิชาเอกภาษาอังกฤษในมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง เพื่อให้นักศึกษาสามารถสื่อสารโดยใช้ภาษาอังกฤษ และสามารถพุดถึงหัวข้อที่อยู่ในความสนใจของกลุ่มตนเอง โดยให้นักศึกษาทำโครงการการพุดนำเสนอด้วยโปสเตอร์ และให้แต่ละกลุ่มได้เลือกหัวข้อเอง ค้นคว้าหาข้อมูลที่สอดคล้องกับหัวข้อ และจัดระบบข้อมูลที่จะนำเสนอให้มีประสิทธิภาพ โดยการวิจัยได้แบ่งขั้นตอนการดำเนินงานออกเป็น 2 ชั้น คือ ชั้นวางแผนการนำเสนอ (Planning the Presentation) และชั้นการนำเสนอ (Giving the Presentation)

1) กิจกรรมในชั้นวางแผนการนำเสนอ ประกอบด้วย การศึกษาค้นคว้าหาข้อมูล และการเขียนโครงร่างการนำเสนอ การใช้สื่อประกอบการนำเสนอ และทักษะในการนำเสนอที่สอนโดยอาจารย์

2) กิจกรรมในชั้นการนำเสนอ ประกอบด้วย การเตรียมความพร้อม ซึ่งเกี่ยวข้องกับการแจกเอกสารบทผู้นำเสนอและผู้ฟัง ดูวิดีโอการนำเสนอที่ผ่านมา นักศึกษาอภิปราย วิเคราะห์การนำเสนอในวิดีโอและซักถามข้อสงสัยกับอาจารย์ และแจ้งเกณฑ์การประเมินการนำเสนอ การนำเสนอ ซึ่งใช้เวลา 2 สัปดาห์ ในเวลาเรียน 2 ครั้ง ๆ ละ 90 นาที และมีการประเมินใช้แบบประเมินที่กำหนดและการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยผู้สอน นอกจากนี้ ผู้สอนได้ย้ำกับนักศึกษาตลอดเวลาและก่อนการนำเสนอว่าความสามารถในการสื่อสารที่จะต้องปรากฏในวันนำเสนอ คือ 1) มีโปสเตอร์ที่เสร็จสิ้นสมบูรณ์และน่าสนใจ 2) ใช้โปสเตอร์เป็นเครื่องช่วยประกอบการพุด (Speaking Prompt) 3) พุดคุยกับผู้ฟังในประเด็นที่สอดคล้องกับหัวข้อ 4) ตอบคำถามจากผู้ฟัง 5) สนุกสนานตลอดกระบวนการ

โปสเตอร์ของนักศึกษาได้รับการให้คะแนนในด้าน ความสามารถในการสื่อสาร (Communicativeness) การดึงความสนใจจากผู้ฟัง (Audience Engagement) และเนื้อหาสาระ

(Content) ส่วนการให้ข้อมูลย้อนกลับแก่นักศึกษาไม่สามารถทำได้มากเนื่องจากมีเวลาจำกัด จึงได้ข้อมูลมาในรูปแบบของการเขียนข้อเสนอแนะในแบบประเมิน และคำชมเชยด้วยคำพูด

Muhamad et al (2013) สํารวจข้อผิดพลาดในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับจุดประสงค์เชิงวิชาการ (English for Academic Purposes) โดยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัย คือ เพื่อสํารวจข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ของนักศึกษาที่เกิดขึ้นในการพูดนำเสนอในวิชาภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เชิงวิชาการ โดยการศึกษาต้องการค้นหาชนิดของข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ที่เกิดขึ้นโดยใช้การวิเคราะห์โครงสร้างพื้นผิว (Sophia Structure Taxonomy) การใช้ผิดรูปแบบ (Misinformation) การเรียงลำดับผิด (Misordering) การเพิ่มความ (Addition) และการละเว้นความ (Omission)

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษา คือ นักศึกษาที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เชิงวิชาการจำนวน 32 คนซึ่งสอนโดยผู้วิจัยคนหนึ่ง กลุ่มตัวอย่างเพศหญิงจำนวน 26 คนและเพศชาย 6 คน เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 3 และ 4 จากคณะความรู้ด้านอิสลามและมนุษยศาสตร์ นิติศาสตร์ และเศรษฐศาสตร์

กลุ่มตัวอย่างถูกเลือกโดยใช้เกณฑ์ความสะดวกที่จะเข้าร่วมโครงการ นักศึกษาแต่ละคนนำเสนอเป็นเวลา 10 ถึง 15 นาที รวมเวลาทั้งหมดใช้เวลาไป 200 ถึง 300 นาที การนำเสนอถูกบันทึกเทปเพื่อนำไปแปลความข้อมูล ถูกวิเคราะห์โดยการวิเคราะห์โครงสร้างพื้นผิว (Surface Structure Taxonomy) 4 ชนิด คือ การละเว้นความ การเพิ่มความ การใช้ผิดรูปแบบ การเรียงลำดับผิด

ความผิดพลาดประเภทละเว้นความ (Errors of Omission) เกิดขึ้นเมื่อส่วนที่สำคัญถูกละเว้นไป ส่วนใหญ่เป็นการละเว้นคำต่าง ๆ ที่บ่งบอกกาล (Tense) ในประโยคต่าง ๆ เช่น การละเว้นคำกริยา "be" ในประโยค ตัวอย่างเช่น "Mary ^ the president of the new company." ความผิดพลาดประเภทการเพิ่มความ (Errors of Addition) จะเกิดขึ้นเมื่อมีส่วนที่ไม่สำคัญถูกเพิ่มเข้ามาในคำ เช่น การเติม s ที่คำกริยา หลังคำนาม หรือสรรพนาม รูปพหูพจน์ใน Simple Present Tense ตัวอย่างเช่น "He doesn't knows my name." ความผิดพลาดประเภทการใช้ผิดรูปแบบ (Errors of Misformation) เกิดขึ้นเมื่อมีการใช้กริยาผิดรูป) เช่น "The dog eated the chicken." และความผิดพลาดของการเรียงลำดับความผิด (Errors of Misordering) เกิดขึ้นเมื่อรูปแบบที่ถูกต้องในประโยค มีการเรียงลำดับผิดพลาด เช่น "He is all the time late." แทนที่จะเป็น "He is late all the time."

ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่าข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นบ่อยที่สุดอยู่ในกลุ่มของการใช้ผิดรูปแบบตามด้วยการละเว้นความ การเติมส่วนต่าง ๆ และการเรียงลำดับผิด จากข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นทั้งหมดพบว่า การใช้คำกริยา คำนามและคำนำหน้านาม เป็นเรื่องที่ยาก สำหรับนักศึกษามากที่สุด ข้อผิดพลาดเหล่านี้ มักจะผิดพลาดเหมือน ๆ กัน ในกลุ่มนักศึกษาชาวเอเชีย ข้อผิดพลาดเหล่านี้ ควรได้รับการแก้ไขให้ถูกต้องเพื่อเป็นการปรับปรุงความสามารถทางภาษาของผู้เรียน เนื่องจากการนำเสนอทางวิชาการเป็นการนำเสนอที่มีโครงสร้างมากกว่ารูปแบบอื่น ภาษาที่ใช้จำเป็นต้องถูกต้องเหมาะสม การวิเคราะห์หรือตรวจสอบข้อผิดพลาดโดยเพื่อน (Peer Analysis) น่าจะเป็นตัวช่วยที่ดีในการแก้ไขข้อผิดพลาด นอกจากนี้การฝึกพูด (Speaking Practice) เป็นอีกวิธีการหนึ่งที่จะช่วยพัฒนาทักษะในการพูดนำเสนอ

Inayatullah Kakepoto (2012) ทำการวิจัยเรื่องปัจจัยที่ส่งผลการพูดนำเสนอของนักศึกษาวิศวกรรมศาสตร์ของ Pakistan ในสภาพแวดล้อมของการทำงาน (Factor that Influence Oral Presentations of Engineering Students of Pakistan for Workplace Environment) จุดประสงค์ของการวิจัย คือ เพื่อสำรวจปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถในการพูดนำเสนอที่มีประสิทธิภาพของนักศึกษาสาขาวิศวกรรมศาสตร์ เนื่องจากนักศึกษามีทักษะการนำเสนอที่ควรได้รับการปรับปรุงทั้งในความสัมพันธ์ส่วนตัวและในองค์กรด้านวิศวกรรม ผู้วิจัยใช้วิธีการเชิงคุณภาพเพื่อเก็บข้อมูล คือการตรวจสอบเทปที่บันทึกการพูดนำเสนอของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 25 คนจากมหาวิทยาลัยด้านวิศวกรรม 2 แห่ง ในเมือง Pakistan กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาวิศวกรรมชั้นปีสุดท้ายจากสาขา Civil Engineering และ Electrical Engineering เพราะนักศึกษาในกลุ่มนี้ต้องไปอยู่ในสถานประกอบการในอีก 6 เดือนข้างหน้า จึงจำเป็นต้องประเมินปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการพูดนำเสนอที่มีประสิทธิภาพของนักศึกษา กลุ่มตัวอย่างมีโอกาสในการเลือกหัวข้อที่จะนำเสนอเอง ก่อนหน้านั้นเคยเป็นความต้องการของนักศึกษาวิศวกรรมจำนวนมาก การวิเคราะห์ข้อมูลใช้วิธีการเชิงคุณภาพแต่แปลผลออกมาในเชิงปริมาณที่เป็นร้อยละของแต่ละองค์ประกอบที่ปรากฏในแบบประเมินเกณฑ์การประเมินที่ใช้บางส่วนดัดแปลงมาจากการศึกษา "Impact of Digital Video on Communication Skills in Business Education" ของ Leeds Elke M. ซึ่งองค์ประกอบที่ใช้ประเมินคือ ความน่าเชื่อถือ (Credibility) หรือความเชื่อมั่น (Confidence) การสบตา (Eye contact) หรือการไม่ก้มอ่าน (Absence of Reading) อาการประหม่า (Appearance Nervous Mannerisms) ภาษาท่าทาง (Gestures) หรือการใช้ภาษาทางกายที่มีเป้าหมาย (Purposeful use of Body) และ ความหลากหลายของเสียง "Vocal Variety" อย่างไรก็ตามองค์ประกอบที่ใช้ในการประเมินในการศึกษาครั้งนี้ คือ 1) ทักษะการนำเสนอ (Presentation Skill) หมายถึง ผู้พูดสื่อสารความคิดได้ชัดเจนและมีประสิทธิภาพ 2) ความมั่นใจ (Confidence) หมายถึง ผู้พูดมีความมั่นใจและมีความรู้ 3) ความประหม่า (Nervousness) หมายถึง ผู้พูดไม่แสดงการเคลื่อนไหวร่างกายที่ไม่ต้องการ และลักษณะท่าทางประหม่า และ 4) ความหลากหลายของเสียง (Vocal variety) หมายถึง ผู้พูด พูดชัดเจน ไม่มีเสียงตะกุกตะกัก และปัญหาการออกเสียงในระหว่างการนำเสนอ ใช้ระดับการวัด 5 ระดับตามของ Likert คือ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง (Strongly Disagree) ไม่เห็นด้วย (Disagree) ไม่ตัดสินใจ (Undecided) เห็นด้วย (Agree) เห็นด้วยอย่างยิ่ง (Strongly agree)

ผลการศึกษาถูกนำเสนอตามร้อยละความคิดเห็นของผู้ประเมินที่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วย สำหรับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการพูดนำเสนอของนักศึกษาสาขาวิศวกรรมศาสตร์ ผลการศึกษาชี้ให้เห็นว่า 64 % ของนักศึกษาวิศวกรรมพูดนำเสนอด้วยทักษะการนำเสนอที่ไม่ดี 53% ของนักศึกษาไม่แสดงความมั่นใจต่อการนำเสนอที่มีประสิทธิภาพ และ 87 % ประสบปัญหาความประมาทในการพูดนำเสนอและคาดหวังว่าอุปสรรคเหล่านี้อาจจะส่งผลต่อความสามารถในการทำงานของนักศึกษา ที่ไม่ค่อยดีขึ้นในสายตาขององค์กร ข้อเสนอแนะจากการวิจัย คือ อาจารย์ที่สอนการสื่อสารควรช่วยเหลือนักศึกษาสาขาวิศวกรรมศาสตร์ให้เอาชนะอุปสรรคที่ขัดขวางการนำเสนอในช่วงเวลาที่กำลังเรียนอยู่ และเป็นความรับผิดชอบของมหาวิทยาลัยในเมือง Pakistan ที่จะต้องเพิ่มวิชาด้านการสื่อสารมากขึ้น เพื่อเน้นในเรื่องทักษะการพูดนำเสนอของนักศึกษาวิศวกรรมศาสตร์

สรุปแนวคิดจากงานวิจัยด้านการพูดนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษ พบว่า ครูผู้สอนควรเอาใจใส่ และเป็นທີ່ปรึกษาให้คำแนะนำในการพูดการนำเสนอ ถ้ามีความผิดพลาดการพูดด้านไวยากรณ์ เช่น พูดไม่เต็มประโยค ยกตัวอย่างเช่น ในการนำเสนอส่วนผสม นักศึกษาอาจพูดว่า fish sauce, egg, sugar แต่นักศึกษาควรพูดให้เต็มประโยคได้ใจความที่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์คือ This is fish sauce. This is one egg and this is a spoon of sugar. ส่วนด้านทักษะการนำเสนอครูผู้สอนต้องคอยให้คำแนะนำหรือทำเป็นตัวอย่าง อาจจะทำให้นักศึกษาทำตามเพื่อเรียนรู้ อย่างเช่น การพูดนำเสนอ ควรใช้ภาษาท่าทางอย่างไร บอกแนะนำไม่ควรก้มอ่าน การใช้สายตาเพื่อทำการสื่อสาร เป็นต้น ครูผู้สอนควรสอนให้นักศึกษาดูวิดีโอการสาธิตเพื่อการประกอบอาหารไทย เพื่อให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้ทุกส่วนที่เกี่ยวข้อง เช่น การใช้ภาษา กริยาท่าทาง รูปแบบการนำเสนอ เป็นต้น ซึ่งผู้วิจัยใช้กิจกรรมโครงการเป็นวิธีการเก็บข้อมูล และเน้นให้นักศึกษาเป็นผู้ดำเนินงานโดยมีอาจารย์คอยให้คำแนะนำ และช่วยเหลือ โดยสรุปเป็นขั้นตอนการปฏิบัติ คือ นักศึกษาค้นคว้าหาข้อมูล เพื่อเลือกหัวข้อที่จะนำเสนอ นักศึกษานำหัวข้อมาปรึกษากับอาจารย์เพื่อขอข้อเสนอแนะ นักศึกษาและอาจารย์วางแผนการนำเสนอและจัดทำโครงร่าง ซึ่งในขั้นตอนนี้อาจารย์ต้องให้ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับทักษะในการนำเสนอโดยการอบรมดูวิดีโอสาธิตและให้นักศึกษาฝึกปฏิบัติการนำเสนอ อาจารย์ เปรียบเทียบเกี่ยวกับเกณฑ์ที่จะใช้ประเมินการพูดนำเสนอกับนักศึกษาและประกาศเกณฑ์ให้ทราบโดยทั่วกัน นักศึกษานำเสนอจริง มีการบันทึกวิดีโอเพื่อนำไปศึกษาและตรวจให้คะแนนโดยผู้ประเมินมากกว่า 1 คน และอาจารย์สอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาเพื่อให้ได้ข้อมูลในการปรับปรุงโครงการในครั้งต่อไป

สรุปผลจากการศึกษางานวิจัย งานวิจัยส่วนใหญ่ด้านภาษาอังกฤษคหกรรมศาสตร์เพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะเป็นงานวิจัยที่จัดทำขึ้นเพื่อสร้างแผนการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรเพื่อส่งเสริมทักษะวิชาชีพ มีการพัฒนาบทเรียนภาษาอังกฤษและหาประสิทธิภาพของสื่อ มีการวิเคราะห์ความจำเป็นในการใช้ภาษาอังกฤษคหกรรมของนักศึกษา และสำหรับงานวิจัยด้านการพูดนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษ ส่วนใหญ่งานวิจัยทำการทดลองเชิงเปรียบเทียบ เพื่อศึกษาและวัดความสามารถด้านการพูดนำเสนอของผู้เรียน โดยใช้ภาพเป็นสื่อ มุ่งเน้นเนื้อหาร่วมกับการใช้เทคโนโลยี (Social Media) นอกจากนี้งานวิจัยการพูดนำเสนอต่างประเทศได้ทำการศึกษาการพัฒนาทักษะ การคิดหาสาเหตุ ความยากของการพูดนำเสนอ และสอนทักษะการสื่อสารโดยการมอบหมายภาระงาน มุ่งเน้นการจัดโครงการเพื่อฝึกอบรมทักษะที่จำเป็นในการพูดนำเสนอ ทดลองใช้เพื่อประเมินผลในรายวิชาการฟัง-พูด และวิจัยเพื่อหาปัจจัยที่ส่งผลต่อการพูดนำเสนอซึ่งงานวิจัยเกี่ยวข้องกับทั้งด้านรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์วิชาการ (English for Academic Purpose: EAP) และวิชาภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ (English for Specific Purpose: ESP)

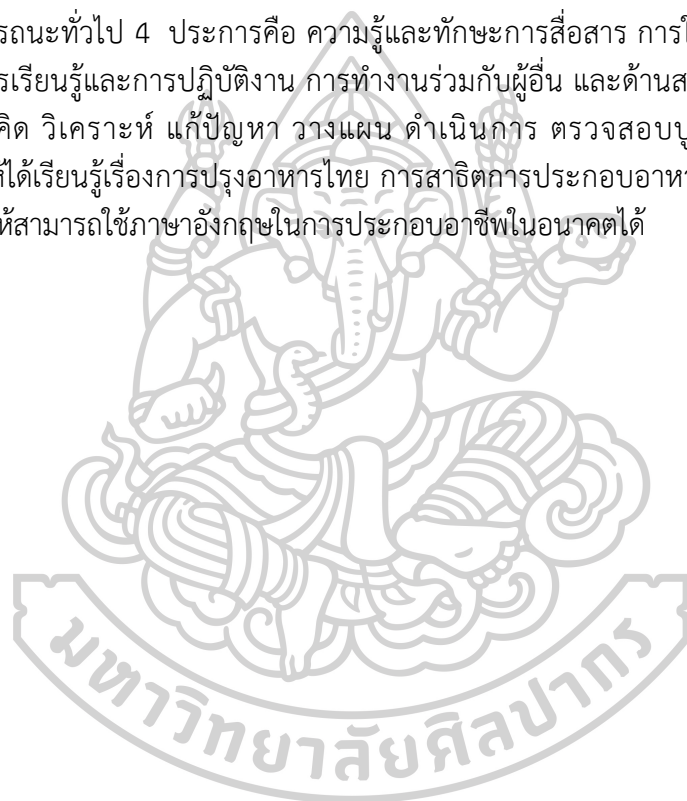
จากงานวิจัยข้างต้น พอสรุปได้ว่า นักการศึกษาได้พัฒนางานวิจัยทางด้านเชิงการเปรียบเทียบเพื่อหาสาเหตุของการพูดนำเสนอว่าเหตุหรือปัจจัยใดที่ทำให้นักศึกษาไม่กล้าพูด พบว่า สาเหตุหลักของความยากในการพูดนำเสนอคือการขาดฝึกซ้อม (Marcus Kho Gee Whai & Leong Lai Mei, 2015) และเพื่อให้นักศึกษามีความเชื่อมั่นในตนเอง และมีความสามารถทางการพูดนำเสนอ ได้มีการสอนที่ยึดรูปแบบวาทกรรม และเพื่อให้นักศึกษาสามารถสื่อสารโดยใช้ภาษาอังกฤษและสามารถพูดถึงหัวข้อที่ตัวเองสนใจได้ โดยมอบหมายภาระงาน ทำโครงการ และโปสเตอร์ รวมทั้งให้

นักศึกษาได้ฝึกพูดนำเสนอในสภาพแวดล้อมที่ทำงาน และสถานที่ที่คุ้นเคย (Gavin Brooks & John Wilson, 2014; Inayatullah Kakepoto, 2012) จากการศึกษางานวิจัยข้างต้นส่วนใหญ่เป็นงานวิจัยด้านวิศวกรรมศาสตร์ ยังขาดการพัฒนาการทำสื่อ หรือชุดการเรียนรู้ที่จะนำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน โดยเฉพาะการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ ที่ต้องมีการสอบถามความต้องการและความถนัดของผู้เรียน และสามารถนำวิชาความรู้นั้นไปใช้ในการประกอบอาชีพในอนาคตได้ นอกจากนี้ยังพบว่าครูผู้สอนและนักศึกษาคุ้นเคยกับการใช้วิธีการสอนแบบดั้งเดิม อาจกล่าวได้ว่า เน้นเชิงทฤษฎี มีการลงมือปฏิบัติน้อยในแต่ละรายวิชา และในการเรียนการสอน ครูผู้สอนไม่ได้เป็นที่ปรึกษาคอยให้คำแนะนำแก่ผู้เรียน และยังขาดการใช้สื่อมัลติมีเดียมาใช้ให้เกิดประโยชน์

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเกิดความสนใจในการต่อยอดจากงานวิจัยที่ผ่านมา โดยส่วนใหญ่เป็นการพูดนำเสนอรูปแบบในรูปแบบเชิงสำรวจหรือวิเคราะห์หาความต้องการเพียงเท่านั้น โดยเฉพาะสาขาวิชาอาหารและโภชนาการ ซึ่งมีการพัฒนาสื่อการเรียนรู้อย่างจำกัด ผู้วิจัยทำการศึกษาและพัฒนางานวิจัยในหัวข้อเรื่องการพัฒนาชุดการเรียนรู้เรื่องการปรุงอาหารไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทย โดยนำข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์จากงานวิจัยข้างต้นมาใช้ในการพัฒนาชุดการเรียนรู้ คือ การทำแบบสอบถามเพื่อสอบถามความต้องการและความถนัดของผู้เรียนในบริบทรายวิชาการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการประกอบอาหารไทย โดยนำรูปแบบการพูดนำเสนอมาใช้ เพื่อช่วยให้ผู้เรียนมีความมั่นใจในการพูดนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษและเข้าใจถูกต้องตามหลักการของการพูดนำเสนอ เช่น การกล่าวทักทาย การนำนำตนเอง ภาษาท่าทางในการนำเสนอ การใช้น้ำเสียงอย่างมีประสิทธิภาพ ฯลฯ โดยผู้เรียนต้องมีการฝึกซ้อมการพูดนำเสนอกับครูผู้สอนและกับเพื่อนร่วมชั้นเรียน กิจกรรมที่มอบหมายให้แก่ผู้เรียนเน้นเป็นภาระงาน ร่วมกับการทำโครงการ นอกจากนี้การที่ผู้เรียนได้ดู-ฟัง และศึกษาแล้ว ผู้เรียนจำเป็นต้องเขียนงานให้ออกมาเป็นชิ้นงานร่วมกับการจัดทำวิดีโอ ซึ่งครูผู้สอนมีหน้าที่ทำการสอนและคอยให้คำแนะนำผู้เรียนระหว่างการปฏิบัติการเรียนการสอน โดยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจในการทำกิจกรรมหรืองานชิ้นนั้น ๆ ด้วย ซึ่งแนวทางการสอนมีทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติ ผู้เรียนต้องเรียนหลักการพูดนำเสนอ เนื้อหา คำศัพท์ ไวยากรณ์ที่ถูกต้อง โดยเน้นเรื่องของการปรุงอาหารและการสาธิตอาหารโดยตรงที่จะกระตุ้นความสนใจ ความตระหนักรู้ในด้านคำศัพท์ ส่วนวนที่เกี่ยวข้องกับการสาธิตการประกอบอาหาร ด้านบุคลิกภาพกริยาท่าทางในด้านการพูดนำเสนอ และสามารถระลึกถึงหนทางในการปฏิบัติตนเพื่อการพัฒนาทักษะด้านการปฏิบัติงาน การใช้เทคนิคต่าง ๆ และประสบการณ์ด้านอาชีพได้ เพื่อนำมาสู่การพูดนำเสนอในภาคปฏิบัติการสาธิตจริง และนอกจากนี้ผู้วิจัยได้นำสื่อมัลติมีเดียมาใช้ในการสอนร่วมด้วย คือ ใช้ตัวอักษร (Text) ภาพนิ่ง (Still Image) เสียง (Sound) และวิดีโอ (Video) โดยผ่านกระบวนการทางระบบคอมพิวเตอร์อย่างมีความหมายกับผู้ใช้อย่างมีปฏิสัมพันธ์ (Interactive Multimedia)

จึงเห็นได้ว่า ภาษาอังกฤษคหกรรมน่าจะมีส่วนสำคัญที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการศึกษาเฉพาะสาขาวิชา และทำให้ผู้เรียนตระหนักและเห็นประโยชน์ของการใช้ภาษาอังกฤษในงานอาชีพต่อไปในอนาคตได้ มิใช่ว่าผู้เรียนจะต้องประกอบอาชีพเป็นพ่อครัวและแม่ครัวเท่านั้น ยังมีหลายอาชีพที่รองรับคือ เจ้าหน้าที่ฝ่ายโภชนาการ ผู้ผลิตอาหารไทย ผู้ผลิตขนมไทย พ่อครัวอาหารนานาชาติ ผู้จัดทำผลิตภัณฑ์เบเกอรี่ ผู้ช่วยพนักงานสาธิตอาหาร ผู้ถนอมและแปรรูป

อาหาร ผู้ผลิตพัฒนาผลิตภัณฑ์อาหารและผู้ผลิตเครื่องดื่มและไอศกรีม หรือเป็นผู้ดำเนินธุรกิจอาหาร ผู้วิจัยจึงพิจารณาและคาดหวังว่าการสอนภาษาอังกฤษเชิงบูรณาการทักษะและเนื้อหา โดยอาศัย กระบวนการสอนที่เน้นหัวข้อเรื่องเกี่ยวกับด้านอาหารไทย โดยมีรูปแบบการนำเสนอในการนำเสนอ ผลงาน ซึ่งภาระงานที่เกี่ยวข้องได้แก่ โครงการงาน จะเป็นกระบวนการสอนภาษาที่สามารถพัฒนาทักษะ การพูดตามสภาพจริงไปพร้อม ๆ กับการส่งเสริมความรู้ในการสาธิตการประกอบอาหารไทยและการ ปฏิบัติตนได้อย่างถูกต้องตามแนววิธีการพูดนำเสนอ ซึ่งจะได้ประโยชน์ทั้งการเพิ่มความสามารถใน การพูดภาษาอังกฤษ อีกทั้งยังช่วยเสริมทักษะในด้านการฟัง อ่านและเขียนทางอ้อม อีกทั้งสร้างความ เข้าใจ ความตระหนักรู้ในเรื่องการปรุงอาหารไทย ทักษะด้านการปฏิบัติงานในงานอาชีพที่สามารถ นำไปต่อยอดต่อการประกอบอาชีพในอนาคตได้ นอกจากนี้และยังเป็นการเสริมสร้างด้านสมรรถนะ หลักและสมรรถนะทั่วไป 4 ประการคือ ความรู้และทักษะการสื่อสาร การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ การพัฒนาการเรียนรู้และการปฏิบัติงาน การทำงานร่วมกับผู้อื่น และด้านสมรรถนะระดับฝีมือตาม สาขาอาชีพ คิด วิเคราะห์ แก้ปัญหา วางแผน ดำเนินการ ตรวจสอบบูรณาการความรู้ระดับ ผู้ปฏิบัติงานให้ได้เรียนรู้เรื่องการปรุงอาหารไทย การสาธิตการประกอบอาหารไทย เพื่อเตรียมความ พร้อมผู้เรียนให้สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการประกอบอาชีพในอนาคตได้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การพัฒนาชุดการเรียนรู้เรื่องการปรุงอาหารไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทย” เป็นการศึกษาเชิงทดลอง (Pre-Experimental Research) โดยใช้แบบการวิจัยแบบ One-Group-Pretest-Posttest Design มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของชุดการเรียนรู้เรื่องการปรุงอาหารไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทยสำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษาสงขลา ให้ได้ตามเกณฑ์ 75/75 (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2556) โดยแบ่งออกเป็น 2 ชุด คือ 1) ค่าประสิทธิภาพของชุดการเรียนรู้ (E1/E2) ที่คำนวณจากคะแนนสอบรายบทกับคะแนนสอบหลังเรียน (Posttest) ที่มาจากคะแนนด้านการฟัง (Listening) คะแนนด้านคำศัพท์ (Vocabulary) และคะแนนด้านการพูด (Speaking) และ 2) ค่าประสิทธิภาพของชุดการเรียนรู้ (E1/E2) ที่คำนวณจากโครงการระหว่างเรียน (Mini-Project) กับโครงการหลังเรียน (Final-Project) 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทยของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษาสงขลา ก่อนและหลังการใช้ชุดการเรียนรู้เรื่องการปรุงอาหารไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทย และ 3) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษาสงขลา ที่มีต่อชุดการเรียนรู้เรื่องการปรุงอาหารไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการดังต่อไปนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 ตัวแปรที่ศึกษา
- 3.3 ระยะเวลา
- 3.4. รูปแบบการวิจัย
- 3.5 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.6 การสร้างและพัฒนาเครื่องมือ
- 3.7 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.8 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษาสงขลา จำนวน 60 คน

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษาสงขลาที่กำลังศึกษารายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับการประกอบอาหารไทย จำนวน 30 คน ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 โดยการสุ่มอย่างง่าย

3.2 ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่

3.2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ ชุดการเรียนรู้เรื่องการปรุงอาหารไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทย

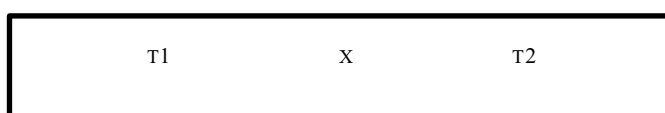
3.2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ 1) ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทย และ 2) ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อชุดการเรียนรู้เรื่องการปรุงอาหารไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทย

3.3 ระยะเวลา

ระยะเวลาในการพัฒนาและทดลองใช้ชุดการเรียนรู้เรื่องการปรุงอาหารไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหาร สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษาสงขลา ระยะเวลาในการทดลองรวม 34 ชั่วโมง กับ 1 วัน โดยแบ่งการเรียนรู้เนื้อหาตามบทเรียน 10 บท บทละ 3 ชั่วโมง รวม 30 ชั่วโมง การทดสอบก่อนเรียน (Pretest) 2 ชั่วโมง และหลังเรียน (Posttest) 2 ชั่วโมง รวม 4 ชั่วโมง การสาธิตการประกอบอาหารไทยหลังเรียน (Final Project) 1 วัน โดยทำการทดลองในระยะเวลา 4 สัปดาห์ ใช้คาบกิจกรรมและวันหยุดของนักศึกษาตามที่วิทยาลัยอาชีวศึกษา กำหนดให้ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560

3.4 รูปแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้การวิจัยแบบเชิงทดลอง (Pre - Experimental Research) แบบกลุ่มเดียวสอบก่อนและหลังเรียน (One-Group-Pretest-Posttest Design)

เมื่อ T1 แทน การทดสอบก่อนการใช้ชุดการเรียนรู้เรื่องการปรุงอาหารไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทย

X แทน การใช้ชุดการเรียนรู้เรื่องการปรุงอาหารไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทย

T2 แทน การทดสอบหลังการใช้ชุดการเรียนรู้เรื่องการปรุงอาหารไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทย

3.5 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีดังต่อไปนี้

3.5.1 ชุดการเรียนรู้เรื่องการปรุงอาหารไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทย ที่ประกอบด้วยสื่อวิดีโอและสื่อบทเรียน จำนวน 10 บท ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ตามกรอบเนื้อหาที่ได้จากการวิเคราะห์เนื้อหาภาษา เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทย สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษาสงขลา จังหวัดสงขลา

3.5.2 แบบทดสอบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทยระหว่างเรียน ซึ่งประกอบด้วยแบบวัด 2 ชนิด คือ 1) แบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง-พูด ทำียบทเรียนย่อย (Lesson Quiz) มีจำนวนบทละ 12 ข้อ 20 คะแนน แบ่งเป็นการทดสอบด้านการฟัง 10 ข้อ 10 คะแนน และด้านการพูด 2 ข้อ 10 คะแนน และ 2) โครงการงานการสาธิตการประกอบอาหารไทยระหว่างเรียน (Mini-Project) จำนวน 3 เมนู เมนูละ 100 คะแนน โดยกำหนดให้ทำโครงการเมื่อจบบทที่ 3 (เครื่องดื่ม) บทที่ 6 (อาหารหวาน) และบทที่ 9 (อาหารคาว) และให้คะแนนเต็มเมนูละ 100 คะแนน จากองค์ประกอบ 4 ด้าน คือ ด้านความพร้อม 15 คะแนน ด้านภาษา 20 คะแนน ด้านเนื้อหา 40 คะแนน และด้านทักษะการนำเสนอ 25 คะแนน

3.5.3 แบบทดสอบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทยก่อนเรียนและหลังเรียน (Pretest and Posttest) ใช้ทดสอบก่อนและหลังการใช้ชุดการเรียนรู้เรื่องการปรุงอาหารไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทย ประกอบด้วย 3 ตอน จำนวน 91 ข้อ 70 คะแนน โดยแบ่งเป็น 1) ด้านการฟัง 30 ข้อ 15 คะแนน 2) ด้านคำศัพท์ 50 ข้อ 15 คะแนน และ 3) ด้านการพูด 11 ข้อ 40 คะแนน

3.5.4 แบบทดสอบการปฏิบัติในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทย ซึ่งมีลักษณะเป็นโครงการงานการสาธิตการประกอบอาหารไทยหลังเรียน (Final-Project) ที่กำหนดให้นักศึกษาสาธิตการทำอาหารไทย 1 ชนิด กลุ่มละ 3 คน ในวันสุดท้ายของการเรียน และให้คะแนนเต็มเมนูละ 100 คะแนน จากองค์ประกอบ 4 ด้าน คือ ด้านความพร้อม 15 คะแนน ด้านภาษา 20 คะแนน ด้านเนื้อหา 40 คะแนน และด้านทักษะการนำเสนอ 25 คะแนน

3.5.5 แบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อชุดการเรียนรู้เรื่องการปรุงอาหารไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 1 ฉบับ จำนวน 22 ข้อ สอบถามความคิดเห็นในหัวข้อเนื้อหาสาระเกี่ยวกับการสาธิตการประกอบอาหารไทยใน 6 ด้าน คือ 1) ด้านเนื้อหาสาระของชุดการเรียนรู้ฯ จำนวน 5 ข้อ 2) ด้านรูปแบบภาษา จำนวน 2 ข้อ 3) ด้านกระบวนการเรียนการสอน จำนวน 5 ข้อ 4) ด้านการประเมินผล จำนวน 2 ข้อ 5) ด้านรูปแบบทั่วไปของสื่อ จำนวน 3 ข้อ และ 6) ด้านประโยชน์ที่ได้รับ จำนวน 5 ข้อ

3.6 การสร้างและพัฒนาเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและพัฒนาเครื่องมือที่เกี่ยวข้องในการวิจัยครั้งนี้ โดยแบ่งขั้นตอนการพัฒนาออกเป็น 3 ระยะ คือ ระยะที่ 1 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ระยะที่ 2 การทดลองใช้เครื่องมือและการหาประสิทธิภาพและคุณภาพของเครื่องมือ และระยะที่ 3 การเก็บข้อมูลภาคสนาม โดยมีรายละเอียดในแต่ละระยะดังนี้

ระยะที่ 1 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่เกี่ยวข้องในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ 1) ชุดการเรียนรู้เรื่องการปรุงอาหารไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทย 2) แบบทดสอบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทยระหว่างเรียน ซึ่งประกอบด้วยแบบวัด 2 ชนิด คือ แบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง-พูดท้ายบทเรียนย่อย (Lesson Quiz) และ โครงการงานการสาธิตการประกอบอาหารไทยระหว่างเรียน (Mini-Project) 3) แบบทดสอบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทยก่อนเรียน และหลังเรียน (Pretest and Posttest) 4) แบบทดสอบการปฏิบัติในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสาธิตการประกอบอาหารไทย และ 5) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อชุดการเรียนรู้เรื่องการปรุงอาหารไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทย โดยแต่ละอย่างมีลำดับการพัฒนา ดังนี้

3.6.1 ชุดการเรียนรู้เรื่องการปรุงอาหารไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทย

3.6.1.1 การกำหนดเนื้อหาสาระ

ผู้วิจัยนำผลที่ได้จากการศึกษา วิเคราะห์ สังเคราะห์เนื้อหาสาระที่เกี่ยวข้องกับการประกอบอาหารไทย ในบทที่ 2 ได้แก่ 1) กรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสภายุโรป ด้านทักษะการพูด ระดับ A2 และ B1 (CEFR A2-B1) (Council of Europe, 2002) 2) จุดประสงค์ มาตรฐานรายวิชา และคำอธิบายรายวิชาในวิชา 2000-1224 ภาษาอังกฤษสำหรับการประกอบอาหารไทย ในสาขาวิชาอาหารและโภชนาการของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2556 (กรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, 2556) 3) ข้อมูลที่เกี่ยวกับอาหารไทยจากหนังสือและเว็บไซต์ต่าง ๆ 4) หน้าที่ ภาษา คำศัพท์ และสำนวนภาษาที่เกี่ยวข้องกับการพูดนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษจากเว็บไซต์ต่าง ๆ และ 5) หน้าที่ ภาษา คำศัพท์ และสำนวนภาษาที่เกี่ยวข้องกับการสาธิตการประกอบอาหารไทยจากวิดีโอสาธิตการประกอบอาหารไทยที่เผยแพร่บนเว็บไซต์ ดังที่ได้สรุปไว้ในตารางต่อไปนี้ มาเป็นสาระของชุดการเรียนรู้เรื่องการปรุงอาหารไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทยที่จะพัฒนา

ตารางที่ 7 ตารางกำหนดเนื้อหาเพื่อใช้ในการสร้างชุดการเรียนรู้เรื่องอาหารไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทย

ทักษะการฟัง	ทักษะด้านการฟัง-พูด	หัวข้อเรื่อง	คำศัพท์และสำนวนภาษา	กริยาท่าทางและบุคลิกภาพในการนำเสนอ
<p>ทักษะการฟัง</p> <ul style="list-style-type: none"> - สถานการณ์ คือ ฟังดูเรื่องราวการสาธิตขั้นตอนการประกอบอาหารไทยจากสื่อวิดีโอหรือการสาธิตสด แล้วจับใจความสำคัญและรายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับการสาธิตได้ โดยที่ผู้นำเสนอพูดอย่างมีโครงสร้าง นำเสนออย่างซ้ำ ๆ และชัดเจน และมีทักษะย่อยที่เกี่ยวข้อง - หน้าที่ภาษา คือ <ol style="list-style-type: none"> 1) ฟังเพื่อจับใจความสำคัญของการสาธิตการประกอบอาหารไทย 2) ฟังเพื่อให้ได้รายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับการสาธิตการประกอบอาหารไทย <p>ทักษะการพูด</p> <ul style="list-style-type: none"> - สถานการณ์ คือ พูดให้ข้อมูลและสาธิตการประกอบอาหารไทยโดยการบันทึกวิดีโอหรือสาธิตสด โดยที่ผู้สาธิตมีความรู้ในรายการอาหารที่สาธิตเป็นอย่างดี มีการศึกษาและเตรียมตัวล่วงหน้า และสามารถตอบคำถามผู้ฟังได้ และมีทักษะย่อยที่เกี่ยวข้อง 	<p>อาหารไทยยอดนิยม</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) แกงเขียวหวานไก่ 2) ต้มยำกุ้ง 3) ผัดไทย 4) แกงพะแนง 5) ต้มข่าไก่ 6) ส้มตำ 7) ไก่ผัดเม็ดมะม่วงหิมพานต์ 8) ข้าวผัด 9) ผัดกะเพรา 10) หมูสะเต๊ะ <p>ขนมหวานยอดนิยม</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ก๋วยเตี๋ยว 2) ขนมชั้น 3) ข้าวเหนียวมะม่วง 4) ข้าวเหนียวสังขยา 5) ตะโก้ 6) ทองหยอด 7) ทองหยิบ 	<p>คำศัพท์</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) อุปกรณ์เครื่องครัวเครื่องใช้ 2) คำสั่งหรือคำกริยาที่ใช้ในการประกอบอาหาร 3) คำบรรยายสภาพอาหาร 4) คำบรรยายเนื้อ 5) มืออาหาร 6) ชุดอาหาร 7) รสชาติ 8) ส่วนผสมและเครื่องปรุงอาหารไทย 9) สมุนไพรและเครื่องเทศ 10) ผัก 11) ผลไม้ 12) ชื่อรายการอาหารไทย 	<p>การสบตา (Eye Contact)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) การสบตา (Eye Contact) 2) การแสดงออกทางสีหน้า (Facial Expression) 3) ท่ายืน (Posture) 4) การเคลื่อนไหว (Movement) 5) ภาษาท่าทาง (Gestures) 6) การเปล่งเสียงพูด (Vocal Delivery) 7) การมีปฏิสัมพันธ์กับผู้ฟัง (Interacting with the Audience) 	

ตารางที่ 7 ตารางกำหนดเนื้อหาเพื่อใช้ในการสร้างชุดการเรียนรู้เรื่องอาหารไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการบริหารจัดการประกอบอาหารไทย (ต่อ)

ทักษะด้านการฟัง-พูด	หัวข้อเรื่อง	คำศัพท์และสำนวนภาษา	กริยาท่าทางและบุคลิกภาพในการนำเสนอ
<p>- หน้าที่ที่ภาษา</p> <p>ชั้นกล่าวมี 3 หน้าที่ คือ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ทักทายผู้ชมผู้ฟังและแนะนำตนเอง 2) บอกจุดประสงค์ของการสาธิต 3) บอกโครงสร้างของการสาธิตล่วงหน้า <p>ชั้นนำเสนอเนื้อหา มี 6 หน้าที่ คือ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) แนะนำหรืออธิบายวัสดุอุปกรณ์และวัตถุดิบ 2) ใช้คำบอกลำดับขั้นตอนแรก อธิบายขั้นตอน 3) แสดงความคิดเห็น 4) เน้นย้ำขั้นตอนสำคัญ 5) ใช้คำบอกลำดับขั้นตอนถัดไป อธิบายขั้นตอน 6) การใช้คำบอกลำดับขั้นตอนสุดท้าย อธิบายขั้นตอนสุดท้าย และลำดับขั้นตอน <p>ชั้นสรุปมี 5 หน้าที่ คือ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ส่งสัญญาณจบการสาธิต 2) ตักเสิร์ฟและตกแต่ง 3) เน้นย้ำขั้นตอนสำคัญอีกครั้ง 4) ให้คำแนะนำ เคล็ดลับเพื่อการปรับใช้ 5) กล่าวขอบคุณและเปิดโอกาสสำหรับคำถาม 	<ol style="list-style-type: none"> 8) บัวลอย 9) ฝอยทอง 10) เม็ดขนุน <p>น้ำสมุนไพรรยอดนิยมนำมาต้ม</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) น้ำตะไคร้-ใบเตย 2) น้ำใบบัวบก 3) น้ำกระเจียว 4) น้ำมะตูม 5) น้ำดอกอัญชัน 6) น้ำดอกอัญชัน-มะนาว 7) น้ำเก็กฮวย 8) น้ำแคร์รอต 9) น้ำเสาวรส 10) น้ำใบย่านาง 	<p>สำนวนภาษา</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) การทักทายผู้ชมผู้ฟังและแนะนำตนเอง 2) การบอกจุดประสงค์ของการสาธิต 3) การบอกโครงสร้างของการสาธิต สงวนหน้า 4) การแนะนำหรืออธิบายวัสดุอุปกรณ์และวัตถุดิบ 5) การใช้คำบอกลำดับขั้นตอนแรก อธิบายขั้นตอนแรก และลำดับตามขั้นตอน 6) การแสดงความคิดเห็น 7) การเน้นย้ำขั้นตอนสำคัญ 8) การใช้คำบอกลำดับขั้นตอนถัดไป อธิบายขั้นตอนถัดไป และลำดับตามขั้นตอน 	

ตารางที่ 7 ตารางกำหนดเนื้อหาเพื่อใช้ในการสร้างชุดการเรียนรู้เรื่องอาหารปรุงอาหารไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทย (ต่อ)

ทักษะด้านการฟัง-พูด	หัวเรื่อง	คำศัพท์และสำนวนภาษา	กริยาท่าทางและบุคลิกภาพในการนำเสนอ
		9) การใช้คำบอกลำดับขั้นตอนสุดท้าย อธิบายขั้นตอนสุดท้าย และสาธิตตามขั้นตอน 10) การส่งสัญญาณจบการสาธิต 11) การตักเสิร์ฟและตกแต่ง 12) เน้นย้ำขั้นตอนสำคัญอีกครั้ง 13) ให้คำแนะนำ เคล็ดลับเพื่อการปรับใช้ 14) กล่าวขอบคุณและเปิดโอกาสสำหรับคำถาม	

3.6.1.2 การคัดเลือกเนื้อหาสาระ

จากรายละเอียดเนื้อหาสาระที่เกี่ยวข้องกับการสาธิตการประกอบอาหารไทย ที่ได้แสดงไว้ในหัวข้อ 3.6.1.1 สามารถสรุปเป็นหัวข้อที่จะนำไปใช้ในการพัฒนาชุดการเรียนรู้เรื่องการปรุงอาหารไทย เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทยได้ 7 ประเด็น คือ สถานการณ์ หัวเรื่อง หน้าที่ภาษา คำศัพท์ สำนวน รายการอาหารไทยยอดนิยม และบุคลิกภาพ กริยาท่าทางในการพูดนำเสนอ (Presentation Skills) ดังรายละเอียด ต่อไปนี้

ผู้วิจัยได้คัดเลือกสาระที่จะนำไปใช้ทำบทเรียน โดยการสอบถามความคิดเห็นอาจารย์สอนภาษาอังกฤษ จำนวน 5 คน ใน 4 ประเด็น คือ 1) การเห็นด้วยกับรอบบทเรียนที่นำเสนอหรือไม่ 2) จัดอันดับรายการอาหารไทยยอดนิยม 3) หาความสอดคล้องของหน้าที่ภาษา คำศัพท์ สำนวนภาษา และ 4) บุคลิกภาพ กริยาท่าทางในการพูดนำเสนอกับหัวข้อวิจัย สรุปผลได้ดังนี้

1) อาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษเห็นด้วยในระดับ 100 % ที่จะเสนอกรอบบทเรียนเป็น 10 บท คือ บทที่ 1 เครื่องดื่มสมุนไพรไทยยอดนิยม 1, บทที่ 2 เครื่องดื่มสมุนไพรไทยยอดนิยม 2, บทที่ 3 เครื่องดื่มสมุนไพรไทยยอดนิยม 5, บทที่ 4 ขนมหวานไทยยอดนิยม 1, บทที่ 5 ขนมหวานไทยยอดนิยม 2, บทที่ 6 ขนมหวานไทยยอดนิยม 4, บทที่ 7 อาหารคาวยอดนิยม 3, บทที่ 8 อาหารคาวยอดนิยม 4, บทที่ 9 อาหารคาวยอดนิยม 5, และ บทที่ 10 อาหารคาวยอดนิยม 2

2) รายการอาหารไทยยอดนิยมที่จะนำมาทำเป็นชื่อบทเรียน ได้แก่ รายการอาหารคาว ขนมหวาน และเครื่องดื่มสมุนไพร โดยจัดเรียงตามลำดับคะแนนความคิดเห็น ดังนี้

อาหารคาว ได้แก่ 1) ต้มยำกุ้ง 2) แกงเขียวหวานไก่ 3) ส้มตำ 4) ผัดไทย และ 5) ไข่ผัดเม็ดมะม่วงหิมพานต์

ขนมหวาน ได้แก่ 1) ข้าวเหนียวมะม่วง 2) บัวลอย 3) ตะโก้ และ เม็ดขนุน 4) ขนมชั้น และ 5) ก๋วยเตี๋ยว ข้าวเหนียวสังขยา และฝอยทอง

เครื่องดื่มสมุนไพร ได้แก่ 1) น้ำตะไคร้-ใบเตย 2) น้ำดอกอัญชัน-มะนาว 3) น้ำมะตูม 4) น้ำดอกอัญชัน และ 5) น้ำเสาวรส

จากรายการอาหารไทยยอดนิยมที่มีการจัดลำดับดังกล่าว ผู้วิจัยเห็นว่าควรจัดเรียงลำดับบทเรียนตามความยากง่ายของการทำอาหาร และมีรูปแบบของการทำอาหารที่หลากหลาย ดังนั้นจึงได้กำหนดชื่อบทเรียนดังนี้ บทที่ 1 น้ำตะไคร้-ใบเตย บทที่ 2 น้ำดอกอัญชัน-มะนาว บทที่ 3 น้ำเสาวรสปั่น บทที่ 4 ข้าวเหนียวมะม่วง บทที่ 5 บัวลอย บทที่ 6 ขนมชั้น บทที่ 7 ส้มตำ บทที่ 8 ผัดไทย บทที่ 9 ไข่ผัดเม็ดมะม่วงหิมพานต์ และบทที่ 10 แกงเขียวหวานไก่

3) ความสอดคล้องของหน้าที่ภาษา คำศัพท์ และสำนวนภาษากับหัวข้อวิจัย โดยผู้วิจัยจะเลือกรายการที่มีค่าความสอดคล้อง 0.50 ขึ้นไป ดังรายละเอียดต่อไปนี้

จุดประสงค์ของบทเรียน ได้แก่ 1) ฟังเพื่อจับใจความสำคัญของการสาธิตการประกอบอาหารไทย 2) ฟังเพื่อให้ได้รายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับการสาธิตการประกอบอาหารไทย และ 3) สาธิตบรรยายเกี่ยวกับการประกอบอาหารไทย

จุดประสงค์การใช้ภาษาในการสาธิตการประกอบอาหารไทย ได้แก่ 1) ทักทายผู้ชมผู้ฟังและแนะนำตนเอง 2) บอกจุดประสงค์ของการสาธิต 3) บอกโครงสร้างของการสาธิตล่วงหน้า 4) แนะนำหรืออธิบายวัสดุอุปกรณ์และวัตถุดิบ 5) ใช้คำบอกลำดับขั้นตอนแรก อธิบายขั้นตอนแรก และสาธิต

ตามขั้นตอน 6) แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับรายการอาหารที่กำลังสาธิต 7) เน้นย้ำขั้นตอนสำคัญ 8) ใช้คำบอกลำดับขั้นตอนถัดไป อธิบายขั้นตอนถัดไป และสาธิตตามขั้นตอน 9) ใช้คำบอกลำดับขั้นตอนสุดท้าย อธิบายขั้นตอนสุดท้าย และสาธิตตามขั้นตอน 10) ส่งสัญญาณการจบการสาธิต 11) ตักเสิร์ฟและตกแต่ง 12) เน้นย้ำขั้นตอนสำคัญอีกครั้ง 13) ให้คำแนะนำ เคล็ดลับเพื่อการปรับใช้ 14) กล่าวขอบคุณและเปิดโอกาสสำหรับคำถาม

คำศัพท์ ได้แก่ 1) อุปกรณ์เครื่องครัวเครื่องใช้ 2) คำสั่งหรือคำกริยาที่ใช้ในการประกอบอาหาร 3) คำบรรยายสภาพอาหาร 4) คำบรรยายเนื้อ 5) มืออาหาร 6) ชุดอาหาร 7) รสชาติ 8) ส่วนผสมและเครื่องปรุงอาหารไทย 9) สมุนไพรและเครื่องเทศ 10) ผัก 11) ผลไม้ 12) วัตถุดิบ (เนื้อต่าง ๆ) 13) คำบอกปริมาณ (หน่วย ชั่ง วัด ตวง) 14) ชื่อรายการอาหารไทย 15) คำแสดงลำดับขั้น และ 16) คำขอบคุณและกล่าวลา

สำนวนภาษาที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ 1) การทักทายผู้ชมผู้ฟังและแนะนำตนเอง 2) การบอกจุดประสงค์ของการสาธิต 3) การบอกโครงสร้างของการสาธิตล่วงหน้า 4) การแนะนำหรืออธิบายวัตถุประสงค์และวัตถุดิบ 5) การใช้คำบอกลำดับขั้นตอนแรก อธิบายขั้นตอนแรก และสาธิตตามขั้นตอน 6) การแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับรายการอาหารที่กำลังสาธิต 7) การเน้นย้ำขั้นตอนสำคัญ 8) การใช้คำบอกลำดับขั้นตอนถัดไป อธิบายขั้นตอนถัดไป และสาธิตตามขั้นตอน 9) การใช้คำบอกลำดับขั้นตอนสุดท้าย อธิบายขั้นตอนสุดท้าย และสาธิตตามขั้นตอน 10) การส่งสัญญาณการจบการสาธิต 11) การตักเสิร์ฟและตกแต่ง 12) การเน้นย้ำขั้นตอนสำคัญอีกครั้ง 13) การให้คำแนะนำ เคล็ดลับเพื่อการปรับใช้ และ 14) การกล่าวขอบคุณและเปิดโอกาสสำหรับคำถาม

บุคลิกภาพ กิริยาท่าทางในการพูดนำเสนอ ได้แก่ 1) การสบตา (Eye Contact) 2) การแสดงออกทางสีหน้า (Facial Expression) 3) ท่ายืน (Posture) 4) การเคลื่อนไหว (Movement) 5) ภาษาท่าทาง (Gestures) 6) การเปล่งเสียงพูด (Vocal Delivery) และ 7) การมีปฏิสัมพันธ์กับผู้ฟัง (Interacting with the Audience)

3.6.1.3 การกำหนดวิธีการสอน

ในแต่ละบทเรียนย่อมมีการกำหนดขั้นตอนการเรียนรู้และกลวิธีการสอนโดยดัดแปลงตามแนวการเรียนรู้ภาษาแบบเน้นภาระงานร่วมกับการใช้สื่อวิดีโอ ซึ่งผู้วิจัยได้นำหลักการของ Willis (2000) และ Ellis (2004) มาประยุกต์ใช้ และดำเนินการวางแผนการผลิตและพัฒนาชุดการเรียนรู้ตามแนวทาง Tom Hutchinson and Alan Waters (1987) แต่ละบทเรียนประกอบด้วยขั้นตอนต่าง ๆ 6 ขั้นตอน ดังนี้

1) ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Warm-up) นำเข้าสู่บทเรียนโดยการให้นักศึกษาเดาคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับรายการอาหารที่จะนำเสนอในวิดีโอ การดูภาพ แล้วพูดคุย เพื่อนำไปสู่การดูวิดีโอ และเปิดวิดีโอให้นักศึกษาดู เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง

2) ขั้นก่อนการฟัง (Pre-listening) ให้นักศึกษาเขียนรายการคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องจากการดูวิดีโอ ครูสอนคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติม

3) ขั้นการฟัง (While-listening) หลังจากฟัง-ดู วิดีโอแล้ว ให้ตอบคำถามวัดความเข้าใจจากการดูวิดีโอ 10 ข้อ

4) ขั้นการสอนภาษา (Language Focus) สอนคำศัพท์ วลี ไวยากรณ์ที่เกี่ยวข้องกับการพูด
สาริต

5) ขั้นนำเสนอการใช้ภาษา (Presentation) ให้นักศึกษาดูวิดีโอซ้ำอีกครั้ง ครูเน้นย้ำเกี่ยวกับ
ทักษะในการนำเสนอ เช่น การสบตาผู้ฟัง ท่ายืนที่กระฉับกระเฉง เสียงพูดที่ชัดเจน ได้ยินทั่วทั้งห้อง

6) ขั้นฝึกใช้ภาษา (Practice) ให้นักศึกษาฝึกพูดประโยคหรือบทสนทนาสั้น ๆ ที่อยู่ในวิดีโอหรือ
ที่ใกล้เคียง ฝึกการใช้ภาษาตามขั้นตอนการพูดนำเสนอในหน้าที่ภาษาต่าง ๆ รวมทั้งฝึกคำศัพท์และ
สำนวนภาษาที่เกี่ยวข้อง และตามด้วยการให้นักศึกษาฝึกใช้ภาษาตามหน้าที่ต่าง ๆ ในการสาริต เช่น
การบอกรัตถุประสงค์ของการสาริต การแนะนำอุปกรณ์และวัตถุดิบในการสาริต การอธิบายขั้นตอน
ในการปรุงอาหารชนิดใดชนิดหนึ่ง เป็นต้น

7) ขั้นสื่อสาร (Communication) ให้นักศึกษาบอกอุปกรณ์ วัตถุดิบ เครื่องปรุงที่ใช้ประกอบ
รายการอาหารที่ปรากฏในวิดีโอ ให้นักศึกษาอธิบายขั้นตอนการปรุงอาหารตามที่ปรากฏในวิดีโอ
นักศึกษาแสดงบทบาทสมมติการปรุงอาหารคล้ายกับที่นำเสนอในวิดีโอ

8) ขั้นกิจกรรมภาคขยาย (Extended Activities) เป็นการมอบหมายให้นักศึกษาค้นคว้า
เพิ่มเติมเกี่ยวกับอาหารไทยยอดนิยม ทำกิจกรรมเสริมนอกเหนือจากกิจกรรมในชั้นเรียน เช่น การทำ
โครงการสาริตการประกอบอาหารไทย โดยกำหนดให้ทำ 3 บทเรียนต่อ 1 โครงการ

3.6.1.4 การกำหนดวิธีการประเมินผล

การวัดผลการเรียนรู้ ประกอบด้วย การวัดผลการวัดความสามารถในการสาริตการประกอบ
อาหารไทย 3 ชนิด คือ

1) การวัดความเข้าใจจากการดูวิดีโอเป็นข้อสอบประเภทเติมคำในช่องว่าง จำนวน 10 ข้อ
10 คะแนน

2) การวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษในการสาริตในการประกอบอาหารไทยก่อน
และหลังการใช้ชุดการเรียนรู้ ซึ่งเป็นข้อสอบการฟังและพูด ตอนที่ 1 เป็นการฟังแล้วเติมคำในช่องว่าง
จำนวน 10 ข้อ 10 คะแนน ตอนที่ 2 มี 2 ส่วน ส่วนที่ 1 เป็นการวัดการพูดโดยตรง ให้เรียงคำใน
ประโยค และจับคู่ประโยคนั้นกับหน้าที่ทางภาษาที่กำหนดให้ จำนวน 10 ข้อ 20 คะแนน และส่วนที่
2 เป็นการพูดโดยตรง ตามบัตรภาระงาน จำนวน 2 ข้อ 10 คะแนน

3) การวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาริตโดยการทำโครงการ จำนวน 3
โครงการ 100 คะแนน

3.6.1.5 การสร้างตารางกำหนดเนื้อหาสาระประจำบท (Table of Unit Specifications)

จากข้อมูลข้างต้น สามารถสร้างตารางกำหนดเนื้อหาสาระประจำบท (Table of Unit
Specifications) ได้ดังนี้

ตารางที่ 8 ตารางกำหนดเนื้อหาสาระประจำบท (Table of Unit Specifications)

Unit	Topic/Theme	Unit Objectives	Teaching Materials	Language skills/Content	Teaching Process	Evaluation	Resource	Time
1	Lemongrass Pandan Drink	a) to identify cooking process, equipment, ingredients, and raw material in making Lemongrass Pandan Drink b) to identify presentation skills needed in cooking demonstration	Video on making Lemongrass Pandan Drink	<u>Listening subskills</u> - listening for telling the process of cooking - listening for details of cooking process, equipment, ingredients, and raw material in making Lemongrass Pandan Drink <u>Identifying presentation skills</u> - Identifying presentation skills involved in cooking demonstration <u>Speaking functions</u> - Greeting the audience and introducing oneself - Good morning ladies and gentlemen. - Good afternoon everyone. - It's nice to meet you. - Hello etc.	<u>Warm up</u> - List vocabulary about cooking process, equipment, ingredients, and raw material in a Thai recipe - List some presentation skills needed in cooking demonstration - Video showing <u>Pre-listening</u> a) Vocabulary preparation - list vocabulary students will hear in each video - Teach some related vocabulary used in cooking demonstration context.	<u>Listening</u> Comprehension skills: 10 items Test Type: Gap-filling Time: 10 minutes Speaking skills: 2 items Test Type: Individual speaking Time: 5 minutes (Outside class)		3 hr.

ตารางที่ 8 ตารางกำหนดเนื้อหาสาระประจำบท (Table of Unit Specifications) (ต่อ)

Unit	Topic/Theme	Unit Objectives	Teaching Materials	Language skills/Content	Teaching Process	Evaluation	Resource	Time
1	Lemongrass Pandan Drink			<ul style="list-style-type: none"> - Telling the purpose, of the demonstration - Today I'm showing how to... - I am going to show you how to ... etc. - Thanking the audience and welcoming questions. <ul style="list-style-type: none"> - Thank you very much - Thank you for watching - If you have any questions, ... - Next, it's time for ... 	b) Comprehension preparation - Ask guided questions for general understanding of the listening test. <u>While-listening</u> - Answer questions based on the listening test. <u>Language Focus</u> a) Expressions used - Notice exponents of describing - Study expression used -Practice expression used b) Presentation/ Video Capture Skills - Notice how to use eye contact, facial expression, posture			3 hr.

ตารางที่ 8 ตารางกำหนดเนื้อหาสาระประจำบท (Table of Unit Specifications) (ต่อ)

Unit	Topic/Theme	Unit Objectives	Teaching Materials	Language skills/Content	Teaching Process	Evaluation	Resource	Time
1	Lemongrass Pandan Drink			<p><u>Vocabulary</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - Vocabulary about Cookware/Kitchenware/Kitchen Utensils, Cooking Instructions English Vocabulary, Food Condition, Meat Description, Meal, Measuring Units, Thai Recipes, Sequencing Words, Word For Thanking and Saying Goodbye - Verb pour, spoon, cut etc. - Adjective sweet, tasty, delicious, etc. - Noun banana, lamp, apple, lemongrass, vinegar etc. 	<p>body movement, gestures, vocal delivery, interacting with the audience</p> <ul style="list-style-type: none"> - Study how to use eye contact, facial expression, posture, body movement, gestures, vocal delivery, interacting with the audience - Practice how to use eye contact, facial expression, posture, body movement, gestures, vocal delivery, interacting with the audience 			3 hr.

ตารางที่ 8 ตารางกำหนดเนื้อหาสาระประจำบท (Table of Unit Specifications) (ต่อ)

Unit	Topic/Theme	Unit Objectives	Teaching Materials	Language skills/Content	Teaching Process	Evaluation	Resource	Time
1	Lemongrass Pandan Drink			<p><u>Language Focus</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - Countable and uncountable noun - Countable nouns are things we can count. Ex. pots, spoons, glasses etc. - Uncountable nouns are things we can't count. Ex. Rice, sugar, water etc. 	<p><u>Presentation</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - Replay the video - Have the students notice how to apply some presentation skills in the demonstration <p>Practice</p> <ul style="list-style-type: none"> - Students practice speaking short conversation <p><u>Communication</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - Students retell what ingredients and equipment are needed for the menu - Students explain how to cook the menu - Students do role-play how to make ginger drink <p><u>Extended Activities</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - Students study on their own how to cook similar menu 			3 hr.

ตารางที่ 9 ตารางกำหนดเนื้อหาสาระประจำบท (Table of Unit Specifications)

Unit	Topic/Theme	Unit Objectives	Teaching Materials	Language skills/Content	Teaching Process	Evaluation	Resource	Time
2	Blue Pea and Lemon Juice	a) to identify cooking process, equipment, ingredients, and raw material in making Blue Pea and Lemon Juice b) to identify presentation skills needed in cooking demonstration	Video on making Blue Pea and Lemon Juice	<p><u>Listening subskills</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - listening for telling the process of cooking - listening for details of cooking process, equipment, ingredients, and raw material in a Thai recipe - identifying presentation skills involved in cooking demonstration <p><u>Speaking functions</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - Telling the steps of the demonstration in advance - Telling the order of steps by using words of sequence <ul style="list-style-type: none"> - First of all,..., After that,... - I'll be ing, etc. - Getting the attention of the audience <ul style="list-style-type: none"> - Good. OK. Great. Can we start? etc. 	<p><u>Warm up</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - List vocabulary about cooking process, equipment, ingredients, and raw material in a Thai recipe - List some presentation skills needed in cooking demonstration - Video showing <p><u>Pre-listening</u></p> <ul style="list-style-type: none"> a) Vocabulary preparation - Students circle a list of vocabulary they will hear in each video - Teach some related vocabulary used in cooking demonstration context. 	<p><u>Listening</u></p> <p>Comprehension skills: 10 items Test Type: Gap-filling Time: 10 minutes</p> <p>Speaking skills: 2 items Test Type: Individual speaking Time: 5 minutes (Outside class)</p>		3 hr.

ตารางที่ 9 ตารางกำหนดเนื้อหาสาระประจำบท (Table of Unit Specifications) (ต่อ)

Unit	Topic/Theme	Unit Objectives	Teaching Materials	Language skills/Content	Teaching Process	Evaluation	Resource	Time
2	Blue Pea and Lemon Juice Drink			<p><u>Vocabulary</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - Vocabulary about Cookware/Kitchenware/Kitchen Utensils, Cooking Instructions English Vocabulary, Food Condition, Meat Description, Meal, Courses, Taste, Thai Ingredients and Condiments, Herbs and Spices, Vegetables, Raw Material, Fruits, Measuring Units, Thai Recipes, Sequencing Words, Words for getting attention the audience - Verb chop, dip, dice etc. - Adjective salty, bland, yummy etc. - Noun sesame oil, peach, truffle, duck, chinese kale etc. 	<ul style="list-style-type: none"> b) Comprehension preparation - Ask guided questions for general understanding of the listening test. <u>While-listening</u> - Answer questions based on the listening test. <u>Language Focus</u> a) Expressions used - Notice exponents of describing - Study expression used -Practice expression used b) Presentation/ Video Capture Skills - Notice how to use eye contact, facial expression, posture 			3 hr.

ตารางที่ 9 ตารางกำหนดเนื้อหาสาระประจำบท (Table of Unit Specifications) (ต่อ)

Unit	Topic/Theme	Unit Objectives	Teaching Materials	Language skills/Content	Teaching Process	Evaluation	Resource	Time
2	Blue Pea and Lemon Juice Drink			<p><u>Language Focus</u></p> <p>- Some and any</p> <p>We use some in positive sentences and with offers and requests.</p> <p>We use any in negative sentences and question.</p>	<p>body movement, gestures, vocal delivery, interacting with the audience</p> <p>- Study how to use eye contact; facial expression, posture, body movement, gestures, vocal delivery, interacting with the audience</p> <p>- Practice how to use eye contact, facial expression, posture, body movement, gestures, vocal delivery, interacting with the audience</p> <p><u>Presentation</u></p> <p>- Replay the video</p>			3 hr.

ตารางที่ 9 ตารางกำหนดเนื้อหาสาระประจำบท (Table of Unit Specifications) (ต่อ)

Unit	Topic/Theme	Unit Objectives	Teaching Materials	Language skills/Content	Teaching Process	Evaluation	Resource	Time
2	Blue Pea and Lemon Juice Drink				<ul style="list-style-type: none"> - Have the students notice how to apply some presentation skills in the demonstration Practice - Students practice speaking short conversation <u>Communication</u> - Students retell what ingredients and equipment are needed for the menu - Students explain how to cook the menu - Students do role-play how to make Rose Water <u>Extended Activities</u> - Students study on their own how to cook similar menu 			3 hr.

ตารางที่ 10 ตารางกำหนดเนื้อหาสาระประจำบท (Table of Unit Specifications)

Unit	Topic/Theme	Unit Objectives	Teaching Materials	Language skills/Content	Teaching Process	Evaluation	Resource	Time
3	Passion fruit shake	a) to identify cooking process, equipment, ingredients, and raw material in a Thai recipe b) to identify presentation skills needed in cooking demonstration	Video on making Lemongrass Pandan Drink	<p><u>Listening subskills</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - listening for telling the process of cooking - listening for details of cooking process, equipment, ingredients, and raw material in a Thai recipe - identifying presentation skills involved in cooking demonstration <p><u>Speaking functions</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - Describing cooking materials and equipment - Take a look at - This is a - X is ... which is ... etc. 	<p><u>Warm up</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - List vocabulary about cooking process, equipment, ingredients, and raw material in a Thai recipe - List some presentation skills needed in cooking demonstration - Video showing <p><u>Pre-listening</u></p> <ul style="list-style-type: none"> a) Vocabulary preparation - Students circle a list of vocabulary they will hear in each video - Teach some related vocabulary used in cooking demonstration context. 	<p><u>Listening</u></p> <p>Comprehension skills: 10 items Test Type: Gap-filling Time: 10 minutes</p> <p>Speaking skills: 2 items Test Type: Individual speaking Time: 5 minutes (Outside class)</p>		3 hr.

ตารางที่ 10 ตารางกำหนดเนื้อหาสาระประจำบท (Table of Unit Specifications) (ต่อ)

Unit	Topic/Theme	Unit Objectives	Teaching Materials	Language skills/Content	Teaching Process	Evaluation	Resource	Time
3	Passion fruit shake			<p><u>Vocabulary</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - Vocabulary about Cookware/Kitchenware/Kitchen Utensils, Cooking Instructions English Vocabulary, Food Condition, Meat Description, Meal, Courses, Taste, Thai Ingredients and Condiments, Herbs and Spices, Vegetables, Raw Material, Fruits, Measuring Units, Thai Recipes, Word for describing cooking utensils, materials, and equipment - Verb scale, smash, wash etc. - Adjective raw, rotten, soft etc. - Noun pomegranate, yoghurt, butter sieve, grater etc. 	<p>b) Comprehension preparation</p> <ul style="list-style-type: none"> - Ask guided questions for general understanding of the listening test. <u>While-listening</u> - Answer questions based on the listening test. <u>Language Focus</u> a) Expressions used - Notice exponents of describing - Study expression used -Practice expression used b) Presentation/ Video Capture Skills - Notice how to use eye contact, facial expression, posture 			3 hr.

ตารางที่ 10 ตารางกำหนดเนื้อหาสาระประจำบท (Table of Unit Specifications) (ต่อ)

Unit	Topic/Theme	Unit Objectives	Teaching Materials	Language skills/Content	Teaching Process	Evaluation	Resource	Time
3	Passion fruit shake			<p><u>Language Focus</u></p> <p>- Some and any</p> <p>We use both some and any with plural countable nouns and uncountable nouns.</p>	<p>body movement, gestures, vocal delivery, interacting with the audience</p> <p>- Study how to use eye contact, facial expression, posture, body movement, gestures, vocal delivery, interacting with the audience</p> <p>- Practice how to use eye contact, facial expression, posture, body movement, gestures, vocal delivery, interacting with the audience</p> <p><u>Presentation</u></p> <p>- Replay the video</p>			3 hr.

ตารางที่ 10 ตารางกำหนดเนื้อหาสาระประจำบท (Table of Unit Specifications) (ต่อ)

Unit	Topic/Theme	Unit Objectives	Teaching Materials	Language skills/Content	Teaching Process	Evaluation	Resource	Time
3	Passion fruit shake				<p><u>Presentation</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - Replay the video - Have the students notice how to apply some presentation skills in the demonstration <p>Practice</p> <ul style="list-style-type: none"> - Students practice speaking short conversation <p><u>Communication</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - Students retell what ingredients and equipment are needed for the menu - Students explain how to make <p>- Students do role-play how to Pineapple Smoothie</p> <p><u>Extended Activities</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - Students study on their own how to cook similar menu 			3 hr.

ตารางที่ 11 ตารางกำหนดเนื้อหาสาระประจำบท (Table of Unit Specifications)

Unit	Topic/Theme	Unit Objectives	Teaching Materials	Language skills/Content	Teaching Process	Evaluation	Resource	Time
4	Mango Sticky Rice	a) to identify cooking process, equipment, ingredients, and raw material in making Mango Sticky Rice b) to identify presentation skills needed in cooking demonstration	Video on making Mango Sticky Rice	<p><u>Listening subskills</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - listening for telling the process of cooking - listening for details of cooking process, equipment, ingredients, and raw material in a Thai recipe <p>a Thai recipe</p> <ul style="list-style-type: none"> - identifying presentation skills involved in cooking demonstration <p><u>Speaking functions</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - Time order signal - First, (Second, etc.) - Then - Now - Finally, - The first step... - After five minutes, etc. 	<p><u>Warm up</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - List vocabulary about cooking process, equipment, ingredients, and raw material in a Thai recipe - List some presentation skills needed in cooking demonstration - Video showing <p><u>Pre-listening</u></p> <p>a) Vocabulary preparation</p> <ul style="list-style-type: none"> - Students circle a list of vocabulary they will hear in each video - Teach some related vocabulary used in cooking demonstration context. 	<p><u>Listening</u></p> <p>Comprehension skills: 10 items</p> <p>Test Type: Gap-filling Time: 10 minutes</p> <p>Speaking skills: 2 items</p> <p>Test Type: Individual speaking Time: 5 minutes (Outside class)</p>		3 hr.

ตารางที่ 11 ตารางกำหนดเนื้อหาสาระประจำบท (Table of Unit Specifications) (ต่อ)

Unit	Topic/Theme	Unit Objectives	Teaching Materials	Language skills/Content	Teaching Process	Evaluation	Resource	Time
4	Mango Sticky Rice			<p><u>Vocabulary</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - Vocabulary about Cookware/Kitchenware/Kitchen Utensils, Cooking Instructions English Vocabulary, Food Condition, Meat Description, Meal, Courses, Taste, Thai Ingredients and Condiments, Herbs and Spices, Vegetables, Raw Material, Fruits, Measuring Units, Thai Recipes, Word for Time Order Signal - Verb squeeze, steam, stuff etc. - Adjective oily, juicy, rich etc. - Noun rabbit, cherry, rosemary, cake tin, bean sprouts etc. 	<p>b) Comprehension preparation</p> <ul style="list-style-type: none"> - Ask guided questions for general understanding of the listening test. <u>While-listening</u> - Answer questions based on the listening test. <u>Language Focus</u> a) Expressions used - Notice exponents of describing - Study expression used -Practice expression used b) Presentation/ Video Capture Skills - Notice how to use eye contact, facial expression, posture 			3 hr.

ตารางที่ 11 ตารางกำหนดเนื้อหาสาระประจำบท (Table of Unit Specifications) (ต่อ)

Unit	Topic/Theme	Unit Objectives	Teaching Materials	Language skills/Content	Teaching Process	Evaluation	Resource	Time
4	Mango Sticky Rice			<p><u>Language Focus</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - Uncountable nouns Uncountable nouns only have a singular form. If you would like to use an uncountable noun for container, we use the form of a + container + of + uncountable noun 	<p>body movement, gestures, vocal delivery, interacting with the audience</p> <ul style="list-style-type: none"> - Study how to use eye contact; facial expression, posture, body movement, gestures, vocal delivery, interacting with the audience - Practice how to use eye contact, facial expression, posture, body movement, gestures, vocal delivery, interacting with the audience <p><u>Presentation</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - Replay the video 			3 hr.

ตารางที่ 11 ตารางกำหนดเนื้อหาสาระประจำบท (Table of Unit Specifications) (ต่อ)

Unit	Topic/Theme	Unit Objectives	Teaching Materials	Language skills/Content	Teaching Process	Evaluation	Resource	Time
4	Mango Sticky Rice				<ul style="list-style-type: none"> - Have the students notice how to apply some presentation skills in the demonstration Practice - Students practice speaking short conversation <u>Communication</u> - Students retell what ingredients and equipment are needed for the menu - Students explain how to cook the menu - Students do role-play how to make Sticky Rice with Steamed Custard <u>Extended Activities</u> - Students study on their own how to cook similar menu 			3 hr.

ตารางที่ 12 ตารางกำหนดเนื้อหาสาระประจำบท (Table of Unit Specifications)

Unit	Topic/Theme	Unit Objectives	Teaching Materials	Language skills/Content	Teaching Process	Evaluation	Resource	Time
5	Thai Rice Dumpling in Sweet Coconut Cream	a) to identify cooking process, equipment, ingredients, and raw material in making Thai Rice Dumpling in Sweet Coconut Cream b) to identify presentation skills needed in cooking demonstration	Video on making Thai Rice Dumpling in Sweet Coconut Cream	<u>Listening subskills</u> - listening for telling the process of cooking - listening for details of cooking process, equipment, ingredients, and raw material in a Thai recipe <u>Identifying presentation skills</u> involved in cooking demonstration <u>Speaking functions</u> - Emphasizing the main steps - Emphasizing an important step - It is important that you should... - Ensure that you... - What is important is to remember that... etc.	<u>Warm up</u> - List vocabulary about cooking process, equipment, ingredients, and raw material in a Thai recipe - List some presentation skills needed in cooking demonstration - Video showing <u>Pre-listening</u> a) Vocabulary preparation - Students circle a list of vocabulary they will hear in each video - Teach some related vocabulary used in cooking demonstration context.	<u>Listening</u> Comprehension skills: 10 items Test Type: Gap-filling Time: 10 minutes Speaking skills: 2 items Test Type: Individual speaking Time: 5 minutes (Outside class)		3 hr.

ตารางที่ 12 ตารางกำหนดเนื้อหาสาระประจำบท (Table of Unit Specifications) (ต่อ)

Unit	Topic/Theme	Unit Objectives	Teaching Materials	Language skills/Content	Teaching Process	Evaluation	Resource	Time
5	Thai Rice Dumpling in Sweet Coconut Cream			<p><u>Vocabulary</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - Vocabulary about Cookware/Kitchenware/Kitchen Utensils, Cooking Instructions English Vocabulary, Food Condition, Meat Description, Meal, Courses, Taste, Thai Ingredients and Condiments, Herbs and Spices, Vegetables, Raw Material, Fruits, Measuring Units, Thai Recipes, Word for Emphasizing an important step - Verb knead, whisk, taste etc. - Adjective greasy, dry, tasteless etc. - Noun almond , pumpkin, oven glove, jackfruit, rolling pin etc. 	<p>b) Comprehension preparation</p> <ul style="list-style-type: none"> - Ask guided questions for general understanding of the listening test. <u>While-listening</u> - Answer questions based on the listening test. <u>Language Focus</u> a) Expressions used - Notice exponents of describing - Study expression used -Practice expression used b) Presentation/ Video Capture Skills - Notice how to use eye contact, facial expression, posture 			3 hr.

ตารางที่ 12 ตารางกำหนดเนื้อหาสาระประจำบท (Table of Unit Specifications) (ต่อ)

Unit	Topic/Theme	Unit Objectives	Teaching Materials	Language skills/Content	Teaching Process	Evaluation	Resource	Time
5	Thai Rice Dumpling in Sweet Coconut Cream			<p><u>Language Focus</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - Prepositional verbs <p>Many English verbs are regularly followed by prepositions before objects</p> <p>Verb + preposition: listen to, look at, shake off</p>	<p>body movement, gestures, vocal delivery, interacting with the audience</p> <ul style="list-style-type: none"> - Study how to use eye contact, facial expression, posture, body movement, gestures, vocal delivery, interacting with the audience - Practice how to use eye contact, facial expression, posture, body movement, gestures, vocal delivery, interacting with the audience <p><u>Presentation</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - Replay the video 			3 hr.

ตารางที่ 12 ตารางกำหนดเนื้อหาสาระประจำบท (Table of Unit Specifications) (ต่อ)

Unit	Topic/Theme	Unit Objectives	Teaching Materials	Language skills/Content	Teaching Process	Evaluation	Resource	Time
5	Thai Rice Dumpling in Sweet Coconut Cream				<ul style="list-style-type: none"> - Have the students notice how to apply some presentation skills in the demonstration Practice - Students practice speaking short conversation <u>Communication</u> - Students retell what ingredients and equipment are needed for the menu - Students explain how to cook the menu - Students do role-play how to make Thai Rice Dumpling in Sweet Ginger Drink <u>Extended Activities</u> - Students study on their own how to cook similar menu 			3 hr.

ตารางที่ 13 ตารางกำหนดเนื้อหาสาระประจำบท (Table of Unit Specifications)

Unit	Topic/Theme	Unit Objectives	Teaching Materials	Language skills/Content	Teaching Process	Evaluation	Resource	Time
6	Layer Sweet Cake	a) to identify cooking process, equipment, ingredients, and raw material in making Layer Sweet Cake b) to identify presentation skills needed in cooking demonstration	Video on making Layer Sweet Cake	<p><u>Listening subskills</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - listening for telling the process of cooking - listening for details of cooking process, equipment, ingredients, and raw material in a Thai recipe <p><u>identifying presentation skills involved in cooking demonstration</u></p> <p><u>Speaking functions</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - Telling the steps of the demonstration in advance - I have broken my speech down into X parts. - In the first part I will give a few basic definitions. - In part two, I am going to show...; etc. 	<p><u>Warm up</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - List vocabulary about cooking process, equipment, ingredients, and raw material in a Thai recipe - List some presentation skills needed in cooking demonstration - Video showing <p><u>Pre-listening</u></p> <ul style="list-style-type: none"> a) Vocabulary preparation - Students circle a list of vocabulary they will hear in each video - Teach some related vocabulary used in cooking demonstration context. 	<p><u>Listening</u></p> <p>Comprehension skills: 10 items</p> <p>Test Type: Gap-filling Time: 10 minutes</p> <p>Speaking skills: 2 items</p> <p>Test Type: Individual speaking Time: 5 minutes</p> <p>(Outside class)</p>		3 hr.

ตารางที่ 13 ตารางกำหนดเนื้อหาสาระประจำบท (Table of Unit Specifications) (ต่อ)

Unit	Topic/Theme	Unit Objectives	Teaching Materials	Language skills/Content	Teaching Process	Evaluation	Resource	Time
6	Layer Sweet Cake			<p><u>Vocabulary</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - Vocabulary about Cookware/Kitchenware/Kitchen Utensils, Cooking Instructions English Vocabulary, Food Condition, Meat Description, Meal, Courses, Taste, Thai Ingredients and Condiments, Herbs and Spices, Vegetables, Raw Material, Fruits, Measuring Units, Thai Recipes, Sequencing Words, Word for Providing the structure of demonstration in advance - Verb grind, moisten, strew etc. - Adjective bitter, fishy, luscious etc. - Noun bell pepper, rice flour, oats, coconut syrup, chopstick etc. 	<p>b) Comprehension preparation</p> <ul style="list-style-type: none"> - Ask guided questions for general understanding of the listening test. <u>While-listening</u> - Answer questions based on the listening test. <u>Language Focus</u> a) Expressions used - Notice exponents of describing - Study expression used -Practice expression used b) Presentation/ Video Capture Skills - Notice how to use eye contact, facial expression, posture 			3 hr.

ตารางที่ 13 ตารางกำหนดเนื้อหาสาระประจำบท (Table of Unit Specifications) (ต่อ)

Unit	Topic/Theme	Unit Objectives	Teaching Materials	Language skills/Content	Teaching Process	Evaluation	Resource	Time
6	Layer Sweet Cake			<p><u>Language Focus</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - Two-part verbs - Measuring raw material <p>Measuring spoons Dry measuring cups Liquid measuring cups</p>	<p>body movement, gestures, vocal delivery, interacting with the audience</p> <ul style="list-style-type: none"> - Study how to use eye contact; facial expression, posture, body movement, gestures, vocal delivery, interacting with the audience - Practice how to use eye contact; facial expression, posture, body movement, gestures, vocal delivery, interacting with the audience <p><u>Presentation</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - Replay the video 			3 hr.

ตารางที่ 13 ตารางกำหนดเนื้อหาสาระประจำบท (Table of Unit Specifications) (ต่อ)

Unit	Topic/Theme	Unit Objectives	Teaching Materials	Language skills/Content	Teaching Process	Evaluation	Resource	Time
6	Layer Sweet Cake				<ul style="list-style-type: none"> - Have the students notice how to apply some presentation skills in the demonstration Practice - Students practice speaking short conversation <u>Communication</u> - Students retell what ingredients and equipment are needed for the menu - Students explain how to cook the menu - Students do role-play how to make Black Coconut Pudding <u>Extended Activities</u> - Students study on their own how to cook similar menu 			3 hr.

ตารางที่ 14 ตารางกำหนดเนื้อหาสาระประจำบท (Table of Unit Specifications)

Unit	Topic/Theme	Unit Objectives	Teaching Materials	Language skills/Content	Teaching Process	Evaluation	Resource	Time
7	Papaya Salad	a) to identify cooking process, equipment, ingredients, and raw material making Papaya Salad b) to identify presentation skills needed in cooking demonstration	Video on making Papaya Salad	<p><u>Listening subskills</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - listening for telling the process of cooking - listening for details of cooking process, equipment, ingredients, and raw material in a Thai recipe <p>- identifying presentation skills involved in cooking demonstration</p> <p><u>Speaking functions</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - Garnishing and serving - Garnish : added a garnish of ... - Decorate with ... - Finally, decorate with ... - Serve it ... etc. 	<p><u>Warm up</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - List vocabulary about cooking process, equipment, ingredients, and raw material in a Thai recipe - List some presentation skills needed in cooking demonstration - Video showing <p><u>Pre-listening</u></p> <p>a) Vocabulary preparation</p> <ul style="list-style-type: none"> - Students circle a list of vocabulary they will hear in each video - Teach some related vocabulary used in cooking demonstration context. 	<p><u>Listening</u></p> <p>Comprehension skills: 10 items</p> <p>Test Type: Gap-filling Time: 10 minutes</p> <p>Speaking skills: 2 items</p> <p>Test Type: Individual speaking Time: 5 minutes (Outside class)</p>		3 hr.

ตารางที่ 14 ตารางกำหนดเนื้อหาสาระประจำบท (Table of Unit Specifications) (ต่อ)

Unit	Topic/Theme	Unit Objectives	Teaching Materials	Language skills/Content	Teaching Process	Evaluation	Resource	Time
7	Papaya Salad			<p><u>Vocabulary</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - Vocabulary about Cookware/Kitchenware/Kitchen Utensils, Cooking Instructions English Vocabulary, Food Condition, Meat Description, Meal, Courses, Taste, Thai Ingredients and Condiments, Herbs and Spices, Vegetables, Raw Material, Fruits, Measuring Units, Thai Recipes, Sequencing Words, Word for Garnishing and Serving - Verb arrange, beat, hack etc. - Adjective creamy, stale, old etc. - Noun coconut oil, catfish, durian, tomato sauce, grinder etc. 	<p>b) Comprehension preparation</p> <ul style="list-style-type: none"> - Ask guided questions for general understanding of the listening test. <u>While-listening</u> - Answer questions based on the listening test. <p><u>Language Focus</u></p> <p>a) Expressions used</p> <ul style="list-style-type: none"> - Notice exponents of describing - Study expression used -Practice expression used <p>b) Presentation/ Video Capture Skills</p> <ul style="list-style-type: none"> - Notice how to use eye contact, facial expression, posture 			3 hr.

ตารางที่ 14 ตารางกำหนดเนื้อหาสาระประจำบท (Table of Unit Specifications) (ต่อ)

Unit	Topic/Theme	Unit Objectives	Teaching Materials	Language skills/Content	Teaching Process	Evaluation	Resource	Time
7	Papaya Salad			<p><u>Language Focus</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - Simple Sentence <p>A sentence is a group of words that (a) contains at least one subject and one verb and (b) express a complete thought.</p>	<p>body movement, gestures, vocal delivery, interacting with the audience</p> <ul style="list-style-type: none"> - Study how to use eye contact; facial expression, posture, body movement, gestures, vocal delivery, interacting with the audience - Practice how to use eye contact, facial expression, posture, body movement, gestures, vocal delivery, interacting with the audience <p><u>Presentation</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - Replay the video 			3 hr.

ตารางที่ 14 ตารางกำหนดเนื้อหาสาระประจำบท (Table of Unit Specifications) (ต่อ)

Unit	Topic/Theme	Unit Objectives	Teaching Materials	Language skills/Content	Teaching Process	Evaluation	Resource	Time
7	Papaya Salad				<ul style="list-style-type: none"> - Have the students notice how to apply some presentation skills in the demonstration Practice - Students practice speaking short conversation <u>Communication</u> - Students retell what ingredients and equipment are needed for the menu - Students explain how to cook the menu - Students do role-play how to make Fruit Salads <u>Extended Activities</u> - Students study on their own how to cook similar menu 			3 hr.

ตารางที่ 15 ตารางกำหนดเนื้อหาสาระประจำบท (Table of Unit Specifications)

Unit	Topic/Theme	Unit Objectives	Teaching Materials	Language skills/Content	Teaching Process	Evaluation	Resource	Time
8	Thai Fried Noodle with Prawn (Pad Thai)	a) to identify cooking process, equipment, ingredients, and raw material in making Thai Fried Noodle with Prawn (Pad Thai) b) to identify presentation skills needed in cooking demonstration	Video on making Thai Fried Noodle with Prawn (Pad Thai)	<p><u>Listening subskills</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - listening for telling the process of cooking - listening for details of cooking process, equipment, ingredients, and raw material in a Thai recipe - identifying presentation skills involved in cooking demonstration <p><u>Speaking functions</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - Signaling the end of demonstration - All I can see all - In conclusion, - In short, - To conclude, - In summary, - It is clear that - You can see that... etc. 	<p><u>Warm up</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - List vocabulary about cooking process, equipment, ingredients, and raw material in a Thai recipe - List some presentation skills needed in cooking demonstration - Video showing <p><u>Pre-listening</u></p> <ul style="list-style-type: none"> a) Vocabulary preparation - Students circle a list of vocabulary they will hear in each video - Teach some related vocabulary used in cooking demonstration context. 	<p><u>Listening</u></p> <p>Comprehension skills: 10 items</p> <p>Test Type: Gap-filling Time: 10 minutes</p> <p>Speaking skills: 2 items</p> <p>Test Type: Individual speaking Time: 5 minutes (Outside class)</p>		3 hr.

ตารางที่ 15 ตารางกำหนดเนื้อหาสาระประจำบท (Table of Unit Specifications) (ต่อ)

Unit	Topic/Theme	Unit Objectives	Teaching Materials	Language skills/Content	Teaching Process	Evaluation	Resource	Time
8	Thai Fried Noodle with Prawn (Pad Thai)			<p><u>Vocabulary</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - Vocabulary about Cookware/Kitchenware/Kitchen Utensils, Cooking Instructions English Vocabulary, Food Condition, Meat Description, Meal, Courses, Taste, Thai Ingredients and Condiments, Herbs and Spices, Vegetables, Raw Material, Fruits, Measuring Units, Thai Recipes, Sequencing Words, Word for Signaling the end of demonstration - Verb prepare, reheat, scrub etc. - Adjective dainty, appetizing, sweet and sour etc. - Noun mackerel, orange, broccoli, shrimp paste, liver etc. 	<p>b) Comprehension preparation</p> <ul style="list-style-type: none"> - Ask guided questions for general understanding of the listening test. <u>While-listening</u> - Answer questions based on the listening test. <u>Language Focus</u> a) Expressions used - Notice exponents of describing - Study expression used -Practice expression used b) Presentation/ Video Capture Skills - Notice how to use eye contact, facial expression, posture 			3 hr.

ตารางที่ 15 ตารางกำหนดเนื้อหาสาระประจำบท (Table of Unit Specifications) (ต่อ)

Unit	Topic/Theme	Unit Objectives	Teaching Materials	Language skills/Content	Teaching Process	Evaluation	Resource	Time
8	Thai Fried Noodle with Prawn (Pad Thai)			<p><u>Language Focus</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - Imperative - Verbs for cooking instruction <p><u>Put</u> the salt in the pot</p> <p><u>Mix</u> a tablespoon of sugar with lemon juice</p> <p><u>Transfer</u> the Pad Thai to a dish. (You)</p>	<p>body movement, gestures, vocal delivery, interacting with the audience</p> <ul style="list-style-type: none"> - Study how to use eye contact, facial expression, posture, body movement, gestures, vocal delivery, interacting with the audience - Practice how to use eye contact, facial expression, posture, body movement, gestures, vocal delivery, interacting with the audience <p><u>Presentation</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - Replay the video 			3 hr.

ตารางที่ 15 ตารางกำหนดเนื้อหาสาระประจำบท (Table of Unit Specifications) (ต่อ)

Unit	Topic/Theme	Unit Objectives	Teaching Materials	Language skills/Content	Teaching Process	Evaluation	Resource	Time
8	Thai Fried Noodle with Prawn (Pad Thai)				<ul style="list-style-type: none"> - Have the students notice how to apply some presentation skills in the demonstration Practice - Students practice speaking short conversation <u>Communication</u> - Students retell what ingredients and equipment are needed for the menu - Students explain how to cook the menu - Students do role-play how to make Stir Fried Soy Sauce Noodles <u>Extended Activities</u> - Students study on their own how to cook similar menu 			3 hr.

ตารางที่ 16 ตารางกำหนดเนื้อหาสาระประจำบท (Table of Unit Specifications)

Unit	Topic/Theme	Unit Objectives	Teaching Materials	Language skills/Content	Teaching Process	Evaluation	Resource	Time
9	Stir Fried Chicken with Cashew Nuts	a) to identify cooking process, equipment, ingredients, and raw material in making Stir Fried Chicken with Cashew Nuts b) to identify presentation skills needed in cooking demonstration	Video on making Stir Fried Chicken with Cashew Nuts	<u>Listening subskills</u> - listening for telling the process of cooking - listening for details of cooking process, equipment, ingredients, and raw material in a Thai recipe a) Thai recipe - identifying presentation skills involved in cooking demonstration <u>Speaking functions</u> - Expressing opinion about the recipe being - You can ... - You cannot ... - I can recommend ... etc. - Recommending some tips to be used and applied - Did you know? - Now, let me tell you some tips ... Etc.	<u>Warm up</u> - List vocabulary about cooking process, equipment, ingredients, and raw material in a Thai recipe - List some presentation skills needed in cooking demonstration - Video showing <u>Pre-listening</u> a) Vocabulary preparation - Students circle a list of vocabulary they will hear in each video - Teach some related vocabulary used in cooking demonstration context.	<u>Listening</u> Comprehension skills: 10 items Test Type: Gap-filling Time: 10 minutes Speaking skills: 2 items Test Type: Individual speaking Time: 5 minutes (Outside class)		3 hr.

ตารางที่ 16 ตารางกำหนดเนื้อหาสาระประจำบท (Table of Unit Specifications) (ต่อ)

Unit	Topic/Theme	Unit Objectives	Teaching Materials	Language skills/Content	Teaching Process	Evaluation	Resource	Time
9	Stir Fried Chicken with Cashew Nuts			<p><u>Vocabulary</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - Vocabulary about Cookware/Kitchenware/Kitchen Utensils, Cooking Instructions English Vocabulary, Food Condition, Meat Description, Meal, Courses, Taste, Thai Ingredients and Condiments, Herbs and Spices, Vegetables, Raw Material, Fruits, Measuring Units, Thai Recipes, Sequencing Words, Word for Giving suggestion and tips for application - Verb bury, trim, split, etc. - Adjective buttery, fatty, rancid etc. - Noun palm sugar, scissors, avocado, mortar, spring onion etc. 	<p>b) Comprehension preparation</p> <ul style="list-style-type: none"> - Ask guided questions for general understanding of the listening test. <u>While-listening</u> - Answer questions based on the listening test. <u>Language Focus</u> a) Expressions used - Notice exponents of describing - Study expression used -Practice expression used b) Presentation/ Video Capture Skills - Notice how to use eye contact, facial expression, posture 			3 hr.

ตารางที่ 16 ตารางกำหนดเนื้อหาสาระประจำบท (Table of Unit Specifications) (ต่อ)

Unit	Topic/Theme	Unit Objectives	Teaching Materials	Language skills/Content	Teaching Process	Evaluation	Resource	Time
9	Stir Fried Chicken with Cashew Nuts			<p><u>Language Focus</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - Modal verbs (can, could and might) <p>We use can for possible options or simple facts.</p> <p>We use can/could for suggestions.</p> <p>We can also use might for recommendations.</p>	<p>body movement, gestures, vocal delivery, interacting with the audience</p> <ul style="list-style-type: none"> - Study how to use eye contact; facial expression, posture, body movement, gestures, vocal delivery, interacting with the audience - Practice how to use eye contact, facial expression, posture, body movement, gestures, vocal delivery, interacting with the audience <p><u>Presentation</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - Replay the video 			3 hr.

ตารางที่ 16 ตารางกำหนดเนื้อหาสาระประจำบท (Table of Unit Specifications) (ต่อ)

Unit	Topic/Theme	Unit Objectives	Teaching Materials	Language skills/Content	Teaching Process	Evaluation	Resource	Time
9	Stir Fried Chicken with Cashew Nuts				<ul style="list-style-type: none"> - Have the students notice how to apply some presentation skills in the demonstration Practice - Students practice speaking short conversation <u>Communication</u> - Students retell what ingredients and equipment are needed for the menu - Students explain how to cook the menu - Students do role-play how to make stir fried Shrimp and Vegetable <u>Extended Activities</u> - Students study on their own how to cook similar menu 			3 hr.

ตารางที่ 17 ตารางกำหนดเนื้อหาสาระประจำบท (Table of Unit Specifications)

Unit	Topic/Theme	Unit Objectives	Teaching Materials	Language skills/Content	Teaching Process	Evaluation	Resource	Time
10	Chicken Green Curry	a) to identify cooking process, equipment, ingredients, and raw material in making Chicken Green Curry b) to identify presentation skills needed in cooking demonstration	Video on making Chicken Green Curry	<p><u>Listening subskills</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - listening for telling the process of cooking - listening for details of cooking process, equipment, ingredients, and raw material in a Thai recipe <p><u>Speaking functions</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - identifying presentation skills involved in cooking demonstration - Giving opinions - In my opinion, ... - In my view, ... - I think that ... etc. 	<p><u>Warm up</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - List vocabulary about cooking process, equipment, ingredients, and raw material in a Thai recipe - List some presentation skills needed in cooking demonstration - Video showing <p><u>Pre-listening</u></p> <ul style="list-style-type: none"> a) Vocabulary preparation - Students circle a list of vocabulary they will hear in each video - Teach some related vocabulary used in cooking demonstration context. 	<p><u>Listening</u></p> <p>Comprehension skills: 10 items Test Type: Gap-filling Time: 10 minutes</p> <p>Speaking skills: 2 items Test Type: Individual speaking Time: 5 minutes (Outside class)</p>		3 hr.

ตารางที่ 17 ตารางกำหนดเนื้อหาสาระประจำบท (Table of Unit Specifications) (ต่อ)

Unit	Topic/Theme	Unit Objectives	Teaching Materials	Language skills/Content	Teaching Process	Evaluation	Resource	Time
10	Chicken Green Curry			<p><u>Vocabulary</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - Vocabulary about Cookware/Kitchenware/Kitchen Utensils, Cooking Instructions English Vocabulary, Food Condition, Meat Description, Meal, Courses, Taste, Thai Ingredients and Condiments, Herbs and Spices, Vegetables, Raw Material, Fruits, Measuring Units, Thai Recipes, Sequencing Words, Word for Giving opinions - Verb crush, paint, press etc. - Adjective oniony, soupy, unflavored etc. - Noun mustard, fried shallots, baby corn, white radish, sweet potato, etc. 	<p>b) Comprehension preparation</p> <ul style="list-style-type: none"> - Ask guided questions for general understanding of the listening test. <u>While-listening</u> - Answer questions based on the listening test. <u>Language Focus</u> a) Expressions used - Notice exponents of describing - Study expression used -Practice expression used b) Presentation/ Video Capture Skills - Notice how to use eye contact, facial expression, posture 			3 hr.

ตารางที่ 17 ตารางกำหนดเนื้อหาสาระประจำบท (Table of Unit Specifications) (ต่อ)

Unit	Topic/Theme	Unit Objectives	Teaching Materials	Language skills/Content	Teaching Process	Evaluation	Resource	Time
10	Chicken Green Curry			<p><u>Language Focus</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - A complex sentence is a combination of one independent clause and one (or more) dependent clause(s). 	<p>body movement, gestures, vocal delivery, interacting with the audience</p> <ul style="list-style-type: none"> - Study how to use eye contact, facial expression, posture, body movement, gestures, vocal delivery, interacting with the audience - Practice how to use eye contact, facial expression, posture, body movement, gestures, vocal delivery, interacting with the audience <p><u>Presentation</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - Replay the video 			3 hr.

ตารางที่ 17 ตารางกำหนดเนื้อหาสาระประจำบท (Table of Unit Specifications) (ต่อ)

Unit	Topic/Theme	Unit Objectives	Teaching Materials	Language skills/Content	Teaching Process	Evaluation	Resource	Time
10	Chicken Green Curry				<ul style="list-style-type: none"> - Have the students notice how to apply some presentation skills in the demonstration Practice - Students practice speaking short conversation <u>Communication</u> - Students retell what ingredients and equipment are needed for the menu - Students explain how to cook the menu - Students do role-play how to make Hot and Sour Thai Soup <u>Extended Activities</u> - Students study on their own how to cook similar menu 			3 hr.

3.6.1.6 นำข้อมูลจากตารางการวิเคราะห์โครงสร้างเนื้อหาสาระไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบ ให้คำแนะนำ และปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

3.6.1.7 จัดทำบทเรียนตามเนื้อหาที่กำหนดไว้ในตารางการวิเคราะห์โครงสร้างเนื้อหาสาระจนครบทุกบท และจัดทำแบบทดสอบท้ายบทจำนวน 10 บท

3.6.1.8 นำบทเรียนที่สร้างขึ้นไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบว่าตรงกับตารางการวิเคราะห์โครงสร้างเนื้อหาสาระหรือไม่ ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ จากนั้นนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ที่เกี่ยวข้องเนื้อหา ภาษา และวัดประเมินผล เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) และนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องของบทเรียน (Index of Item Objective Congruence : IOC) มีค่าเท่ากับ 0.96 และวิดีโอการประกอบอาหารไทย มีค่าเท่ากับ 0.93

3.6.1.8 นำสื่อภาษาอังกฤษสำหรับการเตรียมอาหารเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสาธิตการประกอบอาหารไทยไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบ ให้คำแนะนำ และปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะอีกครั้ง

3.6.2 แบบทดสอบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทยระหว่างเรียน

แบบทดสอบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทยระหว่างเรียน ประกอบด้วยแบบวัด 2 ชนิด คือ 1) แบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง-พูดท้ายบทเรียน (Lesson Quiz) และ 2) โครงการการสาธิตการประกอบอาหารไทยระหว่างเรียน (Mini-Project) โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบวัดแต่ละชนิด ดังนี้

3.6.2.1 แบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง-พูดท้ายบทเรียน (Lesson Quiz)

ในการสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง-พูดท้ายบทเรียน (Lesson Quiz) ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1) กำหนดจุดประสงค์การสอบและเนื้อหาข้อสอบตามโครงข่ายบทเรียนในหน้า 151 ซึ่งได้จุดประสงค์การสอบที่จะนำมาสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการสาธิตการประกอบอาหารไทย คือ 1) นักศึกษาสามารถฟังและเติมคำศัพท์ที่ขาดหายไปประโยคที่บอกหน้าที่ต่าง ๆ ในการสาธิตได้ถูกต้อง (Gap filling) หรือเรียงลำดับประโยคที่อยู่ในการสาธิตให้ถูกต้อง (Sequencing) หรือจัดคำศัพท์เข้ากลุ่มให้ถูกต้อง (Categorizing) และ 2) นักศึกษาพูดประโยคที่เกี่ยวกับการสาธิตการทำอาหารไทยตามที่กำหนดให้ 2 หน้าที่

2) คัดเลือกเนื้อหาเกี่ยวข้องกับการสาธิตการประกอบอาหารไทย จากหน้าที่ภาษาในการพูดสาธิตการประกอบอาหารไทย 14 หน้าที่ สำหรับจุดประสงค์ที่ 1 เลือกมา 10 หน้าที่ ได้แก่ 1) บอกจุดประสงค์ของการสาธิต 2) บอกโครงสร้างของการสาธิตล่วงหน้า ขึ้นนำเสนอเนื้อหา 3) แนะนำหรือ

อธิบายวัสดุอุปกรณ์และวัตถุดิบ 4) ใช้คำบอกลำดับขั้นตอนแรก อธิบายขั้นตอนแรก และสาธิตตามขั้นตอน 5) แสดงความคิดเห็น 6) เน้นย้ำขั้นตอนสำคัญ 7) ใช้คำบอกลำดับขั้นตอนถัดไป อธิบายขั้นตอนถัดไป และสาธิตตามขั้นตอน 8) การใช้คำบอกลำดับขั้นตอนสุดท้าย อธิบายขั้นตอนสุดท้าย และสาธิตตามขั้นตอน 9) เน้นย้ำขั้นตอนสำคัญอีกครั้ง และ 10) ให้คำแนะนำ เคล็ดลับเพื่อการปรับใช้ และสำหรับจุดประสงค์ที่ 2 เลือก 2 หน้าที่จาก 10 หน้าที่ในจุดประสงค์ที่ 1 โดยไม่ให้ซ้ำกันในการสอบแต่ละบท

สำหรับจุดประสงค์ที่ 1 เลือกประโยคจากวิดีโอประจำบท ได้ประโยค 10 ประโยค จาก 10 หน้าที่ เป็นข้อสอบ ประเภทเติมคำ จำนวน 10 ข้อ ใช้เวลา 10 นาที 10 คะแนน ใช้เกณฑ์การให้คะแนนตอบถูกได้ 1 ตอบผิดได้ 0 ใช้สอบท้ายบทตั้งแต่บทที่ 2-10

สำหรับจุดประสงค์ที่ 2 เป็นข้อสอบพูด จำนวน 2 ข้อ ข้อละ 5 คะแนน ให้คะแนนตามเกณฑ์การออกเสียง ความถูกต้องของภาษาที่ใช้ และตรงตามหน้าที่ที่กำหนดให้ โดยแบ่งเกณฑ์ในการให้คะแนนการออกเสียงและความถูกต้องของภาษาที่ใช้ออกเป็น 5 ระดับ คือ 5 หมายถึง ดีมาก, 4 หมายถึง ดี, 3 หมายถึง ปานกลาง, 2 หมายถึง น้อย และ 1 หมายถึง น้อยที่สุด

3.6.2.2 โครงการงานการสาธิตการประกอบอาหารไทยระหว่างเรียน (Mini-Project)

ในการสร้างโครงการงานการสาธิตการประกอบอาหารไทยระหว่างเรียน (Mini-Project) ผู้วิจัยได้ดำเนินการ ดังนี้

- 1) กำหนดจุดประสงค์ของโครงการ คือ เพื่อสาธิตวิธีการปรุงเมนูอาหารไทย 3 ชนิด พร้อมทั้งบันทึกวิดีโอ
- 2) คัดเลือกเนื้อหา ผู้วิจัยได้กำหนดให้ผู้เรียนสาธิตการปรุงอาหารไทย 3 อย่าง จากบทเรียน 10 บท ได้แก่ 1) เครื่องดื่ม 2) อาหารหวาน และ 3) อาหารคาว และกำหนดให้ผู้เรียนสาธิตเมนูที่แตกต่างจากบทเรียนและเป็นเมนูที่ได้รับความนิยม โดยให้คะแนนเมนูละ 100 คะแนน จากองค์ประกอบ 4 ด้าน คือ 1) ด้านความพร้อม 15 คะแนน 2) ด้านภาษา 20 คะแนน 3) ด้านเนื้อหา 40 คะแนน และ 4) ด้านทักษะการนำเสนอ 25 คะแนน

3.6.2.3 สร้างตารางกำหนดเนื้อหาแบบทดสอบ (Table of Test Specifications)

ตารางที่ 18 Test Specifications for Lesson Quiz

Unit: 1-10 Total Score: 20 points Time: 15 minutes

Part	Test Objectives	Topics	Text Type	Language Content	Test Type	Learning Skill Level	Weight/Time/No. of Items	Scoring Criteria
1. Listening	Use correct vocabulary in Thai cooking demonstration	Steps in Thai cooking demonstration	Describing process (Listening to Thai cooking demonstration)	Identifying process	Gap filling/ Sequencing/ Categorizing	Transfer	10/10/10	0/1
2. Speaking	Be able to speak to demonstrate Thai cooking in each function correctly	Steps in Thai cooking demonstration	2 language functions in Thai cooking demonstration	10 language functions in Thai cooking demonstration	Individual speaking	Communication	10/5/2	Marking Criteria (0/5)
3. Mini-Project	Demonstrate how to cook three types of Thai menu and videotape	Thai cooking demonstration	Three types of Thai menu: drink, dessert, and food	Language Functions in Thai cooking demonstration	Demonstration and videotaping	Communication	30/60/1	Marking Criteria (0/5)

3.6.3 แบบทดสอบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทยก่อนเรียนและหลังเรียน (Pretest and Posttest)

ในการสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทยก่อนเรียนและหลังเรียน (Pretest and Posttest) ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

3.6.3.1 กำหนดจุดประสงค์การสอบและเนื้อหาข้อสอบตามโครงข่ายบทเรียนในหน้า 153 ซึ่งได้จุดประสงค์การสอบที่จะนำมาสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการสาธิตการประกอบอาหารไทย ดังนี้

จุดประสงค์ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการสาธิตการประกอบอาหารไทย

1. นักเรียนสามารถใช้คำศัพท์ในการสาธิตการประกอบอาหารไทยได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถใช้สำนวนภาษาในการสาธิตการปรุงอาหารไทยแต่ละขั้นตอนได้ถูกต้อง
3. นักเรียนสามารถใช้ภาษาได้เหมาะสมกับหน้าที่ภาษาในการสาธิตการประกอบอาหารไทย

3.6.3.2 คัดเลือกเนื้อหาเกี่ยวข้องกับการสาธิตการประกอบอาหารไทย ได้ข้อสอบ 4 ตอน คือ ตอนที่ 1 วัดความสามารถด้านคำศัพท์ เป็นข้อสอบเลือกตอบ จำนวน 50 ข้อ ใช้เวลา 30 นาที 15 คะแนน ใช้เกณฑ์การให้คะแนนตอบถูกต้อง 1 ตอบผิดได้ 0 ตอนที่ 2 วัดความสามารถในการฟังแบ่งออกเป็น 2 ตอน ตอนที่ 1 โดยให้ฟังเทปที่เกี่ยวกับการสาธิตอาหารไทย 1 ชนิด เป็นข้อสอบเติมคำ จำนวน 15 ข้อ ใช้เวลา 20 นาที 10 คะแนน ใช้เกณฑ์การให้คะแนนตอบถูกต้อง 1 ตอบผิดได้ 0 และ ตอนที่ 2 ให้เรียงลำดับประโยคให้ถูกต้อง จำนวน 15 ข้อ ใช้เวลา 10 นาที 5 คะแนน ใช้เกณฑ์การให้คะแนนตอบถูกต้อง 1 ตอบผิดได้ 0 ตอนที่ 3 วัดความสามารถในการพูดแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ เลือกพูดให้เหมาะสมกับสถานการณ์ เป็นข้อสอบเลือกตอบ จำนวน 10 ข้อ ใช้เวลา 10 นาที 20 คะแนน ใช้เกณฑ์การให้คะแนนตอบถูกต้อง 1 ตอบผิดได้ 0 และ ตอนที่ 2 การสัมภาษณ์ เป็นข้อสอบพูดจำนวน 1 ข้อ ใช้เวลา 5 นาที 20 คะแนน และตอนที่ 4 การพูดสาธิตโดยการทำโครงงาน เป็นข้อสอบพูดจำนวน 1 ข้อ ใช้เวลา 60 นาที 30 คะแนน

3.6.3.3 สร้างตารางกำหนดเนื้อหาแบบทดสอบ (Table of Test Specifications)

ตารางที่ 19 Test Specifications for Pre-Test and Post-Test

Unit: 1-10 Total Score: 100 points Time: 120 minutes (plus 5 minutes per student in direct speaking test) (ตารางที่ 46)

Part	Test Objectives	Topics	Text Type	Language Content	Test Type	Learning Skill Level	Weight/Time/No. of Items	Scoring Criteria
Vocabulary (15%)	Use correct vocabulary in Thai cooking demonstration	Vocabulary in Thai cooking demonstration	Sentences about Thai cooking demonstration	Vocabulary in Thai cooking demonstration	M/C	Comprehension	15/30/50	0/1
	Be able to talk about Thai cooking demonstration	Expressions in Thai cooking demonstration	Video on Thai cooking demonstration	Expressions in Thai cooking demonstration	Gap filling	Transfer	10/20/15	0/1
Listening (15%)	Reorder the sentences to show correct Thai cooking process	Language Functions in Thai cooking demonstration	Video on Thai cooking demonstration	Language Functions in Thai cooking demonstration	Ordering	Comprehension	5/10/15	0/1
	Use suitable language in a given situation	Language Functions in Thai cooking demonstration	Situations in Thai cooking demonstration	Language Functions in Thai cooking demonstration	M/C	Communication	20/10/10	0/1
Speaking (40%)	Inform the cooking process of one Thai recipe (choose 1 out of 5)	Thai cooking demonstration	List of five Thai recipes	Language Functions in Thai cooking demonstration	Interview	Communication	20/5/1	Marking Criteria (0/5)
	Demonstrate how to cook three types of Thai menu at Thai Food Exhibition Day	Thai cooking demonstration	Three types of Thai menu: drink, dessert, and food	Language Functions in Thai cooking demonstration	Demonstration	Communication	30/60/1	Marking Criteria (0/5)

3.6.3.4 นำตารางกำหนดเนื้อหาแบบทดสอบไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และอาจารย์ผู้เชี่ยวชาญทางการสอนภาษาอังกฤษผู้ซึ่งมีประสบการณ์ในการสอนภาษาอังกฤษตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา แล้วนำข้อเสนอแนะต่าง ๆ มาปรับปรุงแก้ไขตารางกำหนดเนื้อหาแบบทดสอบให้เหมาะสม

3.6.3.5 ดำเนินการสร้างข้อสอบ ตามตารางข้อสอบ เป็นแบบทดสอบชนิดเลือกตอบ เต็มคำ เรียงลำดับ และสอบสัมภาษณ์

3.6.3.6 นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทยที่ได้จากการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่านแล้ว มาพิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามกับจุดประสงค์ในตารางวิเคราะห์ข้อสอบ โดยข้อใดมีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50-1.00 แสดงว่าข้อคำถามนั้นสามารถนำไปใช้ได้ แต่ถ้าต่ำกว่า 0.50 แสดงว่าข้อคำถามนั้น ไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์ควรตัดทิ้งหรือนำมาปรับปรุงแก้ไขใหม่ (ภาคผนวก ง) ได้ค่า IOC ของแบบทดสอบก่อนเรียน-หลังเรียน (Pretest-Posttest) ระหว่าง 0.66-1.00 จากนั้นจึงนำข้อสอบที่ผ่านเกณฑ์แล้วไปวิเคราะห์ความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนกต่อไป

ในการหาคุณภาพของแบบทดสอบก่อนเรียน-หลังเรียน (Pretest-Posttest) ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1) นำแบบทดสอบก่อนเรียน-หลังเรียน (Pretest-Posttest) ในส่วนของแบบทดสอบปรนัย ไปทดลองใช้กับกลุ่มทดลอง 3 คน และ 9 คน ได้ค่าคุณภาพ คือ ในการทดลองครั้งที่ 1 (3 คน) ได้ค่าความยากง่ายของแบบทดสอบปรนัย อยู่ระหว่าง 0.33 - 1.00 และค่าอำนาจจำแนก อยู่ระหว่าง 0.00 - 1.00 และได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบแต่ละตอน อยู่ระหว่าง 0.74 - 0.77 ส่วนในการทดลองครั้งที่ 2 (9 คน) ได้ค่าความยากง่ายของแบบทดสอบปรนัย อยู่ระหว่าง 0.67 - 0.89 และค่าอำนาจจำแนก อยู่ระหว่าง 0.00 - 0.67 และได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบแต่ละตอน อยู่ระหว่าง 0.80 - 0.83 โดยเหลือข้อสอบใช้ได้จริงในส่วนการฟัง 34 ข้อ ส่วนคำศัพท์ 50 ข้อ และการพูด 10 ข้อ และค่าความเชื่อมั่นแบบสัมภาษณ์อัลฟาของแบบทดสอบแต่ละตอน อยู่ระหว่าง 0.80 - 0.83

2) นำแบบทดสอบก่อนเรียน-หลังเรียน (Pretest-Posttest) ในส่วนของแบบทดสอบอัตนัย ไปทดลองใช้กับกลุ่มทดลอง 3 คน และ 9 คน ได้ค่าคุณภาพ คือ ในการทดลองครั้งที่ 1 (3 คน) ได้ค่าความยากง่ายของแบบทดสอบอัตนัย เท่ากับ 0.59 และค่าอำนาจจำแนก เท่ากับ 0.30 และได้ค่าความเชื่อมั่นแบบมีผู้ให้คะแนนหลายคน เท่ากับ 0.70 ส่วนในการทดลองครั้งที่ 2 (9 คน) ได้ค่าความยากง่ายของแบบทดสอบอัตนัย เท่ากับ 0.61 และค่าอำนาจจำแนก เท่ากับ 0.21 และได้ค่าความเชื่อมั่นแบบมีผู้ให้คะแนนหลายคน เท่ากับ 0.79 และเป็นข้อสอบที่สามารถนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างได้

3.6.3.7 นำข้อสอบที่ไม่เป็นไปตามที่กำหนดมาปรับปรุง จากนั้นจึงตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาว่าครอบคลุมเนื้อหาที่กำหนดไว้ในตารางกำหนดเนื้อหาข้อสอบครบถ้วนสมบูรณ์หรือไม่และนำไปปรับปรุงแก้ไข

3.6.3.8 แบบทดสอบที่วิเคราะห์ปรับปรุงแก้ไขเรียบร้อยแล้ว เป็นแบบทดสอบวัดเข้าใจจากสื่อที่นำไปใช้ทดลองจริง โดยกำหนดเวลาที่ผู้เรียนทำแบบทดสอบวัดความเข้าใจจากสื่อฉบับนี้เป็นเวลา 50 นาที

3.6.4 แบบทดสอบการปฏิบัติในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารประกอบอาหารไทย
ดำเนินการออกแบบดังนี้

3.6.4.1 กำหนดจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมของแบบทดสอบ โดยศึกษาจากกรอบเนื้อหาสื่อ
ภาษาอังกฤษสำหรับการเตรียมอาหารเพื่อเสริมทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารประกอบอาหารไทย ได้
จุดประสงค์ คือ 1) เพื่อศึกษาคำศัพท์และขั้นตอนการประกอบอาหารไทยสำหรับรายการอาหารที่
ได้รับความนิยม 2) เพื่อเขียนตำรับอาหารและขั้นตอนการประกอบอาหารไทยสำหรับรายการอาหาร
ที่ได้รับความนิยม และ 3) เพื่อสื่อสารประกอบอาหารไทยที่ได้รับความนิยม

3.6.4.2 กำหนดกรอบภาระงานและเกณฑ์การให้คะแนนการสื่อสารประกอบอาหารไทย
ตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้

โครงการการสื่อสารประกอบอาหารไทยที่ได้รับความนิยม

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาคำศัพท์และขั้นตอนการประกอบอาหารไทยสำหรับรายการอาหารที่ได้รับความนิยม
2. เพื่อเขียนตำรับอาหารและขั้นตอนการประกอบอาหารไทยสำหรับรายการอาหารที่ได้รับความนิยม
3. เพื่อสื่อสารประกอบอาหารไทยที่ได้รับความนิยม

ลักษณะงาน รายการ

การเก็บข้อมูล

1. สืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับอาหารไทยที่เป็นที่นิยมของนักท่องเที่ยวในเว็บไซต์หรือหนังสือต่าง ๆ
2. นำข้อมูลที่ได้มาจัดทำเป็นตำรับอาหารและเขียนบทสำหรับการสาธิต
3. เสนอตำนรับอาหารและบทพูดสำหรับการสาธิตให้อาจารย์ตรวจสอบก่อนนำไปใช้จริง
4. จัดเตรียมสื่อ อุปกรณ์ และวัสดุ และฝึกซ้อมการสาธิตด้วยตนเอง
5. สาธิตการประกอบอาหารและบันทึกวิดีโอ ถ่ายทำขั้นตอนการปรุงอาหารดังกล่าว โดยให้เห็นเครื่องปรุง วัสดุที่ใช้ ขั้นตอนการปรุง พร้อมบทพูดอธิบายที่ได้ยินชัดเจน
6. นำเสนอวิดีโอของตนเองใน Facebook กลุ่มของห้องเรียน หรือ YouTube แล้วเชิญชวนอาจารย์และเพื่อน ๆ เข้าไปชมและร่วมแสดงความคิดเห็นเป็นภาษาอังกฤษ

เกณฑ์การให้คะแนนโครงการ

การให้คะแนนโครงการประกอบด้วยเกณฑ์การให้คะแนน 4 ด้าน คือ 1) ด้านความพร้อม 15 คะแนน 2) ด้านภาษา 20 คะแนน 3) ด้านเนื้อหา 40 คะแนน และ 4) ด้านทักษะการนำเสนอ 25 คะแนน โดยมีรายละเอียดในแต่ละด้าน ดังนี้

ด้านความพร้อม (15 คะแนน) พิจารณาจาก 1) การแต่งกายของผู้สาธิต 2) ความพร้อมของอุปกรณ์และสถานที่ และ 3) ความพร้อมของวัสดุและเครื่องปรุง ประเด็นละ 5 คะแนน

ด้านภาษา (20 คะแนน) พิจารณาจาก 1) การใช้คำศัพท์ 2) การออกเสียง 3) ไวยากรณ์ และ 4) การเรียบเรียงประโยคเพื่อสื่อสาร ประเด็นละ 5 คะแนน

ด้านเนื้อหา (40 คะแนน) พิจารณาจาก 1) การบอกรัตนคติประสงค์ในการสาธิต 2) การบอกโครงสร้างการสาธิตล่วงหน้า 3) การแนะนำหรืออธิบายวัสดุอุปกรณ์ วัสดุดิบและเครื่องปรุง 4) การใช้คำบอกลำดับขั้นตอนและการสาธิตตามขั้นตอน 5) การแสดงความคิดเห็น 6) การเน้นย้ำขั้นตอนที่สำคัญ 7) การตักเสิร์ฟและตกแต่งจาน และ 8) การให้คำแนะนำหรือเคล็ดลับเพื่อการนำไปปรับใช้ ประเด็นละ 5 คะแนน

ด้านการนำเสนอ (25 คะแนน) พิจารณาจาก 1) การดึงความสนใจของผู้ชมหรือผู้ฟัง 2) การสบตาผู้ฟังหรือผู้ชม 3) ลีลาท่าทางหรือการยืน 4) ระดับเสียงที่ใช้ และ 5) การใช้สื่อ อุปกรณ์ที่สอดคล้องกับเนื้อหาที่กำลังนำเสนอ ประเด็นละ 5 คะแนน

เกณฑ์การตัดสินระดับความสามารถในการพูดสาธิตเพื่อการประกอบอาหารไทย

เมื่อนำคะแนนจากการประเมินทุกด้านแล้ว จากคะแนนเต็ม 100 คะแนน มากำหนดเป็นระดับความสามารถในการพูดสาธิตเพื่อการประกอบอาหารไทย แต่ละระดับ ดังนี้

ตารางที่ 20 เกณฑ์การตัดสินระดับความสามารถในการพูดสาธิตเพื่อการประกอบอาหารไทย

คะแนน	ระดับ	ด้าน			
		ความพร้อม	ภาษา	เนื้อหา	ทักษะการนำเสนอ
80-100	ดีมาก	แต่งกายได้เหมาะสม อุปกรณ์และสถานที่ วัสดุดิบ เครื่องปรุง มีพร้อม ครบถ้วน	ใช้คำศัพท์ที่เหมาะสม ออกเสียงถูกต้อง ใช้ภาษาถูกหลักไวยากรณ์และประโยคที่ใช้สื่อสารได้ประสิทธิภาพ	ทำการสาธิตโดยมีเนื้อหาแต่ละหน้าที่ครบถ้วน	ดึงความสนใจและรักษาการสบตากับผู้ฟังผู้ชมได้ดีมาก ลีลาท่าทางการยืนที่กระฉับกระเฉง ใช้เสียงดังพอให้ได้ยินทั่วห้อง และ ใช้สื่ออุปกรณ์ได้สอดคล้องกับเรื่องที่กำลังนำเสนอ
70-79	ดี	แต่งกายได้เหมาะสม อุปกรณ์และสถานที่ วัสดุดิบ เครื่องปรุง มีพร้อม ครบถ้วน เป็นส่วนใหญ่	ใช้คำศัพท์ได้เหมาะสมและออกเสียงถูกต้อง เป็นส่วนใหญ่ ใช้ภาษาถูกหลักไวยากรณ์ เป็นส่วนมากและประโยคที่ใช้สื่อความหมายได้ดี	ทำการสาธิตโดยมีเนื้อหาแต่ละหน้าที่เกือบครบ	ดึงความสนใจและรักษาการสบตากับผู้ฟังผู้ชมได้ดี ลีลาท่าทางการยืนที่แสดงถึงความมั่นใจ ใช้เสียงดังพอให้ได้ยินทั่วห้อง และ ใช้สื่อ อุปกรณ์ได้สอดคล้องกับเรื่องที่กำลังนำเสนอได้ดี

ตารางที่ 20 เกณฑ์การตัดสินระดับความสามารถในการพูดสาธิตเพื่อการประกอบอาหารไทย (ต่อ)

คะแนน	ระดับ	ด้าน			
		ความพร้อม	ภาษา	เนื้อหา	ทักษะการนำเสนอ
60-69	พอใช้	แต่งกายไม่เหมาะสมเท่าที่ควร อุปกรณ์และสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ปรุง มีพร้อม ครบถ้วนเป็นส่วนใหญ่	ใช้คำศัพท์ได้เหมาะสมแต่ออกเสียงถูกต้องบางส่วน ใช้ภาษาไม่ถูกต้อง ไวยากรณ์แต่ประโยคที่ใช้สื่อความหมายได้ดี	ทำการสาธิตโดยมีเนื้อหาแต่ละหน้าที่ไม่ครบถ้วน	ดึงความสนใจและรักษาการสบตากับผู้ฟังผู้ชมได้บ้าง ลีลาท่าทางการยืนที่แสดงถึงความมั่นใจ ใช้เสียงดังพอประมาณ แต่บางช่วงเสียงเบาเกินไป และ ใช้สื่อ อุปกรณ์ได้สอดคล้องกับเรื่องที่กำลังนำเสนอได้พอประมาณ
50-59	ควรปรับปรุง	แต่งกายไม่เหมาะสม อุปกรณ์และสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ปรุง อยู่สภาพที่ไม่สมบูรณ์	ใช้คำศัพท์ผิดพลาดอยู่บ้าง ออกเสียงผิดพลาดบ้าง ใช้ภาษาผิดหลัก ไวยากรณ์อยู่แต่ประโยคที่ใช้สื่อความหมายได้บางส่วน	ทำการสาธิตโดยมีเนื้อหาแต่ละหน้าที่ภาษาขาดหายไปบางส่วน	ดึงความสนใจและรักษาการสบตากับผู้ฟังผู้ชมได้บ้าง ลีลาท่าทางการยืนที่ไม่กระฉับกระเฉง ใช้เสียงเบาเกินไป และ ใช้สื่อ อุปกรณ์ได้สอดคล้องกับเรื่องที่กำลังนำเสนอในบางครั้ง
0 - 49	ไม่ผ่าน	แต่งกายไม่เหมาะสม อุปกรณ์และสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ปรุง ไม่พร้อม ไม่ครบถ้วน	ใช้คำศัพท์ไม่ถูกต้อง ออกเสียงผิดพลาด ใช้ภาษาผิดหลัก ไวยากรณ์และประโยคที่ใช้ไม่สื่อความหมาย	ทำการสาธิตโดยมีเนื้อหาแต่ละหน้าที่ไม่ครบถ้วน	การนำเสนอไม่ดึงความสนใจและไม่รักษาการสบตากับผู้ฟังผู้ชมได้ดีเท่าที่ควร ลีลาท่าทางการยืนเหมือนขาดความมั่นใจ ใช้เสียงเบามาก ได้ยินไม่ทั่วถึง และ ใช้สื่อ อุปกรณ์ไม่สอดคล้องกับเรื่องที่กำลังนำเสนอ

3.6.5 แบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อชุดการเรียนรู้เรื่องการปรุงอาหารไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทย ดำเนินการออกแบบดังนี้

3.6.5.1 ศึกษาวิธีสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นตามวิธีของ Likert

3.6.5.2 กำหนดกรอบเนื้อหาสาระของแบบสอบถาม โดยในการสร้างรายการประเมินความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อชุดการเรียนรู้เรื่องการปรุงอาหารไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยมีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 21 กำหนดกรอบเนื้อหาสาระของแบบสอบถามฯ

หัวข้อการสอบถาม	รายละเอียด
เนื้อหาสาระเกี่ยวกับการสาธิตการประกอบอาหารไทย	- เลือกหัวเรื่องมีความน่าสนใจ
รูปแบบภาษา	- ใช้ภาษาได้ชัดเจนและเข้าใจง่าย - ใช้คำศัพท์และไวยากรณ์ที่เหมาะสมที่เกี่ยวข้องกับการสาธิตการประกอบอาหารไทย
กระบวนการเรียนการสอน	- กิจกรรมก่อนการสอนเป็นการสร้างแรงจูงใจและความสนใจให้นักศึกษาได้ - กิจกรรมระหว่างสอน นักศึกษาเกิดการเรียนรู้เนื้อหาสาระจากเนื้อเรื่องที่สอนในแต่ละบท - กิจกรรมหลังการสอน นักศึกษาแสดงความรู้และแสดงความเข้าใจเข้าสู่ขั้นประยุกต์เนื้อหาเพื่อนำไปใช้ได้
การประเมินผล	- แบบทดสอบบรรยายบทความมีความสอดคล้องกับเนื้อหาที่สอน - แบบทดสอบหลังการใช้สื่อมีความสอดคล้องกับการสาธิตการประกอบอาหารไทย
รูปแบบทั่วไปของสื่อ	- มีภาพประกอบและสีสันทที่สวยงาม - ใช้ขนาดตัวอักษรที่เหมาะสมชัดเจน - การวางตำแหน่งในเนื้อเรื่องมีความเหมาะสม
ประโยชน์ที่ได้รับจากสื่อ	- ได้รับความรู้ด้านเนื้อหาสาระการสาธิตการประกอบอาหารไทย - ได้รับความรู้ด้านภาษา คำศัพท์ และโครงสร้างภาษา - สื่อส่งเสริมให้เกิดการตื่นตัวในเรื่องการท่องเที่ยวด้านการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสาธิตการประกอบอาหารไทย

3.6.5.3 สร้างข้อความที่แสดงความคิดเห็นต่อกิจกรรมการสอนในด้านรูปแบบของเนื้อหาและกิจกรรมของสื่อและประโยชน์ที่ได้รับจากสื่อและรูปแบบการสอนโดยใช้สื่อ โดยแบ่งออกเป็น 6 หัวข้อหลัก ดังนี้ ด้านเนื้อหาสาระเกี่ยวกับการสาธิตการประกอบอาหารไทย ด้านรูปแบบภาษา ด้านกระบวนการเรียนการสอน ด้านการประเมินผล ด้านรูปแบบทั่วไปของสื่อ และด้านประโยชน์ที่ได้รับจากสื่อ โดยแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยกำหนดค่าระดับของข้อความในแบบสอบถาม ผู้วิจัยใช้เกณฑ์ของ Likert มีการกำหนดค่า ดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้ค่าระดับเท่ากับ 5
เห็นด้วย	ให้ค่าระดับเท่ากับ 4
ไม่แน่ใจ	ให้ค่าระดับเท่ากับ 3
ไม่เห็นด้วย	ให้ค่าระดับเท่ากับ 2
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้ค่าระดับเท่ากับ 1

3.6.5.4 นำข้อความที่สร้างขึ้นไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความเหมาะสมของข้อความและรูปแบบภาษา

3.6.5.5 นำแบบสอบถามความคิดเห็นที่ผ่านการตรวจแก้ไขแล้ว ไปทดลองใช้กับนักศึกษาที่ทดลองใช้สื่อภาษาอังกฤษเพื่อการเตรียมอาหารเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสาธิตการประกอบอาหารไทยที่สร้างขึ้น ในขั้นการทดลองรายบุคคลและขั้นการทดลองกลุ่มเล็กจำนวน 12 คน โดยให้นักศึกษาทำแบบสอบถามความคิดเห็นหลังการทำสื่อภาษาอังกฤษเพื่อการเตรียมอาหารเพื่อพัฒนาความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสาธิตการประกอบอาหารไทยครบทั้ง 10 บท

3.6.5.6 นำผลการทดลองใช้แบบสอบถามความคิดเห็นในขั้นการทดลองรายบุคคลและกลุ่มเล็กมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามความคิดเห็นทั้งฉบับ โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (α Coefficient) ของ Cronbach (พินพา สุวรรณฤทธิ์ : 172-173) ได้ค่าความเชื่อมั่น มีค่าเท่ากับ 0.838 (ภาคผนวก ช)

3.6.5.7 นำแบบสอบถามความคิดเห็นที่ได้หาค่าความเชื่อมั่นและปรับปรุงแก้ไขแล้วนำไปใช้กับนักศึกษากลุ่มตัวอย่างในขั้นทดสอบจริงโดยให้นักศึกษาทำแบบสอบถามความคิดเห็นเป็นรายบทหลังจากที่ได้ทำแบบฝึกหัดจากสื่อภาษาอังกฤษเพื่อการเตรียมอาหารเพื่อพัฒนาความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสาธิตการประกอบอาหารไทย เมื่อเรียนจบ 1 บทเรียน ดังนั้น นักศึกษาจะต้องทำแบบสอบถามความคิดเห็นจำนวน 10 ครั้ง เมื่อสิ้นสุดการทดลอง ทั้งนี้เพื่อจะได้นำผลจากแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษากลุ่มตัวอย่างในแต่ละครั้งไปใช้ในการปรับปรุง และพัฒนาสื่อภาษาอังกฤษเพื่อการเตรียมอาหารเพื่อพัฒนาความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสาธิตการประกอบอาหารไทยในบทเรียนบทต่อไป

ระยะที่ 2 การทดลองใช้ชุดการเรียนรู้ และการหาประสิทธิภาพและคุณภาพของชุดการเรียนรู้

ต่อมาเป็นขั้นตอนการทดลองหาประสิทธิภาพของสื่อภาษาอังกฤษสำหรับการเตรียมอาหารเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสาธิตการประกอบอาหารไทย เป็นการทดลองภาคสนาม (try out) กับกลุ่มทดลองรายบุคคล (One - to - One) จำนวน 3 คน และกลุ่ม

ย่อย (Small group testing) จำนวน 9 คน เพื่อหาประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดคือ 75/75 ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ 75 ตัวแรก มี 2 ตัว คือ 1) ผลเฉลี่ยของคะแนนรวมที่ได้จากการทำแบบทดสอบท้ายบททุกบท และ 2) ผลเฉลี่ยของคะแนนรวมที่ได้จากการทำโครงการระหว่างเรียน (Mini-Project) จำนวน 3 ชิ้น และ 75 ตัวหลัง คือผลเฉลี่ยคะแนนรวมของกลุ่มตัวอย่างที่ได้จากการทดสอบหลังเรียน โดยใช้สื่อภาษาอังกฤษสำหรับการเตรียมอาหารเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสาธิตการประกอบอาหารไทยที่สร้างขึ้น ซึ่งในการหาประสิทธิภาพของสื่อภาษาอังกฤษสำหรับการเตรียมอาหารเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสาธิตการประกอบอาหารไทยนั้นมีขั้นตอนดังนี้

1) รายบุคคล (One - to - One) ทดลองกับนักศึกษาจำนวน 3 คน ที่เป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง โดยให้นักศึกษาทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการสาธิตการประกอบอาหารไทย (Pretest) 3 ตอน จำนวน 91 ข้อ ใช้เวลา 120 นาที รวบรวม แล้วบันทึกคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบ จากนั้นให้นักศึกษาทดลองเรียนเนื้อหาจากชุดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสำหรับการเตรียมอาหารเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสาธิตการประกอบอาหารไทย รวมทั้งสิ้น 10 บทเรียนใช้เวลา 4 สัปดาห์ ตั้งแต่วันที่ 1 ธันวาคม 2561 - 26 ธันวาคม 2561 ซึ่งนักศึกษาจะเรียนคาบกิจกรรมและวันหยุดของนักศึกษาตามที่วิทยาลัยอาชีวศึกษากำหนดให้ วันละ 3 ชั่วโมง ขั้นตอนกระบวนการเรียนรู้ได้ดำเนินการตามที่กำหนดในแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งประกอบด้วยขั้นตอนดังนี้

1) ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Warm-up) นำเข้าสู่บทเรียนโดยการให้นักศึกษาเดาคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับรายการอาหารที่จะนำเสนอในวิดีโอ การดูภาพ แล้วพูดคุย เพื่อนำไปสู่การดูวิดีโอ และเปิดวิดีโอให้นักศึกษาดู เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง

2) ขั้นก่อนการฟัง (Pre-listening) นักศึกษาเขียนรายการคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องจากการดูวิดีโอ ครูสอนคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติม

3) ขั้นการฟัง (While-listening) หลังจากฟัง-ดู วิดีโอแล้ว ให้ตอบคำถามวัดความเข้าใจจากการดูวิดีโอ 10 ข้อ

4) ขั้นการสอนภาษา (Language Focus) สอนคำศัพท์ วลี ไวยากรณ์ที่เกี่ยวข้องกับการพูดสาธิต

5) ขั้นนำเสนอการใช้ภาษา (Presentation) ให้นักศึกษาดูวิดีโอซ้ำอีกครั้ง ครูเน้นย้ำเกี่ยวกับทักษะในการนำเสนอ เช่น การสบตาผู้ฟัง ท่ายืนที่กระฉับกระเฉง เสียงพูดที่ชัดเจน ได้ยินทั่วทั้งห้อง

6) ขั้นฝึกใช้ภาษา (Practice) นักศึกษาฝึกพูดประโยคหรือบทสนทนาสั้น ๆ ที่อยู่ในวิดีโอหรือที่ใกล้เคียง ฝึกการใช้ภาษาตามขั้นตอนการพูดนำเสนอในหน้าที่ภาษาต่าง ๆ รวมทั้งฝึกคำศัพท์และสำนวนภาษาที่เกี่ยวข้อง และตามด้วยการให้นักศึกษาฝึกใช้ภาษาตามหน้าที่ต่าง ๆ ในการสาธิต เช่น การบอกวัตถุประสงค์ของการสาธิต การแนะนำอุปกรณ์และวัตถุดิบในการสาธิต การอธิบายขั้นตอนในการปรุงอาหารชนิดใดชนิดหนึ่ง เป็นต้น

7) ชั้นสื่อสาร (Communication) นักศึกษาบอกอุปกรณ์ วัตถุดิบ เครื่องปรุงที่ใช้ประกอบรายการอาหารที่ปรากฏในวิดีโอ นักศึกษาอธิบายขั้นตอนการปรุงอาหารตามที่ปรากฏในวิดีโอ นักศึกษาแสดงบทบาทสมมติการปรุงอาหารคล้ายกับที่นำเสนอในวิดีโอ

8) ชั้นกิจกรรมภาคขยาย (Extended Activities) เป็นการมอบหมายให้นักศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมเกี่ยวกับอาหารไทยยอดนิยม ทำกิจกรรมเสริมนอกเหนือจากกิจกรรมในชั้นเรียน เช่น การทำโครงการการสาธิตการประกอบอาหารไทย โดยอาจจะกำหนดให้ทำ 3 บทเรียนต่อ 1 โครงการ

โดยเมื่อเรียนจบทุกบทแล้วนักศึกษาจะต้องทำแบบทดสอบหลังเรียน (Lesson Quiz) เมื่อเรียนจบบทที่ 3 บทที่ 6 และบทที่ 9 นักศึกษาจะต้องทำโครงการการสาธิตการประกอบอาหารไทยระหว่างเรียน และหลังจากเรียนครบทั้ง 10 บทเรียนแล้ว ผู้วิจัยให้นักศึกษาทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสาธิตการประกอบอาหารไทยหลังเรียน (Posttest) ซึ่งเป็นแบบทดสอบฉบับเดียวกับแบบทดสอบก่อนเรียน โครงการการสาธิตการประกอบอาหารไทยหลังเรียน และทำแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อชุดการเรียนรู้เรื่องการปรุงอาหารไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทย

จากนั้นนำคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบประจำบทในทุกบทเรียน (Lesson Quiz) โครงการการสาธิตการประกอบอาหารไทยระหว่างเรียน (Mini-Project) คะแนนวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสาธิตการประกอบอาหารไทยหลังเรียน (Posttest) และโครงการการสาธิตการประกอบอาหารไทยหลังเรียน (Final Project) มาคำนวณหาประสิทธิภาพ 75/75 รวมทั้งนำผลการตอบแบบสอบถามความคิดเห็นหลังจากการใช้ชุดการเรียนรู้ฯ มาหาค่าความเชื่อมั่น ซึ่งผลการทดลองใช้ชุดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสำหรับการเตรียมอาหารเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสาธิตการประกอบอาหารไทยในชั้นทดลองรายบุคคล ปรากฏดังตารางที่ 22 และตารางที่ 23

ตารางที่ 22 ผลคะแนนจากความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสอบการปรุงอาหารไทยรายบท (Lesson Quiz) จำนวน 10 บท และประสิทธิภาพของชุดการเรียนรู้เรื่องอาหารไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสอบอาหารปรุงอาหารรายบุคคล 3 คน

บทที่	คะแนนความสามารถในการสอบการปรุงอาหารไทยรายบท (Lesson Quiz)										คะแนนรวม	ร้อยละ	Posttest			ร้อยละ		
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10			รวม	L	V		S	รวมคะแนนหลังเรียน
คนที่	23	23	23	23	23	23	23	23	23	23	23	23	23	15	15	40	70	
1	15.00	17.00	18.00	16.00	13.00	12.00	12.00	12.50	13.00	12.50	12.50	12.50	12.50	10.00	11.00	20.00	41.00	58.57
2	18.50	16.00	19.00	17.00	19.00	17.00	18.00	17.00	15.50	16.00	16.00	16.00	14.00	14.00	13.00	27.00	54.00	77.14
3	20.50	20.00	20.00	21.00	21.00	20.00	21.00	20.00	21.00	22.00	22.00	22.00	15.00	15.00	15.00	35.00	65.00	92.86
รวม	54	53	57	54	53	49	51	49.5	49.5	50.5	50.5	50.5	39.00	39.00	82.00	160.00	76.19	
\bar{X}	18	17.67	19	18	17.67	16.33	17	16.5	16.5	16.83	16.83	16.83	12.75	12.75	20.67	41.33	58.89	
S.D.	2.784	2.082	1	2.646	4.163	4.041	4.583	3.775	4.093	4.805	4.805	4.805	1.500	1.500	1.500	1.500	1.500	
ร้อยละ	78.26	76.81	82.61	78.26	76.81	71.01	73.91	71.74	71.74	73.19	73.19	73.19	24.83	24.83	25.24	24.83	24.83	

จากผลในตารางที่ 22 ผู้วิจัยเริ่มทดลองในชั้นรายบุคคล ซึ่งทดลองกับนักศึกษาจำนวน 3 คน นักศึกษาทำคะแนนจากการทดสอบในแบบทดสอบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการปรุงอาหารไทยรายบท (Lesson Quiz) โดยรวมได้ 520.50 คะแนน จากคะแนนเต็ม 690 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 75.43 โดยทำคะแนนสูงสุดในบทที่ 3 (Passion Fruit Shake) คิดเป็นร้อยละ 82.61 และคะแนนต่ำสุดในบทที่ 6 (Layer Sweet Cake) คิดเป็นร้อยละ 71.01 ทำคะแนนจากการทดสอบหลังเรียน (Posttest) ได้ 160.00 คะแนน จากคะแนนเต็ม 210 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 76.19 ดังนั้นสรุปได้ว่าประสิทธิภาพของชุดการเรียนรู้เรื่องการปรุงอาหารไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทยในชั้นทดลองรายบุคคล E_1/E_2 เท่ากับ 75.43/76.19

ตารางที่ 23 ผลคะแนนจากความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษจากการทำโครงการการสาธิตการประกอบอาหารไทยระหว่างเรียน (Mini-Project) และประสิทธิภาพของชุดการเรียนรู้เรื่องการปรุงอาหารไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทยในชั้นทดลองรายบุคคล 3 คน

บทที่	Mini-Project			คะแนน	ร้อยละ	Final Project	ร้อยละ
	1	2	3	รวม			
คนที่	100	100	100	300		30	
1	79.50	82.00	83.00	244.50	81.50	23.00	76.67
2	74.00	75.00	77.00	226.00	75.33	24.00	80.00
3	72.00	76.00	75.00	223.00	74.33	23.00	76.67
รวม	225.5	233	235	693.5	77.06	70.00	77.78
\bar{X}	75.167	77.667	78.3333				
S.D.	3.884	3.7859	4.16333				
ร้อยละ	75.17	77.67	78.33				

จากผลในตารางที่ 23 ผู้วิจัยเริ่มทดลองในชั้นรายบุคคล ซึ่งทดลองกับนักศึกษาจำนวน 3 คน นักศึกษาทำคะแนนจากการวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษจากการทำโครงการการสาธิตการประกอบอาหารไทยระหว่างเรียน (Mini-Project) โดยรวมได้ 693.5 คะแนน จากคะแนนเต็ม 900 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 77.06 โดยทำคะแนนสูงสุดในเมนูที่ 3 (อาหารคาว) คิดเป็นร้อยละ 78.33 และคะแนนต่ำสุดในเมนูที่ 1 (เครื่องดื่ม) คิดเป็นร้อยละ 75.17 ทำคะแนนจากโครงการการสาธิตการประกอบอาหารไทยหลังเรียน (Final Project) ได้ 70.00 คะแนน จากคะแนนเต็ม 90 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 77.78 ดังนั้นสรุปได้ว่าประสิทธิภาพของชุดการเรียนรู้เรื่องการปรุงอาหารไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทยในชั้นทดลองรายบุคคล E_1/E_2 เท่ากับ 77.06/77.78

ทั้งนี้จากการทดลองใช้ชุดการเรียนรู้เรื่องการปรุงอาหารไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทย ได้พบปัญหาซึ่งแบ่งเป็นได้ 3 ประเด็น ดังนี้ 1) ด้านการพิมพ์ พบการพิมพ์ผิดบางตำแหน่ง ภาษาที่ใช้บางประโยคกำกวม 2) ด้านภาระงานที่สั่งให้ทำการบ้าน นักศึกษาไม่เข้าใจคำชี้แจงบทเรียน พบว่านักศึกษาไม่สามารถส่งงานให้ทันกำหนดเวลา ซึ่งอาจเนื่องมาจากอธิบายคำชี้แจงไม่ชัดเจน ไม่ได้ลำดับขั้นตอนของการทำงาน 3) ด้านพฤติกรรมนักศึกษา พบว่าบางกิจกรรมนักศึกษาไม่เข้าใจ นักศึกษาตั้งใจเรียนแต่ไม่ค่อยมีความกระตือรือร้น ซึ่งนักศึกษาระบุว่า กลัวว่าทำผิด ไม่กล้าถาม ไม่กล้าพูด และมีโจทย์ที่เข้าใจยาก และบางกิจกรรมมีการใช้เวลานานเกินไป จึงดำเนินแก้ไขปรับปรุงเปลี่ยนคำอธิบายโจทย์ให้กระชับง่ายขึ้น เพิ่มตัวอย่างในแต่ละกิจกรรม ปรับเวลาให้เหมาะสมกับเวลาเรียน แล้วนำไปทดลองใช้ต่อไป

2) ชั้นทดลองกลุ่มย่อย (Small group testing) ทดลองกับนักศึกษาจำนวน 9 คน ที่เป็นนักศึกษาระดับชั้นปีที่ 3 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ใช้เวลา 5 สัปดาห์ ตั้งแต่วันที่ 6 มกราคม – 30 มกราคม 2561 ซึ่งนักศึกษาจะเรียนคาบกิจกรรมและวันหยุดของนักศึกษาตามที่วิทยาลัยอาชีวศึกษา กำหนดให้ ก่อนการเรียนให้นักศึกษาทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการสาธิตการประกอบอาหารไทย (Pretest) 3 ตอน จำนวน 91 ข้อ ใช้เวลา 120 นาที รวบรวม แล้วบันทึกคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบ จากนั้นให้นักศึกษาทดลองเรียนเนื้อหาจากชุดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสำหรับการเตรียมอาหารเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสาธิตการประกอบอาหารไทย พร้อมทั้งทำแบบสอบถามความคิดเห็นหลังจากการเรียนโดยใช้ชุดการเรียนรู้ฯ จบแล้ว ผู้วิจัยทำการบันทึกปัญหาและข้อเสนอแนะเพื่อนำไปปรับปรุงสื่อภาษาอังกฤษสำหรับการเตรียมอาหารเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสาธิตการประกอบอาหารไทยให้มีคุณภาพดียิ่งขึ้น

จากนั้นนำคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบประจำบทในทุบทเรียน (Lesson Quiz) โครงการงานการสาธิตการประกอบอาหารไทยระหว่างเรียน (Mini-Project) คะแนนวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสาธิตการประกอบอาหารไทยหลังเรียน (Posttest) และโครงการงานการสาธิตการประกอบอาหารไทยหลังเรียน (Final Project) มาคำนวณหาประสิทธิภาพ 75/75 รวมทั้งนำผลการตอบแบบสอบถามความคิดเห็นหลังจากการใช้สื่อมาหาค่าความเชื่อมั่น เพื่อนำไปปรับปรุงและทดลองใช้ซึ่งผลการทดลองใช้สื่อภาษาอังกฤษสำหรับการเตรียมอาหารเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสาธิตการประกอบอาหารไทยในชั้นทดลองกลุ่มย่อย 9 คน ปรากฏดังตารางที่ 24 และตารางที่ 25

ตารางที่ 24 ผลคะแนนจากความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสถิติการปรุงอาหารไทยรายบท (Lesson Quiz) จำนวน 10 บท และประสิทธิภาพของชุดการเรียนรู้เรื่องอาหารไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสถิติการปรุงอาหารในกลุ่มย่อย 9 คน

บทที่	คะแนนความสามารถในการสถิติการปรุงอาหารไทย										ร้อยละ	คะแนน	Posttest			รวม	ร้อยละ		
	คะแนนความสามารถในการสถิติการปรุงอาหารไทย												รวม	L	V			S	คะแนน
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10									
คนที่	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20	200	15	15	40	70			
1	14.50	14.00	17.00	15.00	14.50	12.00	14.00	15.00	14.00	13.00	14.00	143.00	9.88	12.00	22.85	44.73	63.90		
2	18.00	16.00	16.00	16.00	15.00	13.30	15.00	14.50	15.00	17.00	15.00	155.80	11.00	11.25	25.00	47.25	67.50		
3	15.00	15.00	16.00	16.00	14.50	13.00	14.50	15.00	16.00	16.00	151.00	151.00	11.00	10.25	27.31	48.56	69.37		
4	15.00	14.00	17.00	15.00	14.50	15.00	14.00	14.50	15.50	16.00	150.50	150.50	12.00	12.00	24.38	48.38	69.11		
5	18.00	15.00	17.00	17.00	14.00	14.50	14.50	15.50	15.00	17.00	157.50	157.50	11.50	12.25	27.38	51.13	73.04		
6	16.00	15.00	15.00	17.00	16.00	14.50	16.00	15.00	15.00	16.00	155.50	155.50	12.00	13.00	31.92	56.92	81.31		
7	14.50	15.00	17.00	14.00	15.00	13.00	15.00	15.00	14.50	16.50	149.50	149.50	14.63	14.25	29.00	57.88	82.69		
8	17.00	16.00	16.50	14.00	14.50	12.00	15.00	16.00	16.00	16.50	153.50	153.50	13.88	13.50	32.00	59.38	84.83		
9	15.50	15.00	17.00	16.00	16.00	15.50	17.00	16.00	16.00	16.00	160.00	160.00	14.63	15.00	35.00	64.63	92.33		
รวม	143.5	135	148.5	140	134	122.8	135	136.5	137	144	1376.3	1376.3	110.52	113.50	254.84	478.86	76.01		
\bar{X}	15.94	15	16.5	15.56	14.89	13.64	15	15.17	15.22	16									
S.D.	1.402	0.707	0.707	1.13	0.697	1.28	0.968	0.559	0.712	1.199									
ร้อยละ	79.72	75	82.5	77.78	74.44	68.22	75	75.83	76.11	80									

จากผลในตารางที่ 24 ผู้วิจัยเริ่มทดลองในชั้นกลุ่มย่อย ซึ่งทดลองกับนักศึกษาจำนวน 9 คน นักศึกษาทำคะแนนจากการทดสอบในแบบทดสอบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการปรุงอาหารไทยรายบท (Lesson Quiz) โดยรวมได้ 1,376.3 คะแนน จากคะแนนเต็ม 1,800 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 76.46 โดยทำคะแนนสูงสุดในบทที่ 3 (Passion Fruit Shake) คิดเป็นร้อยละ 82.5 และคะแนนต่ำสุดในบทที่ 6 (Layer Sweet Cake) คิดเป็นร้อยละ 68.22 ทำคะแนนจากการทดสอบหลังเรียน (Posttest) ได้ 478.86 คะแนน จากคะแนนเต็ม 630 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 76.01 ดังนั้นสรุปได้ว่าประสิทธิภาพของชุดการเรียนรู้เรื่องการปรุงอาหารไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทยในชั้นทดลองกลุ่มย่อย E_1/E_2 เท่ากับ 76.46 /76.01

ตารางที่ 25 ผลคะแนนจากความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษจากการทำโครงการการสาธิตการประกอบอาหารไทยระหว่างเรียน (Mini-Project) และประสิทธิภาพของชุดการเรียนรู้เรื่องการปรุงอาหารไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทยในชั้นทดลองกลุ่มย่อย 9 คน

บทที่	Mini-Project			คะแนน	ร้อยละ	Final Project	ร้อยละ
	1	2	3	รวม		30	
คนที่	100	100	100	300		30	
1	82.00	81.00	72.00	235.00	78.33	24.45	81.50
2	80.50	76.50	80.50	237.50	79.17	24.60	82.00
3	82.50	73.50	74.50	230.50	76.83	23.40	78.00
4	77.50	75.00	71.00	223.50	74.50	23.10	77.00
5	83.00	73.00	70.00	226.00	75.33	25.00	83.33
6	81.00	70.50	70.50	222.00	74.00	24.00	80.00
7	82.00	75.00	70.00	227.00	75.67	21.45	71.50
8	80.00	77.00	72.00	229.00	76.33	24.30	81.00
9	81.00	70.00	79.50	230.50	76.83	23.70	79.00
รวม	729.50	671.50	660.00	2061.00	76.33	214.00	79.26
\bar{x}	81.06	74.611	73.3333				
S.D.	1.648	3.3983	4.03113				
ร้อยละ	81.06	74.61	73.33				

จากผลในตารางที่ 25 ผู้วิจัยเริ่มทดลองในชั้นกลุ่มย่อย ซึ่งทดลองกับนักศึกษาจำนวน 9 คน นักศึกษาทำคะแนนจากการวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษจากการทำโครงการการสาธิตการประกอบอาหารไทยระหว่างเรียน (Mini-Project) โดยรวมได้ 2,061.00 คะแนน จากคะแนนเต็ม 2,700 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 76.33 โดยทำคะแนนสูงสุดในเมนูที่ 1 (เครื่องต้ม) คิดเป็นร้อยละ 81.06 และคะแนนต่ำสุดในเมนูที่ 3 (อาหารคาว) คิดเป็นร้อยละ 73.33 ทำคะแนนจากการโครงการการสาธิตการประกอบอาหารไทยหลังเรียน (Final Project) ได้ 214.00 คะแนน จากคะแนนเต็ม 270 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 79.26 ดังนั้นสรุปได้ว่าประสิทธิภาพของชุดการเรียนรู้เรื่องการปรุงอาหารไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทยในชั้นทดลองกลุ่มย่อย E_1/E_2 เท่ากับ 76.33 /79.26

ทั้งนี้จากการทดลองใช้ชุดการเรียนรู้เรื่องการปรุงอาหารไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทยในการทดลองกลุ่มย่อย 9 คน ได้พบปัญหาซึ่งแบ่งเป็นได้ 3 ประเด็น ดังนี้ 1) พบข้อผิดพลาดในการพิมพ์เพิ่มเติม การจัดเลขหน้าคลาดเคลื่อน ตัวหนังสือตกรรทัด เว้นวรรคย่อหน้าไม่เท่ากัน 2) เรื่องการใช้รูปภาพที่ไม่สมจริงตรงกับเนื้อหา เช่น บทเรียนเรื่อง Papaya Salad ควรใช้รูปมะละกอสีเขียวที่เหมาะสมกับการทำส้มตำ ไม่ใช่มะละกอสุก 3) บางกิจกรรมมีคำศัพท์ที่ไม่เข้าใจหลายคำ ทำให้ทำกิจกรรมได้ล่าช้า และนักศึกษาขอใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษ-ไทยในการค้นหาความหมาย จึงแก้ปัญหาโดยการตรวจทานคำผิด พิมพ์ตกหล่น การจัดเลขหน้า ปรับข้อความโดยใช้คำง่ายขึ้น ยกเว้นคำศัพท์เฉพาะทาง และอนุญาตให้นักศึกษาใช้พจนานุกรมได้ทั้งอังกฤษ-ไทย ไทย-อังกฤษ และพจนานุกรมรูปภาพ เพื่อให้นักศึกษาเข้าใจง่ายขึ้น

3) นำข้อมูลที่ได้จากการทดลองรายบุคคล และกลุ่มย่อยมาปรับปรุงแก้ไขสื่อแต่ละบท เพื่อให้มีประสิทธิภาพและคุณภาพที่ดีขึ้น แล้วนำสื่อภาษาอังกฤษสำหรับการเตรียมอาหารเพื่อการสาธิตการประกอบอาหารไทยเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสาธิตการประกอบอาหารไทย สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยอาชีวศึกษาสงขลา ที่ผ่านการทดลองรายบุคคลและกลุ่มย่อย ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 ในการทดลองภาคสนาม ซึ่งเป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Pre-experimental research) ใช้รูปแบบกลุ่มเดี่ยว สอบก่อนเรียนและหลังเรียน (One-group pretest posttest design) (บำรุง ไตรรัตน์, 2534: 29-31) ซึ่งมีรูปแบบดังนี้

ตารางที่ 26 รูปแบบการวิจัยเชิงทดลอง (Pre-experimental research) ใช้รูปแบบกลุ่มเดี่ยว สอบก่อนเรียนและหลังเรียน (One-group pretest posttest design)

ทดสอบก่อนเรียน	ทดลอง	ทดสอบหลังเรียน
T1	X	T2

เมื่อ T1 แทน การทดสอบก่อนการใช้สื่อภาษาอังกฤษสำหรับการเตรียมอาหารเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสาธิตการประกอบอาหาร

X แทน การใช้สื่อภาษาอังกฤษสำหรับการเตรียมอาหารเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสาธิตการประกอบอาหารไทย

T2 แทน การทดสอบหลังการใช้สื่อภาษาอังกฤษสำหรับการเตรียมอาหารเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสาธิตการประกอบอาหารไทย

ขั้นตอนในการทดลองภาคสนาม ผู้วิจัยดำเนินการทดลองด้วยตนเองตามขั้นตอนดังนี้
 ขั้นทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) ก่อนจะทดลองใช้สื่อภาษาอังกฤษสำหรับการเตรียมอาหารเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสาธิตการประกอบอาหารไทยให้นักศึกษากลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน ทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการสาธิตการประกอบอาหารไทย

ขั้นการใช้ชุดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสำหรับการเตรียมอาหารเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสาธิตการประกอบอาหารไทย ทำการสอนนักศึกษากลุ่มตัวอย่างโดยใช้สื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสาธิตการประกอบอาหารไทยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจำนวน 10 บทเรียน บทละ 3 ชั่วโมง รวม 30 ชั่วโมง ใช้เวลา 4 สัปดาห์ ตั้งแต่วันที่ 3 กุมภาพันธ์ 2561 – 27 กุมภาพันธ์ 2561 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 โดยผู้สอนแจ้งจุดประสงค์พร้อมทั้งอธิบายขั้นตอนและเนื้อหาของสื่อภาษาอังกฤษสำหรับการเตรียมอาหารเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสาธิตการประกอบอาหารไทย

โดยแต่ละคาบเรียน ผู้สอนได้แนะนำบทเรียนโดยการให้นักศึกษาทำกิจกรรมเข้าสู่บทเรียน โดยการให้ list รายการคำศัพท์ที่เกี่ยวข้อง ดูภาพประกอบ แล้วพูดคุยกันเพื่อนำไปสู่การดูวิดีโอ ครูผู้สอนสอนคำศัพท์ที่อยู่ในวิดีโอ และให้ตอบคำถามนำ หลังจากฟัง-ดู วิดีโอแล้ว ให้ตอบคำถามวัดความเข้าใจจากการดูวิดีโอ 10 ข้อ หลังจากนั้นครูผู้สอนสอนภาษาที่เกี่ยวกับการพูดสาธิต ฝึกการใช้ภาษาตามขั้นตอนการพูดนำเสนอในหน้าที่ภาษาต่าง ๆ รวมทั้งฝึกคำศัพท์และสำนวนภาษาที่เกี่ยวข้อง และตามด้วยการให้นักศึกษาฝึกใช้ภาษาตามหน้าที่ต่าง ๆ ในการสาธิต เช่น การบอกวัตถุประสงค์ของการสาธิต การแนะนำอุปกรณ์และวัตถุดิบในการสาธิต การอธิบายขั้นตอนในการปรุงอาหารชนิดใดชนิดหนึ่ง เป็นต้น นอกจากนี้มีกิจกรรมภาคขยาย (Extended Activities) เป็นการมอบหมายให้นักศึกษาทำกิจกรรมเสริมนอกเหนือจากกิจกรรมในชั้นเรียน เช่น การทำโครงการการสาธิตการประกอบอาหารไทย โดยอาจจะกำหนดให้ทำ 3 บทเรียนต่อ 1 โครงการ หรือ เรียนครบทุกบทแล้วทำ 1 โครงการ

หลังจากทำการสอนโดยใช้ชุดการเรียนรู้เรื่องการปรุงอาหารไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทยแล้ว ให้นักศึกษาศึกษาเนื้อหา ทำกิจกรรมและแบบฝึกหัดของสื่อภาษาอังกฤษสำหรับการเตรียมอาหารเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสาธิตการประกอบอาหารไทย ที่ได้กำหนดไว้ในแต่ละบทเรียน จากนั้นให้นักศึกษาทำแบบทดสอบท้ายบทของแต่ละบท ผู้สอนตรวจแบบทดสอบท้ายบททุกครั้ง และเมื่อเรียนครบทั้ง 10 บทเรียนแล้ว ให้นักศึกษาทำแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อเนื้อหาวิชา กิจกรรม และแบบฝึกหัดของชุดการเรียนรู้เรื่องการปรุงอาหารไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทย เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อชุดการเรียนรู้เรื่องการปรุงอาหารไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทย

ขั้นทดสอบหลังเรียน (Posttest) เมื่อทำการเรียนการสอนโดยใช้ชุดการเรียนรู้เรื่องการปรุงอาหารไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทยครบทั้ง 10 บทเรียนแล้ว ให้นักศึกษากลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ

ในการสาธิตการประกอบอาหารไทยหลังเรียน ซึ่งเป็นแบบทดสอบฉบับเดียวกับแบบทดสอบก่อนเรียน

จากขั้นตอนการดำเนินการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เรื่องการพัฒนาชุดการเรียนรู้เรื่อง การปรุงอาหารไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทยดังกล่าวข้างต้น สามารถสรุปเป็นตารางในการใช้เครื่องมือในการวิจัยได้ดังนี้ ดังตารางที่ 27

ตารางที่ 27 การใช้เครื่องมือในการวิจัย

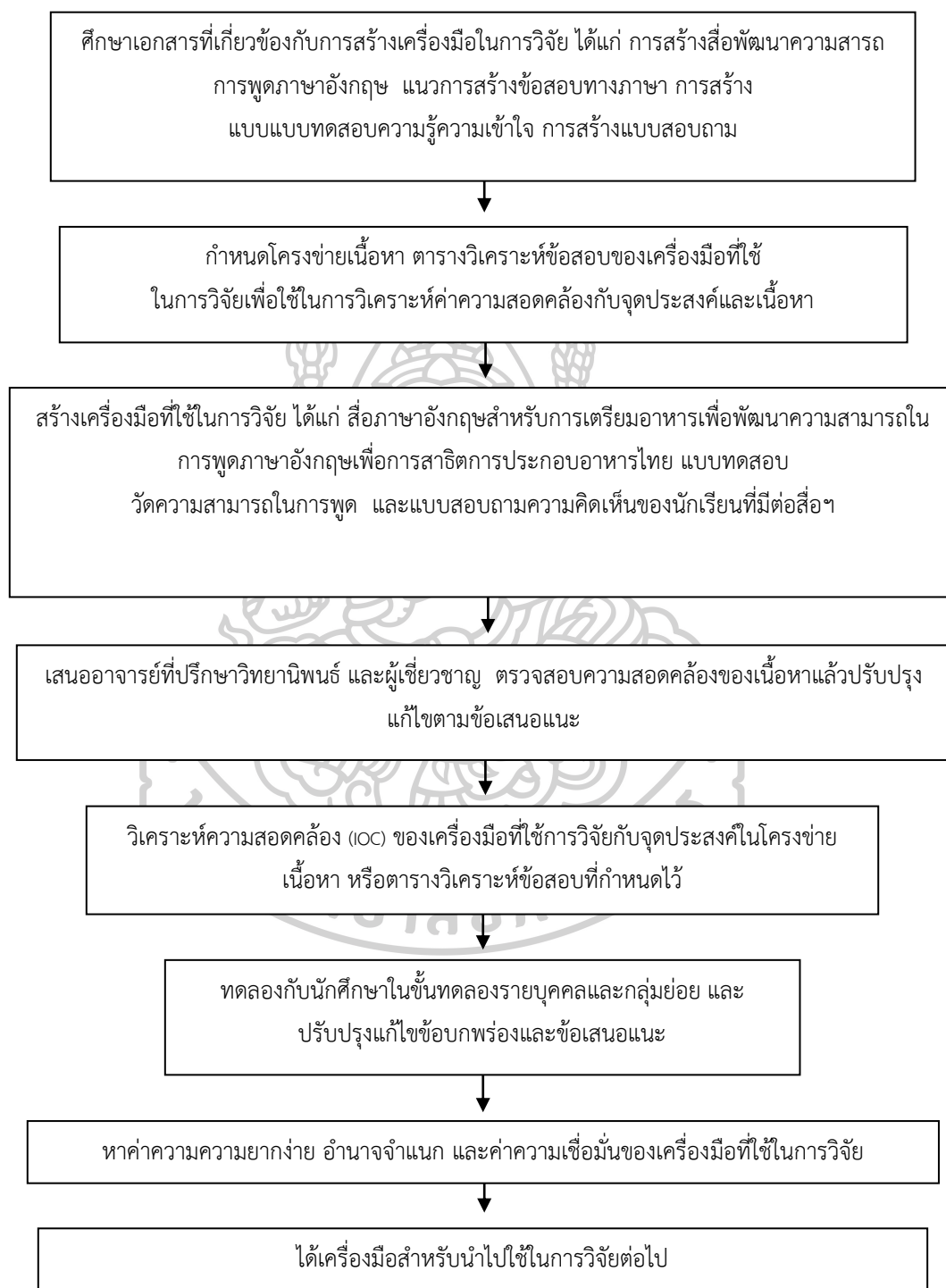
เครื่องมือ	จุดประสงค์ของเครื่องมือ	สาระสำคัญ	กลุ่มที่วัด	การปรับสภาพประสิทธิภาพ	เกณฑ์ที่ยอมรับ	การนำไปใช้
1) ชุดการเรียนรู้เรื่องการปรุงอาหารไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสื่อสารการประกอบอาหารไทย	เพื่อหาประสิทธิภาพของชุดการเรียนรู้เรื่อง การปรุงอาหารไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถ ในการพูดภาษาอังกฤษ ในการสื่อสารการ ประกอบอาหารไทย	ประกอบไปด้วยสื่อวิดีโอและสื่อการเรียนที่มี เนื้อหาเกี่ยวกับ การสื่อสารการประกอบอาหารไทย จำนวน 10 บทเรียน	นักเรียนที่ไม่ใช่ กลุ่มตัวอย่าง รายบุคคล 3 คน และกลุ่มย่อย 9 คน	E ₁ /E ₂	75 /75	ทดลองใช้กับ นักเรียนกลุ่ม ตัวอย่าง จำนวน 30 คน
2) แบบทดสอบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสื่อสารการประกอบอาหารไทยระหว่างเรียน	วัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสื่อสารการประกอบอาหารไทยระหว่างเรียน		นักเรียนที่ไม่ใช่ กลุ่มตัวอย่าง รายบุคคล 3 คน และกลุ่มย่อย 9 คน			ทดลองใช้กับ นักเรียนกลุ่ม ตัวอย่าง จำนวน 30 คน
2.1 แบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง-พูด ท้ายบทเรียนย่อย (Lesson Quiz)	วัดความสามารถในการ ฟัง-พูดท้ายบทเรียน	บทละ 12 ข้อ 20 คะแนน แบ่งเป็นการ ทดสอบด้านการฟัง 10 ข้อ 10 คะแนน และด้านการพูด 2 ข้อ 10 คะแนน	นักเรียนที่ไม่ใช่ กลุ่มตัวอย่าง รายบุคคล 3 คน และกลุ่มย่อย 9 คน	ค่าความเที่ยงง่าย (P) ค่าอำนาจจำแนก (r) ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) : Kr-20	P = .20- .80 r > .20 r _{tt} > .70	ทดลองใช้กับ นักเรียนกลุ่ม ตัวอย่าง จำนวน 30 คน
2.2 โครงการสื่อสารการประกอบอาหารไทยระหว่างเรียน (Mini-Project)	วัดความสามารถใน การสื่อสารการประกอบอาหารไทยทุก ๆ 3 บท	กำหนดให้ทำโครงการในเมืองบพที่ 3 (เครื่องต้ม) บทที่ 6 (อาหารหวาน) และบทที่ 9 (อาหารคาว)	นักเรียนที่ไม่ใช่ กลุ่มตัวอย่าง รายบุคคล 3 คน และกลุ่มย่อย 9 คน	ค่าความเชื่อมั่นในการ ให้คะแนนแบบมี ผู้ตรวจ 2 คน (Inter-rater Reliability)	r _{tt} > .70	ทดลองใช้กับ นักเรียนกลุ่ม ตัวอย่าง จำนวน 30 คน

* *r_{tt}* คือ ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นระหว่างผู้ให้คะแนน

ตารางที่ 27 การใช้เครื่องมือในการวิจัย (ต่อ)

เครื่องมือ	จุดประสงค์ของเครื่องมือ	สาระสำคัญ	กลุ่มที่วัด	การปรับหาประสิทธิภาพ	เกณฑ์ที่ยอมรับ	การนำไปใช้
3) แบบทดสอบวัดความสามารถในการคาดการณ์การประกอบอาหารไทยก่อนเรียนและหลังเรียน (Pretest and Posttest)	วัดความสามารถในการคาดการณ์การประกอบอาหารไทยก่อนเรียนและหลังเรียน (Pretest and Posttest)	ประกอบด้วย 3 ตอน จำนวน 91 ข้อ 70 คะแนน โดยแบ่งเป็น 1) ด้านการฟัง 30 ข้อ 15 คะแนน 2) ด้านคำศัพท์ 50 ข้อ 15 คะแนน และ 3) ด้านการพูด (ปรนัย) 10 ข้อ 40 คะแนน	นักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง รายบุคคล 3 คน และกลุ่มย่อย 9 คน	ค่าความยากง่าย (P) ค่าอำนาจจำแนก (r) ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) : Kr-20	P = .20- .80 r > .20 r _{tt} > .70	ทดลองใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน
4) แบบทดสอบการปฏิบัติในการพูดภาษาอังกฤษในการคาดการณ์การประกอบอาหารไทยหลังเรียน (Final-Project)	วัดความสามารถในการคาดการณ์การประกอบอาหารไทยหลังเรียน (Posttest)	กำหนดให้นักศึกษาศึกษาสถานการณ์การทำอาหารไทย 1 ชนิด กลุ่มละ 3 คน ในวันสุดท้ายของการเรียน	นักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง รายบุคคล 3 คน และกลุ่มย่อย 9 คน	ค่าความเชื่อมั่นในการให้คะแนนแบบมีผู้ตรวจ 2 คน (Inter-rater Reliability)	r _{tt} > .70	ทดลองใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน
5. แบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อชุดการเรียนรู้เรื่องการปรุงอาหารไทย เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการคาดการณ์การประกอบอาหารไทย	เพื่อสอบถามความคิดเห็นของผู้เรียน (กลุ่มตัวอย่าง) ที่มีต่อชุดการเรียนรู้เรื่องการปรุงอาหารไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการคาดการณ์การประกอบอาหารไทยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น	เป็นแบบสอบถามชนิดสำรวจรายการ ประมาณค่า 5 ระดับ คือ เห็นด้วยมากที่สุด เห็นด้วยปานกลาง เห็นด้วยน้อย และเห็นด้วยน้อยที่สุด จำนวน 15 ข้อ สอบถามข้อมูล 5 ด้าน คือ เนื้อหาสาระเกี่ยวกับการคาดการณ์การประกอบอาหารไทย รูปแบบการเรียนการสอน การประเมินผลรูปแบบทั่วไปของสื่อและประโยชน์ที่ได้รับจากสื่อ	นักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง รายบุคคล 3 คน และกลุ่มย่อย 9 คน	ค่าความเชื่อมั่น : Cronbach Alpha	$\alpha > .70$	ทดลองใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน

จากขั้นตอนการดำเนินการสร้างเครื่องมือที่ใช้การวิจัยเรื่องการพัฒนาสื่อภาษาอังกฤษสำหรับการเตรียมอาหารเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสาธิตการประกอบอาหารไทยดังกล่าวข้างต้น พอสรุปเป็นแผนภูมิได้ดังนี้

แผนภูมิที่ 2 สรุปขั้นตอนการสร้างและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.7 ระยะเวลาที่ 3 การเก็บข้อมูลภาคสนาม

ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูล โดยวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลดำเนินการตามแผนการของการทดลอง คือ

3.7.1 ทำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากรถึงผู้อำนวยการวิทยาลัยอาชีวศึกษา จังหวัดสงขลา เพื่อขออนุญาตในการดำเนินการวิจัยและเก็บข้อมูลในการทดลองใช้สื่อภาษาอังกฤษสำหรับการเตรียมอาหารเพื่อพัฒนาความสามารถการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทย สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยอาชีวศึกษาสงขลา สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ ที่เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการประกอบอาหารไทย ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

3.7.2 จัดปฐมนิเทศนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง เพื่อทำความเข้าใจถึงรายละเอียดต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย วิธีการเรียน การใช้ชุดการเรียนรู้เรื่องการปรุงอาหารไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทย บทบาทของผู้เรียน เป้าหมายในการเรียน จุดประสงค์ของการเรียนและวิธีการประเมินผลการเรียนรู้

3.7.3 ผู้วิจัยให้นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยอาชีวศึกษาสงขลา สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ ที่เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการประกอบอาหารไทย จำนวน 30 คน ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทยก่อนเรียนด้วยชุดการเรียนรู้เรื่องการปรุงอาหารไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทยสำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยอาชีวศึกษาสงขลา สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ ที่เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการประกอบอาหารไทย ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 25560 โดยใช้เวลา 120 นาที ผู้วิจัยตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์การประเมินที่ได้กำหนดไว้ และรวบรวมบันทึกคะแนนของนักศึกษา กลุ่มตัวอย่างไว้

3.7.4 ผู้วิจัยดำเนินการทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง 30 คน โดยใช้ชุดการเรียนรู้เรื่องการปรุงอาหารไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทย จำนวน 10 บทเรียน ไปสอนนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่าง เป็นระยะเวลา 4 สัปดาห์ บทละ 3 ชั่วโมง ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 ตั้งแต่วันที่ 3 กุมภาพันธ์ 2561 – 27 กุมภาพันธ์ 2561 ตามขั้นตอนที่ปรากฏในสื่อเรียนรู้ โดยเมื่อนักศึกษาเรียนจบแต่ละบทแล้ว นักศึกษาจะต้องทำแบบทดสอบประจำบท บทละ 12 ข้อ พร้อมตอบแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อชุดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสำหรับการเตรียมอาหารเพื่อพัฒนาความสามารถการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นในแต่ละบทด้วย จากนั้นผู้วิจัยตรวจและเก็บคะแนนของกลุ่มตัวอย่างไว้เพื่อหาประสิทธิภาพของสื่อต่อไป

3.7.5 เมื่อนักศึกษากลุ่มตัวอย่างเรียนด้วยชุดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสำหรับการเตรียมอาหารเพื่อพัฒนาความสามารถการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทย ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นครบทั้ง 10 บทเรียนแล้ว ผู้วิจัยให้นักศึกษาทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทยหลังเรียน ซึ่งเป็นแบบทดสอบชุดเดียวกับ

แบบทดสอบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารประกอบอาหารไทยก่อนเรียน โดยใช้เวลา 120 นาที จากนั้นผู้วิจัยตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์การประเมินที่ได้กำหนดไว้ และนำคะแนนที่ได้ไปคำนวณหาประสิทธิภาพของสื่อ และเพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการพูดก่อนและหลังการทดลอง

3.8 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

3.8.1 วิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) โดยใช้สูตร

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ค่าดัชนีความสอดคล้อง
 $\sum R$ แทน ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
 N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ
 โดยใช้เกณฑ์การกำหนดคะแนนความคิดเห็นดังนี้
 +1 เมื่อแน่ใจว่าสอดคล้อง
 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าสอดคล้อง
 -1 เมื่อแน่ใจว่าไม่สอดคล้อง

3.8.2 เพื่อตรวจสอบวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 1 ด้านประสิทธิภาพของชุดการเรียนรู้เรื่อง การปรุงอาหารไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสื่อสารประกอบอาหาร ไทย ผู้วิจัยได้คำนวณค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ คะแนนเฉลี่ยและค่าร้อยละ ในการหาประสิทธิภาพของสื่อ ภาษาอังกฤษสำหรับการเตรียมอาหารเพื่อพัฒนาความสามารถการพูดภาษาอังกฤษในการสื่อสาร ประกอบอาหารไทยในแต่ละบทเรียน ตลอดจนคะแนนเฉลี่ยร้อยละของสื่อภาษาอังกฤษสำหรับการ เตรียมอาหารเพื่อพัฒนาความสามารถการพูดภาษาอังกฤษในการสื่อสารประกอบอาหารไทยจาก บทเรียนทั้ง 10 บทเรียน และคะแนนเฉลี่ยร้อยละจากการสอบวัดความสามารถในการพูด ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารประกอบอาหารไทยหลังเรียนของผู้เรียน โดยค่าประสิทธิภาพของชุด การเรียนรู้เรื่องการปรุงอาหารไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสื่อสาร ประกอบอาหารไทย (E1/E2) แบ่งออกเป็น 2 ชุด คือ 1) ค่าประสิทธิภาพของชุดการเรียนรู้ฯ (E1/E2) ที่คำนวณจากคะแนนสอบรายบทกับคะแนนสอบหลังเรียน (Posttest) ที่มาจากคะแนนด้านการฟัง (Listening) คะแนนด้านคำศัพท์ (Vocabulary) และคะแนนด้านการพูด (Speaking) และ 2) ค่า ประสิทธิภาพของชุดการเรียนรู้ฯ (E1/E2) ที่คำนวณจากโครงการระหว่างเรียน (Mini-Project) กับ

โครงการหลังเรียน (Final-Project) และเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดคือ เกณฑ์ 75/75 จากสูตร E1/E2 ดังนี้

$$\text{สูตรที่ 1 } E1 = \frac{(\sum Xi/N)}{A} \times 100$$

เมื่อ E1 แทน ประสิทธิภาพของสื่อ
 $\sum Xi$ แทน คะแนนรวมของแบบทดสอบประจำบทเรียนทุกบทเรียนของนักศึกษาคนที่ i
 A แทน คะแนนเต็มของแบบทดสอบประจำบทเรียนทุกบทเรียนรวมกัน
 N แทน จำนวนผู้เรียน

$$\text{สูตรที่ 2 } E2 = \frac{(\sum Xi/N)}{B} \times 100$$

เมื่อ E2 แทน ประสิทธิภาพของผลวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสาธิตการประกอบอาหารไทย
 $\sum Xi$ แทน คะแนนรวมของผลสอบหลังเรียนของนักศึกษาที่ i
 B แทน คะแนนเต็มของการสอบหลังเรียน
 N แทน จำนวนผู้เรียน

3.8.3 ความยากง่าย อำนาจจำแนก (การวิเคราะห์แบบทดสอบรายข้อ)

ค่าความยากง่าย

การหาค่าความยากง่ายแบ่งได้เป็น 2 ชนิด คือ ความยากง่ายของแบบทดสอบปรนัย และความยากง่ายของแบบทดสอบอัตนัย โดยมีรายละเอียดและสูตรการคำนวณ ดังนี้

การวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย (Item facility / Item difficulty / Item easiness) ของแบบทดสอบปรนัย รายข้อ ตอน ทักษะ และแบบทดสอบทั้งฉบับ ใช้สูตรในการคำนวณ ดังนี้

$$IF = \frac{N_{\text{correct}}}{N_{\text{total}}}$$

โดยที่

N_{correct} = จำนวนผู้สอบที่ตอบถูก

N_{total} = จำนวนผู้สอบที่เข้าสอบทั้งหมด (Brown, 2005: 66)

การวิเคราะห์ค่าความยากง่ายของแบบทดสอบอัตนัย (Facility Value/FV) มีสูตรในการคำนวณ (Scannell และ Tracy, 1975 อ้างถึงใน ศิริพร พงษ์สุรพิพัฒน์, กรองแก้ว กรรณสุด และ สุภาณี ชินวงศ์, 2544: 43) ดังนี้

$$FV = \frac{S_u + S_L + (N_T) X_{min}}{N_T (X_{max} + X_{min})}$$

- เมื่อ S_u = คะแนนรวมของกลุ่มที่ได้คะแนนสูง
 S_L = คะแนนรวมของกลุ่มที่ได้คะแนนต่ำ
 N_T = จำนวนผู้เข้าสอบทั้งหมดที่ใช้ในการวิเคราะห์
 X_{max} = คะแนนสูงสุด
 X_{min} = คะแนนต่ำสุด

กลุ่มที่ได้คะแนนสูง หมายถึง 27 % บน ของจำนวนผู้เข้าสอบที่ได้คะแนนรวมสูงเมื่อเรียงลำดับคะแนนจากมากไปน้อย

กลุ่มที่ได้คะแนนต่ำ หมายถึง 27 % ล่าง ของจำนวนผู้เข้าสอบที่ได้คะแนนรวมต่ำเมื่อเรียงลำดับจากคะแนนน้อยไปมาก

การตีความค่าความยากง่าย (Ebel, 1978 อ้างถึงใน ศิริพร พงษ์สุรพิพัฒน์, กรองแก้ว วรรณสุด และ สุภาณี ชินวงศ์, 2544: 43)

0.40 – 0.60	ดีมาก
0.30 – 0.39, 0.61 – 0.69	ดี
0.20 – 0.29, 0.70 – 0.80	พอใช้
≥ 0.81	ควรปรับปรุง ง่ายเกินไป
≤ 0.19	ควรปรับปรุง ยากเกินไป

ค่าอำนาจจำแนก

การหาค่าอำนาจจำแนก แบ่งได้เป็น 2 ชนิด คือ ค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบปรนัย และค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบอัตนัย โดยมีรายละเอียดและสูตรการคำนวณ ดังนี้

การวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนก (Item Discrimination) ของแบบทดสอบปรนัยทั้งรายข้อ ตอน ทักษะ และทั้งฉบับ มีสูตรในการคำนวณ (Brown, 2005: 69) ดังนี้

$$ID = IF_{upper} - IF_{lower}$$

โดยที่

- ID = ค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบแต่ละข้อ
 IF_{upper} = ค่าความยากสำหรับกลุ่มสูงในการทำแบบทดสอบทั้งชุด
 IF_{lower} = ค่าความยากสำหรับกลุ่มต่ำในการทำแบบทดสอบทั้งชุด
 กลุ่มที่ได้คะแนนสูง หมายถึง 27 % ของจำนวนผู้เข้าสอบที่ได้คะแนนรวมสูง
 กลุ่มที่ได้คะแนนต่ำ หมายถึง 27 % ของจำนวนผู้เข้าสอบที่ได้คะแนนรวมต่ำ

การวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบอัตนัย มีสูตรที่ใช้ในการคำนวณ (Scannell และ Tracy, 1975 อ้างถึงใน ศิริพร พงษ์สุรพิพัฒน์, กรองแก้ว วรรณสุต, และสุภาณี ชินวงศ์, 2544: 43) ดังนี้

$$D = \frac{S_u + S_L}{N_u (X_{max} - X_{min})}$$

เมื่อ	D	=	ค่าอำนาจจำแนก
	S_u	=	คะแนนรวมของกลุ่มที่ได้คะแนนสูง
	S_L	=	คะแนนรวมของกลุ่มที่ได้คะแนนต่ำ
	N_u	=	จำนวนผู้เข้าสอบในกลุ่มที่ได้คะแนนสูง
	X_{max}	=	คะแนนสูงสุด
	X_{min}	=	คะแนนต่ำสุด

กลุ่มที่ได้คะแนนสูง หมายถึง 27 % ของจำนวนผู้เข้าสอบที่ได้คะแนนรวมสูง
 กลุ่มที่ได้คะแนนต่ำ หมายถึง 27 % ของจำนวนผู้เข้าสอบที่ได้คะแนนรวมต่ำ

การตีความค่าอำนาจจำแนก (Ebel, 1978 อ้างถึงใน ศิริพร พงษ์สุรพิพัฒน์, กรองแก้ว วรรณสุต และสุภาณี ชินวงศ์, 2544: 43)

0.60 ขึ้นไป	ดีมาก
0.35 - 0.59	ดี
0.20 - 0.34	พอใช้
ต่ำกว่า 0.20	ควรปรับปรุง

3) ความเชื่อมั่นแบบทดสอบปรนัย (KR-20)

ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบปรนัย คำนวณโดยใช้วิธี Kuder-Richardson Formula 20 (Henning, 1987: 84) โดยมีสูตรในการคำนวณ ดังนี้

$$r_{tt} = \frac{n}{(n-1)} \frac{(S_t^2 - \sum s_i^2)}{S_t^2}$$

โดยที่	r_{tt}	=	ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นที่คำนวณได้โดย วิธี KR 20
	n	=	จำนวนข้อของแบบทดสอบ
	S_t^2	=	ความแปรปรวนของคะแนนรวมที่ได้จากการสอบ
	$\sum s_i^2$	=	ผลรวมความแปรปรวนของคะแนนรวมแต่ละข้อ ซึ่งอาจจะแสดงได้ในรูปของ $\sum pq$

4) ความเชื่อมั่นของการให้คะแนนแบบทดสอบอัตนัยแบบ Inter-Rater Reliability (The Spearman-Brown)

ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบอัตนัย ใช้วิธี Inter-Rater Reliability สถิติที่ใช้คือ The Spearman-Brown Prophecy Formula (Henning, 1987: 83) โดยมีสูตรในการคำนวณ ดังนี้

$$r_{tt} = \frac{nr_{A,B}}{1 + (n-1)r_{A,B}}$$

โดยที่ r_{tt} = ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นระหว่างผู้ให้คะแนน
 n = จำนวนผู้ให้คะแนนที่ถูกนำมาใช้ในการคำนวณคะแนนสุดท้ายของผู้เข้าสอบ
 $r_{A,B}$ = ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ให้คะแนน หรือ ค่าเฉลี่ยความสัมพันธ์ในกลุ่มผู้ให้คะแนนทั้งหมดถ้ามีผู้ให้คะแนนมากกว่า 2 คน

3.8.4 เพื่อตรวจสอบวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 2 ผู้วิจัยใช้สถิติค่า t โดยใช้ t-test แบบ Paired Samples Test วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ ในการเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทย ที่วัดความสามารถ 3 ด้าน คือ 1) ด้านการฟัง (Listening) 15 % 2) ด้านคำศัพท์ (Vocabulary) 15 % และ 3) ด้านการพูด (Speaking) 40 % รวมคะแนน 70 % ของนักศึกษาก่อนและหลังเรียนโดยใช้ชุดการเรียนรู้เรื่องการปรุงอาหารไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทย

3.8.5 เพื่อตรวจสอบวัตถุประสงค์การวิจัยข้อ 3 ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อชุดการเรียนรู้เรื่องการปรุงอาหารไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทย ผู้วิจัยได้คำนวณสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน จากข้อมูลจากแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อสื่อที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยแปลความหมายระดับความคิดเห็น ซึ่งดัดแปลงจาก Likert (Best, 1986: 181-182) ดังนี้

$1.00 \leq \bar{X} < 1.50$ หมายถึง นักศึกษามีความคิดเห็นต่อชุดการเรียนรู้เรื่องการปรุงอาหารไทย เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทย มีความพึงพอใจโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยที่สุด

$1.50 \leq \bar{X} < 2.50$ หมายถึง นักศึกษามีความคิดเห็นต่อชุดการเรียนรู้เรื่องการปรุงอาหารไทย เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทย มีความพึงพอใจโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย

$2.50 \leq \bar{X} < 3.50$ หมายถึง นักศึกษามีความคิดเห็นต่อชุดการเรียนรู้เรื่องการปรุงอาหารไทย เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทย มีความพึงพอใจโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง

$3.50 \leq \bar{x} < 4.50$ หมายถึง นักศึกษามีความคิดเห็นต่อชุดการเรียนรู้เรื่องการปรุงอาหารไทย เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทย มีความพึงพอใจโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก

$4.50 \leq \bar{x} < 5.00$ หมายถึง นักศึกษามีความคิดเห็นต่อชุดการเรียนรู้เรื่องการปรุงอาหารไทย เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทย มีความพึงพอใจโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง “การพัฒนาชุดการเรียนรู้เรื่องการปรุงอาหารไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทย สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษาสงขลา” ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิจัยดังนี้

ตอนที่ 1 การสร้างและหาประสิทธิภาพของชุดการเรียนรู้เรื่องการปรุงอาหารไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทยสำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษาสงขลา ให้ได้ตามเกณฑ์ 75/75

ตอนที่ 2 การเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทยของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษาสงขลา ก่อนและหลังการใช้ชุดการเรียนรู้เรื่องการปรุงอาหารไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทย

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของนักศึกษาจากแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อชุดการเรียนรู้เรื่องการปรุงอาหารไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทย สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษาสงขลา

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 เพื่อตอบสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1 คือ การหาประสิทธิภาพของชุดการเรียนรู้เรื่องการปรุงอาหารไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทยสำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการวิทยาลัยอาชีวศึกษาสงขลา ให้ได้ตามเกณฑ์ 75/75 ผู้วิจัยได้ดำเนินการ 3 ขั้นตอน ดังนี้

1) ให้กลุ่มตัวอย่าง 30 คน ทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการปรุงอาหารไทยรายบท (Lesson Quiz) ซึ่งมีคะแนนเต็ม 20 คะแนน โดยเป็นคะแนนด้านการฟัง 10 คะแนน และการพูด 10 คะแนน จากนั้นผู้วิจัยวิเคราะห์คะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าร้อยละ (%) ของคะแนนและจัดอันดับคะแนนเฉลี่ยของชุดการเรียนรู้เรื่องการปรุงอาหารไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทยแต่ละบท ผลปรากฏดังตารางที่ 28

ตารางที่ 28 คะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าร้อยละ (%) และลำดับของคะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการปรุงอาหารไทยรายบท (Lesson Quiz) ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการวิทยาลัยอาชีวศึกษาสงขลา

บทที่	เนื้อหา	คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	(S.D.)	ค่าร้อยละ (%)	ลำดับที่
1	Lemongrass Pandan Drink	20	16.05	1.434	80.25	2
2	Blue Pea and Lemon Juice	20	15.22	1.014	76.08	8
3	Passion Fruit Shake	20	16.62	0.944	83.08	1
4	Mango Sticky Rice	20	15.87	1.106	79.33	4
5	Thai Rice Dumpling in Sweet Coconut Cream	20	14.97	1.074	74.83	9
6	Layer Sweet Cake	20	13.83	1.318	69.13	10
7	Papaya Salad	20	15.88	1.298	79.42	3
8	Thai Fried Noodle with Prawn (Pad Thai)	20	15.5	0.974	77.50	6
9	Stir Fried Chicken with Cashew Nuts	20	15.48	1.004	77.42	7
10	Chicken Green Curry	20	15.72	1.35	78.58	5

จากตารางที่ 28 แสดงให้เห็นว่า นักศึกษากลุ่มตัวอย่างทำคะแนนแบบทดสอบท้ายบท (Lesson Quiz) เมื่อเรียนเนื้อหาจบในแต่ละบทเรียน ซึ่งมีคะแนนเต็มบทละ 20 คะแนน จำนวน 10 บทเรียน รวมคะแนนทั้งสิ้น 200 คะแนน และสามารถแบ่งระดับคุณภาพของบทเรียนออกได้เป็น 3

กลุ่ม คือ 1) กลุ่มบทเรียนที่มีคุณภาพสูงกว่า ร้อยละ 80 2) กลุ่มบทเรียนที่มีคุณภาพสูงกว่าร้อยละ 75 แต่ไม่เกินร้อยละ 80 และ 3) กลุ่มบทเรียนที่มีคุณภาพต่ำกว่าร้อยละ 75 โดยมีรายละเอียดในแต่ละกลุ่ม ดังนี้

กลุ่มบทเรียนที่มีคุณภาพสูงกว่าร้อยละ 80 มีจำนวน 2 บทเรียน ได้แก่ บทที่ 3 เรื่อง Passion Fruit Shake ($\bar{X} = 16.62$, S.D. = 0.944) คิดเป็นร้อยละ 83.08 และบทที่ 1 เรื่อง Lemongrass Pandan Drink ($\bar{X} = 16.05$, S.D. = 1.434) คิดเป็นร้อยละ 80.25

กลุ่มบทเรียนที่มีคุณภาพสูงกว่าร้อยละ 75 แต่ไม่เกินร้อยละ 80 มีจำนวน 6 บทเรียน ได้แก่ บทที่ 7 เรื่อง Papaya Salad ($\bar{X} = 15.88$, S.D. = 1.298) คิดเป็นร้อยละ 79.42 บทที่ 4 เรื่อง Mango Sticky Rice ($\bar{X} = 15.87$, S.D. = 1.106) คิดเป็นร้อยละ 79.33 บทที่ 10 เรื่อง Chicken Green Curry ($\bar{X} = 15.72$, S.D. = 1.350) คิดเป็นร้อยละ 78.58 บทที่ 8 เรื่อง Thai Fried Noodle with Prawn (Pad Thai) ($\bar{X} = 15.50$, S.D. = 0.974) คิดเป็นร้อยละ 77.50 บทที่ 9 เรื่อง Stir Fried Chicken with Cashew Nuts ($\bar{X} = 15.48$, S.D. = 1.004) คิดเป็นร้อยละ 74.83 และ บทที่ 2 เรื่อง Blue Pea and Lemon Juice ($\bar{X} = 15.22$, S.D. = 1.014) คิดเป็นร้อยละ 76.08

กลุ่มบทเรียนที่มีคุณภาพต่ำกว่าร้อยละ 75 มีจำนวน 6 บทเรียน ได้แก่ บทที่ 5 เรื่อง Thai Rice Dumpling in Sweet Coconut Cream ($\bar{X} = 14.97$, S.D. = 1.004) คิดเป็นร้อยละ 74.83 และบทที่ 6 เรื่อง Layer Sweet Cake ($\bar{X} = 13.83$, S.D. = 1.318) คิดเป็นร้อยละ 69.13

แบบทดสอบรายบทที่กลุ่มตัวอย่างทำคะแนนได้สูงสุด คือ บทที่ 3 เรื่อง Passion Fruit Shake ($\bar{X} = 16.62$, S.D. = 0.944) คิดเป็นร้อยละ 83.08 รองลงมาคือ บทที่ 1 เรื่อง Lemongrass Pandan Drink ($\bar{X} = 16.05$, S.D. = 1.434) คิดเป็นร้อยละ 80.25 และบทที่ 7 เรื่อง Papaya Salad ($\bar{X} = 15.88$, S.D. = 1.298) คิดเป็นร้อยละ 79.42 ตามลำดับ ส่วนบทที่มีคะแนนต่ำสุด คือ บทที่ 6 เรื่อง Layer Sweet Cake ($\bar{X} = 13.83$, S.D. = 1.318) คิดเป็นร้อยละ 69.13 ผลปรากฏดังตารางที่ 29

2) ให้กลุ่มตัวอย่าง 30 คน แบ่งกลุ่ม ๆ ละ 3 คน เพื่อทำโครงการการศึกษาประกอบอาหารไทยระหว่างเรียน (Mini-Project) หลังจากการเรียนรู้จบในบทที่ 3 (เครื่องดื่ม) บทที่ 6 (อาหารหวาน) และ บทที่ 9 (อาหารคาว) โดยให้คะแนนโครงการใน 4 ด้าน คือ 1) ด้านความพร้อม 15 คะแนน 2) ด้านภาษา 20 คะแนน 3) ด้านเนื้อหา (40 คะแนน) และ 4) ด้านการนำเสนอ 25 คะแนน รวม 100 คะแนน จากนั้นผู้วิจัยวิเคราะห์คะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าร้อยละ (%) ของคะแนนและจัดอันดับคะแนนเฉลี่ยของโครงการการศึกษาประกอบอาหารไทยระหว่างเรียน (Mini-Project) ทั้ง 3 ชั้น ผลปรากฏดังตารางที่ 30

ตารางที่ 29 ค่าร้อยละของคะแนนรวมจากความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Lesson Quiz) จำนวน 10 บท กับค่าร้อยละของคะแนนจากการทดสอบหลังเรียน ด้านการฟัง (Listening) ด้านคำศัพท์ (Vocabulary) และด้านการพูด (Speaking) ของนักศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษาสงขลา

บทที่	คะแนนความสามารถในการสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Lesson Quiz)										ร้อยละรายบทเรียน	Posttest			ร้อยละคะแนนสอบหลังเรียน		
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10		การฟัง	คำศัพท์	การพูด			
	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20							
1	14.50	14.00	17.00	15.00	14.50	12.00	14.00	14.50	14.00	14.00	143.50	71.75	12.33	10.80	29.00	52.13	74.47
2	18.00	16.00	16.00	16.00	15.00	13.30	15.00	14.50	14.50	17.00	155.30	77.65	14.33	11.80	27.60	53.73	76.76
3	15.00	14.00	18.00	17.00	14.50	12.00	14.50	15.00	16.00	16.00	152.00	76.00	14.33	14.40	31.00	59.73	85.33
4	15.00	14.00	17.00	15.00	14.50	15.00	14.00	14.50	15.50	17.00	151.50	75.75	12.99	12.90	32.00	57.89	82.70
5	18.00	15.00	17.00	17.00	14.00	14.50	14.50	15.50	15.00	17.00	157.50	78.75	14.33	13.80	31.60	59.73	85.33
6	16.00	15.00	15.00	17.00	16.00	14.50	15.00	15.00	15.00	16.00	154.50	77.25	13.00	12.40	30.00	55.40	79.14
7	14.50	15.00	17.00	14.00	15.00	13.00	15.00	15.00	14.50	16.50	149.50	74.75	14.33	13.80	32.00	60.13	85.90
8	17.00	16.00	16.50	14.00	14.50	12.00	15.00	16.00	16.00	16.50	153.50	76.75	12.33	14.10	32.00	58.43	83.47
9	15.50	15.00	17.00	16.00	16.00	15.50	17.00	16.00	16.00	16.00	160.00	80.00	12.00	12.90	34.00	58.90	84.14
10	16.50	15.00	16.50	16.00	16.00	15.00	17.00	16.50	15.50	16.00	160.00	80.00	13.00	14.10	28.00	55.10	78.71
11	17.00	15.00	14.50	13.50	15.00	14.00	16.50	15.50	16.50	16.00	153.50	76.75	13.66	14.00	30.44	58.10	83.00
12	17.50	16.00	16.00	16.00	15.00	13.50	16.00	16.00	16.00	15.00	157.00	78.50	13.66	14.10	30.00	57.76	82.51
13	17.00	15.00	17.00	17.00	14.00	12.00	17.00	15.00	14.00	13.50	151.50	75.75	14.33	13.80	29.00	57.13	81.61
14	15.00	14.00	18.00	16.00	15.50	13.00	17.00	15.00	15.00	16.00	154.50	77.25	14.33	13.80	30.00	58.13	83.04

ตารางที่ 29 คำร้อยละของคะแนนรวมจากความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสถิติการปรุงอาหารไทยรายบท (Lesson Quiz) จำนวน 10 บท กับ คำร้อยละของคะแนนจากการทดสอบหลังเรียน ด้านการฟัง (Listening) ด้านคำศัพท์ (Vocabulary) และด้านการพูด (Speaking) ของนักศึกษา ระดับปริญญาตรีวิชิษฐ์ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษาสงขลา (ต่อ)

บทที่	คะแนนความสามารถในการสถิติการปรุงอาหารไทยรายบท										ร้อยละคะแนนรวม	ร้อยละรายบทเรียน			Posttest			ร้อยละคะแนนสอบหลังเรียน
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10		รวม	การฟัง	คำศัพท์	การพูด	หลังเรียน	สอบ	
	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20								
15	15.00	15.00	16.00	16.00	15.00	14.50	15.00	16.00	14.50	15.50	152.50	13.66	12.00	34.00	59.66	85.23		
16	14.00	14.00	17.00	16.00	15.00	13.00	16.50	14.50	14.00	16.00	150.00	15.00	14.40	26.40	55.80	79.71		
17	16.00	14.00	17.00	15.00	14.50	15.00	16.50	16.00	16.00	16.00	156.00	12.33	12.50	34.40	59.23	84.61		
18	17.50	16.00	16.50	15.50	15.00	14.50	16.50	16.00	16.00	14.00	157.50	14.33	13.50	31.60	59.43	84.90		
19	15.00	15.00	17.00	16.00	15.00	16.00	17.00	17.00	14.00	13.00	155.00	14.33	14.10	30.00	58.43	83.47		
20	17.00	18.00	17.00	17.00	17.00	13.00	17.00	15.50	14.50	17.00	163.00	14.33	12.90	30.00	57.23	81.76		
21	17.00	17.00	17.00	15.00	14.50	12.50	17.00	16.00	16.00	14.50	156.50	15.00	14.40	34.00	63.40	90.57		
22	18.00	15.00	17.00	17.00	14.00	15.50	17.00	13.00	15.50	17.00	159.00	14.00	13.20	30.80	58.00	82.86		
23	15.00	15.00	17.00	15.00	15.50	14.50	18.00	16.00	17.00	18.00	161.00	14.33	12.00	34.00	60.33	86.19		
24	14.00	15.00	17.00	17.00	12.00	11.50	14.00	15.00	16.00	17.00	148.50	13.00	12.66	33.00	58.66	83.80		
25	17.00	15.00	14.00	17.00	15.00	14.00	14.50	17.50	16.00	15.00	155.00	12.33	13.00	32.00	57.33	81.90		
26	18.00	16.00	17.00	16.50	13.50	14.00	15.00	14.50	16.00	15.50	156.00	12.33	12.90	32.00	57.23	81.76		
27	16.00	15.00	17.00	16.00	14.50	13.00	15.50	16.00	14.50	16.00	153.50	12.99	14.10	35.00	62.09	88.70		
28	13.50	16.50	18.00	17.00	18.00	16.50	19.00	17.50	17.00	14.50	167.50	13.00	14.70	28.00	55.70	79.57		

ตารางที่ 29 คำร้อยละของคะแนนรวมจากความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสถิติการปรุงอาหารไทยรายบท (Lesson Quiz) จำนวน 10 บท กับ คำร้อยละของคะแนนจากการทดสอบหลังเรียน ด้านการฟัง (Listening) ด้านคำศัพท์ (Vocabulary) และด้านการพูด (Speaking) ของนักศึกษา ระดับปริญญาตรีวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษาสงขลา (ต่อ)

บพที่	คะแนนความสามารถในการสถิติการปรุงอาหารไทยรายบท										ร้อยละ ราย บทเรียน	แบบทดสอบหลังเรียน (Posttest)			ร้อยละ คะแนน สอบ หลัง เรียน												
	2		3		4		5		6			7		8		9		10		รวม คะแนน สอบ หลังเรียน	70						
	1	20	20	20	20	20	20	20	20	20		20	20	20		20	20	20	20			20	การฟัง	คำศัพท์	การพูด		
29	18.00	17.00	15.00	17.00	16.00	16.00	15.00	16.00	16.00	15.00	16.00	16.00	16.00	16.00	16.00	18.00	17.50	17.50	165.50	200	82.75	13.66	14.10	32.44	60.20	86.00	
30	14.00	14.00	16.50	13.50	15.00	13.00	14.50	14.50	14.50	16.00	14.50	14.50	16.00	16.00	16.00	16.00	12.50	12.50	143.50	143.50	71.75	13.66	13.80	28.00	55.46	79.23	
รวม	482	457	499	476	449	415	477	465	465	465	477	465	465	465	472	4654	77.56	407.23	400.96	932.28	1740.47	82.88					
X	16.05	15.22	16.62	15.87	14.97	13.83	15.88	15.5	15.48	15.72	15.72	15.5	15.48	15.72	15.72	15.72	15.72	15.72	15.72	15.72	15.72	15.72	15.72	15.72	15.72	15.72	15.72
S.D.	1.434	1.014	0.944	1.106	1.074	1.318	1.298	0.974	1.004	1.35	1.35	0.974	1.004	1.35	1.35	1.35	1.35	1.35	1.35	1.35	1.35	1.35	1.35	1.35	1.35	1.35	1.35
ร้อยละ	80.25	76.08	83.08	79.33	74.83	69.13	79.42	77.50	77.42	78.58	78.58	77.50	77.42	78.58	78.58	78.58	78.58	78.58	78.58	78.58	78.58	78.58	78.58	78.58	78.58	78.58	78.58

จากตารางที่ 29 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างทำคะแนนรวมจากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการปรุงอาหารไทยทำยบท (Lesson Quiz) จำนวน 10 บท โดยรวมได้คะแนน 4,654 จากคะแนนเต็ม 6,000 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 77.56 และทำคะแนนจากการทดสอบหลังเรียนได้ 1,740.47 คะแนน จากคะแนนเต็ม 2,100 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 82.88 ซึ่งนำมาวิเคราะห์ประสิทธิภาพของชุดการเรียนรู้เรื่องการปรุงอาหารไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทย สรุปได้ว่าประสิทธิภาพของชุดการเรียนรู้เรื่องการปรุงอาหารไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทย ในชั้นทดลองภาคสนาม ได้ค่าประสิทธิภาพ (E1/E2) ชุดที่ 1 เท่ากับ 77.56/82.88 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 75/75 ที่ตั้งไว้ แสดงว่า ชุดการเรียนรู้เรื่องการปรุงอาหารไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทย มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ 75/75 เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1

ตารางที่ 30 คะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าร้อยละ (%) และลำดับของคะแนนเฉลี่ยจากการทำโครงการการสาธิตการประกอบอาหารไทยระหว่างเรียน (Mini- Project) ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษาสงขลา

ชั้นที่	เนื้อหา	คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	(S.D.)	ค่าร้อยละ (%)	ลำดับที่
1	เครื่องดื่ม	100	81.72	2.100	81.72	1
2	อาหารหวาน	100	73.58	3.171	73.58	2
3	อาหารคาว	100	72.70	3.687	72.70	3

จากตารางที่ 30 แสดงให้เห็นว่า นักศึกษากลุ่มตัวอย่างทำคะแนนโครงการการสาธิตการประกอบอาหารไทยระหว่างเรียน (Mini-Project) เมื่อเรียนจบเนื้อหาในบทที่ 3 บทที่ 6 และบทที่ 9 ซึ่งมีคะแนนเต็มชิ้นละ 100 คะแนน จำนวน 3 ชิ้นงาน รวมคะแนนทั้งสิ้น 300 คะแนน โดยมีชิ้นงานที่นักศึกษาทำคะแนนได้สูงสุด คือ โครงการการสาธิตการทำเครื่องดื่ม ($\bar{X} = 81.72$, S.D. = 2.100) คิดเป็นร้อยละ 81.72 รองลงมาคือ อาหารหวาน ($\bar{X} = 73.58$, S.D. = 3.171) คิดเป็นร้อยละ 73.58 และลำดับสุดท้าย คือ อาหารคาว ($\bar{X} = 72.70$, S.D. = 3.687) คิดเป็นร้อยละ 72.70

3) วิเคราะห์ประสิทธิภาพของชุดการเรียนรู้เรื่องการปรุงอาหารไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทย โดยดำเนินการ 2 ส่วน คือ 1) การหาค่าร้อยละของคะแนนจากการทำแบบทดสอบทำยบททั้ง 10 บท กับค่าร้อยละของคะแนนจากการทำแบบทดสอบหลังเรียนด้านการฟัง คำศัพท์ และการพูดของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 ทั้ง 30 คน และ 2) การหาค่าร้อยละของคะแนนจากการทำโครงการการสาธิตการประกอบอาหารไทยระหว่างเรียน (Mini-Project) กับค่าร้อยละของคะแนนจากการทำโครงการการ

สถิติการประกอบอาหารไทยหลังเรียน (Final-Project) ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
ชั้นปีที่ 3 ทั้ง 30 คน ผลการวิเคราะห์แสดงในตารางที่ 31 และ 32 ตามลำดับ

ตารางที่ 31 การหาค่าร้อยละของคะแนนจากการทำโครงการการสถิติการประกอบอาหารไทย
ระหว่างเรียน (Mini-Project) กับค่าร้อยละของคะแนนจากการทำโครงการการสถิติการประกอบ
อาหารไทยหลังเรียน (Final-Project) ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชา
อาหารและโภชนาการวิทยาลัยอาชีวศึกษาสงขลา

บพที่	Mini-Project			คะแนน	ร้อยละ	Final Project	ร้อยละ
	1	2	3	รวม			
คนที่	100	100	100	300		30	
1	85.00	83.00	72.00	240.00	80.00	24.30	81.00
2	80.50	76.50	80.50	237.50	79.17	24.60	82.00
3	82.50	73.50	74.50	230.50	76.83	23.70	79.00
4	77.50	75.00	71.00	223.50	74.50	23.25	77.50
5	83.00	73.00	70.00	226.00	75.33	22.95	76.50
6	81.00	70.50	70.50	222.00	74.00	24.30	81.00
7	84.50	75.00	70.00	229.50	76.50	21.30	71.00
8	83.00	77.00	73.00	233.00	77.67	24.60	82.00
9	81.00	70.00	79.50	230.50	76.83	23.85	79.50
10	81.50	69.50	71.50	222.50	74.17	23.55	78.50
11	81.50	72.00	70.00	223.50	74.50	23.70	79.00
12	80.50	74.00	70.50	225.00	75.00	21.45	71.50
13	80.50	72.50	70.00	223.00	74.33	22.50	75.00
14	82.50	69.50	85.00	237.00	79.00	24.90	83.00
15	79.50	78.50	76.50	234.50	78.17	22.65	75.50
16	80.50	69.00	70.50	220.00	73.33	22.35	74.50
17	82.00	75.00	70.50	227.50	75.83	21.30	71.00
18	81.50	71.00	76.50	229.00	76.33	23.10	77.00
19	82.50	72.50	70.50	225.50	75.17	24.30	81.00
20	83.50	76.00	71.00	230.50	76.83	21.45	71.50
21	85.00	73.00	71.50	229.50	76.50	21.75	72.50
22	83.50	73.50	70.50	227.50	75.83	21.75	72.50

ตารางที่ 31 การหาค่าร้อยละของคะแนนจากการทำโครงการการสาธิตการประกอบอาหารไทย ระหว่างเรียน (Mini-Project) กับค่าร้อยละของคะแนนจากการทำโครงการการสาธิตการประกอบอาหารไทยหลังเรียน (Final-Project) ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษาสงขลา (ต่อ)

	Mini-Project			คะแนน	ร้อยละ	Final Project	ร้อยละ
บทที่	1	2	3	รวม			
คนที่	100	100	100	300		30	
23	80.00	75.00	71.00	226.00	75.33	23.70	79.00
24	81.00	72.50	72.00	225.50	75.17	25.20	84.00
25	81.50	75.00	70.00	226.50	75.50	25.80	86.00
26	85.00	72.50	72.50	230.00	76.67	25.20	84.00
27	85.00	73.00	76.50	234.50	78.17	23.85	79.50
28	78.00	74.00	72.00	224.00	74.67	22.50	75.00
29	81.00	78.00	72.00	231.00	77.00	22.20	74.00
30	77.50	68.00	69.50	215.00	71.67	21.15	70.50
รวม	2452	2208	2181	6840	76.00	697.20	77.47
X	81.72	73.58	72.7				
S.D.	2.100	3.171	3.687				
ร้อยละ	81.72	73.58	72.7				

จากตารางที่ 31 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างทำคะแนนรวมจากการทำคะแนนโครงการระหว่างเรียน (Mini-Project) จำนวน 3 ชั้น โดยรวมได้คะแนน 6,840 จากคะแนนเต็ม 9,000 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 76.00 และทำคะแนนจากการทำโครงการการสาธิตการประกอบอาหารไทยหลังเรียน (Final-Project) ได้ 697.20 คะแนน จากคะแนนเต็ม 900 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 77.47 ซึ่งนำมาวิเคราะห์ประสิทธิภาพของชุดการเรียนรู้เรื่องการปรุงอาหารไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทย สรุปได้ว่าประสิทธิภาพของชุดการเรียนรู้เรื่องการปรุงอาหารไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทย ในชั้นทดลองภาคสนาม E1/E2 เท่ากับ 76.00/77.47 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 75/75 ที่ตั้งไว้ แสดงว่า ชุดการเรียนรู้เรื่องการปรุงอาหารไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทย มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ 75/75 เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1

ตอนที่ 2 เพื่อตอบวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 2 คือ เปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทยของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษาสงขลา ก่อนและหลังการใช้ชุดการเรียนรู้เรื่องการปรุงอาหารไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทย ผู้วิจัยให้นักศึกษากลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 30 คน ทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทย ซึ่งเป็นแบบทดสอบ จำนวน 91 ข้อ จากนั้นจึงหาผลต่างของคะแนนรายคน (**D**) จากการทดสอบก่อนและหลังการใช้ชุดการเรียนรู้เรื่องการปรุงอาหารไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทย และนำคะแนนที่ได้จากการทดสอบทั้ง 2 ครั้งมาเปรียบเทียบกัน โดยผลการวิเคราะห์แสดงในตารางที่ 32

ตารางที่ 32 ผลต่าง (D) ของคะแนนความสามารถการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทยของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษาสงขลา ก่อนและหลังการทดลอง

นักเรียน คนที่	คะแนนก่อนเรียน				คะแนนหลังเรียน				ผลต่าง (D) ของคะแนน			
	ฟัง	ศัพท์	พูด	รวม	ฟัง	ศัพท์	พูด	รวม	ฟัง	ศัพท์	พูด	รวม
	15%	15%	40%	70%	15%	15%	40%	70%				
1	6.33	4.20	11.00	21.53	12.33	10.80	29.00	52.13	6.00	6.60	18.00	30.60
2	7.66	3.90	19.80	31.36	14.33	11.80	27.60	53.73	6.67	7.90	7.80	22.37
3	4.32	3.90	17.00	25.22	14.33	14.40	31.00	59.73	10.01	10.50	14.00	34.51
4	5.00	4.80	13.20	23.00	12.99	12.90	32.00	57.89	7.99	8.10	18.80	34.89
5	7.33	3.60	9.40	20.33	14.33	13.80	31.60	59.73	7.00	10.20	22.20	39.40
6	8.99	3.60	11.40	23.99	13.00	12.40	30.00	55.40	4.01	8.80	18.60	31.41
7	7.66	4.20	11.60	23.46	14.33	13.80	32.00	60.13	6.67	9.60	20.40	36.67
8	4.33	3.00	17.60	24.93	12.33	14.10	32.00	58.43	8.00	11.10	14.40	33.50
9	4.33	3.00	11.20	18.53	12.00	12.90	34.00	58.90	7.67	9.90	22.80	40.37
10	4.00	2.10	13.00	19.10	13.00	14.10	28.00	55.10	9.00	12.00	15.00	36.00
11	5.99	3.60	9.20	18.79	13.66	14.00	30.44	58.10	7.67	10.40	21.24	39.31
12	8.99	4.20	13.80	26.99	13.66	14.10	30.00	57.76	4.67	9.90	16.20	30.77
13	5.66	4.20	12.60	22.46	14.33	13.80	29.00	57.13	8.67	9.60	16.40	34.67
14	7.66	2.70	15.00	25.36	14.33	13.80	30.00	58.13	6.67	11.10	15.00	32.77
15	4.33	2.70	15.00	22.03	13.66	12.00	34.00	59.66	9.33	9.30	19.00	37.63
16	5.33	3.90	11.80	21.03	15.00	14.40	26.40	55.80	9.67	10.50	14.60	34.77
17	6.33	3.90	11.40	21.63	12.33	12.50	34.40	59.23	6.00	8.60	23.00	37.60
18	5.00	4.20	11.00	20.20	14.33	13.50	31.60	59.43	9.33	9.30	20.60	39.23
19	2.99	2.10	14.00	19.09	14.33	14.10	30.00	58.43	11.34	12.00	16.00	39.34
20	5.00	3.90	9.20	18.10	14.33	12.90	30.00	57.23	9.33	9.00	20.80	39.13
21	3.66	3.30	11.40	18.36	15.00	14.40	34.00	63.40	11.34	11.10	22.60	45.04
22	5.33	3.90	17.00	26.23	14.00	13.20	30.80	58.00	8.67	9.30	13.80	31.77
23	4.33	4.80	13.20	22.33	14.33	12.00	34.00	60.33	10.00	7.20	20.80	38.00
24	5.99	3.60	9.40	18.99	13.00	12.66	33.00	58.66	7.01	9.06	23.60	39.67
25	5.66	3.60	11.40	20.66	12.33	13.00	32.00	57.33	6.67	9.40	20.60	36.67
26	7.66	4.20	11.60	23.46	12.33	12.90	32.00	57.23	4.67	8.70	20.40	33.77
27	4.33	3.00	17.60	24.93	12.99	14.10	35.00	62.09	8.66	11.10	17.40	37.16
28	8.99	2.10	14.00	25.09	13.00	14.70	28.00	55.70	4.01	12.60	14.00	30.61
29	7.66	3.90	9.20	20.76	13.66	14.10	32.44	60.20	6.00	10.20	23.24	39.44
30	4.33	4.80	13.20	22.33	13.66	13.80	28.00	55.46	9.33	9.00	14.80	33.13
สูงสุด	8.99	4.80	19.80	31.36	15.00	14.70	35.00	63.40	11.34	12.60	23.60	45.04
ต่ำสุด	2.99	2.10	9.20	18.10	12.00	10.80	26.40	52.13	4.01	6.60	7.80	22.37

ตารางที่ 33 เปรียบเทียบความสามารถการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทยของ นักศึกษา ก่อนและหลังการเรียนโดยใช้ชุดการเรียนรู้เรื่องการปรุงอาหารไทยเพื่อส่งเสริม ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทย

	คะแนน เต็ม	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ค่าเฉลี่ย ของผลต่าง รายคู่	S.D. ผลต่าง รายคู่	t	df	p-value
ก่อนเรียน	70	22.34	3.064	35.67	4.295	-45.482	29	.000
หลังเรียน	70	58.01	2.360					

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

จากตารางที่ 33 พบว่า การทดสอบคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทยของกลุ่มตัวอย่างหลังเรียนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทยก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($p\text{-value} = .000 < .05$) โดยมีคะแนนก่อนเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 22.34 คะแนน ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.064 และมีคะแนนหลังเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 58.01 คะแนน ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.360 จากคะแนนเต็ม 70 คะแนน เมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนสอบทั้ง 2 ครั้ง มีคะแนนผลต่างเฉลี่ยของคะแนนก่อนและหลังเรียนเท่ากับ 35.67 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 4.295 ค่า t ที่ได้จากการคำนวณมีค่าเท่ากับ -45.482 สรุปได้ว่า ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทยหลังการเรียนโดยใช้ชุดการเรียนรู้เรื่องการปรุงอาหารไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทย สูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2

ตอนที่ 3 เพื่อตอบวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 3 คือ เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษาสงขลา ผู้วิจัยให้นักศึกษาจำนวน 30 คน ทำแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อชุดการเรียนรู้เรื่องการปรุงอาหารไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทย ด้านเนื้อหาสาระของชุดการเรียนรู้ฯ ด้านรูปแบบภาษา ด้านกระบวนการเรียนการสอน ด้านการประเมินผล ด้านรูปแบบทั่วไปของสื่อ และด้านประโยชน์ที่ได้รับ จำนวน 22 ข้อ จากนั้นนำค่าระดับที่ได้มาหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำไปแปลความหมายค่าระดับตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ซึ่งผลการวิเคราะห์แสดงในตารางที่ 34

ตารางที่ 34 ค่าระดับเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นที่มีต่อชุดการเรียนรู้เรื่อง การปรุงอาหารไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการ ประกอบอาหารไทยในแต่ละด้าน

หัวข้อการสอบถาม	(\bar{X})	(S.D.)	แปลผล	ลำดับ
ด้านเนื้อหาสาระของชุดการเรียนรู้	4.71	0.455	ดีมาก	6
1. ความยากง่ายของเนื้อหาในชุดการเรียนรู้ เหมาะสมกับระดับของผู้เรียน	4.63	0.490	ดีมาก	
2. การจัดลำดับเนื้อหาในแต่ละบทเหมาะสม	4.77	0.430	ดีมาก	
3. ปริมาณของเนื้อหาเหมาะสมกับเวลาเรียน	4.60	0.498	ดีมาก	
4. เนื้อหาในชุดการเรียนรู้ให้ความรู้ด้านการปรุงอาหารไทยที่น่าสนใจและสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน	4.73	0.450	ดีมาก	
5. ชุดการเรียนรู้เรื่องการปรุงอาหารไทยแต่ละบทมีความยากง่ายเหมาะสม	4.80	0.407	ดีมาก	
ด้านรูปแบบภาษา	4.85	0.443	ดีมาก	2
6. ใช้ภาษาได้ชัดเจนและเข้าใจง่าย	4.90	0.403	ดีมาก	
7. ใช้คำศัพท์และไวยากรณ์ที่เหมาะสมและเกี่ยวข้องกับ การสาธิตการประกอบอาหารไทย	4.80	0.484	ดีมาก	
ด้านกระบวนการเรียนการสอน	4.79	0.404	ดีมาก	4
8. รูปแบบกิจกรรมหลากหลายและส่งเสริมแรงจูงใจในการเรียน	4.80	0.407	ดีมาก	
9. กิจกรรมก่อนการฟัง-ดู ช่วยให้ข้าพเจ้ามีความพร้อมก่อนที่จะทำกิจกรรมอื่นต่อไป	4.87	0.346	ดีมาก	
10. กิจกรรมระหว่างการฟัง-ดู ทำให้ข้าพเจ้าได้ฝึกทักษะการฟังเพื่อความเข้าใจผ่านกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทยต่อไป	4.87	0.346	ดีมาก	
11. กิจกรรมหลังการฟัง ทำให้ข้าพเจ้าได้ฝึกใช้ภาษาทำงานร่วมกับผู้อื่น อภิปราย และค้นหาความรู้ด้วยตนเอง	4.63	0.490	ดีมาก	
12. กิจกรรมในลักษณะโครงงาน ทำให้ข้าพเจ้าได้ศึกษาค้นคว้าเรียนรู้เพิ่มเติม และฝึกการใช้เทคโนโลยีในการแสวงหาความรู้ อีกทั้งได้ฝึกปฏิบัติการใช้ภาษาจริง ๆ	4.72	0.430	ดีมาก	

ตารางที่ 34 ค่าระดับเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นที่มีต่อชุดการเรียนรู้ เรื่องการปรุงอาหารไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการ สาธิตการประกอบอาหารไทยในแต่ละด้าน (ต่อ)

หัวข้อการสอบถาม	(\bar{X})	(S.D.)	แปลผล	ลำดับ
ด้านการประเมินผล	4.83	0.459	ดีมาก	3
13. แบบทดสอบบรรยายบทความมีความสอดคล้องกับเนื้อหาที่สอน	4.80	0.484	ดีมาก	
14. แบบทดสอบก่อน-หลังการใช้สื่อมีความสอดคล้องกับการสาธิตการประกอบอาหารไทย	4.87	0.434	ดีมาก	
รูปแบบทั่วไปของสื่อ	4.76	0.435	ดีมาก	5
15. มีภาพประกอบ สีสันสวยงาม จูงใจให้อยากเรียน	4.73	0.450	ดีมาก	
16. ใช้ขนาดตัวอักษรและรูปแบบอักษรที่เหมาะสม อ่านได้ไม่ยาก	4.73	0.450	ดีมาก	
17. จัดวางหัวเรื่อง ลำดับข้อและรูปภาพ ในตำแหน่งที่เหมาะสม	4.80	0.407	ดีมาก	
ประโยชน์ที่ได้รับ	4.89	0.307	ดีมาก	1
18. ได้พัฒนาความรู้ ความเข้าใจเนื้อหาวิชา คำศัพท์ และสำนวนภาษาอังกฤษที่เกี่ยวข้องกับการปรุงอาหาร และการสาธิตการประกอบอาหารไทยควบคู่ไปกับการพัฒนาทักษะการฟัง การพูด และการสาธิตการประกอบอาหารไทย	4.87	0.346	ดีมาก	
19. สามารถนำความรู้ที่ได้จากการฟัง การพูด และการสาธิตการประกอบอาหารไทยไปประยุกต์ใช้ในการเรียนในระดับที่สูงขึ้น	4.80	0.407	ดีมาก	
20. ส่งเสริมให้ผู้เรียนสนใจในการฝึกฟัง-พูดที่เกี่ยวกับการปรุงและการสาธิตการประกอบอาหารไทย	4.93	0.254	ดีมาก	
21. ส่งเสริมให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญและมีความรู้ ความเข้าใจในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทย	4.87	0.346	ดีมาก	
22. ส่งเสริมให้ผู้เรียนนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ใน ชีวิตประจำวันและการประกอบอาชีพในอนาคตได้	4.97	0.183	ดีมาก	
รวมทุกด้าน	4.80	0.417	ดีมาก	

จากตารางที่ 34 แสดงให้เห็นว่า นักศึกษามีความคิดเห็นต่อชุดการเรียนรู้เรื่องการปรุงอาหารไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทยทั้ง 10 บท โดยเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.80 (S.D. = 0.417) จากคะแนนเต็ม 5 สรุปได้ว่า นักศึกษามีความคิดเห็นต่อชุดการเรียนรู้เรื่องการปรุงอาหารไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทยโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด

จากการศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อชุดการเรียนรู้เรื่องการปรุงอาหารไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทยในด้านต่างๆ 6 ด้าน คะแนนความคิดเห็นแต่ละด้านเรียงลำดับจากมากที่สุดไปสู่คะแนนต่ำสุดดังนี้ ลำดับที่ 1 ด้านประโยชน์ที่ได้รับ (\bar{X} = 4.89, S.D. = 0.307) ลำดับที่ 2 ด้านรูปแบบภาษา (\bar{X} = 4.85, S.D. = 0.443) ลำดับที่ 3 ด้านการประเมินผล \bar{X} = 4.83, S.D. = 0.459) ลำดับที่ 4 ด้านกระบวนการเรียนการสอน (\bar{X} = 4.79, S.D. = 0.404) ลำดับที่ 5 รูปแบบทั่วไปของสื่อ (\bar{X} = 4.76, S.D. = 0.435) และลำดับที่ 6 ด้านเนื้อหาสาระชุดการเรียนรู้ (\bar{X} = 4.71, S.D. = 0.455) สำหรับรายละเอียดของแต่ละด้านมีดังนี้

1. ด้านประโยชน์ที่ได้รับ พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นต่อชุดการเรียนรู้เรื่องการปรุงอาหารไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทย โดยเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด (\bar{X} = 4.89, S.D. = 0.307) เมื่อพิจารณาหัวข้อการสอบถามในการประเมินความคิดเห็นในแต่ละข้อ พบว่า มีระดับความคิดเห็นเรื่องตามลำดับจากค่าเฉลี่ยสูงไปสู่ค่าเฉลี่ยต่ำดังนี้ ข้อที่ 22 ส่งเสริมให้ผู้เรียนนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันและการประกอบอาชีพในอนาคตได้ (\bar{X} = 4.97, S.D. = 0.183) ข้อที่ 20 ส่งเสริมให้ผู้เรียนสนใจในการฝึกฟัง-พูดที่เกี่ยวกับการปรุงและการสาธิตการประกอบอาหารไทย (\bar{X} = 4.93, S.D. = 0.254) ข้อที่ 18 ได้พัฒนาความรู้ ความเข้าใจเนื้อหาวิชา คำศัพท์ และสำนวนภาษาอังกฤษที่เกี่ยวข้องกับการปรุงอาหารและการสาธิตการประกอบอาหารไทยควบคู่ไปกับการพัฒนาทักษะการฟัง การพูด และการสาธิตการประกอบอาหารไทย ข้อที่ 21 ส่งเสริมให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญและมีความรู้ ความเข้าใจในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทย (\bar{X} = 4.87, S.D. = 0.346) และข้อที่ 19 สามารถนำความรู้ที่ได้จากการฟัง การพูด และการสาธิตการประกอบอาหารไทยไปประยุกต์ใช้ในการเรียนในระดับที่สูงขึ้น (\bar{X} = 4.80, S.D. = 0.407) ตามลำดับ

2. ด้านรูปแบบภาษา พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นต่อชุดการเรียนรู้เรื่องการปรุงอาหารไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทย โดยเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด (\bar{X} = 4.85, S.D. = 0.443) เมื่อพิจารณาหัวข้อการสอบถามในการประเมินความคิดเห็นในแต่ละข้อ พบว่า มีระดับความคิดเห็นเรื่องตามลำดับจากค่าเฉลี่ยสูงไปสู่ค่าเฉลี่ยต่ำดังนี้ ข้อที่ 6 ใช้ภาษาได้ชัดเจนและเข้าใจง่าย (\bar{X} = 4.90, S.D. = 0.403) และข้อที่ 7 ใช้คำศัพท์และไวยากรณ์ที่เหมาะสมและเกี่ยวข้องกับการสาธิตการประกอบอาหารไทย (\bar{X} = 4.80, S.D. = 0.484) ตามลำดับ

3. ด้านการประเมินผล พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นต่อชุดการเรียนรู้เรื่องการปรุงอาหารไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทย โดยเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด ($\bar{X} = 4.83$, S.D. = 0.459) เมื่อพิจารณาหัวข้อการสอบถามในการประเมินความคิดเห็นในแต่ละข้อ พบว่า มีระดับความคิดเห็นเรื่องตามลำดับจากค่าเฉลี่ยสูงไปสู่ค่าเฉลี่ยต่ำดังนี้ ข้อที่ 14 แบบทดสอบก่อน-หลังการใช้สื่อมีความสอดคล้องกับการสาธิตการประกอบอาหารไทย ($\bar{X} = 4.87$, S.D. = 0.434) และข้อที่ 13 แบบทดสอบบรรยายบทความมีความสอดคล้องกับเนื้อหาที่สอน ($\bar{X} = 4.80$, S.D. = 0.484) ตามลำดับ

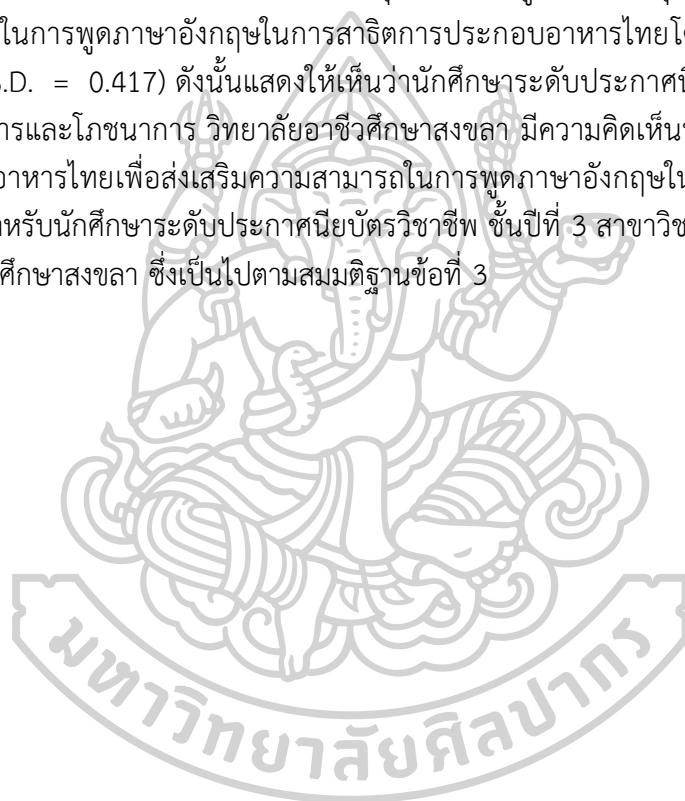
4. ด้านกระบวนการเรียนการสอน พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นต่อชุดการเรียนรู้เรื่องการปรุงอาหารไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทย โดยเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด ($\bar{X} = 4.79$, S.D. = 0.404) เมื่อพิจารณาหัวข้อการสอบถามในการประเมินความคิดเห็นในแต่ละข้อ พบว่า มีระดับความคิดเห็นเรื่องตามลำดับจากค่าเฉลี่ยสูงไปสู่ค่าเฉลี่ยต่ำดังนี้ ข้อที่ 9 กิจกรรมก่อนการฟัง-ดู ช่วยให้ข้าพเจ้ามีความพร้อมก่อนที่จะทำกิจกรรมอื่นต่อไป และข้อที่ 10 กิจกรรมระหว่างการฟัง-ดู ทำให้ข้าพเจ้าได้ฝึกทักษะการฟังเพื่อความเข้าใจผ่านกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทยต่อไป ($\bar{X} = 4.87$, S.D. = 0.346) ข้อที่ 8 รูปแบบกิจกรรมหลากหลายและส่งเสริมแรงจูงใจในการเรียน ($\bar{X} = 4.80$, S.D. = 0.407) ข้อที่ 12 กิจกรรมในลักษณะโครงการ ทำให้ข้าพเจ้าได้ศึกษาค้นคว้าเรียนรู้เพิ่มเติม และฝึกการใช้เทคโนโลยีในการแสวงหาความรู้ อีกทั้งได้ฝึกปฏิบัติการใช้ภาษาจริง ๆ ($\bar{X} = 4.72$, S.D. = 0.430) และข้อที่ 11 กิจกรรมหลังการฟัง ทำให้ข้าพเจ้าได้ฝึกใช้ภาษาทำงานร่วมกับผู้อื่น อภิปราย และค้นหาความรู้ด้วยตนเอง ๆ ($\bar{X} = 4.63$, S.D. = 0.490) ตามลำดับ

5. รูปแบบทั่วไปของสื่อ พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นต่อชุดการเรียนรู้เรื่องการปรุงอาหารไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทย โดยเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด ($\bar{X} = 4.76$, S.D. = 0.435) เมื่อพิจารณาหัวข้อการสอบถามในการประเมินความคิดเห็นในแต่ละข้อ พบว่า มีระดับความคิดเห็นเรื่องตามลำดับจากค่าเฉลี่ยสูงไปสู่ค่าเฉลี่ยต่ำดังนี้ ข้อที่ 17 จัดวางหัวเรื่อง ลำดับข้อและรูปภาพ ในตำแหน่งที่เหมาะสม ($\bar{X} = 4.80$, S.D. = 0.407) ข้อที่ 15 มีภาพประกอบ สีสวยงาม จูงใจให้อยากเรียน และข้อที่ 16 ใช้ขนาดตัวอักษรและรูปแบบอักษรที่เหมาะสม อ่านได้ไม่ยาก ($\bar{X} = 4.73$, S.D. = 0.450) ตามลำดับ

6. ด้านเนื้อหาสาระของชุดการเรียนรู้ฯ พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นต่อชุดการเรียนรู้เรื่องการปรุงอาหารไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทย โดยเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด ($\bar{X} = 4.76$, S.D. = 0.435) เมื่อพิจารณาหัวข้อการสอบถามในการประเมินความคิดเห็นในแต่ละข้อ พบว่า มีระดับความคิดเห็นเรื่องตามลำดับจากค่าเฉลี่ยสูงไปสู่ค่าเฉลี่ยต่ำดังนี้ ข้อที่ 5 ชุดการเรียนรู้เรื่องการปรุงอาหารไทยฯแต่ละบทมีความยากง่ายเหมาะสม ($\bar{X} = 4.80$, S.D. = 0.407) ข้อที่ 2 การจัดลำดับเนื้อหาในแต่ละบทเหมาะสม ($\bar{X} =$

4.77, S.D. = 0.430) ข้อที่ 4 เนื้อหาในชุดการเรียนรู้ให้ความรู้ด้านการปรุงอาหารไทยที่น่าสนใจ และสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน (\bar{X} = 4.73, S.D. = 0.450) ข้อที่ 1 ความยากง่ายของเนื้อหาในชุดการเรียนรู้ ฐา เหมาะสมกับระดับของผู้เรียน (\bar{X} = 4.63, S.D. = 0.490) และข้อที่ 3 ปริมาณของเนื้อหาเหมาะสมกับเวลาเรียน (\bar{X} = 4.60, S.D. = 0.498) ตามลำดับ

จากการศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อชุดการเรียนรู้เรื่องการปรุงอาหารไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทยทั้ง 6 ด้าน พบว่าความคิดเห็นของนักศึกษามีค่าระดับเฉลี่ย (\bar{X}) อยู่ระหว่าง 4.60 – 4.97 (S.D. = 0.18 – 0.50) ซึ่งแปลค่าระดับได้ว่า นักศึกษามีความคิดเห็นต่อชุดการเรียนรู้เรื่องการปรุงอาหารไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทยโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด 4.80 (S.D. = 0.417) ดังนั้นแสดงให้เห็นว่านักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษาสงขลา มีความคิดเห็นที่ดีมากที่สุดต่อชุดการเรียนรู้เรื่องการปรุงอาหารไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทย สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษาสงขลา ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 3

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “การพัฒนาชุดการเรียนรู้เรื่องการปรุงอาหารไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทย สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษาสงขลา” เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Pre – Experimental Research) โดยใช้แบบการวิจัยแบบ One-Group-Pretest-Posttest Design มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของชุดการเรียนรู้เรื่องการปรุงอาหารไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทยสำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษาสงขลา เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทยของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษาสงขลา ก่อนและหลังการใช้ชุดการเรียนรู้เรื่องการปรุงอาหารไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษาสงขลา ที่มีต่อชุดการเรียนรู้เรื่องการปรุงอาหารไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น การเลือกกลุ่มตัวอย่าง คือนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษาสงขลาที่กำลังศึกษารายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับการประกอบอาหารไทย จำนวน 30 คน ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 โดยการสุ่มอย่างง่าย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มีดังนี้

1. ชุดการเรียนรู้เรื่องการปรุงอาหารไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทย ที่ประกอบด้วยสื่อวิดีโอและสื่อบทเรียน จำนวน 10 บท ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ตามกรอบเนื้อหาที่ได้จากการวิเคราะห์เนื้อหาภาษา เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทย สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษาสงขลา จังหวัดสงขลา ซึ่งได้ผ่านการทดลองและปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ โดยนำไปทดลองใช้กับนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสงขลา ที่มีคุณสมบัติใกล้เคียงกับนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาค่าประสิทธิภาพของชุดการเรียนรู้ ซึ่งได้ค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 75.43/76.19 และ 77.06/77.78 ในการทดลองขั้นรายบุคคล และได้ค่าประสิทธิภาพสื่อเท่ากับ 76.46/76.01 และ 76.33/79.26 ในขั้นทดลองกลุ่มย่อย

2. แบบทดสอบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทยระหว่างเรียน ซึ่งประกอบด้วยแบบวัด 2 ชนิด คือ 1) แบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง-พูดทำียบทเรียนย่อย (Lesson Quiz) มีจำนวนบทละ 12 ข้อ 20 คะแนน แบ่งเป็นการทดสอบด้านการฟัง 10 ข้อ 10 คะแนน และด้านการพูด 2 ข้อ 10 คะแนน ข้อสอบปรนัยมีค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.67-0.78 และค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.33-0.67 และข้อสอบอัตนัยมีค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.53-0.62 และค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.29-0.35 ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.82 และ 2) โครงการงานการสาธิตการประกอบอาหารไทยระหว่างเรียน (Mini-Project) จำนวน 3 เมนู เมนูละ 100 คะแนน โดยกำหนดให้ทำโครงการเมื่อจบบทที่ 3 (เครื่องดื่ม) บทที่ 6 (อาหารหวาน) และบทที่ 9 (อาหารคาว) และให้คะแนนเต็มเมนูละ 100 คะแนน จากองค์ประกอบ 4 ด้าน คือ ด้านความพร้อม 15 คะแนน ด้านภาษา 20 คะแนน ด้านเนื้อหา 40 คะแนน และด้านทักษะการนำเสนอ 25 คะแนน มีค่าความเชื่อมั่นของการให้คะแนนแบบ Inter-Rater เท่ากับ 0.85

3. แบบทดสอบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทยก่อนเรียนและหลังเรียน (Pretest and Posttest) ใช้ทดสอบก่อนและหลังการใช้ชุดการเรียนรู้เรื่องการปรุงอาหารไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทย ประกอบด้วย 3 ตอน จำนวน 91 ข้อ 70 คะแนน โดยแบ่งเป็น 1) ด้านการฟัง 30 ข้อ 15 คะแนน 2) ด้านคำศัพท์ 50 ข้อ 15 คะแนน และ 3) ด้านการพูด 11 ข้อ 40 ข้อสอบปรนัยมีค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.67-0.78 และค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.33-0.67 และข้อสอบอัตนัยมีค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.59-0.61 และค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.21-0.30 ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.82

4. แบบทดสอบการปฏิบัติในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทย ซึ่งมีลักษณะเป็นโครงการงานการสาธิตการประกอบอาหารไทยหลังเรียน (Final-Project) ที่กำหนดให้นักศึกษาสาธิตการทำอาหารไทย 1 ชนิด กลุ่มละ 3 คน ในวันสุดท้ายของการเรียน และให้คะแนนเต็มเมนูละ 100 คะแนน จากองค์ประกอบ 4 ด้าน คือ ด้านความพร้อม 15 คะแนน ด้านภาษา 20 คะแนน ด้านเนื้อหา 40 คะแนน และด้านทักษะการนำเสนอ 25 คะแนน มีค่าความเชื่อมั่นของการให้คะแนนแบบ Inter-Rater เท่ากับ 0.79

5. แบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อชุดการเรียนรู้เรื่องการปรุงอาหารไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 1 ฉบับ จำนวน 22 ข้อ สอบถามความคิดเห็นในหัวข้อเนื้อหาสาระเกี่ยวกับการสาธิตการประกอบอาหารไทยใน 6 ด้าน คือ 1) ด้านเนื้อหาสาระของชุดการเรียนรู้ จำนวน 5 ข้อ 2) ด้านรูปแบบภาษา จำนวน 2 ข้อ 3) ด้านกระบวนการเรียนการสอน จำนวน 5 ข้อ 4) ด้านการประเมินผล จำนวน 2 ข้อ 5) ด้านรูปแบบทั่วไปของสื่อ จำนวน 3 ข้อ และ 6) ด้านประโยชน์ที่ได้รับ จำนวน 5 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.83

การดำเนินการวิจัย ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยด้วยตนเอง โดยทำการสอนนักศึกษา กลุ่มตัวอย่างโดยใช้ชุดการเรียนรู้เรื่องการปรุงอาหารไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจำนวน 10 บทเรียน บทละ 3 ชั่วโมง รวม 30 ชั่วโมง ใช้เวลา 4 สัปดาห์ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 ซึ่งผู้สอนแจ้งจุดประสงค์พร้อมทั้งอธิบายขั้นตอนและเนื้อหาชุดการเรียนรู้เรื่องการปรุงอาหารไทยเพื่อส่งเสริม

ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทย ก่อนทดลองใช้ชุดการเรียนรู้เรื่องการปรุงอาหารไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทย ผู้วิจัยให้นักศึกษากลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน ทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทยก่อนเรียน จากนั้นทำการสอนโดยใช้ชุดการเรียนรู้เรื่องการปรุงอาหารไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทย พร้อมให้นักเรียนศึกษาเนื้อหา ทำกิจกรรมและแบบฝึกหัดของชุดการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ในแต่ละบทเรียน เมื่อเรียนจบแต่ละบทแล้ว นักศึกษาทำแบบทดสอบท้ายบทเพื่อเก็บเป็นคะแนนการประเมินผลย่อย ผู้สอนตรวจแบบทดสอบและจัดบันทึกคะแนนแบบทดสอบท้ายบททุกครั้ง นอกจากนี้ให้นักศึกษาทำแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อเนื้อหาวิชา กิจกรรมและแบบฝึกหัดของชุดการเรียนรู้ เมื่อทำการเรียนการสอนโดยใช้ชุดการเรียนรู้เรื่องการปรุงอาหารไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทย ครบทั้ง 10 บทเรียนแล้วให้นักศึกษาทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทย ซึ่งเป็นแบบทดสอบฉบับเดียวกันกับแบบทดสอบก่อนเรียน จากนั้นนำคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบทั้งสองฉบับ ตลอดจนข้อมูลจากแบบสอบถามความคิดเห็นมาวิเคราะห์โดยวิธีการทางสถิติเพื่อตรวจสอบสมมติฐาน กล่าวคือหาประสิทธิภาพของชุดการเรียนรู้เรื่องการปรุงอาหารไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทย โดยใช้เกณฑ์ 75/75 จากสูตร E_1/E_2 และเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทยของนักศึกษา ก่อนและหลังใช้ชุดการเรียนรู้โดยใช้สถิติค่า t (t -test) แบบจับคู่ และวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อชุดการเรียนรู้เรื่องการปรุงอาหารไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทย โดยการหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วนำไปแปลความหมายตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัย สามารถสรุปผลได้ดังนี้

- ชุดการเรียนรู้เรื่องการปรุงอาหารไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทยที่พัฒนาขึ้น โดยค่าประสิทธิภาพของชุดการเรียนรู้เรื่องการปรุงอาหารไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทย (E_1/E_2) แบ่งออกเป็น 2 ชุด คือ 1) ค่าประสิทธิภาพของชุดการเรียนรู้ (E_1/E_2) ที่คำนวณจากคะแนนสอบรายบทกับคะแนนสอบหลังเรียน (Posttest) ที่มาจากคะแนนด้านการฟัง (Listening) คะแนนด้านคำศัพท์ (Vocabulary) และคะแนนด้านการพูด (Speaking) มีประสิทธิภาพเท่ากับ 77.56/ 82.88 และ 2) ค่าประสิทธิภาพของชุดการเรียนรู้ (E_1/E_2) ที่คำนวณจากโครงการระหว่างเรียน (Mini-Project) กับโครงการหลังเรียน (Final-Project) มีประสิทธิภาพเท่ากับ 76.00/77.47 แสดงว่า ชุดการเรียนรู้เรื่องการปรุงอาหารไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทยที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์

- ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทยหลังเรียนด้วยชุดการเรียนรู้เรื่องการปรุงอาหารไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิต

การประกอบอาหารไทย สูงกว่าความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทยก่อนเรียนด้วยชุดการเรียนรู้เรื่องการปรุงอาหารไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. นักศึกษามีความคิดเห็นต่อชุดการเรียนรู้เรื่องการปรุงอาหารไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทยอยู่ในระดับดีมาก โดยมีค่าระดับเฉลี่ยรายด้านอยู่ระหว่าง โดยมีค่าระดับเฉลี่ยระหว่าง 4.71 - 4.89 ซึ่งคะแนนความคิดเห็นแต่ละด้านเรียงลำดับจากมากที่สุดไปสู่คะแนนต่ำสุดดังนี้ ด้านประโยชน์ที่ ($\bar{X} = 4.89$ S.D. = 0.307) ด้านรูปแบบภาษา ($\bar{X} = 4.85$ S.D. = 0.443) ด้านการประเมินผล ($\bar{X} = 4.83$ S.D. = 0.459) ด้านกระบวนการเรียนการสอน ($\bar{X} = 4.79$ S.D. = 0.404) ด้านรูปแบบทั่วไปของสื่อ ($\bar{X} = 4.76$ S.D. = 0.435) และด้านเนื้อหาสาระของชุดการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.76$ S.D. = 0.435) และจากการศึกษาระดับความคิดเห็นรายข้อพบว่าข้อที่ได้รับค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงสุดได้แก่ ข้อที่ 22 ส่งเสริมให้ผู้เรียนนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันและการประกอบอาชีพในอนาคตได้ ($\bar{X} = 4.97$ S.D. = 0.183) และระดับความคิดเห็นต่ำสุดได้แก่ ข้อที่ 3 ปริมาณของเนื้อหาเหมาะสมกับเวลาเรียน ($\bar{X} = 4.60$ S.D. = 0.498)

การอภิปรายผล

จากการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตรวจสอบสมมติฐานการวิจัยครั้งนี้พบว่า

1. ผลการหาประสิทธิภาพของชุดการเรียนรู้เรื่องการปรุงอาหารไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทยที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นโดยค่าประสิทธิภาพของชุดการเรียนรู้เรื่องการปรุงอาหารไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทย (E1/E2) แบ่งออกเป็น 2 ชุด คือ 1) ค่าประสิทธิภาพของชุดการเรียนรู้ (E1/E2) ที่คำนวณจากคะแนนสอบรายบทกับคะแนนสอบหลังเรียน (Posttest) ที่มาจากคะแนนด้านการฟัง (Listening) คะแนนด้านคำศัพท์ (Vocabulary) และคะแนนด้านการพูด (Speaking) มีประสิทธิภาพเท่ากับ 77.56/ 82.88 และ 2) ค่าประสิทธิภาพของชุดการเรียนรู้ (E1/E2) ที่คำนวณจากโครงการระหว่างเรียน (Mini-Project) กับโครงการหลังเรียน (Final-Project) มีประสิทธิภาพเท่ากับ 76.00/77.47 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ซึ่งผลการวิจัยมีความคล้ายคลึงของ สุนิสา สุพรรณ (2540) อาจกล่าวได้ว่า การพัฒนาบทเรียนขึ้นโดยใช้แนวทางโครงร่างหลักสูตรแม่แบบเป็นการพัฒนาโดยคำนึงถึงความต้องการของผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาคหกรรม สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาอาหารและโภชนาการ ซึ่งการเน้นเนื้อหาทางด้านอาหารและโภชนาการในการเรียนการสอนที่ผู้เรียนมีความรู้พื้นฐานในวิชาชีพอยู่แล้ว และเนื่องจากงานวิจัยที่ได้ทำการทดลองที่อาชีวศึกษา การได้เรียนในห้องปฏิบัติการอาหารทำให้ผู้เรียนเกิดความสุขใจ มีความคุ้นเคยกับสถานที่และสภาพบรรยากาศในชั้นเรียน จึงเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้การใช้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนดีขึ้น (เกศินี บำรุงไทย, 2539) ซึ่งมีความต่างจากงานวิจัยของ เอมอุษา ชันธพงษ์ (2528) ได้ทำการเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษคหกรรมในระดับมัธยมศึกษาและระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ได้คะแนนเฉลี่ยในการทำแบบทดสอบแต่ละทักษะและรวมทุกทักษะต่ำกว่าครึ่งหนึ่งของคะแนนเต็ม อาจเป็นเพราะว่าการเปรียบเทียบ

ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษศหกรรมมีความหลากหลายของเนื้อหา ไม่ได้มุ่งเน้นเนื้อหาสาระไปในทิศทางใดทิศทางหนึ่ง และทั้งนี้ยังมีการทดสอบทั้ง 4 ทักษะ อาจมีปัญหาเรื่องของเวลาที่จำกัดและความสามารถของผู้เรียนแต่ละคนมีความถนัดที่แตกต่างกัน ซึ่งต่างจากงานของผู้วิจัย กล่าวคือในการพัฒนาชุดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ มีการพัฒนาตามความต้องการของผู้เรียน เน้นเนื้อหาสำคัญเฉพาะเจาะจงที่เหมาะสมกับผู้เรียนในสาขาอาหารและโภชนาการ และมีการเลือกหัวข้อที่ชัดเจนในการจัดการเรียนการสอน พร้อมทั้งยังมีสื่อวิดีโอให้ดูเป็นแบบอย่าง ซึ่งผู้เรียนได้ทักษะการฟังนำไปสู่ทักษะการพูด นอกจากนี้มีการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยเน้นให้ผู้เรียนต้องเรียนคำศัพท์ที่ใช้ในบริบทจริง มีการฝึกฝนการพูดภาษาอังกฤษจนเกิดความคุ้นชิน และยังมีบทให้โครงงานเพื่อให้ผู้เรียนได้สืบค้น เรียนรู้ด้วยตนเอง ทำให้ผู้เรียนเกิดความสนุก อยากเรียนอยากรู้ และนำไปสู่การปฏิบัติงานได้จริง จึงทำให้ผลคะแนนของผู้เรียนอยู่ในระดับดี และมีประสิทธิภาพของชุดการเรียนรู้ที่อยู่ในระดับสูง ทั้งนี้อาจมีเหตุผลดังนี้

ผู้วิจัยพัฒนาสื่อตามทฤษฎี กล่าวคือ มีการวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียน (Hutchinson & Waters, 1989) โดยผู้วิจัยเลือกการปรุงอาหารไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทยที่นักศึกษาจำเป็นต้องใช้ในชีวิตประจำวันและเพื่อประกอบอาชีพในอนาคต และมีการวิเคราะห์ความสำคัญและจำเป็นของเนื้อเรื่อง รวมถึงความต้องการของผู้เรียน และจากนั้นกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ (J.C. Richards & T.S. Rodgers, 1991; เสงี่ยม ไตรรัตน์, 2538) โดยวิเคราะห์การสร้างชุดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษต้องมีการเชื่อมโยงทฤษฎีเข้าด้วยกันกับการปฏิบัติ ศึกษา วิเคราะห์ สังเคราะห์ เนื้อหาสาระที่เกี่ยวข้องกับการประกอบอาหารไทยตามกรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสภายุโรป ด้านทักษะการพูด ระดับ A2 และ B1 (CEFR A2-B1) (Council of Europe, 2002) และจุดประสงค์ มาตรฐานรายวิชา และคำอธิบายรายวิชาในวิชา 2000-1224 ภาษาอังกฤษสำหรับการประกอบอาหารไทย ในสาขาวิชาอาหารและโภชนาการของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2556 (กรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, 2556) จากนั้นจึงกำหนดกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้และกิจกรรมการสอนรูปแบบของสื่อเสริมทักษะและสร้างสื่อเสริมทักษะ กำหนดระยะเวลาสอนในแต่ละบทเรียน นอกจากนี้ยังศึกษาจากตัวอย่างแบบเรียน ตำรา งานวิจัยทั้งภายในและต่างประเทศ อีกทั้งชุดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นได้ผ่านการทดลองและปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ ทำให้ได้ชุดการเรียนรู้ที่มีความเหมาะสม

ชุดการเรียนรู้เรื่องการปรุงอาหารไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทยมีเนื้อหาบทเรียนที่เกี่ยวข้องกับอาหารไทย ประกอบด้วยน้ำสมุนไพร อาหารหวานและอาหารคาว ซึ่งสอดคล้องกับสภาพปัจจุบันที่มีแนวโน้มในธุรกิจด้านการท่องเที่ยว ส่งผลที่ดีต่อธุรกิจอาหารไทย ทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ โดยเฉพาะความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสาธิตการปรุงอาหารไทยต่อลูกค้าชาวต่างชาติ โดยได้พิจารณาคัดเลือกเนื้อหาตามหลักการ Nunan David (1995) ซึ่งการทำชุดความรู้ที่มีความน่าสนใจ ตรงตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ผู้เรียนได้ใช้ความรู้ด้านเนื้อหาและทักษะภาษาเพื่อนำไปสู่กิจกรรม การเน้นภาษาเป็นการนำเสนอ กฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์จากเนื้อหา โดยนำไปประยุกต์ใช้ได้โดยไม่ต้องท่องจำ และภาระงานทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในภาษาและปฏิบัติได้ สอดคล้องกับ Heather Glan (1977) ที่กล่าวว่า การ

จัดการเรียนการสอนต้องคำนึงถึงผู้เรียน โดยเลือกกิจกรรมการเรียนการสอนและสื่อการเรียนให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความพร้อมของผู้เรียน กำหนดรูปแบบการเรียน และประเมินผู้เรียนว่าบรรลุเป้าหมายในการเรียนหรือไม่ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ เกศินี บำรุงไทย (2539) ที่ระบุว่ารายวิชาที่เตรียมความพร้อมให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษในอนาคตได้ และเน้นเนื้อหาเฉพาะทางด้านอาหารและโภชนาการในการเรียนการสอน ไม่ใช่เนื้อหาทั่ว ๆ ไป ทำให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการทำงานจริง

2. ผลความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทยหลังเรียนด้วยชุดการเรียนรู้เรื่องการปรุงอาหารไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทย สูงกว่าความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทยก่อนเรียนด้วยชุดการเรียนรู้เรื่องการปรุงอาหารไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย อาจกล่าวได้ว่า นักศึกษามีความมั่นใจในการพูดนำเสนอโดยการใช้อุปกรณ์ต่าง ๆ รูปภาพ วิดีโอ ช่วยให้ผู้เรียนมีความสามารถในการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น เนื่องจากมีการสอนคำศัพท์ที่ให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาในบริบทได้ง่าย มีขั้นตอนที่ชัดเจน แต่ละขั้นตอนส่งเสริมความเข้าใจในเนื้อหา และผู้เรียนมีการฝึกฝนใช้ภาษาเพื่อให้เกิดความคุ้นชิน ทำให้ความสามารถในการพูดดีขึ้น และทั้งนี้ผู้เรียนได้พูดนำเสนอพร้อมทั้งปฏิบัติ ทำให้ความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษได้ใช้อย่างถูกต้องและเกิดประโยชน์สูงสุด นอกจากนี้การมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้นำเสนอการพูดภาษาอังกฤษร่วมกับการทำโครงการกับเพื่อนในกลุ่ม ช่วยให้ผู้เรียนได้ทำการให้ข้อมูลย้อนกลับต่อการพูดนำเสนอของเพื่อนร่วมกลุ่ม ทำให้ผู้เรียนเกิดทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ เกิดการชื่นชอบและรักในการพูดภาษาอังกฤษ เมื่อเกิดการชื่นชอบและรักในการพูดภาษาอังกฤษจึงทำให้ผู้เรียนมีการพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษที่ดีขึ้น (กิตติกันยา ลิ้มปรีวัฒนา, 2555; ตรีธนา เขาวนปรีชา, 2555; นิติมา ตั้งนนทพัทธ์, 2554) ทั้งนี้อาจมีผลดังนี้

2.1 ชุดการเรียนรู้เรื่องการปรุงอาหารไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทยที่ขึ้น มีบทพูดและฟังที่คัดเลือกตามความสนใจของผู้เรียนและเกี่ยวข้องกับตัวผู้เรียนและได้ผ่านการตรวจสอบความเหมาะสมด้านเนื้อหา หน้าที่และระดับของภาษาจากผู้เชี่ยวชาญ ทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างมีความหมาย คือ นอกจากเรียนภาษาแล้วยังได้เรียนรู้เนื้อหาที่เป็นประโยชน์ต่อตนเอง สอดคล้องกับแนวการสอนโดยเน้นเนื้อหา ที่กล่าวว่า การเรียนไม่ได้มุ่งหมายไปที่ตัวภาษาเท่านั้น แต่ยังรวมถึงเนื้อหาที่ได้เรียนด้วย ผู้เรียนจะได้เรียนรู้ภาษาไปพร้อม ๆ กับเนื้อหา ทำให้การเรียนเป็นไปอย่างมีความหมายและคุณค่าต่อผู้เรียน (กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2545) เช่นเดียวกับแนวคิดของ Brumfit (1997) ซึ่งกล่าวว่าภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เป็นภาษาอังกฤษในลักษณะที่จะนำไปใช้เพื่อการสื่อสาร มีความสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน ย่อมจะเร้าความสนใจของผู้เรียนได้มากกว่า แต่การชี้เฉพาะไม่ได้ขึ้นอยู่กับรูปแบบของภาษา แต่เป็นวิธีการที่มุ่งเน้นความต้องการเฉพาะและจำเป็นทางการเรียนของผู้เรียน โดยที่เนื้อหาและวิธีสอนนั้นมาจากเหตุผลทางการเรียนของผู้เรียนด้วย (Tom Hutchinson & Alan Waters, 1999)

2.2 การจัดการเรียนการสอนในชุดการเรียนรู้เรื่องการปรุงอาหารไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทยที่ผู้วิจัยพัฒนามีขั้นตอนกระบวนการเรียนรู้ 8 ขั้นตอน คือ ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Warm-up) ขั้นก่อนการฟัง (Pre-listening) ขั้นการฟัง (While-listening) ขั้นการสอนภาษา (Language Focus) ขั้นนำเสนอการใช้ภาษา (Presentation) ขั้นฝึกใช้ภาษา (Practice) ขั้นสื่อสาร (Communication) ขั้นกิจกรรมภาคขยาย (Extended Activities) ซึ่งสอดคล้องกับขั้นตอนการสอนของ Willis ที่กล่าวว่า ขั้นตอนกระบวนการเรียนการสอนของกิจกรรมการเรียนแบบเน้นภาระงาน มีขั้นเตรียมก่อนปฏิบัติงาน (Pre-task) เป็นขั้นตอนเตรียมตัวผู้เรียนนำเข้าสู่บทเรียน ให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้น ขั้นปฏิบัติงาน (Task Cycle) เป็นขั้นตอนการปฏิบัติงานให้เกิดผลสำเร็จโดยมุ่งเน้นด้านความหมายในการสื่อสาร ขั้นวิเคราะห์ภาษา (Language Analysis) มีการให้ข้อมูลทางภาษาเพื่อเป็นพื้นฐานในการพูด ด้านรูปแบบภาษาที่จะนำไปพูด ทำให้การพูดไม่เกิดการติดขัดและไม่เกิดความคับข้องใจ ผู้เรียนจะได้ร่วมกันคิดวิเคราะห์และเรียนรู้รูปแบบโครงสร้างภาษาที่ถูกต้องในการใช้ภาษาตามรูปแบบ และโครงสร้างทางไวยากรณ์ และขั้นตอนติดตามผล (Follow-up) ขั้นตอนนี้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับภาระงาน ปฏิบัติงาน และผู้สอนให้ผู้เรียนนำเสนองานสร้างสรรค์ให้ผู้อื่นชมต่อไป (Willis, 1996)

2.3 ขั้นตอนการสอนบูรณาการ และลำดับขั้นตอนการตามหลักการสอนภาษาต้องกระตุ้นความรู้เดิมของผู้เรียน ให้ผู้เรียนฝึกหัดสิ่งที่อยู่ในเนื้อหา ให้ทักษะงานที่เป็นจริง มุ่งเน้นรูปแบบการสอนคำศัพท์และไวยากรณ์ ให้อิสระฝึกฝนในกิจกรรมการสื่อสาร และเน้นภาระงานด้วยการสื่อสาร โดยมีครูผู้สอนคอยให้คำแนะนำเพิ่มเติม กล่าวคือ 1) เริ่มจากการฟังเรื่องราวที่เป็นแนวทางปูพื้นฐานไปสู่การพูด 2) การฝึกคำศัพท์เฉพาะทางเพื่อใช้ในการสื่อสารในบริบทที่คล้ายกับภาระงานจริง 3) การจัดลำดับแบบฝึก เริ่มจากแบบฝึกง่ายๆ แบบควบคุม ไปจนถึงการฝึกที่เป็นอิสระเหมือนการสื่อสารจริง (Nunan David, 1995)

3. ผลการศึกษาระดับความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อชุดการเรียนรู้เรื่องการปรุงอาหารไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทยพบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจในระดับมากที่สุดต่อชุดการเรียนรู้ฯ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยมีค่าระดับเฉลี่ยระหว่าง 4.60 – 4.97 (S.D. = 0.18 – 0.50) มีค่าระดับความคิดเห็นด้านประโยชน์ที่ได้รับเฉลี่ยเท่ากับ 4.89 (S.D. = 0.307) ด้านรูปแบบภาษาที่ได้รับเฉลี่ยเท่ากับ 4.85 (S.D. = 0.443) ด้านการประเมินผลเฉลี่ยเท่ากับ 4.83 (S.D. = 0.459) ด้านกระบวนการเรียนการสอนเฉลี่ยเท่ากับ 4.79 (S.D. = 0.404) ด้านรูปแบบทั่วไปของสื่อเฉลี่ยเท่ากับ 4.76 (S.D. = 0.435) และด้านเนื้อหาสาระของชุดการเรียนรู้ฯ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.76 (S.D. = 0.435) ค่าเฉลี่ยรวมทุกด้านเท่ากับ 4.80 (S.D. = 0.417) ซึ่งการมีค่าระดับความคิดเห็นต่อชุดการเรียนรู้เรื่องการปรุงอาหารไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทยอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด ทุกบทและทุกด้าน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากเหตุผลดังต่อไปนี้

3.1 เมื่อพิจารณาค่าระดับความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อชุดการเรียนรู้เรื่องการปรุงอาหารไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทยเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าระดับความคิดเห็นเฉลี่ยสูงที่สุดคือ ด้านประโยชน์ที่ได้รับ โดยเฉลี่ย

รวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด ($\bar{X} = 4.89$, S.D. = 0.307) การที่ผู้เรียนมีความคิดเห็นว่าชุดการเรียนรู้ให้ประโยชน์สูงสุดเป็นอันดับ 1 พออภิปรายได้ว่า ชุดการเรียนรู้ได้จัดทำขึ้นตามจุดประสงค์ในการเรียนภาษาของนักศึกษาสาขาวิชาอาหารและโภชนาการโดยตรง ทำให้เกิดแรงจูงใจในการเรียนมากขึ้น กล่าวคือ การเรียนภาษาอังกฤษที่ตีความจะสอบถามความต้องการของผู้เรียนและมีภาระงานที่จะนำไปปฏิบัติได้จริง โดยผู้เรียนต้องมีความเข้าใจเนื้อหาวิชา คำศัพท์ และสำนวนภาษาอังกฤษที่เกี่ยวข้องกับการปรุงอาหารและการสาธิตการประกอบอาหารไทยควบคู่ไปกับการพัฒนาทักษะการฟัง การพูด และการสาธิตการประกอบอาหารไทย สามารถนำความรู้ที่ได้จากการฟัง การพูด และการสาธิตการประกอบอาหารไทยไปประยุกต์ใช้ในการเรียนในระดับที่สูงขึ้น และส่งเสริมให้ผู้เรียนนำความรู้ที่ได้ ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันและการประกอบอาชีพในอนาคตได้

3.2 เมื่อพิจารณาคำระดับความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อชุดการเรียนรู้เรื่องการปรุงอาหารไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทย เป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีคำระดับความคิดเห็นเฉลี่ยเป็นอันดับ 2 คือ ด้านรูปแบบภาษา โดยเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด ($\bar{X} = 4.85$, S.D. = 0.443) พออภิปรายได้ว่า ชุดการสอนได้พัฒนาตามแนวทางการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาอังกฤษต่างประเทศ กล่าวคือ ก่อนที่จะให้ผู้เรียนทำกิจกรรมการพูดอิสระ จำเป็นจะต้องปูพื้นฐานภาษา โดยเริ่มจากการให้ข้อมูลภาษา การให้สังเกตภาษา การให้แนวคำศัพท์ โครงสร้างการพูด ก่อนให้ผู้เรียนพูดอย่างอิสระ และการพูดยังมีบริบทที่เกี่ยวข้องกับการฟังมาก่อน จึงทำให้การพูดภาษาอังกฤษไม่ยาก

3.3 เมื่อพิจารณาคำระดับความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อชุดการเรียนรู้เรื่องการปรุงอาหารไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทย เป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีคำระดับความคิดเห็นเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านเนื้อหาสาระของชุดการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.76$, S.D. = 0.435) แม้ว่าได้รับการประเมินอยู่ในระดับดีมาก แต่อยู่ในอันดับสุดท้ายอาจจะอภิปรายได้ว่า สาระเนื้อหาของอาหารเป็นภาษาอังกฤษดีมากและเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน แต่การจัดทำชุดการสอนในเวลาจำกัด ไม่สามารถครอบคลุมสาระทั้งหมดที่จะต้องปฏิบัติงานจริงได้หมด แม้ผู้เรียนจะเฝ้าระวังที่จะฝึกภาษาสาระเฉพาะกิจด้านการอาหารและโภชนาการ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ในการจัดกระบวนการเรียนรู้

ข้อเสนอแนะแนวทางสำหรับการสอนพูดภาษาอังกฤษมีดังนี้

1. จากผลการวิจัย ที่ระบุว่าชุดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพ แต่เนื่องจากการพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ จะต้องใช้เวลาพอสมควร และการพูดจะพัฒนาได้ดีเมื่อนักศึกษาฟังจนเข้าใจ และฝึกฝนจนพูดได้อย่างคล่องแคล่ว และมีความรู้เดิมด้านการสาธิตการทำอาหารไทยมาก่อน เพื่อเป็นการแก้ปัญหาด้านเวลาที่จะต้องใช้ในการสอนพูดและให้มีเวลาสอนพูดนำเสนอภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น ควรเพิ่มเติมความรู้พื้นฐานให้นักศึกษาโดยการหาเกมสนุก ๆ รูปภาพ วีดีโอเพิ่มเติม หรือไฟล์วีดีโอจากเว็บไซต์ให้นักศึกษาได้ศึกษาก่อนการทำกิจกรรมการพูด มีการเพิ่มอภิธานศัพท์ด้านสาระให้นักศึกษาได้ศึกษานอกเวลา เพื่อจะได้ทำให้นักศึกษามีความรู้ด้านคำศัพท์มากขึ้น และเมื่อทำการเรียนการสอนนักศึกษาจะได้เข้าใจง่ายขึ้น นอกจากนี้ ควรพัฒนาชุดการเรียนรู้

โดยการเพิ่มต้นแบบงานเขียนเพื่อให้นักศึกษาเห็นตัวอย่างงานเขียน ซึ่งจะให้นักศึกษาสามารถผลิตงานเขียนในรูปแบบเอกสารต่าง ๆ ได้ดีขึ้น

2. เพราะชุดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นเป็นชุดการเรียนรู้ที่มีสาระเชิงบูรณาการทั้งภาษาอังกฤษและเรียนรู้เรื่องการสาธิตการประกอบอาหารไทย แต่เนื่องจากชุดการสอนที่มีเวลาจำกัดและไม่สามารถทำครอบคลุมสาระได้ครบถ้วน จึงควรมีการจัดทำชุดการสอนแนวนี้ในหน่วยอื่น ๆ ด้านอาหารหรือกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับอาหารและโภชนาการ เพื่อเพิ่มความหลากหลายในการเรียนรู้

3. จากผลการวิจัย พบว่า ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสาธิตการประกอบอาหารไทยของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนด้วยชุดการเรียนรู้ฯ ดังนั้นเพื่อให้เกิดการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษที่ดียิ่งขึ้น ควรจะจัดทำสื่อที่บูรณาการทั้ง 4 ทักษะ เพื่อให้ผู้เรียนนำความรู้จากทักษะการฟัง ทักษะการอ่าน ไปสู่ทักษะการพูด และทักษะการเขียน เพื่อให้ผู้เรียนนำความรู้ทักษะทั้ง 4 ด้านไปใช้กับงานหรือภารกิจที่ตรงกับสายงานอาชีพอาหารและโภชนาการได้อย่างเหมาะสม

4. เพราะชุดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นเป็นชุดการเรียนรู้ที่มีโครงงานศึกษา จึงทำให้ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้า และแก้ปัญหาจากการทำงาน ได้รู้จักวิธีแสวงหาความรู้ ข้อมูล ได้ฝึกทักษะกระบวนการทำงานด้วยตนเอง หรือร่วมทำงานเป็นกลุ่ม ได้ฝึกการวางแผนงาน และมีความรับผิดชอบต่อตนเองและผู้ร่วมงาน ทำให้ผู้เรียนมีความสุข สนุกกับการทำงาน จึงควรจัดการเรียนการสอนโดยนำเอาโครงงานมาใช้ เพื่อช่วยสร้างแนวทางให้กับผู้เรียนเพื่อริเริ่มงานไปสู่งานอาชีพ และศึกษาต่อที่ตนเองสนใจและถนัด สร้างเสริมประสบการณ์ปฏิบัติจริง ส่งผลให้เกิดความเข้าใจอย่างซาบซึ้งในโครงงานก่อให้เกิดความภาคภูมิใจในโครงงานที่ได้ริเริ่มสร้างสรรค์ ก่อให้เกิดความรัก ความเข้าใจ ความสัมพันธ์อันดีระหว่างเพื่อนที่ปฏิบัติร่วมกัน และก่อให้เกิดความรู้ทางวิชาการที่กว้างขวางขึ้น เพื่อนำไปสู่การทำงานในสายงานอาชีพอาหารและโภชนาการในอนาคตได้

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ผู้วิจัยขอเสนอแนะเป็นแนวทางกว้าง ๆ ไว้ดังนี้

1. เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้ บทเรียนใช้เนื้อหาที่เกี่ยวกับการสาธิตการประกอบอาหารไทย เนื้อหายังไม่ครอบคลุมเกี่ยวกับเนื้อหาทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับทางด้านอาหาร ดังนั้นควรมีการวิจัย การพัฒนาชุดการเรียนรู้ฯ ที่เน้นเนื้อหาด้านอาหารที่มีความหลากหลายเชื้อชาติ เช่น อาหารพื้นเมืองของมาเลเซีย อาหารอิตาลี อาหารญี่ปุ่น เป็นต้น เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ภาษาอย่างมีความหมายสามารถคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์และคิดสร้างสรรค์ให้เข้ากับการดำรงชีวิตในปัจจุบันได้ และสามารถนำไปต่อยอดในสายงานทางด้านอาหาร โรงแรม และการท่องเที่ยวเพื่อเพิ่มมูลค่าให้กับอาหารอีกด้วย

2. เนื่องจากการพัฒนาชุดการเรียนรู้ครั้งนี้ เป็นการพัฒนาชุดการเรียนรู้ประกอบด้วยบทเรียน และสื่อวีดีโอ ซึ่งในบทเรียนมีคำศัพท์ค่อนข้างมาก ซึ่งปรากฏว่า กิจกรรมก่อนการฟัง-พูดเป็นการเรียนรู้คำศัพท์ที่สัมพันธ์กับเนื้อหา นักศึกษาระบุว่า เพื่อให้ง่ายต่อการทำความเข้าใจคำศัพท์ควรมีภาพประกอบ พร้อมทั้งคำอ่าน เพื่อให้นักศึกษาได้มีความพร้อมเรียนรู้ขั้นต่อไป และทำให้กระบวนการเรียนการสอนรวดเร็วขึ้น

3. การวิจัยครั้งนี้มีรูปแบบเป็นชนิดกึ่งทดลอง โดยมีกลุ่มตัวอย่างเพียงกลุ่มเดียว ฉะนั้นควรมีการวิจัยรูปแบบต่าง ๆ กับกลุ่มตัวอย่างที่กำหนด โดยเพิ่มการศึกษาตัวแปรด้านอื่น ๆ เช่น ความรู้เดิมของผู้เรียนในด้านความรู้ด้านการปรุงอาหารไทย และการสาธิตการประกอบอาหารไทย ระดับความสามารถของผู้เรียน (กลุ่มเก่ง กลุ่มกลาง และกลุ่มอ่อน) หรือเปรียบเทียบกับกลุ่มควบคุม

4. เพื่อแก้ปัญหาผู้เรียนต่างพื้นฐาน ทำให้การจัดการเรียนการสอนเป็นปัญหาบ้าง ควรมีการจัดทำการพัฒนาด้านสื่อการเรียนรู้ด้วยตนเองออนไลน์ ด้านคำศัพท์เฉพาะกิจ รูปแบบโครงสร้างการพูดที่เกี่ยวข้องกับภาระงานการสาธิต เพื่อให้ผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกฝนภาษาออกชั้นเรียนด้วยตนเอง

5. วิจัยพัฒนาสาระอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับสายงานอาหารและโภชนาการ เช่น เรื่องวัฒนธรรมการกิน เรื่องมารยาทบนโต๊ะอาหาร เรื่องการจัดสำรับอาหาร เป็นต้น เป็นการส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้เรียนมีความรอบรู้ ทำให้ผู้เรียนมีทัศนคติกว้างไกล ทั้งยังสร้างให้ผู้เรียนตระหนักรู้และมีความเข้าใจอันดีในเรื่องมารยาททางสังคม นอกจากนี้ยังแสดงให้เห็นถึงการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมระหว่างชนในชาติ และนานาชาติ ส่งผลให้ผู้เรียนมีโอกาสหลากหลายในการสร้างอาชีพได้ในอนาคต

ข้อจำกัดที่พบในการวิจัย

การดำเนินการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยพบข้อจำกัดและปัญหาในการพัฒนาบทเรียนดังนี้

1. ด้านเนื้อหา ภาษา เนื่องจากเนื้อหาที่อยู่ในบทเรียนบางส่วนยากสำหรับนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ ซึ่งเป็นเพราะศัพท์ โครงสร้างภาษา ไวยากรณ์ที่ปรากฏในบทเรียนยาก ยากแก่การทำความเข้าใจในเวลาอันสั้น บางสาระนักศึกษา มีความรู้เดิมอยู่แล้ว จึงทำให้นักศึกษาสนใจน้อย ปริมาณของเนื้อหาที่เยอะเกินไปไม่เหมาะสมกับเวลาเรียน

2. ด้านการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทยในภาคปฏิบัติ จากการสอบถามความคิดเห็นนักเรียนบางส่วนว่านักศึกษายังไม่คุ้นชินต่อการพูดนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทย จึงทำให้นักศึกษาค่อนข้างยากและต้องใช้เวลาเตรียมตัวนานกว่าการพูดนำเสนอทั่วไป

3. ด้านผู้เรียน เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ ซึ่งนักศึกษาบางคนไม่ค่อยมีความถนัดในการพูดภาษาอังกฤษมากนัก และนักศึกษาบางคนเป็นเด็กพิเศษจึงทำให้นักศึกษาค่อนข้างรับรู้ช้า และผู้เรียนมีความรู้ทางคำศัพท์ที่จำกัด จึงต้องใช้เวลาในการทำความเข้าใจพอสมควร

รายการอ้างอิง

- Al-Issa, A.S., & Al-qubtan, R. (2010). Taking the floor: Oral presentations in EFL classrooms. *TESOL Journal*, 1(2), 227-246.
- Anil Pathak and Mani LeVasan. (2015). Developing Oral Presentation Competence in Professional Contexts: A Design-Based Collaborative Approach. Retrieved from <https://files.eric.ed.gov/fulltext/EJ1091702.pdf>.
- Asia Books. (2000). *Thai Cooking*: Singapore.
- Bankowski, E. (2010). Developing Skills for Effective Academic Presentations in EAP. *International Journal of Teaching and Learning in Higher Education*, 22(2), 187-196.
- Breen, M. (1987). *Learner contributions to task design*. In C. Candlin & D. Murphy (Eds.), *Language learning tasks*. Englewood Cliffs NJ.
- : Prentice-Hall.
- Brown, J. D. (2005). *Testing in Language Programs: A Comprehensive Guide to English Language Assessment*, New.
- Brumfit, C. (1984). *Communicative methodology in language teaching: The roles of fluency and accuracy* (Vol. 129): Cambridge University Press Cambridge.
- Brumfit, C. (1997). The teacher as educational linguist. In *Encyclopedia of language and education* (pp. 163-172): Springer.
- Buyukyavuz O. (2014). Discipline-related Oral Presentation as an Alternative Oral Assessment. *In Educational Research and Reviews*, 1(32), 181-193.
- C.A. Reitmeier, L.K. Svendsen, & D.A. Vrchota. (2004). Improving Oral Communication Skills of Students in Food Science Courses. Retrieved from <https://onlinelibrary.wiley.com/doi/pdf10.1111/j.1541-4329.2004.tb00036.x>.
- Candlin, C. (1987). *Language learning tasks*. Englewood Cliffs, NJ: Prentice-Hall.
- Cardarelli, S. M. D. J. E. (1973). *Individualized instructional Programed and Materials*. New Jersey: Englewood Cliffs.
- Carmona, F. (1991). Developing Project Work in the English Classroom. *English Teaching Forum*, July.

- Center for English Language Communication. (2015). Oral Presentation. Retrieved from https://nus.academia.edu/Departments/Center_for_English_Language_Communication.
- Dek-D. (2558). 30 Adjectives คุณศัพท์บอกรสชาติอาหาร. Retrieved from <http://www.dek-d.com/studyabroad/36001/>.
- Dekdouk, N., Malafronte, N., Ameddah, S., Vassallo, A., Russo, D., Milella, L., & De Tommasi, N. (2013). Phenolic compounds in olives and olive oil from Algerian and Italian *Olea europaea* cultivars and their antioxidant activity. *Planta Medica*, 79(13), P174.
- Duane, J. E. (1973). *Individualized Instruction Program and Materials*. Englewood Cliffs, N.J.: Educational Technology Publication.
- EFLSensei.com. (2015). Tools for Teaching English Overseas. Retrieved from <https://www.eflsensei.com/>
- Ellis. (2004). The significance of place in the curriculum of children's everyday lives. *Taboo: The Journal of Culture and Education*, 8(1), 23-42.
- Ellis, R. (2003). *Task-based language learning and teaching*. Oxford: Oxford University Press.
- EnglishClub. (2015). The Presentation. Retrieved from <https://www.englishclub.com/speaking/presentation.htm>
- Englishspeak.com. (2556). ทำไมภาษาอังกฤษเป็นสิ่งจำเป็น. Retrieved from <http://www.englishspeak.com/th/>.
- Essberger. (2004). 20 Presentation Tips for Your ESL Students. Retrieved from <https://www.tefl.net/elt/articles/teacher/20-presentation-tips-for-your-esl-students/>
- Fried-Booth, D. L. (1987). *Project Work. Great*. Great Britain: Oxford University Press.
- Gavin Brooks, & John Wilson. (2014). Using Oral Presentations to Improve Students' English Language Skills. *Kwansei Gakuin University Humanities Review*, 19, 199-212.
- Geand, M. (2015). A short Guide to the Oral Presentation in English. Retrieved from http://step.inpg.fr/GB/docs/Language_of_presentation_v7.pdf.
- Geefay, D. (2015). Thai Food Tonight. Retrieved from

- <http://thaifoodtonight.com/thaifoodtonight/recipes-StirFriedMungBeans.html>.
- Good, C. V., & Merkel, W. (1973). Dictionary of education (3rd). *New York, McGraw-Hill*.
- Gotoknow. (2559). น้ำสมุนไพรร 10 ชนิดดื่มเพื่อสุขภาพ. Retrieved from <https://www.gotoknow.org/posts/453598>.
- Haines, S. (2002). *Project for the EFL classroom: Resource material for teachers*. London: Nelson.
- Harmer J. (2007). *The practice of English language teaching* (4 ed.). China: Pearson Education.
- Heather Glan. (1977). A Working Definition of Individualized Instruction. *In Journal the Education Leadership, 8*, 342-344.
- Hot Thai Kitchen. (2015). Pineapple Fried Rice Retrieved from <https://www.youtube.com/watch?v=clZTw2AC6yU>.
- Houston, e. A. (1972). *Development of Instructional Modules Modular System for Writing Modules*. College of Education Texas: University of Houston.
- Hutchinson, T., & Waters, A. (1989). *English for Specific Purposes*. New York: Cambridge University Press.
- Inayatullah Kakepoto. (2012). Factors that Influence Oral Presentations of Engineering Students of Pakistan for Workplace Environment *Information and Knowledge Management, 2*(7), 70-78.
- isneed.or.th. (2559). ๑๒ เมนู “ขนมไทย” มงคล สุดประณีต หวานต้อนรับปี ๒๕๕๙. Retrieved from <https://food.mthai.com/food-recommend/108995.html>.
- Jeremy, & Sara Walenn. (2014). *Cooking*. Se-Education: Se-Education Public Company Limited.
- Jo McDonough. (1984). Materials and Methods in ELT. Retrieved from <https://www.bokus.com/bok/9780631227373/materials-and-methods-in-elt/>
- Kapfer, P. G. K., Mirian B. (1972). *Learning Package in American Education*. Englewood Cliffs. N.J.: Education Technology Publication.
- King. (2002). The Importance Of Oral Presentations For University Students. Retrieved from <http://www.mcser.org/journal/index.php/mjss/article/viewFile/4278/4184>
- Learnhigher. (2015). Oral Communication. Retrieved from <http://learnenglishteens.britishcouncil.org/exams/speaking-exams/oral->

[presentation.](#)

Legutke, & Thomas. (1991). *Classroom Management in Language Education*. Retrieved from

[https://books.google.co.th/books?id=kzgWDAAAOBAJ&pg=PA136&lpg=PA136&dq=Legutke+%E0%B9%81%E0%B8%A5%E0%B8%B0+Thomas+\(1991&source=bl&ots=vLj3uwU7CP&sig=Xj4ktaavO3pwm6t-nw58V4zOrtE&hl=th&sa=X&ved=2ahUKewj8otS39tHcAhVvcCsKHW0sC1UO6AEwAnoECAoOAO#v=onepage&q=Legutke%20%E0%B9%81%E0%B8%A5%E0%B8%B0%20Thomas%20\(1991&f=false](https://books.google.co.th/books?id=kzgWDAAAOBAJ&pg=PA136&lpg=PA136&dq=Legutke+%E0%B9%81%E0%B8%A5%E0%B8%B0+Thomas+(1991&source=bl&ots=vLj3uwU7CP&sig=Xj4ktaavO3pwm6t-nw58V4zOrtE&hl=th&sa=X&ved=2ahUKewj8otS39tHcAhVvcCsKHW0sC1UO6AEwAnoECAoOAO#v=onepage&q=Legutke%20%E0%B9%81%E0%B8%A5%E0%B8%B0%20Thomas%20(1991&f=false)

Littlewood, W. F. (1981). *Communicative Language Teaching: An introduction*.

Cambridge: Cambridge University Press.

Long. (1985). Task-based language teaching: What every EFL teacher should do.

Retrieved from

<https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S187704281100228X>.

Marcus Kho Gee Whai, & Leong Lai Mei. (2015). Causes of Academic Oral Presentation Difficulties Faced by Students at a Polytechnic in Sarawak. Retrieved from

<https://journals.melta.org.my/index.php/tet/article/viewFile/86/20>.

Michael Harris, & Paul McCann. (1994). *Assessment (Handbooks for the English classroom)*: Heinemann.

Millman, J. (1981). *Handbook of Teaching Evaluation* London: Sage Publications.

Munby, J. (1978). *Communicative Syllabus Design*. Cambridge: Cambridge University Press.

Nunan, D. (1989). *Designing Tasks for the Communicative Classroom*. Cambridge: Cambridge University Press.

Nunan David. (1995). *Design Tasks for the Communicative Classroom*. Cambridge: Cambridge University Press.

Otoshi, J. (2008). Factors Predicting Effective Oral Presentations in EFL Classroom.

Retrieved from http://70.40.196.162/March_2008_EBook.pdf#page=65.

Peter Strevens. (1980). English for Specific Purposes: International in Scope, Specific in Purpose. Retrieved from

https://www.jstor.org/stable/3587465?seq=1#page_scan_tab_contents.

Phungphungphungblog. (ม.ป.ป.). 13 สูตรขนมไทยโบราณหากินยาก ชื่องามนามเพราะอร่อยเลิศค่า.

Retrieved from [https://xn--r3cabb4irb9hd.com/life-style/13-](https://xn--r3cabb4irb9hd.com/life-style/13-%E0%B8%AA%E0%B8%B9%E0%B8%95%E0%B8%A3%E0%B8%82%E0%B8%99%E0%B8%A1%E0%B9%84%E0%B8%97%E0%B8%A2%E0%B9%82%E0%B8%9A%E0%B8%A3%E0%B8%B2%E0%B8%93%E0%B8%AB%E0%B8%B2%E0%B8%81%E0%B8%B4%E0%B8%99%E0%B8%A2%E0%B8%B2%E0%B8%81-%E0%B8%8A%E0%B8%B7%E0%B9%88%E0%B8%AD%E0%B8%87%E0%B8%B2%E0%B8%A1%E0%B8%99%E0%B8%B2%E0%B8%A1%E0%B9%80%E0%B8%9E%E0%B8%A3%E0%B8%B2%E0%B8%B0%E0%B8%AD%E0%B8%A3%E0%B9%88%E0%B8%AD%E0%B8%A2%E0%B9%80%E0%B8%A5%E0%B8%AD%E0%B8%84%E0%B9%88%E0%B8%B2/)

[%E0%B8%AA%E0%B8%B9%E0%B8%95%E0%B8%A3%E0%B8%82%E0%B8%99%E0%B8%A1%E0%B9%84%E0%B8%97%E0%B8%A2%E0%B9%82%E0%B8%9A%E0%B8%A3%E0%B8%B2%E0%B8%93%E0%B8%AB%E0%B8%B2%E0%B8%81%E0%B8%B4%E0%B8%99%E0%B8%A2%E0%B8%B2%E0%B8%81-%E0%B8%8A%E0%B8%B7%E0%B9%88%E0%B8%AD%E0%B8%87%E0%B8%B2%E0%B8%A1%E0%B8%99%E0%B8%B2%E0%B8%A1%E0%B9%80%E0%B8%9E%E0%B8%A3%E0%B8%B2%E0%B8%B0%E0%B8%AD%E0%B8%A3%E0%B9%88%E0%B8%AD%E0%B8%A2%E0%B9%80%E0%B8%A5%E0%B8%AD%E0%B8%84%E0%B9%88%E0%B8%B2/](https://xn--r3cabb4irb9hd.com/life-style/13-%E0%B8%AA%E0%B8%B9%E0%B8%95%E0%B8%A3%E0%B8%82%E0%B8%99%E0%B8%A1%E0%B9%84%E0%B8%97%E0%B8%A2%E0%B9%82%E0%B8%9A%E0%B8%A3%E0%B8%B2%E0%B8%93%E0%B8%AB%E0%B8%B2%E0%B8%81%E0%B8%B4%E0%B8%99%E0%B8%A2%E0%B8%B2%E0%B8%81-%E0%B8%8A%E0%B8%B7%E0%B9%88%E0%B8%AD%E0%B8%87%E0%B8%B2%E0%B8%A1%E0%B8%99%E0%B8%B2%E0%B8%A1%E0%B9%80%E0%B8%9E%E0%B8%A3%E0%B8%B2%E0%B8%B0%E0%B8%AD%E0%B8%A3%E0%B9%88%E0%B8%AD%E0%B8%A2%E0%B9%80%E0%B8%A5%E0%B8%AD%E0%B8%84%E0%B9%88%E0%B8%B2/)

Pica, T. (1993). *Communication with second language learners: What does it reveal about the social and linguistic processes of second language learning?* In J. Alatis (Ed.), *Language, communication, and social meaning* Washington, DC: Georgetown University Press.

Prabhu, N. S. (1987). *Second Language Pedagogy*. Oxford: Oxford University Press.

Ribe, R., & Vidal, N. (1993). *Project Work: Handbooks for the English Classroom*. Scotland: Macmillan Publishers Limited.

Richard, M. (n.d.). Oral presentations for English proficiency purposes. Retrieved from <http://www.nus.edu.sg/celc/research/books/relt/vol8/no2/103-110miles.pdf>.

Richards, J. C., & Rodgers, T. (1986). *Approaches and Methods in Language Teaching*. Cambridge: University Press.

Richards, J. C., & T.S. Rodgers. (1991). *Approaches and Methods in Language Teaching*. Cambridge: Cambridge University Press.

Robinson, & Pauline C. (1991). *ESP Today: A Practitioner's Guide*. New York: Prentice Hall Hemel Hempstead.

Scrivener, J. (2005). *Learning teaching: A guidebook for English language teachers* (2 ed.). Oxford: Macmillan.

Skehan, P. (1989). *Individual differences In language learning*. London: Edward.

Soureshjani, K. H., & Riahipour, P. (2012). Demotivating factors on English speaking skill: A study of EFL language learners and teachers' attitudes. *World Applied*

- Sciences Journal*, 17(3), 327-339.
- Speak Language. (2558). อาหารและเครื่องดื่ม. Retrieved from <https://th.speaklanguages.com/อังกฤษ/คำศัพท์/อาหารและเครื่องดื่ม>.
- Stoller. (1997). Project Work: A Means to Promote Language Content Retrieved from <http://dosfan.lib.uic.edu/usia/E-USIA/forum/vols/vol35/no4/p2.htm>.
- Storz Carl. et. al. (2002). Oral Presentation Skills. Retrieved from http://people.engr.ncsu.edu/txie/publications/oral_presentation_skills.pdf.
- Thai Cooking. (2015). Red Curry Chicken. Retrieved from <https://www.youtube.com/watch?v=UaMa9p2F0Vs>.
- The McGraw-Hill Companies. (1998). *Oral Presentation*. New York: The McGraw-Hill Companies, Inc.
- The McGraw Center. (2015). Teaching Oral Presentation Skills to Undergraduate. Retrieved from <https://www.princeton.edu/mcgraw/library/sat-tipsheets/oralpresentation/>.
- Tom Hutchinson, & Alan Waters. (1987). *English for Specific Purposes: A Learning-Centered Approach*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Tom Hutchinson, & Alan Waters. (1991). *English for Specific Purposes: A Learning-centred Approach*. Retrieved from http://assets.cambridge.org/97805213/18372/excerpt/9780521318372_excerpt.pdf
- Tom Hutchinson, & Alan Waters. (1999). *English for Specific Purposes* (13 ed.). Cambridge: Cambridge University Press.
- Travel.Mthai.com. (2556). เทศกาลอาหารไทย Thai Food Festival. Retrieved from <https://travel.mthai.com/news/60068.html>
- Webb, J. (1976). Reflections of practical experience in designing and mounting ESP courses at the Colchester English Study Centre. *Curriculum development and syllabus design for English teaching*. Singapore: SEAMEO Regional Language Centre.
- Widdowson, H. G. (1981). English for specific purposes: Criteria for course design. *English for academic and technical purposes: Studies in honor of Louis Trimble*, 1-11.
- Willis, J. (1996). *A Framework for Task-Based Learning*. Harlow: Longman.

- Wood Word English. (2015). Cooking Instructions English Vocabulary. Retrieved from <http://www.vocabulary.cl/Lists/Cooking-Instructions.htm>.
- Zivkovic, S. (2015). The Importance of Oral Presentations for University Students. Retrieved from <http://www.mcser.org/journal/index.php/mjss/article/view/4278>.
- กรมวิชาการกระทรวงศึกษาธิการ. (2545). การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กรมอาชีวศึกษากระทรวงศึกษาธิการ. (2556). หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2556 ประเภทวิชาคหกรรม สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ. Retrieved from <http://www.bbvtthailand.com/wp-content/uploads/2017/08A3.pdf>.
- กิตติกันยา ลิ้มปรีวัฒนา. (2555). การใช้กลวิธีการใช้ภาพเป็นสื่อเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษและความมั่นใจของผู้เรียนในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 (วิทยานิพนธ์ ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ), บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่,
- กัญเกียรติ เวียงหทัย มาริษา ภูภิญญากุล และสุรัชย์ จิวเจริญสกุล. (2558). ภาวะโภชนาการของผู้สูงอายุในอำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์. วารสารคหเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 58(1), 04-14.
- เกศินี บำรุงไทย. (2539). การวิเคราะห์ความจำเป็นในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อใช้ในการสร้างหลักสูตรภาษาอังกฤษเทคนิคของนักศึกษาแผนกอาหารและโภชนาการ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาเขตโชติเวช สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล. (วิทยานิพนธ์ ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาษาศาสตร์ประยุกต์), บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล,
- ฉลองชัย สุรวัฒนบุรณ. (2528). การเลือกและการใช้สื่อการสอน. กรุงเทพมหานคร: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ชนิดสิริ ศุภพิมล. (2545). การพัฒนาความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษกับความเชื่อมั่นในตนเองของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาโดยใช้กิจกรรมกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์. (วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยเชียงใหม่,
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2521). นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษากับการสอนระดับอนุบาล. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2556). การทดสอบประสิทธิภาพสื่อหรือชุดการสอน. วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย, 5(1), 7-20.
- ตรัยธนา เขาวนปรีชา. (2555). การใช้การสอนแบบมุ่งเนื้อหาร่วมกับเฟซบุ๊กเพื่อเพิ่มพูนความสามารถในการพูดนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษและการประเมินตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. (วิทยานิพนธ์ ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ), บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- นงนุช สิงหเดชะ. (2552). ปัญหาการสอนภาษาอังกฤษ. Retrieved from

<http://www.sahavicha.com/?name=article&file=readarticle&id=96>.

- นภดล ยิ่งยงสกุล. (2554). การจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดการสอน (Instructional Package). Retrieved from <https://sornordon.wordpress.com/2011/08/24/%E0%B8%81%E0%B8%B2%E0%B8%A3%E0%B8%88%E0%B8%B1%E0%B8%94%E0%B8%81%E0%B8%B2%E0%B8%A3%E0%B9%80%E0%B8%A3%E0%B8%B5%E0%B8%A2%E0%B8%99%E0%B8%A3%E0%B8%B9%E0%B9%89%E0%B9%82%E0%B8%94%E0%B8%A2%E0%B9%83%E0%B8%8A/>.
- นัยเนตร มูลเพย. (2556). การใช้กิจกรรมเสริมหลักสูตรเพื่อเสริมทักษะวิชาชีพของนักศึกษาคหกรรมศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. (วิทยานิพนธ์ ปริญญาโทมหาบัณฑิต การสอนภาษาอังกฤษ), บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่,
- นำสมร พงษ์พานิช. (2554). การศึกษาปัญหาของการพูดภาษาอังกฤษในการสื่อสารด้วยวาจาของนิสิตคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตศรีราชา ตุลาคม 2550 ถึง กันยายน 2551. วารสารมนุษยศาสตร์, 18(1), 85-97.
- นิติมา ตั้งนนทพัทธ์. (2554). การใช้กระบวนการกลุ่มร่วมกับการให้ข้อมูลย้อนกลับของเพื่อนร่วมชั้น เพื่อส่งเสริมความสามารถทางการพูดนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษและลดความวิตกกังวลของนักศึกษาระดับปริญญาตรี (วิทยานิพนธ์ ปริญญาโทมหาบัณฑิต การสอนภาษาอังกฤษ), บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่,
- บุญเกื้อ คอรวาเวช. (2542). นวัตกรรมการศึกษา (4 ed.). กรุงเทพมหานคร: เอส อาร์ พรินต์ติ้ง.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2537). การพัฒนาการสอน. กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2541). การพัฒนาการสอน. กรุงเทพมหานคร: ชมรมเด็ก.
- บุบผา อยู่ทรัพย์. (2555). การพัฒนาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาผ่านการเรียนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและทักษะการเรียนรู้. วารสารวิจัย มสค สาขาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์, 8(2), 189-204.
- ประยุทธ์ จันทร์โอชา. (2558). ขานรับบิกตูร์รับหนูน ป.1 อ่านเขียนได้ ดันฟุดฟิดฟอไฟกับเจ้าของภาษา. Retrieved from http://www.mprachachat.net/news_detail.php?newsid=14260693231.
- ปริศนา มียาตะ. (2546). การสอนที่ยึดรูปแบบวาทกรรมเพื่อส่งเสริมความสามารถทางการพูดนำเสนอและความเชื่อมั่นในตนเองของนักศึกษาระดับปริญญา. (วิทยานิพนธ์ ปริญญาโทมหาบัณฑิต การสอนภาษาอังกฤษ), บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่,
- ปรียา ตรีศาสตร์. (2530). การสร้างชุดการสอนวิชาภาษาไทย (ท 402) เพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยและพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยของรัฐ. (ปริญญาโท กศ.ม. (การมัธยมศึกษา) กรุงเทพฯ), บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา,

พัฒนา น้อยแสงศรี. (2524). ไวยากรณ์อังกฤษปริวรรต = *English transformational grammar*.

กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.

เพชร ชินบุตร. (2558). กรมการท่องเที่ยวเตรียมจัดมหกรรมอาหารเมืองไทยเปิดปีท่องเที่ยววิถีไทย. Retrieved from <http://www.tourism.go.th/home/details/11/82/24141>.

ยุพเพาว์ เมืองหมุด. (2548). ปัจจัยที่มีผลต่อความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาแรกเข้าระดับปริญญาตรีหลักสูตร 2 ปีต่อเนื่อง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ วิทยาเขตพระนครศรีอยุธยา วาสุกกรี. พระนครศรีอยุธยา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลราชวมงคลสุวรรณภูมิ วิทยาเขตพระนครศรีอยุธยา วาสุกกรี.

ระพีพันธ์ โปธิ์ศรี. (2549). การสร้างและวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัย. คณะครุศาสตร์: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์.

ลัดดา ภูเกียรติ. (2544). โครงการเพื่อการเรียนรู้: หลักการและแนวทางการจัดกิจกรรม. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เลิศ อานันทนะ และคนอื่น ๆ. (2537). ทักษะการใช้สื่อการสอนระดับประถมศึกษา. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

วาสนา ปานพรหม. (2558). ปัญหาการสอน. Retrieved from <http://www.13nr.org/posts/47991>.

วิไลวรรณ ขาวงษ์. (2555). ปัญหาการสอน. Retrieved from <http://www.Thaiteachers.tv/vdo2php?id=2969>.

ศรีสมร คงพันธุ์. (2547). คู่มือการจัดงานเลี้ยง. กรุงเทพฯ: แสงแดด.

สมบัติ คำมูลแก้ว. (2555). การใช้แผนผังความคิดร่วมกับการอภิปรายกลุ่มเพื่อเพิ่มพูนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษและความสามารถในการพูดนำเสนอของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. (วิทยานิพนธ์ ปริญญาโทมหาบัณฑิต การสอนภาษาอังกฤษ), บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่,

สำนักข่าว toptenthailand. (2556). 10 อันดับเครื่องดื่มยอดฮิต. Retrieved from <http://www.toptenthailand.com/detail.php?id=20131219135622708>

สำนักงานคณะกรรมการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2542). การเรียนภาษาอังกฤษโดยโครงการ. กรุงเทพฯ: ครูสภาลาดพร้าว.

สิตา ทายะติ. (2555). การใช้กิจกรรมเว็บแควสเพื่อส่งเสริมความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษความสามารถทางการพูดนำเสนอของนักศึกษาระดับปริญญาตรี. (วิทยานิพนธ์ ปริญญาโทมหาบัณฑิต การสอนภาษาอังกฤษ), บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่,

สุนิสา สุพรรณ. (2540). การพัฒนาบทเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้แนวคิดวิถีธรรมชาติสำหรับนักศึกษาคหกรรม (วิทยานิพนธ์ ปริญญาโทมหาบัณฑิต การสอนภาษาอังกฤษ), บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่,

สุภรพรรณ ศรีบุญเป็ง. (2544). การพัฒนากิจกรรมโครงการรายวิชาภาษาอังกฤษคหกรรม 1 สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษาปัตตานี.

- (วิทยานิพนธ์ ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ), บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
- สุรียา จันทร์เนียม. (2541). โครงการงานภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาศักยภาพและคุณลักษณะของผู้เรียน. (ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ,
- เสงี่ยม ไตรรัตน์. (2534). การวิเคราะห์แบบเรียนภาษาอังกฤษ. นครปฐม: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์.
- เสงี่ยม ไตรรัตน์. (2538). แนวคิดในการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ. สารพัฒนาหลักสูตร (ตุลาคม – ธันวาคม 2538), 15(123), 48-56.
- เสาวภาคย์ ศรีโยธธา. (2555). ปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 1. (สารนิพนธ์ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษานานาชาติ), มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์,
- อดิگانต์ ทองมาก. (2552). การใช้วิธีการสอนภาษาอังกฤษแบบโครงการเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษและทักษะการคิดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านควนสวรรค์ จังหวัดตรัง. (ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ), มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ,
- อาสยา ไทยโพธิ์ศรี. (2547). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่จัดการเรียนการสอนโดยชุดการเรียนรู้กับการสอนตามคู่มือครู. (วิทยานิพนธ์ ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ), บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร,
- เอมอุษา ชันธงพงษ์. (2528). การเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนโปรแกรมคหกรรมในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ. (วิทยานิพนธ์ ปริญญาโทมหาบัณฑิต), บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

รายนามผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ ตรวจสอบและวิเคราะห์ความตรงเชิงเนื้อหา ของชุดการเรียนรู้เรื่องการปรุงอาหารไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษฯ แบบทดสอบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษฯ และแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อชุดการเรียนรู้ฯ

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. รพีพรรณ สุฐาปัญญากุล อาจารย์ประจำกลุ่มวิชาภาษาต่างประเทศ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
2. อาจารย์ ดร. ศิริรัตน์ สีนประจักษ์ผล อาจารย์พิเศษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา
3. Mr. Neil C. Cuthbertson อาจารย์ประจำโปรแกรมภาษาอังกฤษ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

ภาคผนวก ข

แบบตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือวิจัยโดยผู้เชี่ยวชาญ
และสรุปค่าดัชนีความสอดคล้องความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของชุดการเรียนรู้
เรื่องการปรุงอาหารไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษฯ

แบบตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือวิจัยโดยผู้เชี่ยวชาญ

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดการเรียนรู้เรื่องการปรุงอาหารไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทย สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษาสงขลา

ผู้วิจัย ทิพย์พร จงพล

สาขาวิชา การสอนภาษาอังกฤษ

คณะ ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

อาจารย์ที่ปรึกษา ผศ.ดร. บำรุง ไตรรัตน์
ผศ.ดร. เสี่ยงม ไตรรัตน์
ผศ.ดร. ปราณี นิลกรณ

คำอธิบาย

เครื่องมือในการวิจัย ประกอบด้วย 3 ส่วน คือ 1) หนังสือเรียน 2) วิดีโอ และ 3) แบบประเมินการเรียนรู้ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ส่วนที่ 1 หนังสือเรียน ประกอบด้วย 3 ตอน

ตอนที่ 1 ด้านเนื้อหาสาระ

ตอนที่ 2 แบบฝึกหัด / กิจกรรม

ตอนที่ 3 รูปแบบการนำเสนอ

ส่วนที่ 2 วิดีโอสาธิตการประกอบอาหารไทย

ส่วนที่ 3 แบบประเมินการเรียนรู้

ตอนที่ 1 แบบประเมินผลก่อนเรียน-หลังเรียน (Pretest- Posttest)

ตอนที่ 2 แบบทดสอบประจำบทเรียน (Lesson Quiz)

คำชี้แจง ขอให้ท่านตรวจสอบข้อความถามว่ามีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์หรือไม่ และทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความเห็นของท่าน โดยมีเกณฑ์การพิจารณาดังนี้

ทำเครื่องหมาย ✓	ในช่อง +1 เมื่อท่านเห็นว่า	ข้อความมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์
ทำเครื่องหมาย ✓	ในช่อง 0 เมื่อท่านเห็นว่า	ไม่แน่ใจว่าข้อความมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์
ทำเครื่องหมาย ✓	ในช่อง -1 เมื่อท่านเห็นว่า	ข้อความไม่มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์

ในกรณีที่ท่านมีความเห็นหรือข้อเสนอแนะในการปรับปรุงข้อคำถามแต่ละข้อ โปรดเขียน
ข้อเสนอแนะของท่าน ลงในช่องเสนอแนะหรืออาจให้ข้อเสนอแนะโดยตรงแก่ผู้วิจัย จักเป็นพระคุณ
อย่างยิ่ง

ส่วนที่ 1 หนังสือเรียน English for Thai Cuisine Demonstration

รายการ	ผลการพิจารณา ของผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
ตอนที่ 1 ด้านเนื้อหาสาระ				
1.วัตถุประสงค์ประจำบทเรียน (Lesson Objectives)				
1.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้ที่ได้กำหนดไว้ในตารางกำหนด เนื้อหาสาระประจำบท				
1.2 สอดคล้องกับกับสถานการณ์การใช้ภาษาในอนาคตของผู้เรียน				
2. หัวเรื่อง (Topic)				
2.1 มีความหลากหลายตรงกับหน้าที่การปฏิบัติงานของผู้จบ การศึกษาระดับอาชีวศึกษาและโภชนาการ				
2.2 ตรงกับสภาพการใช้ภาษาในการสาธิตการประกอบอาหารไทย				
2.3 สร้างประสบการณ์การใช้ภาษาให้กับผู้เรียน				
3. เนื้อเรื่อง (Content)				
3.1 มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์				
3.2 มีความสอดคล้องกับหัวข้อ				
3.3 ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปใช้ได้ในการปฏิบัติหน้าที่จริง				
3.4 เหมาะสมกับสถานการณ์จริงที่เกิดขึ้น				
4. เนื้อหาทางภาษา (language content)				
-ด้านหน้าที่ทางภาษา (Language Functions)				
1. มีการระบุหน้าที่ภาษาชัดเจนในตารางกำหนดเนื้อหาสาระประจำ บท				
2. หน้าที่ทางภาษาสัมพันธ์กับความสามารถในการประกอบอาหาร ไทย				
3. นำเสนอรูปแบบภาษาและการใช้ภาษาที่เกี่ยวข้องกับการสาธิตการ ประกอบอาหารไทย				
-ด้านคำศัพท์ (Vocabulary)				
1. คำศัพท์นำเสนอสอดคล้องกับบริบทที่ผู้เรียนต้องเรียน				
2. คำศัพท์สอดคล้องกับการนำไปใช้ปฏิบัติหน้าที่ผู้สาธิตการประกอบ อาหารไทย				

5. วิธีสอน				
5.1 วิธีสอนสอดคล้องกับเนื้อหา				
5.2 ส่งเสริมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร				
5.3 มีกิจกรรมเหมาะสมหลายรูปแบบ				
รายการ	ผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
5.4 ส่งเสริมให้ผู้เรียนฝึกการใช้ภาษาอังกฤษด้วยตนเอง				
5.5 มีขั้นตอนการสอนตามการจัดกระบวนการเรียนรู้				
5.6 วิธีการสอนส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความสามารถในการสาธิตการประกอบอาหารไทย				
ตอนที่ 2 แบบฝึกหัด / กิจกรรม (exercise / activities)				
1. สอดคล้องกับวัตถุประสงค์				
2. กิจกรรมกำหนดให้ผู้เรียนได้ฝึกพูดสาธิตอย่างเป็นอิสระ				
3. กิจกรรมมีความหลากหลาย ส่งเสริมการเรียนรู้ในรูปแบบต่าง ๆ และครอบคลุมหน้าที่ภาษาที่เกี่ยวกับการสาธิตการประกอบอาหารไทย				
4. ส่งเสริมความสามารถ ความรู้และประสิทธิภาพในการสาธิตการประกอบอาหารไทย				
5. คำสั่งชัดเจน ไม่คลุมเครือ				
การฟัง				
6. กิจกรรมก่อนฟังช่วยให้ผู้เรียนคาดเดาเรื่องที่ฟัง/ดูได้				
7. คำถาม/กิจกรรมหลังฟัง ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจมากขึ้น				
8. กิจกรรมหลังฟังมีระยะเวลาเหมาะสมเมื่อเทียบกับเวลาทั้งหมดของการเรียนแต่ละครั้ง				
การพูด				
9. กิจกรรมส่งเสริมความคล่องแคล่วในการพูดสาธิตการประกอบอาหารไทย				
10. กิจกรรมการพูดมีมากพอที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึก				
11. มีคำศัพท์ที่ส่งเสริมให้ใช้ในการพูดตามสถานการณ์				
ตอนที่ 3 รูปแบบการนำเสนอ				
1. ภาพประกอบสอดคล้องกับเนื้อเรื่อง				
2. ภาพประกอบชัดเจน ไม่สร้างความสับสนให้ผู้เรียน				
3. ขนาดของตัวอักษรเหมาะสม				
4. จัดวางภาพ และกำหนดสีสันดึงดูดใจให้ผู้เรียนสนใจ				

ส่วนที่ 2 วิธีโอการประกอบอาหารไทย

รายการ	ผลการพิจารณา ของผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
1. วิดีโอแต่ละบทสอดคล้องกับเนื้อหาสาระประจำบท				
2. เรื่องที่ฟังส่งเสริมความสามารถและทักษะเพื่อการสาธิต การประกอบอาหารไทย				
3. เนื้อเรื่องสอดคล้องกับหน้าที่ความรับผิดชอบที่จะนำไปปฏิบัติด้าน การประกอบอาหารไทย				
4. เสียงดังชัดเจน และสามารถติดตามได้ไม่ยากเกินไป				
5. มองเห็นภาพ การเคลื่อนไหว ชัดเจน เข้าใจเรื่องราวได้ง่าย				

ส่วนที่ 3 แบบประเมินการเรียนรู้

รายการ	ผลการพิจารณา ของผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
ตอนที่ 1 แบบประเมินผลก่อนเรียน-หลังเรียน (Pretest- Posttest)				
1. สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้				
2. ครอบคลุมเนื้อหาทุกบทเรียน				
3. วัดความสามารถครบทุกทักษะที่ได้เรียนมา				
4. จำนวนข้อและการกำหนดน้ำหนักคะแนนเหมาะสมกับระดับ ความสามารถของผู้เรียน				
5. รูปแบบการพิมพ์ การจัดวาง ช่วยให้ผู้เรียนอ่านได้ง่าย ไม่สับสน				
6. กำหนดน้ำหนักคะแนนในแต่ละตอน และมีเฉลยครบถ้วน				
7. มีเกณฑ์การให้คะแนนด้านการปฏิบัติที่เหมาะสม				
ตอนที่ 2 แบบทดสอบประจำบทเรียน (Lesson Quiz)				
1. สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้				
2. ครอบคลุมเนื้อหาทุกบทเรียน				
3. วัดความสามารถครบทุกทักษะที่ได้เรียนมา				
4. จำนวนข้อและการกำหนดน้ำหนักคะแนนเหมาะสมกับระดับ ความสามารถของผู้เรียน				
5. รูปแบบการพิมพ์ การจัดวาง ช่วยให้ผู้เรียนอ่านได้ง่าย ไม่สับสน				
6. กำหนดน้ำหนักคะแนนในแต่ละตอน และมีเฉลยครบถ้วน				
7. มีเกณฑ์การให้คะแนนด้านการปฏิบัติที่เหมาะสม				

รายการ	ผลการพิจารณา ของผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
ตอนที่ 3 แบบทดสอบวัดความสามารถในการพูดสาธิตการประกอบอาหารไทยระหว่างเรียน (Mini-Project)				
1. สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้				
2. ครอบคลุมเนื้อหาทุกบทเรียน				
3. วัดความสามารถครบทุกทักษะที่ได้เรียนมา				
4. จำนวนข้อและการกำหนดน้ำหนักคะแนนเหมาะสมกับระดับ ความสามารถของผู้เรียน				
5. รูปแบบการพิมพ์ การจัดวาง ช่วยให้ผู้เรียนอ่านได้ง่าย ไม่สับสน				
6. กำหนดน้ำหนักคะแนนในแต่ละตอน และมีเฉลยครบถ้วน				
7. มีเกณฑ์การให้คะแนนด้านการปฏิบัติที่เหมาะสม				
ตอนที่ 4 แบบทดสอบวัดความสามารถในการพูดสาธิตการประกอบอาหารไทยหลังเรียน (Final-Project)				
1. สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้				
2. ครอบคลุมเนื้อหาทุกบทเรียน				
3. วัดความสามารถครบทุกทักษะที่ได้เรียนมา				
4. จำนวนข้อและการกำหนดน้ำหนักคะแนนเหมาะสมกับระดับ ความสามารถของผู้เรียน				
5. รูปแบบการพิมพ์ การจัดวาง ช่วยให้ผู้เรียนอ่านได้ง่าย ไม่สับสน				
6. กำหนดน้ำหนักคะแนนในแต่ละตอน และมีเฉลยครบถ้วน				
7. มีเกณฑ์การให้คะแนนด้านการปฏิบัติที่เหมาะสม				

ส่วนที่ 4 แบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อชุดการเรียนรู้เรื่องการปรุงอาหารไทย

รายการ	ผลการพิจารณา ของผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
ด้านเนื้อหาสาระของชุดการเรียนรู้ฯ				
1. ความยากง่ายของเนื้อหาในชุดการเรียนรู้ฯ เหมาะสมกับระดับของ ผู้เรียน				
2. การจัดลำดับเนื้อหาในแต่ละบทเหมาะสม				
3. ปริมาณของเนื้อหาเหมาะสมกับเวลาเรียน				
4. เนื้อหาในชุดการเรียนรู้ฯ ให้ความรู้ด้านการปรุงอาหารไทยที่ น่าสนใจและสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน				

รายการ	ผลการพิจารณา ของผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
5. ชุดการเรียนรู้เรื่องการปรุงอาหารไทยฯแต่ละบทมีความยากง่ายเหมาะสม				
ด้านรูปแบบภาษา				
6. ใช้ภาษาได้ชัดเจนและเข้าใจง่าย				
7. ใช้คำศัพท์และไวยากรณ์ที่เหมาะสมและเกี่ยวข้องกับการสาธิตการประกอบอาหารไทย				
ด้านกระบวนการเรียนการสอน				
8. รูปแบบกิจกรรมหลากหลายและส่งเสริมแรงจูงใจในการเรียน				
9. กิจกรรมก่อนการฟัง-ดู ช่วยให้ข้าพเจ้ามีความพร้อมก่อนที่จะทำกิจกรรมอื่นต่อไป				
10. กิจกรรมระหว่างการฟัง-ดู ทำให้ข้าพเจ้าได้ฝึกทักษะการฟังเพื่อความเข้าใจผ่านกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทยต่อไป				
11. กิจกรรมหลังการฟัง ทำให้ข้าพเจ้าได้ฝึกใช้ภาษา ทำงานร่วมกับผู้อื่น อภิปราย และค้นหาความรู้ด้วยตนเอง				
12. กิจกรรมในลักษณะโครงงาน ทำให้ข้าพเจ้าได้ศึกษาค้นคว้าเรียนรู้เพิ่มเติม และฝึกการใช้เทคโนโลยีในการแสวงหาความรู้ อีกทั้งได้ฝึกปฏิบัติการใช้ภาษาจริง ๆ				
ด้านการประเมินผล				
13. แบบทดสอบรายบทมีความสอดคล้องกับเนื้อหาที่สอน				
14. แบบทดสอบก่อน-หลังการใช้สื่อมีความสอดคล้องกับการสาธิตการประกอบอาหารไทย				
รูปแบบทั่วไปของสื่อ				
15. มีภาพประกอบ สีสันสวยงาม จูงใจให้อยากเรียน				
16. ใช้ขนาดตัวอักษรและรูปแบบอักษรที่เหมาะสม อ่านได้ไม่ยาก				
17. จัดวางหัวเรื่อง ลำดับข้อและรูปภาพ ในตำแหน่งที่เหมาะสม				
ประโยชน์ที่ได้รับ				
18. ได้พัฒนาความรู้ ความเข้าใจเนื้อหาวิชา คำศัพท์ และสำนวนภาษาอังกฤษที่เกี่ยวข้องกับการปรุงอาหารและการสาธิตการประกอบอาหารไทยควบคู่ไปกับการพัฒนาทักษะการฟัง การพูด และการสาธิตการประกอบอาหารไทย				

รายการ	ผลการพิจารณา ของผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
19. สามารถนำความรู้ที่ได้จากการฟัง การพูด และการสาธิตการประกอบอาหารไทยไปประยุกต์ใช้ในการเรียนในระดับที่สูงขึ้น				
20. ส่งเสริมให้ผู้เรียนสนใจในการฝึกฟัง-พูดที่เกี่ยวกับการปรุงและการสาธิตการประกอบอาหารไทย				
21. ส่งเสริมให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญและมีความรู้ ความเข้าใจในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทย				
22. ส่งเสริมให้ผู้เรียนนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันและการประกอบอาชีพในอนาคตได้				

ข้อเสนอแนะอื่นๆ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ

(.....)

ผู้ประเมิน

**สรุปค่าดัชนีความสอดคล้องของความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของชุดการเรียนรู้
เรื่องการปรุงอาหารไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ
ส่วนที่ 1 หนังสือเรียน English for Thai Cuisine Demonstration**

รายการ	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			รวม	IOC
	1	2	3		
ตอนที่ 1 ด้านเนื้อหาสาระ				58/60	0.96
1.วัตถุประสงค์ประจำบทเรียน (Lesson Objectives)				6	1.00
1.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้ที่ได้กำหนดไว้ในตารางกำหนดเนื้อหาสาระประจำบท	1	1	1	3	1.00
1.2 สอดคล้องกับสถานการณ์การใช้ภาษาในอนาคตของผู้เรียน	1	1	1	3	1.00
2. หัวเรื่อง (Topic)				8	0.88
2.1 มีความหลากหลายตรงกับหน้าที่การปฏิบัติงานของผู้จบการศึกษาสาขาอาหารและโภชนาการ	1	1	0	2	0.66
2.2 ตรงกับสภาพการใช้ภาษาในการสาธิตการประกอบอาหารไทย	1	1	1	3	1.00
2.3 สร้างประสบการณ์การใช้ภาษาให้กับผู้เรียน	1	1	1	3	1.00
3. เนื้อเรื่อง (Content)				11	0.91
3.1 มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	1	1	1	3	1.00
3.2 มีความสอดคล้องกับหัวข้อ	1	1	1	3	1.00
3.3 ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปใช้ได้ในการปฏิบัติหน้าที่จริง	1	1	1	3	1.00
3.4 เหมาะสมกับสถานการณ์จริงที่เกิดขึ้น	1	1	0	2	0.66
4. เนื้อหาทางภาษา (language content)				15	1.00
- ด้านหน้าที่ทางภาษา (Language Functions)				9	1.00
1. มีการระบุหน้าที่ภาษาชัดเจนในตารางกำหนดเนื้อหาสาระประจำบท	1	1	1	3	1.00
2. หน้าที่ทางภาษาสัมพันธ์กับความสามารถในการประกอบอาหารไทย	1	1	1	3	1.00
3. นำเสนอรูปแบบภาษาและการใช้ภาษาที่เกี่ยวข้องกับการสาธิตการประกอบอาหารไทย	1	1	1	3	1.00
- ด้านคำศัพท์ (Vocabulary)				6	1.00
1. คำศัพท์ที่นำเสนอสอดคล้องกับบริบทที่ผู้เรียนต้องเรียน	1	1	1	3	1.00
2. คำศัพท์สอดคล้องกับการนำไปใช้ปฏิบัติหน้าที่ผู้สาธิตการประกอบอาหารไทย	1	1	1	3	1.00
5. วิธีสอน				18	1.00
5.1 วิธีสอนสอดคล้องกับเนื้อหา	1	1	1	3	1.00
5.2 ส่งเสริมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	1	1	1	3	1.00
5.3 มีกิจกรรมเหมาะสมหลายรูปแบบ	1	1	1	3	1.00
5.4 ส่งเสริมให้ผู้เรียนฝึกการใช้ภาษาอังกฤษด้วยตนเอง	1	1	1	3	1.00
5.5 มีขั้นตอนการสอนตามการจัดกระบวนการเรียนรู้	1	1	1	3	1.00
5.6 วิธีการสอนส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความสามารถในการสาธิตการประกอบอาหารไทย	1	1	1	3	1.00

รายการ	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			รวม	IOC
	1	2	3		
ตอนที่ 2 แบบฝึกหัด / กิจกรรม (exercise / activities)				32/33	0.96
1. สอดคล้องกับวัตถุประสงค์	1	1	1	3	1.00
2. กิจกรรมกำหนดให้ผู้เรียนได้ฝึกพูดสาธิตอย่างเป็นอิสระ	1	1	1	3	1.00
3. กิจกรรมมีความหลากหลาย ส่งเสริมการเรียนรู้ในรูปแบบต่าง ๆ และครอบคลุมหน้าที่ภาษาที่เกี่ยวกับการสาธิตการประกอบอาหารไทย	1	1	1	3	1.00
4. ส่งเสริมความสามารถ ความรู้และประสิทธิภาพในการสาธิตการประกอบอาหารไทย	0	1	1	2	0.66
5. คำสั่งชัดเจน ไม่คลุมเครือ	1	1	1	3	1.00
กิจกรรมการฟัง				9	1.00
6. กิจกรรมก่อนฟังช่วยให้ผู้เรียนคาดเดาเรื่องที่ฟัง/ดูได้	1	1	1	3	1.00
7. คำถาม/กิจกรรมหลังฟัง ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจมากขึ้น	1	1	1	3	1.00
8. กิจกรรมหลังฟังมีระยะเวลาเหมาะสมเมื่อเทียบกับเวลาทั้งหมดของการเรียนแต่ละครั้ง	1	1	1	3	1.00
กิจกรรมการพูด				9	1.00
9. กิจกรรมส่งเสริมความคล่องแคล่วในการพูดสาธิตการประกอบอาหารไทย	1	1	1	3	1.00
10. กิจกรรมการพูดมีมากพอที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึก	1	1	1	3	1.00
11. มีคำศัพท์ที่ส่งเสริมให้ใช้ในการพูดตามสถานการณ์	1	1	1	3	1.00
ตอนที่ 3 รูปแบบการนำเสนอ				11/12	0.91
1. ภาพประกอบสอดคล้องกับเนื้อเรื่อง	1	1	0	2	0.66
2. ภาพประกอบชัดเจน ไม่สร้างความสับสนให้ผู้เรียน	1	1	1	3	1.00
3. ขนาดของตัวอักษรเหมาะสม	1	1	1	3	1.00
4. จัดวางภาพ และกำหนดสีสันดึงดูดใจให้ผู้เรียนสนใจ	1	1	1	3	1.00
คะแนนรวมทุกด้าน/IOC เฉลี่ย				101/105	0.96

ส่วนที่ 2 วิดีโอการประกอบอาหารไทย

รายการ	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			รวม	IOC
	1	2	3		
1. วิดีโอแต่ละบทสอดคล้องกับเนื้อหาสาระประจำบท	1	1	1	3	1.00
2. เรื่องที่ฟังส่งเสริมความสามารถและทักษะเพื่อการสาธิตการประกอบอาหารไทย	1	1	1	3	1.00
3. เนื้อเรื่องสอดคล้องกับหน้าที่ความรับผิดชอบที่จะนำไปปฏิบัติด้านการประกอบอาหารไทย	1	1	0	2	0.66
4. เสียงดังชัดเจน และสามารถติดตามได้ไม่ยากเกินไป	1	1	1	3	1.00
5. มองเห็นภาพ การเคลื่อนไหว ชัดเจน เข้าใจเรื่องราวได้ง่าย	1	1	1	3	1.00
คะแนนรวม/IOC เฉลี่ย				14/15	0.93

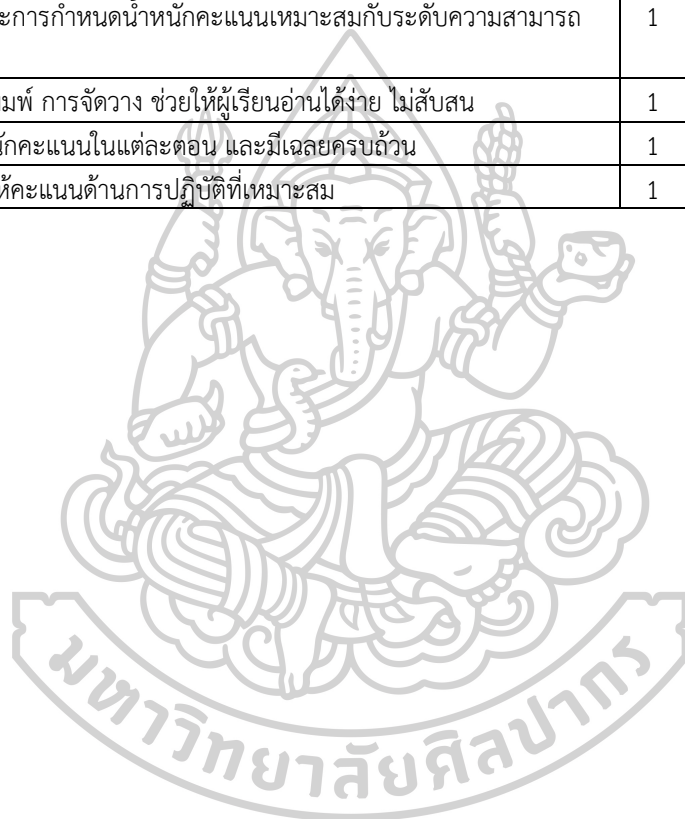
ภาคผนวก ค

สรุปค่าดัชนีความสอดคล้องของความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบประเมินการเรียนรู้:
แบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง-พูดท้ายบท (Lesson Quiz)
และผลการวิเคราะห์ค่าความยากง่ายและความเชื่อมั่น
ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง-พูดท้ายบทเรียนย่อย (Lesson Quiz)
ครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2

สรุปค่าดัชนีความสอดคล้องของความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบประเมินการเรียนรู้:
แบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง-พูดท้ายบท (Lesson Quiz)

ตอนที่ 2 แบบทดสอบประจำบทเรียน (Lesson Quiz)				20/21	0.95
รายการ	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			รวม	IOC
	1	2	3		
1. สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	1	1	1	3	1.00
2. ครอบคลุมเนื้อหาทุกบทเรียน	1	1	1	3	1.00
3. วัดความสามารถครบทุกทักษะที่ได้เรียนมา	1	1	1	3	1.00
4. จำนวนข้อและการกำหนดน้ำหนักคะแนนเหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้เรียน	1	1	1	3	1.00
5. รูปแบบการพิมพ์ การจัดวาง ช่วยให้ผู้เรียนอ่านได้ง่าย ไม่สับสน	1	1	0	2	0.66
6. กำหนดน้ำหนักคะแนนในแต่ละตอน และมีเฉลยครบถ้วน	1	1	1	3	1.00
7. มีเกณฑ์การให้คะแนนด้านการปฏิบัติที่เหมาะสม	1	1	1	3	1.00

ผลการวิเคราะห์ค่าความยากง่ายและความเชื่อมั่น
ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง-พูดท้ายบทเรียนย่อย (Lesson Quiz) บทที่ 1: Lemongrass Pandan Drink
ครั้งที่ 1-2

ครั้งที่ 1/ ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ = 0.72				ครั้งที่ 2/ ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ = 0.81						
ข้อที่	ค่าความยากง่าย	แปลผล	ค่าอำนาจจำแนก	แปลผล	ข้อที่	ค่าความยากง่าย	แปลผล	ค่าอำนาจจำแนก	แปลผล	แปลผลคุณภาพข้อสอบ
1	0.67	ดี	1.00	ดีมาก	ใช้ได้	1	0.78	พอใช้	พอใช้	ใช้ได้
2	1.00	ควรปรับปรุง	0.00	ควรปรับปรุง	ควรปรับปรุงหรือตัดทิ้ง	2	0.78	พอใช้	พอใช้	ใช้ได้
3	1.00	ควรปรับปรุง	0.00	ควรปรับปรุง	ควรปรับปรุงหรือตัดทิ้ง	3	0.78	พอใช้	พอใช้	ใช้ได้
4	0.67	ดี	1.00	ดีมาก	ใช้ได้	4	0.78	พอใช้	พอใช้	ใช้ได้
5	0.67	ดี	1.00	ดีมาก	ใช้ได้	5	0.78	พอใช้	พอใช้	ใช้ได้
6	1.00	ควรปรับปรุง	0.00	ควรปรับปรุง	ควรปรับปรุงหรือตัดทิ้ง	6	0.67	ดีมาก	ดีมาก	ใช้ได้
7	0.67	ดี	1.00	ดีมาก	ใช้ได้	7	0.78	พอใช้	ดีมาก	ใช้ได้
8	0.67	ดี	0.00	ควรปรับปรุง	ควรปรับปรุงหรือตัดทิ้ง	8	0.78	พอใช้	พอใช้	ใช้ได้
9	0.67	ดี	1.00	ดีมาก	ใช้ได้	9	0.78	พอใช้	ดีมาก	ใช้ได้
10	0.67	ดี	1.00	ดีมาก	ใช้ได้	10	0.67	ดีมาก	ดีมาก	ใช้ได้
11	1.00	ควรปรับปรุง	0.00	ควรปรับปรุง	ควรปรับปรุงหรือตัดทิ้ง				ใช้ได้	10 ข้อ
12	0.67	ดี	1.00	ดีมาก	ใช้ได้					
13	0.67	ดี	1.00	ดีมาก	ใช้ได้					
ควรปรับปรุง			5 ข้อ	ใช้ได้	ควรปรับปรุงหรือตัดทิ้ง			8 ข้อ		

LESSON QUIZ 1
English for Thai Cuisine Demonstration
Lemongrass Pandan Drink

The quiz contains 2 parts.

Part	Items	Time (minutes)	Weight (%)
Listening	10	10	10
Speaking	2	5	10

Name.....Id.No.....

Listening Test (10%)

Listen and watch the video on how to make Lemongrass Pandan Drink and complete each gap with the word you hear. (10 items - 10 minutes - 10%)

How to make Lemongrass Pandan Drink

Instruction

- Good afternoon everyone. Today, we are making Lemongrass Pandan Drink. We're gonna start with knowing the for this recipe. These are 4-5 stalks of lemongrass, and these are 6-8 panda This is 1 liter of water and rock sugar. Put it a little if you would like it a little sweet and more if you like sweeter
- First, for lemongrass, we gonna start with discarding the outer and cut off both ends (about 1/2cm). You may use more of the white part as the part can cause the drink a bit of bitterness. Pound the bulb end of the stalks lightly and cut it into
- Second, wash the pandan leaves and tie them in a Third, in a pot, add water, pandan leaves and Cover the pot with the lid and bring to a boil. Then, lower the heat and allow it to for 30 minutes. Add rock sugar in for sweet. Stir until dissolved.
- Finally, turn off the heat and the drink. Served it warm or chilled in a glass, or you can put it in a jar or bottle to drink for a week.
- Thank you very much for your attention. Your questions are very welcome.

Answer Key

1) ingredients	2) leaves	3) taste	4) layer	5) green
6) pieces	7) knot	8) lemongrass	9) simmer	10) strain

ผลการวิเคราะห์ค่าความยากง่ายและความเชื่อมั่น
ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง-พูดท้ายบทเรียนย่อย (Lesson Quiz) บทที่ 2: Blue Pea and Lemon Juice Drink
ครั้งที่ 1-2

ครั้งที่ 1/ ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ = 0.75				ครั้งที่ 2/ ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ = 0.80						
ข้อที่	ค่าความยากง่าย	แปลผล	ค่าอำนาจจำแนก	แปลผล	ข้อที่	ค่าความยากง่าย	แปลผล	ค่าอำนาจจำแนก	แปลผล	แปลผลคุณภาพข้อสอบ
1	0.67	ดี	0.00	ควรปรับปรุง	1	0.78	พอใช้	0.67	ดีมาก	ใช้ได้
2	1.00	ควรปรับปรุง	0.00	ควรปรับปรุง	2	0.78	พอใช้	0.67	ดีมาก	ใช้ได้
3	0.67	ดี	1.00	ดีมาก	3	0.78	พอใช้	0.67	ดีมาก	ใช้ได้
4	0.67	ดี	1.00	ดีมาก	4	0.78	พอใช้	0.33	พอใช้	ใช้ได้
5	0.67	ดี	1.00	ดีมาก	5	0.78	พอใช้	0.33	พอใช้	ใช้ได้
6	1.00	ควรปรับปรุง	0.00	ควรปรับปรุง	6	0.78	พอใช้	0.67	ดีมาก	ใช้ได้
7	0.67	ดี	1.00	ดีมาก	7	0.78	พอใช้	0.33	พอใช้	ใช้ได้
8	1.00	ควรปรับปรุง	0.00	ควรปรับปรุง	8	0.78	พอใช้	0.67	ดีมาก	ใช้ได้
9	0.67	ดี	1.00	ดีมาก	9	0.78	พอใช้	0.67	ดีมาก	ใช้ได้
10	0.67	ดี	1.00	ดีมาก	10	0.67	ดีมาก	0.67	ดีมาก	ใช้ได้
11	1.00	ควรปรับปรุง	0.00	ควรปรับปรุง					ใช้ได้	10 ข้อ
12	0.67	ดี	1.00	ดีมาก						
13	0.67	ดี	1.00	ดีมาก						
ควรปรับปรุง			5 ข้อ	ใช้ได้	ควรปรับปรุงหรือตัดทิ้ง			8 ข้อ		

LESSON QUIZ 2
English for Thai Cuisine Demonstration
Blue Pea and Lemon Juice Drink

The quiz contains 2 parts.

Part	Items	Time (minutes)	Weight (%)
Listening	10	10	10
Speaking	2	5	10

Name.....Id.No.....

Listening Test (10%)

Listen and watch the video on how to make Blue Pea and Lemon Juice Drink and complete each gap with the word you hear. (10 items - 10 minutes - 10%)

How to make Blue Pea and Lemon Juice Drink

Instruction

Good morning Ladies and Gentlemen. Today we gonna make Blue Pea and Lemon Juice Drink. To start with knowing the that are used for this recipe. 1)
Secondly, get to know the ingredients, and finally, to know how to make Blue Pea and Lemon Juice.

Well. To make Blue Pea and Lemon Juice Drink, the utensils we need are two bowls, a, a tablespoon, a teaspoon and a glass. And for the ingredients, we 2)
have got 8-10 buds of Blue Pea Flower, 3 teaspoons of, a cup of water, and 3)
lemon juice, and some hot water.

OK! Let's begin. First, ten buds of blue pea flowers and next step 4)
place Blue Pea flowers in a bowl with some hot water and with a back of a 5)
spoon. Leave it for 3-5 minutes. occasionally until the mixture becomes blue. 6)

Second, when there is no color left in the petal, strain the liquid and 7)
the flowers. You will get deep blue water.

Third, the blue water in the glass then add 3 teaspoons of honey 8)
and stir it until well dissolved. Fourth, add a drops of lemon juice. This will 9)
change the ph level and we will get purple water. Then add in ice cubes or keep the
drink in the fridge.

Finally, decorate with some flowers for beauty and ready to serve.

10)

Answer Key

1) utensils	2) pot	3) honey	4) wash	5) smash
6) Stir	7) discard	8) pour	9) few	10) remaining

ผลการวิเคราะห์ค่าความยากง่ายและความเชื่อมั่น
ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง-พูดท้ายบทเรียนย่อย (Lesson Quiz) บทที่ 3: Passion Fruit Shake
ครั้งที่ 1-2

ครั้งที่ 1/ ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ = 0.70				ครั้งที่ 2/ ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ = 0.75						
ข้อที่	ค่าความยากง่าย	แปลผล	ค่าอำนาจจำแนก	แปลผล	ข้อที่	ค่าความยากง่าย	แปลผล	ค่าอำนาจจำแนก	แปลผล	แปลผลคุณภาพข้อสอบ
1	0.67	ดี	1.00	ดีมาก	ใช้ได้	1	0.78	พอใช้	ดีมาก	ใช้ได้
2	0.67	ดี	0.00	ควรปรับปรุง	ควรปรับปรุงหรือตัดทิ้ง	2	0.78	พอใช้	ดีมาก	ใช้ได้
3	0.67	ดี	1.00	ดีมาก	ใช้ได้	3	0.78	พอใช้	ดีมาก	ใช้ได้
4	1.00	ควรปรับปรุง	0.00	ควรปรับปรุง	ควรปรับปรุงหรือตัดทิ้ง	4	0.78	พอใช้	ดีมาก	ใช้ได้
5	0.67	ดี	1.00	ดีมาก	ใช้ได้	5	0.78	พอใช้	พอใช้	ใช้ได้
6	1.00	ควรปรับปรุง	0.00	ควรปรับปรุง	ควรปรับปรุงหรือตัดทิ้ง	6	0.78	พอใช้	พอใช้	ใช้ได้
7	0.67	ดี	1.00	ดีมาก	ใช้ได้	7	0.67	ดีมาก	พอใช้	ใช้ได้
8	1.00	ควรปรับปรุง	0.00	ควรปรับปรุง	ควรปรับปรุงหรือตัดทิ้ง	8	0.78	พอใช้	พอใช้	ใช้ได้
9	0.67	ดี	1.00	ดีมาก	ใช้ได้	9	0.78	พอใช้	ดีมาก	ใช้ได้
10	0.67	ดี	1.00	ดีมาก	ใช้ได้	10	0.67	ดีมาก	ดีมาก	ใช้ได้
11	1.00	ควรปรับปรุง	0.00	ควรปรับปรุง	ควรปรับปรุงหรือตัดทิ้ง				ใช้ได้	10 ข้อ
12	0.67	ดี	1.00	ดีมาก	ใช้ได้					
13	0.67	ดี	1.00	ดีมาก	ใช้ได้					
ควรปรับปรุง			5 ข้อ	ใช้ได้	ควรปรับปรุงหรือตัดทิ้ง			8 ข้อ		

LESSON QUIZ 3
English for Thai Cuisine Demonstration
Passion Fruit Shake

The quiz contains 3 parts.

Part	Items	Time (minutes)	Weight (%)
Listening	10	10	10
Speaking	2	5	10
Mini-Project	1	60	30

Name.....Id.No.....

Listening Test (10%)

Listen and watch the video on how to make Passion Fruit Shake and complete each gap with the word you hear. (10 items - 10 minutes - 10%)

How to make Passion Fruit Shake

Instruction

Good morning everyone. I would like to start the day by having smoothies or shakes for breakfast. Passion fruit seems like the right choice. Before I show 1) you how to make passion fruit shake, I will describe to you the cooking utensils, ingredients and how to buy passion fruit.

So let's me tell you how to buy a fruit. As you see, we need to 2) choose the yellow kind. They need to be crinkly but not Don't let the look put 3) you off because they need to be very ripe to make the These are the 4) utensils used in this recipe. This is a blender. These are glasses for This is 5) a sieve for catching the seeds. This is a tablespoon. This is a chopping board. And this is a knife. Take a look at our ingredients. There are 2 passion fruits. This is a banana 6) which has already been This is 200 ml of milk. And this is cold water. That's all we have. So, let's make it. 7)

First, cut 2 passion fruits in half and scoop out the into a blender.

Second, add a glass of water and run the blender for a minute. The black seeds will separate from the jelly. Don't over blend as the seeds will break up and create 8) 9)

Third, pour the mixture into a large bowl through a to catch the seeds. Rub in the mixture in the sieve to get every drop. After we have the passion fruit juice, pour the passion fruit juice into a glass and put it into the blender.

Add the frozen banana and 200 ml. of milk and blend to a smooth drink. 10)

Finally, pour the shake into serving glasses. You can decorate with and yeah! Yummy passion fruit shake is ready. Thanks for watching. Bye!

Answer Key

1) smoothie	2) passion	3) rotten	4) juice	5) serving
6) frozen	7) flesh	8) grit	9) sieve	10) flowers

LESSON QUIZ 4
English for Thai Cuisine Demonstration
Mango Sticky Rice

The quiz contains 2 parts.

Part	Items	Time (minutes)	Weight (%)
Listening	10	10	10
Speaking	2	5	10

Name.....Id.No.....

Listening Test (10%)

Listen and watch the video on how to make Mango Sticky Rice and complete each gap with the word you hear. (10 items - 10 minutes - 10%)

How to make Mango Sticky Rice

Utensils

- sheet cloth
- double or rice
- cooker
- pot
- teaspoon
- bowl
- knife
- serving bowl
- dish

Ingredients

- 5-6 ripe and sliced mangoes 2)
- 2 cups of sticky rice, soaked or 3)
- 5 to 6 hours and drain
- 1 cup of thick coconut milk
- 1 teaspoon of salt
- ½ cup of brown sugar

Instruction

First, after you have prepared 2 cups of sticky rice and soaked overnight then the water and we got sticky rice for next step. Second, wrap the sticky rice in a clean cheesecloth and in a double steamer for 25-30 minutes or steam it in a rice cooker. 4) 5)

Second, to make the sauce, a cup of coconut milk over medium low heat for 5 minutes. 1 teaspoon of salt and ½ cup of brown sugar. Keep stirring to dissolve. 6) 7)

Third, when the rice is cooked, transfer it to a bowl. Pour ¾ cup of the sauce mixture over the rice; the rest to the side. Stir to ensure the rice and sauce are evenly mixed. Then leave it for 10-15 minutes to allow it to the sauce and let the flavors blend. 8) 9)

Fourth, prepare mangoes by cutting them open and slicing into one bite size pieces.

Next, now it's time to assemble warm rice into a serving bowl. Last, mangoes slices on top or on the side. Stir the remaining sauce, and drizzle on to taste. 10)

Answer Key

- 1) steamer 2) peeled 3) overnight 4) drain 5) place
6) warm 7) Add 8) keep 9) absorb 10) arrange

ผลการวิเคราะห์ค่าความยากง่ายและความเชื่อมั่น
ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง-พูดท้ายบทเรียนย่อย (Lesson Quiz) บทที่ 5: Thai Rice Dumpling in Sweet Coconut Cream
ครั้งที่ 1-2

ครั้งที่ 1/ ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ = 0.78				ครั้งที่ 2/ ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ = 0.83							
ข้อที่	ค่าความยากง่าย	แปลผล	ค่าอำนาจจำแนก	แปลผล	ข้อที่	ค่าความยากง่าย	แปลผล	ค่าอำนาจจำแนก	แปลผล	แปลผลคุณภาพข้อสอบ	
1	0.67	ดี	1.00	ดีมาก	ใช้ได้	1	0.78	พอใช้	0.33	พอใช้	ใช้ได้
2	1.00	ควรปรับปรุง	0.00	ควรปรับปรุง	ควรปรับปรุงหรือตัดทิ้ง	2	0.78	พอใช้	0.33	พอใช้	ใช้ได้
3	0.67	ดี	1.00	ดีมาก	ใช้ได้	3	0.78	พอใช้	0.67	ดีมาก	ใช้ได้
4	0.67	ดี	1.00	ดีมาก	ใช้ได้	4	0.78	พอใช้	0.33	พอใช้	ใช้ได้
5	0.67	ดี	1.00	ดีมาก	ใช้ได้	5	0.78	พอใช้	0.33	พอใช้	ใช้ได้
6	1.00	ควรปรับปรุง	0.00	ควรปรับปรุง	ควรปรับปรุงหรือตัดทิ้ง	6	0.78	พอใช้	0.33	พอใช้	ใช้ได้
7	1.00	ควรปรับปรุง	0.00	ควรปรับปรุง	ควรปรับปรุงหรือตัดทิ้ง	7	0.78	พอใช้	0.33	พอใช้	ใช้ได้
8	1.00	ควรปรับปรุง	0.00	ควรปรับปรุง	ควรปรับปรุงหรือตัดทิ้ง	8	0.67	ดีมาก	0.67	ดีมาก	ใช้ได้
9	0.33	ดี	1.00	ดีมาก	ใช้ได้	9	0.78	พอใช้	0.67	ดีมาก	ใช้ได้
10	0.67	ดี	1.00	ดีมาก	ใช้ได้	10	0.67	ดีมาก	0.67	ดีมาก	ใช้ได้
11	1.00	ควรปรับปรุง	0.00	ควรปรับปรุง	ควรปรับปรุงหรือตัดทิ้ง						
12	0.67	ดี	1.00	ดีมาก	ใช้ได้						
13	0.67	ดี	1.00	ดีมาก	ใช้ได้						
ควรปรับปรุง			5 ข้อ	ใช้ได้	ควรปรับปรุงหรือตัดทิ้ง			8 ข้อ			
										10 ข้อ	

LESSON QUIZ 5**English for Thai Cuisine Demonstration****Thai Rice Dumpling in Sweet Coconut Cream**

The quiz contains 2 parts.

Part	Items	Time (minutes)	Weight (%)
Listening	10	10	10
Speaking	2	5	10

Name.....Id.No.....

Listening Test (10%)

Listen and watch the video on how to make Thai Rice Dumpling in Sweet Coconut Cream and reorder the cooking steps based on what you hear. (10 items - 10 minutes - 10%)

How to make Thai Rice Dumpling in Sweet Coconut Cream

- A) Depending on how juicy the fruit you are using, if the mixture is too dry, you may need to add a few splashes of water until you get the right consistency.
- B) Place the rice balls into a sieve and shake off the excess flour.
- C) Spoon the balls and coconut sauce into bowls and serve.
- D) Pour a cup of glutinous flour into a mixing bowl and then drain the juice from all of the mixed berries into the bowl. Ensure that no fruit pulp gets into the bowl.
- E) Now it is time to make our coconut sauce. Add a cup of coconut milk, ½ cup of sugar and ½ teaspoon of salt to a saucepan, and heat on a low heat until the sugar has melted.
- F) Bring a saucepan of water to the boil, and then carefully add your rice balls.
- G) Knead flour and berry juice for a few minutes until you have a mixture that is similar to dough in texture. It should be thick and sticky.
- H) Dust a plate with some flour and also brush some onto your hands.
- I) Now grab a pea sized amount of the dough and roll it into a ball.
- J) Spoon off the cooked rice balls as they float, and place them in a bowl of cool water to wash off any remaining flour.

1) 2) 3) 4) 5)
6) 7) 8) 9) 10)

Answer Key

1) D 2) G 3) A 4) H 5) I
6) B 7) F 8) J 9) E 10) C

ผลการวิเคราะห์ค่าความยากง่ายและความเชื่อมั่น
ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง-พูดท้ายบทเรียนย่อย (Lesson Quiz) บทที่ 6: Thai Layer Sweet Cake
ครั้งที่ 1-2

ครั้งที่ 1/ ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ = 0.74				ครั้งที่ 2/ ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ = 0.82			
ข้อที่	ค่าความยากง่าย	แปลผล	ค่าอำนาจจำแนก	ข้อที่	ค่าความยากง่าย	แปลผล	ค่าอำนาจจำแนก
1	0.67	ดี	1.00	1	0.78	พอใช้	0.33
2	1.00	ควรปรับปรุง	0.00	2	0.78	พอใช้	0.33
3	0.67	ดี	1.00	3	0.78	พอใช้	0.67
4	0.67	ดี	1.00	4	0.78	พอใช้	0.33
5	0.67	ดี	1.00	5	0.78	พอใช้	0.33
6	1.00	ควรปรับปรุง	0.00	6	0.78	พอใช้	0.67
7	0.67	ดี	1.00	7	0.67	ดีมาก	0.33
8	0.67	ดี	0.00	8	0.78	พอใช้	0.33
9	0.67	ดี	1.00	9	0.78	พอใช้	0.67
10	1.00	ควรปรับปรุง	0.00	10	0.78	พอใช้	0.33
11	0.67	ดี	1.00				
12	1.00	ควรปรับปรุง	0.00				
13	0.67	ดี	1.00				
ควรปรับปรุง			5 ข้อ	ควรปรับปรุงหรือตัดทิ้ง			10 ข้อ
ใช้ได้			8 ข้อ	ใช้ได้			10 ข้อ

LESSON QUIZ 6
English for Thai Cuisine Demonstration
Thai Layer Sweet Cake

The quiz contains 3 parts.

Part	Items	Time (minutes)	Weight (%)
Listening	10	10	10
Speaking	2	5	10
Mini-Project	1	60	30

Name.....Id.No.....

Listening Test (10%)

Listen and watch the video on how to make Thai Layer Sweet Cake and complete each gap with the word you hear. (10 items - 10 minutes - 10%)

How to make Thai Layer Sweet Cake

Utensils	Ingredients	Sequencers
Mixing bowl	Tapioca flour	First
.....	1) Rice flour	Second
Plate	Arrowroot flour	Third
Steamer	Thick coconut	Fourth
Pot coconut 5)
.....	2) Squeezed pandan leave juice	
	Jasmine water	4)
	Sugar	

Cooking verbs

Place 450 g. of thin coconut and mix it with 350 gram of sugar in the pot.	
..... on the stove until they melt well together and then filter.	6)
..... all 3 types of flour together, 200 gram of tapioca flour, 25 gram of rice flour and 25 gram of arrowroot flour in the mixing bowl.	7)
Add 200 gram of thick coconut, knead until smooth for about 10-20 minutes. Next add some remaining thick coconut and coconut syrup and stir well.	
During this time, some water until it is boiling and divide the dough into 2 cups then pour the 50 gram of squeezed pandan leave juice and jasmine floated.	8)
..... oil in a mold and steam about 1 minute. Then add in a mold in each layer about 3-5 minutes.	9)
..... it to cool and remove from the mold out and cut it into bite size pieces. And then arrange the Layer Sweet Cake on a plate and ready to serve.	10)

Answer Key

- 1) Mold 2) Ladle 3) Thin 4) Floated 5) Finally
 6) Heat 7) Mix 8) boil 9) Paint 10) Leave

ผลการวิเคราะห์ค่าความยากง่ายและความเชื่อมั่น
ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง-พูดท้ายบทเรียนย่อย (Lesson Quiz) บทที่ 7: Papaya Salad
ครั้งที่ 1-2

ครั้งที่ 1/ ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ = 0.75				ครั้งที่ 2/ ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ = 0.81					
ข้อที่	ค่าความยากง่าย	แปลผล	ค่าอำนาจจำแนก	แปลผล	ค่าความยากง่าย	แปลผล	ค่าอำนาจจำแนก	แปลผล	แปลผลคุณภาพข้อสอบ
1	0.67	ดี	1.00	ดีมาก	ใช้ได้	พอใช้	0.33	พอใช้	ใช้ได้
2	1.00	ควรปรับปรุง	0.00	ควรปรับปรุง	ควรปรับปรุงหรือตัดทิ้ง	พอใช้	0.67	ดีมาก	ใช้ได้
3	0.67	ดี	1.00	ดีมาก	ใช้ได้	พอใช้	0.67	ดีมาก	ใช้ได้
4	0.67	ดี	1.00	ดีมาก	ใช้ได้	ดีมาก	0.33	พอใช้	ใช้ได้
5	0.67	ดี	1.00	ดีมาก	ใช้ได้	พอใช้	0.33	พอใช้	ใช้ได้
6	1.00	ควรปรับปรุง	0.00	ควรปรับปรุง	ควรปรับปรุงหรือตัดทิ้ง	พอใช้	0.33	พอใช้	ใช้ได้
7	0.67	ดี	1.00	ดีมาก	ใช้ได้	พอใช้	0.33	พอใช้	ใช้ได้
8	0.67	ดี	0.00	ควรปรับปรุง	ควรปรับปรุงหรือตัดทิ้ง	พอใช้	0.33	พอใช้	ใช้ได้
9	0.67	ดี	1.00	ดีมาก	ใช้ได้	พอใช้	0.67	ดีมาก	ใช้ได้
10	0.67	ดี	1.00	ดีมาก	ใช้ได้	ดีมาก	0.67	ดีมาก	ใช้ได้
11	1.00	ควรปรับปรุง	0.00	ควรปรับปรุง	ควรปรับปรุงหรือตัดทิ้ง				
12	1.00	ควรปรับปรุง	0.00	ควรปรับปรุง	ควรปรับปรุงหรือตัดทิ้ง				
13	0.67	ดี	1.00	ดีมาก	ใช้ได้				
ควรปรับปรุง				5 ข้อ	ใช้ได้	10 ข้อ			
ควรปรับปรุง				8 ข้อ					

LESSON QUIZ 7
English for Thai Cuisine Demonstration
Papaya Salad

The quiz contains 2 parts.

Part	Items	Time (minutes)	Weight (%)
Listening	10	10	10
Speaking	2	5	10

Name.....Id.No.....

Listening Test (10%)

Listen and watch the video on how to make Papaya Salad and reorder the steps as you hear them by matching the letter a-j with the number 1-10. Write the letter in the space given. (10 items - 10 minutes - 10%)

How to make Papaya Salad

- A) Mix and pound the dressing, making sure the palm sugar gets fully dissolved into the liquid.
- B) Add 2 cloves of peeled garlic and 5 chillies (or however many you like) to the mortar (krok).
- C) Toss in a big handful of the green papaya shavings.
- D) Either use a cheese grater to shave the papaya, or you can do it the traditional way and hack at the papaya with your knife.
- E) Pound the mixture for about 30 seconds, lightly breaking up the tomatoes, shrimp, and peanuts.
- F) Serve som tum as a fresh side dish, or pair it with sticky rice and grilled marinated meats.
- G) Add about 1 tablespoon of roasted peanuts, 1 tablespoon of dried shrimp, and then roughly slice in the tomatoes into the mortar.
- H) Add ½ tablespoon of palm sugar, 1 tablespoon of fish sauce, and then squeeze the juice from 1 - 2 limes into the mortar.
- I) Make sure the dressing is coating all the green papaya and that the salad is evenly mixed through and through.
- J) Shave off the top layer into thin slivers.

For the first step to prepare a green papaya, wash the green papaya and then peel off the skin using a carrot peeler

1) 2) 3)

Pound them for a few seconds until the garlic is crushed and chillies are reduced to small bits.

4) 5) 6) 7) 8)

Mix it all together, doing a combination of using just a spoon and pounding lightly.

9) 10)

Answer Key

1) D	2) J	3) B	4) H	5) A
6) G	7) E	8) C	9) I	10) F

ผลการวิเคราะห์ค่าความยากง่ายและความเชื่อมั่น
ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง-พูดท้ายบทเรียนย่อย (Lesson Quiz) บทที่ 8: Stir Fried Rice Noodles
ครั้งที่ 1-2

ครั้งที่ 1/ ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ = 0.76				ครั้งที่ 2/ ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ = 0.81						
ข้อที่	ค่าความยากง่าย	แปลผล	ค่าอำนาจจำแนก	แปลผล	ข้อที่	ค่าความยากง่าย	แปลผล	ค่าอำนาจจำแนก	แปลผล	แปลผลคุณภาพข้อสอบ
1	0.67	ดี	1.00	ดีมาก	ใช้ได้	1	0.67	ดีมาก	พอใช้	ใช้ได้
2	0.67	ดี	1.00	ดีมาก	ใช้ได้	2	0.78	พอใช้	พอใช้	ใช้ได้
3	1.00	ควรปรับปรุง	0.00	ควรปรับปรุง	ควรปรับปรุงหรือตัดทิ้ง	3	0.78	พอใช้	ดีมาก	ใช้ได้
4	1.00	ควรปรับปรุง	0.00	ควรปรับปรุง	ควรปรับปรุงหรือตัดทิ้ง	4	0.78	พอใช้	พอใช้	ใช้ได้
5	0.67	ดี	1.00	ดีมาก	ใช้ได้	5	0.78	พอใช้	พอใช้	ใช้ได้
6	0.67	ดี	1.00	ดีมาก	ใช้ได้	6	0.78	พอใช้	พอใช้	ใช้ได้
7	0.67	ดี	1.00	ดีมาก	ใช้ได้	7	0.78	พอใช้	พอใช้	ใช้ได้
8	0.33	ดี	1.00	ดีมาก	ใช้ได้	8	0.67	ดีมาก	ดีมาก	ใช้ได้
9	1.00	ควรปรับปรุง	0.00	ควรปรับปรุง	ควรปรับปรุงหรือตัดทิ้ง	9	0.78	พอใช้	ดีมาก	ใช้ได้
10	1.00	ควรปรับปรุง	0.00	ควรปรับปรุง	ควรปรับปรุงหรือตัดทิ้ง	10	0.78	พอใช้	ดีมาก	ใช้ได้
11	0.67	ดี	1.00	ดีมาก	ใช้ได้				ดีมาก	ใช้ได้
12	1.00	ควรปรับปรุง	0.00	ควรปรับปรุง	ควรปรับปรุงหรือตัดทิ้ง				ดีมาก	ใช้ได้
13	0.67	ดี	1.00	ดีมาก	ใช้ได้				ดีมาก	ใช้ได้
ควรปรับปรุง			5 ข้อ	ใช้ได้	ควรปรับปรุงหรือตัดทิ้ง			10 ข้อ	ใช้ได้	10 ข้อ

LESSON QUIZ 8
English for Thai Cuisine Demonstration
Stir Fried Rice Noodles

The quiz contains 2 parts.

Part	Items	Time (minutes)	Weight (%)
Listening	10	10	10
Speaking	2	5	10

Name.....Id.No.....

Listening Test (10%)

Listen and watch the video on how to make Stir Fried Rice Noodles and complete each gap with the word you hear. (10 items - 10 minutes - 10%)

How to make Stir Fried Rice Noodles

Utensils	Ingredients
.....	1) Fish sauce
Spatula	Tamarind water
Plate sugar 3)
Chopping board	Dried Thai rice noodles
Knife	Vegetable oil
.....	2) Chopped garlic
	Diced 4)
	Prawns
	Eggs
	Small and dried shrimp

Instructions	
1. place the dried noodles in a medium bowl and put in some hot water and until softened.	5)
2. in a pot, combine the palm sugar, tamarind water and fish sauce and boil it.	
3. mix well to form a sauce.	6)
4. in a wok, heat the oil until it	7)
5. add fresh large prawns and cook them to turn a little orange and add eggs and them.	8)
6. add dried tofu, dried shrimp, and noodles and mix until warmed through.	
7. put all the tamarind sauce in the wok and cook.	
8. the Phad Thai to the dish. Garnish with fish sauce, sugar, peanuts, bean sprouts, a lime, and a banana blossom wedge.	9)
	10)

Answer Key

- 1) wok 2) bowl 3) palm 4) tofu 5) soak
 6) thick 7) shimmers 8) scramble 9) Transfer 10) wedge

ผลการวิเคราะห์ค่าความยากง่ายและความเชื่อมั่น
 ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง-พูดท้ายบทเรียนย่อย (Lesson Quiz) บทที่ 9: Stir Fried Chicken with Cashew Nuts
 ครั้งที่ 1-2

ครั้งที่ 1/ ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ = 0.75				ครั้งที่ 2/ ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ = 0.82							
ข้อที่	ค่าความยากง่าย	แปลผล	ค่าอำนาจจำแนก	แปลผล	ข้อที่	ค่าความยากง่าย	แปลผล	ค่าอำนาจจำแนก	แปลผล	แปลผลคุณภาพข้อสอบ	
1	1.00	ควรปรับปรุง	0.00	ควรปรับปรุงหรือตัดทิ้ง	1	0.67	ดีมาก	0.33	พอใช้	ใช้ได้	
2	1.00	ควรปรับปรุง	0.00	ควรปรับปรุงหรือตัดทิ้ง	2	0.78	พอใช้	0.33	พอใช้	ใช้ได้	
3	0.67	ดี	1.00	ใช้ได้	3	0.78	พอใช้	0.67	ดีมาก	ใช้ได้	
4	0.67	ดี	1.00	ใช้ได้	4	0.78	พอใช้	0.33	พอใช้	ใช้ได้	
5	1.00	ควรปรับปรุง	0.00	ควรปรับปรุงหรือตัดทิ้ง	5	0.78	พอใช้	0.33	พอใช้	ใช้ได้	
6	0.67	ดี	1.00	ใช้ได้	6	0.78	พอใช้	0.33	พอใช้	ใช้ได้	
7	0.67	ดี	1.00	ใช้ได้	7	0.78	พอใช้	0.67	ดีมาก	ใช้ได้	
8	0.67	ดี	0.00	ควรปรับปรุงหรือตัดทิ้ง	8	0.78	พอใช้	0.33	พอใช้	ใช้ได้	
9	1.00	ควรปรับปรุง	0.00	ควรปรับปรุงหรือตัดทิ้ง	9	0.78	พอใช้	0.67	ดีมาก	ใช้ได้	
10	0.67	ดี	1.00	ใช้ได้	10	0.67	ดีมาก	0.67	ดีมาก	ใช้ได้	
11	0.67	ดี	1.00	ใช้ได้							
12	0.67	ดี	1.00	ใช้ได้							
13	0.67	ดี	1.00	ใช้ได้							
ควรปรับปรุง				5 ข้อ	ควรปรับปรุงหรือตัดทิ้ง				8 ข้อ		
				5 ข้อ	ดีมาก				10 ข้อ		

LESSON QUIZ 9
English for Thai Cuisine Demonstration
Stir Fried Chicken with Cashew Nuts

The quiz contains 3 parts.

Part	Items	Time (minutes)	Weight (%)
Listening	10	10	10
Speaking	2	5	10
Mini-Project	1	60	30

Name.....Id.No.....

Listening Test (10%)

Listen and watch the video on how to make Stir Fried Chicken with Cashew Nuts and complete each gap with the word you hear. (10 items - 10 minutes - 10%)

How to make Stir Fried Chicken with Cashew Nuts

OK. When I have all the ingredients and ready, it's time to start cooking. You yourselves can also do it, just follow my steps.	1)
First, mix chicken and soy sauce together in a bowl; set	2)
Second, mix all the sauce ingredients together in a bowl; set aside.	
Then, heat a little bit of oil in a large sauce pan or a wok, and when hot, the chicken on one side to obtain nice golden brown color. After that,	3) 4)
remove the chicken from the pan and set aside. The chicken should only be partially done at this stage.	
Next, to the same pan, add 1-2 Tbsp of vegetable oil, garlic, and;	5)
cook until the garlic starts to turn brown. Now, add the seared chicken, mushrooms and spur chilies to the pan andquickly to mix.	6)
Then, add all the sauce ingredients to the pan and keep to finish cooking the chicken. At this point, you can add a of water or stock if it seems too dry. When the chicken is done, turn off the heat and stir in and green	7) 8) 9)
onions.	
Finally, pour onto a serving plate and top with fried dried chilies. with jasmine rice!	10)

Answer Key

1) materials	2) aside	3) vegetable	4) sear	5) onion
6) toss	7) stirring	8) splash	9) cashews	10) serve

ผลการวิเคราะห์ค่าความยากง่ายและความเชื่อมั่น
ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง-พูดท้ายบทเรียนย่อย (Lesson Quiz) บทที่ 10: Chicken Green Curry
ครั้งที่ 1-2

ครั้งที่ 1/ ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ = 0.71				ครั้งที่ 2/ ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ = 0.80			
ข้อที่	ค่าความยากง่าย	แปลผล	ค่าอำนาจจำแนก	ข้อที่	ค่าความยากง่าย	แปลผล	ค่าอำนาจจำแนก
1	0.67	ดี	1.00	1	0.67	ดีมาก	0.33
2	0.67	ดี	0.00	2	0.78	พอใช้	0.33
3	0.67	ดี	1.00	3	0.78	พอใช้	0.67
4	0.67	ดี	1.00	4	0.78	พอใช้	0.33
5	0.67	ดี	1.00	5	0.78	พอใช้	0.33
6	1.00	ควรปรับปรุง	0.00	6	0.78	พอใช้	0.67
7	0.67	ดี	1.00	7	0.78	พอใช้	0.33
8	1.00	ควรปรับปรุง	0.00	8	0.78	พอใช้	0.33
9	0.67	ดี	1.00	9	0.78	พอใช้	0.67
10	1.00	ควรปรับปรุง	0.00	10	0.67	ดีมาก	0.67
11	0.67	ดี	1.00				
12	1.00	ควรปรับปรุง	0.00				
13	0.67	ดี	1.00				
ควรปรับปรุง			5 ข้อ	ใช้ได้			8 ข้อ
				ดีมาก			10 ข้อ

LESSON QUIZ 10
English for Thai Cuisine Demonstration
Chicken Green Curry

The quiz contains 2 parts.

Part	Items	Time (minutes)	Weight (%)
Listening	10	10	10
Speaking	2	5	10

Name.....Id.No.....

Listening Test (10%)

Listen and watch the video on how to make Chicken Green Curry and complete each gap with the word you hear. (10 items - 10 minutes - 10%)

How to make Chicken Green Curry

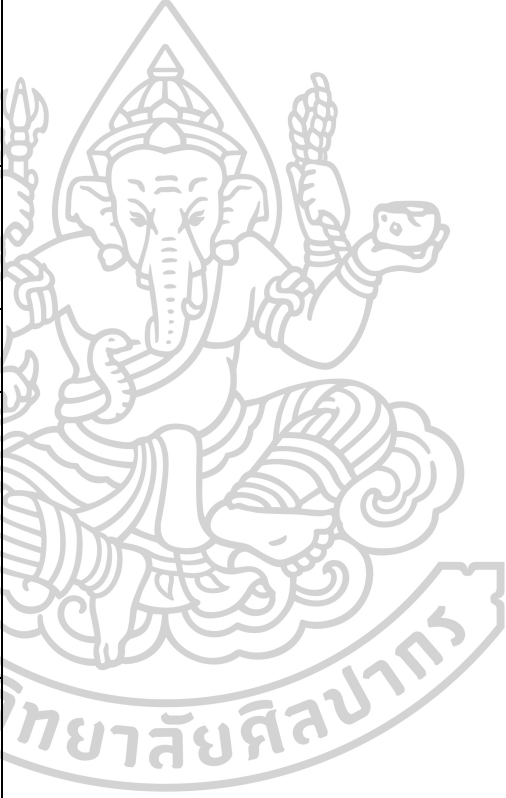
- For the first step of making the curry paste, the coriander and cumin seeds without any oil in the frying pan for 2 minutes, shaking the pan constantly. 1)
- Secondly, wrap the shrimp in a little foil and cook under a hot grill for 2 minutes, turning the package over twice. 2)
- Thirdly, mix the roasted spices with the shrimp paste in the and pound them for 1 minute. Add all the remaining in the Curry Paste together with the oil: green chilies, shallots, galangal, garlic, lemon grass, coriander leaves, lime and pound for ten minutes, or till the mixture forms a smooth paste. 3) 4) 5)
- Next, put 2 tablespoon of the oil in the wok on heat, put in the curry paste and cook for a minute, stirring constantly, till it becomes fragrant. To complete the curry, add 3 cups of coconut milk and a cup of water to the wok and stir gently to a boil. I think for a thicker curry sauce, you can use half coconut and half coconut milk. 6) 7) 8)
- Now, put in the chicken pieces as well as the long beans, Thai eggplants, winter melons, and lime leaves to the sauce and mix well. the wok uncovered, simmer for about 15 minutes, until the chicken is cooked. Add in some fish sauce and stir till thoroughly blended. 9)
- Finally, put the curry in a serving bowl and garnish with the coriander leaves. The dish can be served with a bowl of white rice and pickled 10)

Answer Key

- 1) roast 2) paste 3) mortar 4) spices 5) leaves
6) medium 7) sauce 8) cream 9) Leaving 10) cucumber

ผลการวิเคราะห์ค่าความยากง่ายและความเชื่อมั่น
ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง-พูดท้ายบทเรียนย่อย (Lesson Quiz) เฉพาะ Speaking Test
ครั้งที่ 1-2

ครั้งที่ 1/ ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ = 0.75				ครั้งที่ 2/ ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ = 0.80					
ข้อที่	ค่าความยากง่าย	แปลผล	ค่าอำนาจจำแนก	แปลผล	ข้อที่	ค่าความยากง่าย	แปลผล	ค่าอำนาจจำแนก	แปลผล
1	0.60	ดีมาก	0.26	พอใช้	1	0.62	ดี	0.29	พอใช้
				ใช้ได้					
									แปลผลคุณภาพข้อสอบ
									ใช้ได้

Speaking (10%)

Assign each student to speak on 2 language functions of cooking Green Chicken Curry. Each function will be scored on sentence accuracy and pronunciation.

14 Language functions of Thai cooking demonstration

- 1) Greeting the audience and introducing oneself
- 2) Telling the purpose of the demonstration
- 3) Telling the steps of the demonstration in advance
- 4) Describing cooking materials and equipment
- 5) Using sequencing words showing the first step and demonstrating the first step
- 6) Expressing opinion about the recipe being demonstrated
- 7) Emphasizing the main steps
- 8) Using sequencing words showing the next step and demonstrating the next step
- 9) Using sequencing words showing the final step and demonstrating the final step
- 10) Signaling the end of the demonstration
- 11) Garnishing and serving
- 12) Restating the main steps
- 13) Recommending some tips to be used and applied
- 14) Thanking the audience and welcoming questions

Name Id. No.

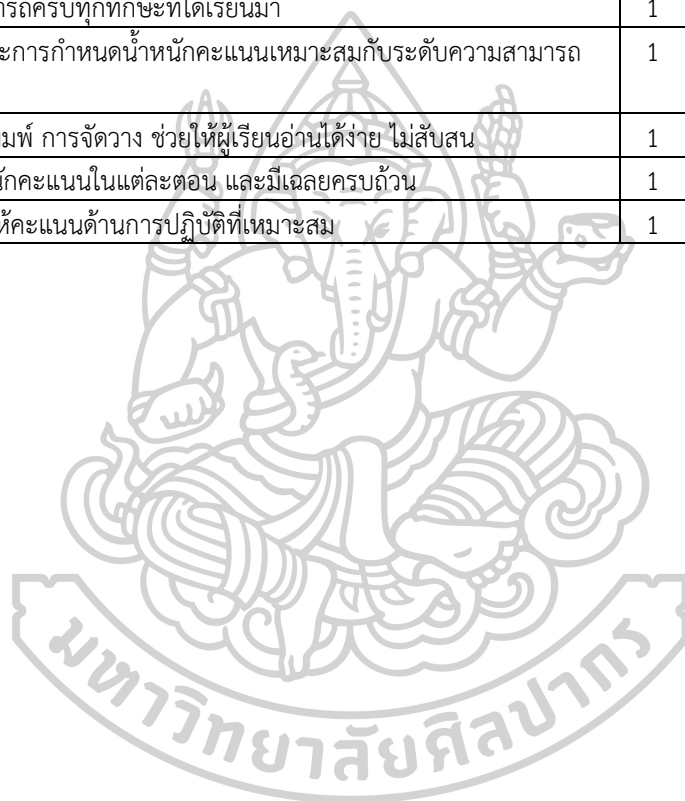
Language Functions	Accuracy (1-5)	Pronunciation (1-5)	Total
1)			
2)			

ภาคผนวก ง

สรุปค่าดัชนีความสอดคล้องของความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบประเมินการเรียนรู้:
แบบประเมินก่อนเรียน - หลังเรียน (Pretest-Posttest)
ผลการวิเคราะห์ค่าความยากง่ายและความเชื่อมั่น
ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการสาธิตการประกอบอาหารไทยก่อนเรียน-หลังเรียน
(Pretest-Posttest) - ปรนัย
ครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2
และผลการวิเคราะห์ค่าความยากง่ายและความเชื่อมั่น
ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการสาธิตการประกอบอาหารไทยก่อนเรียน-หลังเรียน
(Pretest-Posttest) - อัตนัย
ครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2

สรุปค่าดัชนีความสอดคล้องของความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบประเมินการเรียนรู้:
แบบประเมินก่อนเรียน – หลังเรียน (Pretest-Posttest)

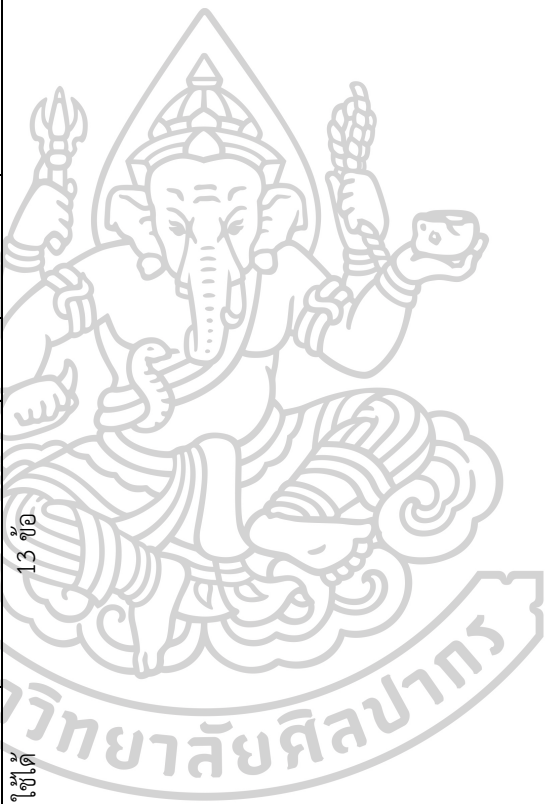
รายการ	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			รวม	IOC
	1	2	3		
1. สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	1	1	1	3	1.00
2. ครอบคลุมเนื้อหาทุกบทเรียน	1	1	1	3	1.00
3. วัดความสามารถครบทุกทักษะที่ได้เรียนมา	1	1	1	3	1.00
4. จำนวนข้อและการกำหนดน้ำหนักคะแนนเหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้เรียน	1	1	1	3	1.00
5. รูปแบบการพิมพ์ การจัดวาง ช่วยให้ผู้นเรียนอ่านได้ง่าย ไม่สับสน	1	0	1	2	0.66
6. กำหนดน้ำหนักคะแนนในแต่ละตอน และมีเฉลยครบถ้วน	1	1	1	3	1.00
7. มีเกณฑ์การให้คะแนนด้านการปฏิบัติที่เหมาะสม	1	1	1	3	1.00

สรุปผลการวิเคราะห์ค่าความยากง่ายและความเชื่อมั่น
ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการสัทธิการประกอบอาหารก่อนเรียน-หลังเรียน (Pretest-Posttest) - ปรีนัย
ครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2
Listening-Section 1

ครั้งที่ 1/ ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งตอน = 0.74				ครั้งที่ 2/ ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งตอน = 0.82						
ข้อที่	ค่าความยากง่าย	แปลผล	ค่าอำนาจจำแนก	แปลผล	ข้อที่	ค่าความยากง่าย	แปลผล	ค่าอำนาจจำแนก	แปลผล	แปลผลคุณภาพข้อสอบ
1	1.00	ควรปรับปรุง	0.00	ควรปรับปรุงหรือตัดทิ้ง	1	0.78	พอใช้	0.33	พอใช้	ใช้ได้
2	0.67	ดี	1.00	ใช้ได้	2	0.78	พอใช้	0.67	ดีมาก	ใช้ได้
3	1.00	ควรปรับปรุง	0.00	ควรปรับปรุงหรือตัดทิ้ง	3	0.78	พอใช้	0.33	พอใช้	ใช้ได้
4	1.00	ควรปรับปรุง	0.00	ควรปรับปรุงหรือตัดทิ้ง	4	0.67	ดี	0.00	ควรปรับปรุง	ควรปรับปรุงหรือตัดทิ้ง
5	0.67	ดี	1.00	ใช้ได้	5	0.67	ดี	0.67	ดีมาก	ใช้ได้
6	0.67	ดี	1.00	ใช้ได้	6	0.67	ดี	0.33	พอใช้	ใช้ได้
7	0.67	ดี	1.00	ใช้ได้	7	0.78	พอใช้	0.67	ดีมาก	ใช้ได้
8	1.00	ควรปรับปรุง	0.00	ควรปรับปรุงหรือตัดทิ้ง	8	0.78	พอใช้	0.33	พอใช้	ใช้ได้
9	0.67	ดี	1.00	ใช้ได้	9	0.78	พอใช้	0.33	พอใช้	ใช้ได้
10	0.67	ดี	1.00	ใช้ได้	10	0.78	พอใช้	0.33	พอใช้	ใช้ได้
11	1.00	ควรปรับปรุง	0.00	ควรปรับปรุงหรือตัดทิ้ง	11	0.78	พอใช้	0.33	พอใช้	ใช้ได้
12	0.67	ดี	1.00	ใช้ได้	12	0.78	พอใช้	0.33	พอใช้	ใช้ได้
13	0.67	ดี	1.00	ใช้ได้	13	0.78	พอใช้	0.00	ควรปรับปรุง	ควรปรับปรุงหรือตัดทิ้ง
14	0.67	ดี	1.00	ใช้ได้	14	0.78	พอใช้	0.33	พอใช้	ใช้ได้
15	0.67	ดี	0.00	ควรปรับปรุงหรือตัดทิ้ง	15	0.78	พอใช้	0.67	ดีมาก	ใช้ได้
16	0.67	ดี	1.00	ใช้ได้	16	0.78	พอใช้	0.67	ดีมาก	ใช้ได้

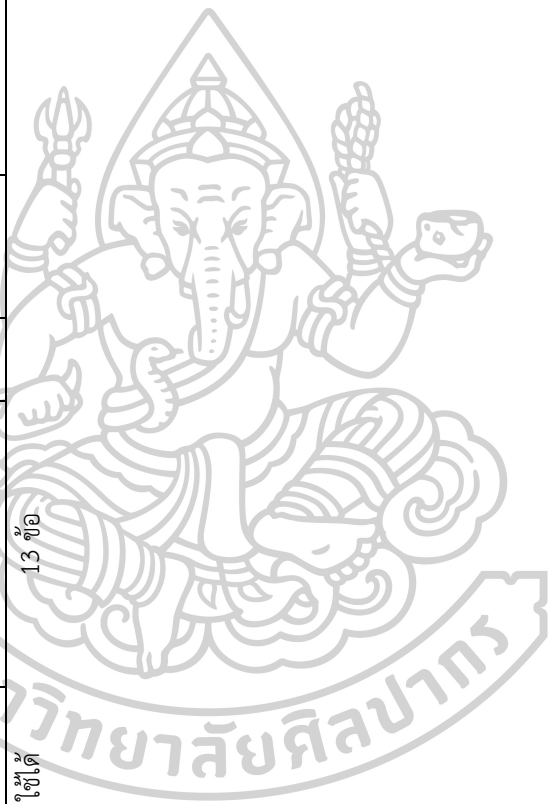
ข้อที่	ค่าความง่าย	แปลผล	ค่าอำนาจจำแนก	แปลผล	ข้อที่	ค่าความง่าย	แปลผล	ค่าอำนาจจำแนก	แปลผล	ข้อที่	ค่าความง่าย	แปลผล	ค่าอำนาจจำแนก	แปลผล	แปลผลคุณภาพข้อสอบ
17	0.67	ดี	1.00	ดีมาก	17	0.78	พอใช้	0.67	ดีมาก						ใช้ได้
18	0.67	ดี	0.00	ควรปรับปรุง	18	0.78	พอใช้	0.33	พอใช้						ใช้ได้
19	0.67	ดี	1.00	ดีมาก	19	0.78	พอใช้	0.67	ดีมาก						ใช้ได้
20	0.67	ดี	1.00	ดีมาก	20	0.67	ดี	0.67	ดีมาก						ใช้ได้
ควรปรับปรุง											13 ข้อ				
7 ข้อ											ใช้ได้				
18 ข้อ															

สรุปผลการวิเคราะห์ค่าความยากง่ายและความเชื่อมั่น
ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการสัทนาการประกอบอาหารไทยก่อนเรียน-หลังเรียน (Pretest-Posttest) - ปริญญา
ครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2
Listening-Section 2

ครั้งที่ 1/ ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งตอน = 0.75				ครั้งที่ 2/ ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งตอน = 0.80						
ข้อที่	ค่าความยากง่าย	แปลผล	ค่าอำนาจจำแนก	แปลผล	ข้อที่	ค่าความยากง่าย	แปลผล	ค่าอำนาจจำแนก	แปลผล	แปลผลคุณภาพข้อสอบ
1	1.00	ควรปรับปรุง	0.00	ควรปรับปรุงหรือตัดทิ้ง	1	0.78	พอใช้	0.33	พอใช้	ใช้ได้
2	1.00	ควรปรับปรุง	0.00	ควรปรับปรุงหรือตัดทิ้ง	2	0.78	พอใช้	0.67	ดีมาก	ใช้ได้
3	1.00	ควรปรับปรุง	0.00	ควรปรับปรุงหรือตัดทิ้ง	3	0.78	พอใช้	0.33	พอใช้	ใช้ได้
4	1.00	ควรปรับปรุง	0.00	ควรปรับปรุงหรือตัดทิ้ง	4	0.67	ดี	0.00	ควรปรับปรุง	ควรปรับปรุงหรือตัดทิ้ง
5	0.67	ดี	1.00	ใช้ได้	5	0.67	ดี	0.67	ดีมาก	ใช้ได้
6	1.00	ควรปรับปรุง	0.00	ควรปรับปรุงหรือตัดทิ้ง	6	0.67	ดี	0.33	พอใช้	ใช้ได้
7	1.00	ควรปรับปรุง	0.00	ควรปรับปรุงหรือตัดทิ้ง	7	0.78	พอใช้	0.67	ดีมาก	ใช้ได้
8	0.67	ดี	1.00	ใช้ได้	8	0.67	ดี	0.00	ควรปรับปรุง	ควรปรับปรุงหรือตัดทิ้ง
9	0.33	ดี	1.00	ใช้ได้	9	0.78	พอใช้	0.33	พอใช้	ใช้ได้
10	0.67	ดี	1.00	ใช้ได้	10	0.78	พอใช้	0.33	พอใช้	ใช้ได้
11	0.33	ดี	1.00	ใช้ได้	11	0.78	พอใช้	0.33	พอใช้	ใช้ได้
12	0.67	ดี	1.00	ใช้ได้	12	0.78	พอใช้	0.33	พอใช้	ใช้ได้
13	0.67	ดี	1.00	ใช้ได้	13	0.89	ควรปรับปรุง	0.33	พอใช้	ควรปรับปรุงหรือตัดทิ้ง
14	0.67	ดี	1.00	ใช้ได้	14	0.78	พอใช้	0.33	พอใช้	ใช้ได้
15	0.67	ดี	1.00	ใช้ได้	15	0.78	พอใช้	0.67	ดีมาก	ใช้ได้
16	0.67	ดี	1.00	ใช้ได้	16	0.67	ดี	0.33	พอใช้	ใช้ได้

ข้อที่	ค่าความยาก	แปลผล	ค่าอำนาจจำแนก	แปลผล	ข้อที่	ค่าความยาก	แปลผล	ค่าอำนาจจำแนก	แปลผล	ข้อที่	แปลผลคุณภาพข้อสอบ	ข้อที่	แปลผล	ค่าอำนาจจำแนก	แปลผล	แปลผลคุณภาพข้อสอบ
17	0.67	ดี	1.00	ดีมาก	17	0.89	ควรปรับปรุง	0.33	พอใช้		ใช้ได้				ควรปรับปรุงหรือตัดทิ้ง	
18	1.00	ควรปรับปรุง	0.00	ควรปรับปรุง	18	0.78	พอใช้	0.33	พอใช้		ควรปรับปรุงหรือตัดทิ้ง				ใช้ได้	
19	0.67	ดี	1.00	ดีมาก	19	0.78	พอใช้	0.67	ดีมาก		ใช้ได้				ใช้ได้	
20	0.67	ดี	1.00	ดีมาก	20	0.67	ดี	0.67	ดีมาก		ใช้ได้				ใช้ได้	
ควรปรับปรุง											13 ข้อ	ใช้ได้		16 ข้อ		

สรุปผลการวิเคราะห์ค่าความยากง่ายและความเชื่อมั่น
ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการสัทศาสตร์ก่อนเรียน-หลังเรียน (Pretest-Posttest) - ปรนัย
ครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2

Vocabulary

ครั้งที่ 1/ ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งตอน = 0.77		ครั้งที่ 2/ ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งตอน = 0.83								
ข้อที่	ค่าความยากง่าย	แปลผล	ค่าอำนาจจำแนก	แปลผล	ข้อที่	ค่าความยากง่าย	แปลผล	ค่าอำนาจจำแนก	แปลผล	แปลผลคุณภาพข้อสอบ
1	0.67	ดี	1.00	ใช้ได้	1	0.78	พอใช้	0.33	พอใช้	ใช้ได้
2	0.67	ดี	0.00	ควรปรับปรุงหรือตัดทิ้ง	2	0.78	พอใช้	0.67	ดีมาก	ใช้ได้
3	0.67	ดี	1.00	ใช้ได้	3	0.78	พอใช้	0.33	พอใช้	ใช้ได้
4	0.67	ดี	1.00	ดีมาก	4	0.67	ดี	0.00	ควรปรับปรุง	ควรปรับปรุงหรือตัดทิ้ง
5	0.67	ดี	1.00	ดีมาก	5	0.67	ดี	0.67	ดีมาก	ใช้ได้
6	0.67	ดี	1.00	ดีมาก	6	0.67	ดี	0.33	พอใช้	ใช้ได้
7	1.00	ควรปรับปรุง	0.00	ควรปรับปรุงหรือตัดทิ้ง	7	0.78	พอใช้	0.67	ดีมาก	ใช้ได้
8	0.67	ดี	1.00	ใช้ได้	8	0.67	ดี	0.00	ควรปรับปรุง	ควรปรับปรุงหรือตัดทิ้ง
9	0.67	ดี	1.00	ใช้ได้	9	0.78	พอใช้	0.33	พอใช้	ใช้ได้
10	0.67	ดี	0.00	ควรปรับปรุงหรือตัดทิ้ง	10	0.78	พอใช้	0.33	พอใช้	ใช้ได้
11	1.00	ควรปรับปรุง	0.00	ควรปรับปรุงหรือตัดทิ้ง	11	0.78	พอใช้	0.33	พอใช้	ใช้ได้
12	1.00	ควรปรับปรุง	0.00	ควรปรับปรุงหรือตัดทิ้ง	12	0.78	พอใช้	0.33	พอใช้	ใช้ได้
13	1.00	ควรปรับปรุง	0.00	ควรปรับปรุงหรือตัดทิ้ง	13	0.89	ควรปรับปรุง	0.33	พอใช้	ควรปรับปรุงหรือตัดทิ้ง
14	0.67	ดี	1.00	ใช้ได้	14	0.78	พอใช้	0.33	พอใช้	ใช้ได้
15	0.33	ดี	1.00	ใช้ได้	15	0.78	พอใช้	0.67	ดีมาก	ใช้ได้
16	0.67	ดี	1.00	ใช้ได้	16	0.67	ดี	0.33	พอใช้	ใช้ได้

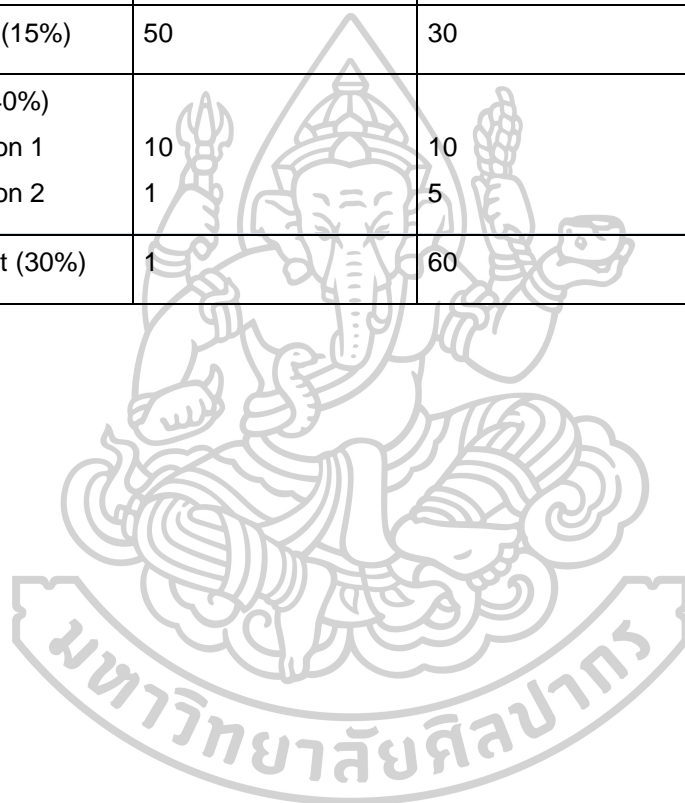
สรุปผลการวิเคราะห์ค่าความยากง่ายและความเชื่อมั่น
ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการสัทศาสตร์การประกอบอาหารไทยก่อนเรียน-หลังเรียน (Pretest-Posttest) - ปรีนัย
ครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2
Speaking - Section 1

ครั้งที่ 1/ ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งตอน = 0.71				ครั้งที่ 2/ ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งตอน = 0.81							
ข้อที่	ค่าความยากง่าย	แปลผล	ค่าอำนาจจำแนก	แปลผล	ข้อที่	ค่าความยากง่าย	แปลผล	ค่าอำนาจจำแนก	แปลผล	แปลผลคุณภาพข้อสอบ	
1	0.33	ดี	1.00	ดีมาก	ใช้ได้	1	0.78	พอใช้	0.33	พอใช้	ใช้ได้
2	1.00	ควรปรับปรุง	0.00	ควรปรับปรุง	ควรปรับปรุงหรือตัดทิ้ง	2	0.78	พอใช้	0.67	ดีมาก	ใช้ได้
3	0.33	ดี	1.00	ดีมาก	ใช้ได้	3	0.78	พอใช้	0.33	พอใช้	ใช้ได้
4	0.67	ดี	0.00	ควรปรับปรุง	ควรปรับปรุงหรือตัดทิ้ง	4	0.78	พอใช้	0.33	พอใช้	ใช้ได้
5	0.67	ดี	1.00	ดีมาก	ใช้ได้	5	0.78	พอใช้	0.33	พอใช้	ใช้ได้
6	1.00	ควรปรับปรุง	0.00	ควรปรับปรุง	ควรปรับปรุงหรือตัดทิ้ง	6	0.89	ควรปรับปรุง	0.33	พอใช้	ควรปรับปรุงหรือตัดทิ้ง
7	0.67	ดี	1.00	ดีมาก	ใช้ได้	7	0.89	ควรปรับปรุง	0.33	พอใช้	ควรปรับปรุงหรือตัดทิ้ง
8	1.00	ควรปรับปรุง	0.00	ควรปรับปรุง	ควรปรับปรุงหรือตัดทิ้ง	8	0.78	พอใช้	0.67	ดีมาก	ใช้ได้
9	1.00	ควรปรับปรุง	0.00	ควรปรับปรุง	ควรปรับปรุงหรือตัดทิ้ง	9	0.78	พอใช้	0.33	พอใช้	ใช้ได้
10	1.00	ควรปรับปรุง	0.00	ควรปรับปรุง	ควรปรับปรุงหรือตัดทิ้ง	10	0.89	ควรปรับปรุง	0.33	พอใช้	ควรปรับปรุงหรือตัดทิ้ง
11	0.67	ดี	1.00	ดีมาก	ใช้ได้	11	0.78	พอใช้	0.33	พอใช้	ใช้ได้
12	1.00	ควรปรับปรุง	0.00	ควรปรับปรุง	ควรปรับปรุงหรือตัดทิ้ง	12	0.78	พอใช้	0.33	พอใช้	ใช้ได้
13	0.67	ดี	1.00	ดีมาก	ใช้ได้	13	0.78	พอใช้	0.33	พอใช้	ใช้ได้
7 ข้อ				ใช้ได้	6 ข้อ				ใช้ได้	10 ข้อ	

PRETEST-POSTTEST
English for Thai Cuisine Demonstration

This test contains 4 parts.

Part	Items	Time (minutes)	Weight (%)
Listening (15%)			
Section 1	15	20	10
Section 2	15	10	5
Vocabulary (15%)	50	30	15
Speaking (40%)			
Section 1	10	10	20
Section 2	1	5	20
Final Project (30%)	1	60	30

Listening Test (15%)

Section 1: Listen and watch the video on Thai cooking demonstration and complete each gap with the words or phrase you hear. (15 items - 20 minutes - 10%)

How to make Stir-fried Noodles with Black Soy Sauce

Good evening! My name is Thippayaporn Jongpon. Welcome to Thai Cooking Demonstration Class. Today we are making Stir fried Noodle with black soy	1)
(Pad See Ew).	
So, take a look at what Ingredients I am using for the dish.	
2 cloves of, chopped	2)
2 tablespoons of soy sauce	3)
2 tablespoons of oyster sauce	
1 tablespoon of soy sauce	4)
450 grams of fresh rice noodles	5)
200 grams of Chinese kale, cut into bite-sized	6)
2 eggs	
250 grams of pork, thinly	7)
OK. When I have all ingredients, it's time to cooking. First, heat oil in a wok,	8)
then add garlic and sliced pork. Stir until the garlic is and the pork is nearly	9)
cooked.	
Second, add the, Chinese kale, and stir until blended and heated through.	10)
Third, open a spot in the middle of the wok, and drop 2 in. Scramble the	11)
egg until it is almost cooked. Fold in the noodles and them all.	12)
Fourth, season with 2 tablespoons of light soy sauce, 2 tablespoons of oyster sauce and	
1 tablespoon of dark soy sauce.	
Last, the noodles to a serving dish and serve immediately.	13)
Now, let me tell you some tips in making your dish so good. Before making Stir fried	
Noodle with black soy sauce, you can marinate pork fresh milk for 15 minutes. This	
process makes the pork and easy to eat. And pork can be replaced by any	14)
kind of meat.	
Thank you for and now I hope you can do Stir fried Noodle with black soy	15)
sauce by Yourselfes. Enjoy your cooking. Good bye!	

Answer Key

1) sauce	2) garlic	3) light	4) dark	5) flat
6) pieces	7) sliced	8) start	9) fragrant	10) noodles
11) eggs	12) mix	13) transfer	14) tender	15) watching

Section 2: Listen and watch the video on Thai cooking demonstration and reorder the steps of cooking the dish as you see and hear on the video. Match the data in A-O with the number 1-15 in the space giving. (15 items - 10 minutes - 5%)

Durian Sticky Rice

Instructions:

Hello everyone. 1) The things we need to prepare before making Durian Sticky Rice ready to be served are 2 cups of sticky rice and soaked overnight 5 to 6 hours and 2) I choose Chanee durian for this recipe. 3) It's up to you.

Well. Let's begin. First, 4) then drain the water and we got sticky rice for the next step. Second, 5) and place in a double steamer for 25-30 minutes or 6)

Third, to make the sauce, 7) Add 1 teaspoon of salt and ½ cup of sugar. Keep stirring to dissolve.

Forth, when the rice is done, 8) Stir and break up any lumps, then cover the bowl. 9) but after 20 minutes fold the rice to bring the bottom up to the top so the syrup is better distributed. Keep covered at room temperature until It's ready to serve.

Fifth, to make durian syrup, 10) Keep stirring to dissolve. 11) and let it sit and infuse, covered, for another 20 minutes or so before serving.

Some people like to simmer the durian in the coconut broth, and it is an option for you, but 12) However, if you want to keep the durian broth for a while, 13) This will kill off all the bugs and you will be able to keep it longer. This is not necessary 14)

Next, now it's time to add the warm rice into a serving bowl.

Last, 15) You can add more pieces of durian if you like. Now it is ready to serve. Please enjoy! Thank you for your watching. Have a nice day. Bye.

- A) transfer it into a bowl and immediately pour the syrup over the rice.
- B) Turn off the heat then add chunks of durian meat into the hot syrup
- C) pour the durian syrup slowly onto the warm rice.
- D) Today we are gonna make Durain Sticky Rice.
- E) wrap the sticky rice in a clean cheesecloth
- F) Let it sit and absorb the liquid for at least 40 minutes (longer is better),
- G) if you're going to eat it within a few days.
- H) choose durian that have a sweet taste and good smell.
- I) after you prepared 2 cups of sticky rice and soaked overnight
- J) warm a cup of coconut milk over a medium low heat and add 1 teaspoon of salt and 50 grams of palm sugar.
- K) If you like Monthong durian, you can use it too.
- L) warm a cup of coconut milk over a medium low heat for 5 minutes.
- M) for me I like my durian chunks to remain fresh and intact.
- N) bring the broth to a brief simmer after adding the durian.
- O) steam in a rice cooker

Answer Key

1) D	2) H	3) K	4) I	5) E
6) O	7) L	8) A	9) F	10) J
11) B	12) M	13) N	14) G	15) C

Vocabulary Test (15%)

Read the sentences about cooking Thai food and complete each gap with the most suitable choice. (50 items - 30 minutes - 15%)

1. To prepare lemongrass, you have to discard the outer layer and both ends.
 a) **cut off** b) put off c) turn off d) take off
2. Before making Lemongrass Pandan Drink, it is better to pound the of the lemongrass stalks.
 a) layer b) **bulb** c) leave d) knot
3. After the Lemongrass Pandan Drink is boiling for a while, lower the heat and let the drink to
 a) mix b) **simmer** c) pound d) fry
4. To prepare the pandan leaves, tie each leaf in a after washing.
 a) part b) piece c) layer d) **knot**
5. To is to separate solid things from a liquid by pouring the mixture through something with very small holes in it.
 a) drizzle b) cover c) **strain** d) dissolve
6. To make Blue Pea and Lemon Juice, the we need are a pot, a bowl, a tablespoon, and a glass.
 a) vegetables b) ingredients c) instruction d) **utensils**
7. Blue Pea flowers, honey, water, and lemon juice are the main of Blue Pea and Lemon Juice.
 a) vegetables b) **ingredients** c) instruction d) utensils
8. After you place Blue Pea flowers in a bowl with some hot water, them with the back of a spoon.
 a) sear b) stir c) smash d) strain
9. When there is no colour left in the petals, strain the liquid and the flowers.
 a) **discard** b) toss c) hack d) sieve
10. Finally, decorate the drink with some flowers for beauty and it's ready to serve.
 a) smashing b) chopping c) **remaining** d) boiling
11. When you buy some passion fruits, choose the yellow kind that are crinkly, but not
 a) fresh b) raw c) **rotten** d) ripe
12. First, cut 2 passion fruits in half and out the flesh into a blender.
 a) sieve b) **scoop** c) smash d) steam
- 13) Don't over blend as the will break up and create grit.
 a) **seeds** b) flesh c) skin d) juice

- 14) Step 3, pour the mixture into a large bowl through a to catch the seeds.
 a) steamer b) mold c) stove **d) sieve**
- 15) Add a frozen banana and 200 ml of milk and blend to a drink.
 a) juicy **b) smooth** c) sweet d) tangy
16. Two cups of sticky rice need to be overnight for five hours.
 a) washed b) cooked c) steamed **d) soaked**
17. Second, wrap the sticky rice in a clean sheet-cloth and place it in a double for 25 – 30 minutes.
 a) blender b) refrigerator **c) steamer** d) grater
18. Add 1 teaspoon of salt and ½ cup of brown sugar to the sauce, keep to dissolve.
a) stirring b) warning c) draining d) straining
19. Then leave it for 10-15 minutes to allow it to absorb the sauce and let the blend.
a) flavors b) flowers c) spices d) utensils
20. Last, arrange mango slices on top or on the side. Stir the remaining sauce, and drizzle on to taste. The word “drizzle” means
 a) keeping the food wet quickly.
 b) soaking the food with some sauce.
 c) putting a large number of sauce over the food.
d) dropping a small flowing of sauce over the food.
21. When you pour all of the mixed berry juice into the bowl, ensure that no fruit gets into the bowl.
 a) bulb b) stalk **c) pulp** d) leave
22. To get a dough mixture, you have to flour and berry juice for a few minutes.
 a) punch b) crash c) melt **d) knead**
23. To prevent the rice balls from sticking to the plate, you should it with some flour.
a) dust b) paint c) mix d) splash
24. Fourth, place the rice balls into a sieve and the excess flour.
 a) turn off b) cut off **c) shake off** d) put off
25. It is important to stir while cooking the rice balls to prevent them sticking together.
 a) frequently **b) gently** c) quickly d) strongly
26. Six, the cooked rice balls as they float, and place them in a bowl of cool water.
 a) wake up b) set aside c) stand by **d) spoon off**

27. To make Thai Layer Sweet Cake, to begin you have to place 450 g of and mix it with 350 gram of sugar in the pot.
 a) thin coconut b) coconut meat c) coconut shell d) coconut syrup
28. Heat the mixture on the stove until it together and then filter.
 a) dries b) melts c) boils d) warms
29. Mix all 3 types of in the mixing bowl.
 a) jasmine flowers b) coconut milk c) pandan leaves d) flour
30. For a good smell and colourful layers, you might add some pandan leave juice and jasmine floated water to the mixture.
 a) chopped b) pounded c) smashed d) squeezed
31. Next, oil in a mold and steam for about 1 minute.
 a) colour b) draw c) pour d) baste
32. Before filling up with the next layer, you need to wait for each layer to settle and then see the layer of the cake.
 a) sticky b) crystal c) melted d) combined
33. Thai green papaya salad is fresh, and all the flavors of sweet, spicy, salty, and sour.
 a) adds b) balances c) crushes d) squeezes
34. To begin, wash a green papaya and then the skin using a knife.
 a) chop off b) spoon off c) pound off d) peel off
35. To get thin of green papaya, you can hack at the papaya with a knife or a cheese grater.
 a) measures b) peelers c) slivers d) graters
36. Second, add 2 of peeled garlic and 5 chilies into the mortar.
 a) cloves b) buds c) petals d) stalks
37. Last step is to in a big handful of the green papaya shavings.
 a) toast b) sear c) toss d) grab
38. Make sure that the dressing is all the green papaya and that the salad is always mixed through and through.
 a) absorbing b) coating c) dissolving d) combining
39. The first step in making Stir Fried Rice Noodles is to the dried noodles in a bowl of hot water.
 a) darken b) soften c) shorten d) lengthen
40. Second, the palm sugar, tamarind, and fish sauce in a pot and boil it.
 a) combine b) coat c) splash d) crush
41. Third, in a wok, heat the oil until it
 a) boils b) cracks c) shimmers d) crumple

42. Then add an egg and it until it sets and is cooked through.
 a) stir **b) scramble** c) fry d) simmer
43. Finally, garnish the dish with fish sauce, sugar, peanuts, bean sprouts, and a lime

 a) spring **b) wedge** c) cube d) roll
44. To stir the noodles in the wok, you have to use a
 a) pestle b) mortar c) chopping board **d) spatula**
45. Chopped garlic and cashews are usually added to the dish.
 a) fried b) roasted c) grilled d) boiled
46. To is to make just one side of the chicken piece to have a golden brown
 colour.
 a) toss b) drizzle c) simmer d) sear
47. At this point, you can add a of water or stock if it seems too dry.
 a) crush **b) splash** c) grab d) pinch
48. Thirdly, mix the roasted with the shrimp paste in the mortar and pound them
 for 1 minute.
 a) seared chicken b) red bell peppers **c) spices** d) galangal
49. Leaving the wok, simmer for about 15 minutes, until the chicken is cooked.
 a) dried **b) uncovered** c) burnt d) emptied
50. The dish can be served with a bowl of white rice and cucumber.
 a) fresh b) grilled **c) pickled** d) toasted

Speaking (40%)

Section 1: Read the given situations about a Thai cooking demonstration and choose the best language expression to suit each situation. (10 items - 10 minutes - 20%)

1. You're going to demonstrate how to cook River Prawn Spicy Soup at The Thai Food Festival 2018, how would you greet your audience?
 a) Hi, everybody. This is a Thai Food Demonstration.
 b) Welcome everybody to a Thai Food Demonstration.
 c) I am happy to be here, a Thai Food Demonstration.
d) Good evening ladies and gentlemen. Welcome to a Thai Food Demonstration.
2. You're going to demonstrate how to cook River Prawn Spicy Soup at The Thai Food Festival 2018, how would you state the purpose of your demonstration?
 a) Cooking River Prawn Spicy Soup can be done by anyone.
 b) Nobody likes River Prawn Spicy Soup because of how to cook.
c) Today I'm going to show you how to cook River Prawn Spicy Soup.
 d) How to cook River Prawn Spicy Soup is very simple and you can do.

3. You're going to demonstrate how to cook River Prawn Spicy Soup at The Thai Food Festival 2018, what would you say to provide the audience with the structure of your demonstration?

- a) I'm going to divide my talk into 3 parts.
- b) I'm going to demonstrate only 3 steps.
- c) 3 parts of my talk are introduced after this.
- d) You have to know 3 parts of my presentation.

4. You're going to demonstrate how to cook River Prawn Spicy Soup at The Thai Food Festival 2018, how would you introduce the utensils you are using?

- a) What are the utensils I need to use? You will see.
- b) Now, I'm telling you what utensils I will use for this recipe.
- c) Utensils are the most important things in cooking this recipe.
- d) Can you tell me what utensils do you need for River Prawn Spicy Soup?

5. You're going to demonstrate how to cook River Prawn Spicy Soup at The Thai Food Festival 2018, how would you introduce the ingredients you are using?

- a) The ingredients are something we need to put in the soup.
- b) Nobody knows what ingredients work best for Spicy Soup.
- c) Do you have to know by yourselves about the ingredients?
- d) Now, let's see what ingredients you have to put in this dish.

6. You're going to demonstrate how to cook River Prawn Spicy Soup at The Thai Food Festival 2018, how would you begin the first step of your demonstration?

- a) The prawns need to be cleaned carefully.
- b) You will see the prawn cleaning is the first step.
- c) I will begin the first step by washing the prawns.
- d) Do you think we have to clean and wash the prawns?

7. You're going to demonstrate how to cook River Prawn Spicy Soup at The Thai Food Festival 2018, how would you begin the next step of your demonstration?

- a) Heat on the stove and put on the pot.
- b) You need to put the pot on the stove.
- c) Put some water next to the pot and heat on the stove.
- d) Next, put some water in the pot and put the pot on the stove.

8. You're going to demonstrate how to cook River Prawn Spicy Soup at The Thai Food Festival 2018, what would you say to remind the main point of cooking the dish?

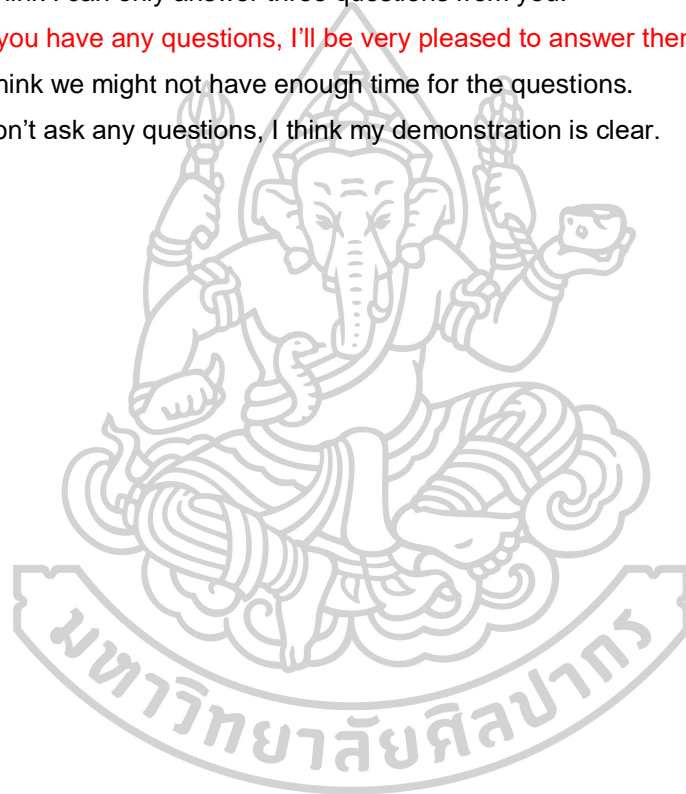
- q) The first thing you should know for this recipe is fresh prawns.
- b) One thing I would like to tell you, this recipe needs fresh prawns.
- c) You and I can use and eat fresh prawns if we are happy to do that.
- d) Fresh prawns are not good for the recipe, but you have to buy it first.

9. You're going to demonstrate how to cook River Prawn Spicy Soup at The Thai Food Festival 2018, what would you say to give some tips for cooking the dish?

- a) A good chef should not overcook the prawns.
- b) Overcooking the prawns is what anyone can do when you are a chef.
- c) For a better taste of the prawn meat, don't overcook your soup too long.
- d) A good tip for the recipe is not cooking the soup long enough to get it hard.

10. You're going to demonstrate how to cook River Prawn Spicy Soup at The Thai Food Festival 2018, what would you say that you are ready to answer some questions from the audience.

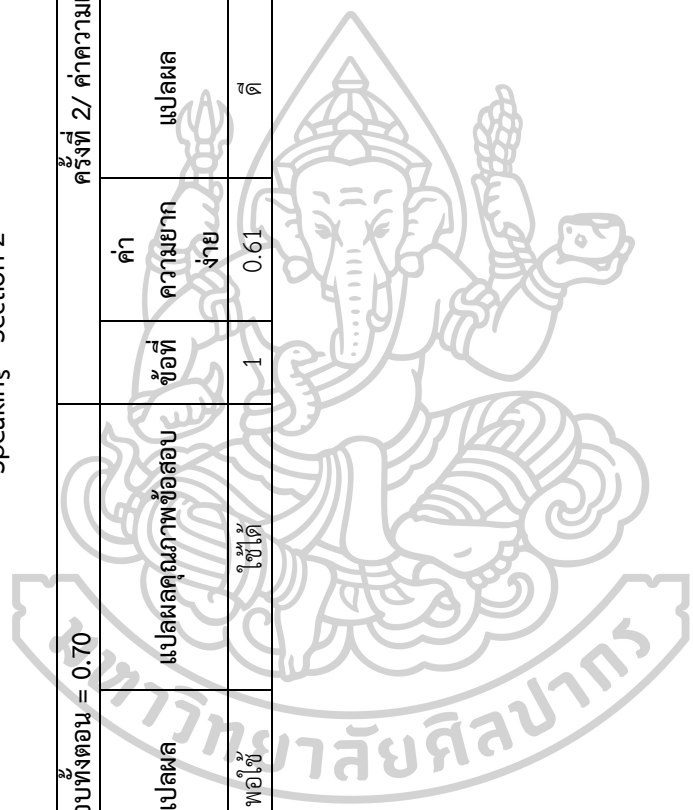
- a) I think I can only answer three questions from you.
- b) If you have any questions, I'll be very pleased to answer them.
- c) I think we might not have enough time for the questions.
- d) Don't ask any questions, I think my demonstration is clear.

สรุปผลการวิเคราะห์ค่าความยากง่ายและความเชื่อมั่น
 ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการสอบอาหารไทยก่อนเรียน-หลังเรียน (Pretest-Posttest) – อดิษฐ์
 ครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2

Speaking - Section 2

ครั้งที่ 1/ ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งตอน = 0.70		ครั้งที่ 2/ ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งตอน = 0.79							
ข้อที่	ค่าความยากง่าย	แปดผล	แปดผลคุณภาพข้อสอบ	ข้อที่	ค่าความยากง่าย	แปดผล	ค่าอำนาจจำแนก	แปดผล	แปดผลคุณภาพข้อสอบ
1	0.59	ดีมาก	พอใช้	1	0.61	ดี	0.21	พอใช้	ใช้ได้

Section 2: Choose 1 out of these 5 recipes and describe how to cook that recipe. Your talk needs to cover the 5 main points in a Thai cooking demonstration including 1) Introduction of cooking utensils, 2) Introduction of cooking ingredients, 3) description of cooking steps, 4) description of garnishing and serving, and 5) giving cooking tips or recommendations. You will have 5 minutes to do the task and your talk will be assessed by the following marking criteria. (1item – 5 minutes - 20%)

5 recipes

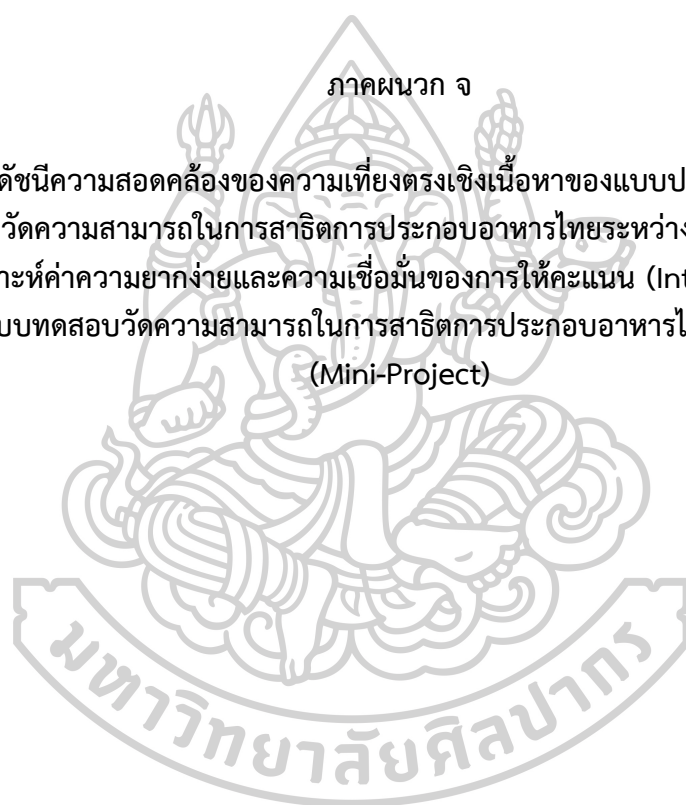
- 1) Lemongrass Pandan Drink
- 2) Mango Sticky Rice
- 3) Thai Rice Dumpling in Sweet Coconut Cream
- 4) Stir Fried Rice Noodles
- 5) Chicken Green Curry

Name Id. No.

Contents	Vocabulary	Pronunciation	Grammar	Meaning
	(1-5)	(1-5)	(1-5)	(1-5)
1) Introduction of cooking utensils				
2) Introduction of cooking ingredients				
3) Description of cooking steps				
4) Description of garnishing and serving				
5) Giving cooking tips or recommendation				
Total (100 points)				

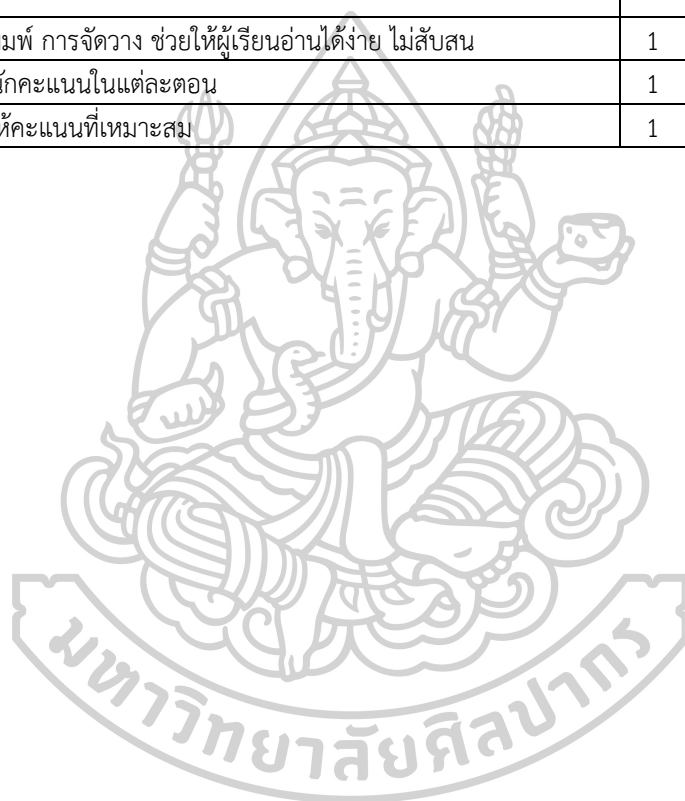
ภาคผนวก จ

สรุปค่าดัชนีความสอดคล้องของความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบประเมินการเรียนรู้:
แบบทดสอบวัดความสามารถในการสาธิตการประกอบอาหารไทยระหว่างเรียน (Mini-Project)
และการวิเคราะห์ค่าความยากง่ายและความเชื่อมั่นของการให้คะแนน (Inter-Rater Reliability)
ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการสาธิตการประกอบอาหารไทยระหว่างเรียน
(Mini-Project)

สรุปค่าดัชนีความสอดคล้องของความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบประเมินการเรียนรู้:
แบบทดสอบวัดความสามารถในการสาธิตการประกอบอาหารไทยระหว่างเรียน (Mini-Project)

รายการ	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			รวม	IOC
	1	2	3		
1. สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	1	1	1	3	1.00
2. ครอบคลุมเนื้อหาทุกบทเรียน	0	1	1	2	0.66
3. วัดความสามารถครบทุกทักษะที่ได้เรียนมา	1	0	1	2	0.66
4. จำนวนข้อและการกำหนดน้ำหนักคะแนนเหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้เรียน	1	1	1	3	1.00
5. รูปแบบการพิมพ์ การจัดวาง ช่วยให้ผู้เรียนอ่านได้ง่าย ไม่สับสน	1	1	1	3	1.00
6. กำหนดน้ำหนักคะแนนในแต่ละตอน	1	1	1	3	1.00
7. มีเกณฑ์การให้คะแนนที่เหมาะสม	1	1	1	3	1.00

สรุปผลการวิเคราะห์ความเชื่อมั่นของการให้คะแนนแบบ Inter-Rater
 ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการสังเกตการประกอบอาหารไทยระหว่างเรียน (Mini-Project) การทดลองครั้งที่ 2

ข้อที่ คนที่	1.1		1.2		1.3		2.1		2.2		2.3		2.4		3.1		3.2		3.3		3.4		3.5	
	T1	T2	T1	T2	T1	T2	T1	T2	T1	T2	T1	T2	T1	T2	T1	T2	T1	T2	T1	T2	T1	T2	T1	T2
1	5	5	4	4	4	5	4	3	5	5	4	4	3	3	5	5	4	4	4	4	5	5	3	3
2	3	3	3	4	3	3	4	3	3	2	3	3	3	3	3	2	3	3	3	3	3	3	2	3
3	2	3	4	2	3	3	3	3	2	2	2	2	4	3	3	3	3	2	3	3	3	2	2	2
4	5	5	3	4	4	5	4	3	5	5	3	4	3	3	5	4	4	4	4	4	3	5	5	3
5	3	3	3	4	3	3	3	4	3	2	3	3	3	3	3	2	3	3	3	3	3	4	3	3
6	2	3	4	3	3	3	3	3	2	2	2	2	4	3	3	4	2	3	3	3	3	2	2	2
7	5	5	5	4	5	5	4	3	5	5	4	4	3	3	5	4	4	4	4	4	4	5	5	3
8	3	3	3	4	3	3	3	2	3	2	3	3	3	2	3	2	3	3	3	3	3	3	2	3
9	2	3	4	3	3	3	3	3	2	2	2	2	3	3	3	4	2	3	3	3	3	2	2	2
r	0.95		0.96		0.88		0.75		0.97		0.95		0.72		0.8		0.85		0.70		0.96		1.00	
ข้อที่	3.6		3.7		3.8		4.1		4.2		4.3		4.4		4.5									
คนที่	T1	T2	T1	T2	T1	T2	T1	T2	T1	T2	T1	T2	T1	T2	T1	T2	T1	T2	T1	T2	T1	T2	T1	T2
1	4	4	3	3	4	4	4	5	3	4	3	4	4	4	5	5								
2	3	2	4	4	3	2	3	3	3	4	4	4	3	3	3	3								
3	3	3	3	3	2	3	3	3	2	2	3	3	2	2	3	3								
4	4	4	2	3	4	4	4	4	3	4	5	4	4	4	4	5								
5	3	2	3	3	3	3	3	3	3	4	5	4	4	4	3	3								
6	3	3	3	3	2	3	3	3	2	2	3	3	2	2	3	3								
7	4	4	3	3	4	4	4	3	3	4	4	4	4	4	3	5								
8	3	2	3	3	3	3	3	3	3	4	3	4	3	3	3	3								
9	3	2	3	3	2	3	3	3	2	2	3	2	2	2	3	3								
r	0.85		0.81		0.67		0.80		0.88		0.69		0.96		0.80									

T1 = กรรมการคนที่ 1
 T2 = กรรมการคนที่ 2
 ค่าความเชื่อมั่นโดยรวม = 0.85

Mini-Project (30%) – After Unit 3, 6, and 9

โครงการการสาธิตการประกอบอาหารไทยที่ได้รับความนิยม

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาคำศัพท์และขั้นตอนการประกอบอาหารไทยสำหรับรายการอาหารที่ได้รับความนิยม
2. เพื่อเขียนตำรับอาหารและขั้นตอนการประกอบอาหารไทยสำหรับรายการอาหารที่ได้รับความนิยม
3. เพื่อสาธิตการประกอบอาหารไทยที่ได้รับความนิยม

ลักษณะงาน รายกลุ่ม กลุ่มละ 3 คน

การเก็บข้อมูล

1. สืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับอาหารไทยที่เป็นที่นิยมของนักท่องเที่ยวในเว็บไซต์หรือหนังสือต่าง ๆ
2. นำข้อมูลที่ได้มาจัดทำเป็นตำรับอาหารและเขียนบทสำหรับการสาธิต
3. เสนอตำนรับอาหารและบทพูดสำหรับการสาธิตให้อาจารย์ตรวจสอบก่อนนำไปใช้จริง
4. จัดเตรียมสื่อ อุปกรณ์ และวัตถุดิบ และฝึกซ้อมการสาธิตด้วยตนเอง
5. สาธิตการประกอบอาหารและบันทึกวิดีโอ ถ่ายทำขั้นตอนการปรุงอาหารดังกล่าว โดยให้เห็นเครื่องปรุงวัสดุที่ใช้ ขั้นตอนการปรุง พร้อมบทพูดอธิบายที่ได้ยินชัดเจน
6. นำเสนอวิดีโอของตนเองใน Facebook กลุ่มของห้องเรียน หรือ YouTube แล้วเชิญชวนอาจารย์และเพื่อน ๆ เข้าไปชมและร่วมแสดงความคิดเห็นเป็นภาษาอังกฤษ

เกณฑ์การให้คะแนนโครงการงาน Mini-Project

การให้คะแนนโครงการประกอบด้วยเกณฑ์การให้คะแนน 4 ด้าน คือ 1) ด้านความพร้อม 15 คะแนน 2) ด้านภาษา 20 คะแนน 3) ด้านเนื้อหา 40 คะแนน และ 4) ด้านทักษะการนำเสนอ 25 คะแนน โดยมีรายละเอียดในแต่ละด้าน ดังนี้

ด้านความพร้อม (15 คะแนน) พิจารณาจาก 1) การแต่งกายของผู้สาธิต 2) ความพร้อมของอุปกรณ์และสถานที่ และ 3) ความพร้อมของวัตถุดิบและเครื่องปรุง ประเด็นละ 5 คะแนน

ด้านภาษา (20 คะแนน) พิจารณาจาก 1) การใช้คำศัพท์ 2) การออกเสียง 3) ไวยากรณ์ และ 4) การเรียบเรียงประโยคเพื่อสื่อสาร ประเด็นละ 5 คะแนน

ด้านเนื้อหา (40 คะแนน) พิจารณาจาก 1) การบอกวัตถุประสงค์ในการสาธิต 2) การบอกโครงสร้างการสาธิตล่วงหน้า 3) การแนะนำหรืออธิบายวัสดุอุปกรณ์ วัตถุดิบและเครื่องปรุง 4) การใช้คำบอกลำดับขั้นตอนและการสาธิตตามขั้นตอน 5) การแสดงความคิดเห็น 6) การเน้นย้ำขั้นตอนที่สำคัญ 7) การตกแต่งและตกแต่งงาน และ 8) การให้คำแนะนำหรือเคล็ดลับเพื่อการนำไปปรับใช้ ประเด็นละ 5 คะแนน

ด้านการนำเสนอ (25 คะแนน) พิจารณาจาก 1) การดึงความสนใจของผู้ชมหรือผู้ฟัง 2) การสบตาผู้ฟังหรือผู้ชม 3) ลีลาท่าทางหรือการยืน 4) ระดับเสียงที่ใช้ และ 5) การใช้สื่อ อุปกรณ์ที่สอดคล้องกับเนื้อหาที่กำลังนำเสนอ ประเด็นละ 5 คะแนน

เกณฑ์การตัดสินระดับความสามารถในการพูดสาธิตเพื่อการประกอบอาหารไทย (Mini-Project)

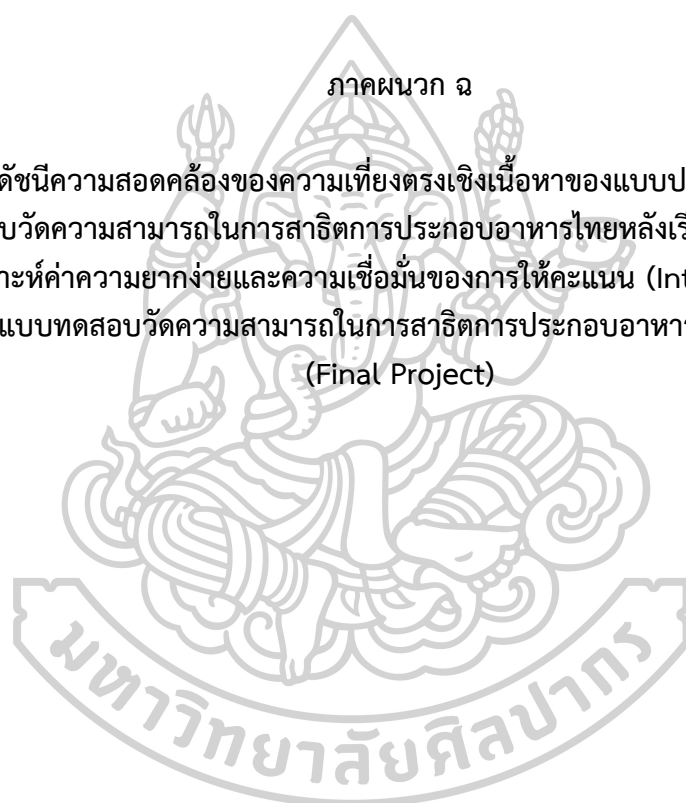
เมื่อนำคะแนนจากการประเมินทุกด้านแล้ว จากคะแนนเต็ม 100 คะแนน มากำหนดเป็นระดับความสามารถในการพูดสาธิตเพื่อการประกอบอาหารไทย แต่ละระดับ ดังนี้

คะแนน	ระดับ	ด้าน			
		ความพร้อม	ภาษา	เนื้อหา	ทักษะการนำเสนอ
80-100	ดีมาก	แต่งกายได้เหมาะสม อุปกรณ์และสถานที่ วัสดุดิบ เครื่องปรุงรมีพร้อม ครบถ้วน	ใช้คำศัพท์ที่เหมาะสม ออกเสียงถูกต้อง ใช้ภาษาถูกหลักไวยากรณ์และประโยคที่ใช้สื่อสารได้ประสิทธิภาพ	ทำการสาธิตโดยมีเนื้อหาแต่ละหน้าที่ครบถ้วน	ดึงดูดความสนใจและรักษาการสบตากับผู้ฟังผู้ชมได้ดีมาก ลีลาท่าทางการยืนที่กระฉับกระเฉง ใช้เสียงดังพอให้ได้ยินทั่วห้อง และ ใช้สื่ออุปกรณ์ได้สอดคล้องกับเรื่องที่กำลังนำเสนอ
70-79	ดี	แต่งกายได้เหมาะสม อุปกรณ์และสถานที่ วัสดุดิบ เครื่องปรุงรมีพร้อม ครบถ้วน เป็นส่วนใหญ่	ใช้คำศัพท์ที่เหมาะสมและออกเสียงถูกต้อง เป็นส่วนใหญ่ ใช้ภาษาถูกหลักไวยากรณ์ เป็นส่วนมากและประโยคที่ใช้สื่อความหมายได้ดี	ทำการสาธิตโดยมีเนื้อหาแต่ละหน้าที่เกือบครบ	ดึงดูดความสนใจและรักษาการสบตากับผู้ฟังผู้ชมได้ดี ลีลาท่าทางการยืนที่แสดงถึงความมั่นใจ ใช้เสียงดังพอให้ได้ยินทั่วห้อง และ ใช้สื่อ อุปกรณ์ได้สอดคล้องกับเรื่องที่กำลังนำเสนอได้ดี
60-69	พอใช้	แต่งกายไม่เหมาะสมเท่าที่ควร อุปกรณ์และสถานที่ วัสดุดิบ เครื่องปรุงรมีพร้อม ครบถ้วนเป็นส่วนใหญ่	ใช้คำศัพท์ที่เหมาะสมแต่ออกเสียงถูกต้องบางส่วน ใช้ภาษาไม่ถูกหลักไวยากรณ์แต่ประโยคที่ใช้สื่อความหมายได้ดี	ทำการสาธิตโดยมีเนื้อหาแต่ละหน้าที่ไม่ครบถ้วน	ดึงดูดความสนใจและรักษาการสบตากับผู้ฟังผู้ชมได้บ้าง ลีลาท่าทางการยืนที่แสดงถึงความมั่นใจ ใช้เสียงดังพอประมาณ แต่บางช่วงเสียงเบาเกินไป และ ใช้สื่อ อุปกรณ์ได้สอดคล้องกับเรื่องที่กำลังนำเสนอได้พอประมาณ

คะแนน	ระดับ	ด้าน			
		ความพร้อม	ภาษา	เนื้อหา	ทักษะการนำเสนอ
50-59	ควรปรับปรุง	แต่งกายไม่เหมาะสม อุปกรณ์และสถานที่ วัสดุดิบ เครื่องปรุง อยู่สภาพที่ไม่สมบูรณ์	ใช้คำศัพท์ผิดพลาด อยู่บ้าง ออกเสียง ผิดพลาดบ้าง ใช้ภาษาผิดหลัก ไวยากรณ์อยู่แต่ประโยคที่ใช้สื่อความหมายได้ บางส่วน	ทำการสาธิตโดยมีเนื้อหาแต่ละหน้าที่ ภาษาขาดหายไป บางส่วน	ดึงความสนใจและรักษาการสบตากับผู้ฟังผู้ชมได้บ้าง ลีลาท่าทางการยืนที่ไม่กระฉับกระเฉง ใช้เสียงเบาเกินไป และใช้สื่อ อุปกรณ์ได้ สอดคล้องกับเรื่องที่กำลังนำเสนอในบางครั้ง
0 - 49	ไม่ผ่าน	แต่งกายไม่เหมาะสม อุปกรณ์และสถานที่ วัสดุดิบ เครื่องปรุง ไม่พร้อม ไม่ครบถ้วน	ใช้คำศัพท์ไม่ถูกต้อง ออกเสียงผิดพลาด ใช้ภาษาผิดหลัก ไวยากรณ์และประโยคที่ใช้ไม่สื่อความหมาย	ทำการสาธิตโดยมีเนื้อหาแต่ละหน้าที่ ไม่ครบถ้วน	การนำเสนอไม่ดึงความสนใจและไม่รักษาการสบตากับผู้ฟังผู้ชมได้ดีเท่าที่ควร ลีลาท่าทางการยืนเหมือนขาดความมั่นใจ ใช้เสียงเบามาก ได้ยินไม่ทั่วถึง และ ใช้สื่อ อุปกรณ์ไม่สอดคล้องกับเรื่องที่กำลังนำเสนอ

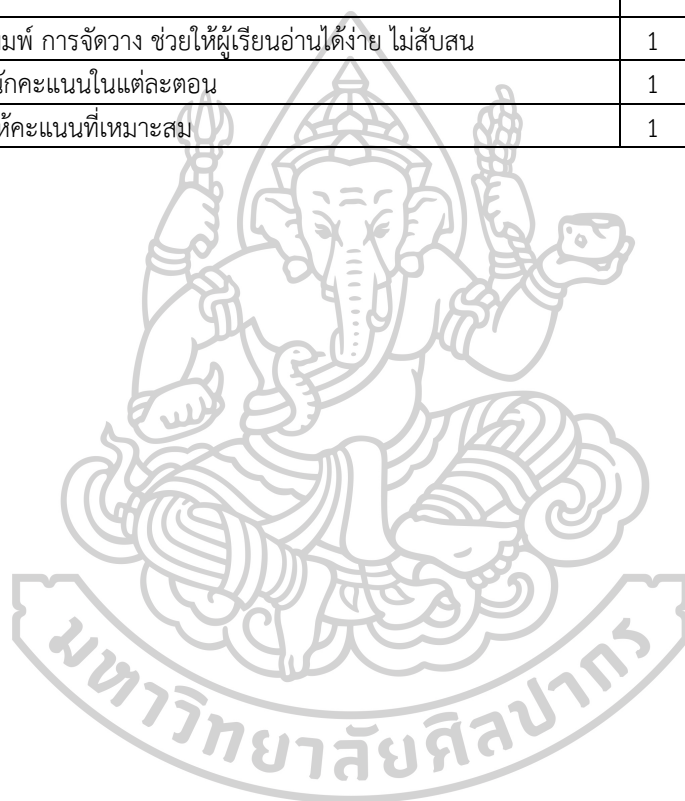
ภาคผนวก ฉ

สรุปค่าดัชนีความสอดคล้องของความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบประเมินการเรียนรู้:
แบบทดสอบวัดความสามารถในการสาธิตการประกอบอาหารไทยหลังเรียน (Final Project)
และการวิเคราะห์ค่าความยากง่ายและความเชื่อมั่นของการให้คะแนน (Inter-Rater Reliability)
ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการสาธิตการประกอบอาหารไทยหลังเรียน
(Final Project)

สรุปค่าดัชนีความสอดคล้องของความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบประเมินการเรียนรู้:
แบบทดสอบวัดความสามารถในการสาธิตการประกอบอาหารไทยหลังเรียน (Final Project)

รายการ	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			รวม	IOC
	1	2	3		
1. สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	1	1	1	3	1.00
2. ครอบคลุมเนื้อหาทุกบทเรียน	0	1	1	2	0.66
3. วัดความสามารถครบทุกทักษะที่ได้เรียนมา	1	0	1	2	0.66
4. จำนวนข้อและการกำหนดน้ำหนักคะแนนเหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้เรียน	1	1	1	3	1.00
5. รูปแบบการพิมพ์ การจัดวาง ช่วยให้ผูเรียนอ่านได้ง่าย ไม่สับสน	1	1	1	3	1.00
6. กำหนดน้ำหนักคะแนนในแต่ละตอน	1	1	1	3	1.00
7. มีเกณฑ์การให้คะแนนที่เหมาะสม	1	1	1	3	1.00

สรุปผลการวิเคราะห์ความเชื่อมั่นของการให้คะแนนแบบ Inter-Rater
 ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการสัทธิการประกอบอาหารไทยหลังเรียน (Final Project) การทดลองครั้งที่ 2

ค่าความเชื่อมั่นโดยรวม = 0.79

ด้าน คนที่	ความพร้อม (15)		ภาษา (20)		เนื้อหา (40)		นำเสนอ (25)		รวม (100)	
	กรรมการ 1	กรรมการ 2	กรรมการ 1	กรรมการ 2	กรรมการ 1	กรรมการ 2	กรรมการ 1	กรรมการ 2	กรรมการ 1	กรรมการ 2
1	15	15	18	17	30	30	18	20	81	82
2	15	15	17	17	30	30	20	20	82	82
3	15	15	18	18	24	26	20	20	77	79
4	15	15	17	17	22	22	22	24	76	78
5	15	15	17	18	20	22	22	24	74	79
6	15	15	16	16	30	30	18	20	79	81
7	15	15	16	16	24	22	18	17	73	70
8	15	15	18	18	24	26	22	24	79	83
9	15	15	16	17	26	25	20	24	77	81
r	1.00		0.74		0.92		0.83		0.79	

Final Project (30%)

โครงการสาธิตการประกอบอาหารไทยหลังเรียน

วัตถุประสงค์

เพื่อให้นักศึกษาได้ฝึกปฏิบัติการสาธิตการประกอบอาหารไทยในสถานการณ์จริง

ลักษณะงาน งานกลุ่ม กลุ่มละ 3 คน

ภาระงาน

1. ให้นักศึกษาแต่ละกลุ่มสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับอาหารไทย 3 ชนิด คือ อาหารคาว ของหวาน และ เครื่องดื่ม ที่น่าสนใจแต่ยังไม่เป็นที่รู้จักของบุคคลทั่วไปหรือนักท่องเที่ยวจากเว็บไซต์หรือหนังสือต่าง ๆ
2. นำข้อมูลที่ได้มาจัดทำเป็นตำรับอาหารและเขียนบทสำหรับการสาธิต
3. เสนอตำนรับอาหารและบทพูดสำหรับการสาธิตให้อาจารย์ตรวจสอบก่อนนำไปใช้จริง
4. จัดเตรียมสื่อ อุปกรณ์ และวัตถุดิบ และฝึกซ้อมการสาธิตด้วยตนเอง
5. สาธิตการประกอบอาหารแต่ละชนิดในห้องปฏิบัติการในวันสุดท้ายของการเก็บข้อมูล

เกณฑ์การให้คะแนนโครงงาน Final-Project

การให้คะแนนโครงงานประกอบด้วยเกณฑ์การให้คะแนน 4 ด้าน คือ 1) ด้านความพร้อม 15 คะแนน 2) ด้านภาษา 20 คะแนน 3) ด้านเนื้อหา 40 คะแนน และ 4) ด้านทักษะการนำเสนอ 25 คะแนน โดยมีรายละเอียดในแต่ละด้าน ดังนี้

ด้านความพร้อม (15 คะแนน) พิจารณาจาก 1) การแต่งกายของผู้สาธิต 2) ความพร้อมของอุปกรณ์และสถานที่ และ 3) ความพร้อมของวัตถุดิบและเครื่องปรุง ประเด็นละ 5 คะแนน

ด้านภาษา (20 คะแนน) พิจารณาจาก 1) การใช้คำศัพท์ 2) การออกเสียง 3) ไวยากรณ์ และ 4) การเรียบเรียงประโยคเพื่อสื่อสาร ประเด็นละ 5 คะแนน

ด้านเนื้อหา (40 คะแนน) พิจารณาจาก 1) การบอกวัตถุประสงค์ในการสาธิต 2) การบอกโครงสร้างการสาธิตล่วงหน้า 3) การแนะนำหรืออธิบายวัสดุอุปกรณ์ วัตถุดิบและเครื่องปรุง 4) การใช้คำบอกลำดับขั้นตอนและการสาธิตตามขั้นตอน 5) การแสดงความคิดเห็น 6) การเน้นย้ำขั้นตอนที่สำคัญ 7) การตักเสิร์ฟและตกแต่งจาน และ 8) การให้คำแนะนำหรือเคล็ดลับเพื่อการนำไปปรับใช้ ประเด็นละ 5 คะแนน

ด้านการนำเสนอ (25 คะแนน) พิจารณาจาก 1) การดึงความสนใจของผู้ชมหรือผู้ฟัง 2) การสบตาผู้ฟังหรือผู้ชม 3) สีลาท่าทางหรือการยืน 4) ระดับเสียงที่ใช้ และ 5) การใช้สื่อ อุปกรณ์ที่สอดคล้องกับเนื้อหาที่กำลังนำเสนอ ประเด็นละ 5 คะแนน

เกณฑ์การตัดสินระดับความสามารถในการสาธิตการประกอบอาหารไทย (Final Project)

เมื่อนำคะแนนจากการประเมินทุกด้านแล้ว จากคะแนนเต็ม 100 คะแนน มากำหนดเป็นระดับความสามารถในการพูดสาธิตเพื่อการประกอบอาหารไทย แต่ละระดับ ดังนี้

คะแนน	ระดับ	ด้าน			
		ความพร้อม	ภาษา	เนื้อหา	ทักษะการนำเสนอ
80-100	ดีมาก	แต่งกายได้เหมาะสม อุปกรณ์และสถานที่ วัตถุประสงค์ เครื่องปรุง มีพร้อม ครบถ้วน	ใช้คำศัพท์ที่เหมาะสม ออกเสียงถูกต้อง ใช้ภาษาถูกหลักไวยากรณ์และประโยคที่ใช้สื่อสารได้ประสิทธิภาพ	ทำการสาธิตโดยมีเนื้อหาแต่ละหน้าที่ครบถ้วน	ดึงดูดความสนใจและรักษาการสบตากับผู้ฟังผู้ชมได้ดีมาก ลีลาท่าทางการยืนที่กระฉับกระเฉง ใช้เสียงดังพอให้ได้ยินทั่วห้อง และ ใช้สื่ออุปกรณ์ได้ สอดคล้องกับเรื่องที่กำลังนำเสนอ
70-79	ดี	แต่งกายได้เหมาะสม อุปกรณ์และสถานที่ วัตถุประสงค์ เครื่องปรุง มีพร้อม ครบถ้วน เป็นส่วนใหญ่	ใช้คำศัพท์ที่เหมาะสมและออกเสียงถูกต้อง เป็นส่วนใหญ่ ใช้ภาษาถูกหลักไวยากรณ์ เป็นส่วนมากและประโยคที่ใช้สื่อความหมายได้ดี	ทำการสาธิตโดยมีเนื้อหาแต่ละหน้าที่เกือบครบ	ดึงดูดความสนใจและรักษาการสบตากับผู้ฟังผู้ชมได้ดี ลีลาท่าทางการยืนที่แสดงถึงความมั่นใจ ใช้เสียงดังพอให้ได้ยินทั่วห้อง และ ใช้สื่อ อุปกรณ์ได้ สอดคล้องกับเรื่องที่กำลังนำเสนอได้ดี
60-69	พอใช้	แต่งกายไม่เหมาะสมเท่าที่ควร อุปกรณ์และสถานที่ วัตถุประสงค์ เครื่องปรุง มีพร้อม ครบถ้วนเป็นส่วนใหญ่	ใช้คำศัพท์ที่เหมาะสมแต่ออกเสียงถูกต้องบางส่วน ใช้ภาษาไม่ถูกหลักไวยากรณ์แต่ประโยคที่ใช้สื่อความหมายได้ดี	ทำการสาธิตโดยมีเนื้อหาแต่ละหน้าที่ไม่ครบถ้วน	ดึงดูดความสนใจและรักษาการสบตากับผู้ฟังผู้ชมได้บ้าง ลีลาท่าทางการยืนที่แสดงถึงความมั่นใจ ใช้เสียงดังพอประมาณ แต่บางช่วงเสียงเบาเกินไป และ ใช้สื่อ อุปกรณ์ ได้สอดคล้องกับเรื่องที่กำลังนำเสนอได้พอประมาณ

คะแนน	ระดับ	ด้าน			
		ความพร้อม	ภาษา	เนื้อหา	ทักษะการนำเสนอ
50-59	ควรปรับปรุง	แต่งกายไม่เหมาะสม อุปกรณ์และสถานที่ วัสดุดิบ เครื่องปรุง อยู่สภาพที่ไม่สมบูรณ์	ใช้คำศัพท์ผิดพลาด อยู่บ้าง ออกเสียง ผิดพลาดบ้าง ใช้ภาษาผิดหลัก ไวยากรณ์อยู่แต่ ประโยคที่ใช้สื่อความหมายได้ บางส่วน	ทำการสาธิตโดยมี เนื้อหาแต่ละหน้าที่ ภาษาขาดหายไป บางส่วน	ดึงความสนใจและ รักษาการสบตากับ ผู้ฟังผู้ชมได้บ้าง ลีลาท่าทางการยืนที่ไม่กระฉับกระเฉง ใช้เสียงเบาเกินไป และ ใช้สื่อ อุปกรณ์ได้ สอดคล้องกับเรื่องที่กำลังนำเสนอใน บางครั้ง
0 - 49	ไม่ผ่าน	แต่งกายไม่เหมาะสม อุปกรณ์และสถานที่ วัสดุดิบ เครื่องปรุง ไม่พร้อม ไม่ครบถ้วน	ใช้คำศัพท์ไม่ถูกต้อง ออกเสียงผิดพลาด ใช้ภาษาผิดหลัก ไวยากรณ์และ ประโยคที่ใช้ไม่สื่อความหมาย	ทำการสาธิตโดยมี เนื้อหาแต่ละหน้าที่ ไม่ครบถ้วน	การนำเสนอไม่ดึง ความสนใจและไม่ รักษาการสบตากับ ผู้ฟังผู้ชมได้ดีเท่าที่ควร ลีลา ท่าทางการยืน เหมือนขาดความ มั่นใจ ใช้เสียงเบา มาก ได้ยินไม่ทั่วถึง และ ใช้สื่อ อุปกรณ์ ไม่สอดคล้องกับเรื่องที่กำลังนำเสนอ

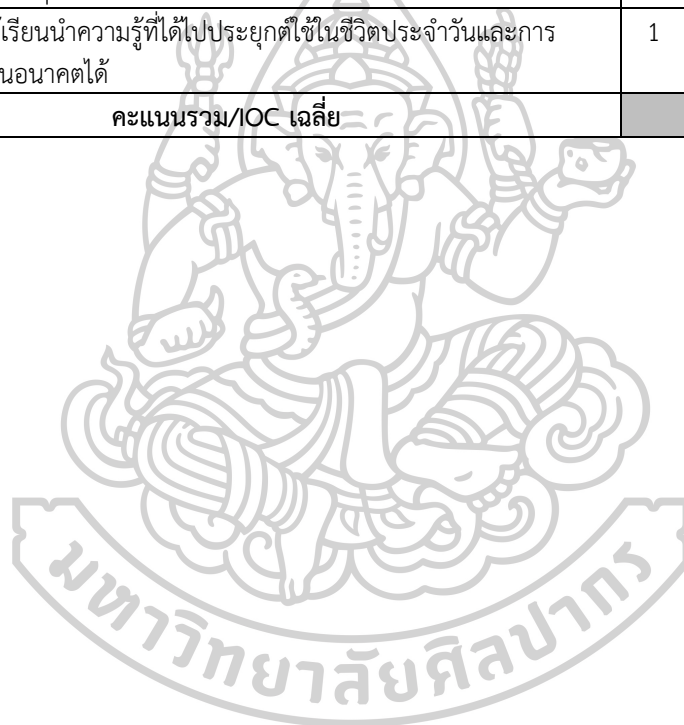
ภาคผนวก ข

สรุปค่าดัชนีความสอดคล้องของความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถามความคิดเห็น
ของนักศึกษาที่มีต่อชุดการเรียนรู้เรื่องการปรุงอาหารไทย
และผลการวิเคราะห์คุณภาพของแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อชุดการเรียนรู้ฯ

สรุปค่าดัชนีความสอดคล้องของความสำเร็จตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถามความคิดเห็น
ของนักศึกษาที่มีต่อชุดการเรียนรู้เรื่องการปรุงอาหารไทย

รายการ	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			รวม	IOC
	1	2	3		
ด้านเนื้อหาสาระของชุดการเรียนรู้ฯ				15/15	1.00
1. ความยากง่ายของเนื้อหาในชุดการเรียนรู้ฯ เหมาะสมกับระดับของผู้เรียน	1	1	1	3	1.00
2. การจัดลำดับเนื้อหาในแต่ละบทเหมาะสม	1	1	1	3	1.00
3. ปริมาณของเนื้อหาเหมาะสมกับเวลาเรียน	1	1	1	3	1.00
4. เนื้อหาในชุดการเรียนรู้ฯ ให้ความรู้ด้านการปรุงอาหารไทยที่น่าสนใจและสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน	1	1	1	3	1.00
5. ชุดการเรียนรู้เรื่องการปรุงอาหารไทยฯ แต่ละบทมีความยากง่ายเหมาะสม	1	1	1	3	1.00
ด้านรูปแบบภาษา				6/6	1.00
6. ใช้ภาษาได้ชัดเจนและเข้าใจง่าย	1	1	1	3	1.00
7. ใช้คำศัพท์และไวยากรณ์ที่เหมาะสมและเกี่ยวข้องกับการสาธิตการประกอบอาหารไทย	1	1	1	3	1.00
ด้านกระบวนการเรียนการสอน				15/15	1.00
8. รูปแบบกิจกรรมหลากหลายและส่งเสริมแรงจูงใจในการเรียน	1	1	1	3	1.00
9. กิจกรรมก่อนการฟัง-ดู ช่วยให้ข้าพเจ้ามีความพร้อมก่อนที่จะทำกิจกรรมอื่นต่อไป	1	1	1	3	1.00
10. กิจกรรมระหว่างการฟัง-ดู ทำให้ข้าพเจ้าได้ฝึกทักษะการฟังเพื่อความเข้าใจผ่านกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทยต่อไป	1	1	1	3	1.00
11. กิจกรรมหลังการฟัง ทำให้ข้าพเจ้าได้ฝึกใช้ภาษา ทำงานร่วมกับผู้อื่น อภิปราย และค้นหาความรู้ด้วยตนเอง	1	1	1	3	1.00
12. กิจกรรมในลักษณะโครงงาน ทำให้ข้าพเจ้าได้ศึกษาค้นคว้าเรียนรู้เพิ่มเติม และฝึกการใช้เทคโนโลยีในการแสวงหาความรู้ อีกทั้งได้ฝึกปฏิบัติการใช้ภาษาจริง ๆ	1	1	1	3	1.00
ด้านการประเมินผล				6/6	1.00
13. แบบทดสอบรายบทมีความสอดคล้องกับเนื้อหาที่สอน	1	1	1	3	1.00
รายการ	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			รวม	IOC
	1	2	3		
14. แบบทดสอบก่อน-หลังการใช้สื่อมีความสอดคล้องกับการสาธิตการประกอบอาหารไทย	1	1	1	3	1.00
รูปแบบทั่วไปของสื่อ				9/9	1.00
15. มีภาพประกอบ สีสดใสสวยงาม จูงใจให้อยากเรียน	1	1	1	3	1.00
16. ใช้ขนาดตัวอักษรและรูปแบบอักษรที่เหมาะสม อ่านได้ไม่ยาก	1	1	1	3	1.00
17. จัดวางหัวเรื่อง ลำดับข้อและรูปภาพ ในตำแหน่งที่เหมาะสม	1	1	1	3	1.00

รายการ	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			รวม	IOC
	1	2	3		
ประโยชน์ที่ได้รับ				15/15	1.00
18. ได้พัฒนาความรู้ ความเข้าใจเนื้อหาวิชา คำศัพท์ และสำนวนภาษาอังกฤษที่เกี่ยวข้องกับการปรุงอาหารและการสาธิตการประกอบอาหารไทยควบคู่ไปกับการพัฒนาทักษะการฟัง การพูด และการสาธิตการประกอบอาหารไทย	1	1	1	3	1.00
19. สามารถนำความรู้ที่ได้จากการฟัง การพูด และการสาธิตการประกอบอาหารไทยไปประยุกต์ใช้ในการเรียนในระดับที่สูงขึ้น	1	1	1	3	1.00
20. ส่งเสริมให้ผู้เรียนสนใจในการฝึกฟัง-พูดที่เกี่ยวกับการปรุงและการสาธิตการประกอบอาหารไทย	1	1	1	3	1.00
21. ส่งเสริมให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญและมีความรู้ ความเข้าใจในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทย	1	1	1	3	1.00
22. ส่งเสริมให้ผู้เรียนนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันและการประกอบอาชีพในอนาคตได้	1	1	1	3	1.00
คะแนนรวม/IOC เฉลี่ย				66/66	1.00

ผลการวิเคราะห์คุณภาพของแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อชุดการเรียนรู้ฯ

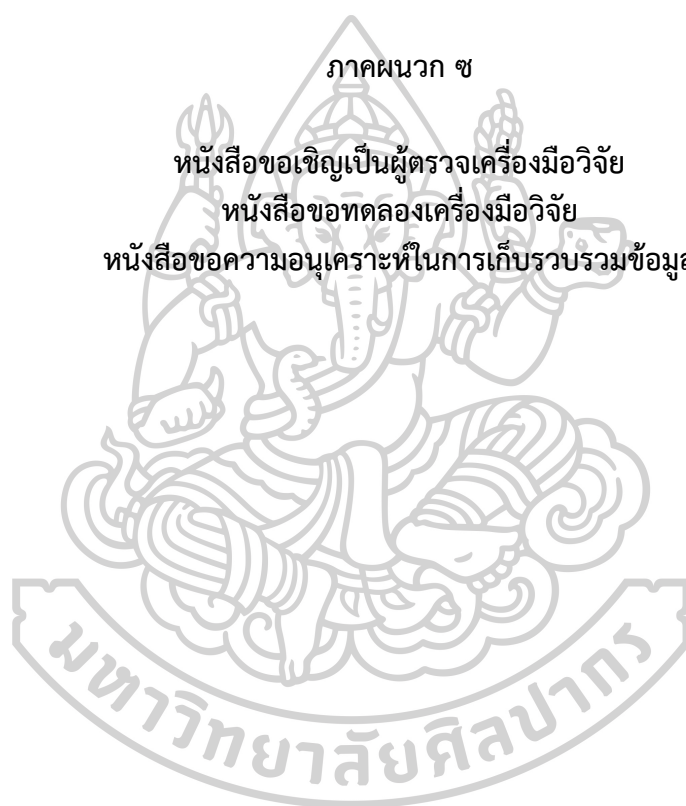
ผลการวิเคราะห์	จำนวนคน	คะแนนรวม	คะแนนต่ำสุด	คะแนนสูงสุด	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	แปลผล
ข้อ 1	12	54.96	4	5	4.58	0.515	ดีมาก
ข้อ 2	12	57	4	5	4.75	0.452	ดีมาก
ข้อ 3	12	56.04	4	5	4.67	0.492	ดีมาก
ข้อ 4	12	56.04	4	5	4.67	0.492	ดีมาก
ข้อ 5	12	57.96	4	5	4.83	0.389	ดีมาก
ข้อ 6	12	60	5	5	5	0.000	ดีมาก
ข้อ 7	12	60	5	5	5	0.000	ดีมาก
ข้อ 8	12	57.96	4	5	4.83	0.389	ดีมาก
ข้อ 9	12	57.96	4	5	4.83	0.389	ดีมาก
ข้อ 10	12	57.96	4	5	4.83	0.389	ดีมาก
ข้อ 11	12	54.96	4	5	4.58	0.515	ดีมาก
ข้อ 12	12	57	4	5	4.75	0.452	ดีมาก
ข้อ 13	12	57.96	4	5	4.83	0.389	ดีมาก
ข้อ 14	12	59.04	4	5	4.92	0.289	ดีมาก
ข้อ 15	12	54.96	4	5	4.58	0.515	ดีมาก
ข้อ 16	12	57	4	5	4.75	0.452	ดีมาก
ข้อ 17	12	54.96	4	5	4.58	0.515	ดีมาก
ข้อ 18	12	57.96	4	5	4.83	0.389	ดีมาก
ข้อ 19	12	57.96	4	5	4.83	0.389	ดีมาก
ข้อ 20	12	59.04	4	5	4.92	0.289	ดีมาก
ข้อ 21	12	57.96	4	5	4.83	0.389	ดีมาก
ข้อ 22	12	60	5	5	5	0.000	ดีมาก

ค่าความเชื่อมั่น มีค่าเท่ากับ 0.838

หมายเหตุ ค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์อัลฟา

ภาคผนวก ซ

หนังสือขอเชิญเป็นผู้ตรวจเครื่องมือวิจัย
หนังสือขอตกลงเครื่องมือวิจัย
หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ที่ ศธ 6806 (สว) 8514
ศธ

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

8 ธันวาคม 2560

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รพีพรรณ สุฐาปัญญากุล

ด้วย นางสาวทิพยาพร จงพล รหัสประจำตัว 56254311 นักศึกษาระดับปริญญาโท บัณฑิต
สาขาวิชา การสอนภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง " การพัฒนาชุดการ
เรียนรู้เรื่องการปรุงอาหาร ไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทย
สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษาสงขลา "

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร มีความประสงค์ ขอเรียนเชิญท่านในฐานะผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้
ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัยให้กับนักศึกษาดังกล่าว เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยยศ ไพบูลย์ศิริธรรม)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการและวิจัย

รักษาการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย
นครปฐม โทร.034-218790

ที่ ศธ 6806 (ทศ.) / ๒515

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

8 ธันวาคม 2560

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เรียน อาจารย์ ดร.ศิริรัตน์ สีนประจักษ์ผล

ด้วย นางสาวทิพยาพร จงพล รหัสประจำตัว 56254311 นักศึกษาระดับปริญญาโท บัณฑิต
สาขาวิชา การสอนภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง " การพัฒนาชุดการ
เรียนรู้เรื่องการปรุงอาหารไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทย
สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษาสงขลา "

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร มีความประสงค์ ขอเรียนเชิญท่านในฐานะผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้
ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัยให้กับนักศึกษาดังกล่าว เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยยศ ไพวิทยศิริธรรม)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการและวิจัย

รักษาการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย
นครปฐม โทร.034-218790

ที่ ศบ 6806 (หจ) 8516

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

8 ธันวาคม 2560

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เรียน Mr.Neil C.Cuthbertson

ด้วย นางสาวทิพยาพร จงพล รหัสประจำตัว 56254311 นักศึกษาระดับปริญญาโท บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง " การพัฒนาชุดการเรียนรู้เรื่องการปรุงอาหารไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทย สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษาสงขลา "

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร มีความประสงค์ ขอเรียนเชิญท่านในฐานะผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัยให้กับนักศึกษาดังกล่าว เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยยศ ไพวิทยศิริธรรม)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการและวิจัย

รักษาการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย
นครปฐม โทร.034-218790

ที่ ศธ 6806(๙๙)965

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

พระราชวังสนามจันทร์

อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

12 กุมภาพันธ์ 2561

เรื่อง ขอตกลงเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยอาชีวศึกษาสงขลา

ด้วย นางสาวทิพยาพร จงพล รหัสประจำตัว 56254311 นักศึกษาระดับปริญญาโท บัณฑิต
สาขาวิชา การสอนภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง " การพัฒนาชุดการ
เรียนรู้เรื่องการปรุงอาหารไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทย
สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษาสงขลา "
มีความประสงค์ จะขอตกลงเครื่องมือวิจัยกับ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาอาหารและ
โภชนาการ จำนวน 30 คน เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดอนุญาตให้นักศึกษา
ดังกล่าวได้ทดลองเครื่องมือวิจัยด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยยศ ไทวิทธีรธรรม)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการและวิจัย

รักษาการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

นครปฐม โทร.034-218790

ที่ ศธ 6806(นส)/๑๖๖

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

12 กุมภาพันธ์ 2561

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยอาชีวศึกษาสงขลา

ด้วย นางสาวทิพยาพร จงพล รหัสประจำตัว 56254311 นักศึกษาระดับปริญญาโทบัณฑิต
สาขาวิชา การสอนภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง " การพัฒนาชุดการ
เรียนรู้เรื่องการปรุงอาหารไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการสาธิตการประกอบอาหารไทย
สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษาสงขลา "
มีความประสงค์ จะขอเก็บรวบรวมข้อมูลจาก นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาอาหารและ
โภชนาการ จำนวน 30 คน เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดแจ้ง นักศึกษา ทราบ
เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลให้แก่ศึกษาดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร. นิตยาศ ไชยยศ ไพวิทยศิริธรรม)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการและวิจัย

รักษาการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย
นครปฐม โทร.034-218790

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	ทิพยาพร จงพล
วัน เดือน ปี เกิด	12 มกราคม 2534
สถานที่เกิด	กระบี่
วุฒิการศึกษา	พ.ศ. 2555 สำเร็จการศึกษาศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเอก ภาษาอังกฤษ จากมหาวิทยาลัยทักษิณ อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา พ.ศ. 2556 ศึกษาต่อระดับปริญญาโทบัณฑิต สาขาวิชาการสอน ภาษาอังกฤษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร อำเภอเมืองนครปฐม จังหวัดนครปฐม
ที่อยู่ปัจจุบัน	36/40 หมู่ 1 ซอยบ่อรักษ์ 3 ถนนกาญจนวนิช ตำบลพะวง อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา 90100

